

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

PROP & KAPSEL

1/87

MEDLEMSBLAD FOR DANSK BRYGGERI-, BRÆNDERI- OG
MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

PROP & KAPSEL

ISSN 0900-8446

Medlemsblad
for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og
Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion
Preben Mortensen (ansvarsh.)

Forbundets adresse
Tomsgårdsvej 19¹
2400 København NV.
Tlf. (01) 19 05 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Arthur Jensen

Hovedkasserer
Jytte Hansen

Forbundssekretær
Lone Christensen

Provinsssekretær
Thomas Olsen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Redigeret af
Preben Mortensen

Produktion
Holbæk Fotosats ApS

INDHOLD

Referater af forretningsudvalgs-,
A-kasse og hovedbestyrelsesmøder:

A-kassemøde	6/ 5-86
Ord. FU-møde	6/ 5-86
A-kassemøde	11/ 6-86
Ord. FU-møde	11/ 6-86
Ord. HB-møde	12/ 6-86
Ekst.-ord. FU-møde	18/ 8-86
A-kassemøde	3/ 9-86
Ord. FU-møde	3/ 9-86
A-kassemøde	1/10-86

Forretningsudvalgsmøde- beslutning

vedrørende udsendelse af referater fra forbundsmøder:

Ordinære forretningsudvalgs- og hovedbestyrelsesmøder optages på bånd.

Båndafskrevne referater fra disse møder fra og med februar 1985 forelægges forretningsudvalget til godkendelse, uden at der sker en redigering af det båndafskrevne referat.

Efter forelæggelsen i forretningsudvalget sendes de godkendte båndafskrevne referater ud til afdelingerne og de hovedbestyrelsesmedlemmer, der ikke er forretningsudvalgsmedlemmer.

Referater af HB-, FU- og A-kassemøder vil blive redigeret således, at vigtige principielle sager udsendes i fagbladet Prop & Kapsel i referatform.

Forretningsudvalgets sammensætning pr. marts 1986

Nordjysk Kreds:
Poul Erik Guldborg

Sydjysk Kreds:
Allan Lund Nielsen

Fyns Kreds:
Jens A. Olsen

Sjælland-Falster Kreds:
Bent Embo

Københavns mandlige afdeling:
Finn Sørensen, Bent Meyer

Københavns kvindelige afdeling:
Barbara Kryger, Inge Jensen

Forbundets daglige ledelse:
Preben Mortensen, Arthur Jensen,
Jytte Hansen, Lone Christensen,
Thomas Olsen

Konsulenter:
John Pedersen, Henrik Hansen

Hovedbestyrelsens sammensætning pr. marts 1986

Nordjysk Kreds:
Poul Erik Guldborg, Winnie Balsgård,
Flemming Frank, Benny Borke,
Egon Andersen

Sydjysk Kreds:
Allan Lund Nielsen, John Pihl,
Erik Michelsen, Dora Rasmussen,
Arne Skourup Juhl

Fyns Kreds:
Jens A. Olsen, Aage Jensen

Sjælland-Falster Kreds:
Bent Embo, Kim Jørgensen,
Jørgen Hyrup, Jack Nielsen,
Lis Asghar

Københavns mandlige afdeling:
Finn Sørensen, Bent Meyer,
Torben Olsen, Henrik Christensen,
Kristian Nielsen

Københavns kvindelige afdeling:
Barbara Kryger, Inge Jensen,
Kirsten Haastrup

Forbundets daglige ledelse:
Preben Mortensen, Arthur Jensen,
Jytte Hansen, Lone Christensen,
Thomas Olsen

Konsulenter:
John Pedersen, Henrik Hansen

FRA FORBUNDET

ORDINÆRT FORRETNINGS- UDVALGSMØDE I A-KASSEN

6. maj 1986

DAGSORDEN:

1. Protokol
2. Beretning
3. Forskellige sager

Protokollen fra FU d. 2. april 1986 blev godkendt.

2. Beretning

Jytte Hansen

Jeg har to punkter, som jeg vil berøre under beretningen. Det ene er det centrale opkrævningssystem af kontingent, som skal forelægges på kassererkonferencen i den førstkomende weekend, og som senere skal behandles på vort hovedbestyrelsesmøde i juni måned. Jeg vil gerne orientere om en samtale, jeg har haft med KD-Data om systemet. Det vil kunne køre, hvis man kan opkræve det over arbejdspladserne, PBC eller via Giro. Der vil hver måned blive udsendt lister til afdelingerne over hvem, der har betalt og hvem, der er i restance. Det lyder som om – de skal selvfølgelig også sælge systemet – at det vil være et system, som vil være rimeligt nemt at administrere.

Så er der et andet problem i A-kassen, som er ret stort, og det er rådighedsbegrebet. Det er således, at hvis man selv siger op på sin arbejdsplads i forbindelse med sygdom, så skal der på ledighedserklæringen eller på et bilag til ledighedserklæringen stå årsag til arbejdsophøret samtidig med, at der skal stå, at man er til rådighed for arbejdsmarkedet. Hvis man bliver fyret på grund af sygdom, er det det samme, der er gældende, og der er netop i dag fra Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikring udsendt et cirkulære,

ligesom der kommer pjecer om det. Det er altså meget vigtigt, at det bliver præciseret i afdelingerne, at man skal skrive, at man er til rådighed for arbejdsmarkedet, hvis der har været tale om sygdom. Det er sådan, at det er A-kassen, der vurderer, om man så kan udbetale dagpenge, og hvis der fra medlemmets side står, at man er til rådighed for arbejdsmarkedet, og man ønsker andet arbejde, så har A-kassen ingen problemer. Men vi har altså problemer, hvis der har været en lang sygdomsperiode, og man ikke skriver de få ord: »Er i øvrigt til rådighed for arbejdsmarkedet«. Det er det eneste, det drejer sig om. Man behøver ikke at lave en decideret vurdering, idet vi jo har den indstilling, at når folk er raskmeldte, så er de raskmeldte, og så er de til rådighed for arbejdsmarkedet.

Men det er vigtigt, at vi får præciseret, at det bliver skrevet på ledighedserklæringen.

DEBAT OM BERETNINGEN

Der var generel enighed om at det var en god ide med et centralt opkrævningssystem af kontingenter. Kbh.s mdl. og kvl. afd. udtrykte deres tilfredshed med PBC systemet som de på nuværende bruger og som fungerer.

Spørgsmålet om firmatræk blev også rejst, da der i systemet er 3 muligheder hvoraf den ene er firmatræk, er der ikke noget i vejen for at man kan fortsætte med firmatræk hvis man har dette i forvejen.

Man var enige i det var rigtigt og vigtigt at rådigheden blev præciseret i ledighedserklæringerne.

Beretningen enstemmigt vedtaget.

3. Forskellige sager

Jytte Hansen

Siden sidste forretningsudvalgsmøde er der udsendt et cirkulære nr. 7 ved-

rørende overflytning af medlemmer. Jeg må desværre sige, at det er svært at få afdelingerne til at flytte medlemmer, når de får arbejde inden for andre fagområder eller kommer i job-tilbud. Vi har på det sidste haft to sager om folk, der har været ude i job-tilbud, hvor den ene selv holdt op, og den anden blev fyret. Det er utrolig svært at gå ind og hjælpe et sådant menneske, når det drejer sig om et område, hvor vi ikke har overenskomst. Det er meget vigtigt, at man får flyttet medlemmerne i løbet af 8 dage. Jeg må sige, at det især er i provinsen, det er galt med at flytte medlemmerne, når de har fået arbejde inden for et andet fagområde. Jeg kan godt forstå det, fordi vi har mange små afdelinger, og så vil man gerne beholde så mange medlemmer som muligt i afdelingen. Men det er altså meget uheldigt, så det vil jeg også godt slå et slag for, at man går hjem og sørger for at få flyttet de medlemmer, som skal flyttes.

Så har jeg udsendt cirkulære nr. 8 vedrørende kontingentstigning til strejkefonden. Jeg vil gerne omkring dette cirkulære sige, at jeg udsendte det så snart, jeg fik papirerne fra Direktoratet, og de er somme tider meget sene med at få sendt papirerne ud, og derfor kom cirkulæret ud så sent, som det gjorde. Men jeg kan se, at afdelingerne har nået at få det med til 1. maj.

I weekenden afholder vi kassererkonference, og 27 af vore afdelinger deltager.

Er der andre, der ønsker ordet til forskellige sager? så vi kan slutte det ordinære forretningsudvalgsmøde i A-kassen.

ORDINÆRT FORRETNINGS- UDVALGSMØDE

6. maj 1986

DAGSORDEN:

1. Protokol
2. Beretning
3. Forskellige sager

Dirigent: Finn Sørensen

1. Protokol

Med enkelte rettelser blev protokollen fra april godkendt.

2. Beretning

OVERFLYTNING

Formanden

I 1984 havde man første gang sagen oppe vedrørende overflytningen af depotarbejderne i Vig-Trundholm SiD afdeling til forbundets Holbæk afdeling.

Efter flere møder og brevveksling med SiD havde formanden, kredsformanden og tidligere provinssekretær et møde i 1985, hvor disse ting blev behandlet, og formanden havde forstået, at sagen senere var blevet bragt i orden.

Imidlertid har man konstateret, at SiD's Trundholm afdeling endnu ikke har bragt denne sag i orden trods et pålæg fra SiD.

Provinssekretær Thomas Olsen har overtaget sagen og skrevet til afdelingerne om at få et møde i sagen. Det var formandens opfattelse, at sagen nu ville blive bragt i orden, men det var flovt, at sagen havde kørt i 2 år, uden at det var blevet bragt i orden.

DEPOTSTRUKTUR

Fra DfB modtog forbundet en henvendelse vedrørende forsyningstilførelserne til Carlsberg-Tuborg depoterne i Sjælland-Falster kredsen.

Henvendelsen var på baggrund af en tidligere aftale fra januar 1982, hvor man var enig om, at såfremt DfB ønskede ændring af forsyningstilførelserne, skulle DfB orientere og drøfte dette med forbundet.

Forbundets formand og næstformand havde været til et møde med DfB, og her fremlagde DfB planer om, at man ønskede, at samtlige leverancer til Carlsberg-Tuborg depoterne i det sjællandske område overgik til Trans eller andre fremmede vognmænd.

Man ønskede at påbegynde dette pr. 1. maj d.å. Man oplyste, at ca. halvdel af depoterne allerede på nuværende modtog forsyningerne ved Trans.

Forbundet meddelte, at man ønskede materiale og derefter at afholde møde med samtlige afdelingsformænd inden for kredsen.

Forbundet har modtaget materialet, og i forbindelse med kassererkonferencen på Roskilde Højskole den 9.-10. maj d.å. er der samtidig indkaldt til et møde om disse ting. Problemet er desværre, at i forvejen får halvdel af depoterne leveret fast ved fremmede vognmænd, og de øvrige ind imellem. Det er imidlertid imod forbundets målsætning, da man ønsker, at alt transport bliver udført af forbundets medlemmer.

På forretningsudvalgsmødet i juni vil man vende tilbage og meddele, hvad man vil stille op med dette problem.

Bent Embo

Var blevet noget forbavset, da han fik orientering om, at SiD afdelingen i Trundholm ikke kendte noget til overflytning af deres medlemmer på depoterne i Vig til vort forbunds Holbæk afdeling. Var derfor enig med formanden i, at sagen blev bragt i orden, inden den nåede at blive 2 år gammel. Forstod også på formandens bemærkninger, at han mente, det nu ville

lykkes at få sagen bragt i orden. Vi kunne simpelt hen ikke være andet bekendt.

Bent Meyer

Udover de ændringer af strukturel art, som foregår i distrikt II – det sjællandske område, sker der også ændringer i distrikt I – det københavnske område. Det er ikke de samme problemer omkring trans, der er gældende i distrikt I, men spørgsmålet om øgede arbejdsbyrder.

De Forenede Bryggerier har anlagt den politik, at når en depotindehaver når den alder, hvor han skal gå af, så lukker man depotet, og lægger salget ud til de omkringliggende depoter. Det er netop sket med Carlsberg Vanløse, der er overført til Carlsberg Hvidovre.

Endvidere er der sket omlægninger med Brøndbyerne, Avedøre og Rødovre. Disse omlægninger har betydet, at depotarbejderne på disse depoter er reduceret fra 26 til 23.

Dette har medført, at hver af disse resterende depotarbejdere nu årligt afbærer 1,4 millioner falsker pr. år mod tidligere 1,2 millioner flasker pr. år.

Der sker derved en endnu hurtigere nedslidning af ryg og ben, og derfor satser man i stedet på at bevare mandskabsstyrken.

Mente derfor, at det var rigtigt, at man prøvede at få nogle drøftelser med Depotindehaverforeningen med henvisning til protokollatet om udligning af lønningerne mellem Københavns indenbys distribution og de københavnske depoter. Det skal i henhold til overenskomsten af 1985 behandles i et paritetisk nævn. Mente det presede meget på at få dette igang hurtigt, hvis man skal nå et resultat til overenskomstfornyelserne i 1987.

Der skal skaffes mange oplysninger, som vi ikke selv har, og som man skal have andre steder fra, derfor bør der tages initiativ til dette nu.

Man har mange problemer på depoterne, og problemerne er af en sådan karakter, at de snerper mere og mere til.

Formanden

Vedrørende det paritetiske nævn havde man flere ting, der skulle behandles, og man afventede resultatet for det store område omkring fortolkning af arbejdstidsforkortelsen og andre ting samt udligningsprotokollatet.

Mente, at det for nogens vedkommende var de samme personer, der skulle sidde i paritetisk nævn for arbejdstidsforkortelsen og i det paritetiske nævn vedrørende udligningsprotokollatet, og havde derfor forventet, at det blev behandlet på én gang. Men det er klart, at vi skal sørge for, at tiden ikke løber fra os, så, når vi skal forhandle, står og mangler materiale.

Hvis man ønskede det, var der ikke noget i vejen for at anmode om at få det paritetiske nævn vedrørende udligningsprotokollatet nedsat hurtigst muligt.

NEPTUN BRYGGERIET, SILKEBORG

Neptun Bryggeriet i Silkeborg er en af de arbejdspladser, hvor der er konstant tilbagevendende problemer om manglende samarbejde fra ledelsens side.

Man har på ny haft en arbejdsnedlæggelse grundet manglende respekt fra ledelsens side overfor indgåede aftaler.

Det er sket tidligere, hvor forbundet sammen med Bryggeriforeningen har været til møde på bryggeriet og fået klaret disse ting af. Den sidste arbejdsnedlæggelse har medført, at man endnu engang må afholde et organisationsmøde på bryggeriet.

Det er uacceptabelt, at ledelsen uden at orientere eller forhandle med tillids-

repræsentanten blot gennemfører ændringer, der er i strid med indgåede aftaler og kutymer.

BRYGGERIET VESTFYEN, ASSENS

I Assens har man haft en sag med et langvarigt sygt medlem. Medlemmet er kommet til skade på bryggeriet, og da det var sket, efter bryggeriets opfattelse, under udførelse af normalt arbejde, så kunne medlemmet ikke få det dækket gennem forsikringen. Hermed mente bryggeriet heller ikke, at det var nødvendigt at betale supplement i henhold til overenskomstens bestemmelser.

Forbundet rettede henvendelse til Bryggeriforeningen, der meddelte Assens Bryghus, at man skulle betale supplement ved tilskadekomst i henhold til overenskomsten.

ALBANI BRYGGERIERNE, ODENSE

På Albani bryggeriet i Odense har man haft en arbejdsnedlæggelse grundet en afskedigelse af en arbejder, som bryggeriet ikke mente kunne udføre normalt forefaldende arbejde.

Forbundets formand og afdelingens formand vurderede, om sagen kunne føres videre ved en eventuel sag i Afskedigelsesnævnet.

Man vurderede, at forholdene var af en sådan karakter, at sagen ikke kunne vindes i Afskedigelsesnævnet, og fandt derfor, at man lokalt skulle prøve at opnå en så god aftale omkring afskedigelsen som muligt. Det var i den forbindelse vigtigt lokalt at få drøftet og fastslået principperne i forbindelse med afskedigelserne, så man ikke kom i samme situation igen.

Formanden havde forstået på Jens Olsen, at man havde fundet frem til en løsning på begge problemer, som han bad Jens Olsen redegøre for.

Jens Olsen

Det er altid beklageligt, at et medlem, der har været ansat på et bryggeri i mange år, afskediges.

Var enig med formanden i, at man nok ikke kunne vinde sagen ved Afskedigelsesnævnet.

Man har haft et møde lokalt om sagen og opnået et tilfredsstillende resultat.

ARBEJDSRETSSAG

Den 5. marts 1985 demonstrerede de københavnske bryggeriarbejdere foran Byretten grundet den rejste sag mod de Tuborg chauffører, der i 1984 havde demonstreret på Hans Knudsens Plads og derved spærret for indkørselsvejen til København via Lyngbyvej.

Sagen blev behandlet i Arbejdsretten i marts måned 1986, men først i april måned fik forbundet dommen.

Mandlig afdeling, som havde påtaget sig ansvaret for medlemmernes handling, fik en bod på kr. 200.000.

Der ligger yderligere en sag til behandling i Arbejdsretten.

Afdelingen appellerede i sin tid Byrettens dom til Landsretten, som behandlede sagen den 23. januar 1986. Også her foregik der en demonstration med deltagelse af tillidsrepræsentanter fra Tuborg bryggerierne.

På fællesmødet blev der taget forbehold for at indbringe sagen for Arbejdsretten, og også denne gang med organisationsansvar.

Forbundet har ikke modtaget nogen indkaldelse til et forberedende møde i Arbejdsretten, men da sagerne i Arbejdsretten er op til over et år gamle før de behandles, er det umuligt at vide, om sagen køres i Arbejdsretten eller om sagen opgives.

Finn Sørensen

Fandt, at det var et utroligt stort bodsbeløb for så vidt, at man ret grundigt

dokumenterede under sagens behandling i Arbejdsretten, at tillidsrepræsentanterne på de to københavnske bryggerier havde udfoldet store anstrengelser for at begrænse arbejdsnedlæggelserne til om formiddagen. Man havde bestilt busser til at bringe bryggeriarbejderne tilbage til bryggerierne. Men DfB var ikke interesseret i, at medlemmerne kom i arbejde igen.

Der var ingen tvivl om, at bodens størrelse sikkert skyldtes den omstændighed, at mandlig afdeling tidligere havde været »uartig«, og at det var en skærpene omstændighed.

AFSKEDIGELSESNÆVNSSAG

Sagen vedrører afskedigelsen af et medlem på Tuborg bryggerierne i København. Årsagen til afskedigelsen har tidligere været behandlet på forretningsudvalgsmøde, så formanden ville undlade at omtale hele baggrunden og i stedet gennemgå afgørelsen fra Afskedigelsesnævnet.

Der var 2 ting i afskedigelsessagen:

1. At få ret i at afskedigelsen var uberettiget
2. At få medlemmet genansat

Det var højesteretsdommer Erik Bjerregård, der var opmand, og hans afgørelse var helt klar.

Medlemmet skulle genansættes.

Når man læser sagens præmisser igennem opdager man en lang række interessante ting, især omkring tillidsrepræsentanternes rolle i det fagretlige system.

Formanden ville gennemgå kendelsen og dens præmisser og knytte bemærkninger hertil.

Opmandens præmisser:

»Et flertal af de organisationsvalgte nævnsmedlemmer har fundet, at medlemmet efter de fremkomne op-

lysninger ikke har gjort sig skyldig i en så grov krænkelse af sine arbejdsforpligtelser, at der har været grundlag for at bortvise medlemmet uden varsel, og han har derfor krav på løn i op til 8 uger.«

Formandens bemærkninger:

Det er interessant her at konstatere, at 1 af Dansk Arbejdsgiverforenings nævnsmedlemmer var enig med LO's nævnsmedlemmer om, at der ikke var grundlag for at afskedige medlemmet uden opsigelsesvarsel.

Præmisser fortsat:

»Der er derimod ikke blandt disse nævnsmedlemmer opnået flertal for afgørelsen om, hvorvidt afskedigelsen har været urimelig efter Hovedaftalens § 4 eller om de eventuelle følger heraf, og disse spørgsmål må derfor afgøres af Nævnets formand, der udtaler:

»Det må efter de afgivne forklaringer lægges til grund, at medlemmet efter aftale med forvalteren på mineralvandsfabrikken har søgt om overflytning til Tap Syd for at komme bort fra arbejdet som keglerejser og for om muligt at komme på nathold igen. Det er på denne baggrund forståeligt, at medlemmet troede at der forelå en fejltagelse, da han efter ankomsten til Tap Syd blev sat i lære som keglerejser, og at han derfor ønskede at tale med forvalteren på mineralvandsfabrikken herom. Dette gav dog ikke medlemmet ret til på egen hånd at forlade Tap Syd for at gå over på mineralvandsfabrikken, og hans bemærkninger i den forbindelse til formanden i Tap Syd var nok lidt provokerende.

Når reaktionen på hans handlemåde blev så kraftig som en øjeblikkelig bortvisning, har det utvivlsomt sin forklaring i, at formanden på Tap Syd ikke var blevet underrettet om den særlige baggrund for medlemmets udlån til Tap Syd, hvad der ville have været naturligt.«

Formandens bemærkninger:

Opmanden pegede her i præmisserne på, hvilke forhold der skulle have været mellem de 2 afdelinger ved overflytning.

Fandt, at disse bemærkninger kunne bruges af tillidsrepræsentanter senere hen på DfB.

Præmisser fortsat:

»Beslutningen om bortvisning og dermed også om afskedigelsen blev truffet uden forudgående forhandling med tillidsrepræsentanten, og den blev fastholdt, da tillidsrepræsentanten efter en samtale med medlemmet kort efter kunne oplyse, at der forelå en misforståelse, og at medlemmet var villig til at gå i arbejde også som keglerejser.«

Formandens bemærkninger:

Det er her, meget interessante bemærkninger opmanden kommer med.

Der gøres gældende, at det er sket uden forudgående forhandling med tillidsrepræsentanten. Det er dermed konstateret, at der fra bryggeriet er begået en fejl. Der står ikke, at man skal meddele tillidsrepræsentanten afskedigelsen, men i stedet står der klart, at det er sket uden forudgående forhandling med tillidsrepræsentanten.

Opmanden har med sine bemærkninger i præmisserne placeret tillidsrepræsentanten som en institution, som har ret til at forhandle afskedigelser.

Præmisserne fortsat:

»Der findes ikke at kunne tillægge den omtalte advarsel af 25. september nogen betydning i sagen, dels fordi den ikke spillede nogen rolle for beslutningen om afskedigelsen, og dels fordi det ikke med medlemmets og tillidsrepræsentantens forklaring kan anses for godtgjort, at der har været tale om en egentlig advarsel.«

Formandens bemærkninger:

Mente her, at man fra arbejdsgiverside var dårligt forberedt.

Man havde fra arbejdsgiverside gjort meget ud af, at medlemmet tidligere havde fået en advarsel, mens den ledelsesrepræsentant, der havde foretaget afskedigelsen, ikke kendte noget til denne advarsel og ved afhøringen gjorde gældende, at den heller ikke ville spille nogen rolle for beslutningen om afskedigelsen.

Tillidsrepræsentanten havde ved afhøringen gjort gældende, at advarslen ikke var gyldig, fordi tillidsrepræsentanten ikke havde været til stede, da den blev givet.

Opmanden gør herefter i præmisserne opmærksom på, at det ikke er godtgjort, om der er tale om en egentlig advarsel, fordi tillidsrepræsentanten ikke har været til stede.

Præmisserne fortsat:

»Det er herefter opmandens opfattelse, at medlemmets handlemåde den 28. oktober 1985 nok kunne begrunde en kraftig påtale, men at den ikke kunne give rimelig grundlag for afskedigelse af en mangeårig medarbejder.

Afskedigelsen findes således urimelig og ikke begrundet i arbejdstagerens eller virksomhedens forhold.«

Formandens bemærkninger:

Forbundet fik ret i, at afskedigelsen var uberettiget og også fastslået betingelserne for advarsler, der skal ske med tillidsrepræsentantens tilstedeværelse.

Opmanden taler om en kraftig påtale, men ikke om afskedigelse eller advarsel på baggrund af medlemmets handlemåde.

Præmisserne fortsat:

»Efter tillidsrepræsentantens og forvalterens forklaring findes det at måtte

antages, at medlemmet vil kunne vende tilbage til mineralvandsfabrikken eller en anden afdeling end Tap Syd på den meget store virksomhed, uden at samarbejdet mellem ham og virksomheden vil lide skade herefter.«

Formandens bemærkninger:

Arbejdsgiverne havde nedlagt påstand om, at det ville skade samarbejdet at genantage medlemmet.

Det er derfor ikke kun interessant, at opmanden underkender arbejdsgivernes påstand, men at opmanden også gør det med henvisning til tillidsrepræsentantens synspunkt om, at det ikke ville skade samarbejdet, at medlemmet kom tilbage på virksomheden.

Og endelig opmandens kendelse:

»Klagernes påstand om underkendelse af afskedigelsen tages derfor til følge, således at det pålægges bryggerierne at genansætte medlemmet.«

Formandens bemærkninger:

Kendelsen som præmisserne for denne var en sejr for personen, tillidsrepræsentanten, afdelingen og forbundet. Der var mange ting i præmisserne, som formanden mente, tillidsrepræsentantgrupperne på de københavnske bryggerier skulle sætte sig ned og gennemgå og forsøge at administrere disse på en god måde. Der er i præmisserne lagt nogle klare retningslinier, som formanden mente burde følges.

Formanden forstod, at medlemmet var kommet tilbage på mineralvandsfabrikken, og mente, at der var tale om en 100% sejr.

Inge Jensen

Syntes selvfølgelig, det var en interessant kendelse, og fandt også, at det var rigtigt at opfordre til, at man blandt tillidsrepræsentanterne satte sig ned og studerede disse ting. Ville gerne

vide, hvilken indflydelse dette ville få på det skitserede advarselssystem, man i dag har på de københavnske bryggerier, idet tillidsrepræsentanter på de københavnske bryggerier tidligere principielt ikke har ville gå ind i at lave nogen aftaler med DfB om, hvordan tingene skulle fungere.

Nu ligger der en opfordring, fordi der nu har været en sag, som er faldet positivt ud. Det gør, at man så skal bryde med nogle hidtidige principper. Det kan være vanskeligt for tillidsrepræsentanten at håndtere diskussionerne omkring disse ting.

Mente, man burde gå ind i dette, fordi man i forvejen er meget langt inde i systemet. Man kunne derfor lige så godt sætte sig ned og få lavet nogle regler for dette.

Syntes derfor, det var i orden med opfordringen, men ville gerne gøre opmærksom på, at det vil være vanskeligt for tillidsrepræsentanterne at bryde med de hidtidige principper og gå ind i faste aftaler.

Finn Sørensen

Ville først fra afdelingens side udtrykke tilfredshed med den linie, som forbundet havde fulgt i denne sag, både omkring proceduren og med hensyn til at stå fast på kravet om gensættelse. – Man er glad og stolt over, det der er sket, og også over medlemmets holdning.

Man må ikke glemme, at det sådan set var medlemmet, der i sidste ende var betingelsen for, at man kunne køre sagen igennem. Der var ingen tvivl i medlemmets sind om, at kravet skulle være gensættelse, vel vidende at han kunne risikere at miste det hele, da han havde modtaget tilbud om fratrædelsesgodtgørelse.

Et par bemærkninger om hvordan ledelsen på DfB oplevede kendelsen. Den lokale ledelse på Tuborg ønske-

de, når medlemmet mødte frem igen, at give ham en advarsel, så der ikke var noget at være i tvivl om.

Mandlig afdeling rettede meget hurtigt henvendelse til den overordnede ledelse indenfor DfB, der meddelte, at der ingen advarsel skulle gives, ej heller skulle der drives klapjagt på medlemmet. Det blev også tilkendegivet fra DfB's ledelse, at denne sag vil blive brugt som et skoleeksempel overfor arbejdslederne på, hvordan man ikke skal behandle sådanne sager.

Spørgsmålet, som rejst af formanden og Inge Jensen, om at gå ind og lave deciderede aftaler, ville han ikke drøfte på nuværende tidspunkt. Det er en diskussion, man først må tage op i mandlig afdelings forretningsudvalg ud fra en grundig vurdering af denne sag.

FERIEPENGE AF FERIAFØLSERE

Forbundet havde rejst en sag for en faglig voldgift vedrørende beregning af feriepenge af feriepenge til ferieaflø- sere.

Sagen er noget kompliceret, da parterne er enige om, at overenskomsten siger, at man skal have feriepenge af feriepenge. Bryggerforeningen, der førte sagen for Fredericia Bryggeri, nedlagde påstand om, at man ikke kunne få feriepenge af feriepenge, hvis man ikke var ansat i virksomheden pr. 31. december i det forudgående år, hvor feriepengebeløbet blev udregnet.

Man førte som vidner lønningschef for Carlsberg-Tuborg Bryggerierne i København, der redegjorde for, hvilken praksis man fulgte der. Han forklarede, at man ikke gav ferieaflø- sere og heller ikke medlemmer, der godt kunne have været ansat i mange år på bryggerierne, feriepenge af feriepenge, hvis de var afgået inden den 31. december det pågældende år.

Bryggerforeningens procedør gjorde også opmærksom på, at hvis forbundet fik ret i sin påstand, så skulle man beregne feriepenge af feriepenge til det efterfølgende år for bryggeriarbejdere, der var afgået året forud for feriepengeberegningen. Man skulle så år efter år beregne feriepenge for arbejdere, der har været holdt op i flere år.

Forbundet nedlagde derfor den påstand, at man skulle have feriepenge af feriepenge, hvis man var ansat i det efterfølgende år i virksomheden, hvor man havde optjent sine feriepenge.

Opmanden fulgte forbundets påstand, hvilket kun han tages med meget stor tilfredshed, da det betyder, at overenskomsten også er gældende for ferieaflø- sere.

FAGLIGE VOLDGIFTSSAGER

Der har i perioden været 2 faglige voldgiftssager, som begge er tabt.

Den første omhandler tankvognshallen på Carlsberg, hvor man i 1984 pålagde medlemmerne noget merarbejde, ganske vist kun på 5 minutter, men da der lå aftaler og arbejdsbeskrivelser for området, fandt forbundet, at der var tale om brud på en aftale.

I denne sag henviste man til en tidligere sag fra ølkammeren på Carlsberg, hvor man måtte erkende, at aftalen indeholdt, at man i øvrigt arbejdede efter formandens anvisning. Det stod ikke i aftalerne for tankvognshallen, og derfor kunne der ikke anvises arbejde ud over det, der var anført i arbejdsbeskrivelsen.

Forbundet tabte sagen, og i præmisserne fra sagen fremgår der ting, man må tage ved lære af og sikre sig, at man ikke fremover kommer i lignende situationer.

Formanden ville derfor først tage de kritiske bemærkninger. Formanden og forbundets næstformand Arthur

Jensen havde sammen med en repræsentant fra mandlig afdeling været ude i tankvognshallen på Carlsberg for at se på området og tale med medlemmerne om sagen.

Det beklagelige i denne sag er, at forbundet ikke har fået oplyst, at der i forbindelse med det arbejde, der er nævnt i arbejdsbeskrivelserne, er faldt arbejde bort.

Det bruger opmanden som begrundelse for i sin kendelse til at give Carlsberg bryggerierne ret i, at der kan, uden aftale skal opsiges, pålægges medlemmerne i området mere arbejde.

Det kunne efter formandens opfattelse give arbejdsgiverne frit slag i lignende situationer, idet der altid vil være situationer på produktionsvirksomhederne, hvor der vil være tekniske ændringer, der betyder, at arbejdet vil blive lettere fysisk men ikke psykisk, og dermed er det lagt op til arbejdsgiveren at vurdere, hvad man kan pålægge medlemmerne af merarbejde.

Formanden syntes nok, at man fra tillidsrepræsentanten og andres side burde have gjort opmærksom på alle oplysninger i sagen. Det er ikke nok, at man fra tillidsrepræsentanten og afdelingen føler, at man skal overbevise forbundets repræsentanter. Forbundet skal kende alle aspekter i sagen.

Opmanden skriver i sin kendelse:

»Da der ikke mellem de af parterne valgte medlemmer af voldgiftsretten kan opnås flertal for en afgørelse træffes denne af opmanden, der tilkendegiver, at den daglige udvendige vask af tanken af 15 minutters varighed er bortfaldet, uden at dette har medvirket nogen ændring af den aftalte gruppeakkord, herunder arbejdsstyrkens størrelse, hvorfor pålægget ikke har medført noget reelt merarbejde for gruppen«.

Formanden

Med denne kendelse er det fastslået, at det er arbejdsgiveren, der vurderer, hvor meget merarbejde der kan lægges ind under aftalen. Det gør, at man fremover må være mere grundige og forklare de faglige repræsentanter, at det rammer dem selv at tilbageholde oplysninger overfor forbundet.

Forbundet må have retten til at vurdere, hvorvidt en sag skal køres eller ej ud fra alle de faktorer, som indgår i denne.

Det nytter ikke, at man først bliver bekendt med de ting, der kan blive afgørende, når man sidder i selve den faglige voldgift, der kan danne præcedens og kan få betydning andre steder.

Som noget positivt i sagen kunne dog tilføjes opmandens bemærkninger om akkordaftaleforhold.

Opmanden skriver:

»Under hensyn hertil og til, at de i akkorden deltagende arbejdere efter aftaleakkorden er aflønnet med ren tidløn, findes den omstændighed, at arbejdsbeskrivelserne intet direkte indeholder om udluftning af slanger, ikke at kunne medføre, at et pålæg herom kan anses for en sådan ændring af bestående akkordaftale, at denne kun kunne gennemføres efter opsigelse af aftalen og forhandling om indgåelse af en ny aftale.«

Formanden

Opmanden lægger altså i selve præmisserne for aftalen vægt på, at der kun kan være tale om en vis begrænsning af ændringer.

Når opmanden så skriver »ændring«, hentyder han til de 5 minutter. Det er det positive, at der er visse begrænsninger i, hvor store ændringer der kan fortages i selve aftalen.

Det er også det eneste positive, man kan sige om en ellers meget negativ afgørelse, man har fået i denne sag.

Finn Sørensen

Var enig i vurderingen af de uheldige konsekvenser, der kunne ligge i disse ting, og også det uheldige i, at man ikke havde været bekendt med forholdene fra starten.

Der er ikke fra afdelingens side tale om, at man har tilbageholdt oplysninger. Man var i mandlig afdeling selvlige så overrasket som forbundet, da det kom frem.

Troede heller ikke, at tillidsrepræsentanten i den forstand havde tilbageholdt oplysninger, da han ingen interesse skulle have i det. Troede simpelt hen, at det var fordi, det lå tilbage i tiden, at man havde ændret arbejdsfunktionerne, og at tillidsrepræsentanten ikke havde hæftet sig ved dette, og arbejdsgiveren havde været snu nok til at holde det tilbage, indtil vi sad ved bordet.

Bent Meyer

Der har været meningsforskelle mellem vore repræsentanter og Carlsberg bryggerierne om, hvor meget øl der blev udledt af slangerne. Bryggeriet påstod, at det var noget med 5-10 liter, hvor vore repræsentanter påstod, at det var noget med 5 hl., som skulle pumpes ud for at gøre det lettere at holde slangerne rene.

Det har vore repræsentanter ment, tog længere tid end de 5 minutter, det tog ud over det kvarter, som man i aftaleperioden havde fået nednormeret. Der er altså ikke blevet skjult noget bevidst, men der har været uenighed om, hvor lang tid det tog at udlufte slangerne og hvor meget øl, der skulle løbe igennem, før der var tømt ud.

Arthur Jensen

Forstod ikke det, Bent Meyer sagde. Det var ikke Arthur Jensen bekendt, at der overhovedet var blevet talt noget om et kvarter. Det er ikke blevet sagt på noget tidspunkt, at der var faldet

arbejde bort, svarende til et kvarter. Det lyder nu, som om Bent Meyer mener, at hvis udluftningen tog over et kvarter, så var det berettiget, at sagen blev rejst. Dette er ingenlunde tilfældet.

Forbundet har kørt sagen på de 5 minutter, som er opgivet af en ledelsesrepræsentant på et møde, hvor mandlig afdelings repræsentant var til stede. Der var ingen, hverken forbundsformanden, Bent Meyer, ham selv eller andre, der var vidende om, at der var faldet arbejde væk.

Formanden

Den anden faglige voldgift, som også er fra Carlsberg, er nok så lille en sag, men indeholder ret så væsentlige principper.

Sagen drejer sig om afsyring af forvarmere i bryghuset.

Da man kom tilbage på bryggerierne efter konflikten i 1985, meddelte Carlsberg bryggeriernes ledelse, at reserven ved maskudlevering ikke længere skulle være der, og dermed skulle en del af hans funktion, som vedrører afsyring af forvarmere, overgå til et fremmed firma.

Det fandt forbundet, var et brud på den bestående overenskomst, idet den var forlænget ved lov, og dermed kan man ikke give det arbejde, forbundet har lavet overenskomst for, til andre.

Forbundet havde en faglig voldgiftskendelse fra Securitas-sagen, hvor det var fastslået, at Securitas ikke kunne indgå overenskomst med andre, når der i forvejen var overenskomst for området.

Forbundet tabte alligevel sagen, og da formanden fik kendelsen, troede han først, at det var umuligt, at en opmand kunne afsige en sådan kendelse.

Opmanden skriver:

»Det er ubestridt, at arbejdsbeskrivelsen af 3. december 1970 for afløsere ved maskudlevering fortsat var gældende, da bryggeriet besluttede at lade alt arbejde med afsyring af forvarmere udføre af et fremmed firma, og i forbindelse hermed nedlægge den stilling som mask-afløser i bryghuset, som hidtil var blevet varetaget af bryggeriarbejdere.«

Formandens bemærkninger:

Det vil sige, at opmanden fastslår ved starten af præmisserne, at aftalen var eksisterende.

Opmanden fortsætter imidlertid:

»Loven om fornyelse og forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v. er derfor uden betydning for afgørelsen af sagen, idet udfaldet af denne må bero på, om arbejdsbeskrivelsen eller i givet fald almindelige arbejdsretlige regler har været til hinder for denne beslutning.

Til bedømmelse heraf lægger opmanden til grund, at arbejdsbeskrivelsen efter sit indhold alene angiver de forskellige arbejdsopgaver, som de påhvilede mask-afløseren at udføre inden for den dengang gældende ugentlige arbejdstid på 41¾ time, men ikke indeholder nogen bindende forudsætning om, at disse arbejdsopgaver, af hvilke en del allerede var bortfaldet i perioden frem til 1985, skulle være forbeholdt en bryggeriarbejder, og allerede som følge heraf afskære bryggeriet fra at overføre arbejdet med afsyring af forvarmere i bryghuset til et fremmed firma. Efter almindelige arbejdsretlige regler kan en arbejdsgiver give et arbejde, der omfatter overenskomsten, i entreprise til en anden arbejdsgiver under forudsætning af, at der er tale om en reel transaktion og ikke et forsøg på omgåelse af overenskomstens bestemmelser.

Da dette må antages at være tilfældet her, hvor driftsmæssige hensyn efter det oplyste har været afgørende for beslutningen om at give afsyringsarbejdet i entreprise til et fremmed firma, kan klagerne ikke få medhold i deres påstand om, at bryggeriet herved har begået overenskomstbrud.«

Formandens bemærkninger:

Forbundet har ikke bare tabt den konkrete sag, men det er med kendelsen fastslået, at hvis man blot giver arbejde, som forbundet har overenskomst for, i entreprise, så kan man faktisk lægge alt arbejde over til fremmede firmaer. Der skal dog være visse driftsmæssige forudsætninger til stede, samt at det ikke må være for at omgå overenskomsten, men principielt kan arbejde, der er overenskomstdækket af forbundet, under visse omstændigheder overflyttes til andre grupper.

SAMMENLÆGNINGSDRØFTELSE-
NE MED FORBUNDENE UNDER
HOTEL- OG RESTAURATIONS-
PERSONALETS SAMVIRKE*Formanden*

redegjorde for de drøftelser, der havde været mellem de 4 forbund og gav sin vurdering af de fremtidige samarbejdsforhold.

Der var udarbejdet nogle retningslinier for en kommende struktur og formålssparagraf, såfremt det lykkedes, at kunne finde et fælles grundlag for en sammenlægning mellem de 4 forbund.

Indstillingen skulle forelægges på hovedbestyrelsesmødet i juni 1986, og først derefter kunne drøftelserne og fælles indstilling lægges frem offentligt.

Forretningsudvalget tog formandens bemærkninger til efterretning.

Herefter blev beretningen enstemmigt godkendt.

3. Forskellige sager

ÅRHUS MANDLIG AFDELING

Formanden redegjorde for en brevveksling, der foregik mellem forbundet og Århus mandlig afdeling vedrørende ting, som var ført til referat fra forbundets forretningsudvalgsmøder.

Formanden fandt, at det var en uholdbar situation, og havde derfor foreslået afdelingen, at man kom til Århus, og sammen med en del af forbundets ledelse og afdelingens bestyrelse drøftede tingene igennem. Formanden mente, det var utilfredsstillende at udveksle synspunkter i brevform og over ting, som visse forretningsudvalgsmedlemmer udtalte på møder. Århus mandlig afdeling har trukket sig ud af det faglige arbejde på forbunds- og kredsplan. Også dette var uholdbart og måtte drøftes igennem.

AFDELINGSSAMMENLÆGNING

Forbundet har fra Odense og Nyborg afdeling modtaget besked om, at de 2 afdelinger har besluttet at lægge sig sammen den 30. juni 1986. Dette er godkendt på en generalforsamling i begge afdelinger. Alle aktiver og økonomiske midler overgår til Odense afdeling.

Der oprettes i Nyborg en fællesklub for arbejderne på bryggeriet og depoterne, som så hører under Odense afdeling.

Forbundet er hermed reduceret fra 35 til 34 afdelinger.

HOVEDBESTYRELSESMØDE

Der er den 22. april udsendt indkaldelse til hovedbestyrelsesmøde den 12.-13. juni 1986. Formanden håbede, at det blev i forbundets nye lokaler. Bryggeriet skrider planmæssigt frem, så hvis det overholdes, skulle det kunne lade sig gøre.

NORDJYSK KREDS

Fra Nordjysk Kreds har forbundet modtaget besked om, at afdelingsformanden for Randers afdeling har trukket sig som afdelingsformand og dermed også som hovedbestyrelsesmedlem. Kredsens forretningsudvalg har derefter konstitueret den ny afdelingsformand for Randers Afdeling, Flemming Frank, som nyt hovedbestyrelsesmedlem.

Flemming Frank har derefter meddelt forbundet, at han herefter ønsker at trække sig som forbundsvalgt revisor, da han finder det uforeneligt at være både forbundsrevisor og hovedbestyrelsesmedlem.

AFTALER

Forbundet har fra Silkeborg afdeling modtaget overenskomst for Thor depot.

Fra Odense afdeling modtaget overenskomst for Albani depot Lange-skov.

FORBUNDBUNDETS LOVE

Forbundets strukturudvalg har revideret forbundets love, men desværre er der en række fejl. Formanden ville gerne foreslå, at man ikke lavede et nyt oplæg, men i stedet meddelte om de fejl og rettelser, der skulle foretages op til næste kongres.

BEVILLINGER

Fra Folkebevægelsens faglige udvalg har forbundet modtaget anmodning om økonomisk støtte på baggrund af, at de har brugt ret så mange økonomiske midler i forbindelse med folkeafstemningen.

Forbundet har i forbindelse med folkeafstemningen tidligere bevilget kr. 30.000, så formanden mente, man burde henlægge ansøgningen.

Forretningsudvalget var enig i at henlægge ansøgningen.

Fra Fiol Teatret modtaget anmodning om økonomisk støtte.

Fiol Teatret har tidligere fået støtte gennem Landsdelsscenen, der har indstillet denne støtte. Fiol Teatret er klart et københavnsk venstreorienteret teater, og derfor er der klare politiske overtoner i diskussionen om fortsat økonomisk støtte. Man har oprettet en støttekomite med kendte personer som Klaus Rifbjerg, Hardy Hansen, Ove Sprogøe samt Preben Elkjær og andre.

Forbundets ledelse syntes, initiativet var godt, og ville anbefale, at man støttede dette. Imidlertid er der tale om et lokalt teater, og derfor ville man anbefale, at det er et afdelingsanliggende, og det er lokalt, man støtter sådanne kulturaktiviteter. Man ville komme ud i en lang række situationer landet over, hvor man skulle støtte, hvis man støttede i denne situation.

Finn Sørensen

Mandlig afdeling har også modtaget en sådan økonomisk anmodning og bevilget kr. 1.000.

Var enig i, at man ikke kunne støtte alt muligt, og en del er selvfølgelig af lokal karakter, men fandt, at Fiol Teatret er blevet en principalsag, da der politisk er et forsøg på at kvæle det. Fiol Teatret rejser også rundt og laver kulturelle arrangementer. Syntes derfor godt, at man kunne drøfte det igen og så få et eller andet beløb bevilget.

Allan Lund Nielsen

Man havde også denne diskussion omkring Kvindehuset, og han fandt, at man skulle fastholde det princip, som man var enig om på det pågældende forretningsudvalgs møde, at man ikke bevilger til lokale aktiviteter. Var bange for, at det ville give en strøm af bevilgingsansøgninger, hvis man åbnede op for dette.

Bent Meyer

Var enig med formanden i, at hvis det var en lokal aktivitet, skulle forbundet ikke støtte, men der var gjort opmærksom på, at de rejser rundt i landet, og at de optræder politisk, så han fandt, det var rigtigt, at man støttede.

Formanden

Der er en lang række andre, som laver lige så meget opsøgende politisk teater som Fiol Teatret, og det er i konsekvens af, at hvis man bevilger til dem, må man gøre sig klart, at så er der ingen argumentation eller begrundelse for at sige nej til andre.

Formanden fandt derfor, at det bør være lokalt, man støttede disse aktiviteter. Det behøver ikke altid at være direkte bevillinger, men man kunne købe en forestilling.

Finn Sørensen

Under indtryk af diskussionen ville han trække sit forslag, men samtidig opfordre forbundet til at skrive et brev til Fiol Teatret og give udtryk for sin holdning mod planerne om at det lukker, og forklare, hvorfor man henlægger deres ansøgning. Det vil være en moralsk støtte, og det fandt han, man godt kunne gøre i dette tilfælde.

Poul Erik Guldborg

Foreslog, at man i forbindelse med hovedbestyrelsesmøder eller andre møder, der varede i nogle dage, købte en forestilling.

Formanden

Syntes, det var en fremragende ide. Der vil fremover være flere konferencer i København, og derfor kunne man støtte teatret ved i sådanne tilfælde at lave et kulturelt arrangement, som en aftenforestilling på Fiol Teatret.

Fra avisen »København« modtaget anmodning om at tegne abonnement. Dette var efter formandens mening

også et lokalt anliggende og anbefalede ansøgningen henlagt.

Forretningsudvalget var enig om at henlægge sagen.

Forbundet har haft besøg af repræsentanter fra en sandinistisk kvindeorganisation. De rejser rundt og fortæller om forholdene i Nicaragua og forsøger at indsamle penge og andre praktiske ting. De har brug for faste kontakter i forskellige lande og forskellige faglige organisationer.

Det var formandens opfattelse at sådanne kontakter skulle etableres, men at det ikke behøves at være på forbundsplan men i stedet på afdelings- eller kredsplan. Forbundet havde i forvejen et skoleprojekt, man deltog i. Meningen med internationalt arbejde er også at skabe kontakter og udveksle erfaringer. Andre forbund støtter konkrete u-landsprojekter, og det var en god udvikling. Foreslog derfor, at en kreds eller afdeling påtager sig denne opgave.

Poul Erik Guldborg

Kunne ikke love noget på nuværende tidspunkt men mente, at man i Nordjysk Kreds havde emne til at kunne påtage sig denne opgave.

Dirigenten konkluderede, at man ikke behøvede at give bindende tilsagn på dette forretningsudvalgsmøde, men kunne fremkomme med forslag til næste forretningsudvalgsmøde.

AMERIKA – BRYGGERIBESØG

Formanden redegjorde for drøftelser med en repræsentant for det amerikanske bryggeriarbejderforbund, da han og Henrik Hansen havde været til drikkevarekonference i Columbia.

Han anbefalede, at tage på en studietur til USA og se udviklingen inden for bryggeriindustrien og hele distributionssystemet. I USA er man flere år forud for Vesteuropa. Formanden

havde fundet, at det var nødvendigt at tage ud og se på udviklingen i den øvrige verden, for at lære og for at få erfaring om den teknologiske udvikling.

Imidlertid er det ikke muligt at få adgang til de amerikanske bryggerier uden anbefaling fra anerkendte kredse. Formanden havde derfor rettet henvendelse til DfB, der har samarbejde med den største amerikanske bryggerikoncern, Anheuser og Busch. DfB's ledelse var positiv overfor en fælles rejse med ca. 15 deltagere, hvoraf DfB skulle udgøre en delegation på 5 og forbundet på 10.

Formanden foreslog, såfremt man kunne tilslutte sig forslaget, at forbundets 10 repræsentanter skulle sammensættes således:

- 3 repræsentanter fra ledelsen
- 1 repræsentant fra hver af de københavnske afdelinger og
- 5 tillidsrepræsentanter fra Carlsberg-Tuborg Bryggerierne.

Barbara Kryger

Ville godt tilslutte sig forslaget, fordi det var den eneste mulighed for at få amerikanske bryggerier at se. Det rejser selvfølgelig nogle moralske diskussioner om, hvorvidt man kunne rejse sammen med DfB's ledelse.

Tillidsrepræsentanterne i København har rejst sammen med DfB's ledelse på samarbejdsudvalgsrejser, som begge de 2 afdelinger i København har fundet forsvarligt, omend det ikke var med begejstring. Så dette spørgsmål skulle være løst.

Forretningsudvalget tilsluttede, at man skulle arrangere en sådan studietur, men var enige om at foreslå, at forbundets delegation blev på 11 personer, så man kunne få 3 tillidsrepræsentanter med fra hvert bryggeri, og dette kunne også sikre en så bred repræsentation som muligt.

Fra de 2 københavnske afdelinger havde forbundet modtaget forslag om, at forbundet overtog betalingerne af kursusgodtgørelse.

Formanden gjorde opmærksom på, at det praktisk godt kunne lade sig gøre at udbetale kursusgodtgørelse centralt. I forvejen lå der også planer om at gå over til centalkontingentopkrævning. Man skulle være opmærksom på, at hvis man lagde flere og flere ting over til forbundet, så det blev centralt, så betød det også større forpligtelser for forbundet, og dermed ville det betyde mindre kontakt mellem de lokale afdelingsrepræsentanter og medlemmerne. Det ville mange provinsafdelinger være utilfredse med.

Forretningsudvalget førte en meget lang debat om disse ting og konkluderede, at forbundsledelsen fremkom med et forslag til hovedbestyrelsen, hvor også omkostningerne var udregnet.

For denne konklusion stemte 11 og imod 2.

PENSIONSFORHOLD

Inge Jensen

På hovedbestyrelsesmødet i januar 1986 blev man enige om at nedsætte et underudvalg, der skulle komme med en indstilling til hovedbestyrelsesmødet i juni 1986.

Spurgte, om forbundets ledelse havde glemt dette.

Formanden

Burde måske have sagt det tidligere, men det var uoverkommeligt at nå det til hovedbestyrelsesmødet i juni.

LO afholder en konference herom sidst i maj måned, hvor hovedkasserer Jytte Hansen deltager. Her vil der være mulighed for at modtage materiale, men det vil ikke være muligt at gennemarbejde dette materiale og gøre en indstilling færdig til hovedbestyrelsesmødet.

Barbara Kryger

Gav forretningsudvalget en orientering omkring drøftelser om sammenlægning mellem de 2 københavnske afdelinger. Man var nået til enighed og skulle have det forelagt medlemmerne den 24. maj, hvorefter det skulle ud til urafstemning, og i slutningen af juni skulle afstemningen foreligge.

Hvis det blev en realitet, ville sammenlægningen træde i kraft den 1. januar 1987. Man ville i perioden frem til 1987 sammenkøre aftaler og sær aftaler. Forholdet til repræsentation i forbundets kompetente organer er faldet på plads, og man har haft drøftelser med DfB om garanti for kvinders andel af arbejdsstyrken, og disse forhandlinger ser også ud til at falde på plads.

Bent Meyer

På det sidste forretningsudvalgsmøde diskuterede man, hvad der var sket på bryggerikonferencen i Gilleleje.

Det var spørgsmålet om forslaget vedrørende, at alt arbejde inden for bryggeriindustrien skulle være organiseret i DBBMF. Havde selv formuleret det på den måde, at forslaget ville have medført, såfremt man havde fået det igennem, at man var kommet ud i en krig med SiD, hvad han mente, selvfølgelig ikke skulle være tilfældet.

Citerede formanden således:

»Jeg mener ikke, at forslaget til 1985 overenskomsten omkring transport er sådan formuleret, som Bent Meyer siger, og heller ikke, at det skulle forstås sådan, at vi nu skulle dække det overenskomstområde, som vi har aftale med SiD om. Bestemt ikke.«

Da Bent Meyer havde ønsket om at fremsætte det samme forslag til overenskomsten 1987, som man havde gjort på konferencen, ville han gerne vide, hvor det var, man var uenige.

Han citerede derefter forslaget, som

det blev fremsat ved overenskomstforhandlingerne i 1985:

»Al biltransport samt af- og pålæsning af øl og mineralvand fra bryggerierne og mineralvandsfabrikkerne til depoter, lagre, kunder samt al øvrig transport af disse produkter må kun udføres af Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbunds medlemmer.«

Mente ikke, at denne formulering havde nogen begrænsninger for, hvor meget vort forbund ønskede at udføre af arbejde inden for disse områder. Bent Meyer ønskede al distribution og transport af DfB's produkter hvor det end køres i landet.

Formanden

Dem forbundet stiller krav til, er dem, man indgår overenskomst med. Havde på konferencen sagt, at det ikke må betyde, at man går ind på områder, som SiD i dag har overenskomst for. Der, hvor SiD i dag har overenskomst for mineralvandsfabrikker og bryggerier, vil dette fortsætte uforandret, ligesom depoter hvor man har aftaler om 30 km-grænsen.

Diskussionen gik på, om overenskomstkrevet dækkede det således, at forbundet skulle overtage alt arbejde inden for disse områder. Mente fortsat, at forslaget sikrede, at det område, forbundet i dag laver overenskomst for, fortsat skal forblive under forbundets regie, og at man ikke vil afgive arbejdet til andre, heller ikke SiD.

Bent Meyer

Hvis man skulle forstå formanden rigtigt, og det ville han gerne, så måtte det medføre, at den formulering, man havde til overenskomsten 1985, måtte ændres til overenskomsten 1987. Der måtte indføres, at al transport, som pr. dags dato bliver udført af forbundets medlemmer, fremover skal udføres af

forbundets medlemmer, og må ikke overtages af andre.

Poul Erik Guldborg

Forslaget blev også indsendt til Bryggeriforeningen og til Carlsberg og Tuborg. De leverer også øl i f.eks. Esbjerg. Sådan som forslaget er formuleret, og sådan som man havde talt om det, da forslaget blev formuleret, skulle det dække hele Danmark. Det var meningen, at alt det, som SiD kører med i dag inden for bryggeriområdet, skulle overgå til vort forbunds medlemmer.

Det var med den baggrund, man formulerede forslaget.

Bent Meyer

Det var rigtigt, hvad Poul Erik Guldborg sagde. Det blev formuleret i Det Landsdækkende Depotudvalg, og det var tanken, at vort forbund skulle have alt arbejde inden for området. Kunne godt se, at man havde været grådige, og ville derfor bare sige, for ikke at der skal ske yderligere misforståelser, at man måtte ændre formuleringen af forslaget, for ikke at andre skulle fortolke det på en anden måde, end den forbundsformanden udlægger det på.

Formanden

Da man tilsyneladende var enig i, at forslaget skulle fortolkes, som han havde gjort det, havde han ikke noget imod at ændre teksten som foreslået af Bent Meyer.

Ønskede dog til debatten at få slået fast, at det fortsat var hans opfattelse, som han også havde udtrykt det på kongressen, at man skulle forsøge at få overenskomst for alle produktionsvirksomheder og depoter i Danmark, men det skal ske gennem en udvikling af industriforbunds-tanken, hvor det vil være naturligt, at det er vort forbund, der får disse områder. Man kan ikke begynde at gå ind i en krig med SiD om det på nuværende tidspunkt.

Der er altså ikke uenighed om, at det bør være vort forbund, der har alle overenskomsterne inden for disse områder, det der diskuteres, er måden, det skal gøres på.

Mødet slut.

ORDINÆRT FORRETNINGS- UDVALGSMØDE I A-KASSEN

11. juni 1986

DAGSORDEN:

1. Referat
2. Beretning
3. Forskellige sager

1. Referat

Der var ikke udsendt referat fra sidste FU møde.

2. Beretning

Jytte Hansen

På forretningsudvalgsrådet i april fik jeg accept på at lave beretningen om, således at den ville omfatte et kvartal ad gangen. Den foreligger nu for januar kvartal. Den vil selvfølgelig blive mere udbygget efterhånden, som vi får flere kvartaler med i løbet af året, og når vi har nået hele året igennem, skal jeg nok – som I har ønsket – skrive det forrige års tal i parentes ud for tallene.

Ud af beretningen vil man kunne se, at vi er faldet siden december 1985 allerede nu med 200 medlemmer. Det skyldes især den afgang, der er fra de to københavnske afdelinger.

Ingen ønskede ordet til beretningen.

Beretningen enstemmigt vedtaget.

3. Forskellige sager

Jytte Hansen

Der har i den forløbne måned ikke været udsendt cirkulærer.

Vi har siden det sidste forretningsudvalgsmøde afholdt kassererkonference. Der blev på kassererkonferencen givet udtryk for tilfredshed med konferencen. Dog var der et punkt, som deltagerne ikke var særlig tilfredse med, og det var det punkt, hvor jeg skulle forklare, hvordan et månedsregnskab skulle se ud, og hvordan man skulle opstille det. Det slap jeg ikke særlig heldigt fra, og jeg lovede kassererne at sende en regnskabsskitse rundt, der viste, hvordan jeg ville have det, med en skriftlig forklaring. Den vil jeg selvfølgelig sørge for bliver så fyldestgørende, så alle kan forstå den.

På kassererkonferencen gav man udtryk for også, at A-kassen fungerede tilfredsstillende, og det var jeg selvfølgelig glad for at få at vide.

Vi skulle også på kassererkonferencen tale om kontingentsystemet, som vi meget gerne vil indføre som centralt kontingent. Vi havde også en debat om det, og der var meget bred enighed om, at vi skulle indføre central opkrævning af kontingenter. Der var to, der var imod.

Vi har nu fået at vide, hvad det vil koste at køre et sådant kontingentsystem, og det vil koste 3,04 kr. pr. medlem pr. måned. Vi vil få nogle lister, som afdelingerne vil kunne få gavn af at se, således at de hele tiden ved, hvem der er i restance, og i hvor lang tid de er i restance. Der er ikke noget, vi ikke kan få opfyldt i det system, men der er jo selvfølgelig nogle konsekvenser. Det er bl.a., at det koster 3,04 kr. pr. medlem, det vil svare til ca. 20.000 kr. pr. måned. Det vil også betyde, at der skal ske en udvidelse af arbejdskraften i A-kassen. Der vil være ca. 20 timers arbejde ved dette kontingentsystem pr.

uge, og det betyder selvfølgelig en halv dame mere. Det er ikke muligt at omlægge arbejdet i A-kassen, således at vi kan tage 20 timer, – det vil være helt umuligt. Hvis det havde været 20 timer om måneden, kunne det måske lade sig gøre, men 20 timer om ugen kan vi ikke klare ved en omlægning af arbejdet.

Men vi vil jo så også have en gevinst ved, at det er os, der har pengene her hele tiden, så vi vil have en renteindtægt. Vi vil have en omsætning, der siger ca. 40 mio. kr. om året i kontingenter, og det forventer vi vil give et renteafkast, der vil dække de merudgifter, der vil være ved den merbelastning, der bliver.

Jeg sagde også til kassererne på kassererkonferencen, at det skulle selvfølgelig ikke være sådan, at vi tog nogle økonomiske muligheder fra dem, og jeg foreslog dem, at vi gav dem et beløb én gang om året som et a conto-beløb svarende til det antal medlemmer, som de ellers ville have fået medlemskontingent for pr. måned. Det ville vi så regulere hvert år til januar enten opad eller nedad, alt efter hvad der nu var af medlemmer.

Men jeg synes, at det var positivt det, der kom ud af diskussionen på konferencen, og jeg vil indstille til forretningsudvalget i dag og til hovedbestyrelsen i morgen – hvis vi bliver enige her – at vi tager det centrale kontingentsystem.

BEMÆRKNINGER TIL KONTINGENTSYSTEMET

Der blev udtrykt tilfredshed med indstillingen fra kassererkonferencen omkring kontingentsystemet. Der blev spurgt om opstart og om det beløb der skulle deponeres i de enkelte afdelinger. Der blev også stillet forslag om et formand/kasserermøde i efteråret.

Konklusionen blev følgende: FU vil anbefale systemet i HB. At systemet

starter d. 1. jan. 1987. Beløbet der deponeres i afd. er svarende til medlems-tal og afd. kontingent pr. 31.12.1986. Hvis det bliver anbefalet i HB skal der indkaldes til formands og kasserer-møde i efteråret når systemet er på plads.

Jytte Hansen

Diskussionen omkring kontingentsystemet førte jo en del andet med sig. Der var enkelte kritiske røster. Der var nogle kasserere der var meget bange for, at der slet ikke skulle blive brug for dem, og der var så galt én, der sagde, at så kunne man lige så godt lukke afdelingen, fordi der så ikke var mere for dem at gøre.

Vi havde på sidste FU en diskussion på baggrund af et forslag, der kom fra Københavns mandlige og kvindelige afdeling om kursusudbetalinger, som vi skulle gøre centalt fra forbundets side. Det er stadigvæk vor opfattelse, at vi ikke har noget imod det, og at det ikke er noget problem for os. Men på baggrund af det, der skete på kassererkonferencen, må vi bede afdelingsformændene gå hjem og snakke med deres afdelingskasserere og med deres bestyrelse i det hele taget, om de er i overensstemmelse med det, som de gik ind for på det forrige forretningsudvalgsmøde. Det lød bestemt ikke på kassererkonferencen fra provinsens side, som om de var særlig interesseret i, at der blev taget mere arbejde fra dem. Jeg følte i hvert fald, at de klamrede sig meget til det, de har.

Men på baggrund af den diskussion kom vi også til at tale om EDB ude omkring i afdelingerne. Det var et ønske fra nogen, at man fik skærme ud i afdelingerne. Der sagde vi, at det måske var et rimeligt ønske, – i hvert fald i de afdelinger som havde en vis størrelse, men der er temmelig meget økonomi forbundet med det.

Men kassererkonferencen ønskede, at vi gik tilbage til hovedbestyrelsen og forbundets forretningsudvalg med det ønske, at man gerne ville have EDB ud i afdelingerne, – især i afdelinger af en vis størrelse. Det er klart, at hos en afdeling som har 22 medlemmer, vil det være fuldstændig vandvitigt at etablere EDB. Det er også en helt klar ting, at hvis vi skal have EDB ude i afdelingerne, så kan der selvfølgelig også kun blive tale om de afdelinger, hvor der er et fagforeningskontor. Vi kan jo ikke hver gang, der kommer en ny kasserer eller formand, flytte EDB-anlægget. Det er selvfølgelig også sådanne ting, vi skal tage med i betragtningerne.

Men det er en meget stor investering, hvis vi skal gå ind og købe EDB til afdelingerne. Det vil være meget, meget dyrt, men jeg synes, at vi også skulle tage en snak om det her i forretningsudvalget.

Forbundsformanden gav udtryk for at det ikke var for at løbe fra nogen ting som var vedtaget i FU, men det var rigtigt vi var i overensstemmelse med de mennesker der har med dette at gøre.

Derfor vil vi gerne have, at når man kommenterer forslaget fra forrige forretningsudvalgsmøde på hovedbestyrelsesmødet i morgen, at man så går hjem og vender det en gang til og får en diskussion om disse ting, inden vi tager en endelig beslutning. Det løber jo ingen steder som sådan.

ØVRIGE BEMÆRKNINGER OM EDB I AFD.

Der blev spurgt om man kunne kommunikere med forbundet på K. D. systemet, dette er ikke muligt da K. D. systemet er et on-line. Det blev også diskuteret om man kunne/skulle kommunikere via EDB/telefonnettet.

Konklusionen blev at vi først og fremmest koncentrerer os om A-kassens

system i afdelingerne og afventer undersøgelser fra Regnecentralen som vil sige hvad det vil koste at koble sig på forbundets system.

FU vil bede HB om kompetence til at sætte disse ting igang. Der var ikke yderligere bemærkninger til dette.

Jytte Hansen

Vi har i 1985 indgået en administrationsaftale mellem forbundet og arbejdsløsheds-kassen, som skal godkendes i Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikring. Vi har lavet den nøjagtig som sidste år og sendt den til Direktoratet, men har nu fået brev om, at de gerne vil have, at vi specificerer, hvordan kontingentet er fordelt. Det er sådan, at den aftale, vi har lavet, siger, at forbundet går ind og dækker udgifterne, der er i A-kassen, når A-kassen ikke selv har penge nok, og det har A-kassen ikke, da vi kun betaler 15 kr. i administrationsbidrag, til denne. Direktoratet har bedt om en specifikation for det øvrige der indbetales i faglig kontingent til forbundet. Vi kan ikke gå ind og forhøje kontingenterne i forhold til vor kongresvedtagelse men jeg vil godt foreslå, at vi laver en omlægning af kontingentet, indtil vi kan få det vedtaget og få det ind i vore love.

Jeg foreslår derfor, at vi gør det på den måde, at vi overfører 50 kr. pr. måned pr. medlem fra forbundets administrationskasse til arbejdsløsheds-kassens administrationskasse. Jeg foreslår det fordi, at det jo for et par år siden – eller sådan noget – er blevet vedtaget, at underskudet i forbundets administrationskasse skal dækkes af renterne fra strejkekassen. Derfor mener jeg, at vi sådan set holder det indenfor lovene, og så er vi simpelthen nødt til, af hensyn til lovbestemmelser omkring A-kassen, at gøre det. Så vil vi på kongressen i 1988 selvfølgelig komme med forslag om, hvordan det skal se ud fremover.

Forbundsformanden

Vi kan ligeså godt taget det hele med.

Ved omlægningen i forbindelse med skattereformen er det jo et spørgsmål, om de fradragsmuligheder der er. Man kunne forestille sig, at det reelle fradrag i A-kasseforsikring er det, der nok fremover bliver gældende på skattebilletten. Også her vil Direktoratet kunne gå ind og kontrollere, om de omkostninger, som er dækkende for A-kassen, også er det beløb, som medlemmerne har ret til at trække fra, og dermed får man også en dobbelt kontrol.

Så alene af den grund bør vi sikre os, at A-kassekontingentet står i forhold til omkostningerne.

FU var enige heri.

FU mødet i A-kassen slut.

ORDINÆRT FORRETNINGS-UDVALGSMØDE

11. juni 1986

DAGSORDEN

1. Referat
2. Beretning
3. Forskellige sager

Dirigent: Bent Meyer

2. Beretning

DEPOTFORHOLD

På tidligere forretningsudvalgsmøder har depotforholdene i Herning været til behandling. Årsagen er, at Carlsberg depotet fortsat hører hjemme under SiD, mens Tuborg depotet hører ind under vort forbund.

I 1983 fik man overflyttet Tuborg depotet fra Sid til vort forbund efter depotarbejdernes egne ønsker. I forvejen havde forbundet Ceres depotet i Herning, som ifølge gammel tradition hørte under Århus mandlig afdeling. Da man overflyttede Tuborg depotet skete dette til Silkeborg Afdeling, der så også fik Ceres depotet. Da man i 1984 skulle overflytte Carlsberg depotet i henhold til aftale med SiD, trak man pludselig ansøgningen tilbage. Dette skete umiddelbart i samme forbindelse som sagen om La Cabana startede i Herning.

Dette gav nogle meget uheldige situationer under La Cabana blokaden, hvor depotarbejderne ikke kørte de samme aktioner overfor blokaden mod restaurant La Cabana.

Denne situation ønsker man ikke gentaget, og derfor må der findes en løsning, da forbundet ikke kan acceptere, at man i den samme by organiserer depotarbejderne i 2 forskellige forbund.

Det må så være grænseaftalen mellem forbundet og SiD, der er gældende. Ifølge denne grænseaftale hører Herning under SiD. Hvis ikke Carlsberg depotarbejderne længere ønskede at være medlem i vort forbund, så måtte alle depotarbejdere i Herning overflyttes til SiD.

Der har så været et møde med depotarbejderne på Carlsberg depotet i Herning, SiD i Herning og provinssekretær Thomas Olsen. På dette møde var SiD i Herning positiv, og depotarbejderne var også interesserede i at drøfte overflytning. Man følte, det kunne hjælpe det sidste stykke vej, hvis forbundets formand ville komme til Herning og tale med depotarbejderne. Dette møde er berammet, hvor så de sidste ting for en overflytning skulle bringes i orden.

Herefter står så at arbejde videre, da man så skal have bragt lkast i orden. Der har også været problemer omkring Nykøbing Mors, hvor man stadig står som medlem af SiD, selvom de ifølge grænseaftalen hører til vort forbund.

Formanden beklagede, at det igen var nødvendigt at nævne Vig-sagen på Sjælland. I selve området er der fortsat 3 depoter, der er under SiD. Forbundet har igen rettet henvendelse til SiD og præciseret, hvilke depoter det drejer sig om, og hvor mange arbejdere der er beskæftiget på disse depoter. Forventede hermed, at man så kunne få denne sag bragt ud af verden.

FAXE DEPOTFORHOLD

Omkring Faxe Storkøbenhavn har der været afholdt et par møder, dels om forholdene på Faxe distributionscentral og dels omkring depotforholdene.

Forbundet har foreslået, at de nye københavnske Faxe depoter tiltræder overenskomsten, som man har for Carlsberg-Tuborg depoterne. Faxe Bryggerierne er ikke enige i dette. Der ligger i forvejen en overenskomst for medhjælperne, og man vil hellere videreføre principperne for disse aftaler, hvor man dækker eventuelt overarbejde ind ved en generel højere provision. Forbundet ønsker blot at sikre sig, at vi får aftalerne bragt i orden, inden man begynder oprettelsen af de nye depoter, så kan man altid senere rette aftalerne ind.

Når dette bringes i orden skulle man have løst hele Faxe området, hvor man fremover får lavet generelle hovedoverenskomster, som man har for Carlsberg-Tuborg depoterne. Det vil lette mulighederne for overenskomstaftaler på alle depoterne over hele landet.

TUBORG DEPOTET SILKEBORG

Forbundet har fra et medlem i Silkeborg modtaget klage over, at overenskomsten på Tuborg depotet ikke blev overholdt. Der har været afholdt fællesmøde, hvor depotindehaveren tilkendegav, at han var enig i, at overenskomsten skulle overholdes. – Tilbage stod at få løst nogle ting lokalt, og da forbundet ikke siden har hørt mere til sagen, går man ud fra, at tingene er bragt i orden.

Desværre er det med denne sag som så mange andre sager på depoterne, at forbundet først bliver gjort bekendt med problemerne, når et medlem bliver afskediget på depotet.

Thomas Olsen

Vedrørende det møde, der blev holdt i Herning, var formanden for SiD meget positiv for at overflytte depotarbejderne til vort forbund. Han tilkendegav ligeledes, at man også kunne overflytte depotarbejderne i Vildbjerg, som ligger betydeligt længere ude end 30 km-grænsen.

Vedrørende Ikast ligger dette inden for 30 km-grænsen, men er organiseret i SiD, Herning. Dette skulle kunne bringes i orden, så at man får overflyttet de sidste inden for Herning området.

Sagen i Vig er ikke løst grundet SiD afdelingsformanden i Trundholm. Han er af SiD forbundet blevet pålagt at overflytte medlemmerne til vort forbund, uden at dette er sket. Den lokale afdelingsformand påstår, han ikke ved noget om, at SiD har medlemmer på depoter i området, men hvis han havde sådanne medlemmer, havde han ikke mulighed for at konstatere dette i medlemskartoteket.

Thomas Olsen rettede derfor påny henvendelse til SiD, der svarede tilbage, at den lokale afdeling havde meddelt, at de ingen depotarbejdere havde i deres afdeling.

Forbundet har derfor igen skrevet til SiD og gjort opmærksom på, at dette ikke er korrekt, og anvist hvilke depoter det drejer sig om. Forventede derfor, at sagen kunne afsluttes inden den 1. juli d.å. Dermed har den også kørt i nogle år, så det var ikke for tidligt at få den afsluttet.

Vedrørende at Faxe har oprettet en Depotindehaverforhandlerforening, havde man forespurgt Faxe Bryggeriernes ledelse, om det var muligt at få Odin og Lolland Falster Bryghus depoter ind i samme Depotindehaverforhandlerforening. Man var positiv men kunne ikke give noget tilsagn, før man havde drøftet dette med foreningen.

Der er også problemer med nogle enkelte Faxe depoter, hvor depotarbejderne ikke vil indmelde sig i forbundet. Man har gjort opmærksom på over for Faxe Bryggerierne, at det kan få den konsekvens, at man må stoppe for leverancerne til disse depoter. Faxe Bryggerierne er selv opmærksom på dette, ud fra at de tidligere har haft en sag med en ansat depotarbejder, der var medlem af HK. Det betød, at man fik en retsag på halsen, da medlemmet og HK forlangte opsigelsesvarsel i henhold til funktionærlovens bestemmelser.

DEPOTSTRUKTUREN PÅ SJÆLLAND-FALSTER

Formanden

Som tidligere omtalt i forretningsudvalget har DfB meddelt, at man pr. 1. maj 1986 ville begynde at ændre ved forsyningsleverancerne til DfB's depoter på Sjælland-Falster. Det var en vanskelig situation.

Over halvdelen af Carlsberg-Tuborg depoterne fik i forvejen leveret ved fremmede vognmænd og de øvrige af og til med fremmede vognmænd. Når DfB nu ønskede at lade alle forsyningen overgå til fremmede vognmænd,

var det for at sikre billigere leveranceomkostninger. Det kan have 2 formål:

1. At påvise overfor Monopoltilsynet, at DfB selv kan etablere leverancer og distributionsformer, der kan billiggøre omkostningerne på disse områder.
2. At tage konkurrencen op overfor f.eks. Harboe Bryggeri, der er gået over til at distribuere og levere på kun hele paller.

Hermed opnår man så store besparelser, som DfB er nødt til at tage konkurrencen op overfor.

Det er klart, at det skridt DfB her tager, ikke er tilstrækkeligt til at klare denne konkurrence, der må også ske en strukturændring inden for depotområdet. Der vil sikkert i de kommende år blive nedlagt en del depoter og oprettet meget store men få depoter i stedet for.

Det vil give utryghed i overgangsfasen, og derfor indkaldte man samtlige Carlsberg-Tuborg depotarbejdere på Sjælland-Falster til et stormøde på Roskilde højskole for at redegøre for hele situationen. Man mener, at der er ca. 200 Carlsberg-Tuborg depotarbejdere, og ca. 80-90 var mødt frem.

Mødet endte i en diskussion om overenskomstforhold, men man sluttede med en vedtagelse om, at forbundet skulle søge depotindehaverforeningen om et organisationsmøde for at få fremrykket undersøgelserne for indgåelse af bemandingsaftaler. Det blev allerede rejst i 1983 men udsat, men med de ændringer, der ville komme, måtte disse ting igangsættes hurtigst muligt. Det aftaltes, at man igen skulle samles til et stormøde efter sommerferien for at drøfte tingene og forbundets tilbagemelding fra organisationsmødet med Depotindehaverforeningen.

Man kunne ikke acceptere at forbundet ikke havde forhandlingsret ved de ændrede strukturforhold, således at man kunne få aftaler for, hvor mange der skulle være ansat på de nye store depoter, og at forbundets medlemmer fik garanti for, at det blev dem, der blev ansat på disse depoter. Det var heller ikke acceptabelt, at man bare forventede, at hver enkelt depotarbejder, fra i dag at afbære ca. 1,3 millioner flasker pr. år, pludselig med større køreafstande kunne afbære op imod 2 millioner flasker pr. år.

Forretningsudvalget førte en længere drøftelse om den fremtidige depotstruktur og dens konsekvenser. Man var enig om, at på det næste stormøde inden for Sjælland-Falster Kredsen om depotforhold ville man indbyde Det landsdækkende Depotudvalg til at deltage.

PARITETISK UDVALG FOR DE KØBENHAVNSKE DEPOTER VEDRØRENDE UDLIGNINGSPROTOKOLLATET

Forbundet skrev til Depotindehaverforeningen, at man ønskede udvalget kom i gang hurtigst muligt for at få fastlagt møderækken, så man er færdig med at bearbejde tingene, så det ligger klar forud for overenskomstforhandlingerne 1987.

Man har telefonisk svaret tilbage, at man er enig om at afholde møder i det paritetiske udvalg for København så betids, at man når at blive færdig med arbejdet i god tid.

Vedrørende organisationsmøde omkring depotstruktur og forholdene på Sjælland-Falster vil man hurtigt vende tilbage fra Depotindehaverforeningen med en mødedato. Ved organisationsmødet er der enighed om, at samtlige afdelingsformænd fra Sjælland-Falster kredsen bør deltage.

Fra Depotarbejdernes faglige klub i Storkøbenhavn havde forbundet modtaget et brev, hvori man gør opmærksom på, at efter man har udlagt Faxe distributionscentral til depoter med overenskomstansatte, mener man, på baggrund af de problemer i København der tidligere har været, og med det oplysningsarbejde der skal være samt den ændrede depotstruktur i København, burde man sørge for, at de Faxe depoter, der oprettes, kommer ind under Københavns mandlige afdeling og dermed under Depotklubben.

Formanden gjorde opmærksom på, at man ikke for så vidt kunne begynde at behandle sager indbragt fra en klub, fordi det officielt skulle have været fremsendt gennem den afdeling, hvor klubben hører til. Uanset denne procedureregulering ville formanden gerne trække forbundets synspunkter op.

Forbundet er af den opfattelse, at en koordinering på depotområdet er nødvendigt. Man konstaterer også nu i Sjælland-Falster Kredsen, at der sker nogle ting på disse områder. Om det sker i 1 eller 2 faser, vides endnu ikke, men det er givet, at der vil komme en sammenlægning inden for depotområdet. Håbede, det ville lykkes for Sjælland-Falster kredsen at få sluttet alle depotarbejdere sammen i en afdeling i kredsen. Det ville give bedre økonomi og bedre muligheder for at løse problemerne og igangsætte nogle arbejdsopgaver.

Uanset hvor fornuftigt dette lyder, så må forbundet også tilkendegive, at ethvert spørgsmål om sammenlægning må henvises til afdelingerne i henhold til forbundets love. Forbundet blander sig ikke, med mindre man bliver spurgt. I sådanne tilfælde tilkendegiver forbundet, at man finder det hensigtsmæssigt ud fra de faglige krav der stilles, at det er nødvendigt at lave nogle større enheder. Der skal stadig-

væk tages hensyn til mindretallet, men det er den eneste måde, hvis man vil køre ordentlige aktiviteter.

I spørgsmålet vedrørende Faxe depoterne i København må sagen rejses overfor Mineralvandsarbejdernes fagforening i København. Hvis der skal ske overflytninger sted mellem disse 2 afdelinger, så er det noget afdelingerne selv forhandler.

Formanden bad derfor forretningsudvalget om tilslutning til at skrive til Depotklubben i København og gøre opmærksom på, at klubben skulle have afdelingen til at fremsende anmodningen til forbundet. Formanden ville samtidig gøre klubben opmærksom på forbundets målsætning om, at afdelingerne er suveræne, og derfor er det et internt afdelingsanliggende, og at de derfor må rette henvendelse til deres egen afdeling og bede den få rejst sagen overfor Mineralvandsarbejdernes Fagforening.

Bent Embo

Var enig i, at der var behov for at drøfte disse ting.

Hvis han skulle fremføre de synspunkter, der havde gjort sig gældende i Sjælland-Falster Kredsen, og som havde været drøftet på kredsens bestyrelsesmøde, så var det i hvert fald Mineralvandsarbejdernes Fagforenings opfattelse, at samtlige Faxe depotarbejdere i København hører ind under deres afdeling. Mente derfor ikke, at der var nogen grund til at sige mere til dette.

Finn Sørensen

Ville tilslutte sig konklusionen om, at man skriver til Depotklubben og meddeler, at de burde have taget det op igennem afdelingen, og at forbundets love udtaler sig meget klart om, hvordan sådanne ting skal tackles. Mente også, at man ikke behøvede at snakke mere om disse ting på nuværende tidspunkt.

Formanden

Ønskede at tilknytte nogle bemærkninger, fordi Bent Embo's udtalelser måske kunne misforstås.

Depotklubben i København har ikke på noget tidspunkt stillet spørgsmål om hvem, der har overenskomsten. De gør blot opmærksom på, at de kommende Faxe depoter i København vil køre i samme områder som de københavnske depotarbejdere.

Formanden havde selv gjort sig til talsmand for, at man måske skulle tage skridtet fuldt ud og oprette en afdeling for samtlige depotarbejdere for hele Sjælland-Falster Kredsen og København. Det ville blive en afdeling på 600-700 medlemmer, som så ville stå langt stærkere end i dag. Dette var kun et forsøg på en uddybning, men spørgsmålet om at danne en sådan fagforening overlader man til afdelingerne selv at klare.

Bent Meyer

Fandt det var vigtigt at redegøre for hele historien bag Faxe distributionsforholdet i København.

I 1963 fik mandlig afdeling i København oprettet en overenskomst for Faxe chaufførerne og fik det ordnet, så det var i orden, at de skulle være medlemmer i Københavns mandlige afdeling. Dagen før ordningen skulle træde i kraft, meddelte man imidlertid, at alle chaufførerne var gjort til grossister, og dermed gled hele sagen ud i sandet.

Derfor protesterede Københavns mandlige afdeling i 70'erne, da Mineralvandsarbejdernes Fagforening lavede overenskomst for reserverne på Faxe distributionscentret i Glostrup. Man havde tidligere i forbundet givet tilsagn om, at hvis det lykkedes at få overenskomst for medhjælperne på vognene, så skulle disse være medlem af mandlig afdeling.

Det blev så senere ændret, og nu er de medlemmer hos Mineralerne. Det ville man heller ikke længere gøre indsigelser overfor, men det man er bange for, er spørgsmålet om overenskomst på øvrige områder. Tidligere fik afdelingen i opdrag at lave overenskomst for Faxe Greve. Det var man ikke meget for, på baggrund af den aftale man havde lavet fra forbundets side. En aftale med Faxe i Greve skulle så være baseret på dårligere lønforhold, end den afdelingen allerede havde på de øvrige depoter.

Albani-Ceres ville kunne rejse kritik imod, at afdelingen indgik dårligere aftaler med Faxe. Derfor anbefalede mandlig afdeling, at de kom under Mineralerne. Situationen tegner imidlertid nu helt anderledes, hvor man nu skal oprette depoter med medhjælper alle steder. Der mener mandlig afdeling, at det så var normalt, at man så kom ind under mandlig afdeling. Det er dog ikke det, man kræver i første omgang, fordi mandlig afdeling også ser længere frem og også mener, at der på depotområdet skal findes en helt anden struktur, således at man på en langt bedre måde kan få ordnede forhold for alle medlemmerne på depoterne over hele landet.

Finn Sørensen

I forbindelse med de ting Bent Meyer og formanden har sagt, ville han gerne tilkendegive, at han ikke var af den opfattelse, at man burde tage dette umiddelbare skridt.

Hvis man endelig skulle tage hul på en sådan debat, så var det måske større sko, man skulle have på. Man burde så i stedet diskutere en fælles afdeling for hele Sjælland, uanset om det var depotarbejdere, bryggere eller andre.

Bent Embo

Man er i Sjælland-Falster Kredsen i gang med en række drøftelser om

strukturelle forhold, og han forventede, disse ting ville føre til et eller andet på en konference, kredsen skulle have i oktober 1986, hvori forbundets formand også deltager. Det kunne være, at man med en sådan konference var med til at fremme tingene lidt, og at man måske derefter kunne lave en fælles konference eller nogle fælles drøftelser om det videre forløb.

Var ikke afvisende overfor de tanker, der var fremført, og var parat til at gå ind i en række drøftelser. Men hvor vidt man skulle gå, var det for tidligt at sige noget om på nuværende tidspunkt.

Formanden

Var i mandlig afdeling på det tidspunkt, man lavede aftalerne i slutningen af 70'erne. Der lå en klar aftale om, at det var mandlig afdeling, der skulle have overenskomsten for Faxe Storkøbenhavn. Måtte erkende, at forbundet vel egentlig brød med princippet om organiseringen.

Mente ikke, at der var noget at gøre ved det i dag, og ønskede derfor ikke en diskussion om dette, da det så ville blive en kamp mellem afdelingerne om, hvem der havde ret til at organisere disse depotarbejdere. Man bør derfor erkende, hvordan situationen er og så få nogle fornuftige drøftelser om disse ting.

BRYGGERIFORHOLD**ALBANI BRYGGERIERNE, ODENSE**

I bryghuset på Albani har man indgået en aftale om et genetillæg på kr. 5,12 pr. time.

Da aftalen blev indgået, var man enig om, at den trådte i kraft med det samme. En måned senere meddeler Albani Bryggeriernes administrerende

direktør, at han ikke kan godkende aftalen, da det genetillæg, der er givet, er for stort. Man var indstillet på fra bryggeriets side at forhandle en ny aftale men ikke til et tillæg af samme størrelse.

Afdelingens formand, Jens Olsen, meddeler, at det kunne der ikke blive tale om. Aftalen var lavet, og ligesom alle andre sådanne aftaler kører disse, uden at afdelingen forelægger en sådan til godkendelse i forbundet.

Forbundet har ikke modtaget aftalen. Albani Bryggeriernes administrerende direktør meddeler herefter, at da han ikke vil godkende aftalen, vil han så bede Bryggeriforeningen om at underkende aftalen. Bryggeriforeningen har derefter meddelt forbundet, at den underkender lokalaftalen fra Albani.

Der kommer herefter en meget skarp reaktion fra medlemmerne på Albani, der nedlægger arbejdet i protest imod, at aftalen kan underkendes. På fællesmødet bliver man enig om, at genetillægget fortsat udbetales indtil sagen er behandlet ved en faglig voldgift. Forbundet havde nemlig meddelt Bryggeriforeningen, at man ikke kunne godkende Bryggeriforeningens underkendelse af lokalaftalen, da lokalaftalen ikke skulle til forelæggelse hos hovedorganisationerne.

Det var formandens opfattelse, at der havde været tale om misbrug af forhandlingsproceduren. Den leder på Albani Bryggerierne, der havde indgået aftalen, havde forhandlingskompetence ligesom afdelingens lokale repræsentant. Det kan derfor ikke være rimeligt, at andre i Albanis ledelse derefter kan meddele, at man har ændret kompetencen, og derfor vil have aftalen underkendt. Hvis man ikke fra den lokale afdeling ville acceptere dette, ville man så gå til Bryggeriforeningen og bede dem underkende aftalen.

Sådan kan systemet ikke fungere, da så en afdelings bestyrelse også kunne meddele forbundet, at en tidligere indgået aftale godkendt i afdelingen ønskede de, at forbundet overfor Bryggeriforeningen skulle underkende. Dette ville forbundet aldrig acceptere, da afdelingens forhandlere derved ville miste alt troværdighed, respekt og kompetence som forhandlere.

Det er et internt ledelsesproblem på Albani Bryggerierne og burde aldrig være bragt frem for hovedorganisationerne.

Det er vist første gang man i forbundets historie, har været i en sådan situation.

Det giver en dårlig omtale af Albani, og sagen er også sivet ud til pressen, grundet at den direktør, der har indgået aftalen med den lokale afdeling, har forladt bryggeriet i protest imod underkendelsen af aftalen. Tilbage står også spørgsmålet, hvem skal afdelingens repræsentant forhandle med fremover. Man kan jo ikke vide, om dem, man forhandler med den ene dag, har kompetence til at forhandle, da man den næste dag kan stilles overfor andre personer, der så har kompetence til at underkende tidligere indgåede aftaler.

Jens Olsen

Formanden har allerede stort set redegjort for sagen, men han fandt det rigtigt at knytte nogle kommentarer til sagen.

I forbindelse med en tidligere konflikt på Albani, havde bryggeriets ledelse egenhændigt været rundt i bryghuset og talt med bryggeriarbejderne og havde tilkendegivet overfor disse, at med de gener, de havde, burde de også have noget mere i løn.

I senere forhandlinger lagde bryggeriets ledelse selv forslag på bordet på kr. 5,12 pr. time. 1 måneds tid senere

bliver han så en dag kaldt til møde uden at vide, hvad det drejer sig om, og her gør man opmærksom på, at man ønsker genforhandlet aftalen. Dette kunne han naturligvis ikke acceptere, med mindre man fastholdt, at beløbet, som var kommet til udbetaling, ikke blev ændret. Det kunne der ikke opnås enighed om, hvorfor man meddelte ham, at så ville man fremsende aftalen til Bryggeriforeningen og anmode dem om at underkende aftalen.

Det rystede arbejderne, at noget sådan kunne lade sig gøre, og de nedlagde arbejdet, selvom man anmodede dem om at i hvert fald afvente et organisationsmøde. Det var kun lykkedes at få dem i gang igen, fordi man meddelte, at beløbet ville blive udbetalt, indtil sagen var behandlet ved faglig voldgift.

Jens Olsen var selv forundret over Albanis Bryggeriernes fremgangsmåde. Han havde gjort opmærksom på, at han havde kompetence til at forhandle, og derfor måtte aftalen stå ved magt.

DfB's UDVALGSSAMARBEJDE

I forbindelse med konflikten på Neptun Bryggeriet i Silkeborg, som omtalt på forretningsudvalgsmødet i maj, havde formanden haft anledning til at tale med repræsentanterne fra afdelingen om, hvordan de så på at genoptage samarbejdet i DfB-udvalget.

Formanden havde også drøftet det med repræsentanter fra Helsingør, og begge afdelinger har tilkendegivet, at de er positive overfor at genoptage arbejdet i et DfB-udvalg.

Finn Sørensen

Disse ting har været drøftet i mandlig afdelings forretningsudvalg, og man har ønsket om at få etableret et samarbejde igen i DfB-udvalget under forbundet. Ville rejse dette spørgsmål på

hovedbestyrelsesmødet. Dette samarbejde er naturligt, også med baggrund i de drøftelser man havde på bryggerikonferencen. Ville gerne drøfte dette på hovedbestyrelsesmødet og arbejde på at finde en eller anden model for at få samarbejdet til at fungere. Mandlig afdeling har dog også ønsker om at lave et landsdækkende arbejde inden for hele DfB koncernen.

Allan Lund Nielsen

Inden for Jyske Bryggerier er tingene ligesom gået i stå. Det kan skyldes Urban Bryggeriets lukning og sprængningen af DfB-udvalget. Fandt, at skulle man ud af den tomgang, man var kommet i, var det nødvendigt at få gang i DfB-udvalget igen, så man fik gang i udvekslingerne mellem DfB's udvalg og fællesudvalget under Jyske Bryggerier.

FORHOLD –

KØBENHAVNSKE BRYGGERIER

På adskillige forretningsudvalgsmøder har sagen vedrørende højdettillæg på Tap H, Carlsberg været omtalt.

Forbundet vandt jo en falig voldgift om, at Carlsberg Bryggerierne skulle betale højdettillæg ved kørsel med læssekranterne på Tap H.

Imidlertid meddelte Carlsberg Bryggerierne, at man ikke ville betale højdettillægget tilbage fra den dag, sagen blev rejst. Man gjorde det blandt andet med henvisning til, at der efter sagen var blevet rejst, var lavet en ny aftale, hvor man havde taget højde for den faglige voldgift. Man mente også, at man var fritaget for tilbagebetaling, fordi forbundet først havde rejst sagen ved Arbejdsretten, selvom Bryggeriforeningen havde tilbudt en falig voldgift. På et organisationsmøde enedes man om et forlig, der dog ikke førte til fuld tilbagebetaling, men absolut kunne accepteres.

Af sagen har man lært, at man ikke indgår aftaler i sager, der kører i det arbejdsretlige system. Endvidere skal man altid fremover sikre sig, når man rejser sagen, at få tilføjet, at kravet om efterbetaling er fra den dag, sagen er rejst overfor den lokale arbejdsgiver. Ganske vist har Dansk Arbejdsgiverforening tilkendegivet, at det er en arbejdsretlig kutyme, at efterbetaling er fra den dag, sagen bliver rejst, men denne sag har vist, at man ikke bør tage nogen chancer.

ARBEJDSSKADESAGER

Formanden

Forbundet har en sag, der startede i august 1984.

Det er et medlem af kvindelig afdeling i København på Tap Syd, Tuborg, der kom til skade i august 1984.

Det var en af disse sager, man kunne have kørt igennem for at se, hvordan det foregik. Der har været slemme forsinkelser undervejs, hvad forbundet også har bebrejdet visse parter. Medlemmet selv har måtte ringe regelmæssigt til sagførerne for at høre, hvordan sagen stod.

Medlemmet ringede til formanden for nylig og kunne meddele, at der var aftalt et forberedende møde i sagen, og at arbejdsgivernes forsikringselskab nu var interesseret i et forlig. Dette var kommet til medlemmets kendskab, fordi medlemmet selv havde kontaktet advokaten for at høre, hvordan sagen stod.

Det undrede formanden, at forbundet ikke var underrettet om disse ting. Ved et møde i 1985, da sagen var ca. et år gammel, aftaltes det, at advokatfirmaet underrettede forbundet om alt, hvad der skete i sagen. Da forbundet overtog sagen, var det en betingelse, at man underrettede om alt. Sagen var siden da påny overtaget af en ny advokat.

Efter samtalen med medlemmet skrev formanden til advokatfirmaet og udbad sig en orientering om, hvordan sagen stod. Det var formandens opfattelse, at når sagen var slut, var det både første og sidste gang, forbundet bruger dette advokatfirma. Det er uacceptabelt, at sagen har været så lang tid undervejs, og medlemmet kunne tro, at det, at forbundet overtog sagen, bare betød at sagen blev syltet.

Forretningsudvalget førte en længere drøftelse omkring behandling af arbejdsskadesagerne, og forbundets ledelse ville vende tilbage med forslag om procedure ved behandling af arbejdsskadesager.

SAMARBEJDET MED HOTEL- OG RESTAURATIONSPERSONALETS SAMVIRKE

Formanden redegjorde for de drøftelser, der havde foregået mellem de 4 forbund.

Sagen behandles og føres til referat i forbindelse med hovedbestyrelsesmødet.

INTERNATIONALE FORHOLD

Forretningsudvalget havde på et tidligere forretningsudvalgsmøde vedtaget, at formanden deltog på Svensk Levnedsmiddelarbejder Forbunds kongres for også her at få mulighed for at drøfte de internationale faglige forhold især i forbindelse med den internationale bryggerikonference, forbundet skulle afholde den sidste uge i januar 1987 på Roskilde Højskole.

Formanden havde her fået mulighed for at drøfte konferencen med IUL's generalsekretær Dan Gallin og IUL-sekretær Bob Ramsey. De var enige i, at konferencens indhold godt kunne være de emner, som forbundet havde foreslået. De var dog af den opfattelse, at når man talte om transnationale selskaber, var det ikke længere nok bare at tale om europæiske forhold.

Mente, man burde invitere repræsentanter med fra Nord- og Sydamerika samt Asien og Oceanien. De store transnationale bryggerier samarbejder og udvikler deres salg i hele verden.

Formanden havde tilkendegivet, at det havde man for så vidt ikke noget imod, hvis det ikke øgede konferencens antal og de udgifter, forbundet havde afsat til konferencen.

Formanden havde talt med Udviklingsudvalgets formand Erik Ole Nielsen om sammen med Flemming Carlsson at udarbejde materiale om bryggeriindustriens udvikling på verdensplan.

Endvidere vil der blive lavet materiale om den teknologiske udvikling og dens konsekvenser for arbejdsmiljø. Her er der stor forskel på Amerika og Vesteuropa på den ene side og så Asien, Afrika og de latinamerikanske lande på den anden side. Eksempler på disse er dem, som formanden og konsulent Henrik Hansen havde oplevet ved drikkevarekonferencen i Columbia i Sydamerika.

På kongressen havde formanden også haft samtaler med repræsentanter fra de franske forbund, CFDT og FO. De havde i flere år haft et vist forbehold over for det danske Bryggeriarbejderforbund grundet dette forbunds samarbejdsrelationer med CGT. CFDT står for at være socialistisk orienteret, mens Fo står for fri politisk faglig organisation.

Formanden havde tilkendegivet, at man meget gerne ville have samarbejdsrelationer med disse 2 forbund, lige så vel som man havde det med CGT, det faglige kommunistiske forbund. Formanden havde forklaret, at det var et fagligt samarbejde, men ønskede, og ikke et politisk. Det var absolut positive drøftelser, selvom FO (der får støtte fra den amerikanske

præsident Reagan, som en præmie for veludført antikommunistisk propaganda) ikke kunne acceptere nogen som helst samarbejdsrelationer med Østeuropa eller CGT.

Disse drøftelser førte til indbyrdes invitationer, og med disse positive tilkendegivelser er det givet, at der vil være opbakning til den internationale bryggerikonference.

Finn Sørensen

Ville gerne vide, om det var afklaret, hvem der kunne inviteres til konferencen.

Han havde netop været til en konference i Spanien, hvor han havde talt med en repræsentant fra IUL, der havde tilkendegivet, at så længe man ikke kunne få lov til at blande sig i, hvordan de østeuropæiske lande stillede sig overfor de transnationale selskaber, så var der ingen relationer mellem IUL forbundene og de østeuropæiske forbund hvad angik samarbejde og konferencer. Fandt, det var i orden, at man talte sammen, men så var grænsen også sat.

Ville gerne vide, om IUL så så stift på disse ting.

Formanden

På baggrund af mødet i Frankfurt i 1985 mellem enkelte af forbundets ledelse og IUL's præsidium blev man klar over, at det ikke ville have nogen værdi at afholde en konference, hvis der kom en boycott fra IUL.

Det ville der komme, hvis man f.eks. inviterede det franske CGT. Man kunne for så vidt godt invitere repræsentanter fra Ungarn, Tjekkoslaviet og Jugoslavien, da der ikke fandtes IUL medlemsforbund der. Men i Frankrig er der 2 medlemsforbund af IUL samt det kommunistiske CGT. Hvis forbundet inviterede CGT, ville de 2 IUL medlemsforbund i Frankrig opfatte det som undergravende overfor

deres forbunds muligheder for at få overenskomster for deres medlemmer. I Frankrig er der nemlig tale om kamp mellem medlemmerne og om at få lavet overenskomst. Hvis man har relationer med CGT opfattes det som indirekte støtte til dem mod de 2 andre forbund.

Man besluttede derfor i forbundets forretningsudvalg at afholde en bryggerikonference for kun IUL forbund, for derved åbent at kunne drøfte spørgsmålet om de transnationale selskabers udvikling i Østeuropa, og hvordan vi skal løse dette problem. Formanden så optimistisk på nogle sådanne drøftelser, men hvis man skulle finde frem til den rigtige strategi inden for IUL, så må man også nøjes med at det sker, hvor der kun er IUL medlemsforbund til stede.

Herefter blev beretningen enstemmigt godkendt.

3. Forskellige sager

Forbundet har modtaget overenskomster fra Faxe depoter i Ebeltoft, Ringsted og Greve Strand samt modtaget særaftale for Tuborg depotet i Grenå.

På Ceres Bryggerierne i Århus har man flyttet distributionen ud som depoter. Forbundet har derfor fremsendt tiltrædelsesoverenskomster til de nye depoter.

Fra Helsingør afdeling har forbundet modtaget aftaler for den nye bryghusafdeling.

Fra Fredericia afdeling har forbundet modtaget en orientering om konsekvenserne ved forretningsudvalgets vedtagelse om bestemte satser i forbindelse med møder og kurser. De skriver:

»Vi vil fra afdelingens side påpege, at satsen på kr. 89,95 incl. feriepenge for arbejdstab ved møder ikke dækker vor timeløn pr. 1. maj på daghold.

Hvad værre er, det vil være et endnu større tab for medlemmer, der eventuelt skal have et ulempetilæg. Eksempel hvor et medlem skal møde mandag og skal arbejde nat, er timelønnen kr. 78,94, men opstart vil pr. time betyde kr. 53,31, nattillæg kr. 8 og holddrift kr. 4,61 i alt pr. time kr. 144,86, og hvis man beregner feriepenge, skal man op på kr. 165,23«.

Formanden forstod ikke indsigelsen, da beløbet, man har vedtaget, er en væsentlig forhøjelse. Det har aldrig været inde i drøftelserne, at der skulle betales ekstra for arbejdstab i forbindelse med nathold. Mente, at man skulle fastholde beslutningen om en ensartet sats til alle.

Fra LO modtaget orientering om, at LO og DA har indgået en ny samarbejdsaftale. Der skulle være forbedringer, blandt andet ved nedsættelse af et nævn, der ved overtrædelser kan idømme bod. Informationspligten er vigtig og værdifuld for arbejdersiden, og derfor kan det være en forbedring, at arbejdsgiverne kan idømmes bod, hvis de ikke overholder informationspligten.

Formanden havde med baggrund i beslutningen fra sidste forretningsudvalgsmøde vedrørende Fiol Teatret haft en samtale med en repræsentant derfra, som syntes, det var en spændende ide om, at man kunne købe forestillinger. Dette kunne drøftes, når de startede op igen til august. Formanden havde senere erfaret, at man alligevel fra Landsdelsscenen ville give tilskud til Fiol Teatret, men på trods af dette syntes han, at man skulle fastholde ideen med at købe en aftenforestilling, når der var konferencer i København.

Forbundet har fra b-kommunikation modtaget meddelelse omkr. undervisningsaktiviteter omkring udarbejdelsen af ansøgning med støtte til

forskningsprojekt – demokratisk teknologivurdering af øl og mineralvandsindustrien.

Forretningsudvalget havde tidligere bevilget økonomiske midler til udarbejdelse af dette projekt, som hvis det bliver godkendt, ville komme til at koste kr. 1,4 millioner. Formanden håbede derfor, at projektet ville blive godkendt.

Fra Københavns Universitet har forbundet modtaget anmodning om økonomisk støtte til at indsamle materiale om arbejdererindringer. Man har modtaget ansøgningen, fordi forbundets tidligere konsulent Villy Petersen sidder i projektgruppen. Forbundet tilkendegav, at man gerne ville støtte projektet, men fandt, uden at det skulle være kritik af Villy Petersen, at man burde inddrage personer, som havde været længere tid i branchen. Forbundet pegede derfor på tidligere forbundsformand Ivar Nielsen, der snart havde været bryggeriarbejder i 50 år. Dette synspunkt blev accepteret, og formanden havde talt med Ivar Nielsen, der var indtrådt i projektgruppen.

Forretningsudvalget bevilgede 1 kr. pr. medlem – ca. kr. 7.000.

Fra Arbejderbevægelsens Internationale Center har forbundet modtaget indbydelse til at deltage i indvielse af landarbejderskolen i Nicaragua. Forbundet er sammen med andre forbund gået sammen om at bygge denne skole.

Forretningsudvalget bevilgede, at sekretær Lone Christensen deltager i en delegationsrejse til Nicaragua.

Grundet provinssekretærens arbejdsområde og arbejdsform foreslog formanden, at forbundet anskaffede sig en bil, som stod til rådighed for provinssekretæren. Mente, at det økonomisk ville kunne svare sig, men anmodede om, at forretningsudvalget ind-

stillede til hovedbestyrelsen, at man foretog nogle beregninger og derefter lagde det frem i forretningsudvalget.

Såfremt forretningsudvalget besluttede at stille en bil til rådighed for provinssekretæren, skulle det ske samtidig med, at forbundet skiftede sin egen vogn ud. Man kunne så anskaffe sig biler i noget mindre størrelse og så få lavet en ordentlig handel, mens tid er.

I april 1988 bliver forbundet 90 år. Da man næppe kunne forvente, at forbundet, som et selvstændigt forbund, blev 100 år, ville formanden foreslå, at man udarbejdede et jubilæumsskrift. Man lavede et ved henholdsvis 25 og 50 års jubilæum, men ikke noget ved 75 år. Formanden fandt, at det var vigtigt, at forbundets historie blev nedfældet. Et jubilæumsskrift ville med professionel assistance, trykkeriomkostninger og et oplag på 10.000 eksemplarer formodentlig koste kr. 750.000.

Forretningsudvalget tilsluttede sig forslaget.

Formanden

På et tidligere forretningsudvalgsmøde havde man en afstemning om en gave til den afgåede formand for Københavns mandlige afdeling. Formanden havde dengang følt, at afstemningstemaet var så snævert, at det afholdt nogen fra at gå ind i en diskussion om, hvorvidt man generelt skulle give gaver. Forbundet har ikke givet gaver til afgåede hovedbestyrelsesmedlemmer siden 1983. Der har været hovedbestyrelsesmedlemmer, som ikke ønskede store gaver, men blot en eller anden ting som markerede, at de havde været medlem af forbundets hovedbestyrelse.

Forbundsledelsen ville derfor gerne foreslå, at man gik tilbage til den gamle ordning, og gav en ting til afgå-

ede hovedbestyrelsesmedlemmer. Imidlertid er hovedbestyrelsen siden blev meget større og udskiftningerne hyppigere. Forslaget gik derfor også på, at man mindst skulle have været hovedbestyrelsesmedlem i 2 år, før man kunne modtage gaver. Forslaget skulle også sikre, at de hovedbestyrelsesmedlemmer, der var afgået i perioden siden kongressen 1983, og som havde været hovedbestyrelsesmedlem i 2 år, også fik gaven. Forslaget til gaven skulle være en brygkedel af porcelæn til ca. kr. 600-800 og med inskription ca. kr. 900.

Forretningsudvalget støttede forslaget.

Forbundet har fra LO fået opfordring til at støtte Arbejderbevægelsens Erhvervsråd i forbindelse med deres 50 års jubilæum med 1 kr. pr. medlem.

Forretningsudvalget vedtog at bevilge 1 kr. pr. medlem.

Fra Tjenerforbundet har man modtaget indbydelse til at overvære deres kongres den 7.-9. oktober 1986 med 2 deltagere.

Forretningsudvalget besluttede, at forbundsformanden og Bent Embo deltog.

Fra SiD har forbundet modtaget indbydelse til at overvære deres kongres fra den 7.-17. september 1986 med 1 gæst.

Forretningsudvalget besluttede, at Poul Erik Guldborg deltager.

ØVRIGE TIL FORSKELLIGE SAGER

Finn Sørensen gav en redegørelse for deltagelse i en konference i Spanien for det spanske Nærings- og Tobaksarbejder Forbund. Finn ville skrive en artikel om konferencen i Prop & Kapsel. Finn var af formanden, inden han tog afsted, blevet opfordret til at invitere repræsentanter fra det spanske

forbund til et besøg i Danmark. Årsagen var, at de spanske bryggeriarbejdere har man ikke særlig god kontakt med, så en udbygning af kontakterne var meget ønskeligt især med henblik på bryggerikonferencen.

Finn havde overbragt invitationen, og man havde med glæde taget imod den. Det aftaltes, at forbundet blot skulle skrive til dem og invitere dem til at komme på besøg i Danmark i løbet af 1986. Det blev også i forbindelse med invitationen gjort klart, at forbundet ønskede, at kontakten skulle være både på forbundsplan og arbejdspladsplan.

Bent Meyer

I forbindelse med konflikten på Tuborgdepotet Sydhavnen fik henholdsvis mandlig afdeling og forbundet en bod. Herudover blev 2 medlemmer fyret, sigtet for tyveri. De 2 medlemmer fik karantæne som selvforskyldt ledige. Sigtelsen er senere frafaldet.

Mente, at boden til forbundet og mandlig afdeling egentlig burde bortfalde, men dette er næppe sandsynligt. Fandt dog, det var forkert, at de 2 medlemmer havde fået karantæne, sigtelsen for tyveri er bortfaldet, så derfor kan de retfærdigvis ikke være selvforskyldt ledige.

Formanden

Mente, at afskedigelsen af medlemmerne på Sydhavns depotet skete i forbindelse med Arbejdsrettens fritstilling af arbejdet, og forstod derfor ikke, at der var givet karantæne til de omtalte 2 medlemmer. I øvrigt var der 4 medlemmer, der var afskediget ved fritstillingen, samtlige havde fået karantæne.

Formanden foreslog, at Bent Meyer undersøgte sagen og meldte tilbage til forbundet, da karantæne som selvforskyldt ledig ikke kunne være rigtig i denne sag.

Mødet slut.

ORDINÆRT HOVEDBESTYRELSES- MØDE

12.-13. juni 1986

Fra Nordjysk Kreds var Knud Erik Kvortrup udtrådt og i stedet var Flemming Frank valgt.

Fra Sjælland-Falster Kreds var Kaj Knudsen udtrådt og i stedet var Kim Jørgensen valgt.

Fra Sydjysk Kreds modtaget afbud fra Christian Strojeck og i stedet mødte Arne Juhl.

Som dirigent valgtes Bent Meyer.

DAGSORDEN

1. Beretning
2. Regnskab
3. Forskellige sager.

1. Beretning

Formanden indledte med at gøre opmærksom på, at der i beretningsperioden havde været en lang række sager, som det var umuligt alle at tage med i beretningen. I beretningen var kun taget de sager med, som havde principiel betydning.

Såfremt man havde bemærkninger til sager, der havde været i beretningsperioden, men som ikke var omtalt i beretningen, havde hovedbestyrelsesmedlemmer naturligvis ret til at få sagen behandlet og derfor rejse sagen under dagsordenens punkt 1 – beretningen.

OVERENSKOMSTENS UDDANNELSESFOND

Fra LO er forbundet gjort opmærksom på, at der er flere selvstændige arbejdsgivere, der ikke betaler til Uddannelsesfonden, herunder Bryggeriet Fuglsang i Haderslev.

Bryggeriet Fuglsang er ikke medlem af Bryggeriforeningen, og derfor ikke

med under hovedoverenskomsten der indgås mellem Bryggeriforeningen og forbundet. – Imidlertid indgår Bryggeriet Fuglsang en tiltrædelsesoverenskomst med samme indhold som den, der er gældende mellem forbundet og Bryggeriforeningen. I overenskomsten mellem Bryggeriforeningen og forbundet er der aftalt et uddannelsesstillæg pr. arbejder pr. time som indbetales til LO's Uddannelsesfond.

Da forbundet blev gjort bekendt med, at Bryggeriet Fuglsang ikke betalte, skrev forbundet til dem og gjorde opmærksom på den manglende betaling. Man svarede forbundet tilbage, at der i forbindelse med særaftalen om akkordbetaling var aftalt, at uddannelsesstillægget var indregnet i akkorden.

Forbundet anmodede bryggeriet om at dokumentere dette. Bryggeriet kunne ikke direkte dokumentere det men henviste til, at en tidligere forbundsrepræsentant i 1983 havde fået lagt en forhøjelse på akkordbetalingen i stedet for forhøjelsen fra 5 til 10 øre på uddannelsesstillægget.

Dette måtte forbundet acceptere, men i forbundets forretningsudvalg har man besluttet, at der i 1987 ikke afsluttes nogen ny overenskomst mellem forbundet og Bryggeriet Fuglsang uden at der i aftalen indføres, at man skal betale til Uddannelsesfonden. Uddannelsesfonden sikrer uddannelse for alle medlemmer af forbundet, også dem på Bryggeriet Fuglsang, og derfor er det urimeligt, at de ikke også har uddannelsesstillæg i deres overenskomst.

DEPOTFORHOLD

Siden kongressen i 1985 har der været en del opsøgende arbejde for den nye provinssekretær Thomas Olsen. Det er især spørgsmålet om overflytning mellem forbundet og SiD.

Forbundets hovedbestyrelse har været af den opfattelse, på baggrund af tidligere tilbagemeldinger, at sagerne i Jylland og Fyn var bragt i orden. Det viser sig alligevel, at der stadigvæk er områder, hvor tingene ikke er i orden.

Der vil altid være grænsetilfælde, hvor det kan diskuteres om de ligger ude eller inden for 30 km-grænsen. Det er imidlertid i bestemmelser i grænseaftalen mellem SiD og forbundet accepteret, at hvor parterne lokalt kan blive enige, blander forbundene sig ikke, selvom det betyder, at aftalerne ikke overholdes. I mange tilfælde er der ingen aftaler lokalt, hvorfor Thomas Olsen har måtte skrive til SiD og gøre opmærksom på, at tingene ikke er bragt i orden. En sag fra Vig på Sjælland har desværre kørt i over 2 år og blev omtalt på hovedbestyrelsesmødet i juni 1984. Også denne sag er endnu én gang taget op over for SiD, så man håbede på nu at få sagerne bragt i orden.

På hovedbestyrelsesmødet i januar 1986 havde man oplyst overfor hovedbestyrelsen, at forbundet ville søge at få oprettet en generel overenskomstaf tale for samtlige Faxe depoter i Danmark. Faxe Bryggerierne har meddelt, at Faxe depotindehaverne var interesserede i en generel overenskomst, og at dette kunne etableres ved overenskomstfornyelserne i 1987.

Dette vil lette overenskomstsituationen på Faxe depoterne, da forbundet ikke længere skal ud og have en tiltrædelsesoverenskomst for hvert Faxe depot. Tilbage står selvfølgelig, at det stadigvæk er afdelingerne, der laver særaftaler for hvert enkelt Faxe depot.

For Faxe Storkøbenhavn sker der væsentlige ændringer i løbet af 1986. Distributionen af Faxe i København har hidtil foregået fra et centrallager i Glostrup. Det har været selvstændige depotbestyrere, der har haft hver sin

vogn. Hvis der har været medhjælp på vognen har disse været overenskomstansat, ligesom truckførerne og lagerfolkene har været overenskomstansatte og medlemmer af forbundet.

Faxe Bryggerierne har besluttet, at distributionen i København skal foregå på samme måde som i det øvrige Danmark, nemlig fra et depot med ansatte depotarbejdere. Dette vil ændre forholdene for det københavnske område, hvor centrallageret vil blive nedlagt, og i stedet vil der blive oprettet 18 depoter med ca. 60-65 vogne. Det betyder, at forbundet får overenskomst for depotarbejdere for Faxe Storkøbenhavn og dermed en medlemstilgang på ca. 40-45 medlemmer. Disse bliver medlemmer hos Mineralvandsarbejdernes Fagforening i København, som i forvejen har overenskomst for de øvrige på Faxe centrallager i Glostrup.

Omkring hovedoverenskomstens § 17 for depotarbejdere, der omhandler organisationsforhold og forhandlingsprocedure, har dette givet en del problemer i København.

§ 17 fastslår retten til lokal forhandling. Det vil i første omgang være mellem depotindehaveren og tillidsrepræsentanten. Hvis de ikke kan blive enige, kan tillidsrepræsentanten rette henvendelse til sin afdeling, der så kan forhandle med den enkelte depotindehaver. Hvis man heller ikke her kan blive enige, kan sagen overgives til hovedorganisationerne.

Dette overholdes ikke for de københavnske depoter, hvor en repræsentant for sekretariatet under Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer, hvor depotindehaverne er medlem, møder frem, når afdelingen i København har møde med den enkelte depotindehaver. Dette er et brud på overenskomsten og samtidig

helt uacceptabelt for forbundet, at forbundets modstående organisation møder op, når en afdelingen under forbundet har møde med en arbejdsgiver. Der har været møde om dette mellem hovedorganisationerne, og her har Depotindehaverforeningen tilkendegivet, at de var enige med forbundet i, at overenskomsten skulle overholdes.

De havde dog det problem, at den enkelte depotindehaver ikke følte sig rutineret nok til at forhandle med organisationsfolk. Derfor ønskede man en bisidder, f.eks. ved en repræsentant fra sekretariatet. Man gjorde opmærksom på, at bisidderen ingen kompetence havde til at slutte aftaler. Forbundet kan ikke acceptere en sådan fremgangsmåde, da rådgivning til depotindehaverne sker direkte ved forhandling mellem den enkelte depotindehaver og afdelingen. Det er derfor fra forbundet til afdelingen meddelt, at hvis man fremover ikke får møder lokalt mellem afdelingen og den enkelte depotindehaver uden sekretariatets tilstedeværelse, så skal sagen indbringes for forbundet, der vil kræve fællesmøde med påstand om overenskomstbrud fra Depotindehaverforeningens side.

Omkring ændringerne i forsyningerne til Carlsberg-Tuborg depoterne på Sjælland og Falster samt den ændrede depotstruktur for hele landet henvises til forretningsudvalgs-mødereferat fra juni 1986.

Arthur Jensen

Disse ting har været drøftet i Depotudvalget, og man mener, det må være rigtigt at indkalde til en depot- og distributionskonference. Der er gået over et år, siden man afholdt den sidste konference, og udvalget er af den opfattelse, at en sådan konference bør lægges i februar 1987, umiddelbart inden man begyndte at opstille kravene til overenskomsten.

Formanden

Ville gerne støtte forslaget og anmodede dirigenten om at tage forslaget med til behandling under forskellige sager.

MONOPOLTILSYNETS UNDERSØGELSER OG AFGIFTSFORHOLD

Monopoltilsynet undersøger forholdene inden for bryggeribranchen specielt med hensyn til distributionsforholdene, hvor man mener, at Bryggeriforeningens kontrahentaftale, som fastsætter mindstepris for levering fra bryggeri eller depot til detailhandlerne, er en hindring for fri konkurrence og prisdannelse, som forhindrer, at ølprodukterne kan sælges billige i forretningerne. Visse bryggerier sælger deres produkter til discounthandelskæder, – som sælger produkterne langt billigere end dem, der er underlagt kontrahentaftalen. Derved varetages forbrugernes interesser ikke tilstrækkeligt, da fri priskonkurrence, efter Monopoltilsynets opfattelse, vil billiggøre ølprodukterne, især for Carlsberg-Tuborgs vedkommende.

Bryggeriforeningen har til dette overfor Monopoltilsynet gjort gældende, at ændringen af distributionsforholdene for de større butikskæder/varehuse kunne godt billiggøres ved en anden distributionsform. På den anden side ville dette fordyre distributionen til de mindre butikskæder og forretninger, og dermed vil der i detailhandelen være en ulige konkurrence, hvor de større butikskæder og varehuse ville kunne sælge f.eks. Carlsberg-Tuborg produkter meget billigere end de mindre detailhandlere. Dette vil så medføre en endnu hurtigere lukning af de mindre detailforretninger.

Forbundet er enig med Bryggeriforeningen i disse synspunkter. Uanset hvilke former for ændringer der kom-

mer, vil det berøre beskæftigelsen inden for forbundets område.

De mindre bryggerier skal leve af at have et stort lokalsalg med levering til alle former for detailhandel. Hvis strukturen ændres i detailhandelen, med færre men større forretninger, vil det give størst fordel til de større bryggerier, der med en stor geografisk dækning vil kunne udnytte de ændrede distributionsforhold langt bedre end de mindre bryggerier.

Et andet forhold er den distributionsform, man ser, Harboe Bryggeri benytter sig af på Sjælland. Man er begyndt kun at sælge hele paller. Det er butikker af en vis størrelse, der kan af-tage hele paller. Leveringen i hele paller giver store besparelser, som kan være med til at billiggøre engrosprisen fra bryggeriet til butikken. Det kan være en form for nichesalg, som udnytter de muligheder, der er på dette område. Det tvinger imidlertid de større bryggerier til at følge efter og hermed svigtes igen de mindre handlende. Da ca. 80% af Harboes produktion sælges til Dansk Supermarked som billigøl, er denne udvikling ødelæggende for hele distributionen, detailhandelen og bryggeristrukturen i Danmark.

Discountølsalget og salget af billigøl er næsten nået op på 10% af det samlede ølsalg i Danmark, hvilket er så højt, at man desværre ikke længere kan forvente, at ikke de større bryggerier tager konkurrencen op med de beklagelige følger, dette kan få. Forbundets forretningsudvalg har nedsat et snævert udvalg, som skal udarbejde en indstilling omkring forbundets politik på dette område.

Det andet problem, som også har stærke følger for bryggeriproduktion og distribution i Danmark er afgiftspolitikken på ølområdet over stor indflydelse på grænsehandelen. Toldvæse-

net har foretaget beregninger, der tyder på, at ca. 10% af det øl, der forbruges i Danmark, er indkøbt som grænsehandel hovedsageligt i Tyskland. Den samlede ølproduktion i Danmark i 1985 lå 10% lavere end året før. Hvis ølforbruget er uændret i Danmark, og produktionen i Danmark er faldet med 10%, så kan det godt passe, at grænsehåndelen er 10% af det samlede danske ølforbrug. Årsagen til dette stærke opsving i grænsehåndelen skyldes 2 ting.

1. Det er i henhold til EF-bestemmelserne tilladt at indføre, uden tidsbegrænsning, varer for op til kr. 2.800 ved grænserne mellem Danmark og EF-lande. Det har givet stærk stigning i grænsehåndelen mellem Danmark og Vesttyskland, hvor især mange benytter sig af at købe øl for op til kr. 2.800.
2. Da ølafgifterne i Vesttyskland er langt mindre end i Danmark, og da momsens også er lavere, betyder det, at tysk øl kan købes for ca. det halve af, hvad dansk øl koster.

Forbundet har derfor om selve ølafgiften og grænsehåndelen sendt en redegørelse til hele folketingets skatte- og afgiftsudvalg og foretaget beregninger for hvilke konsekvenser, det har for beskæftigelsen og handelsbalancen for hver 1% dansk produceret øl, der overgår til importøl. Omkring påskepakken fik forbundet foretræde for skatte- og afgiftsudvalget og redegjorde for disse beregninger. Forbundet påviste, at stigende ølafgifter ikke reducerer forbruget eller giver flere penge i statskassen. Øgede ølafgifter øger grænsehåndelen og giver større arbejdsløshed i Danmark og forringer handelsbalancen. Øgede ølafgifter har derfor den modsatte virkning af, hvad meningen var med forslaget, at nedsætte forbruget og skaffe flere penge i statskassen. Forbundets forretningsudvalg har også

her nedsat et udvalg, der skal arbejde med disse ting. Forbundet er dog vildende om, at der er kræfter i gang for at få ændret reglen om indførelse for kr. 2.800, og at det tegner til at kunne give et positivt resultat.

Der er dog stadigvæk opgaver for forbundet, blandt andet de Radikale, der af moralske grunde ønsker en indeksering af øl-, vin- og spiritusafgifterne for at få sænket forbruget af disse ting, da man mener, at danskerne har et alt for stort forbrug. Forbundet går ikke på nuværende tidspunkt ind i en diskussion om, hvorvidt øl- og spiritusforbruget i Danmark er for stort. Forbundet ønsker dog blot i diskussionen om dette at gøre opmærksom på, at dette problem ikke kan løses ved en afgiftspolitik. Dette vil ikke fjerne problemet kun ændre mønstret for, hvordan man skaffer sig produkterne.

Som det fremgår af redegørelsen omkring bryggeriproduktion/struktur, distribution og depotforhold grundet afgiftsforhold og kontrahentaftale, er der sorte skyer i horisonten, derfor bør forbundet være mere aktiv på dette område end tidligere. Forbundet finder det er i orden, at man hele tiden holder kontrol med disse ting, men finder også, at forbundet som organisation bør spørges og være vejledende for de myndigheder, der har med disse områder at gøre.

FAGLIGE VOLDGIFTSSAGER

I København har der været ført 2 voldgiftssager fra Carlsberg Bryggerierne.

Den ene sag var vedrørende udluftning af slanger ved påfyldning af tankbiler. Problemet var, om Carlsberg Bryggerierne kunne pålægge bryggeriarbejderne at foretage udluftning af slanger, når der i forvejen lå arbejdsbeskrivelser, og pålægget derfor var et merarbejde for de pågældende bryggeriarbejdere.

Forbundet tabte sagen, fordi man fra Carlsberg Bryggeriernes side fremførte, at der var andet arbejde ifølge arbejdsbeskrivelserne, der var faldet bort.

Sagen er omtalt i referatet fra forretningsudvalgs mødet i juni.

Den anden sag var vedrørende overførsel af arbejde ved afsyning af forvarmere til et fremmed firma. Arbejdet havde hidtil været udført af en bryggeriarbejder, og opmanden udtaler i præmisserne fra kendelsen, at det hidtil havde været forbundet, der havde overenskomst for dette arbejde.

Forbundet tabte alligevel sagen, – opmanden tilkendegiver nemlig, at efter almindelige arbejdsretlige regler kan en arbejdsgiver give et arbejde, der er omfattet af overenskomsten, i entreprise til en anden arbejdsgiver under forudsætning af, at der er tale om en reel transaktion og ikke et forsøg på omgåelse af overenskomstens bestemmelser. Med denne begrundelse giver opmanden Carlsberg Bryggerierne ret til at overdrage dette arbejde til et fremmed firma.

Sagen er omtalt i referatet fra forretningsudvalgs mødet i juni.

Det må på baggrund af den faglige voldgiftskendelse konstateres, at arbejdsfunktioner, hvor forbundet, afdeling eller tillidsrepræsentant har indgået aftaler om, ikke er beskyttet af de arbejdsretlige regler. Det er et spørgsmål om styrkeforhold mellem organisationerne og arbejdsgiverne.

Forbundets forretningsudvalg har drøftet, hvilken linie man skal lægge over for en sådan udvikling, og vedtaget, at alle sager skal køres helt igennem, da man ikke kan acceptere, at arbejdspladser, hvor forbundet har overenskomst, overgår til andre.

Finn Sørensen

Mandlig afdeling i København har naturligtvis i deres forretningsudvalg diskuteret denne sag ret grundigt og er enig i de konklusioner og bemærkninger, formanden har fremkommet med i forbindelse med de meget uheldige konsekvenser, denne voldgiftskendelse kan få. Man har fra afdelingen endnu ikke oplevet eksempler på, at DfB har forsøgt at benytte den kendelse andre steder, men det er også kort tid, der er gået, siden kendelsen kom.

Mandlig afdelings forretningsudvalg var også enige om at sende den pågældende sag til udtalelse hos en juridisk ekspert på området, professor Ole Krarup. Det er ikke fordi afdelingen tror, at det sådan set kan ændre ret meget, men der kan være juridiske, fagretlige aspekter, som man måske ikke har været opmærksom på, og derfor syntes mandlig afdeling, at det kunne være udmærket at få et sådant responsum. Man ville selvfølgelig sende en kopi til forbundet.

Formanden

Ville gerne vide, hvad formålet var med at bede en anden juridisk instans om en udtalelse. Faglig voldgift kunne ikke appelleres, så enten måtte det være for et diskussionsgrundlag eller et spørgsmål om en vurdering af, hvorvidt sagen var grebet rigtigt an.

Formanden syntes, at hvis man ønskede en udtalelse fra andre, burde det have været forbundet, der anmodede om en sådan, da det er forbundet, der kørte sagen. Mente, det kunne give usikkerhed om, hvad formålet egentlig var med det, mandlig afdeling foretog sig.

Finn Sørensen

Den usikkerhed, som formanden måtte føle i den anledning, troede han ikke, der var nogen grund til. Mandlig

afdeling har ingen kritik, af den måde sagen er grebet an på. Det eneste formål afdelingen har, er udelukkende at få professor Ole Krarups udtalelser om de mere fagretlige aspekter.

Man forsøgte i proceduren, hvad mandlig afdeling også var enig i, at argumentere for, at man ikke bare kunne ændre på forholdet fra arbejdsgiverside, når man havde loven om overenskomstforlægningen. – Troede derfor ikke, at der var grund til bekymring og uro fra forbundsledelsens side.

Mente, det da var muligt, at man rent proceduremæssigt kunne have gjort det på en anden måde, det ville han ikke benægte.

Formanden

Ville meddele, at uanset hvilken konklusion Ole Krarup nåede frem til, havde forbundsledelsen ingen ønsker om at rette sig derefter.

Bent Meyer

Når Københavns mandlige afdeling har besluttet noget sådant, er det simpelt hen ud fra et ønske om at blive beriget af det, der er sket. Mandlig afdeling syntes, det er en horribel dom, og frygter konsekvenserne af den i en senere situation. Syntes ikke, der var noget galt i, at man prøvede at indhente nogle mulige argumenter og bruge dem ved en senere lejlighed. Afdelingen havde ikke noget imod, hvis forbundet ville overtage sagen og anmode Ole Krarup om en udtalelse, for at se om det er fuldstændig horribelt, det der er sket.

Mandlig afdeling er nervøse for, at man kan bruge sagen ved fra DfB at meddele, at f.eks. den form, hvorunder man distribuerer i dag, er for dyr, og derfor flytter man distributionen over til andre. Det kunne være en af de værste konsekvenser ved denne kendelse. Derfor vil man prøve og se, om man kunne blive beriget og få at vide,

om det var helt galt, det der var sket. Viste godt, at det ikke kunne bruges på et senere tidspunkt, og det ville afdelingen heller ikke bede forbundet om.

AFSKEDIGELSESNÆVNET

Forbundet har haft en sag for Afskedigelsesnævnet vedrørende en afskedigelsessag fra Tuborgs Bryggerier, København.

Sagen er omtalt i referatet fra forretningsudvalgsrådet i maj.

Finn Sørensen

Denne sag har også været drøftet i mandlig afdelings forretningsudvalg.

Der lå fra formanden en opfordring om, på baggrund af præmisserne i sagen, at man brugte sagen til at forsøge at gå ind og få lavet en formaliseret aftale med DfB i København omkring sådanne situationer.

I mandlig afdelings forretningsudvalg var der en enstemmig indstilling om, at det skulle man ikke gøre. Det var ud fra mangeårig erfaring om, at selv om man måske kunne få nedfældet noget, der så meget pænt ud på et stykke papir, så ville konsekvenserne være, at tillidsrepræsentanterne blev inddraget i nogle former for opgaveløsninger, som ville gå hen og blive skadelig for tillidsrepræsentanternes omdømme og autoritet i en lang række andre sager.

På dette punkt måtte mandlig afdeling give en negativ tilbagemelding om at prøve at gå ind og lave aftaler med DfB omkring, hvordan afskedigelsesproceduren skulle være.

Formanden

Var ked af den stillingtagen mandlig afdeling havde taget omkring dette punkt.

Mente ikke, det kun var et spørgsmål om tillidsrepræsentantens rolle i for-

bindelse med afskedigelser. DfB's optrapning omkring arbejdsvægning og hjemsendelser og spørgsmålet omkring nålestiksaktioner har kendelsen fra Afskedigelsesnævnet givet nogle muligheder, man ikke tidligere har haft.

Det var formandens opfattelse, at kendelsen giver tillidsrepræsentanten en placering i virksomheden, som arbejdsgiverne ikke tidligere har vidst eller accepteret. Men hvis afdelingen er af den opfattelse, at der er nogle forpligtelser, som man ikke ville tage på sig med en eller anden form for risiko, så var der selvfølgelig ikke noget at gøre ved det.

Det var fortsat formandens opfattelse, at der for tillidsrepræsentanterne var nogle muligheder for at fastslå nogle bedre retningslinier, som ville give en endnu større beskyttelse af medlemmerne i forbindelse med advarsler og afskedigelser, end tilfældet var for nuværende.

Inge Jensen

Var overrasket over mandlig afdelings beslutning. Tillidsrepræsentanterne på de københavnske bryggerier arbejdede for nuværende under regler, som er fastsat af arbejdsgiverne, og det, man har at gøre, er at gå ind og prøve at rette op på ting, når DfB er alt for grove.

Man har mærket det meget efter konflikten, hvor man oven i købet lokalt har måtte opfordre bryggeriet til at gå ind og lave nogle retningslinier ved uddeling af advarsler. Det er simpelt hen sådan, at når bryggeriarbejdere vender tilbage efter endt sygdom, så starter man med at give dem en advarsel. DfB er ligeglade med, om tillidsrepræsentanterne har fået besked eller ej.

Fandt derfor, at det var en meget dårlig beslutning, man havde truffet i mandlig afdeling. Appellerede til, at

man tog sagen op til en drøftelse én gang til, og håbede, at man ville invitere kvindelig afdeling med til en sådan drøftelse, hvilket Inge Jensen mente havde været rimeligt.

Bent Meyer

Mandlig afdelings medlemmer i forbundets forretningsudvalg havde i afdelingens forretningsudvalg anført, at det nok var rigtigt, at man prøvede at gå ind og drage fordel af kendelsen. Mandlig afdelings øvrige forretningsudvalg var af den opfattelse, at det ville have den modsatte virkning og fremme nogle af DfB's synspunkter omkring disse ting.

Med hensyn til Inge Jensens bemærkninger om at tage det op til en fornyet drøftelse sammen med kvindelig afdeling, håbede han, det kunne tages op efter den 20. juni, da de 2 afdelinger vil være sammen om at drøfte alle andre forhold de 2 afdelinger imellem.

FAGLIG VOLDGIFTSSAG VEDRØRENDE BEREGNING AF FERIEPENGE AF FERIEPENGE TIL FERIEAFLØSERE

Forbundet vandt denne sag, som var rejst på Fredericia Bryggeri i forbindelse med at bryggeriet ikke beregnede feriepenge af feriepenge til ferie-afløsere.

Sagen er omtalt i referatet fra forretningsudvalgs mødet i juni.

HØJDETILLÆG TAP H, CARLSBERG BRYGGERIERNE I KØBENHAVN

Sagen blev rejst i efteråret 1984, hvor forbundet indklagede DfB for Bryggeriforeningen for overenskomstbrud ved ikke i henhold til særaftalerne at betale højdetillæg ved af- og pålæsning med kran.

DfB påstod, at læsseordningen ikke var en kran, men en elevator. Sagen

blev senere i Arbejdsretten henvist til en faglig voldgift, hvor forbundet vandt sagen.

Ifølge normale fagretlige regler betaler arbejdsgiverne fra den dag, sagen blev rejst, såfremt arbejdsgiveren får ret. DfB og Bryggeriforeningen var imidlertid af den opfattelse, at de, inden sagen blev behandlet i Arbejdsretten, havde givet tilbud om en faglig voldgift, og derfor havde sagen trukket ud.

Et andet synspunkt, DfB og Bryggeriforeningen fremførte, var, at der blev lavet en lokalaftale om betaling for højdetillæg, ganske vist for at arbejde uden for kranen, men som anført i aftalen, gældende indtil sagen er afgjort ved en faglig voldgift. DfB betragtede dermed lokalaf-talen som en erstatningsaftale, og derfor skulle der ikke ske nogen form for tilbagebetaling. Man enedes om et forlig, som næsten gav tilbagebetaling fra den dag, forbundet rejste sagen.

Sagen har vist, at man ved krav om betaling skal anføre, allerede ved det første møde i sagen, fra hvilken dato, kravet er rejst.

VALG AF SIKKERHEDSREPRÆSENTANTER

På tidligere forretningsudvalgs møder og hovedbestyrelses møder har spørgsmålet om valg af sikkerhedsrepræsentanter været behandlet.

På sikkerheds- og miljøkonferencer har dette været drøftet, og man har tilkendegivet, at valget mange steder ikke foregår i henhold til loven.

Sagen blev rejst i København i efteråret 1985, og ved et organisationsmøde meddelte DfB, at man for begge parter burde undersøge det juridiske grundlag. Forbundet tilkendegav, at det havde man ikke noget imod, men udtrykte samtidig, at man var sikker på, hvordan sagen skulle behandles.

Det fremgår klart af lovens bestemmelser, at hvor der er uenighed om valgformen m.v., skal dette afgøres gennem det arbejdsretlige system.

DfB var i tvivl om, hvorvidt en faglig voldgiftskendelse kunne tvinge DfB til at foretage valg af sikkerhedsrepræsentanter. Mente, at sagen måske kunne rejses ved en civilret.

Forbundet tilkendegav, at i sådant tilfælde, at DfB ikke rettede sig efter en voldgiftskendelse, og man mente, dette kunne behandles civilretligt, da måtte forbundet så kunne anmelde DfB til politiet for lovbrud. Man var enige om, at så vidt burde det ikke komme.

Man enedes på organisationsmødet om, at DfB undersøgte sagen og ville vende tilbage og sikre, at der kunne laves en ordning, inden de ordinære valg skulle foregå på Carlsberg og Tuborg Bryggerierne i efteråret 1986.

Forbundets krav var, at sikkerhedsrepræsentanter blev valgt på arbejdspladsen og i arbejdstiden.

I løbet af foråret har der været møder mellem tillidsrepræsentanterne og ledelsen på DfB, hvor der indtil dato er fremkommet et forslag til løsning af valgene af sikkerhedsrepræsentanter.

Formanden fandt, at udkastet var af en sådan karakter, at det burde danne grundlag for en aftale, i stedet for at køre sagen igennem det arbejdsretlige system.

Finn Sørensen

De 2 afdelinger i København er enig med forbundet i, at udkastet bør være grundlag for en aftale, med nogle ændringsforslag som man måtte se at få igennem. Var enig i, at det var bedre at få en aftale end at køre igennem det fagretlige system.

Ville gerne tilføje til sagen, at man ikke dermed havde afskåret sig fra at ind-

hente kommentarer af juridisk art. Mente godt, at dette kunne lade sig gøre uden at forstyrre gennemførelsen af aftalen. Ønsker om juridisk vurdering er for at undersøge, om det kunne give bedre muligheder og få mere ud af sagen, eller hvis DfB ikke vil forny aftalen. Så må man vide, hvilke midler man så skal gribe til.

Finn Sørensen ville meddele det her, da han vidste, at fællesmøde for tillidsrepræsentanterne på Carlsberg-Tuborg havde udtrykt ønske om en sådan juridisk vurdering.

Formanden

Var overrasket over Finn Sørensens bemærkninger. Man havde i forretningsudvalget været enige om, at man ikke skulle indhente juridiske vurderinger så længe der forhandlede en aftale. Ville derfor gerne spørge én gang til – hvad er det, man tænker på, når man taler om juridisk bistand.

Finn Sørensen

Havde ikke brugt udtrykket juridisk bistand, fordi det gør man, hvis man overdrager sagen til en jurist og beder den person om at arbejde med sagen. Det ville være i strid med det, som man var enige om, da det ville forstyrre sagen.

Det mandlig afdeling forestillede sig var, at man diskuterede det med jurister, der havde kendskab til disse ting, og bad dem komme med en udtalelse. Man har drøftet mulighederne for, at mandlig afdeling indhentede en sådan udtalelse, og så må man finde frem til, om forbundet mener, det er en ide at gøre det på nuværende tidspunkt.

Formanden

Ønskede at få klaret dette her af.

Ville gerne slå fast, at uanset hvilke ting man kommer med fra Ole Krarup, så vil forbundet under ingen omstændigheder være forpligtet til at rette sig efter det.

Det undrede ham, at mandlig afdeling tog dette spørgsmål op på nuværende tidspunkt, da man tidligere har vedtaget, at man ikke foretog disse ting, så længe man forhandlede. Derfor mente formanden, at det var klart i strid med det, man havde vedtaget på forretningsudvalgsrådet.

Finn Sørensen

Meddelte formanden, at afdelingens repræsentanter i forbundets forretningsudvalg ikke har formuleret sig på en måde eller givet tilsagn om, at det skulle være udelukket at indhente sådanne udtalelser. Så havde man i hvert fald talt forbi hinanden på forretningsudvalgsrådet.

Ville også gerne spørge om, hvordan det, at indhente udtalelser fra nogen, kunne forstyrre den strategi, forretningsudvalget havde lagt.

Barbara Kryger

Var enig med formanden i den opfattelse, han havde om, hvad man havde besluttet i forbundets forretningsudvalg, nemlig at lade det juridiske ligge imens man forhandlede aftalen. Så kunne man senere undersøge hvilke muligheder, man havde for at forbedre den.

Det var hendes opfattelse, at det ville forstyrre mulighederne for en aftale, hvis modparten havde kendskab til dette. Barbara havde hele tiden haft den opfattelse, at man nåede længst ved at klare problemerne lokalt mellem tillidsrepræsentanterne og DfB's ledelse, og var derfor tilfreds med det udkast, der lå til en aftale. Fandt, det var vigtigt, det der var sket, og var tilfreds med, at det endelig var lykkedes.

Formanden

Sagen har været behandlet på et organisationsmøde, hvor forbundet har deltaget. Sagen er derefter lagt tilbage til en lokal løsning. Forbundet har så fået forelagt et udkast til en aftale, og

synes det skal indgå som en aftale. Herefter kontakter mandlig afdeling en jurist for en udtalelse.

Når formanden stillede sig så stejlt til dette problem, var det fordi, han ikke ønskede at komme i samme situation, som han var i i forbindelse med konflikten i København i 1985. Forbundet og de københavnske afdelinger var enige om, at formanden skulle procedere sagen i Arbejdsretten, men 2 minutter før formanden skulle i retten, lagde Københavns mandlige afdeling et resposum fra Ole Krarup foran ham, med en anden opfattelse af hvordan sagen skulle køres.

Formanden havde dengang gjort opmærksom på, at det var uacceptabelt at anmode forbundet om at procedere en sag og så indhente juridiske kommentarer eller bistand dertil andre steder fra. Den fremgangsmåde, man havde brugt i 1985, kunne bruges til at stille tvivl om, hvorvidt forbundet kørte sagen rigtigt, til trods for at forbundet og afdelingerne var enige om dette. Da mandlig afdeling lagde resposummet foran formanden, havde man sagt, at formanden kunne tage det eller lade være, men hvis sagen var blevet værre, kunne mandlig afdeling bagefter have sagt, at det havde man gjort opmærksom på på forhånd, idet man havde haft en jurist til at udtale sig herom. Fandt, at det var en underlig situation at sætte forbundet i.

Hvis man ønsker vurderinger overfor forbundet, så må man gøre det, inden man overdrager forbundet sagen. Hvis man, efter at forbundet har sagen, ønsker vurderingen, så sker det efter aftale mellem afdelingen og forbundet. Sådan må proceduren være, det andet opfattede formanden som en kontrolforanstaltning fra afdelingen for at konstatere, om forbundet gjorde det godt nok. Det er en uacceptabel fremgangsmåde.

Finn Sørensen

Kunne ud fra det, formanden havde sagt, høre, at man talte forbi hinanden af 2 årsager. Den ene er en tidligere sag, som Finn ikke selv havde været involveret i, hvor formanden havde haft en negativ oplevelse. Den anden er, at han selv ikke havde udtrykt sig klart.

Finn's indlæg havde været ment som en orientering. Det havde ikke været et forsøg på at ændre beslutningen fra forretningsudvalget. Han havde refereret til, at tillidsrepræsentanterne ønskede en juridisk vurdering, og at mandlig afdeling godt kunne finde på at indhente en sådan. Det er klart, at en sådan vurdering ikke skulle bruges til at kontrollere om forbundet har handlet rigtigt eller forkert, i givet fald skulle den vel så også bruges til at kontrollere, om mandlig afdeling selv havde handlet rigtigt eller forkert i denne sag. Man har endnu ikke en gang sat navn på en jurist, man har end ikke besluttet, om man vil gøre det. Det er nogle synspunkter, der er luftet i sagen, og da det er et lovgivningsspørgsmål, kunne der være en mening i at indhente nogle oplysninger. Mandlig afdeling vil endnu en gang tilkendegive, at man er enig i den strategi, forbundets forretningsudvalg har lagt, og at man ikke vil foretage sig noget, der kan skade indgåelsen af aftalen.

TILLIDSREPRÆSENTANT-KONFERENCE

På baggrund af de seneste års sager omkring tillidsrepræsentanter dels afskedigelsessager, dels trusler om afskedigelse af tillidsrepræsentanter og dels spørgsmålet om organisationsansvar i forbindelse med tillidsrepræsentanter og afdelingsbestyrelsesmedlemmers optræden i forbindelse med arbejdsnedlæggelser og demonstrationer har forbundets forretnings-

udvalg og hovedbestyrelse forlængst besluttet, at der skal afholdes en tillidsrepræsentantkonference med hovedvægt på tillidsmandsregler og de arbejdsretlige regler. Forbundets konferencosal forventedes færdig ved udgangen af august måned, og formanden forventede, at man derved endelig kunne få gennemført en sådan konference.

Omkring de trykte overenskomster for 1985 beklagede formanden, at de endnu ikke var lavet færdige som samlebind. Der har imidlertid på spritområdet været betydelige redaktionelle ændringer af overenskomsterne. Det har dels været mellem Spiritusfabrikantforeningen og forbundet, og dels mellem den enkelte virksomhed og forbundets afdelinger. Der er dog aftalt et afsluttende organisationsmøde i slutningen af juni måned, så formanden håbede, at man kunne nå til enighed på dette møde, således at overenskomstbøgerne kunne være hovedbestyrelsen i hænde, inden man skulle fremsende opsigelserne af disse overenskomster til fornyelse i 1987.

PARITETISK NÆVN VEDRØRENDE ARBEJDSTIDSFORKORTELSEN

Dette paritetiske nævn skulle have været indkaldt inden 1. maj 1986.

Forbundets overenskomster udløber 3 måneder senere end det store arbejdsmarked, og da der stadig mangler væsentlige fortolkninger på det store område om, hvordan arbejdstidsforkortelsen skal placeres, er man enige om i forretningsudvalget at afvente disse.

Formanden mente, at det var uheldigt, at overenskomsten for skifteholdsarbejde var formuleret således, at den nævner den gennemsnitlige arbejdstid pr. holdskift, som klart ligger under 39 timer. Lovforslaget siger klart, at hvor gennemsnitsarbejdstiden er un-

der 39 timer, skal der ikke gives nogen arbejdstidsforkortelse.

Holddriftaftalen mellem LO og DA siger, at når man på skiftehold har arbejdet 40 timer, så har man opsparet 3 timer til afspadsring. I en faglig voldgift har LO fået ret i, at man skal arbejde over 39 timer for at få arbejdstidsforkortelsen for skifteholdsarbejdere, og derfor skal arbejdere under holddriftaftalen mellem LO og DA have 1 times arbejdstidsforkortelse på hvert holdskift. Hvis forbundet havde den samme tekst som LO, ville man være sikker på, at forbundets medlemmer på skiftehold skulle have 1 times arbejdstidsforkortelse på hvert holdskift. Hvis forbundet taber sagen, vil arbejdere under holddriftaftalen på 3 holdsskift have 2 timer længere arbejdstid på en 3 ugers turnus, hvor forbundets medlemmer tidligere har haft 1 times mindre arbejdstid på en 3 ugers turnus end arbejdere under holddriftaftalen.

Forbundet ved, at der er andre under holddriftaftalen, der har indgået aftaler på samme måde, som forbundet har i sine overenskomster, og derfor vil forbundet afvente kendelserne fra disse områder, før man selv vil køre sine sager.

ÅRHUS MANDLIGE AFDELING

Som det vil kunne ses af referaterne fra januar 1986, har der været rejst nogle problemer fra Sydjysk Kreds vedrørende valget af provinssekretæren på kongressen 1985. Forretningsudvalget og hovedbestyrelsen har vedtaget, at man ved fremtidige kongresser skal sikre, at valget af provinssekretær foregår på samme måde, som man vælger forbundets ledelse. Dermed skulle man forhindre den situation, som man fik på forbundets kongres 1985, hvor provinssekretæren ikke blev valgt med kvalificeret majoritet. Det gjorde, at Sydjysk

Kreds's repræsentantskab trak forslaget om at få indkaldt til ekstraordinær kongres for at foretage omvalg af provinssekretær. Det gjorde, at Århus mandlige afdeling trak sig fra alt kredsarbejde i protest imod, at kredsens repræsentantskab ændrede deres holdning til indkaldelse af en ekstraordinær kongres.

Afdelingen mente, at dette lagt oven i andre forhold i kredsen, om at man ikke tog hensyn nok til afdelingens synspunkter og arbejdsindsats, gjorde, at man trak sig ud af alt arbejde.

Afdelingen mener ikke, at dette er rigtigt refereret i forbundets protokoller, hvilket gjorde, at afdelingen anmodede forbundets ledelse om et møde for at drøfte referatet fra forretningsudvalgets januar møde. Dette ønske måtte forbundets forretningsudvalg afvise, da forbundsledelsen ikke kan begynde at diskutere forbundets referater med en afdeling. Formanden havde skriftligt meddelt Århus mandlige afdeling dette og samtidig gjort opmærksom på, at afdelingen end ikke havde anført, hvad det var i referatet, man var utilfreds med.

Forbundet fik et nyt brev fra Århus mandlige afdeling, hvor de stadigvæk ikke anførte, hvad det var, man var utilfreds med i referatet. Man meddelte blot, at naturligvis bestemte forretningsudvalget selv, hvem man ville drøfte referater med, men så måtte afdelingen gå andre veje for at få sine synspunkter frem.

Ud over disse problemer var forbundet også orienteret om, at der i forbindelse med drøftelserne om en ændret kredsstruktur, som besluttet af kongressen, var vældige problemer. Århus mandlige afdeling ønskede ikke at risikere, at skulle flytte til Nordjysk Kreds, og det må nok erkendes, at Nordjysk Kreds havde en beslutning om, at man ikke ønskede at optage Århus mandlige afdeling.

Forbundsledelsen og forretningsudvalget fandt, at en drøftelse med Århus mandlige afdelings bestyrelse måske kunne åbne op for tingene. Forbundsformanden, næstformanden og provinssekretær Thomas Olsen, som jo var en af hovedpersonerne i sagen, fik et møde med afdelingens bestyrelse.

Mødet var forløbet ret positivt, idet afdelingens bestyrelse meddelte, at man havde ændret beslutningen og vedtaget, at man ønskede indflydelse, og derfor ønskede at deltage i kredsaktiviteterne igen. Man var også positiv overfor drøftelser om forhandlinger om overflytning til Nordjysk Kreds. Man tilkendegav også, at der naturligvis skulle foregå et positivt samarbejde med alle afdelinger, kredse og med forbundet.

Da man skiltes, mente forbundets repræsentanter, at tingene var kommet på plads, og man havde været åbne overfor hinanden. Man havde drøftet kongressen, valget af provinssekretær og kredsmødet, hvor begge parter gav udtryk for sine synspunkter. Formanden havde også tilkendegivet, at afdelingens formand på nogle punkter havde været ret så markant og dermed stillet sig i en sådan situation, at det kunne være vanskeligt for andre at samarbejde. Man enedes til sidst om, at afdelingen skrev til forbundets forretningsudvalg og redegjorde for deres synspunkter, dels omkring kredsrepræsentantskabsmøde, dels hvad det var, de var utilfredse med. Dermed ville de få deres synspunkter ind i forbundets referat.

Forbundet har derefter modtaget et brev fra afdelingen, som gjorde formanden noget bekymret. Afdelingen forklarer årsagen til deres handlinger og skriver, at de naturligvis er positive overfor drøftelser om at blive flyttet til Nordjysk Kreds. De stiller dog en betingelse, at de udtalelser formanden

for Nordjysk Kreds, Poul Erik Guldborg var kommet med om afdelingen på forbundets forretningsudvalgs-møde i januar, skulle han trække tilbage.

Formanden var overrasket over dette krav fra afdelingen, da det på intet tidspunkt havde været inde i de diskussioner, forbundets repræsentanter havde haft med afdelingens bestyrelse, og det var heller ikke nævnt, at der var nogen betingelser. Formanden mente derfor med dette brev fra Århus mandlige afdeling, at man faktisk var tilbage ved udgangspunktet.

Ethvert forretningsudvalgsmedlem har lov til at sige, hvad de mener, og forretningsudvalget agter naturligvis ikke på nogen måde at pålægge Poul Erik Guldborg at trække sine udtalelser tilbage. Man kan syntes om Poul Erik Guldborgs synspunkter, hvad man vil, men sådanne betingelser finder forretningsudvalget er helt uacceptable.

Der var enighed om, at ting, der var sagt forud, var fortid, og at man skulle se fremad, idet det var fremtiden det gjaldt. Formanden mente derfor, at hvis man mente noget med samarbejde, så må man vise noget positivt.

Når formanden tog sagen med på hovedbestyrelsesmødet, var det ikke for at vise, hvad parterne syntes om hinanden, da dette kunne være ligegyldigt, men fordi han kunne forudse, at det ville være umuligt at finde frem til en opdeling af kredsene, som i henhold til forbundets kongres for Nord-, Sydjysk og Fyns Kredsens vedkommende skulle reduceres fra 3 til 2 kredse. Hvis man ikke kan ændre på kredsstrukturen, så forventede formanden, at Sydjysk og Fyns Kredse ville anmode om en ekstraordinær kongres, idet hvis man blot sammenlagde disse 2 kredse uden ændring af afdelinger i forhold til Nordjysk Kreds, så ville det blive disse 2 kredse, der

skulle aflevere 2 hovedbestyrelsespladser og 1 forretningsudvalgsplads. Dermed er forudsætningerne for kongressens beslutning ikke overholdt.

Det er imidlertid aftalt, at provinssekretæren sammenkalder de 3 kredsens formænd og næstformænd og tager en fornyet drøftelse om disse ting. Hvis dette møde bliver negativt, mente formanden, at der ikke skulle tages nogle initiativer til en ekstraordinær kongres, før det havde været muligt at få gennemdrøftet hele problemet på et ekstraordinært hovedbestyrelsesmøde.

Anmodede, om Poul Erik Guldborg måske på Nordjysk Kreds's vegne kunne tilkendegive, at der selvfølgelig ikke eksisterede nogen forbehold i forhandlingerne om at danne 2 kredse på Fyn og i Jylland overfor nogen afdeling. Mente, at det kunne være med til at lette situationen lidt.

Poul Erik Guldborg

Mødet, som bliver indkaldt af provinssekretæren, deltager Nordjysk Kreds selvfølgelig med glæde i.

I det brev, Århus mandlige afdeling skriver til forbundets forretningsudvalg, anfører de: "Man er indstillet på at blive overflyttet til en anden kreds, men det har dog nogle betingelser, ikke sådan at forstå at afdelingen stiller krav om hovedbestyrelsespladser eller andre udvalgsposter, men at afdelingen stilles lige med øvrige afdelinger i kredsen, når der foregår valg."

Poul Erik Guldborg mente, at det var noget, der sagde sig selv. Kunne ikke her på hovedbestyrelsesmødet tilkendegive, at Nordjysk Kreds gerne ville have Århus mandlige afdeling. Kunne kun meddele, at hvis man bliver enige om, at Århus mandlige afdeling skulle til Nordjysk Kreds, så er det uden nogen form for betingelser.

Formanden

Mente, at Poul Erik Guldborg havde misforstået ham. Ville ikke blande sig i diskussionen om betingelserne for optagelse af Århus mandlige afdeling i Nordjysk Kreds men havde blot ønsket en tilkendegivelse, som man havde fået fra Århus mandlige afdeling om, at der ikke er nogen forbehold overfor drøftelse af disse ting.

Allan Lund Nielsen

Mente, at årsagen til, at Århus mandlige afdeling på et fællesmøde mellem kredsene tog en så bombastisk beslutning om, at de ikke ønskede at flyttes til Nordjysk Kreds, var, at man forud for mødet var gjort bekendt med, at Nordjysk Kreds ikke var interesseret i at få de 2 århusianske afdelinger. Oplyste, at efter Århus mandlige afdelings bestyrelse har ændret beslutningen om deltagelse i kredsarbejdet, er afdelingen gået ind i et godt og positivt samarbejde i Sydjysk Kreds. Troede på, at det kommende møde kunne få løst op for problemerne, så man var fri for at afholde en ekstraordinær kongres, og for at få sat disse ting på plads.

Formanden

For ikke at der skulle opstå nogle misforståelser, ville han gerne fastslå visse ting.

Hvis man ikke kan blive enige, kan man ikke indkalde til en ekstraordinær kongres for at tvinge en afdeling eller afdelinger til en anden kreds. En ekstraordinær kongres må tage en diskussion om, hvorvidt forudsætningerne for at ændre sammensætningen af forbundets hovedbestyrelse og forretningsudvalg er til stede, når kredsstrukturen ikke ændres som vedtaget af kongressen.

Formanden mente ikke længere, at forudsætningerne så var til stede. Det

var derfor, han havde fremsat ønsker om, at man afholdt et ekstraordinært hovedbestyrelsesmøde, hvis de fortsatte drøftelser ikke førte til noget resultat, før man tog initiativ til indkaldelse til en ekstraordinær kongres. Det var uholdbart, at skulle bruge en ekstraordinær kongres til at konstatere, at forudsætningerne ikke holdt, og at man derfor måtte omstøde beslutningen. Formanden var villig til at gå langt og også, hvis det var nødvendigt, at invitere Århus mandlige afdeling med til et ekstraordinært hovedbestyrelsesmøde for at få sat tingene på plads.

Flemming Frank

Havde også hørt, at årsagen til, at Århus mandlige afdeling ikke ville til Nordjysk Kreds, var, fordi kredsen ikke ville have dem. Vidste fra et møde i Nordjysk Kreds, at specielt de små afdelinger i kredsen var bange for, at Randers og Århus ville komme til at dominere kredsen. Kunne ikke forstå dette, da Randers afdeling ikke har flere stemmer, fordi man er 300 medlemmer, end en mindre afdeling med 25 medlemmer i kredsens repræsentantskab.

ønskede personligt at få Århus afdelingerne med i Nordjysk Kreds, når Randers og Århus er under samme bryggerivirksomhed. Det kan være lidt svært at få nogle ting igennem i Nordjysk Kreds, hvis man i Sydjysk Kreds vedtager noget andet.

Benny Borke

Det var nødvendigt at tage denne diskussion. Fra Silkeborg afdeling har man i hvert fald protesteret imod, at man skal have Århus afdelingerne over i Nordjysk Kreds. Der er små afdelinger i kredsen, og det kan give problemer, når Randers og Århus afdeling skal sidde og diskutere problemerne inden for Jyske Bryggerier. De vil dominere kredsen, så den lille afde-

ling ikke kan komme igennem, med sine synspunkter.

Hovedbestyrelsen drøftede yderligere situationen på baggrund af Benny Borkes bemærkninger og flere udtalte sig imod, at Nordjysk Kreds skulle blive domineret af problemer omkring Jyske Bryggerier, fordi Århus afdelingerne og Randers afdeling vil være medlem af samme kreds.

Formanden konkluderede, at med de faldne bemærkninger kunne man ikke fra Nordjysk Kreds på hovedbestyrelsesmødet få trukket forbeholdet tilbage.

AFDELINGER

Forbundet har modtaget meddelelse om, at Nyborg afdeling bliver tilsluttet Odense afdeling pr. 1. juli 1986.

Formanden mente, at sammenslutningen virkede naturlig både geografisk og koncernmæssigt. Carlsminde Bryggeri er en del af Albani koncernen, og fandt derfor, at et tættere samarbejde mellem de 2 afdelinger ville styrke bryggeriarbejderne på begge bryggerier. Der bliver oprettet en faglig klub i Nyborg, som så er tilknyttet Odense afdeling.

I København er der sket et afgørende gennembrud i forhandlingerne mellem mandlig og kvindelig afdeling om en sammenlægning. Grundlaget for sammenlægningen er godkendt i begge afdelinger på en ekstraordinær generalforsamling og er på nuværende tidspunkt til en urafstemning.

Man er også nået til enighed med DfB om målsætningen i en fremtidig personalepolitik, at opnå lige mange kvindelige og mandlige bryggeriarbejdere ansat. Ser man på rammeaftalen fra 1980, er den historisk, fordi man på nogle områder fik kompetence, og i nye produktionsområder opnåede man en ligelig fordeling af kvindelige og mandlige bryggeriarbejdere. Nu er

det slået igennem som en generel målsætning. Det er en aftale, der har historisk betydning, og som alene kunne begrunde en sammenlægning af de 2 afdelinger. Det er nødvendigt i en tid med kvindemassearbejdsledsløshed, og hvor det er kvinderne, der først bliver overflødige ved teknologiske produktionsforbedringer, at man får en klar målsætning om ligestilling.

Forbundets ledelse håbede derfor, at begge afdelingers medlemmer ville stemme ja til en sammenslutning.

ARBEJDSMILJØKONFERENCE

På hovedbestyrelsesmødet i januar 1986 vedtog hovedbestyrelsen nogle ting omkring arbejdsmiljøforhold og -struktur, som automatisk ville træde i kraft, hvis arbejdsmiljøkonferencen anbefalede hovedbestyrelsens indstilling. Man tilsluttede sig hovedbestyrelsens forslag om at ændre mødeformerne fra 4 én-dags møder om året til 2 to-dags møder + én-dags møde i forbindelse med konference. Man tilsluttede sig også hovedbestyrelsens forslag om afholdelse af et forbundskursus for nyvalgte sikkerhedsrepræsentanter. Ikke så meget for at give teknisk viden, men for at give nye sikkerhedsrepræsentanter en faglig holdning.

Et gennemgående træk fra konferencen var, at der burde være et bedre samarbejde mellem sikkerheds- og tillidsrepræsentanter. Man stillede derfor fra konferencen et forslag om at der nedsættes et miljøudvalg, hvor der vælges faglige repræsentanter efter samme model som sikkerhedsudvalgsmøderne:

1 fra spritområdet, 1 fra Jyske Bryggerier, 1 fra depotområdet, 1 fra DfB og 1 fra øvrige produktionsvirksomheder. Dermed skulle der sikres en bedre kommunikation til forretningsudvalget og hovedbestyrelsen, og der blev mulighed for at igangsætte nødvendige

initiativer hurtigere end tidligere, hvor man var nødt til at afvente en konference eller hovedbestyrelsesmøde.

Af det udsendte referat fra konferencen kunne man få den opfattelse, at der havde været tale om et sammenstød mellem formanden, der repræsenterede forbundet, og konference-deltagerne vedrørende det af konsulentafdelingen udarbejdede strategioplæg. På hovedbestyrelsesmødet i januar vedtog man at sende dette oplæg til udtalelse på miljøkonferencen, således at konferencens indstilling lå som grundlag for hovedbestyrelsens videre diskussion og vedtagelse. I strategioplægget er der indstilling omkring jobindhold og uddannelse omkring det psykiske arbejdsmiljø. Da grupperne kom tilbage i plenum, for at aflægge rapporter fra gruppearbejdet omkring dette emne, var der en del sikkerhedsrepræsentanter, der meddelte, at man ikke kunne forholde sig eller tage stilling til spørgsmålet.

Dette kunne formanden ikke acceptere. Han havde forklaret konference-deltagerne, at forbundet brugte flere økonomiske ressourcer på miljøarbejde, møder og konferencer, end man brugte til forbundets kurser og uddannelse. Man havde haft sikkerhedsudvalgsmøder siden 1982, og det var 3. miljøkonference, man afholdt, og for første gang kom forbundets hovedbestyrelse og bad om en indstilling fra en konference, og så kunne man ikke en gang blive enige om at give en indstilling til hovedbestyrelsen.

Formanden havde derfor meddelt, at så måtte man affinde sig med, at det så fremover var hovedbestyrelsen, der lagde linien omkring sikkerheds- og miljøarbejdet uden indstilling fra sikkerhedsrepræsentanterne. Formanden var meget skuffet over dette og mente, at hovedbestyrelsen rimeligvis nok kunne stille spørgsmål, om det var de økonomiske ressourcer

værd at ofre, når hovedbestyrelsen ikke en gang kunne få en indstilling fra en konference for sikkerhedsrepræsentanter.

Mange af konference-deltagerne havde opfattet formandens skuffelse som et udtryk for, at han havde ønsket at tvinge nogle bestemte synspunkter igennem. Formanden ville derfor gerne på hovedbestyrelsemødet tilkendegive, at det ikke var et spørgsmål om at få nogle bestemte synspunkter igennem. Det afgørende havde været at få konferencen til at indtage en stillingtagen til strategioplægget. Dette gav nogen utilfredshed og kan måske være lidt svært at få rettet op på igen.

Der var også en diskussion om gruppespørgsmålene, hvor formanden mente, at disse var udformet sådan, at det gjorde, at man kørte lidt af sporet. Formanden og konsulenterne havde sammen tilrettelagt konferencen men ikke nået af drøfte gruppespørgsmålene. Dette har derfor givet en forskellig opfattelse mellem formanden og konsulentafdelingen, hvor konsulentafdelingen mener, at formanden overvurderer medlemmernes indsigt og derfor kræver for meget.

Formanden ønskede, med de ressourcer man brugte på sikkerheds- og miljøarbejdet, at man fra hovedbestyrelsen så også kunne forlange resultater og indstilling, således at møder og konferencer bliver rådgivende for hovedbestyrelsen. Ellers kunne han ikke se formålet med arbejdet, da det ellers så kun bliver erfaringsudveksling og hyggesnak. Formanden efterlyste derfor større effektivitet og nogle flere resultater i forhold til, hvad forbundet bruger af ressourcer hertil.

Konsulent Henrik Hansen

Ønskede at tilføje til formandens i øvrigt udmærkede redegørelse, at årsagen til, at strategioplægget ikke blev

bedre gennemdiskuteret, var, at konference-deltagerne ikke på forhånd var gjort bekendt med, at det skulle behandles med det formål at komme med en indstilling til hovedbestyrelsen.

I det indlæg Henrik Hansen havde holdt på konferencen, havde strategioplægget blot været udleveret som baggrundsmateriale for den diskussion, man skulle have i grupperne. Derfor var konference-deltagerne overraskede over, at de pludselig skulle tage stilling til noget, som de egentlig ikke var blevet gjort beredt på at skulle tage stilling til. Derfor må ansvaret for dette i lige så høj grad ligge hos dem, der havde indkaldt og styrede konferencen.

Formanden

Bemærkede, at han naturligvis var uenig i Henriks udlægning af sagen.

BRYGGERIKONFERENCE

Forbundet havde for første gang haft en bryggerikonference, og ud over en berettiget kritik af arrangementet om de praktiske ting syntes formanden, at konferencen forløb ganske udmærket.

Det var gode emner, man behandlede, dog var der nok ikke givet en præcis opgavebehandling til Uffe Sæby fra RUC. Det betød, at man tog emner op, som ikke rigtigt passede til konferencen. Når man kører en konference med emner, der skal være fremadrettede, så må man vente til en anden gang med at behandle eksperimenter af den slags, som Uffe Sæby foretog. Det gav lidt frustration, og nogle konference-deltagere kunne ikke rigtigt finde ud af, hvad formålet var med Uffe Sæbys eksperiment.

Ellers fik man gennemdrøftet udviklingen og tendenserne inden for bryggeriindustrien på en udmærket måde, og formanden opfattede konferencen

som noget positivt, da der var forslag om at have sådanne konferencer fremover.

Man fremsatte ønsker om, at der ved sådanne fremtidige konferencer deltager observatører fra depotarbejderne.

Man ønskede også at drøfte mulighederne for indflydelse og medbestemmelse vedrørende virksomheders udvikling, og derfor foreslog man, at man skulle tage en diskussion op om ØD. Der skulle nedsættes et udvalg omkring dette emne.

Som omtalt i forretningsudvalgsmødereferatet fra maj og juni havde der på konferencen været en diskussion om et forslag om, at al transport, distribution og produktion af øl og mineralvand skulle være overenskomstdækket af vort forbund.

Formanden havde talt imod dette forslag grundet grænseaftalen med SiD. Formanden havde på kongressen udtalt, at han mente, at det var vort forbund, der grundet vores struktur var bedst egnet til at lave overenskomster på disse områder. Men man kan ikke bare meddele, at man vil overtage disse områder, da man så vil få en krig med SiD. Forbundet har indgået en aftale med SiD, og den må man respektere, men derfor kan man godt have ønsker om at få lavet en anden aftale med SiD, og det var også det, man formulerede på kongressen.

Dette forslag gav anledning til en diskussion på konferencen hvilket formanden fandt underligt. Formanden måtte forsvare de synspunkter, forbundet havde til dette forslag, som også ligger under provinssekretærens ansvarsområde. Han oplevede imidlertid, at andre hovedbestyrelsesmedlemmer stillede sig frit og støttede forslaget.

Formanden fandt, at det var i orden, at man havde forskellige synspunkter,

men han måtte forvente, at hovedbestyrelsesmedlemmer støttede de beslutninger, der tidligere var truffet i hovedbestyrelsen. Alle ville bebrejde ham som forbundsformand, hvis han pludselig meddelte, at han havde en anden opfattelse end hovedbestyrelsen. Han kunne ikke tillade sig at indtage en anden holdning end den, der var vedtaget i forbundets kompetente organer, mens hovedbestyrelsens medlemmer åbenbart mente, at de står frit.

Hvis man ønskede, at der skulle ske en ændring i grænseaftalen med SiD, så måtte man anmode om at få dette behandlet i hovedbestyrelsen, så formanden stod lige så frit som hovedbestyrelsens medlemmer til at kunne diskutere disse ting. Formanden havde pligt til at forsvare de beslutninger og aftaler, som hovedbestyrelsen vedtager, derfor fandt han, at hvis man vil forandre beslutningerne, så bør diskussionen tages i hovedbestyrelsen, før man drøfter det andre steder. Det må ikke opfattes som, at man skal ud og slå med pisken og i diskussioner blot sige, at sådan mener forbundet. Ønsker man holdningsændringer, må man sikre sig et diskussionsgrundlag, hvor alle så står frit til at kunne deltage i debatten.

Det endte på konferencen med et kompromisforslag fra Barbara Kryger, som gik på, at forbundet skulle optage forhandlinger med SiD om at få lavet en aftale, der betød, at det var vort forbund, der havde overenskomsten på disse områder. Formanden kunne godt støtte forslaget, idet det var i overensstemmelse med de udtalelser, han havde haft på kongressen omkring disse ting.

Formanden anbefalede, at man ventede med at tage initiativer over for SiD, til de havde haft deres kongres i efteråret 1986. Der er en del problemer i forholdet til SiD vedrørende for-

bundets forhandlinger til anden side om eventuel forbundssammenlægning. Der er også interne problemer i SiD, som gør det umuligt at drøfte disse ting på nuværende tidspunkt. SiD frygter en udvikling i retning af Industriforbundstanken, hvor dette ville ramme SiD meget hårdt. Formanden ville derfor gerne vente lidt og så komme tilbage på et senere tidspunkt og give nogle vurderinger af, hvordan man kunne angribe problemet.

Inge Jensen

Syntes, at det var en af de bedste konferencer, hun nogensinde havde deltaget i i forbundsregie. Det var første gang, man havde arbejdet så intenst. Man havde sat sig ned og foretaget en analyse, derefter sat en målsætning og sluttelig opstillet kravene. Mente, det var første gang, man havde været i stand til, i en så stor forsamling, at lave så godt et stykke arbejde.

Ud over dette ville hun godt sige til formanden – Det kunne godt være, at han var velbevandret i procedureregler osv., og det syntes hun også var helt fint. Det er imidlertid ikke alle, der er det. Hvis formanden havde givet den forklaring til konferencen som på hovedbestyrelsesmødet, så var hun sikker på, at man havde været så fornuftige, at man havde trukket forslaget og var blevet enige om at gå tilbage i hovedbestyrelsen og diskutere det helt principielt. Men formanden gav ikke en forklaring på, hvorfor han havde indtaget den holdning, som han tog på konferencen.

Der var nye tillidsrepræsentanter med på konferencen, og ikke alle fungerer på samme måde, og ikke alle kender forretningsgangen. De fleste tror, at når der åbnes op for en ny debat, så har man lov til at komme med nye ideer og nye forslag. I stedet for at få disse konfrontationer, som den på miljøkonferencen og den meget store

diskussion på bryggerikonferencen, skulle formanden måske fremover prøve at forklare tingene lidt bedre, end han havde gjort i disse situationer.

Formanden

Forstod ikke helt Inge Jensens bemærkninger. Mente, han havde forsøgt at forklare, hvad der var fremlagt på kongressen, og at han på kongressen havde tilkendegivet, at han syntes, det var den rigtige vej at gå. Havde også forklaret, hvilke konfrontationer det kunne få med hensyn til SiD, og også gjort opmærksom på grænseaftalens indhold. Havde også gjort klart, at det var nye strukturformer, der skulle til, for at dette problem kunne løses. Havde også sagt, at man var enig i at kontakte SiD, idet det ligger i forlængelse af forpligtelsen fra formandens beretning som vedtoges på kongressen. Med hensyn til hvorvidt man var velbevandret i procedureregler, så var stort set alle konferencedeltagerne også delegerede på forbundets kongres.

Der gav dette spørgsmål ikke anledning til en sådan diskussion som på konferencen, hvor man pludselig kommer med et sådant forslag. Ville erkende, at han undervurderede situationen, idet det overraskede ham, at så mange tog ordet og støttede forslaget. Formanden havde uden videre gået ud fra, at i alt fald de fleste kendte til grænseaftalens indhold og derfor vidste, hvilke konsekvenser det ville have at vedtage forslaget. Efter formandens mening ville det have været katastrofalt, hvis man vedtog et sådant forslag og kørte det videre i hovedbestyrelsen.

Spørgsmålet om retten til at komme med nye synspunkter og forslag, anså formanden ikke, at der var noget galt i det. Det havde overrasket ham, at så mange hovedbestyrelsesmedlemmer støttede forslaget og fastholdt denne

støtte trods formandens forsvar for aftalen og forsvar for den arbejdsmetode, som man på kongressen havde vedtaget, var den bedste fremgangsmåde. Det overraskede formanden, at man kom i den situation.

Finn Sørensen

Troede, at når de var en del, der fastholdt det forslag, der kom fra et medlem af kvindelig afdeling i København, var det ud fra den vurdering, at der ikke var nogen modsætning imellem det, der var blevet behandlet på kongressen og forbundets målsætning i øvrigt. Man opfattede det ikke som noget forsøg på at komme i krig med SiD, og det var vel baggrunden for, at der alligevel var så mange, der trods formandens forklaring fastholdt forslaget.

Omkring de ting, formanden havde sagt på hovedbestyrelsesmøder om, hvordan forbundet burde gebærde sig over for SiD, kunne han ikke se den kontante uenighed. Det forslag, som Barbara Kryger fremlagde, og som blev vedtaget, ville han godt støtte formanden i, at man godt kunne vente lidt med at føre ud i livet. Hvis det er rigtigt, at der er forhold i SiD der umuliggør at behandle dette på nuværende tidspunkt, og det ville kunne ødelægge et godt forhold til SiD, så var der ingen grund til at rejse spørgsmålet lige nu.

Var enig med formanden i, at det var en udmærket konference, men mente, at man var enige om at også den københavnske distribution skulle deltage som observatører.

Bent Meyer

Vedrørende bryggerikonferencen og misforståelser eller ej så følte han i hvert fald, da forslaget blev stillet, at det var rigtigt at få præciseret det, der var stillet forslag om, at man skulle rette henvendelse til SiD og gøre dem

opmærksom på, at det gik den forkerte vej.

Forbundet har været enige med SiD om, hvilke medlemmer der skulle overflyttes, og hvordan det hele skulle foregå. Men man har i København set, at Trans overtager mere og mere af forbundets medlemmers arbejde, hvilket ikke var meningen med aftalen. Det havde været diskuteret i forretningsudvalget, og Bent Meyer følte, at det forslag, man stillede på konferencen, var mindre bombastisk end det forslag, som forbundet fremsatte ved overenskomstforhandlingerne i 1985. Man fik det ikke igennem, men havde man fået det, havde man mere bombastisk givet udtryk for, at forbundet var i krig med SiD, og det var der ingen, heller ikke mandlig afdeling, der ønskede.

Men afdelingen ønskede på alle områder, at alt hvad der fandtes af øl og mineralvand skulle distribueres af forbundets medlemmer, og så var det lige meget, om det var i Esbjerg, eller hvor der ikke var nogen produktionsvirksomheder eller noget andet. Det var afdelingens forslag til overenskomsten 1985, og afdelingen følte bare, i al almindelighed, at det skulle strammes op. Afdelingen har ingen interesse i at slås med SiD, tværtimod, man har mange fælles interesser, og det viser det daglige arbejde også.

Havde ikke forstået det på samme måde, som formanden udlægger det på. Han gik ud fra, at man mente det alvorligt med dette forslag i 1985, og havde ikke følt det sådan, at man havde diskuteret sig frem til en helt ny situation på kongressen. Havde læst kongresprotokollen og beretningen igennem og følte ikke, at der her var noget, der tydede på dette. Han ville også ved næste overenskomst prøve at foreslå, at man får krav med om, at det er forbundets medlemmer, der distribuerer alt øl og mineralvand i dette land.

Formanden

Der måtte være alvorlige misforståelser på forretningsudvalgsmøderne, hvor man har haft den samme diskussion, og hvor Bent Meyer havde erklæret sig enig i formandens fortolkning.

Kravet til overenskomsten er, at det er forbundets medlemmer, der skal distribuere alt øl og mineralvand, og det krav er fremsat til de arbejdsgivere, som forbundet har overenskomst med for nuværende. Det gælder ikke for de overenskomstområder, som SiD har. Forbundet har aldrig formuleret noget krav eller opstillet en politik om, at det er forbundet, der skal distribuere øl og vand som f.eks. i Esbjerg, hvor det er SiD, der har overenskomsten. Forslaget er stillet for at fastslå, at forbundet skal bevare det arbejde, man i dag har overenskomst for. Han måtte derfor gentage, at det er forkert at fortolke kravet sådan, at forbundet skal overtage det arbejde, SiD i dag har overenskomst for.

På konferencen forsvarede Bent Meyer sin stillingtagen til forslaget med den begrundelse, at forbundet mistede transportarbejde til SiD. Formanden havde udtrykkeligt gjort opmærksom på, at det ikke var det, forslaget gik ud på. Forslagsstilleren bekræftede på gruppens vegne, at meningen med forslaget var, at forbundet skulle have overenskomsten for hele landet. Det var her, formanden havde tilkendegivet, at en sådan beslutning betød, at man erklærede SiD krig. Det er helt uacceptabelt, at det skulle foregå på den måde. Formanden mente, at formuleringen fra kongressen om, at forbundet forsøgte at forklare SiD, at det var naturligt, at det var vort forbund, der havde samtlige overenskomster, måtte være den rigtige fremgangsmåde.

Bent Meyer

Harde godt nok på sidste forretnings-

udvalgsmøde bemærket formandens fortolkning af overenskomstforslaget, og det var det samme, som formanden præciserede på hovedbestyrelsesmødet. Ville dog stadig fastholde sin fortolkning og havde også bemærket på forretningsudvalgsmødet, at der var andre i forretningsudvalget, der fortolkede forslaget sådan, at forbundet skulle have overenskomst i hele landet.

Inge Jensen

Var ikke uenig i, at formanden havde givet udtryk for sine synspunkter på konferencen, men mente blot, at forslaget skulle have været afvist og konklusionen så været, at man gik tilbage og tog diskussionen i hovedbestyrelsen. Man skulle slet ikke være nået frem til at få vedtaget noget forslag andet end, at man refererede til hovedbestyrelsen, hvad opfattelsen var hos nogle af grupperne.

For Inge Jensen var det sådan, at når man stiller overenskomstkra, så gør man det altså kun til den modstående arbejdsgiver. Forbundet har da aldrig stillet krav til andre virksomhedsejere ved en overenskomstfornyelse, hvor andre har en overenskomst.

Bent Meyer

Ville gerne give Inge Jensen ret men ikke mere ret end, at det stadigvæk var mandlig afdelings intentioner at få lov til at distribuere alt øl og vand. At det ikke er sikkert, at arbejdsgiverne ville give os denne ret, vidste han godt, men afdelingen mente, at så havde hovedbestyrelsen formuleret sig forkert, da man fremsendte forslaget til overenskomstfornyelsen i 1985.

Som dirigent ville han gerne have konstateret, om hovedbestyrelsen kunne tilslutte sig formandens ønsker om at udskyde henvendelsen til SiD, grundet de årsager formanden tidligere har omtalt.

Da ingen gjorde indsigelser, betragtede han, at hovedbestyrelsen havde givet denne tilslutning.

INTERNATIONALE FORHOLD

Formanden gav en redegørelse omkring det internationale arbejde. Redegørelsen beskæftigede sig med 3 hovedemner:

1. Den internationale bryggerikonference
2. Forbundets arbejde på nordisk og europæisk plan
3. Forbundets forhold til IUL.

Alle 3 sager er omtalt i forretningsudvalgsmødereferaterne fra første halvår af 1986.

DRØFTELSE MED FORBUNDENE UNDER HOTEL- OG RESTAURATIONSPERSONALETS SAMVIRKE OM EN EVENTUEL SAMMENSLUTNING

Til hovedbestyrelsen var omdelt skriftligt materiale vedrørende de ting, de 4 forbund var enige om som grundlag for videre drøftelser om en eventuel sammenslutning. Materialet kunne på daværende tidspunkt ikke offentliggøres, før samtlige 4 forbund havde behandlet materialet og tilsluttet sig dette som et grundlag for videre drøftelser.

Materialet er gengivet i sin fulde ordlyd i Prop & Kapsel nr. 9/november 1986.

Formanden redegjorde for materialets indhold og gav en vurdering af drøftelserne mellem de 4 forbund og mulighederne for et fremtidigt samarbejde og dannelse af et fælles forbund.

Drøftelserne havde stort set været positive. Selvfølgelig havde der været forskellige opfattelser, men synspunkterne generelt havde været så tæt på hinanden, at der var grundlag for at fortsætte drøftelserne.

Forbundets repræsentanter havde gjort opmærksom på, at man først og

fremmest måtte konstatere, om man kunne finde frem til en fælles målsætning. Det var ligegyldigt, om man kunne blive enige om en masse andre ting, hvis man ikke havde en fælles målsætning.

Det andet spørgsmål var i aftaleforholdet; hvordan var kompetencen mellem, grupperne i et fælles forbund.

Som det tredje forhold var det en fremtidig forbundsstruktur.

Med hensyn til strukturen gjorde forbundets repræsentanter opmærksom på med det samme, at vort forbund ikke kunne forestille sig et fælles forbund uden den samme struktur som i NNF og SiD, hvor man har gruppeinddeling, og hvor det er grupperne, der forhandler, og under grupperne har afdelinger, og at afdelingernes suverænitet skal respekteres. Man gjorde klart omkring strukturen, at disse ting var afgørende punkter, som man ikke kunne forestille sig, ville kunne få en godkendelse, med mindre disse ting blev opfyldt.

1. MÅLSÆTNING

Under det punkt er der rejst 21 emner. De 21 emner skal allesammen indpasses i en formålsparagraf og dermed også være grundlag for et handlingsprogram. Man må udtrykke holdningerne til disse 21 emner, og ud fra dette skal kravene sættes i forhold dertil.

Men har ikke haft mulighed for på en gennemgribende måde at gennemgå alle emnerne, men i drøftelserne, hvor man blot har berørt disse, er der ikke den store uenighed. Dog er der omkring den økonomiske støtte til de politiske partier forskellige opfattelser. De 3 andre forbund, der er medlem af LO, har hidtil ensidigt kun støttet Socialdemokratiet. Formanden havde under dette emne gjort opmærksom på, at man i vort forbund mente, at støtten

skulle ske i forhold til arbejderpartiernes repræsentation i Folketinget. De øvrige forbund mente, at det egentlig var et meget fornuftigt grundlag at støtte på, da man måtte kunne forvente, at repræsentationen i Folketinget også var en afspejling af, hvordan medlemmerne stemte, og at det dermed var en rigtig og demokratisk beslutning.

De 3 øvrige forbund var derfor enige i, at man burde ændre teksten, så der ikke kun stod, at man støttede et bestemt politisk parti, men at man støttede og havde samarbejde med arbejderpartierne. Dermed havde man fået en formulering, som forbundets repræsentanter mente var den rigtige, idet hvis man ville have en arbejderpolitik, måtte man også pege på, at den skulle føres af arbejderpartierne.

2. KOMPETENCE – OVERENSKOMSTFORHOLD

Det var forbundets repræsentanters opfattelse, at hvis det skulle fungere som et fælles forbund, måtte det være rigtigt, at man havde en fælles kampfond, og havde man en fælles kampfond, måtte man også have en fælles hovedledelse, der træffer beslutning om, hvordan en strejkefond skal bruges.

Der var enighed om, at der måtte være en hovedbestyrelse i et fælles forbund, der træffer sådanne beslutninger. Der var imidlertid enighed om, at det stadigvæk var den enkelte gruppe, der forhandlede og konfliktede, men det skal ske med en hovedbestyrelsens godkendelse, og at det under alle omstændigheder skal til urafstemning hos de berørte medlemmer i den enkelte gruppe eller branche, som er omfattet af aftalen.

Forbundets repræsentanter har dog under dette punkt taget et forbehold. Man kan ikke vide, hvornår sammenslutningen ville ske eller hvilken be-

slutning, der ville blive taget om en fælles strejkefond. Forbundets repræsentanter har derfor meddelt de 3 øvrige forbund, at man ikke ville kunne forvente, at vort forbund bidrog med mere til en fælles strejkefond end de øvrige forbund. Dette synspunkt var man enig i.

Derefter meddelte forbundets repræsentanter, at man inden for vort område i de kommende år ville komme til at stå overfor nogle meget store forandringer, og at man derfor ikke ville afskære sig fra mulighederne for, at man selv finansierede en konflikt i forbindelse med de første overenskomstforhandlinger efter en sammenslutning. Det betyder selvfølgelig også, at når en fælles hovedbestyrelse ikke skal have indflydelse på dette, kan man så heller ikke forlange at få midler af en fælles strejkekasse.

Formanden syntes, at det egentlig var positivt, at man allerede var nået så langt. Man var enige om, at når en fælles hovedbestyrelse skulle tage stilling til disse områder, ville man også hurtigt lære hinandens forhold at kende.

Man har også drøftet tidsperspektivet, og her har forbundet meddelt, at en beslutning om en sammenlægning først kunne komme til urafstemning hos vort forbunds medlemmer efter den ordinære kongres i april 1988. Derefter forestillede man sig ikke, at en sammenslutning kunne ske lige med det samme. Der er nogle store problemer, som skal løses, nemlig:

1. A-kasseforhold
2. økonomi – kontingent
3. Personaleforbrug.

Omkring kontingent er problemet, at der inden for de 4 forbund er store lønforskelle, som naturligvis må betyde, at kontingentet må stå i forhold hertil.

Vedrørende personaleforbrug, som er meget stort i de øvrige forbund, ville det med en sammenslutning, hvor alle

ansatte og valgte blev medtaget, betyde, at der skulle være 157 personer i et fælles forbund med 25-30.000 medlemmer. Til dette har forbundets repræsentanter meddelt, at det er helt uacceptabelt, og derfor må disse ting være sat på plads inden sammenlægningen.

Disse ting gør, at man ikke kan forvente, at en sammenslutning kan ske før 1990.

3. STRUKTUREN

Der er enighed om, at et fælles forbund inddeles i 4 grupper bestående af de 4 nuværende forbund. Spørgsmålet om en fælles forbundsledelses antal er der ikke enighed om, men i første omgang er det nødvendigt med 3 personer, og øvrige arbejdsområder herudover er til diskussion.

Oplægget er et udkast, og hvis hovedbestyrelsen er enige i disse ting, er dette grundlaget for at gå videre i reelle forhandlinger om en sammenslutning.

I forbindelse med drøftelser om en eventuel sammenslutning med de 3 andre forbund har man et problem tilbage, som formanden gerne ville rejse. Det er forholdet til LO.

På kongressen har man besluttet, at hvis man fik en sammenslutning betød det automatisk medlemskab af LO, men at dette måtte afventes behandlet på kongressen 1988. Der var imidlertid nogle ting, der gjorde, at man måske burde indkalde til en ekstraordinær kongres for at få konstateret, om der er et flertal af medlemmer, der uanset forholdene ønsker at blive indmeldt i LO.

Hvis man foretog en urafstemning, som både omhandlede sammenslutning og medlemskab af LO, kunne man forestille sig, at nogle stemte nej, fordi de ikke var tilfredse med for-

handlingsresultatet om sammenlægning, men ikke fordi de var imod indmeldelse i LO, mens andre stemte nej, fordi de var imod LO og ikke sammenlægningen. Dermed får man ikke konstatere, hvad der egentlig er flertal for. Ud over dette måtte det også tilkendegives, at sammenslutningen har større perspektiver, da meningen må være, at man laver et stort levnedsmiddelarbejderforbund i Danmark. Argumentet for at tage stilling til LO på en selvstændig ekstraordinær kongres var flere, som formanden gjorde rede for:

1. Strukturdebat

Man ved, at spørgsmålet om forbundsstruktur vil blive behandlet på LO's kongres i efteråret 1987. Forbundet ønskede ikke isoleret at gå ind i LO, men hvis man skulle være medlem af LO, kunne man måske, ved at fremme en afstemning der fastslog, at indmeldelse i LO ikke måtte ske, før der var sket en sammenslutning, få muligheder for at blive inddraget i strukturdebatten under LO. En sådan strukturdebat om Industriforbund og Levnedsmiddelforbund og en indstilling hertil vil automatisk også placere vort forbund, og derfor var det naturligt, at forbundet deltog i en sådan debat. Formanden troede på en positiv indstilling for forbundets muligheder for dette, hvis man på nuværende tidspunkt tilkendegav en positiv holdning i forhold til et medlemskab.

2. Forholdet til SiD

I de grænseaftaler, man har med SiD, er der i visse grupper i SiD forbehold over for dette. Da forbundet har yderligere ønsker om at udvide aftalen eller overtage hele området, var dette et problem, fordi overflytninger fra SiD ikke kun betød, at SiD mistede medlemmer, men at disse også flyttede fra LO til et forbund uden for LO. Det er nogle af kritikpunkterne imod aftalen

mellem forbundet og Transportgruppen under SiD. Formanden ville ikke afgøre, om et sådant argument var rimeligt, men tilføje, at det vidste alle parter, da man i sin tid indgik grænseaftalen. Formanden mente dog, at en positiv handling i forholdet omkring medlemskabet i LO, ville forbedre forhandlingsmulighederne til SiD omkring overenskomstforholdene.

3. Internationale forhold

Der har været en god opbakning fra de øvrige danske forbund omkring diskussionen mellem forbundet og IUL. Hvis forbundet ønsker indflydelse i Nordisk Levnedsmiddelunion, Europæisk Levnedsmiddelunion og Internationale Levnedsmiddelunion, er det nødvendigt med opbakning fra de øvrige danske forbund. De danske forbund under levnedsmiddelbranchen drøfter disse spørgsmål i sammenslutningen under NNS, og også her er det vigtigt at øve indflydelse. Også her vil det gavne forbundet at tilkendegive en positiv holdning overfor LO.

Endelig er der så spørgsmålet om sammenlægningen med de øvrige forbund. Hvis man gjorde forhandlingerne færdige, og forbundets medlemmer efter kongressen i 1988 stemte imod en sammenlægning, var man bragt i en umulig situation. Man kunne ikke genoptage forhandlingerne med de 3 andre forbund, og forbundet ville kunne komme i den situation, at det blev andre, der kom til at dirigere og bestemme, hvem forbundet kunne forhandle og sammensluttes med. Det var heller ikke rimeligt at fortsætte forhandlingerne med de andre forbund uden at få afklaret, om forbundets medlemmer ønsker at være medlem af LO, hvilket er en af forudsætningerne for en sammenslutning.

Imidlertid skal hovedbestyrelsen ikke på dette møde tage stilling til dette men overveje disse ting til det ekstra-

ordinære møde i efteråret, såfremt hovedbestyrelsen beslutter, at man fortsætter drøftelserne med de 3 andre forbund. Det er vedtaget, at godkender de 4 forbunds kompetente organer oplægget, vil de 4 forbunds forhandlingsudvalg mødes i den første uge i november, og her skal man færdigforhandle et endeligt udkast til en sammenlægning, som så skal godkendes af forbundenes kompetente organer og derefter til debat hos medlemmerne, inden en kongres og urafstemning tager endelig stilling.

Finn Sørensen

Ud fra det materiale der var fremlagt, og ud fra den redegørelse der var givet, så mente man fra Københavns mandlige afdeling, at man selvfølgelig burde fortsætte forhandlingerne. Der, hvor det efter mandlig afdelings opfattelse er spændende, er, når man har fået nedfældet de 21 emner til formålsparagraffen, så man er helt klar over, hvor man er henne. Det er ret afgørende, hvad det er for nogen fagpolitiske takter, der skal ligge i en ventuelle sammenslutning. Hvad angår spørgsmålet til LO, har dette været drøftet i mandlig afdelings forretningsudvalg, men Finn var meget tilfreds med, at man fik mere tid til at drøfte dette. Ville dog gerne referere, den principielle holdning mandlig afdeling havde til dette spørgsmål. Man kunne godt acceptere en indmeldelse i LO, hvis det skete på den måde som anført af formanden, nemlig som følge af en sammenslutning med et eller flere forbund.

Havde et spørgsmål til formandens bemærkninger om, at de her ting ligesom skulle ses i et stort sammenhæng, der hed et levnedsmiddelforbund altså et industriforbund for levnedsmiddelarbejdere. Hvordan hænger en eventuel sammenslutning med 2-3 af de andre forbund sammen med en

march fremad mod et stort levnedsmiddelarbejderforbund, og hvordan havde formanden egentlig forestillet sig denne udvikling.

Formanden

Til Finns spørgsmål svarede han, at det var forbundets formål, at der skulle ske en sammenslutning i et stort levnedsmiddelarbejderforbund, det vedtog man på kongressen i 1969. Det passede udmærket at der skete en sammenslutning mellem de 4 forbund, da NNF (Nærings- og Nydelsesmiddelarbejder Forbundet) ikke kunne tilbyde de samme overgangsmuligheder, som forbundet kunne få sammen med de 3 forbund, man forhandlede med på nuværende. Den langsigtede strategi var at slutte alle forbundene sammen under NNS (Nærings- og Nydelsesmiddelarbejder Sammenslutningen). Dette kan ikke ske på en gang, men da alle 4 forbund er med i NNS, er det af alle under NNS betragtet som en fornuftig handling.

Dirigenten konkluderede, at beretningen var færdig, men at spørgsmålet om stillingtagen til det udarbejdede materiale omkring eventuel sammenslutning mellem de 4 forbund, behandlede under dagsordenspunktet eventuelt.

Torben Olsen

Ønskede inden afstemningen til beretningen at få klaret et procedurespørgsmål af.

I beretningen indgår valget af sikkerhedsrepræsentanter, og han havde forstået formanden sådan, at vedtog man beretningen betød det også, at man vedtog, at valget af sikkerhedsrepræsentanter skulle foregå som anbefalet af formanden. Han fandt, at det måtte være rigtigt, at mandlig afdelings forretningsudvalg fik mulighed for at diskutere hovedbestyrelsens anbefaling, og at det ikke bare er ved-

taget, i og med at det er vedtaget i hovedbestyrelsen.

Formanden

Måtte indstille, hvad man vedtog på forbundets forretningsudvalgsmøde nemlig, at forbundet er enig med mandlig afdeling i, at udkastet er grundlag for en aftale. Problemet omkring det juridiske, mente formanden, var klaret af, idet der er gjort opmærksom på, at hovedbestyrelsens stillingtagen til udkastet ikke har noget at gøre med hensyn til, hvilke undersøgelser Københavns mandlige afdeling ville gøre omkring det juridiske.

Torben Olsen

Det var ikke det juridiske, det drejede sig om. Hvis hovedbestyrelsen vedtager formandens beretning, så er der også vedtaget noget omkring sikkerhedsrepræsentanter. Spørgsmålet er, om det så meddeles sikkerhedsrepræsentanterne i mandlig afdeling, at sådan skal det være, eller har afdelingens forretningsudvalg stadig ret til at komme med indsigelser.

Formanden

Afdelingerne i København har sendt forbundet udkastet til aftalen. Afdelingerne meddeler forbundet, at man har indstillet til deres forretningsudvalg og bestyrelse, at man godtager dette udkast, og det har forbundets forretningsudvalg erklæret sig enig i. Om afdelingernes forretningsudvalg eller bestyrelse ikke godkender det og ikke vil sætte det i værk, er der ikke noget at gøre ved. Forbundet er enig i, at på baggrund af de principper, der ligger i udkastet, kan man foretage valg af sikkerhedsrepræsentanter. Det er et tilbud, og der er ingen, der behøver at modtage dette eller rette sig efter det, det må de selv om.

Herefter blev formandens beretning enstemmigt vedtaget.

3. Forskellige sager

De fortsatte drøftelser omkring en eventuel sammenlægning med de 3 forbund under Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke skal foregå den første uge i november 1986.

Formanden foreslog, at man umiddelbart derefter afholdt en hovedbestyrelseskonference, dels for at tage stilling til forhandlingernes indhold, dels for at drøfte og tage stilling til forholdet til LO. Hovedbestyrelseskonferencen kunne også behandle spørgsmålet om kredsstrukturen og behandle strategioplægget vedrørende teknologi og arbejdsmiljø.

Hovedbestyrelsen tilsluttede sig forslaget om en hovedbestyrelseskonference i november 1986 med de af formanden foreslåede emner.

På bryggerikonferencen stilledes der et forslag om et ØD-udvalg. Årsagen til forslaget er, at man i debatten om bryggeriindustriens udvikling drøftede, hvordan bryggerarbejderne kunne komme til at øve indflydelse på denne. Herunder kom naturligvis også spørgsmålet om ØD ind i debatten. Man enedes derfor om, at forbundet burde have en debat om forbundets principielle holdning til, om ØD i en eller anden form var anvendelig som et redskab til at få indflydelse og medbestemmelse. Formanden anmodede derfor forslagsstillerne om at komme med et forslag til udvalgets sammensætning.

Barbara Kryger

Stillede forslag om, at udvalget sammensættes med en repræsentant fra hver kreds, en fra hver af de 2 københavnske afdelinger og en repræsentant fra forbundet.

Hovedbestyrelsen tilsluttede sig dette forslag.

ØVRIGE SAGER

Finn Sørensen

I Københavns mandlige afdeling har man drøftet spørgsmålet om koncernsamarbejdet. Der har været forslag fra medlemmerne om, at man i de 2 københavnske afdelinger skulle nedsætte et fælles koncernudvalg for at få gang i koncernsamarbejdet. På mandlig afdelings forretningsudvalgs-møde diskuterede man dette og nåede frem til, at man ikke fandt, at tiden var moden til at lave et decideret lokalt koncernudvalg. Men man fandt frem til nogle retningslinier for, hvordan man ville prøve at få et koncernsamarbejde op og stå.

Man har delt det i 2 faser. Den ene fase er, de virksomheder, der ligger inden for bryggerisiden af koncernen, bør være et samarbejde i forbundsregie, og det var det, afdelingen specielt vil rejse en diskussion om på hovedbestyrelsesmødet og prøve at finde frem til nogle initiativer for at få dette i gang.

Den anden fase er de virksomheder i koncernen, der ligger uden for bryggeriindustrien. Her har mandlig afdelings forretningsudvalg truffet den beslutning, at tillidsrepræsentanterne på de 2 store københavnske bryggerier skulle forstærke deres anstrengelser for at få et godt kendskab og et godt samarbejde til de øvrige store koncernvirksomheder i København.

Det skulle gerne ende i et samlet mål at få en initiativgruppe, der bestod af bryggere og ikke-bryggere inden for DfB koncernen, en gruppe der kunne tage et initiativ til at få afholdt en koncernkonference.

Det, man gerne ville diskutere på hovedbestyrelsesmødet, var altså koncernsamarbejdet inden for bryggerivirksomhederne. Der fandtes tidligere et koncernudvalg, som man kunne prøve at få i gang igen. Mandlig afdeling havde drøftet dette med kvindelig

afdeling i København, og hvis der kunne skabes en stemning for sådan et forslag, ville man gerne påtage sig det praktiske arbejde med at få indkaldt til et møde i dette udvalg.

Formanden

Ville gerne inddele Finn's indlæg i 2 dele.

1. Koncernsamarbejdet inden for de virksomheder hvor forbundet havde overenskomst.

Formanden fandt ingen grund til at komme ind på årsagen til, at det tidligere koncernsamarbejde gik i stykker. Han havde talt med både Helsingør og Silkeborg afdeling og sagt, at han selvfølgelig godt forstod, at der havde været nogen bitterhed med de bemærkninger, der var faldet tidligere, men at udviklingen var af en sådan karakter, at man havde pligt til at se fremad. Man kunne sige, at dette hørte fortiden til, nu havde man fået en aftale i København, og så bør man arbejde for at få tingene op og stå.

Han mente, at netop fremtiden ville vise, at et koncernsamarbejde var meget nødvendigt. Havde også forstået på afdelingerne, at man var positive overfor et sådant samarbejde, tilbage stod så kun, at man selvfølgelig fik talt med Fredericia afdeling om disse ting. Syntes, at det var en vældig god ide, at København tog initiativet, idet det lå i en tidligere beslutning, om at det var de københavnske afdelinger, der tog kontakt til de øvrige og gjorde opmærksom på, at man ønskede et sådant koncernsamarbejde. Foreslog, at man genoptog mødeformen fra tidligere, hvor afdelingerne og forbundet på skift påtog sig arbejdet med arrangementet af møderne.

2. Koncernsamarbejdet på ekstern plan

Formanden syntes også, dette var en god ide, men mente, at man burde

vente med dette indtil engang ind i 1987. En del af virksomhederne, man skulle kontakte, var overenskomstdækket af SiD, Fabrikgruppen, og her vil man støde ind i de samme problemer som omtalt tidligere i forholdet omkring samarbejdet mellem forbundet og Transportgruppen og grænseaftalen. Det var nødvendigt først at få nogle positive relationer forbundene imellem, inden man tog sådanne initiativer.

Formanden ønskede ikke, at hans bemærkninger skulle betragtes som et forslag, som hovedbestyrelsen skulle tage stilling til. Det er afdelingerne, der selv afgør dette, men ønskede blot med bemærkningerne at give nogle gode råd.

Allan Lund Nielsen

Ville gerne foreslå, hvis DfB-udvalget kom op og stå igen, at man også genoptog den tidligere ordning om udveksling af repræsentanter mellem DfB-udvalget og Fællesudvalget under Jyske Bryggerier.

Jack Nielsen

Fra Helsingør afdeling er man positive overfor at prøve at få DfB-udvalget i gang igen.

Erik Michelsen

Fredericia afdeling syntes også, man skulle prøve igen. Der var sket mange ting, siden samarbejdet stoppede, men dengang var Fredericia afdeling også indstillet på at starte op igen, når muligheden var til stede.

Syntes også, det var rigtigt at støtte Allan Lund Niensens forslag.

Var enig med formanden i, at man først skulle få det interne samarbejde op og stå, inden man bevægede sig længere ud.

Benny Borke

Silkeborg afdeling var også enige i at indtræde i DfB-udvalget igen.

Finn Sørensen

Takkede for alle de positive tilbagemeldinger og betragtede det så som en aftale, at de københavnske afdelinger indkaldte til det første møde.

Uden at have haft mulighed for at drøfte tingene med kvindelig afdeling mente han også, at man var nige i Allan Lund Niensens forslag.

Forbundsformandens gode råd om tempi, ville man skrive sig bag øret.

Bent Meyer

Var naturligvis glad for den positive tilkendegivelse, der var kommet fra de øvrige afdelinger. Ville bare sige, at hvis der havde været nogen bitterhed i Københavns mandlige afdeling over, at man i sin tid gik fra hinanden, så er den bitterhed totalt udryddet; afdelingen var parat til at indtræde i et godt og positivt samarbejde.

UDDANNELSE

Lone Christensen redegjorde for forbundets kursusplanlægning for resten af 1986 og for hele 1987.

Forbundskurserne er bygget op omkring Intro-kurser, som er et 20 timers kursus, der gennemføres fredag-lørdag-søndag. Intro-kurserne gennemføres med 25 medlemmer, der derefter kan søge optagelse på forbundets grundkurser G1 og G2. På grundkurserne deltager 20 medlemmer, og for 1986-87 afholdes 5 Intro-kurser og 7 grundkurser G1 og G2. Det betyder, at man forventer, at ved udgangen af 1987 skulle forbundet ikke have flere medlemmer stående i venteposition for at komme på forbundskursus.

Der har undervejs været revideret i forbundets kurser, men man har sikret sig at de holdes inden for det pensum som kræves af FIU-komiteen som videre adgang i fagbevægelsens interne uddannelsessystem.

Imidlertid sker der i forbundets kurser en del overlapning i forhold til de senere tværfaglige grundkurser G3 og G4. Forbundsledelsen mener derfor, at man fra 1988 bør ændre ved forbundets egne kurser ved at afskaffe Intro-kurser og så udvide ugekurserne for G1 og G2 til opstart søndag aften og afslutning lørdag middag. Dette betyder så, at forbundet dermed helt afskaffer weekendkurser.

Hovedbestyrelsen godkendte de skitserede ændringsforslag.

Mødet slut.

EKSTRAORDINÆRT FORRETNINGSUDVALGSMØDE

18. august 1986

Formanden bød velkommen og beklagede, at det havde været nødvendigt at aflyse det ordinære møde den 6. august, men grundet en alvorlig konflikt i Kolding havde det været nødvendigt at aflyse dette møde og så indkalde til et ekstraordinært forretningsudvalgsmøde.

Da man skal have et ordinært forretningsudvalgsmøde den 3. september, og da man senere på dagen efter det ekstraordinære møde skal have møde om andre ting, foreslog formanden, at man kun medtog de sager, der havde en vis aktualitet, og som det var nødvendigt, at forretningsudvalget blev gjort bekendt med.

Som dirigent valgtes Jens Olsen, som takkede for valget.

Dirigenten konstaterede, at der ikke afholdtes noget møde for A-kassen, men tog A-kassens referater med i dagsordenen for forbundet.

DAGSORDEN

1. Protokol
2. Beretning
3. Forskellige sager

1. Protokol

Referaterne fra A-kassens og forbundets forretningsudvalgsmøder den 6. maj og 11. juni samt hovedbestyrelsesreferatet fra den 12. og 13. juni blev godkendt.

2. Beretning

På hovedbestyrelsessmødet besluttede man, at der skulle indkaldes til en distributions- og depotkonference, og formanden havde forstået, at man på depotudvalgsmødet den 25. august ville træffe beslutning om fastsættelse

af datoer for en sådan konference, og at man forventede den indkaldt til januar 1987, så der ville kunne samarbejdes om de overenskomstforslag, der på det tidspunkt ville være indkommet, således at hovedbestyrelsen skulle kunne få et samlet sæt til omkring den 1. februar.

Med de ting, der er oppe i tiden for nuværende omkring depotforhold, herunder Monopoltilsynets undersøgelser, grænsehandelen samt de ændrede forhold i Sjælland-Falster Kredsen vedrørende forsyningsituationen, var det nødvendigt at sikre, at dette blev behandlet.

For Sjælland-Falster Kredsen var situationen den, at man i maj havde en stor konference på Roskilde Højskole omkring depotforhold med indbydelse til alle depotarbejderne i kredsen. Man besluttede på mødet, at forbundet skulle forsøge at få sagerne rejst overfor Depotindehaverforening og så efter sommerferien afholde et nyt stormøde for at meddele og diskutere Depotindehaverforeningens stillingtagen til problemerne.

Det næste stormøde skulle allerede afholdes den førstkomende lørdag den 23. august. Her vil spørgsmålet om aftaleforhold, udviklingen omkring depotstruktur, leveranceforhold og konsekvenserne af disse for beskæftigelsen blive drøftet.

Stormødet vil givet kræve fornyet indsats for at få spørgsmålet om bemandingsaftaler bragt i orden. Med den ændrede struktur må der sikres nogle retningslinier for arbejdsforholdene på depoterne. Man må lade antal kunde- besøg, kørselsafstande, aflæsningsforhold o.s.v. indgå i en undersøgelse som grundlag for at forhandle bemandingsforhold. Medlemmerne, depotarbejderne, afdelinger og forbund kan ikke længere acceptere, at man nedlægger depoter og opretter nogle nye og større depoter uden at tage hensyn

til depotarbejdernes interesse i spørgsmålet om fortsat beskæftigelse, og hvor hårdt man skal belastes for at være depotarbejder.

Bent Embo

Med hensyn til stormødet i Sjælland-Falster Kredsen gik han ud fra, at udover at diskutere de af formanden omtalte ting og øvrige spørgsmål i den forbindelse, mente han også, at man burde tage fat på spørgsmålet om holdningen til en eventuel stor depotafdeling inden for kredsens område.

Formanden

Gik ud fra, at det ville blive berørt på stormødet. Når han ikke havde det med i sit indlæg, var det fordi, han ikke ønskede, at depotarbejderne i Sjælland-Falster Kredsen fik den opfattelse, at det var noget, man sad og besluttede i forbundets forretningsudvalg. Problemet omkring en depotafdeling skal drøftes på en konference i kredsen i oktober 1986, og her var det et bedre forum, idet deltagerantallet her ville dække et bredere spektrum af kredsens repræsentanter.

Formanden håbede, at det i første omgang ville betyde en sammenlægning af kredsens 6 depotafdelinger, men det ville kunne give problemer i første omgang, hvis alle depotarbejderne i kredsen gik med, da det ville være en hård økonomisk belastning for visse afdelinger at miste depotarbejderne. Det ville imidlertid alligevel være et kæmpeskridt, hvis i hvert fald de 6 depotafdelinger sluttede sig sammen. Det bliver spændende at følge udviklingen, men forretningsudvalget kunne kun tage disse betragtninger som en orientering, da disse ting ikke skal besluttes centralt, men lægges ud til en orientering og urafstemning, og det er afdelingerne, der beslutter, om de vil ind i en sådan situation.

Bent Meyer

Var selvfølgelig enig med formanden i, at det er en spændende situation, man her går i møde. Mandlig afdeling i København er positive overfor sammenlægninger af enhver art, der kan støtte os, og som ikke samtidig har en uheldig virkning, som måske kan medføre en svaghed bagud.

Man har diskuteret denne sag i København og syntes nok, at det kunne være en positiv ting i første omgang, men mandlig afdeling har også luftet tanken om, at når man endelig skulle til at foretage disse ting, at så havde mandlig afdeling et større mål for øje end netop en afdeling på Sjælland. Så mener mandlig afdeling, at man lige så godt kunne tage fat med det samme, idet man er af den opfattelse, at en depotafdeling har meget stort behov for at have medlemmerne på bryggerierne med sig, idet man i mange situationer løser tingene sammen. Vidste ikke, hvordan tingene ville udvikle sig på nuværende tidspunkt, men mandlig afdeling har de tanker, at det er en stor afdeling for hele Sjælland, man kunne tænke sig, men man er selvfølgelig meget positive og vil gerne deltage i en debat og så håbe at få det bedst mulige resultat ud af det.

ALBANI BRYGGERI

Omkring Albani Bryggeriet i Odense har man haft en faglig voldgiftssag vedrørende et akkordtillæg på kr. 5,12 pr. time. Sagen er nøje refereret i referatet fra forretningsudvalgsrådet i juni, men først noget senere er voldgiftskendelsen kommet.

Voldgiftskendelsen fastslår, at den indgåede aftale var bindende for bryggeriet uanset hvilken direktør, der havde skrevet under. Endvidere fastslår kendelsen, at det ikke er i strid med hovedoverenskomsten af indgå aftaler om konjunkturtillæg for de arbejdere, der er i akkord. Hermed skulle

forbundet have vundet sagen, men opmanden gør i kendelsen opmærksom på, at i henhold til de fagretlige regler kan aftalen opsiges med 3 måneders varsel. Til trods for at aftalen siger, at den skal løbe overenskomstperioden ud, siger opmanden, at den kan opsiges med 3 måneders varsel. Aftalen er indgået efter overenskomstens forlængelse, og derfor kan den opsiges i overenskomstsperioden.

Formanden fandt, at det var noget af en bet at få ret i det principielle og så alligevel tabe sagen. Bryggerforeningen havde nedlagt en subsidær påstand, som netop sagde, at hvis de tabte det principielle, så skulle man have ret til at opsige aftale med 3 måneders varsel. Forbundet havde ingen mulighed for at nedlægge en subsidær påstand, da forbundet kun kunne have en påstand, nemlig den principielle at aftalen var gældende.

Aftalen udløber den 7. september d.å., og formanden var så ikke klar over, hvilke konsekvenser det ville få. Der har tidligere været givet udtryk for, at man kunne løse nogle af problemerne ved en lokal forhandling.

Jens Olsen

Medlemmerne på Albani Bryggeriet syntes, det var kedeligt, at man kan få ret i alle påstande, og så kan bryggeriet bagefter alligevel undgå betalingen ved at opsige aftalen. Man havde håbet på, at aftalen i hvert fald gjaldt til overenskomstens udløb, som aftalen lød på, idet det havde været rimeligt. Der er taget initiativ til at få en lokalforhandling, men man måtte afvente bryggeriets udspil.

Bent Meyer

Af sagen havde man måske lært, at forbundet skal bruge den subsidære påstand. Såfremt forbundet havde sagt, at aftalen skulle løbe frem til den 1. maj 1987, så havde muligheden

været til stede for, at man havde fået dette, med baggrund i det opmanden siger, at forbundet ikke havde nedlagt nogen subsidær påstand. Så det kunne forbundet også have lært af denne sag, men det er altid svært at huske, når forbundet skal bruge det.

Formanden

Var ikke enig med Bent Meyer. Man kunne ikke i denne sag nedlægge en subsidær påstand, idet forbundets synspunkt gik på, at det var aftalens ordlyd, der var gældende. Forbundet kunne ikke nedlægge nogen anden påstand.

Mente, det var en søforklaring, opmanden kom med ved at henvise til, at forbundet ikke havde nedlagt nogen subsidær påstand, som han skulle tage stilling til. Når forbundet nedlægger påstand om, at aftalen var gældende, kan man ikke fremføre flere påstande.

**WIIBROE BRYGGERI,
HELSINGØR**

Den 9. juli d.å. afskedigedes afdelingens næstformand Ralf Thomsen på Wiibroe grundet uoverensstemmelser vedrørende bemandingsaftale ved palleteringsanlægget.

Anlægget havde været i stykker i nogle timer, og derfor havde bryggeriet gået over til manuel håndstabling. Før opsætning af stabelmaskinen var der 6 håndstablere, men bryggeriet havde kun sat 3 håndstablere på. På aftenholdet sendte man bud fra ølaf-tapningen over til vandaf-tapningen, hvor Ralf Thomsen var beskæftiget, og bad ham komme over til arbejderne på stabelmaskinerne. Man var utilfreds med, at man kun var 3 på holdet. Man kunne ikke følge med, og man måtte hele tiden lukke for båndet, hvilket gjorde arbejderne ude i tappelhal-len sure.

Der var ingen tillidsrepræsentanter på aftenholdet, og da man vidste, at afdelingens næstformand var på bryggeriet, sendte man bud efter ham. Da Ralf Thomsen når frem til stablemaskinerne er arbejdet stoppet, og en arbejdsleder kommer til stede, og en større diskussion starter. Arbejdslederen sender bud efter en overordnet arbejdsleder, og begge forlanger, at Ralf Thomsen forlader området og går tilbage til mineralvandstapperiet. Ralf Thomsen nægter dette med henvisning til, at man havde sendt bud efter ham, og at han ikke ville forlade området, før han havde fået lov til at tale med dem, der havde sendt bud efter ham.

Arbejdslederne opfatter situationen således, at det er Ralf Thomsen, der har forårsaget, at arbejdet er nedlagt og dette indberettes til bryggeriets ledelse. Bryggeriets ledelse afskediger Ralf Thomsen med henvisning til, at han har forladt sit arbejde og trods flere anmodninger nægtet at gå tilbage til sit område. Bryggeriet opfatter, at det derfor må være Ralf Thomsen, der er skyld i, at arbejdet er nedlagt.

Forbundet har indbragt sagen for Afskedigelsesnævnet.

Ralf Thomsen var samtidig sikkerhedsrepræsentant, og flere forsøg fra modparten om at køre sagen omkring afskedigelse af en sikkerhedsrepræsentant har forbundet afvist. Det er ikke Ralf Thomsens handlinger som sikkerhedsrepræsentant, der er årsag til afskedigelsen, og derfor ønsker formanden ikke, at sagen blev drejet i den retning. Det er Ralf Thomsens handling af afdelingens næstformand, det drejede sig om, og her har det i mange år været kutyme, at afdelingens formand har været brugt som overordnet faglig repræsentant, som bryggeriet har forhandlet med om alt

muligt. Derfor skulle sagen køres som en faglig sag.

MONOPOLTILSYNET

Udvalget havde endnu ikke været i aktion, hvilket skyldtes, at formanden manglede en del materiale til at forelægge for udvalget. Formanden skulle til møde i Monopoltilsynet dagen efter forretningsudvalgsmødet, og derefter forventede han, at udvalget kunne indkaldes.

AFGIFTSFORHOLD – GRÆNSEHANDELEN

Dette problem kunne godt udskydes lidt, da afgiftsministeren har ændret bestemmelserne således, at der er indført en grænse for indførelse af øl. Fra tidligere, hvor man kunne indføre for op til kr. 2.800 pr. person, er det for øllets vedkommende nu fastsat til 10 liter pr. person. Det skulle lette presset, hvor beregninger viste, at grænsehandlen var nået op på 10% af det samlede danske ølforbrug.

Der står dog stadigvæk spørgsmålet om selve den danske afgiftspolitik, hvor visse afholdskredse inden for de radikale og socialdemokratiet ønsker en afgiftspolitik, der skulle sænke øl- og spiritusforbruget.

INTERNATIONALE FORHOLD

Forbundets sekretær, Lone Christensen havde været på en kombineret studietur og officiel rejse i Nicaragua. I forbindelse med besøget konstate-rede Lone Christensen, at man stort set mangler alt, lige fra papir, kontorartikler til alle former for elementære fornødenheder. Det er tidligere påpeget ved drøftelser med repræsentanter fra Nicaragua, og forbundets ledelse har derfor taget sig sammen og fået pakket og sendt flere store kasser med alt materiale, som man skal bruge til organisationsarbejde og undervisning.

Da dette ikke i forvejen er bevilget, og løber sig op i flere tusinde kroner, ville formanden nævne sagen under beretningen for at give mulighed for at behandle spørgsmålet om forbundsledelsens handling ud over den faste givne kompetence. Såfremt man mener, man er gået ud over kompetencen, må sagen om beløbets størrelse henvises til dagsordenens punkt 3, forskellige sager.

Lone Christensen var med til indvielsen af Landarbejderskolen, hvor forbundet har bevilget kr. 5 pr. medlem, ligesom SiD. Sagen har været omtalt i den danske presse, hvor det nu virker som om, at det er SiD, der har kørt hele projektet. Formanden mente, at SiD burde have meddelt pressen, at der var mange danske forbund med i projektet samt DANIDA og andre internationale organisationer. Formanden mente dog ikke, at forbundet skulle gøre noget ud af dette overfor pressen, da det er projektet og ideen bag dette, der er det afgørende.

Formanden ville gerne om man i fremtiden, i stedet for at bevilge efter anmodning, satsede på at gå ind i nogle faste projekter. Man kunne på forhånd vedtage, at man havde en årlig bevilling, som kunne bruges på denne måde. Det er vigtigt at støtte og gå ind i konkrete faste projekter for at sikre, at de blev permanente og fungerede.

Lone Christensen

Ville ikke kommentere turen til Nicaragua på nuværende tidspunkt andet end, at det var rystende forhold, der herskede i landet vedrørende fornødenheder. Man mangler simpelt hen alt. Ville skrive en artikel i Prop og Kapsel om turen. Mente, at spørgsmålet om støtte til f.eks. Nicaragua eller andre burde drøftes på næste forretningsudvalgsmøde ud fra de principper, formanden havde lagt frem.

KREDSOPDELING

Den 4. august havde der været møde mellem Fyn, Sydjysk og Nordjysk Kreds og de århusianske afdelinger om kredsinddeling og Århus afdelingernes placering. På mødet deltog forbundets pronvinssekretær Thomas Olsen, hvorfor formanden anmodede ham om at give forretningsudvalget en orientering.

Thomas Olsen

På et tidligere møde mellem kredsene havde det ikke været muligt at blive enige om en ændring. Fra Nordjysk Kreds havde man på dette møde givet udtryk for, at man ikke ønskede Århus til kredsen, og Århus mandlige afdeling havde givet udtryk for, at de ikke ønskede at blive overflyttet til Nordjysk Kreds.

Dette problem blev drøftet på et forretningsudvalgsmøde og her enedes man om at afholde et møde med repræsentanter fra de 3 kredse med kredsformændene og næstformændene samt repræsentanter fra de 2 afdelinger i Århus. Dette møde blev afholdt den 4. august, hvor tingene blev drøftet igennem og det var Thomas Olsens fornemmelse, at tingene ville falde på plads, og at de 2 Århus afdelinger ville blive flyttet til Nordjysk Kreds, og Sydjysk og Fyns Kredse ville blive slået sammen. Dette ville man anbefale kredsenes bestyrelser og repræsentantskaber, og såfremt de tilsluttede sig dette, ville den nye kredsstruktur være en realitet den 1. januar 1987.

Herefter blev beretningen enstemmigt godkendt.

3. Forskellige sager

Forbundets forretningsudvalg og hovedbestyrelse havde på et tidligere tidspunkt vedtaget at knytte juridisk assistance til hjælp ved arbejdska-desager. Formanden havde haft kon-

takt med en advokat, som i forvejen havde kendskab til den slags sager, og som også udfører den slags arbejde for andre forbund.

Da der er en lang række procedure-spørgsmål, juridiske krinkelkroge og en del økonomi i et sådant samarbejde, foreslog formanden, at man inviterede den foreslåede kandidat til at deltage i forretningsudvalgsmødet i september, og efter gennemgang af tingene derefter tog en beslutning om samarbejdsbetingelserne.

Forretningsudvalget tilsluttede sig forslaget.

TILLIDSREPRÆSENTANT-KONFERENCE

Dette havde været drøftet nogle gange i forretningsudv., men nu var forbundets konferencosal færdig, og formanden fandt derfor, at man burde tage initiativ til afholdelse af en sådan konference. Foreslog, at han til forretningsudvalgsmødet i september kom med et oplæg om, hvordan man afviklede en sådan konference.

Man kan ikke på forhånd fastslå, at der er generelle regler vedrørende tillidsrepræsentanter. Tillidsmandsregler er et overenskomstanliggende og kan derfor være forskellige fra område til område. Imidlertid er der en række kendelser, som danne præcedens, men måden at fungere på og være valgt på er et overenskomstanliggende. Derfor kan der ikke blot gives et oplæg om de fagretlige regler, men der skal laves et oplæg, der dels fortolker de fagretlige regler, og dels inddrager overenskomsternes bestemmelser. Formanden forespurgte forretningsudvalget, om det var realistisk muligt at gennemføre det i efteråret 1986, eller om man skulle tættere på overenskomsten 1987.

Efter nogen diskussion enedes forretningsudvalget om, at det først kunne

afholdes i 1987, og datoen besluttes på forretningsudvalgsmødet i september.

AFDELINGS-SAMMENLÆGNING

Fra de københavnske afdelinger er forbundet blevet orienteret om, at en urafstemning blandt medlemmerne har ført til, at de 2 afdelinger kan slås sammen.

Formanden var vidende om, at der også andre steder var tendenser til afdelingssammenslutninger. Mente, at det var en styrkelse af forbundet, at der skete sammenlægninger, fordi det var vigtigt, uanset hvilket forbund man kom i, at man fortsat kunne være sammen i en gruppe. Sammenlægning af afdelinger giver bedre muligheder for planlægning og udnyttelse af ressourcer, men selvfølgelig skal man bevare det lokale islæt.

Det kunne også betyde, at hvis man fik reduceret afdelingerne til et mindre antal, så kunne alle afdelinger være repræsenteret i forbundets hovedbestyrelse.

Fra AOF's organisatoriske afdeling havde forbundet modtaget indbydelse til en studierejse til Grønland. Studieturen indeholdt besøg på virksomheder, taler med Landstingsmedlemmer, orientering om beskæftigelsesituationen på Grønland og indblik i uddannelsen af tillidsrepræsentanter og endelig en samtale med formanden for det grønlandske arbejdsmandsforbund SiK. Forbundet kunne have en interesse i drøftelser med SiK formanden omkring placering af øltapperier på Grønland. Formanden fandt imidlertid, at turens længde og pris gjorde, at han indstillede, at man henlagde invitationen.

Forretningsudvalget tilsluttede sig dette.

Fra Arbejderbevægelsens Internationale Center (AIC) havde forbundet modtaget indbydelse til en studietur til Sovjetunionen. Turen omfatter 120 personer, og omhandler en rejse ud i landet for at se på arbejderforhold, kultur og fagbevægelsens rolle. Det var ikke muligt at vide, om studieturen omfattede besøg på virksomheder, hvor forbundet havde interesse. Det havde været argumentationen for at sige nej til en studietur til USA. Når formanden alligevel gerne ville anbefale, at man deltog i studieturen til Sovjetunionen, var det fordi, at AIC viste en vis alsidighed, og mente derfor, deres initiativer burde støttes. Anbefalede at forbundets næstformand Arthur Jensen deltog.

Forretningsudvalget tilsluttede sig dette.

Den 21.-23. oktober afholdes et seminar under Nordisk Nærings- og Nydelsesmiddel Union. Seminaret bliver afholdt i Finland og vil behandle emner af international karakter, som har været grundlag for diskussioner mellem forbundet, Nordisk Union og IUL.

Udover formandens deltagelse, som var født deltager som suppleant til Nordisk Unions styrelse, foreslog formanden, at den anden deltager blev en repræsentant fra forbundsledelsen. Fandt det var nødvendigt af hensyn til internationalt samarbejde, at der var andre i forbundsledelsen, der havde kendskab til fagligt internationalt arbejde. Formanden havde hidtil været alene i diskussioner på nordisk og europæisk plan og syntes derfor, at det var vigtigt at få en repræsentant med fra forbundsledelsen, for at konstatere om fornemmelser og tilbagemeldinger var korrekte. Det bliver et spændende seminar, hvor forholdet Øst-Vest givet vil blive et diskussions-emne og specielt interessant idet konferencen afholdes i Finland, der netop

har relationer internationalt både i Øst og vest.

Forretningsudvalget tilsluttede sig, at forbundsledelsen selv udpegede en repræsentant til det internationale seminar i Finland.

Nordisk Union har kongres i efteråret 1987. Forbundet har 3 pladser, hvor formanden automatisk er den ene. I den forbindelse ønskede formanden allerede her at tilkendegive, at det ikke behøver kun at være repræsentanter fra forbundsledelsen, der deltog i denne kongres. Det er nødvendigt, at også andre får indsigt i, hvordan tingene foregår, således at man ikke stod på bar bund, hvis der skete ændringer i forbundsledelsen.

FREDSARBEJDE

Fra Fagbevægelsen for Fred har forbundet modtaget en opfordring til at deltage i den Verdenskonference, der skal afholdes i København fra den 15.-19. oktober 1986. Man forventer, at konferencen vil være på 2000 deltagere fra hele verden, og at den internationale fagbevægelse vil have 400-500 deltagere. I en pjece om konferencens grundlag gør konferencens formand, Hermod Launung opmærksom på, at det er resolutionen vedtaget ved Concentus under FN's 40. generalforsamling.

Et af disse punkter er spørgsmålet om udøvelse af frihedsrettighederne. Netop dette punkt har været grundlag for diskussioner i forbundets kompetente organer, og det er forbundets officielle holdning, at der skal være frihed til fredsarbejde. Temaet i den faglige gruppe er fagbevægelsens rolle i ansvaret for kamp, fred og nedrustning, sociale og økonomiske og beskæftigelsesmæssige aspekter ved nedrustning og teknologiske fremskridt. Punktet om menneskerettigheder er ikke med i det tema, som den faglige gruppe skal behandle. Det

fremgår af tilmeldingslisten, at stort set alle de danske fredsorganisationer er med, og det fremgår også af indkaldelsen, at man kan fremsætte forslag.

Formanden fandt derfor, at forretningsudvalget burde tilkendegive, at man ønskede at deltage i konferencen, men at forbundet fremsætter forslag om, at frihed til fredsarbejde optages som et emne i det faglige tema. Hvis man afslår, at dette kan behandles under det faglige tema, meddeler forbundet, at man ikke ønsker at deltage i fredskonferencen. Såfremt forslaget efterkommes, indstiller forbundsledelsen, at formanden deltager.

Finn Sørensen

Var tilfreds med, at forbundet tilmeldte sig konferencen. Oplyste, at Københavns mandlige afdeling havde tilmeldt sig. Denne tilmelding er dog ikke afhængig af, om grundlaget lige nøjagtig har den udformning, som forbundet har, men det er helt klart, at afdelingen vil støtte en beslutning om, at man stiller det forslag, som formanden har omtalt, og at dette diskuteres under emnet omkring menneskerettighederne. Mandlig afdeling mener, at der er sket nogle positive ting i forhold til det oprindelige udsendte grundlag. Der har været afholdt et møde i forberedelseskomiteen, hvor grundlaget er blevet udvidet mere bredt og alsidigt i og med, at man på konferencen kan diskutere spørgsmålet om Afghanistan. Dette må siges at være positivt, da der hermed ikke på forhånd bliver sat grænser for, hvilke problemstillinger man kan diskutere i forbindelse med fred i hele verden.

Fra Københavns mandlige afdeling har man modtaget anmodning om at bruge forbundets videoudstyr til fremstilling af en videofilm om udfyldelse af skadesanmeldelser i forbindelse med arbejdsskadesager. Afdelingens an-

modning er fremført på vegne af Depotklubben i København.

Formanden anbefalede, at man lod anmodningen behandle i Det Landsdækkende Depotudvalg, som undersøger hvilken form, der er den bedst anvendelige i video eller dias samt de økonomiske omkostninger.

Forretningsudvalget tilsluttede sig dette forslag.

FREDSARBEJDE

Kvinder for Fred i Sverige har taget et initiativ til en større fredsaktionsrejse, lig dem man arrangerede i 1984-85. Det er lykkedes dem at få et godt samarbejde med græsrodsbevægelser mange steder i verden. Budgettet er på kr. 267.400. Formanden foreslog, at man gav et beløb på kr. 5.000.

Forretningsudvalget tilsluttede sig forslaget.

Fra Landsforening af Danske Klubfolk har forbundet modtaget anmodning om økonomisk støtte til en indsamling til kooperativerne i Nicaragua. Forbundet havde i forvejen deltaget i projektet omkring Landarbejderskolen og støtte til kvindeorganisationer i Nicaragua. Formanden mente ikke, at man skulle påtage sig flere opgaver i Nicaragua på nuværende, men at man gik ind i projekter, som man sikrede sig fortsat kunne fungere, også efter en bevilling var givet. Forbundet måtte derfor arbejde videre med det, man var i gang med, og så måtte andre påtage sig denne ansøgning og opgave.

TRANSPORTFORHOLD

På hovedbestyrelsesmødet drøftedes spørgsmålet om forbundet skulle anskaffe en bil til provinssekretæren. Det blev i den forbindelse anført, at man også i dette bilkøb kunne udskifte forbundets bil. Det var forbundets ledelses opfattelse, at hvis man foretog dette samtidig, kunne man lave en fornuftig handel. Man mente, at forbun-

det godt kunne klare sig med en mindre bil.

Forbundet har undersøgt mulighederne og vil foreslå, at man køber 2 standard biler af hver kr. 95.000, i alt 190.000 kr. plus ekstraomkostninger, i alt kr. 195.000. Forbundet har fået tilbudt kr. 90.000 for den gamle bil. Reelt vil udgiften så næsten svare til køb af 1 bil. Forbundets omkostninger til egen bil vil i den forbindelse falde, da den nye bil i benzinomkostninger vil falde til næsten det halve. Endvidere vil provinssekretærens omkostninger med hotelophold og transport for eksempel også falde.

Forretningsudvalget tilsluttede sig forslaget og det vedtoges endvidere, at forbundsledelsen fandt en aftale med provinssekretæren om en afregningsform for at skelne mellem privat og officiel kørsel.

EDB

Fra Odense afdeling har forbundet modtaget ansøgning om EBD-udstyr til A-kasseforhold. Der lå en tidligere beslutning om, at der skulle foretages undersøgelser. Disse undersøgelser er ikke færdige. Det går dels på omkostninger ved anskaffelse af EBD-udstyr, og hvor det skulle placeres. Forbundets ledelse er positive overfor medlemmerne i afdelingerne. Formanden anbefalede derfor, at man afventede færdiggørelsen af undersøgelserne og derefter behandlede spørgsmålet i forretningsudvalget.

Jens Olsen

Var enig i, at man burde afvente undersøgelsen. Odense afdeling havde med forslaget ønsket at markere, at det var nødvendigt med EDB-teknik, og at det burde etableres omkring årsskiftet, da man her gik over til central kontingentopkrævning.

Forretningsudvalget var enig i at afvente den igangsatte undersøgelse.

Mødet slut.

ORDINÆRT FORRETNINGSUDVALGSMØDE I A-KASSEN

3. september 1986

DAGSORDEN

1. Referat
2. Beretning
3. Forskellige sager

1. Referat

Der er ikke udsendt referater.

2. Beretning

Jytte Hansen

Jeg har en kvartalsberetning med fra april kvartal.

Jeg har gjort det denne gang, at jeg også har skrevet efterløønnerne på, som ikke plejer at stå i beretningen, men jeg synes, at de skal med, da de trods alt betaler kontingent til A-kassen

Der var ingen bemærkninger til beretningen.

Beretningen enstemmigt vedtaget.

3. Forskellige sager

Jytte Hansen

Vi har endelig fået godkendelse af årsregnskabet fra Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikring – d.v.s. årsregnskabet for 1984. De skriver til os: »Regnskabet kan nu betragtes som endelig godkendt af Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikring men vil dog kunne optages til fornyet gennemgang, såfremt der er fremkommet nye oplysninger af betydning for regnskabsaflæggelsen.«

Det var sådan med dette årsregnskab, at der var en del uafklarede punkter, som jeg har fået uddybende spørgsmål til. Det viste sig heldigvis ikke at være vore fejl, det var revisorerne, der ikke havde været klar i deres formulering i beretningen.

Så har vi sendt cirkulærer ud, det er cirkulære nr. 9, som omhandler dagpengeskabelon, cirkulære nr. 10 om stigning af kontingent pr. 1. oktober 1986 samt nr. 11, der omfatter de nye regler omkring optagelse. Det er sådan, at man ikke mere skal præstere 5 ugers uafbrudt arbejde inden for kassens område, inden man kan optages som nyt medlem. Man skal nu præstere 300 timers arbejde indenfor de sidste 10 uger, så man kan nå det allerede ved 8 ugers arbejde, og der har man en mulighed for at blive optaget efter de nye regler. Der er heller ikke mere tale om, at det skal være uafbrudt. Det er en stramning i den ene ende og en lempelse i den anden ved, at man ikke behøver at være på arbejde den første og den sidste dag indenfor den periode, hvor man kan optages.

Så har jeg sendt cirkulære ud om indkaldelse af afdelingsformænd og kasserere til møde den 29. oktober, hvor det nye kontingentsystem vil blive forelagt.

Den 29. oktober, når samtlige afdelingsformænd og kasserere er her, vil jeg til det møde have en opstilling med over, hvordan vi fordeler administrationsudgifterne næste år, idet det vil være et meget godt forum at fremlægge det i.

Der blev spurgt om A-kassen på baggrund af et brev fra Statsskattedirektoratet hvor de beder om oplysninger om indbetalte faglige kontingenter på den enkelte.

A-kassen giver ikke disse oplysninger.

Mødet i A-kassen slut.

ORDINÆRT FORRETNINGS-UDVALGSMØDE

3. september 1986

I stedet for Finn Sørensen, Københavns mandlige afdeling var Torben Olsen mødt, og for Inge Jensen, Københavns kvindelige afdeling var Karin Gjørup mødt.

DAGSORDEN

1. Beretning
2. Regnskab
3. Forskellige sager

Som dirigent valgtes Allan Lund Nielsen.

1. Beretning

DEPOTSAGER

Vedrørende det paritetiske udvalg om lønudjævningen imellem den københavnske indenbys distribution og de københavnske omegns depoter har der været afholdt et organisationsmøde, hvor der er aftalt datoer for de kommende udvalgsmøder.

I forbindelse med nedlæggelse af Faxe distributionscentral i Glostrup er det lykkedes at få lavet en overenskomst, der omfatter samtlige Faxe depoter i København. Alle depotvognene bliver eenmandsbetjente med et gennemsnitssalg om året på 1 million flasker og til en årsløn på ca. 180.000. Inden udgangen af 1986 skulle al distribution fra Glostrup være flyttet ud på depoter.

Den 23. august d.å. havde man en ny stor depotkonference på Roskilde Højskole for Sjælland-Falster Kredsen. Mødet var en opfølgning fra et stormøde, man havde i juni, hvor man drøftede ændringerne i forsyningsleverancerne til Carlsberg-Tuborg depoterne. På konferencen drøftede man arbejds- og beskæftigelsesforholdene og var enige om at søge løs-

ning på disse problemer ved at genfremsætte ønske om en undersøgelse på depoterne om kørsels- og afbæringsforhold, som grundlag for bemandingsaftaler.

Den 22. august, dagen før den anden store konference, afholdt man et organisationsmøde mellem Depotindehaverforeningen og forbundet, hvor forbundet fremførte ønsker om undersøgelser og bemandingsaftaler. Mødet varede meget kort, og man fik ved et protokollat konstateret, at Depotindehaverforeningen ikke ville medvirke til nogen ting. De begrundede det med, at der skulle ske store strukturændringer, og var derfor ikke i stand til at gå ind i drøftelser omkring disse ting. Forbundet gjorde opmærksom på, at de store forandringer ville skabe utryghed, og hvis parterne ikke satte sig sammen og fandt løsninger på disse, ville det give utilfredshed og skabe reaktioner, ingen ville kunne overse og kontrollere.

Formanden havde på stormødet givet en redegørelse for hele situationen omkring Monopoltilsynets undersøgelse, grænsehandelen, afgiftsforhold og depotstruktur.

Konferencens deltagere var af den opfattelse, at man måtte presse Depotindehaverforeningen til at indlede drøftelser med forbundet om et samarbejde og løsning på disse problemer.

På konferencen drøftede man også spørgsmålet om at finde bedre former for samarbejdsrelationer imellem depotarbejderne, og her drøftede man igen mulighederne for en sammenlægning af samtlige depotarbejdere i kredsen i en afdeling, eller i første omgang, sammenlægge depotafdelingerne i kredsen. Dette spørgsmål skal behandles på kredsrepræsentantskabskonferencen i oktober, hvor formanden mente, det her ville komme til en afklaring.

Thomas Olsen

Havde en del depotsager, han ville omtale i forbindelse med beretningen.

I forbindelse med overflytninger mellem forbundet og SiD er sagen i Vig stadigvæk ikke løst. Der er opstået et par problemer, da SiD ikke kan finde depotarbejderne i deres kartotek, da de ikke er organiseret i afdelingerne i forhold til deres arbejdsplads, men i forhold til deres bopæl. Thomas Olsen havde talt med SiD og aftalt, at han kører ud på depoterne og får navne og adresser på de beskæftigede depotarbejdere og derefter holder møde med lokalafdelingerne.

I Hadsten afskedigede man omkring årsskiftet en depotarbejder grundet arbejdsmangel. Senere havde man ansat en medhjælper under 18 år, hvilket havde fået Thomas Olsen til at skrive til depotindehaveren og gjort opmærksom på, hvilke konsekvenser dette kunne få. Thomas Olsen havde aftalt med Århus mandlige afdeling, at han blev holdt underrettet om udviklingen i sagen. Da han ikke senere havde hørt mere til sagen, gik han ud fra, at hans brev til depotindehaveren havde medført, at han ikke ansatte personer under 18 år.

På Ceres depotet i Viborg har man haft problemer med at få underskrevet tiltrædelsesoverenskomsten. Thomas Olsen havde derfor rettet henvendelse til Ceres Bryggeriets ledelse og gjort opmærksom på dette. Man havde her svaret, at dette spørgsmål skulle være løst ved en kontakt mellem Ceres Bryggeriet og depotindehaveren.

Depoterne i Nykøbing Mors ligger ifølge grænseaftalen mellem forbundet og SiD inden for vort område. De er imidlertid fortsat medlem af SiD. Thomas Olsen havde talt med SiD-afdelingsformanden i Nykøbing, der havde erkendt, at man lå inden for det område, hvor det var os, der havde

overenskomsterne. De skal ind under Skive afdeling, men Thomas Olsen havde endnu ikke hørt, om sagen var gået i orden.

Den 13. august d.å. havde Thomas Olsen sammen med forbundsformanden og repræsentanter fra Silkeborg afdeling været til møde i Herning med Carlsberg depotarbejderne. Mødet havde åbnet op for en drøftelse om overflytning af depotarbejderne på Carlsberg depotet fra SiD til vort forbund. Ved et senere møde ugen efter lykkedes det at få de sidste ting bragt på plads, og dermed er alle depotarbejdere i Herning blevet medlem i det samme forbund.

På forretningsudvalgs mødet i august havde man vedtaget at invitere advokat Benny Rosberg til at forelægge forretningsudvalget en indstilling om behandling af arbejdsskadesager og hvilke muligheder, der var for samarbejde imellem forbundet og ham og de økonomiske omkostninger, der ville være ved dette.

Dirigenten suspenderede derfor forretningsudvalgs mødet og bad Benny Rosberg velkommen.

Benny Rosberg redegjorde for sine forudsætninger og erfaringer ved arbejde med arbejdsskadesager. Efter en længere redegørelse og svar på spørgsmål fra forretningsudvalgs medlemmerne genoptog man forretningsudvalgs mødet med indstilling til, at en eventuel aftale om et fast økonomisk og juridisk samarbejde med advokat Benny Rosberg skulle behandles under dagsordenspunktet – forskellige sager.

Formanden

Der har været afholdt en faglig volds gift vedrørende afskedigelsen af næstformanden i Helsingør afdeling på Wiibroe Bryggeri.

Årsagen til afskedigelsen var, at bryggeriets ledelse mente, at næstformanden

var årsagen til en arbejdsnedlæggelse den 9. juli d.å. Formanden mente, at man skulle vente med at gå sagen igennem til næste forretningsudvalgs møde, hvor man havde kendelsen, som forventedes at foreligge i slutningen af september.

Fra Københavns mandlige afdeling har forbundet fået indberettet en sag vedrørende opfyldning af timer ved ændret arbejdstid i bryghuset Carlsberg samt spørgsmålet om helligdagsbetaling ved arbejde på 2. skift. Mandlig afdeling gør opmærksom på i brevet til forbundet, at "da sagen har været til vurdering i Bryggeriforeningen, som ikke giver os medhold, ønsker vi en vurdering fra forbundets side". Samtidig har forbundet modtaget kopi af et referat underskrevet af underdirektør Bent Jensen, DfB, der anfører, at tillidsrepræsentanten er uenig og derfor har anmodet DfB om at få tingene vurderet i Bryggeriforeningen.

Formanden havde sendt følgende svar til Københavns mandlige afdeling:

"Det fremgår af brevvekslingen, at tillidsrepræsentanten har anmodet om at kravet vurderes af Bryggeriforeningen, og i afdelingens brev til forbundet gør man opmærksom på, at da Bryggeriforeningen ikke giver jer medhold, ønsker I forbundets vurdering. Jeg går ud fra, at hvis Bryggeriforeningen havde givet jer medhold, havde det ikke været nødvendigt at rette henvendelse til forbundet. Det vil sige, at afdelingens tillidsrepræsentant kunne have accepteret en fortolkning af overenskomsten med forbundets modpart, Bryggeriforeningen, og som forbundet så ville være bundet af, uden at forbundet vidste det.

Forbundet vil selvfølgelig vurdere sagerne, når afdelingerne anmoder om det, men forbundet kan ikke acceptere at skulle vurdere sager under de

betingelser, der helt klart er i strid med ansvar og kompetencefordelingen mellem forbundet og afdelingen. Det er forbundet, der har ansvar for hovedoverenskomsten, og ingen afdeling kan fortolke overenskomsten med forbundets modstående hovedorganisation, da denne fortolkning eller anden form for beslutning ikke kun binder forbundet men også alle forbundets afdelinger. Da det ikke er første gang, vi er i en sådan situation, må gentagelsen drøftes i forbundets forretningsudvalg."

Formanden fastslog, at hvis Bryggeriforeningen efter anmodning enten fra en tillidsrepræsentant eller afdeling – giver en fortolkning, som man er tilfreds med, er parterne enige og binder dermed forbundet. Man havde tidligere i forretningsudvalget haft en meget lang diskussion om ansvar og kompetence mellem forbundet og afdelingerne, og han fandt det derfor underligt, at når man skal have fortolket hovedoverenskomsten, så beder afdelingen gennem DfB Bryggeriforeningen fortolke denne. Formanden fastslog, at hvis en afdeling er utilfreds med en fortolkning imellem afdelingen og en arbejdsgiver, så går sagen videre til forbundet, og det er så forbundet, der afgør, om sagen skal behandles videre overfor hovedorganisationerne.

Bent Meyer

Selv om forbundsformanden muligvis skulle have ret i nogle af de ting, han her havde fremført, syntes han, at brevet fra formanden til afdelingen er skarpt og kaldte nogle følelser frem, som man skulle prøve at komme uden om.

Afdelingen burde have nærlæst Bent Jensens referat nøjere, og så var man sikkert faldet over den samme indsigelse, som formanden havde gjort. Men som i en tidligere sag er det en

overfortolkning af Bent Jensen. Afdelingen havde talt med tillidsrepræsentanten, der nægter at have bedt DfB om at få tingene fortolket af Bryggeriforeningen. Tillidsrepræsentanten gjorde opmærksom på, at Bent Jensen havde meddelt, at han ville have sagen vurderet, hvortil tillidsrepræsentanten havde svaret, at det var op til DfB selv at afgøre dette. Tillidsrepræsentanten har fulgt reglerne og rettet henvendelse til afdelingen, der har haft møde med DfB om sagen, uden at man fik en løsning. Afdelingen har ikke og vil ikke gå uden om forbundet og har heller ikke gjort det i denne sag.

Formanden

I afdelingens brev til forbundet skriver han, at sagen har været sendt til Bryggeriforeningen, som ikke giver afdelingen medhold, og derfor ønsker han en vurdering af forbundet. Det kan derfor kun læses som at hvis Bryggeriforeningen havde givet tillidsrepræsentanten medhold, så var sagen aldrig endt i forbundet. Derfor har forbundet svaret afdelingen, som man har gjort.

ARBEJDSTIDS-FORKORTELSEN

Vedrørende dette spørgsmål har forretningsudvalget og hovedbestyrelsen hele tiden drøftet, hvilken strategi man skulle følge. Man er enige om først at få fastslået retningslinierne og så derefter løse det lokalt.

Inden for LO og DA er der faldet en kendelse, der fastslår, at arbejdere under holddriftsaftalen skal have 1 times arbejdstidsforkortelse pr. skift. Det var dog nok stadigvæk mest fornuftigt at afvente afgørelser inden for andre områder for at se, hvordan man fortolker holddriftsaftalens bestemmelser inden for områder, hvor man ikke følger holddriftsaftalens ordlyd om opsparing for at få arbejdstidsnedsættelsen.

MONOPOLTILSYNET

Formanden havde den 19. august d.å. været til møde i Monopoltilsynet for at forhøre sig om forbundets muligheder for at give indstilling til de undersøgelser Monopoltilsynet foretog omkring bryggeribranchens distributionsforhold.

Man meddelte, at forbundet ikke var part i sagen, men at man gerne ville have forbundets synspunkter om konsekvenserne ved ændring af depot- og distributionsstrukturen ved eventuel ændring eller bortfald af kontrahentaftalen.

Monopoltilsynets rapport forventes at foreligge i foråret 1987. Det blev imidlertid gjort klart, at Monopoltilsynets undersøgelser kun var en analyse af forholdene, og ikke en indstilling om tingene burde ændres. Når rapporten foreligger, skal den til høring hos parterne, hvorefter Monopolrådet tager en endelig beslutning.

Forbundet vil derfor udarbejde en analyse af forholdene og vil, når høringen kommer, deltage i debatten og gøre offentligheden opmærksom på de farlige tendenser, der vil komme omkring koncentration inden for detail- og bryggeriområdet, hvis man accepterede en fri prisfastsættelse for levering fra bryggerier og depoter til detailhandlere.

ARBEJDSMILJØ

På arbejdsmiljøkonferencen indstillede man, at der i forbundet oprettedes et centralt kemikaliekartotek. Konsulentafdelingen er i gang med dette og har lovet et udkast, som formanden syntes, så tilfredsstillende ud. Man må imidlertid forvente, at hvis dette skal fungere, må man bruge EDB teknologi, hvilket betyder, at man i forbundet vil få et større behov for EDB materiel.

Omkring kursus for sikkerhedsrepræsentanter, hvor man skal køre et prø-

vekursus fra den 17. – 21. november d.å., er programmet lavet færdigt og sendt ud.

Beretningen blev herefter enstemmigt godkendt.

3. Forskellige sager

Af hensyn til planlægningen af konsulentafdelingens arbejde har forbundet udsendt meddelelse til afdelingerne, at ønske om konsulentbistand skal tilsendes forbundet skriftligt.

Fra Københavns mandlige afdeling har forbundet modtaget meddelelse om, at urafstemningen om sammenlægningen mellem Københavns mandlige og kvindelige afdeling er vedtaget.

Fra Hjørring afdeling har forbundet modtaget meddelelse om, at man har valgt ny afdelingsformand.

Fra LO har man modtaget cirkulære vedrørende organisering af amtskommunernes sikkerheds- og sundhedsarbejde. Man ønsker at få igangsat nogle foranstaltninger om fælles organisering for de arbejdspladser, hvor man ikke er nok til at vælge sikkerhedsrepræsentanter og have et sikkerhedsudvalg.

Formanden fandt, at forbundet burde tage et lignende initiativ på depotområdet, hvor man havde de samme problemer.

I november d.å. skal der afholdes et internationalt seminar på Roskilde Højskole afholdt af NNS – Nærings- og Nydelsesmiddelarbejder Sammenslutningen i Danmark. Formanden foreslog, at Thomas Olsen og tillidsrepræsentant på Tuborg, Erik Ole Nielsen deltog. Forbundet har 3 pladser, men da formanden sidder i NNS's bestyrelse, var han født til at deltage.

Forretningsudvalget tilsluttede sig indstillingen.

Vedrørende nedsættelse af udvalg til at arbejde med rapport til Monopoltilsynet indstillede forretningsudvalget formanden, Arthur Jensen og Finn Sørensens.

Da Depotudvalget havde indstillet Aage Jensen, Svendborg afdeling, anbefalede forretningsudvalget, af praktiske arbejdsmæssige grunde, at Arthur Jensen indtrådte og dette anbefales Depotudvalget at følge.

Vedrørende udvalget om skatter og afgifter er det vedtaget, at der sidder en repræsentant for Brænderiarbejderne, en fra Fredericia Bryggeri, en fra København, en fra Jylland og en fra forbundet. Forbundet ville ved et senere møde sørge for at få valgt disse repræsentanter.

Vedrørende drøftelser med Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke om en eventuel sammenlægning skal disse ting drøftes færdig på en konference den første uge i november. Formanden foreslog, at man umiddelbart derefter afholdt et ekstraordinært hovedbestyrelsesmøde for at tage stilling til forhandlingsresultatet. Foreslog derfor et ekstraordinært hovedbestyrelsesmøde afholdt den 12. 13. november.

Forretningsudvalget tilsiuttede sig dette.

Såfremt der foreligger et forhandlingsresultat, og hovedbestyrelsen kan tilslutte sig dette, bør der indkaldes til en ekstraordinær kongres, helst i februar 1987, for at tage stilling til forholdet til LO. En sammenlægning vil automatisk betyde, at forbundet skal indmeldes i LO, og derfor er det nødvendigt at konstatere, om medlemmerne overhovedet vil acceptere et medlemskab af LO. Der er intet formål i at fortsætte drøftelserne eller arbejdet med sammenlægning, før der er sket en afklaring af dette punkt. Der vil gå 1 eller

2 år, før en sammenlægning kan vedtages i alle 4 forbund, og såfremt man ikke vil en sammenlægning, fordi man skal ind i LO, kan dette lige så godt afklares hurtigst muligt, så man ved, hvor man står.

I den forbindelse havde formanden skrevet til LO og udbedt sig en drøftelse om disse ting. Forbundet ønsker i forbindelse med en ekstraordinær kongres om eventuel indmeldelse i LO at få klargjort, hvilke konsekvenser det vil få, så disse ting indgår i debatten på den ekstraordinære kongres. Det er spørgsmålet om overenskomstforhandlingerne, arbejdsretsforhold og lignende.

Man har også ønsket at drøfte en tillidsrepræsentantkonference og de erfaringer, man har omkring tillidsmandsregler og sager i den forbindelse.

Vedrørende spørgsmålet om at etablere et samarbejde med advokat Benny Rosberg vedtog forretningsudvalget, at et sådant skulle etableres, og at formanden til det næste forretningsudvalgs-møde kom med en indstilling om et samarbejde med en læge, som konsulent til arbejdsskadesagerne.

Arthur Jensen

Fra Depotklubben i København har man modtaget en ansøgning om, at der blev lavet en videofilm om arbejdsskadesager.

Det har man behandlet i forbundets ledelse og Depotudvalget og mener, at det ikke bør være noget, man lavede kun i en enkelt klub, men at det var noget, hele landet skulle have glæde af. Man indstiller derfor, at konsulentafdelingen undersøger, hvad det vil koste at fremstille et videobånd, som kan gives til afdelingerne, og at dette forelægges på næste forretningsudvalgs-møde.

Forretningsudvalget tilsluttede sig forslaget.

Arthur Jensen

Depotudvalget deltog i den konference, der blev afholdt for depotarbejderne i Sjælland-Falster Kredsen på Roskilde Højskole den 23. august d.å.

Depotudvalget er af den opfattelse, at de problemer, der blev drøftet på denne konference, var af så almen karakter, at lignende konferencer burde afholdes i alle kredsene og i København.

Forretningsudvalget tilsluttede sig, at forbundet afholdt konferencer i de øvrige kredse og i København med samme tema som for Sjælland-Falster Kredsen, om depot- og distributionsforholdene.

Mødet slut.

ORDINÆRT FORRETNINGS- UDVALGSMØDE I A-KASSEN

1. oktober 1986

DAGSORDEN

1. Referat
2. Forskellige sager

1. Referat

Protokol fra FU d. 6. maj og 11. juni 1986 godkendt.

2. Forskellige sager

Jytte Hansen

Siden sidste forretningsudvalgsmøde er der kun udsendt et cirkulære, og det er retningslinierne omkring leje af forbundets store mødesal.

Vedrørende kontingenttræk, som vi skal overgå til pr. 1. jan. 1987, er jeg igang med at skrive til alle produktionsvirksomhederne, som trækker kontingent, for at høre, om det er noget, som vi kan få via EDB. For hver produktionsvirksomhed, der bliver skrevet til, vil der også tilgå afdelingsformændene en kopi af brevet, så man kan se, hvad vi har skrevet til bryggeriet om.

Jeg har stadigvæk et »hængeparti« fra kassererkonferencen, hvor jeg lovede, at der skulle komme et regnskab med forklaring ud til alle kassererne. Jeg kan fortælle, at regnskabet bliver udsendt først i næste uge.

Der blev fra Kbh.s mdl. afd. udtrykt betænkelighed ved at deres medlemmer igen skulle overgå til firmatræk, man frygtede DfB ville lave restriktioner overfor dem igen. Der blev givet udtryk for at de aftaler som forbundet laver om kontingenttræk selvfølgelig ikke vil indeholde restriktioner overfor medlemmer/afdelinger.

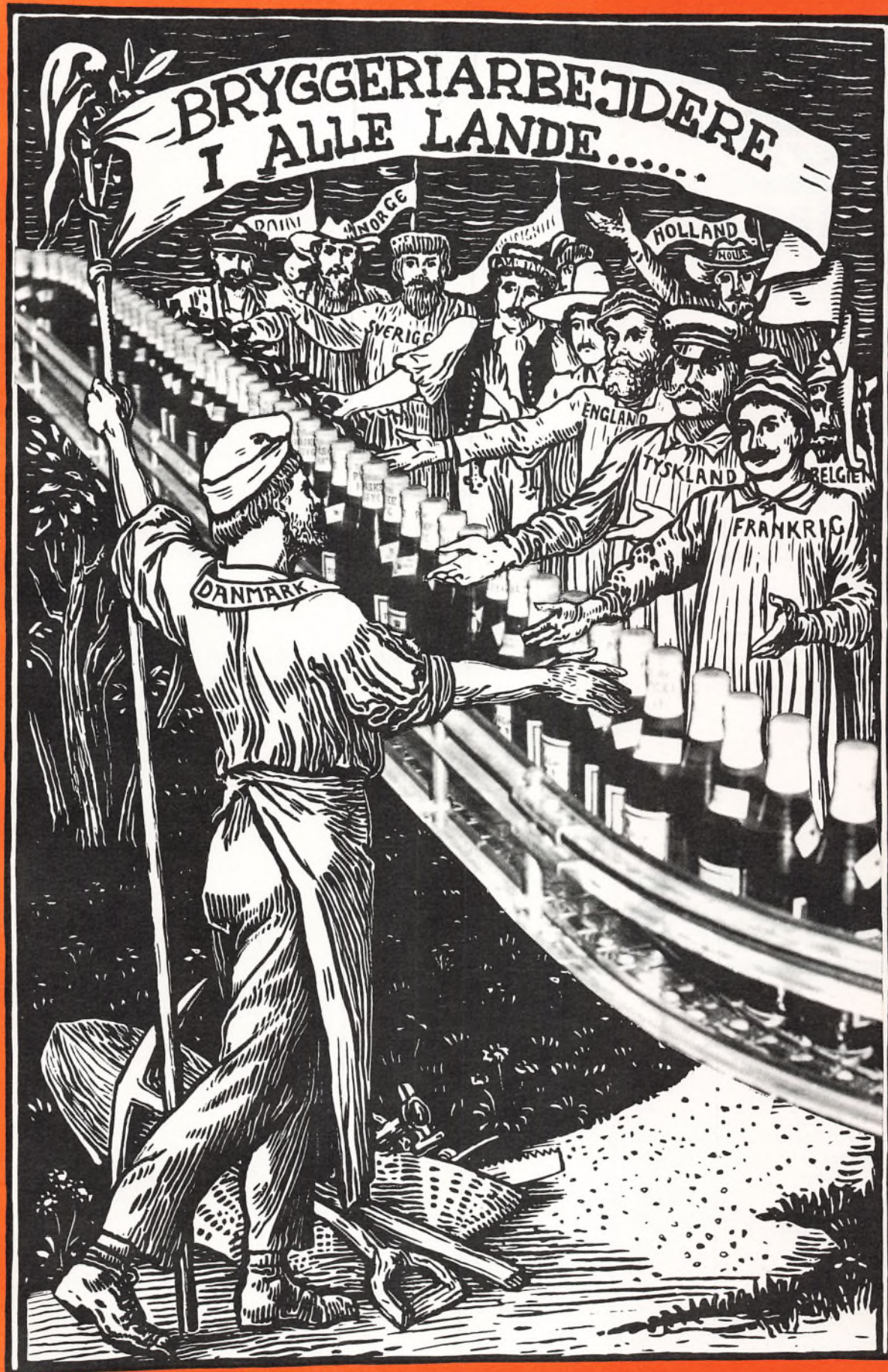
Mødet i A-kassen slut.

PROP & KAPSEL

MEDLEMSBLAD FOR DANSK

BRYGGERI-, BRÆNDERI- & MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

PROP KAPSEL

ISSN 0900-8446

Medlemsblad for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion: Preben Mortensen
(ansvarsh.) og Flemming Carlsen

Forbundets adresse
Tomsgårdsvej 19¹
2400 København NV
Tlf. 01 19 05 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Arthur Jensen

Hovedkasserer
Jytte Hansen

Forbundssekretær
Lone Christensen

Provinsssekretær
Thomas Olsen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Produktion
Holbæk Fotosats ApS

INDHOLD

Leder	2
International konference	
Bryggerne som lokomotiv	3
Konferencens afvikling	4
De var med	4-5
Hvad er der i gære?	6-7
Båt, Båt Budweiser	8-9
Møllen maler stadig	10
Tys, Tys om kemikalier	10
Arbejdstidsnedsættelsen	11
Giftmonopoler	12-13
Folke-Ferie	14
Personalia	15
Debat	15
Småtterier	15
Ekstraordinær kongres	16

Af tekniske grunde må lederen desværre udgå
i dette nummer.

Bryggerne som lokomotiv

Det var en satsning, men den gav bonus. I sidste uge af januar var forbundet værter for en international bryggeriarbejderkonference på Roskilde Højskole. Konferencen blev gennemført i et samarbejde med IUL, det internationale levnedsmiddel-arbejder forbund.

Til stede var repræsentanter for 27 organisationer i 23 lande, som diskuterede koncentrationstendenserne i branchen og de transnationale selskabers voksende rolle samt teknologiens indflydelse på beskæftigelse og miljø.

Det er kendte og diskuterede problemer herhjemme, men i mange lande står bryggeriarbejderne stadig famlende over for dem.

Og det var grunden til, at det var så vigtigt at gennemføre konferencen. For hvad nytter det, at der i Danmark er en erkendelse af nødvendigheden for samarbejde over

grænserne, hvis dem på den anden side af grænsebommen endnu ikke har erkendt det?

Problemerne er fælles

Nu har der naturligvis i mange år eksisteret organer for forskellige former for samarbejde. Men tendensen har været vedtagelsen af luftige, principielle resolutioner, som det var svært at knytte konkret an til i den faglige hverdag.

Og et problem var også, at bryggeriarbejderne kun var en lille gruppe i IUL blandt slagtere, tobaksarbejdere, hotelfolk og alle de andre i nærings- og nydelsesmiddelindustrien.

Men nu har vi fået gjort opmærksom på områdets problemer, og bryggeriarbejdere fra 23 lande, - Afrika, Latinamerika, Asien, Oceanien og Europa, har snakket sammen en hel uge og opdaget, hvor mange problemer de har fælles.

Danmark er forpligtet

Hvorfor kom initiativet fra Danmark? Ja, som forbundsformand Preben Mortensen udtrykte det, så har vi fået en forpligtelse, som vi ikke selv har bedt om, men som er os pålagt, fordi DfB er begyndt at brede sig ud over hele verden, såvel i nord som i syd og i øst og vest.

Siden slutningen af 70'erne har der blandt forbundets medlemmer været arbejdet med problemet, og i de sidste år har forbundet presset meget på for, at noget skulle ske. Hele den historiske baggrund er i øvrigt grundigt beskrevet i en artikelrække i Prop & Kapsel.

Internationalt bryggeriudvalg

Og nu viste tiden sig moden. Resultatet af diskussionerne blev konkrete vedtagelser. Der nedsættes et udvalg for hvert af de store verdensbryggerier. Ansvarlig for udvalget er forbundet i bryggeriets

moderland. F.eks. er hollænderne ansvarlige for "Heinekenudvalget" og englænderne for Bass. DBBMF er naturligvis ansvarlig for DfB.

Hvert udvalg skal sørge for at indsamle og udbrede informationer af fagpolitisk vigtighed for alle de ansatte indenfor en bryggerigants område. Det kan være planer om nyoprettelse af bryggeri, nedlæggelse, licensaftaler, ændringer i teknologi eller opnåede overenskomstresultater.

Forbundet som lokomotiv

Men derudover skal arbejdet mellem de forskellige udvalg også koordineres, så f.eks. Heineken-udvalget ved, hvad der foregår hos DfB og omvendt.

Og her blev det danske forbund kraftigt og enstemmigt opfordret til at påtage sig den opgave. Som det blev sagt: de danske bryggeriarbejdere har vist, at de kan være lokomotivet, der trækker et initiativ i gang.

Hele dette koordineringsarbejde laves selvfølgelig i tæt samarbejde med IUL, og sammen med IUL skal vi også udbrede oplysningerne gennem en "International bryggeriarbejder Bulletin". Det blev endvidere fastslået, at de enkelte lande selv måtte afholde udgifterne i forbindelse med deres aktiviteter.

Nu er grunden altså lagt til det mest omfattende faglige internationale samarbejde nogen sinde set i bryggerisektoren. Og det er også på høje tid. Ølkapitalen er international. Nu kan vi også være det.

*

Sådan afvikledes den internationale bryggeriarbejderkonference

Konferencen varede fra mandag middag til fredag middag.

Danmark var ansvarlig for to mundtlige oplæg om konferencens hovedemner. Udviklingsudvalgets formand, Erik Ole Nielsen, holdt om koncentrationstendenserne og konsulent Henrik Hansen om teknologiudvikling.

De deltagende lande havde fremsendt et papir om den aktuelle situation i bryggeriindustrien i deres respektive lande.

Disse elementer indgik så i ugens diskussioner, der dog onsdag blev afbrudt for et besøg på de nyeste afdelinger på Carlsberg.

Forbundsformand Preben Mortensen fungerede som mødeleder, da konklusionerne blev lavet til sidst.

De var med på konferencen

**Charles Klare,
Teamsters, USA.**

Denne konference har været meget vigtig for os. Vi har ikke tidligere deltaget i denne slags internationale arbejder. Men sådan som verden i øvrigt bliver mindre, bliver den det også i vores industri. Da jeg startede som bryggeriarbejder, var Anheuser Busch et familieejet foretagende i Missouri. I dag har de operationer i 30 lande. Vi kan være til hjælp i de lande, hvor vore transnationale arbejder, og jeg er slået af den kendsgerning, at vi overalt i verden står med de samme proble-

mer. Graderne kan være forskellige, men de er ens i Malaysia, Danmark og USA. Vi kæmper for at be-

skytte vore jobs, holde styr på væksten i de transnationale og følge udviklingen i den moderne teknologi.

**Odile Bellouin,
CFDT, Frankrig.**

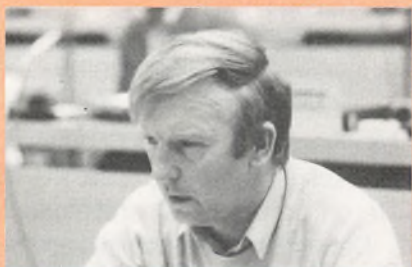
Det var slående at høre, at vi alle har de samme problemer. Efter denne konference kan vi begynde at løse dem sammen og på samme måde. Vi må have udviklet kontakter mellem de teknikere, der bygger maskinerne, og dem, der skal betjene dem. Nu har vi kortlagt problemerne. Gennem den nye Bulletin, vi har besluttet os for, kan vi holde os a'jour med udviklingen i de enkelte lande. Hvad især bekymrer mig, er kvindernes fremtidsmuligheder i bryggeriindustrien. Det var inspirerende at høre om de danske aftaler.

**Ishmael Nedziwe,
UF&AWU, Zimbabwe.**

Det har været vigtigt at udveksle erfaringer om transnationale. Vi kan se i Afrika, hvordan tendensen i den teknologiske udvikling er på vej i samme retning som i de industrialiserede lande. Vi har lært meget om problemerne ved at kontrollere teknologiudviklingen og de transnationale. Men vores største problem i det sydlige Afrika er, at alle områdets bryggerier er afhængige af moderbryggerier i apartheidstaten Sydafrika. Den afhængighed skal brydes, bl.a. gennem stop for udenlandske investeringer, for der er både engelsk og amerikansk kapital i disse selskaber.

**Jimmy Somers,
IT&GWU, Irland.**

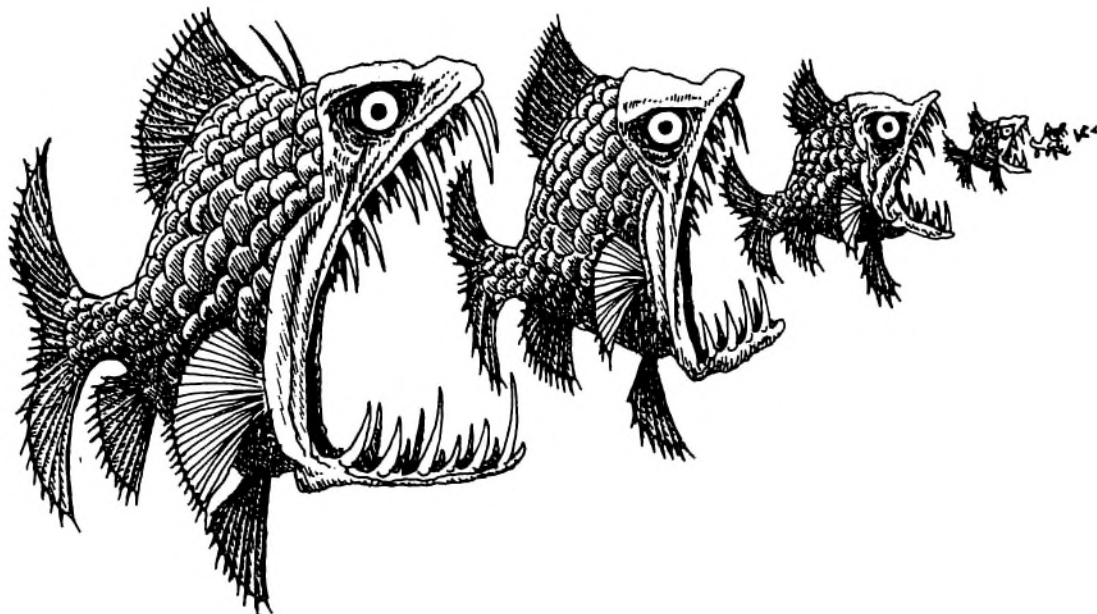
Hos os er 30.000 afhængige af bryggeriindustrien. For 20 år siden var det dobbelt så mange. Direkte i industrien er der 4.000. I de sidste 5 år har vi mistet 1.100 jobs, men produktionen er stadig den samme. Der er sket store investeringer i vores industri i de seneste år, omkring 200.000£. Vi er meget afhængige af udenlandske investeringer, og vi accepterer de transnationale. Det er hverken værre eller bedre end det, vi kalder "grøn", det vil sige irsk, investering. Kapitalisme er kapitalisme. Det handler mere om, hvordan vi kontrollerer kapitalen. Det har været vigtigt at sidde og høre om andres erfaringer. Og så har den danske gæstfrihed været enestående. Vi er næsten forlegne.

**Larry Grogan,
T&GWU, England.**

Det var vigtigt, at vi fik identificeret arbejdsløsheden som den største trussel, de transnationale selskaber skaber, og at vi ikke bare kan gå videre med ny teknologi, hvis ikke den kommer til at stå i menneskehedens tjeneste. Men vi står kun ved startlinjen. Hvis vi alle mener, hvad vi siger og positivt arbejder for det, kan denne konference blive et vigtigt bidrag til alles kamp imod de transnationale og regeringers undertrykkende lovgivning. Jeg håber, vi får udviklet det system, vi har aftalt. Det vil ha' stor betydning for vore bevægelser og vore medlemmer.

Hvad er der i gære?

De store transnationale bliver større, der bliver et mindre mærkeudbud, og de mindre bryggerier lukkes.

Kampen vil i første omgang stå i "vinlandene" og i 3. verdens landene.

Op mod årtusindeskiftet vil kampen mellem ølgiganterne være total. Nogle vil danne alliancer og andre vil blive knust.

Det var nogle af de påstande, som formanden for forbundets udviklingsudvalg, TR på Tuborg, Erik Ole Nielsen, præsenterede den internationale konferences deltagere for.

Og det blev ikke bare ved påstandene. Forbundet havde samlet forskelligt materiale, der dokumenterede tendenserne.

De hugger fra hinanden

Ser man på en "top-20" liste over de største bryggerier, hvor DfB kommer ind som nr. 12, fremgår koncentrationstendensen. Endnu mere udtalt er det, når man ser på de seneste års udvikling i USA.

Her er markedet mættet. Nu gælder det om at erobre markedsandele fra hinanden. Det kræver enorme summer til markedsføring og reklame, og det er de store, der har pengene. Ergo vinder de frem, mens alle de mellemstore bryggerier går tilbage. Småbryggerierne klarer sig endnu på specialproduktioner og lokalpatriotisme, men det går næppe i det lange løb.

Fra ale til pilsner

Indskrænkninger i mærkeudbud kan illustreres med udviklingen i England.

Her er vanerne under ændring fra »ale« og »stout« over imod pilsnerøl. I 1960 udgjorde pilsnerøllet kun 1% af markedet. I dag er det 41%, og det stiger.

Men groft sagt er det ikke de engelske bryggeriselskaber, der laver pilsnerne. Udenlandske transnationale er kommet ind og sidder på 42% af pilsnermarkedet.

Et par af de store engelske bryggerier har mast sig frem til fadet, så nu sidder de 10 største, uden-

landske og engelske, på 75% af pilsnermarkedet.

Hvor er nye muligheder?

Markederne er ved at være mættede i USA og Nordeuropa. De transnationale må derfor, ud over at "klemme" hinanden i de områder, ud og finde nye.

I vores del af verden bæller hver indbygger i snit 120-130 liter om året. Men i Italien er det kun 19 liter og i Frankrig, Portugal, Spanien og Grækenland præsteres ca. 40-50 liter om året. Her er altså et marked.

Det dyrker man ved flittig anvendelse af reklamer og ved at købe sig ind på områdets lokalt ejede bryggerier. Både Heineken, BSN og DfB har anskaffet sig bryggerier i Spanien og Italien.

Men landene i Afrika, Asien osv. er de helt spændende muligheder i fremtiden. De transnationale er også ved at kridte banen op.

Allerede i dag er det sådan, at ud af 66 undersøgte bryggeriselskaber i Asien har de 34 aftaler med eller er ejet af transnationale.

I Afrika er det 56 ud af 69 bryggerier, der er involverede.

Endnu er der altså ekspansionsmuligheder, men på et eller andet tidspunkt må de i gang med at stjæle markedsandele fra hinanden – og så starter giganternes kamp.

Edderkoppespind og job

I dag er der både konkurrence og samarbejde. Som det fremgår af skemaet med 15 store transnationale, har de kontakter på kryds og tværs. Især DfB er om sig. Kan der anes et mønster for hvilke, der bliver fremtidens bryggeriselskaber?

At denne udvikling betyder lukning af arbejdspladser, kan alle regne ud.

Fra 1980–85 forsvandt der 69 bryggerier i England og 16.000 arbejdspladser med dem. I Frankrig forsvandt 25 bryggerier. I Tyskland var det 145 og 10.000 jobs.

Arbejdsgensvar

Hvad kan der stilles op mod denne udvikling? Begyndelsen er naturligvis, at de berørte bryggeriarbejdere ude i den store verden får lej-

lighed til at opdage, at det er en generel, global tendens.

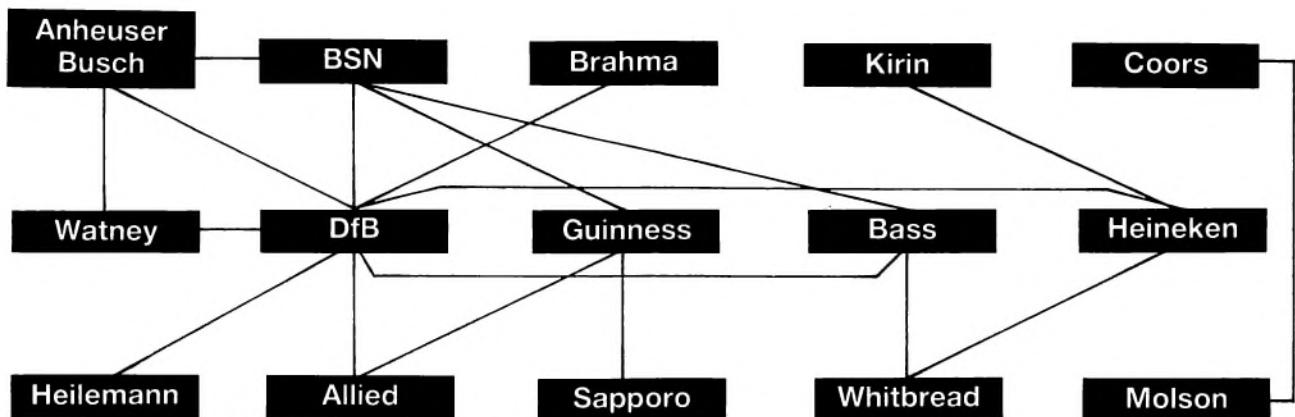
Det var et af de vigtigste resultater af konferencen.

Dernæst må der åbnes mulighed for, at de direkte berørte arbejdere kan træde i kontakt med hinanden, for informationsudveksling og for

støtte og solidaritet. Og det blev der også lagt fundament til på konferencen.

Nu er det i stor udstrækning op til det danske forbunds aktiviteter, at den gode start også giver konkrete resultater.

*

Stregerne viser, hvordan nogle af verdens største bryggerigiganter arbejder sammen. Anheuser Busch, Heilemann,

Coors kommer fra USA. Molson fra Canada. BSN fra Frankrig. DfB fra Danmark. Kirin, Sapporo fra Japan. Brahma fra Brasilien.

Guinness fra Irland. Watney, Bass, Allied, Whitbread fra England. Heineken fra Holland.

Båt Båt

Efter at De forenede Bryggerier (DfB) har indgået en licensaftale med den amerikanske bryggerigruppe, Anheuser-Busch, Inc., er der lagt op til en internationalisering af det danske ølmarked.

Vi ser lidt nærmere på, hvad Anheuser-Busch er for en størrelse, den ballade, der har været omkring "Budweiser"-navnet, samt konsekvenserne for det danske ølmarked efter, at der nu er åbnet op for internationale ølmærker.

Anheuser-Busch, Inc. (A-B), er verdens største bryggerigruppe med en produktion i USA på ca. 75 mill. hl pr. år. Dette svarer til omkring 15 gange det samlede danske forbrug eller mere end hele den britiske eller sovjetiske bryggeriindustri producerer på årsbasis. – Det er altså én af de helt tunge drenge, som DfB nu har sluppet løs på det danske marked. Helt frem til begyndelsen af 1980'erne var A-B helt ukendt uden for USA, men fra denne periode har selskabet oprettet en del licensaftaler, og "Budweiser" licensproduceres nu i Canada, Japan, Israel, BRD, UK, Irland og Danmark, og firmaet har meddelt, at det ønsker at oprette endnu flere aftaler. "Budweiser" er Anheuser-Busch's største mærke, og dette øl har fået navn efter en traditionel øl fra Česke Budějovice fra Bøhmen i Tjekkoslaviet. – Det tjekkiske navn på denne øl er "Budvar", der bliver til "Budweis" på tysk. Op til 1. Verdenskrig var Bøhmen en del af Østrig-Ungarn, og det officielle sprog altså tysk.

Navneaftalen

Da det tjekkiske ølmærke og A-B's begge var på det amerikanske marked i 1930'erne (efter ophævelsen af spiritusforbudet), skabtes en del forvirring, da begge øller blev solgt under "Budweiser"-navnet. For at få en ende på denne forvirring, la-

vede de to bryggeriselskaber i midten af 1930'erne en aftale, hvorefter A-B fik retten til "Budweiser"-navnet på den vestlige halvkugle, mens det tjekkiske bryggeri fik retten til navnet i resten af verden.

For det tjekkiske bryggeri betød dette, at det øl, som bryggeriet eksporterede til f.eks. USA blev solgt under andre navne som f.eks. "Cristal Beer" og "Budvar Beer". – For A-B havde aftalen ingen umiddelbar betydning, idet firmaets øl slet ikke blev eksporteret.

Problemer i forhold til den indgåede aftale er imidlertid opstået nu, hvor A-B har fået internationale ambitioner. I begyndelsen af 1980'erne indgik A-B en licensaftale med det vestberlinske bryggeri "Berliner Kindl Brauerei A.G.", og da det blev nævnt i pressen, at det licensproducerede øl skulle sælges som "Budweiser", anlagde det tjekkiske firma sag an mod A-B under henvisning til navneaftalen fra 1930'erne. Det tjekkiske firma fik medhold, og Berliner Kindl måtte sælge det licensfremstillede øl under navnet "Anheuser-Busch".

En lignende sag ville tjekkerne rejse i UK, da A-B indgik aftale med bryggerigiganten "Watney Mann & Truman" (som iøvrigt også samarbejder med DfB/Carlsberg), men sagen blev aldrig rejst. Det gjorde den til gengæld i Irland, da det i slutningen af 1986 blev meddelt, at

"Guinness" skulle til at licensbrygge "Budweiser" fra begyndelsen af dette år. – Denne sag tabte "Budvar"-bryggeriet, og der er nu lagt op til at A-B får lov til at rønde fra navneaftalen til trods for deres underskrift på denne. Vi er således i den groteske situation, at i flere europæiske lande er "Budweiser" nu en amerikansk øl, mens øl fra Budvar/Budweis må sælges under andet navn.

Bud'en i Danmark.

Som et led i en aftale mellem DfB og A-B skal DfB licensfremstille og sælge Budweiser-øl i Danmark. Til gengæld skal A-B importere og distribuere Carlsberg-øl i USA.

Bud'en bliver brygget på Wiibroes Bryggeri i Helsingør og skal i første omgang kun distribueres i København og Nordsjælland, men senere skal den lanceres overalt i landet.

Ifølge DfB's blad "Bryg" nr. 2/87 skal Bud'en distribueres af Carlsberg, Tuborg og Wiibroe, men af en dagbladsannonce fra den 30.1.87 i de københavnske aviser fremgår det, at foruden de tre nævnte bryggerier skal også Albani Bryggerierne deltage i distributionen af den amerikanske øl, "born in the U.S.A. – brygget i Danmark". – Albani har altså fået smag for det amerikanske efter introduktionen af "California Cooler" sidste sommer!

Betydningen for dansk bryggeriindustri

Indtil for ganske få år siden var det danske ølmarked præget af en meget stærk mærkebevidsthed, og de importerede mærker som f.eks. "Guinness" og "EKU" m.fl. udgjorde under én procent af det samlede danske ølkonsum.

Budweiser

Men discountøl, handelsmærkeøl og s.k. grænseøl har ændret dette billede en del, og nu skubber DfB yderligere til læsset ved at introducere en dansk version af verdens mest solgte øl. – Da en af DfB's væsentligste konkurrenter har nævnt, at de på baggrund af

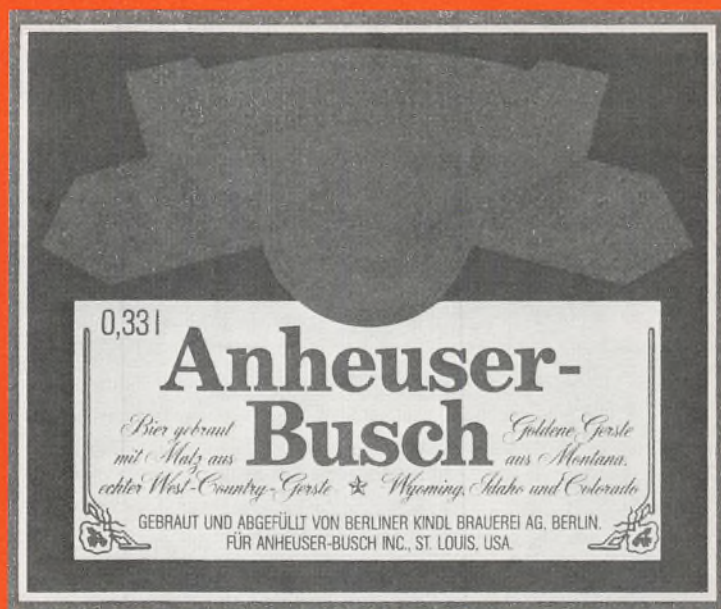
DfB's træk med Bud'en påtænker at sende en danskproduceret "Löwenbräu" på markedet, er der lagt op til en internationalisering af ølmarkedet, og alle kendte europæiske eksempler viser, at dette vil medføre større ølimport og en yderligere svækkelse af de tradi-

onelle mærker til følge. En sådan udvikling vil gøre de store endnu større, knække de små og nedbringe antallet af jobs inden for bryggeriindustrien. Budweiseren er kommet til Danmark – velbekomme!

Erik Ole Nielsen

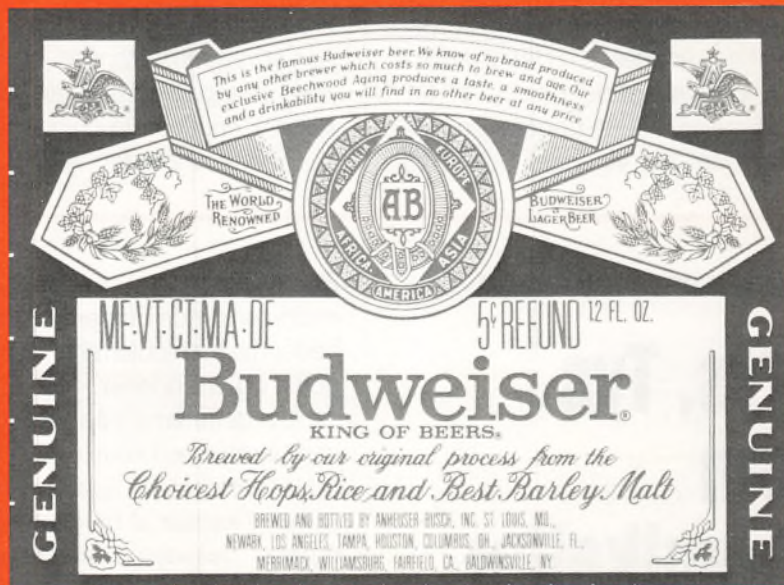
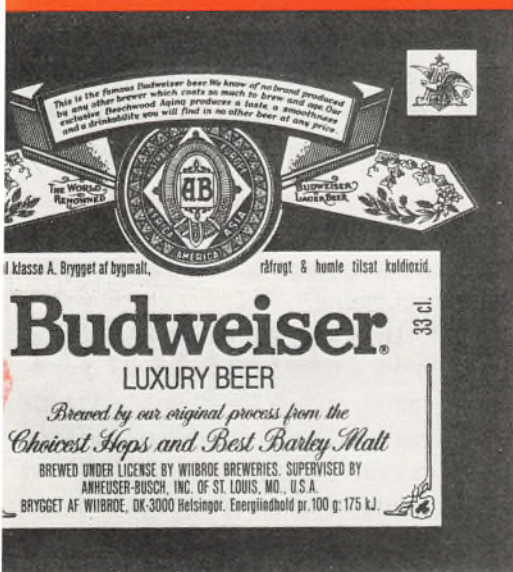
Tjekkoslavisk Budweiser

△ Berlinsk Anheuser-Busch

▽ Amerikansk Budweiser

Dansk Budweiser

Møllen maler stadig - indtil videre

Slotsmøllen i Kolding har skiftet ejer. Albani har overtaget.

En decemberdag kl. 10.00 blev Samarbejdsudvalget indkaldt til møde for at blive orienterede. Kl. 11.00 samlede man alle de ansatte, og kl. 12.00 blev der afholdt ordinær aktionær generalforsamling, hvor handelen blev vedtaget.

gået ned med 10-15%, og grænsehandlen havde skylden.

– Lige da vi fik det at vide, var det et chock for alle, siger Jørgen, men når det endelig skulle være, var vi tilfredse med, at det blev Albani og ikke DfB eller Jyske Bryggerier.

man vil flytte rundt på nogle småprodukter som hvidtøl og lignende.

– Var det ikke ret sent, I blev orienterede?

– Der var blevet orienteret i selskabsbestyrelsen, hvor vi har to lønmodtagerrepræsentanter, fortæller Jørgen. Jeg er i øvrigt selv nyvalgt, men altså lige tiltrådt. Men i bestyrelsen er der jo tavshedspligt, så vi vidste ikke noget.

– Den sene orientering var for at undgå, at der slap noget ud før generalforsamlingen, supplerer Lone.

– Er I nu sikre på, at den hellige grav er velforvaret?

– Nej, siger Jørgen. Den vending, vi hører oftest, er "indtil videre", hver gang vi spørger om fremtiden.

– Men vi er glade for, at vore arbejdspladser er bevarede. Selvfølgelig tænkte vi på, hvad der eventuelt ville ske med vore kolleger på Albani, men indtil videre er der altså intet sket. Det her er nok bedst for alle parter i den sidste ende, slutter Lone.

Lone Christensen, der er formand for fagforeningen og Jørgen Michaelsen, der er TR for de kørende, fortæller, at der nok var en fornemmelse af, at noget ville ske. Markedet var vigende. Salget var

– Og det kommer ikke til at koste arbejdspladser, mener Lone, for vi har et moderne tapperi og regner med løntapning fra Albani. Der bliver nok nogle omlægninger af produktionen indenfor Albani, hvor

Møder om arbejdsmiljø

Tys, Tys Om kemikalier

Forbundet holdt i oktober 1986 endnu en runde møder med sikkerhedsudvalgsmedlemmer fra bryggerier og brænderier.

Hovedemnerne på møderne var et grundkursus i kemi.

Her var det Uffe Sæby, der er en gammel kender af bryggeriforhold, og som desuden er kemiingeniør, der gennemgik en lang række ke-

mikalier, som er i brug på arbejdspladserne.

Uffe koncentrerede sig om de mange tilfælde af hudgener og iritation, som er kendt specielt i tappehaller og i forbindelse med rengøring. Det blev understreget, at vi måtte kræve, at arbejdsgiveren oplyste om alt, hvad der indgår i et produkt. Når arbejdsgiverne siger,

at indholdet ikke kan oplyses, er det forkert. Det kan altid oplyses 100%, hvad et produkt indeholder af forskellige kemikalier. Problemet er, at leverandørerne nægter at oplyse, hvad de kommer i – de kalder det fabrikationshemmeligheder.

Men Uffe Sæby understregede, at fabrikationshemmeligheder gør det svært for os at vurdere, hvorvidt et bestemt produkt er farligt eller ej. Derfor må vi rejse et fagligt krav om, at arbejdsgiverne kun må anvende et produkt, hvis de samtidig kan

oplyse os om dets fuldstændige sammensætning.

Et andet punkt på møderne var, at de forskellige arbejdspladser melder tilbage, hvordan det går med arbejdsmiljøarbejdet lokalt. Fra flere sider blev det her nævnt, at man følte sig dårligt behandlet af Arbejdstilsynet. Arbejdstilsynet kommer ikke, når man beder dem om det, og deres rapporter kan være yderst mangelfulde.

Mødedeltagerne enedes derfor om straks at klage, når og hvis man ikke var tilfredse med det lokale Arbejdstilsyn. Det er ikke altid, at sådanne klager giver et konkret resultat, men Arbejdstilsynskredsen får ofte mere respekt for os, hvis de ved, at vi klager over dem, når vi er utilfredse.

Et egentligt referat fra møderne er udsendt til deltagerne og til samtlige sikkerhedsrepræsentanter.

Konsulentafdelingen

Sådan giver arbejdstidsnedsættelsen mere beskæftigelse

Schlütter-overenskomsten fra 1985 betyder, at arbejdstiden skal en time ned her omkring årsskiftet. I de fleste virksomheder er det gået gnidningsfrit, men ikke hos DfB. Man fristes til at sige – naturligvis.

Ideen med arbejdstidsnedsættelse er dels at få plads og tid til familie- og fritidslivet. Men også at få flere i beskæftigelse. Carlsberg og Tuborg i København har dikteret de ansatte i distributionen en halv times kortere torsdag og fredag. Og færdig med det, selv om de ansatte ønsker at spare timen op, så de sammenhængende kan bruges til noget.

Andre steder i landet har man kunnet finde ordninger, som alle er tilfredse med.

Tillidsrepræsentant på Tuborg Depotet i Randers, Benny Thornquist, fortæller:

– Vi er syv mand på depotet, og vi var alle enige om, at vi foretrak en opsparingsordning. Så det gik jeg til depotmanden og meddelte ham. Han fandt det ok, men ville spørge Depotejerforeningen først. De meddelte, at de var ligeglade med, hvordan det blev ordnet.

– Vi ordner det sikkert sådan, at vi hver især sparer op til en hel uge. Det er vi så 39 uger om, altså mere end en uge fri om året.

– I forvejen er vi syv mand med fem ugers ferie, i alt 35 uger. Når vi får godt en uge mere til hver, ja, så betyder det, at ferieafløseren faktisk er ansat hele året. Den arbejdstidsnedsættelse slår altså klart igennem beskæftigelsesmæssigt.

Giftmonopoler Giftmonopoler Giftmonopoler

"Der er mange fælles træk ved de fire giftmonopoler. De udgør alle en sundhedsrisiko. De er blevet store skatteobjekter for skiftende regeringer. De har udviklet sig til monopoler, og de er på vej til at ligne konglomerater. De tjener enorme overskud på at producere og sælge øl, sukker, tobak og sprit.

De er kendetegnet ved samfundets dobbeltmoral. Nok vil vi gerne have forbruget af de fire giftstoffer nedbragt. Men samtidig beskytter staten de fire monopoler og yder dem enorme skjulte statstilskud i form af rentegevinster på langvarige kredittider på deres selskabskat, på opkrævning af moms og giftskatter."

Sådan lyder en af opsummeringerne i en bog, "Giftmonopolet", der for nylig er kommet på Forlaget Fremad. Forfatterne er Helge Andersen og Lennart Weber, der har skrevet en letlæst, men også en lidt sjusket historie.

Emnet er selvfølgelig oplagt, og det er udmærket at prøve at få en lidt større offentlighed til at kigge om bag kulisserne hos de fire giganter: De Danske Spritfabrikker, Skandinavisk Tobakskompagni, De Danske Sukkerfabrikker og De forenede Bryggerier, hvis produkter de fleste af os har fornøjelse af, men hvor to af dem jo også er arbejdsgivere for en betydelig del af forbundets medlemmer.

Forfatterne angiver fire hovedgrunde for at se nærmere på dem.

Monopolstilling

Virksomhederne har et omfattende monopol på deres områder. 99,3% af smøgerne, der ryges i Danmark,

er fra Skandinavisk Tobakskompagni. De forenede Bryggerier med Tuborg og Carlsberg samt Wibroe og Neptun, og hvad de ellers har fingre i af bryggerier, står for det meste af tørstlukningen, og Spritfabrikkerne er svære at komme udenom, når det gælder en lille en. Endelig sørger DDS for at dække 85% af vores behov for det søde.

Kapitalstærke

Deres monopol og deres rolle som skatteopkrævere har gjort dem meget rige. Men da de hver især har udnyttet deres oprindelige områder, bruges pengene til at ekspandere i andre områder. Tobakken har gennem Skandinavisk Holding sat sig på en stor del af dagligvarehandelen gennem Dagrofa, de fabrikerer og sælger kontorudstyr og ejer 75% af Kongskilde-gruppen, der producerer landbrugsmaskiner.

Bekendt er også DfB's trampen ind i porcelænsbutikken og dagligvarehandelen blandt så meget andet, og at Spritfabrikkerne efterhånden tjener flere penge på mel og brød end på sprit.

Sukkerfabrikken sidder på fremstillingen af mejerimaskiner, ejer Niro-Atomizer og De Danske Papirfabrikker.

Skatteopkrævere

Alle fire selskabers grundprodukter er belagte med afgifter til staten. Og det er noget af hemmeligheden bag deres rigdom og magtfuldhed. Faktisk er det 10% af hele skatteudskrivningen, de kradser ind, nemlig 20 mia kr. Trick'et består i, at staten giver kredit på indbetalin-

gen af det opkrævede. Bogens forsigtige skøn er, at virksomhederne tjener ca. 275 mill kr. på det. Det er i øvrigt mere end de tilsammen betaler i skat. Mange virksomheder under én hat giver muligheder for at trylle skattepligtigt overskud væk.

Skadelige produkter

Den sidste grund til at se nærmere på giftmonopolerne mener forfatterne er, at det, de producerer, er skadeligt. Og selvfølgelig er det rimeligt at pirke til den dårlige samvittighed og dobbeltmoralen hos statsmagten. Men det er nok ret virkningsløst, siger vi og ta'r et sug på smøgen og en slurk af bajeren.

Skatteklub

Så undrer det heller ikke nogen, at virksomhedernes ledelser og bestyrelser går ud og ind hos hinanden. Det ene sted er X direktør og Y bestyrelsesmedlem og det andet sted er det bare omvendt. Ud over at få mange kroner ud af det mener forfatterne også, at de nærmest har dannet en "skatteklub", hvorfra de forsvare deres fælles interesser overfor staten.

Monopolkontrol

Bogen ser det tilsyneladende først og fremmest som sin opgave at fremlægge dokumentation, ikke at give et bud på, hvad der kan gøres. På få linjer gøres der opmærksom på, at Monopoltilsynet skal styrkes – og det erklærer vi os så enige i, for vores tiltro til de nuværende politiske magthavere fremmer ikke vores lyst til at komme med andre ideer. Det skulle da lige være at prøve at få nogle andre politikere.

flc.

Giftmonopoler Giftmonopoler Giftmonopoler

Ferie på Malta i forbundets egne huse

Dagfly fra Kastrup og Billund

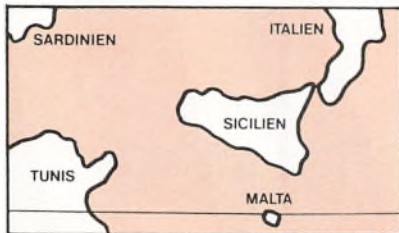
Forbundet har i samarbejde med Dansk Folke-Ferie muliggjort det for medlemmerne at holde ferie i Mellieha Feriecenter, til en meget favorabel pris.

Her er Malta.

Solskinsøen i det sydlige Middelhav, er en selvstændig stat som består af 3 små øer: Malta, Gozo og Comino.

Her bor 300.000 maltesere, som udover deres eget sprog også taler engelsk.

Ø-gruppen ligger på samme breddegrad som Tunis og har dermed en behagelig temperatur i vinterhalvåret.

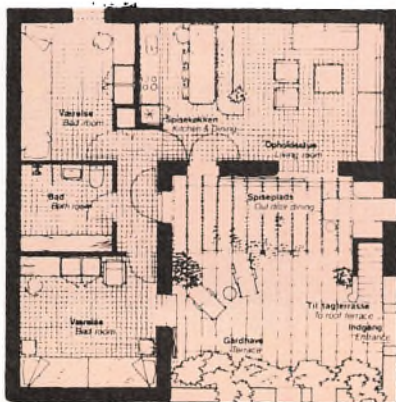
Mellieha Feriecenter.

150 dejlige gårdhavehuse på den spændende Middelhavsø Malta. Feriecentret ligger på den nordlige del af øen på en skråning ned mod Maltas bedste badestrand, med en storslået udsigt over Middelhavet og til den gamle by Mellieha, som ligger kun 5 minutters buskørsel fra centret.

Få minutters kørsel fra centret ligger ligeledes den lille havn, hvorfra færger går til nabøen Gozo flere gange om dagen.

Feriecentret består af: Supermarked, møntvaskeri, restaurant, barer, hobbyrum, bordtennis, stor swimmingpool og soppebassin for børn.

Gårdhavehusene består af 2 soveværelser, bad og toilet, moderne spisekøkken, stor opholdsstue med direkte adgang til dejlig gårdhave og skyggefuld pergola.

Hvorfra en indvendig trappe går op til det private soltag med milevid udsigt over det blå Middelhav.

Klima.

Ideelt klima hele året. Selv i vintermånederne januar og februar kan man opleve dagtemperaturer omkring 17-18° og 5-6 timers solskin.

Den varmeste tid er fra midt i juli til midt i september med max. temperatur i august omkring 33°.

Den friske brise fra Middelhavet gør, at varmen ikke føles generende trykkende.

Sådan kommer man til Malta.

Fly hver tirsdag og lørdag fra Kastrup og Billund.

Behagelige fly som på 3 timer og 30 minutter sørger for din transport. Ombord på flyet får du serveret en lille anretning inden du lander på solskinsøen Malta.

Priser for fly:

Kastrup: Hver tirsdag og lørdag
Billund: Hver tirsdag og lørdag

Tirsdag kr. 1390 t/r
Lørdag kr. 1490 t/r

Herudover kommer statsafgift, kr. 305,- samt eventuelle olietillæg.

Børnerabatter til alle under 15 år.

Børn mellem 0- 2 år gratis
Børn mellem 2-15 år kr. 200,- rabat

Priser for bungalow.

Ugepris pr. hus. Max 6 personer incl. linned, el og rengøring.		
Kr. 2195,-	11. april	- 25. april
Kr. 1395,-	25. april	- 16. maj
Kr. 1695,-	16. maj	- 13. juni
Kr. 2895,-	13. juni	- 8. august
Kr. 1995,-	8. august	- 26. september
Kr. 1695,-	26. september	- 17. oktober
Kr. 1995,-	17. oktober	- 24. oktober

Priser der er til at betale

Priseksempel:

6 pers. fra Kastrup 2 voksne + 4 børn.
Afrejse tirsdag d. 28.4 i 2 uger.

Bungalow à kr. 1395,-	2.790
Fly far	1.390
Fly mor	1.390
Storesøster 14 år	1.190
Storebror 12 år	1.190
Lillesøster 7 år	1.190
Lillebror 1 1/2 år GRATIS	-
	9.140
Statsafgift 305, kr. x 5	1.525
	10.665

Eller kr. 1778,- pr. person for 2 uger in statsafgift

OBS. De angivne priser er specialpriser og gælder kun for forbundets medlemmer samt ægtefæller og hjemmeboende børn under 15 år.

Udfyld kuponen med ferieønsket og send den til forbundet senest d. 15.3.87. børnenes skoleferie vil fordelingen ske pr. lodtrækning. Udenfor disse perioder plejer vi at kunne efterkomme ønskerne. Alle ansøgninger vil blive besvaret i løbet af marts måned.

Ansøgning om et feriehus på Malta

Ansøgningen gælder i perioden 11.4.-24.10.1987.

Navn: _____ Tlf. dag: _____
 Adresse: _____ Tlf. aften: _____
 Postnr.: _____ By: _____
 Cpr. nr.: _____ Afdeling: _____
 ønsker et hus i Mellieha Feriecenter Afrejse tirsdag lørdag
 fra den / til den / - eller fra den / til den /
 Fly fra Kastrup Billund
 Antal voksne _____ Antal børn _____ alder _____
 Antal flysæder _____ (Børn over 2 år skal have deres eget flysæde).

Dansk Bryggeri, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund
Tomsgårdsvej 19, 2400 København NV.

Vi gratulerer

25 års jubilæum på
Carlsberg
30. marts
Heinrich Sunne
Hegnstoften 16
2630 Tåstrup

25 års jubilæum på
Tuborg
22. marts
Lilly Elisabeth Meyer
Borups Allé 270, 1.th.
2400 København NV

Gud mildner luften

DfB gør også i bioteknologi. Nu er de gået i samarbejde med et australsk firma, der kan noget med proteiner.

Det, man laver, kaldes "peptider". Nogle af dem er gode mod mavesår. Andre kan dæmpe kønsdriften.

Er det DfB's erfaringer som skifteholds-arbejdsgiver, der får dem til at interessere sig for sådanne peptider?

Man kan også gi' peptiderne til får. Så behøver man ikke at klippe dem. Ulden kan plukkes af med hænderne.

Det ved DfB en hel masse om i forvejen: snedige måder at plukke folk på.

Jo, australierne skal nok få udbytte af deres nye samarbejdspartner.

DEBAT

Vi skal være vagthunde

Det er helt fint, at Jytte Hansen i sidste nr. af P&K (11/86, s. 17) kritiserer den nylige stigning af A-kassebidraget. Men det er knapt så fint, at det ikke klart fortælles, hvem der faktisk står bag.

Tværtom antydes det kraftigt, at det igen er et angreb fra den borgerlige regering. Når virkeligheden nu er, at også Socialdemokratiet og SF stemte for forslaget!

Når/hvis vi får et arbejderflertal, er det ikke partipolitiske bortforklaringer, der er brug for. Hvis vi ikke skal opleve den sædvanlige socialdemokratiske politik, men en *reel* arbejderpolitik, så er det tværtom afgørende, at ikke mindst fagbevægelsen fungerer som vagthund overfor alle de udskridninger et arbejderflertal måtte finde på.

Med kammeratlig hilsen
Bjarne Frandsen
Tuborg/Tap Syd

At Børsen reagerer negativt kan skam godt være positivt.

Hvor mange flygtninge tror du, Danmark har givet asyl?

Det er magasinet Press, der i sit novembernummer stiller forskellige personer spørgsmålet om, hvor mange vi har givet asyl i de sidste 30 år.

Så mange

Flere af de mennesker, som Press spurgte, svarede, at tallet var omkring 50.000. Og én kvinde mente, at vi har givet asyl til en million flygtninge.

(Nu er vi omkring fem millioner mennesker i Danmark. Så hvis hun havde ret, skulle hver femte, vi møder på gaden, altså være flygtning.

En mandlig sagsbehandler i en fagforening (!) mente, at tallet var omkring 200-250.000. En mandlig pensioneret civilingeniør troede, at der er kommet 350.000 flygtninge til landet i løbet af de sidste 30 år.

Så få

Det korrekte tal for, hvor mange flygtninge, Danmark har givet asyl i de sidste 30 år, er *knap* 23.000.

Det siger noget om, hvad en forstyrret præst i

Jylland og hans ligesindede kan udrette – med mediernes altid villige bistand. Og de udrettede så meget, at Folketinget den 17. oktober 1986 strammede flygtningeloven efter et "folkeligt pres".

Det siger også noget om, at det er klogt selv at undersøge tingene og ikke stole på de oplysninger, vi får gennem aviser, radio og tv.

Tænk for eksempel på det indtryk store dele af den borgerlige presse giver deres læsere omkring arbejdsløsheden, de såkaldte paradoksproblemer, uddannelsestilbudsordningen og så videre.

Brevduen og ølhunden

Faxe og A1 Post har indledt et samarbejde, så det "billigøl", Faxe brygger, leveres til lagrene af A1 Post' lastbiler.

Det kgl. Postvæsen har de seneste år gjort meget for at forbedre deres markedsføring: – *send et kærestebrev*, – *indtal et bånd til bedste* osv.

Skal de holde sig oppe i omdrejninger, er tiden inde til et nyt initiativ: – *send sjakket en omgang*, – *øl til bedstefar* osv.

Det er spændende ting, der sker på distributionsområdet.

Kongres: JA

Så er næstsidste sten ryddet af vejen. Den sidste sten skal medlemmerne fjerne.

Det gør de ved at følge den meget massive opfordring, der er kommet fra den ekstraordinære kongres i forbundet.

Opfordringen lyder: stem JA. Det mente 129 delegerede. Kun 11 sagde nej og 2 undlod at stemme.

JA til hvad? Til det afstemningstema, der sammen med en stemmeseddel, er uddelt til alle medlemmerne:

»Kan Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund tilslutte sig medlemskab af LO, hvis det sker som følge af en vedtagelse blandt forbundets medlemmer om en sammenslutning med et andet eller andre forbund?«

Det, der skal stemmes om, er altså *ikke*, at vi her og nu skal meldes ind i LO, som pressen tilsyneladende har forstået det. Det er heller ikke ja eller nej til sammenlægning med andre forbund.

Det er et JA til, at vi er indstillet på at gå ind i LO, *hvis* vi bestemmer os for sammenlægning med andre.

Og *vi* er i denne sammenhæng alle forbundets medlemmer, der til den tid også kommer til at stemme om det.

Når et JA er en realitet, kan forhandlingerne om forbundets fremtid fortsætte.

Men et JA er nødvendigt.

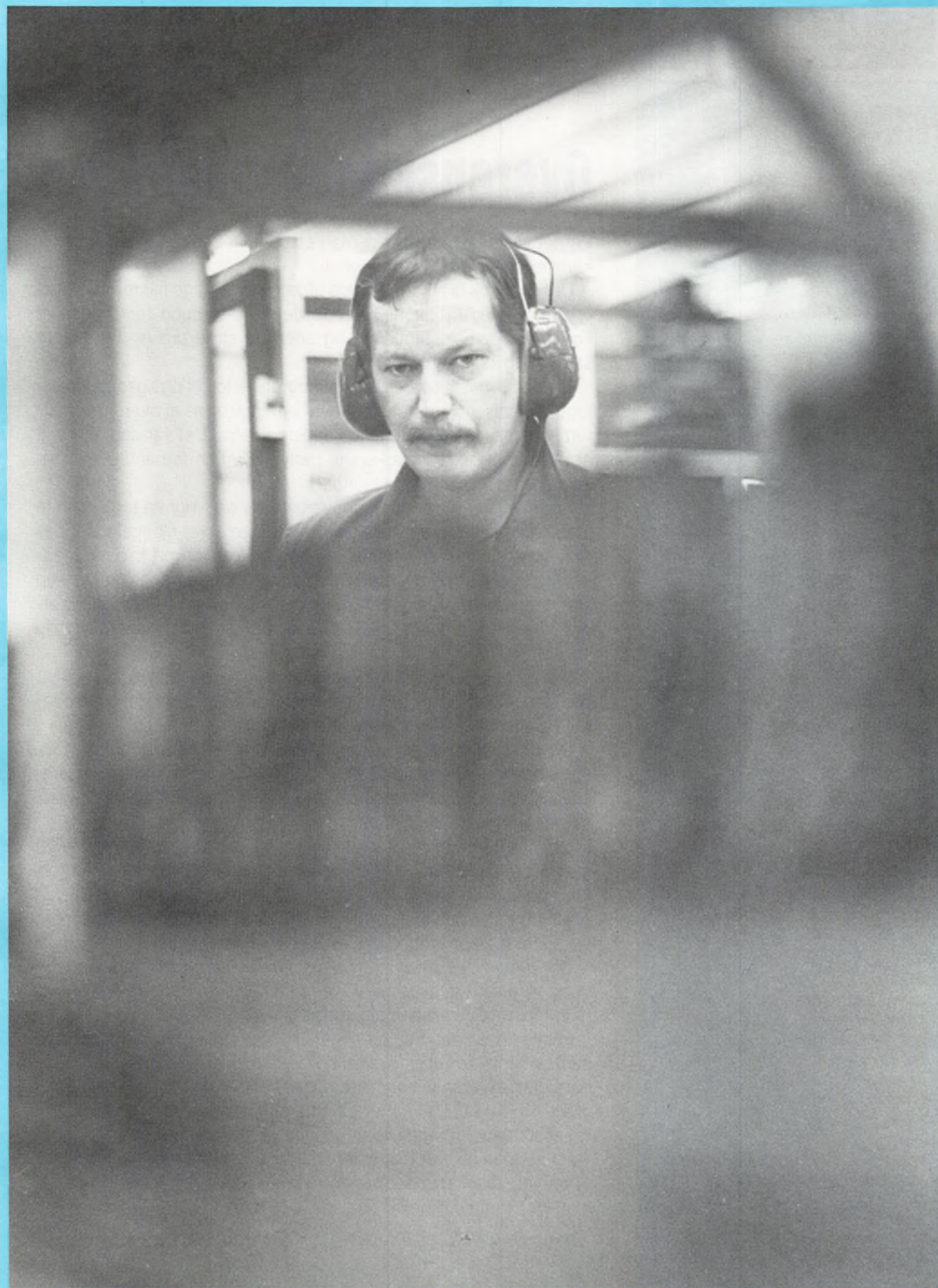
NR. 3 / 1987

PROP & KAPSEL

MEDLEMSBLAD FOR DANSK

BRYGGERI-, BRÆNDERI- & MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

PROP & KAPSEL

ISSN 0900-8446

Medlemsblad for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion: Preben Mortensen
(ansvarsh.) og Flemming Carlsen

Forbundets adresse
Tomsgårdsvej 19
2400 København NV
Tlf. 01 19 05 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Arthur Jensen

Hovedkasserer
Jytte Hansen

Forbundssekretær
Lone Christensen

Provinsssekretær
Thomas Olsen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Produktion
Holbæk Fotosats ApS

INDHOLD

Leder	2
Lønnen droner nedad	3
Nedskæringer på FB	
Prisen er uddannelse	4-5
Bedre bryggeriarbejder	6
I lære som elektriker	7
Overenskomstkravene	8-9
Cerekem i Afrika	10
RAS-kursus	11
Rammeaftale i København	12
m/k sammenlægning	13
Debat	14
Diverse	15
Værs' go 81.000 kr.	16

Overenskomstsituationen

På det store private arbejdsmarked mellem LO og DA er overenskomsterne afsluttet og godkendt.

Det kom nok til at foregå mere afdæmpet, end de fleste havde forventet. Allerede i januar sluttede de store forbund forlig uden at komme i Forligsinstitutionen og uden de store ord og trusler om strejke- og lock-outvarsler.

Med de seneste overenskomstindgreb fra folketing og regering har fagbevægelsen vurderet, at det var vigtigt at opnå et overenskomstforhandlingsresultat uden indblanding udefra. Det var derfor vigtigt at påvise, at arbejdsmarkedets parter selv kan forhandle og blive enige om et forhandlingsresultat.

Spørgsmålet er så, om fagbevægelsen i sin ivrighed for ikke at få indblanding fra regering og folketing har været for tilbageholdende i sine krav og for eftergivende i forhandlingerne. I hvert fald har medlemmernes svar på overenskomstresultatet været negativ. Med en stemmeprocent på ca. 41-42% og med et ja på ca. 51-52% af de afgivne stemmer tyder det ikke på nogen opbakning af forhandlingsresultatet.

Mange opfatter den lave stemmeprocent som et udtryk for passivitet og modløshed hos medlemmerne over troen på, at det overhovedet hjælper at give udtryk for sin mening.

De udemokratiske afstemningsregler, hvor mindst 35% af de stemmeberettigede skulle stemme nej for at få væltet forhandlingsresultatet, uanset hvor mange der havde stemt ja, har sikkert også fået mange til at afstå fra at stemme.

Om selve forhandlingsresultatet har det sikkert skuffet mange, at man accepterede en 4-årig overenskomst med en arbejdstidsforkortelse på kun 2 timer. Mange havde sikkert ventet, at man havde satset mere på en 35 timers arbejdsuge og på et reelt lavtlønsværn, der var sikret mod prisstigninger, skatter og afgifter.

Der ligger nu en ny overenskomst for det store arbejdsmarked, og dette vil givet være retningsgivende for det øvrige arbejdsmarked, herunder de overenskomster forbundet har.

Imidlertid er man nu i en situation, hvor der er frie forhandlinger, som bør udnyttes til at få rettet op på de skævheder og mangler, forbundets medlemmer har måttet sætte til siden de første alvorlige indgreb i 1977 på tidligere tilkæmpede rettigheder.

Forbundets forhandlere er indstillet på at forhandle sig til et godt resultat, men da vi ikke kender arbejdsgivernes indstilling til et genopretningsresultat, bør medlemmerne også være indstillet på, at man kan komme i konflikt.

Lønnen drøner nedad

Alle de streger ser indviklede ud. Men fortvivl ikke. Her er en brugsanvisning, der afslører gyseren om udviklingen i bryggeriarbejdernes lønninger. Den historie kan være god at ha' i baghovedet, når nu overenskomstforhandlingerne starter.

Den tykke streg i midten, der hvor der står kr. 0, er udgangspunktet. Det står for lønnen for bryggeriarbejdere i København.

Det har de naturligvis ikke ladet sig nøje med, men da vi mest er interesserede i at studere, hvordan andres lønninger har udviklet sig i forhold til vore, har vi foretaget denne omregning.

Det, der altså skal holdes øje med, er de andre gruppers placering i forhold til den lige, vandrette streg.

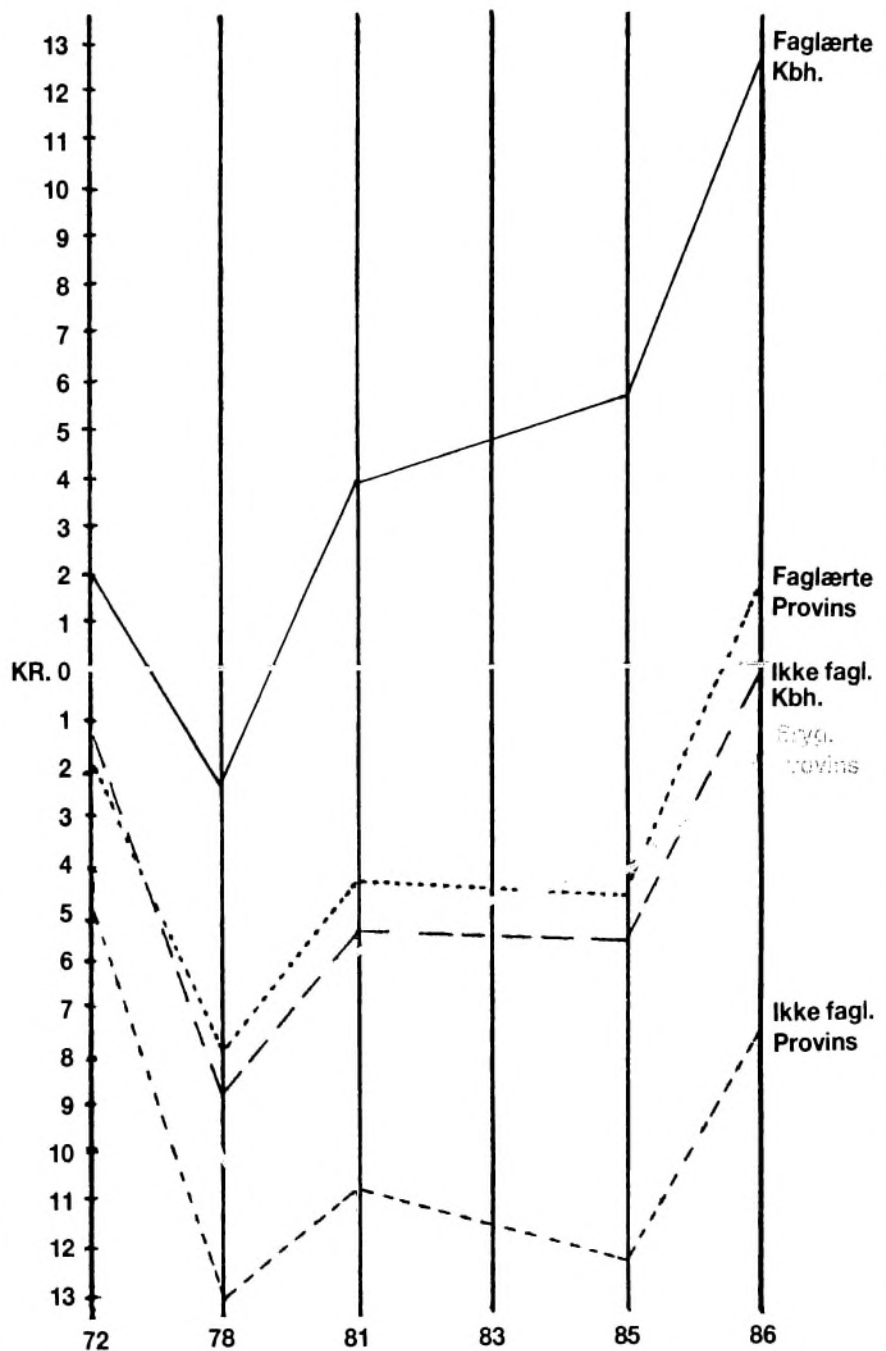
Så kan vi f.eks. se, at i 1972 fik en faglært i København kr. 2,19 mere end en bryggeriarbejder i København, mens en ikke-faglært i provinsen fik kr. 4,34 mindre.

I 1978 havde en faglært i København kr. 2.17 mindre end bryggeriarbejderen samme sted fra, og den ikke-faglærte i provinsen havde kr. 13,45 mindre. Altså en fantastisk positiv udvikling for de københavnske bryggeriarbejdere, mens det stadig stod sløjt til for bryggeriarbejderne i provinsen, der er kr. 10,26 bagefter.

Og sådan kan tallene følges fra årstal til årstal. Tendensen er tydelig: afstanden mellem københavnerlønnen for bryggeriarbejdere og de faglærte indskrumpes til ugunst for bryggeriarbejderne.

Bryggeriarbejderne fra provinsen følger dog på dette tidspunkt pænt med i en positiv udvikling. Forskellen til København mindskes fra år til år, og er i 1986 kun kr. 1,62.

Forskellen til ikke-faglærte i København er i 1986 skrumpet ind til

13 øre – og så er der ikk' engang rødbeder til!

Det er en gys og ikke nogen hyggelig Storm-P. historie. A'propos ham: han sagde, det var svært at spå, især om fremtiden. Det er kun delvis rigtigt.

Hvis ikke bryggeriarbejderne opnår stærke resultater i overenskomstforhandlingerne, indebærer fremtiden et yderligere dyk i lønnen.

Prisen er uddannelse

49 bryggeriarbejdere skal væk fra FB inden den 31. maj 1988.

Det betyder en nedgang i bemanningen på 15%, men det er meningen, at den høje produktion skal bibeholdes.

Hvordan kan en så drastisk nedskæring foregå på et så avanceret bryggeri?

Det begyndte for et års tid siden. FB spillede ud: nu er anlæggene kørt ind og mandskabet rutineret, derfor kunne det hele køre med 62 færre, påstod ledelsen.

Det mente de fagligt valgte ikke uden videre. Den første tanke, der meldte sig hos dem, hed "konflikt". Den blev dog hurtigt forladt igen.

TR Erik Michelsen.

TR Erik Michelsen: - »Vi tænkte: hvad får vi ud af det? Risikerer vi ikke bare, at vi er sat på gaden uden at få noget til gengæld. Og risikerer vi ikke, at det først og fremmest er dem, bryggeriet vil af med, der ryger ud? Hvad f.eks. med kvinderne. Vil de nogen sinde igen få et job her i området med høj kvindearbejdsløshed?

Derfor gik vi ind i en forhandling om uddannelse som erstatning for mandskabsnedskæring. Dels kunne vi forhale tingene på den måde, og dels kunne vi, når det blev en længere periode, måske klare tingene ved naturlig afgang.

Og så synes vi, at det kun er rimeligt, at i stedet for bare at smide folk på gaden, så skal arbejdsgiveren betale for en uddannelse. Nu har de trods alt haft glæde af dem nogle år, så er det ikke mere end rimeligt, at de betaler en uddannelse, så de står stærkere rustet til nye jobs."

FB fordoblede sit overskud

Det er ikke nød, der får FB til at skære mandskabsstyrken ned med 49.

Samtidig med nedskærings- og uddannelsesplanen kom regnskabsresultaterne.

Som sædvanlig er de svære at gennemskue for en lægmand. Men man hæfter sig ved, at overskuddet er steget fra 28,5 til 48,4 mio kr. før skat.

Indtægten kommer ved, at DfB sælger øl til DfB. Og så har vi fantasi nok til at forestille os, hvilken mængde regnskabsmanipulationer, det kan medføre for at give den "rigtige" indtægt det "rigtige" sted.

Vi er ikke spor rorte over, at der udbetales 0 kr. i udbytte. De har nok dækket sig ind på anden måde. Bl.a. gennem salgsprisen.

Uddannelse som fast omkostning

Det startede altså på 62, men blev forhandlet ned til 49. Og det er ikke 49 bestemte personer m/k, som nogle var bange for. Inden den 11. september i år skal der være 25 færre. Den 31. december skal der være yderligere 10 mindre og målet med de 49 skal være nået den 31. maj 1988.

Det mener tillidsfolkene nås uden problemer. Der er allerede 16-17 stykker, der er gået ved naturlig afgang. Uddannelses tilbuddet er tænkt som inspiration. Hvis man tager imod det - og 200 har allerede markeret, at det vil de - så giver det måske ideer til at søge nye græsgange.

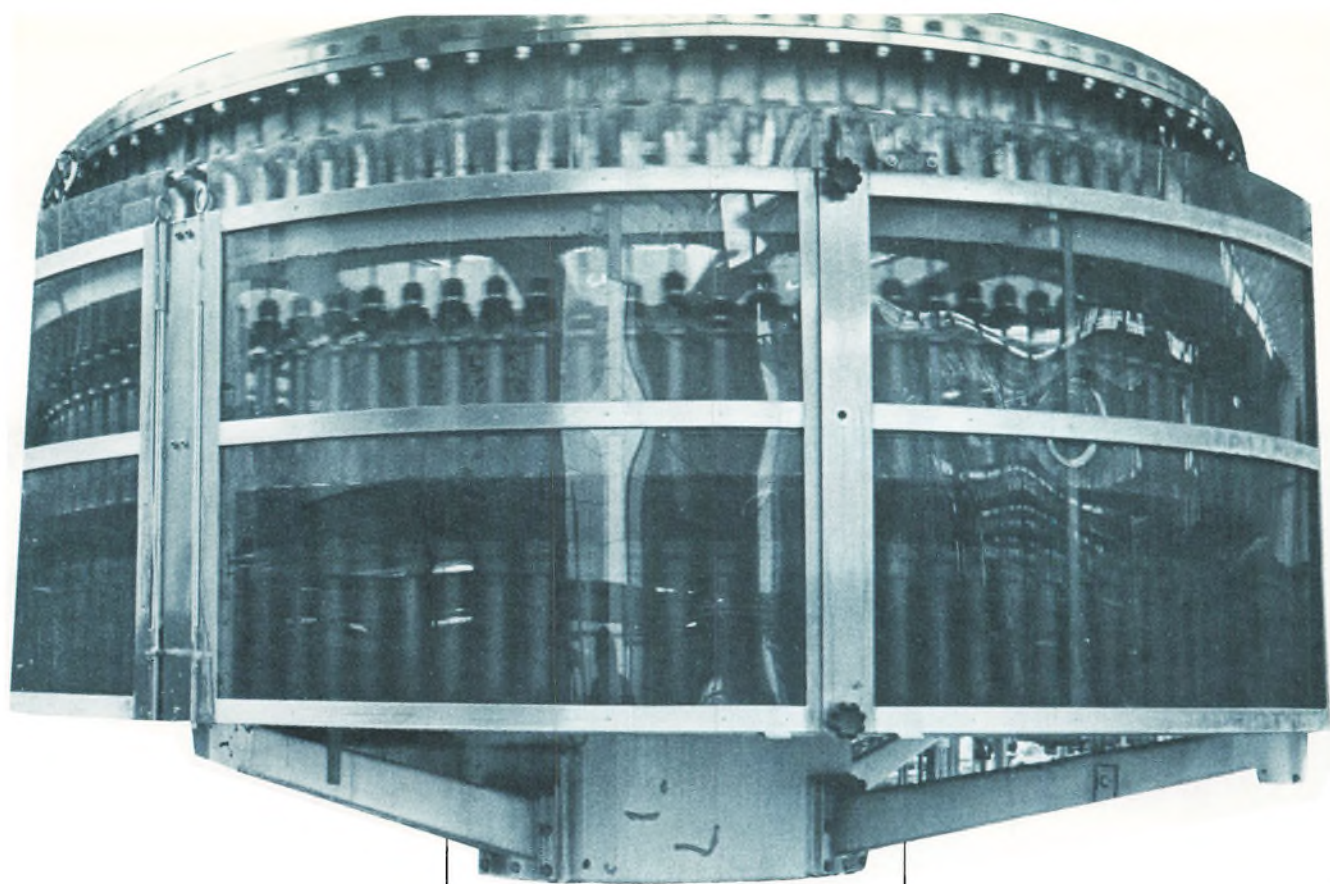
Men hvad er den overordnede idé i uddannelsesplanen?

TR Erik Michelsen: - »Vi skal vænne virksomhederne til at give arbejderne en uddannelse, og det skal de gøre løbende, og det skal ikke bare være målrettet mod den enkelte virksomhed. Uddannelserne skal være bredt formulerede, så man kan brede sig ud til andre områder. Arbejdsgiverne har råd til det, og det skal være en del af omkostningsbudgettet og deres planlægning.

Da vi startede forhandlingerne, spurgte vi erhvervslivet i området, hvad slags arbejdskraft de skulle bruge de nærmeste år. Det anede lederne ikke. Det var en afsløring af det såkaldte "flaskehalsproblem". Det opstår, fordi erhvervslederne ikke engang kan finde ud af, hvor deres virksomheder skal bevæge sig hen ad."

Ønsk hvad du vil

Da "hjælpen" fra det øvrige erhvervsliv var så beskeden, måtte man selv gå i gang. Det betød, at bryggeriarbejderne fik at vide, at de

Denne tappemaskine kan blive en slags mistelten i forhold til bemandsaftalerne. Den har en revne i fundamentet, og bryder den sammen, bliver den ikke repareret, men erstattet af en superblok. Det betyder en yderligere reduktion i bemanningen på Fredericia Bryggeri.

skulle skrive på listen lige præcis, hvad de havde lyst, hvad de havde gået og drømt om at realisere af personlige muligheder.

Der blev afsat 2 millioner kr. til uddannelsesprojektet, men de penge strækker langt, fordi de skal suppleres med alle de kroner, der kan hentes i refusioner fra offentlige kasser, f.eks. specialarbejder-skolernes.

Når man deltager i en uddannelse, får man fuld løn, inklusive produktionstillæg. Og den udgift skal ikke tages fra de 2 millioner.

Hvor vidt gik fantasien så, hvad ville bryggeriarbejderne i gang med? Det var ikke særligt vildt. Et par stykker ønskede at blive jordemødre, pædagoger o.lign. En ville være biavlerv!

De fleste, ca. 60%, har udtrykt ønske om en uddannelse, der er en uddybning, af det, de allerede ved om ny teknologi såsom data-lære og processtyring.

Måske ikke så meget for at søge væk til andre højteknologiske virksomheder som for at kvalificere sig til de tilbageværende jobs. Forståeligt, men kan det blive en trussel mod solidariteten? Begynder man at konkurrere med hinanden?

Nervøsitet for det nye

TR Erik Michelsen: – »Der er nogen nervøsitet, som vi ikke helt har fået udryddet med vores informationer. Nogle troede længe, at der lå 49 fyresedler med navne på. Det har vi fået manet i jorden.

Men mange er bange for noget nyt, bange for at ændre på hverdagen. Så nogle sagde: 'Jeg er alt for dum til det der, jeg har kun gået syv år i skole'. Dem måtte vi jo fortælle, at det var de faktisk ikke. Blandt andet havde de jo da kunnet lære at arbejde her på FB.

Der har også været dem, der har villet prøve kræfter med sig selv. Og vi har hele tiden påstået, at når

de først kommer i gang med noget, så vil de sprænge deres egne grænser, og opdage, at de kan mere, end de selv troede. De vil realisere sig selv som mennesker.

Og bliver de på bryggeriet, så gør det jo heller ikke noget, at der går nogle rundt herude, der har fået udvidet horisonten. Det vil da kun være en fordel."

Med aftalen om reduktion i bemanningen har FB indvilget i at give en beskæftigelsesgaranti med erstatningsansættelser frem til 30. september 1992. Så skal der ske store ting, blok-anlæg er bl.a. på tale.

Bryggeriet har deres perspektiver parate. Det er et spændende projekt, bryggeriarbejderne på FB er gået ind i. Er der også perspektiv i deres måde at løse de beskæftigelsesproblemer, der opstår på grund af den nye teknologi? Det bliver interessant at følge.

Bedre bryggeriarbejder

Hans Jørn Tobiasen har været på FB i knap seks år. Oprindelig er han udlært tømrer, og arbejdede som montør af lagersystemer, bl.a. da FB blev bygget.

– Det kneb med arbejdet i det firma, jeg var ansat i, og vi havde perioder med arbejdsløshed. Jeg havde set de gode forhold, de havde herude dengang. Så da jeg hørte, at der var et job, sprang jeg til. Jeg arbejder dag og aften på tappekolonnen.

– Da tilbuddet kom var det svært at finde ud af, hvad man skulle. Det er ikke helt rigtigt at kalde det en uddannelse. Det er hovedsagelig specialarbejderkurser, vi kan komme på, og det er mest ef-

teruddannelse, men det kan da være godt nok.

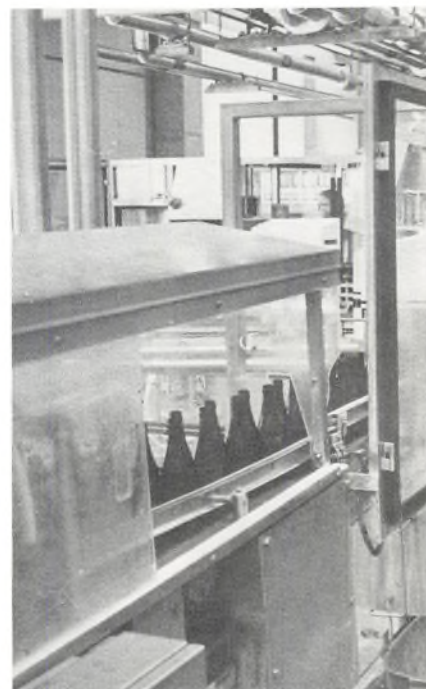
– Det er lidt vel fint at kalde det uddannelse, for enhver arbejdsløs kan jo få et sådant kursus.

– Jeg har søgt "styring og automatik". Det har jeg primært gjort, fordi jeg kan bruge det her på bryggeriet. Man tænker jo ikke kun et år eller to frem. Man tænker jo også på 1992, hvor der skal ske nyinvesteringer og mandskabsnedskæringer. Det er rart at stå rustet til den tid.

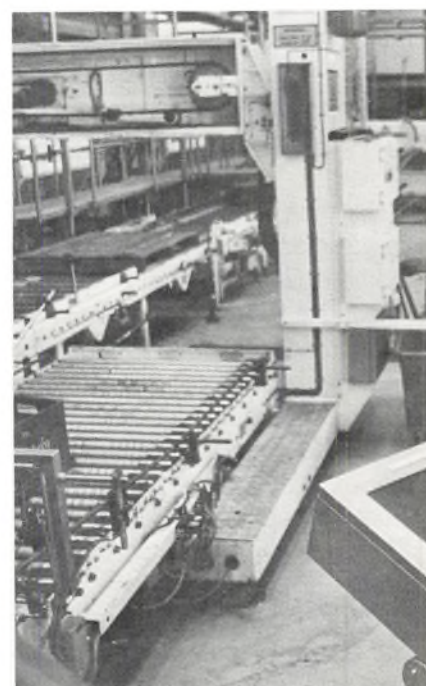
– Vi skal selvfølgelig ikke begynde at konkurrere med hinanden, men man kunne da godt være lidt bange for, at det kunne ske, og at nogle så blev skubbet til side. Det kunne måske især gå ud over vore kvindelige kolleger.

– Jeg mener, det bedste ville have været, hvis man havde udvalgt 20, der så havde fået en virkelig grundig uddannelse på et år eller to. Det havde været bedre end at 200 nu får 2–3 uger på et specialarbejderkursus. Sådanne rigtig uddannelse ville betyde, at de kunne rette det mod et andet arbejde. Det er der mange herude, der gerne ville, men ikke har råd til.

– Det, jeg ser frem til, er at komme på et kursus, hvor jeg møder nogle nye mennesker og får nogle nye impulser. Man lærer vel altid noget.

Tidligere delte 2 operatører arbejdet ved nedfaldet og flaskeinspektionen. Det er nu slået sammen til 1 plads.

Bryggeriarbejderen klarer både depalleteringen og palleteringen. Det plejede der at være 2 om.

I lære som elektriker

Bodil Sørensen har gået på fast nathold i 7½ år. Nu har hun taget det store spring.

Med i uddannelsesaftalen er oprettelsen af tre lærepladser som håndværkere på FB. I de tre års læretid udbetales fuld bryggeriarbejderløn til de »modne« lærlinge. Én af dem er altså 36-årige Bodil, der allerede er startet på efg-basisåret som elektriker.

– Da vi havde møder om uddannelses tilbuddet, var vi flere, der savnede noget specielt for kvinder. Men vi blev opfordret til at tænke utraditionelt.

– Det her med el er ikke noget nyt for mig. Jeg har altid syntes, det var spændende at kigge elektrikerne over skulderen, når de arbejdede med reparationer. Så har jeg altid spurgt lidt om, hvad de lavede.

– Hver gang, der var opslag på FB om en læreplads, har jeg altid tænkt: bare det var mig.

– Så jeg sprang til, da chancen for at søge var der, men troede ikke på det. Jeg har alderen imod mig, og jeg har ingen skoleuddannelse. Men jeg fik den altså.

– Det betyder, at jeg må gå på aftenskole ved siden af for at lære matematik. Næste år skal jeg lære engelsk og senere fysik.

– Dagene er lange, men det gør mindre, når det er spæn-

dende, og man er optaget af, hvad man laver.

– I øvrigt er min søn også lige kommet i lære som elektriker. Da jeg begyndte at snakke om, at jeg også havde lyst, mente han ikke, det var noget for en gammel nisse som mig. Men da det var gået i orden, og jeg gik og var lidt nervøs for min manglende matematik og for, om jeg i det hele taget kunne klare det, var det ham, der sagde: "Det klarer du sagtens".

– Det har været ret typisk, at mine omgivelser i starten troede mere på mig, end jeg selv gjorde. Nu tror jeg selv på det. Endog rigtig meget. Flere skulle have sådan en chance.

Skævhedeme må rettes op

Forbundets hovedbestyrelse (HB) har på sit møde den 11. februar udtaget kravene til hovedoverenskomstforhandlingerne.

Kravene er udvekslet med Bryggeriforeningen, Depotindehaverforeningen og Spiritusfabrikantforeningen den 3. marts 1987.

Det er aftalt, at særtaftaleforhandlingerne påbegyndes i løbet af marts måned, og at hovedoverenskomstforhandlingerne påbegyndes i første halvdel af april måned.

Forbundets krav til hovedoverenskomsten er følgende:

Arbejdstiden

Normalarbejdstiden skal nedsættes med 5 timer pr. uge til 34 timer på daghold, 32 timer på aftenhold (2 skift) og 31 timer på natthold (3 skift).

Arbejdstidsnedsættelsen er et af de vigtigste punkter i overenskomstforhandlingerne, da forbundets medlemmer i overenskomstperioden 1985-1987 har fået længere arbejdstid for skifteholdsarbejde end skifteholdsarbejdere har indenfor LO/DA området.

Årsagen til dette er, at arbejdere under LO/DA's holddriftsaftale tidligere havde længere arbejdstid end vore medlemmer.

Ved lovindgrebet i 1985 fastsatte man ved en lovtekst, at det var den gennemsnitlige arbejdstid, der var

grundlaget for at kunne få arbejdstidsforkortelsen for arbejdere i skiftehold.

Arbejdere under holddriftsaftalen havde ved 3-holdsdrift i 1985 114 timer og i 1987 111 timer. Forbundets medlemmer havde i 1985 113 timer ved 3-holdsdrift og dette er uændret i 1987.

Denne uretfærdighed må rettes op ved overenskomstfornyelsen i 1987.

Arbejdslønnen

I 1979 fratog man ved lov vores overenskomstmæssige reguleringer på akkorder, hvilket har betydet, at forbundets medlemmer fra 1981 til 1987 er steget ca. kr. 4,- mindre pr. time end samtlige ufaglærte arbejdere og over kr. 10,- mindre end samtlige faglærte arbejdere.

I 1977 lå bryggeriarbejdere i København over kr. 2,- mere pr. time end gennemsnittet for faglærte i København, men i 1987 over kr. 12,- mindre pr. time end faglærte i København.

Denne lønudvikling og nedgang må stoppes, og derfor har HB foreslået, at lønnen reguleres i forhold til ufaglærte i København med den forskel, der var i januar kvartal 1981.

Dette skulle betyde, at man indhentede noget af den tilbagegang, man har haft de sidste 10 år.

Uddannelsesfond

Det er HB's opfattelse, at med anvendelse af ny teknologi opstår der større krav om kvalifikationer, som kun kan opfyldes ved bedre uddannelse af forbundets medlemmer. Hvis en sådan uddannelse ikke etableres og gennemføres hurtigt, vil vi langsomt, men sikkert forsvinde fra de arbejdspladser, hvor forbundet i dag har overenskomster.

HB har derfor stillet krav om, at der oprettes en fond, hvortil der betales samme bidrag som til uddannelsesfonden mellem LO og DA. Dette beløb udgør for tiden 12 øre pr. arbejdstime.

Fondens midler skal gå til uddannelse af forbundets medlemmer, og uddannelsen skal give de forudsætninger, der betyder, at det fortsat er forbundets medlemmer, der er beskæftigede inden for de områder, hvor vi i dag har overenskomst.

Forskellige betalingssatser

Vedrørende betaling for arbejde på søn- og helligdage, for overarbejde og for helligdagsbetaling har HB stillet krav om fuld dækning dvs. både tidløn og akkordtillæg og øvrige tillæg.

Det samme gælder ved betaling for forskydning, ved sygdom og tilskadekomst.

For skifteholdsarbejde har HB fundet, at der må sættes ved denne overenskomstfornyelse for at sikre en ordentlig kompensationsbetaling. Kompensationsbetalingen giver kun 50-70% dækning. Denne urimelighed bliver mere og mere mærkbar ved arbejdstidsforkortelse og ved, at flere procent af forbundets medlemmer inden for bryggerisektoren bliver skifteholdsarbejdere.

Derfor har HB også stillet forslag om, at skifteholdstillægget skal

stige fra kr. 8,- pr. time til kr.10,40 pr. time, og at dette tillæg udbetales for alle de timer, man er på skiftehold. HB har også stillet krav om, at ændring i holddriftsturnus skal varsles med mindst 4 uger.

Regler om tillidsrepræsentanter

De seneste års sager om tillidsrepræsentanter og øvrige fagligt valgte repræsentanter har vist, det er nødvendigt med en større beskyttelse af dem.

HB har derfor taget den stilling, at kravet må være, at TR, klubbestyrelsesmedlemmer, suppleanter og kontaktfolk ikke kan hjemsendes.

Opsigelse

HB har stillet krav om, at opsigelser kun kan ske med 13 ugers varsel. Mange andre grupper har langt længere opsigelsesvarsler end forbundets medlemmer, og en påbegyndende udlicning kan påbegyndes ved de 13 uger.

Forslaget tager også her højde for hensynet til ferieafløser og ledige, som hermed ikke bliver ramt af en urimelig arbejdsløshedslovgivning.

Generhvervelse af rettigheder

HB har her stillet krav om fuld opnåelse af tidligere rettigheder ved aftjent værnepligt, barselsorlov eller midlertidigt fravær. Endvidere har HB stillet krav om, at ved raskmelding er enhver arbejder berettiget til at genoptage sit arbejde.

HB har også stillet krav om, at ved antagelse af arbejdere, skal virksomhederne i samarbejde med fagforeningerne først antage tidligere beskæftigede inden for virksomheden eller branchen.

Ved børns sygdom har HB stillet

krav om, at frihed indrømmes fra nuværende 1 dag til 3 dage med fuld løn.

Sikring af arbejdspladser, teknologi o.lign.

HB har støttet en lang række krav, som bør nedfældes i nye paragrafer eller protokollater.

Det første omhandler sikring af vore arbejdspladser. Både indenfor transport- og distributionsområdet har vi mistet mange arbejdspladser, og derfor har HB genfremsat kravet fra 1985 om, at dette arbejde skal udføres af forbundets medlemmer. Endvidere støtter man krav om, at det arbejde, der i perioden 1985-87 er overgået til andre, skal tilbageføres.

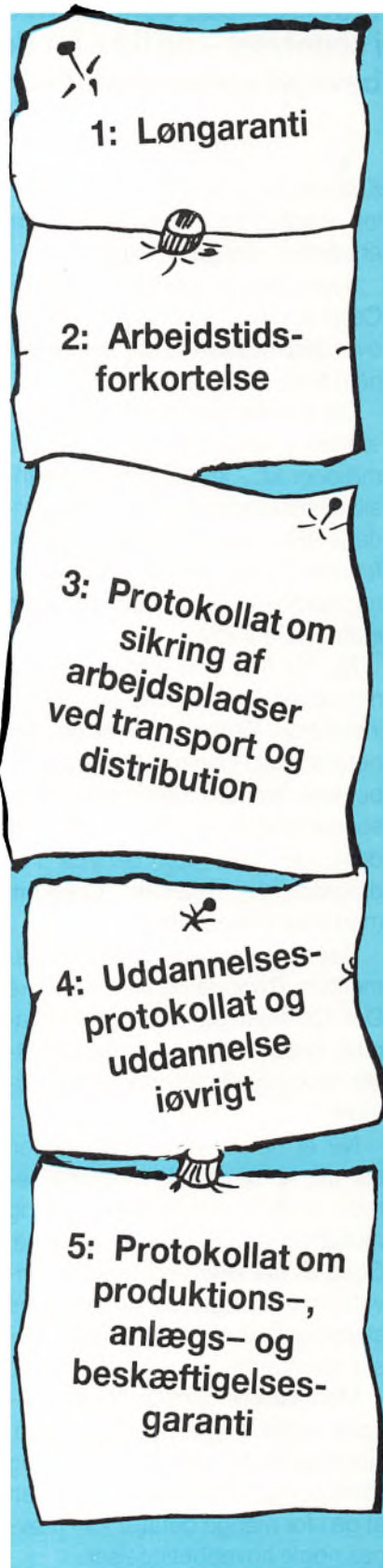
Om uddannelse har HB genfremsat kravet om 2 ugers betalt frihed om året til alle.

HB har også stillet krav om procedureregler vedrørende produktion, rationaliseringer og automatisering og ved indførelse af ny teknologi, samt krav om, at der på samtlige produktionsvirksomheder oprettes lokale aftaler om produktions-, anlægs- og beskæftigelsesgaranti.

Som noget nyt har HB stillet krav om anciennitetsfrihed, således at man efter 5 års beskæftigelse opnår ret til 1 fridag med fuld løn. Efter 10 år 2 fridage, 15 år 3 fridage, 20 år 4 fridage, 25 år 5 fridage.

HB har også stillet krav om, at der ved en fremtidig personalepolitik sikres en ligelig fordeling af kvindelige og mandlige arbejdere.

Endelig, og også som noget nyt, har HB stillet krav om den fornødne tid for sikkerhedsrepræsentanterne til at udføre deres arbejde, minimum 1 time dagligt, samt at valget af SR skal ske på virksomhederne og i arbejdstiden med fuld løndækning *Preben Mortensen*

Hvem holder øje?

Statsstøttede danske investeringer i u-lande er kommet i søgelyset – og ikke for det gode. Cerekem har lige fået bevilget sådan en støtte. Hvordan mon de griber det an?

Kaffe og øl har ikke så meget til fælles. Bortset fra selvfølgelig, at det er væsker, der gør veltilpas.

Jyske Bryggeriers datterselskab, Cerekem, må også være veltilpas over den massive støtte, de har opnået til tre Afrika-projekter.

Det har det med kaffe at gøre, at støtten - ifølge Børsen på ca. 100 millioner kr. - kommer fra Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene (IFU), der ofte kaldes "Kaffefonden", fordi den oprindeligt finansieredes af en afgift på kaffe indført i Danmark.

Nu får IFU sine midler over finansloven, og er altså en statslig institution. Det vil sige, at de, der betaler skat i Danmark: bryggeriarbejdere, smede, hjemmehjælpere, specialarbejdere osv., kort sagt alle dem, der ikke kan benytte fradragsskemaer, hjælper Cerekem med deres investering.

Det drejer sig om projekter i Cameroun, Rwanda og Cap Verdiske Øer. Cerekem går ind med aktiekapital, know-how og ledelse og satses omkring 50 millioner på projekterne

Nu er det rimeligt, som verden ser ud, at der fra de industrialiserede lande overføres teknologi og mulighed for arbejde til u-landene. Også at det sker ved hjælp af private investeringer og for den sags skyld også, at de støttes af det danske samfund.

Men samme samfund har naturligvis stillet nogle betingelser op. Naturligvis, for det er jo dine og mine penge, det handler om. Uden at gå i for mange detaljer kan nævnes nogle hovedbetingelser:

- der skal være en udviklingseffekt.
- der skal skabes lønsomme arbejdspladser som forbedrer de sociale kår
- der skal være planmæssig oplæring af arbejdskraften
- der skal anvendes en tilpasset teknologi
- der skal være lønninger og ikke-lønæssige ydelser, der ikke ligger under det niveau, som andre virksomheder i samme branche og lokalområde i værtslandet tilbyder.

Og det er altså det, IFU skal holde øje med, og det behøver ikke at være så svært for dem, når de er repræsenteret i aktieselskabernes bestyrelse.

Hvordan klarer IFU så den opgave? Det ved vi ret meget om. Og det kan godt give kuldegysninger. I et par nyligt offentliggjorte undersøgelser om danske investeringer i Brasilien og i Filippinerne, investeringer med IFU deltagelse, har vi dokumentationen:

- danske virksomheder betalte betydeligt under det løngennemsnit, der var gældende i området
- lægehjælp, arbejdstøj o.lign., der var normale ydelser i området, gjaldt ikke på de danske virksomheder
- for at undgå overenskomstmæssig lønstigning efter et års anciennitet, fyrede man folk lige før et år var gået. I en virksomhed røg 98% ud inden et år.

Mange genansættes så, men til den lave begyndelsesløn

- tillidsmandsystemer, der har været forbudt under militærdiktaturet i Brasilien, er ved at dukke op igen. Men ikke på danske virksomheder, hvor fagligt aktive fyres
- i stedet for faste arbejdere, der iflg. filippinske love opnår visse rettigheder, er næsten halvdel kontraktarbejdere. Dem hyrer man hos luske agenter, som de så formelt er ansatte hos
- arbejderne blev udsat for presion for at underskrive et dokument, hvor de "frabad" sig en fagforening.

Det lover jo ikke godt for de bryggeriarbejdere, der skal arbejde for Cerekem og IFU i Afrika.

IFU er ofte blevet kritiseret af fagbevægelsen, og i 1983 følte regeringen sig tvunget til at nedsætte et udvalg, der kritisk skulle kigge på IFU.

Det kom der en betænkning ud af i 1984, hvor det mest interessante forslag indebar, at IFU - ud over at give penge til investering - også skulle give penge til at udvikle en uddannelse af arbejdskraften, også en fagforeningsuddannelse.

10 millioner kr. er årligt sat af til forsøget, der skulle løbe fra 1984-87. Endnu er der ikke brugt så meget som én krone på støtte til faglig uddannelse. Og nu er der knapt et år tilbage af forsøgsperioden.

Hvad vil Jyske Bryggerier og deres datterselskab Cerekem gøre? Hvad vil IFU gøre? Kan vi gøre noget fagligt?

Det vil vi prøve at finde svar på i næste nummer af Prop & Kapsel.

f/c.

RAS-kursus i provinsen

Det er et væld af oplevelser, spændende ny viden og inspiration, der er udbyttet af et RAS-kursus.

Det indtil videre sidste kursus har i slutningen af januar været afholdt på Fyn med deltagere fra arbejdspladser i provinsen.

Naturligvis beskæftiger man sig også med bryggeriforhold, f.eks. besøg på Fredericia Bryggeri og Carlsminde og diskussionsmøde mellem en direktør fra Bryggeriforeningen og forbundets næstformand Arthur Jensen.

Men ellers er emnerne de begreber, der indgår i kursets navn: RAS. R står for *regnskabsforståelse*, hvor deltagerne bl.a. prøvede at trænge ind i Albanis regnskaber. A står for *almene* fag, hvor især en diskussion om holdninger til kultur og et besøg bagved og foran tæppet på Odense Teater gav en oplevelse. S står for *samfundsfag*. Under den samlebetegnelse diskuteredes kommunalpolitik med borgmesteren i Odense, og forskellige politisk/økonomiske emner behandledes i grupper. Stort indtryk på deltagerne gjorde et oplæg om social, økonomisk og teknologisk udvikling, som blev holdt af Svein Grundt.

Rapporterne fra årets deltagere syder af begejstring og engagement. Det er et spændende kursus, mener de, og udtrykker håbet om, at mange flere i fremtiden må få fornøjelse af det.

Sådan var danske bryggeriers Afrika-opfattelse tidligere. Er den ændret?

Diskussioner om den københavnske rammeaftale

Rammeaftalen i København var ikke mere end et år gammel, før DfB stillede forslag om yderligere mandskabsreduktioner. Forslagene blev afvist.

Den såkaldte "Rammeaftale 2" blev indgået i januar 1986. Den gælder fra november 1985 til 31.12.1988. Heri er aftalt omfattende investeringer på Carlsberg og Tuborg, en beskæftigelsesgaranti og en afgang på 550 bryggeriarbejdere i løbet af 1986. Afgangen blev skaffet til veje gennem omfattende reduktioner på bestående anlæg og ved aftrædesløn i størrelsesordenen 10.000 til 100.000 kr., alt efter alder og anciennitet. Fagforeningerne anbefalede medlemmerne at sige ja til aftalen med bemærkning om, at den i virkeligheden var et diktat, men at vi oven på strejken i 1985 ikke havde kræfter til at imødegå konsekvenserne af et nej. I den ånd blev den også vedtaget.

"Overskudsmandskab" på 700

Men aftalen var knap et år gammel, før DfB præsenterede os for forslag om nye kraftige og efter vor mening helt urealistiske reduktioner på bestående anlæg og yderligere afgang af bryggeriarbejdere. De forestillede sig 400 i løbet af første halvdel af 1987 og 300 i 1988. Dette skal ses på baggrund af, at den faktiske afgang i 1986 blev langt større end de 550, der var aftalt – nemlig ca. 700. Og at vi i dag er ca. 1000 bryggeriarbejdere færre i København end i maj 1985. DfB's appetit på at skære arbejdspladser væk er simpelthen umættelig.

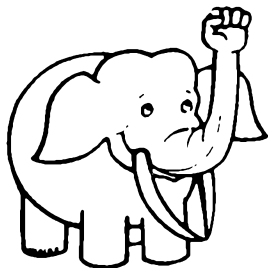
Fagforeningernes tre krav

Fagforeningerne kunne ikke udelukke, at et vist overskudsmandskab ved udløbet af Rammeaftale 2

ville være et problem, og afviste derfor ikke på forhånd at gå ind i drøftelserne. Men belært af erfaringen ville vi være sikre på at få noget ud af det. Derfor formulerede vi allerede i november 1986 tre krav, der skulle opfyldes som forudsætning for at gå videre i forhandlingerne. De tre krav var:

- Den nuværende beskæftigelsesgaranti skulle forlænges til 31.12.1989, også for distributionernes vedkommende.
- En produktionsgaranti løbende til 31.12.1989, som – i lighed med den første rammeaftale – betød, at vi i København skulle producere alt det Carlsberg og Tuborg øl og vand, der sælges øst for Storebælt. For vandproduktionens vedkommende skulle det ske med tre skift på den gamle, og tre skift på den nye vandfabrik.

Rammeaftale 2's bestemmelse om, at aftalen kan opsiges med tre måneders varsel, såfremt myndighedskrav ændrer de bestående forhold, ville vi have fjernet.

Reelt kompromis

Heri lå et forsøg fra vor side på at nå frem til et reelt kompromis:

DfB kunne opnå en vis billiggørelse af produktionen på den gamle MVF på Tuborg og på Ny Tap Carlsberg. Det sidste ville muliggøre opfyldelsen af et meget stærkt ønske hos dem om at udskyde bygningen af H2-kolonnen. Til gengæld ville vi få væsentlige forbed-

ringer af garantier for produktion og beskæftigelse frem til 1990.

DfB ikke interesseret

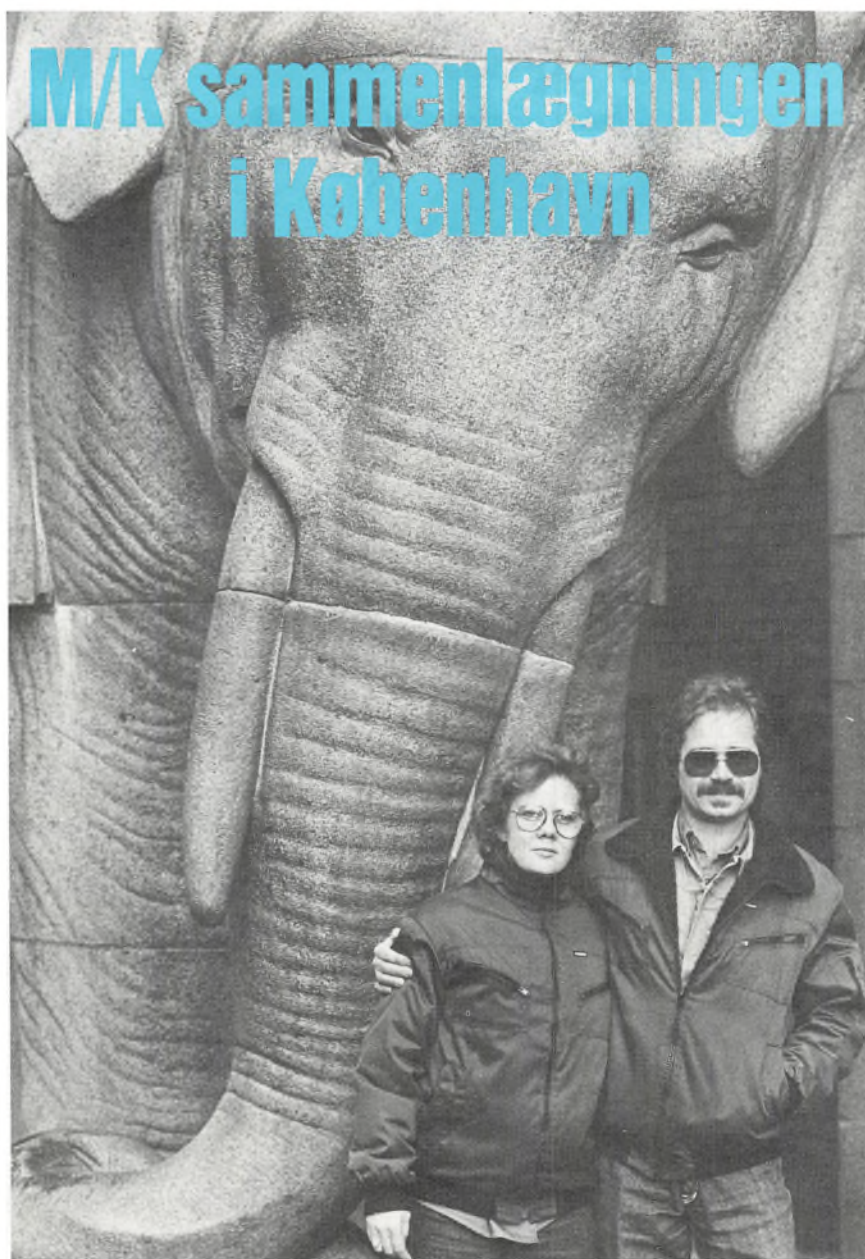
Gennem drøftelserne og gennem DfB's forskellige skriftlige oplæg blev det klart, at de ikke var indstillet på et sådant kompromis.

Det var udelukkende bryggeriarbejderne, der skulle betale gildet gennem forøget afgang. De ville godt forlænge beskæftigelsesgarantien til 1990, men forlængelsen trådte kun i kraft, hvis vi fik 300 ud gennem porten inden 1. august. Altså gevinst til DfB under alle omstændigheder. Produktionsgarantien skrumpede ind til en vag hensigtserklæring om at »producere mest muligt« på de københavnske bryggerier. De ville godt opgive retten til at opsiges rammeaftalen som følge af myndighedskrav, men hvad distributionerne angik ville de have ret til *egenrådigt* at foretage ændringer ikke kun som følge af myndighedskrav, men som følge af konkurrenceforhold i det hele taget. Distributionerne ville altså være dårligere stillet end de er med Rammeaftale 2.

Fagforeningen afbrød

På den baggrund fandt fagforeningen ingen grund til at fortsætte drøftelserne, og det meddelte vi DfB d. 21. januar, men understregede i samme åndedræt, at tilbuddet om forhandling naturligvis står ved magt, hvis DfB ville opfylde vore tre krav. Indtil nu er der ikke noget, der tyder på, at de er parat til det. Det betyder naturligvis, at fagforeningen henholder sig til Rammeaftale 2, og som følge heraf også kræver, at DfB opså holder sin del af den, heriblandt bygger H2-kolonnen, der ifølge aftalen skal etableres i 1988/89.

Finn Sørensen

Der er en del 25-ører, som skifter ejer(mand) m/k for tiden. Det sker i København og skyldes den netop gennemførte sammenlægning af de to fagforeninger for bryggeriarbejdere.

Gamle vaner ændres ikke så let. Når man nu i årevis har været vant til at sige: "hos os i mandlig afdeling..." eller "i kvindelig afdeling

mener vi..." Og nu koster det altså en 25-øre at sige sådan.

Det er mange ting i dagligdagen, der ændres på. Ikke bare i "Bryggeriarbejdernes Fagforening for København og Omegn", som det nye navn er, men også i klubberne på Carlsberg og Tuborg.

F.eks. har der siden 1971 været en mandeklub kaldet MB. Her var

malteriarbejderne medlemmer sammen med håndværkermedhjælpere og andre med vedligeholdelsesfunktioner.

Kvinderne har haft en klub kaldet RUK, hvor de, der gjorde rent rundt omkring i afdelingerne og arbejdede i køkkenerne, var medlemmer.

Nu er de to klubber sluttet sammen i én med navnet "Klub m/k 87" og med 229 medlemmer. Der er valgt ny TR og bestyrelse – og nu skal hverdagen så etableres.

Der skal gøres op med nogle vaner. I fremtiden skal kvinderne kunne arbejde på værkstederne og mændene i køkkenerne. Og en ny klub, med medlemmerne spredt geografisk over hele Carlsberg, skal have skabt en følelse af samhørighed og solidaritet og udviklet et demokratisk klubarbejde.

For at hjælpe på denne proces tog hele bestyrelsen, 12 m&k, til Roskilde Højskole en weekend. Tiden blev brugt til en kortlægning af problemerne. Ikke bare de rent praktiske, men også de, der udspringer af traditioner, forskellige arbejdsvilkår og hele oplevelsen af dagligdagen.

Formanden for klubben, Henrik B. Christensen, der samtidig er TR, og næstformanden, Conny Kristensen, er enige om, at deres problemer mere er, at klubområdet er nyt, end at det nu er sammensat af mænd og kvinder. De siger, at alle oplever det som positivt, at de to klubber er sammenlagt og regner med et højere aktivitetsniveau, bl.a. fordi der er større ressourcer at trække på i en større klub. Og alt det skulle så helst resultere i, at de faglige resultater bliver bedre.

Det er en spændende proces, de københavnske bryggeriarbejdere er i gang med.

*

DEBAT

Én times arbejdstids- nedsættelse pr. 1. jan. -87

Ved overenskomsten i 1985 (som den konservativt styrede regering gik ind og lovgav i) blev der givet en times arbejdstidsforkortelse til alle overenskomstansatte, mente vi. På denne måde udsatte man et stort ønske og også et hovedkrav om en 35 timers arbejdsuge endnu 2 år. Men hellere én time end slet ingen nedsættelse, når det nu skulle være.

Nu var der så 2 år til at finde ud af, hvordan denne store gave fra den borgerlige regering skulle afvikles til alles fulde tilfredshed. God tid til at ordne dette, skulle man tro. Men ak nej, sådan skulle det desværre ikke gå (det var måske også for optimistisk at tro), ret sent begyndte problemerne at komme. Forbundet mente med rette, at den ene time skulle komme alle til gode, men Bryggerforeningen (BF) havde en helt anden mening også i denne sag. Sådan som BF læste regeringens gave til os, gjaldt denne ene time kun medarbejdere, som arbejdede 40 timer på rene daghold, og da enighed ikke kunne opnås, måtte sagen sendes til faglig voldgift.

Voldgiften gik os desværre imod. Svaret var, at BF havde ret i sin påstand, og endnu en sag var gået os imod. Dette resultat blev man åbenbart enige om i BF at overholde til punkt og prikke, og men

veg ikke *en* tomme fra dette. Ned med nakken skulle vi med fandens vold og magt. Men dermed var problemerne ikke løst, nu skulle vi så til at slås om, hvem der var skifteholdsarbejder. Skulle timen afspadses hver dag, 2 gange om ugen, 1 gang om ugen, i hele dage, en hel uge – eller hvad? Dette problem blev delvis lagt ud i afdelingerne, og så kunne slagsmålet fortsætte dér. Hvilket også skete. Tiden var knap, selv om der havde været 2 år til at løse problemerne i, og vi opdagede hurtigt, at arbejdsgiverne havde talt sammen i BF, og at alt skulle køres lige efter snoren og gøres så kompliceret som muligt. Og stor var skuffelsen blandt vore kolleger, da man opdagede, at de, der havde de dårligste arbejdstider, ikke skulle have del i denne time – forstå det, hvem der kan.

Vi må nu se frem til, at dette misfoster bliver definitivt skåret væk ved de kommende overenskomster (må være et ultimativt krav).

Dette taler sit helt klare og tydelige sprog. En hvilken som helst siddende regering skal holde sig fra at blande sig i overenskomstforhandlingerne, da man ikke har indsigt nok i disse forhold, og at vi forbeholder os den frie ret til at forhandle overenskomster samt at BF er en sammenspist, knaldhård og

ubarmhertig modpart, som ikke vil os bryggeriarbejdere noget godt på nogen som helst måde, – det må nu stå helt klart.

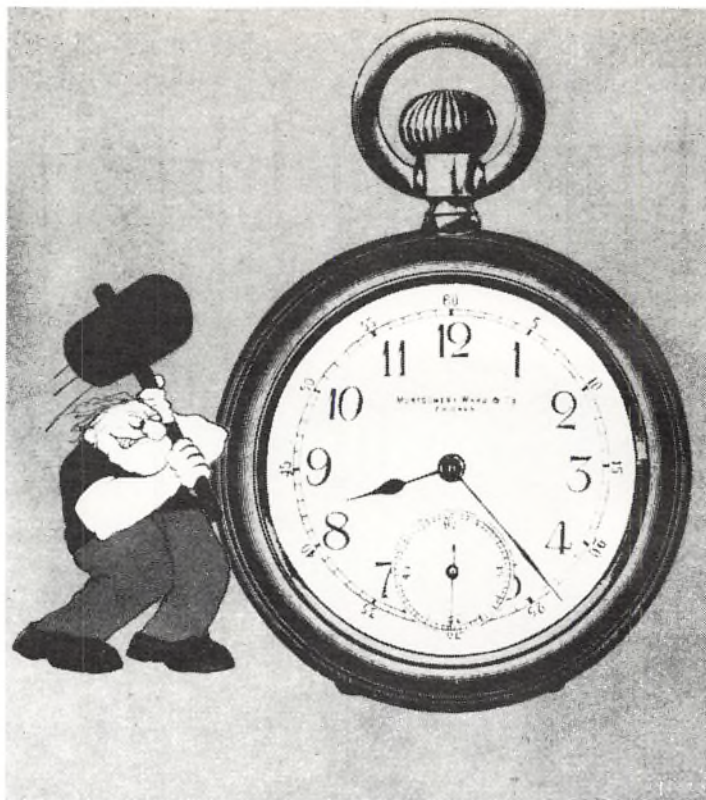
PS.: Det har tit undret mig, hvem der bestemmer i BF, men nu har jeg fået et bevis, som viser dette. De forenede Bryggerier har indgået et samarbejde med verdens største bryggeri, Anheuser-Busch, USA, om, at Anheuser-Busch skal sørge for, at Carlsberg licensproduceres og sælges i USA mod at De forenede Bryggerier skal producere den amerikanske øl Budweiser (på Wiibroe i Helsingør), som skal sælges ikke alene af kolleger på Carlsberg og Tuborgs vogne, men også Albanivogne skal køre ud med Budweiser.

Dette finder jeg forkasteligt, for hvad har vi med dette samarbejde at gøre, vi skulle hellere holde os til vort eget øl og lade Anheuser-Busch og De forenede Bryggerier passe deres kram. Men presset har nok været stort fra den side af bordet, hvor DfB's folk sidder.

For at illustrere, hvor stor Anheuser-Busch er, kan det oplyses, at de i 1980 producerede 58,9 mill. hl. I samme periode producerede DfB 12,1 mill. hl.

Så det er altså ikke de små, vi her spiser kirsebær med.

Steen Hansen, tillidsmand Albani

Vi gratulerer

40 års jubilæum på
Ceres Bryggerierne

18. april
Knud R. Pedersen
Vesterled 8
8700 Horsens

22. april
Ove Larsen
Løvenørns-gade 59
8700 Horsens

25 års jubilæum
Tuborg

2. april
Børge Hugo Frederiksen
Hjilmagerstien 2, 2.tv.
2300 Kbh. S

9. april
Knud Oluf Giese
Frihedslust Allé 10
2650 Hvidovre

9. april
Willy Ernst Runge
Lyngvej 15, st.tv.
2800 Lyngby

10. april
Christian Larsen
Hørdumsgade 1., 2.th.
2450 Kbh. SV

26. april
Paul Nielsen
c/o Olsen
Bispevangen 4, 8.th.
2750 Ballerup

25 års jubilæum
Albani Bryggerierne

2. april
Kjeld Espersen
Arendalsvænget 2
5320 Agedrup

2. april
Erling Petersen
Allerup Bygade 24
5220 Odense SØ

Nyt fra A-kassen

»Døde perioder«

Der er igen sket en forringelse af arbejdsløshedslovgivningen. Denne gang er det de såkaldte »døde perioder«, det er gået ud over. Tidligere kunne en arbejdsløs få forlænget den periode, hvor han/hun kunne gå ledig, med den tid, han/hun havde været syg, på kurser el.lign. Det forlængede fristen, før man faldt for den såkaldte 26-ugers regel.

Men det såkaldte »Bonnerup-udvalg« har foreslået, at kun perioder af mere end 4 ugers varighed samlet kan regnes for en »død periode«. Og det forslag har Direktoratet naturligvis grebet med kyshånd.

I fremtiden skal man altså være syg eller på kursus i mindst 4 uger for at »faldedagen« kan skubbes. Eneste undtagelse er barselsorlov. Den forlænger perioden, hvor arbejdskravet skal være opfyldt ubegrænset, forudsat dog, at fraværet er over 4 uger.

Udbetaling af efterløn vil i resten af 1987 ske

Torsdag den 26. marts
Torsdag den 23. april
Onsdag den 27. maj
Torsdag den 25. juni

Torsdag den 23. juli
Torsdag den 27. august
Torsdag den 24. sept.
Torsdag den 22. okt.
Torsdag den 26. nov.
Torsdag den 24. dec.

RAS-kursus 1987

DIVERSE

**DU SKAL SPØRGE, GRANSKE, LYTTE, VIDE,
TURDE, VILLE, PRØVE, GIDE,
TALE MED OG BRUGE MERE
AF DIG SELV I TIDE!**

Carl Scharnberg

Værs'go:

81.000 à conto

DØRME,
Tomsgrådsvej 19.1
2400 København NV.

Vedr. Afdelingens medlem [redacted] den 29 august 1986.

Afdelingens medlem kom, som det fremgår af vedlagte kopier af færdt korrespondance, alvorlig tilskade ved en arbejdsulykke den 3 jan. 1986. Uheldet sket hos en af Depotets kunder, Slagtermester [redacted] trappe, medlemmet brækkede benet flere steder, og fik åben brud.

Afdelingen tilskrev i den forbindelse Tuborg Depotet den 14 febr. 1986, og fremsatte krav om følgende:

1. Difference mellem sygdagpenge og normal indtjening.
2. Svie og smerter.
3. Ødelagt tøj.

Ialt kr 45.291,00. Kort efter blev Afdelingen kontakke af en assurandør fra Tomsgrådsvej 19.1, hvor uheldet var sket på grund af en isbelagt trappe hos en af Depotets kunder, og som følge heraf måtte erstatningskravet rejses overfor vedkommende kunde.

Afdelingen fremsendte herefter kravene til Slagtermester [redacted] og Slagtermester [redacted] hvor uheldet var sket, Afdelingen har herefter gentagende gange rykket Slagtermesteren for svar på vores henvendelse uden resultat.

Afdelingen kan oplyse, at Politiets konklusion af undersøgelsen vedrørende uheldet er at der ikke kan rejses tiltale mod Slagtermester [redacted] sig derfor til Baltica for derved at konstatere om uheldet var anmeldt, det viste sig at dette ikke var tilfældet.

Afdelingen skal anmode Forbundet om en grundig vurdering af sagen og eventuel muligheder for at føre sagen videre, vi skal også anmode Forbundet om at overtage sagens videre forløb.

På Afdelingens Vegne [redacted]

Der er penge i at studere forbundets pjeces "Arbejdsskader". Det fremgår af aftrykkene af de to breve.

Brevet fra en fagforening viser, hvordan man koster rundt, hvis sagen gribes forkert an. Først da forbundet kommer ind i sagen i løbet af efteråret, kommer der skik på tingene.

Resultatet fremgår af brevet fra advokaten: 81.000 kr à conto til den skadede depotarbejder, og mere følger formentlig.

Opskriften er meget enkel: følg nøje fremgangsmåden som beskrevet i pjecen "Arbejdsskader" på side 22-23.

Så slipper man for at fare vild i paragrafjunglen, og har rimelige chancer for at få et kontant plaster på såret.

Dansk Bryggeri- Brevderi- og Mineralvandsarbejder Forbund,
Tomsgrådsvej 19, 1,
Postbox 997,
2400 København NV.

ADVOKATKONTORET
ADVOKAT
BENNY ROSBERG · STEN BECH
ADVOKAT (H)

26 FEB. 1987

Dato 25. februar 1987
J.nr. 7354 - 33/86
Sag. JL/GI

Vedr. [redacted]

Forsikringselskabet Baltica har nu udbetalt 6 conto erstatning, som kan opgøres således:

Svie og smerte-erstatning 6 conto
Tabt arbejdsfortjeneste incl. feriepenge
hvilket beløb vedlægges i check.

Vedrørende yderligere erstatning henvises til min skrivelse af 19. februar 1987, idet jeg vil udarbejde yderligere erstatningskrav, så snart materialet er mig i hænde.

Med venlig hilsen
Benny Rosberg

kr. 18.000,00
- 63.289,15
kr. 81.289,15

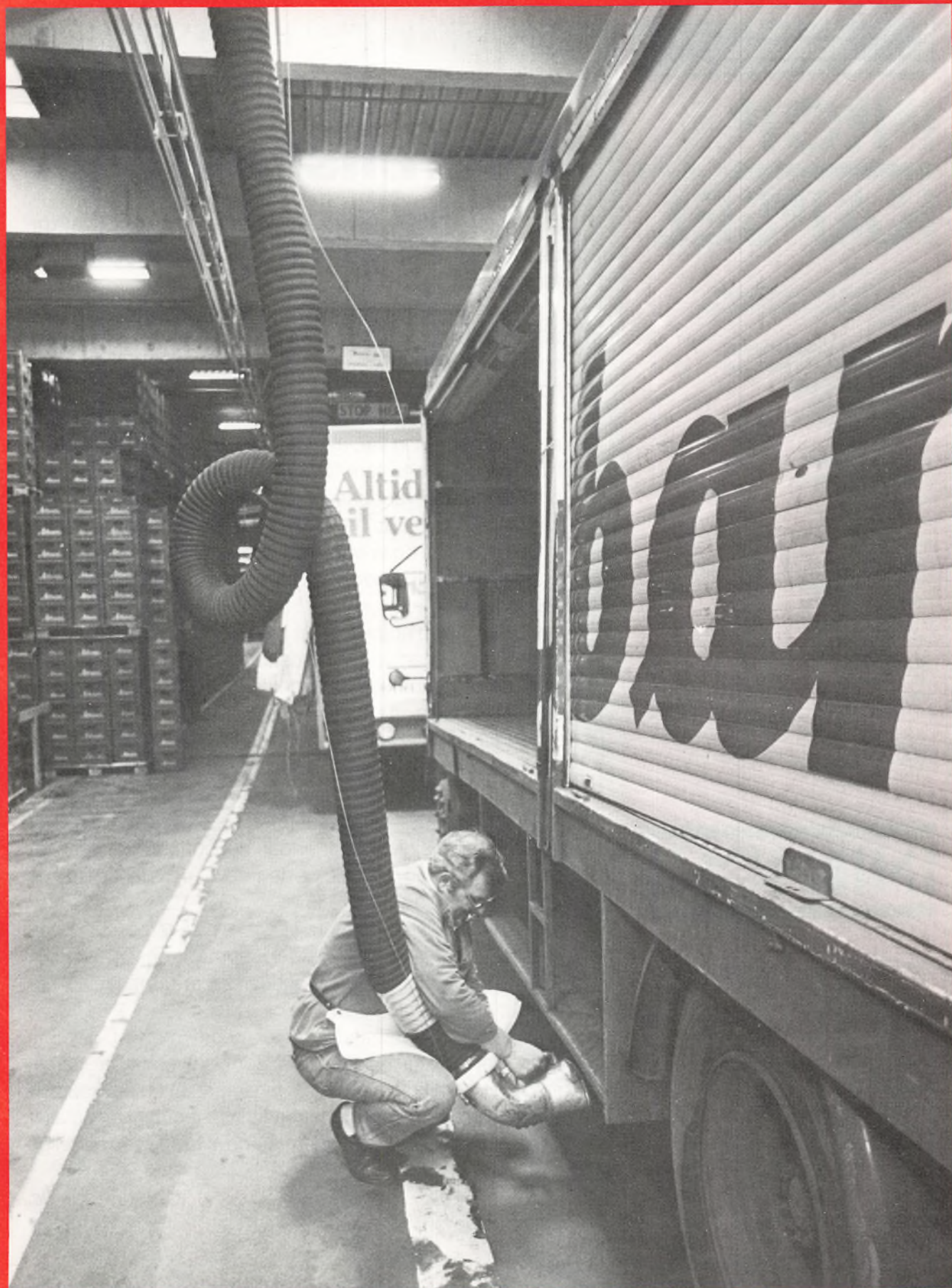
NR. 4/1987

PROF & KAPSEL

MEDLEMSBLAD FOR DANSK

BRYGGERI-, BRÆNDERI- & MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

PROP KAPSEL

ISSN 0900-8446

Medlemsblad for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion: Preben Mortensen
(ansvarsh.) og Flemming Carlsen

Forbundets adresse
Tomsgårdsvej 19
2400 København NV
Tlf. 01 19 05 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Arthur Jensen

Hovedkasserer
Jytte Hansen

Forbundssekretær
Lone Christensen

Provincsekretær
Thomas Olsen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Produktion
Holbæk Fotosats ApS

INDHOLD

Leder	2
Albani	3-4-5
Skralde- og ølmænd	6-7
Ceres, Amager	8-9
Ferielegater	10
Kemikalieportræt	11
Debat	12
A-kasse-nyt	13
Diverse	14-15
Kvindekonference	16

Overenskomsten

Produktionstider skal holdes. Derfor er PROP & KAPSEL blevet bragt i en vanskelig situation omkring overenskomstfornyelsen.

I skrivende stund ligger der et forslag, som forhandlingsudvalget kan anerkende. Men alle kompetente organer har endnu ikke haft mulighed for at blive gjort bekendt med indholdet.

Derfor kan vi ikke løfte sløret for detaljerne, men notere os, at baggrunden var, at dette var første gang i mange år, hvor vi selv kunne føre forhandlingerne. Dog med én begrænsning: Der var opnået forlig på det øvrige arbejdsmarked, hvilket klart ville betyde nogle rammer for os.

De ting har vi også opnået i forliget, der nu er nogle timer gammelt, men vi har også på nogle punkter opnået væsentlige forbedringer.

HB opstillede en prioriteret liste over kravene. Vi har fået noget på lønnen, på arbejdstiden og på uddannelsen. Punktet om garantier for produktion og beskæftigelse er henvist til lokale aftaler.

På lønnen har vi fået en pæn stigning sammenlignet med normallønsområdet i øvrigt. Men vi har ikke fået indført reguleringssystemer, der garanterer fortsat lønudvikling.

På arbejdstiden har vi fået rettet op på skævhederne for skifteholdsarbejdere. Især er den økonomiske kompensationsgod, idet den retter op på de skævheder, der opstod på grund af lovindgrebet i 1985.

På uddannelsesområdet vil der ske en interessant udvikling i de kommende år. Nu er der kommet kroner på og konturerne for en egentlig bryggeriarbejder-uddannelse begynder at tegne sig.

Overenskomstforhandlinger er noget med at give og tage. Det har forbundet gjort. Som nævnt på en sådan måde, at forhandlerne mener, vi har fået, hvad der kan fås.

Nu kommer en fase med grundig gennemgang af detaljer – og så bliver det op til medlemmerne af træffe den endelige afgørelse.

flc.

Albani kører derudad, også på cykel

Et veldyrket lokalt marked er efter Albani-arbejdernes mening forklaringen på, at det går helt godt for Albani-Bryggeriet.

Og – tilføjer de – det er først og fremmest bryggeriarbejdernes indsats, at markedet er blevet dyrket.

70% af øllet, der drikkes i Odenseområdet, kommer fra kolonnerne på Albani.

Ud over landet er det blevet moderne at tale om énmandsbetjente vogne som en effektivisering af distributionen. Men i Odense kører der tre mand rundt på de 11 Albani-biler, der sælger øl.

Det betyder høj servicegrad og grundig kundepleje – og det giver altså salg og lokal beskæftigelse.

Men selvfølgelig er det ikke H. C.

Andersen eventyr det hele på Albani.

Virksomheden ekspanderer, og blandt bryggeriarbejderne er der stadig usikkerhed over, hvad der egentlig er ledelsens strategi.

Albani er blevet en koncern. Ud over virksomhederne på Fyn har man lige opkøbt Slotsmøllen i Kolding. At det rigtigt cykler derudad for byggeriet ses også af, at de nu har købt halvdelen af aktierne i cykelfabrikken Everton.

De ansattes modtræk har været etableringen af et koncernudvalg. Og man håber, at man på et snarligt møde får en orientering fra ledelsen om, hvor virksomheden bevæger sig hen ad.

Da Slotsmøllen blev købt,

spurgte Albaniarbejderne sig selv og hinanden: hvad får det af konsekvenser for os?

Endnu gættes der. Hvis f.eks. markedet for »handelsøl« fortsat udvikler sig, skal det så laves i Kolding? Og skal de små fynske bryg-

Pladsen er meget trang i tappehallen på Albani.

Kolonnen kan køre 50.000 fl/t.

På trods af afskærmninger og ud-sugning burde arbejdsmiljøet være bedre. Specielt har mange symptomer på 'tappehalsyge'.

Jens Olsen, afdelingsformand: – Vi havde helst set en investering i branchen. Men frem for at pengene bare står i banken, er det bedre de investeres i en cykelfabrik, for det vil skabe arbejdspladser.

Lis Grønvig, TR for vandfabrik: – Vi skal sikres beskæftigelse som kvinder. Vi er mest truede af ny teknologi. Det opnås bedst ved samarbejdet i en fælles mands/kvinde fagforening.

Jørgen Eriksen, TR for distributionen: – Vi er indstillet på at prøve at sælge Budweiser. Vi kan nok ikke holde det væk fra markedet, og så kan vi lige så godt prøve at sælge det selv.

gerier så udelukkende lave de små mærker og eventuelt Koldings mærker?

Ingen kan føle sig trygge før vi ved, hvad Albani vil, siges det. Men det er også klart, at det er dialog, der ønskes. Det nytter ikke at stå og råbe ude på gaden.

Men der skal to til en dialog. Og i det sidste års tid er uoverensstemmelser med ledelsen nemt kørt op i en spids.

Der er sket udskiftninger i ledelsen, og arbejderne håber, at det kun er fordi de to parter skal have tid til at vænne sig til hinanden. Der er nogle sår, der skal heles.

Den gamle familiefølelse – på godt og ondt – er gået fløjten. Som én af Albani-arbejderne siger: – Bryggeriet bliver mere og mere en almindelig fabrik. Det er nok en udvikling vi må vænne os til og så finde ud af, hvor vi står og ta' vore forholdsregler.

På bryggeriet i Odense er man rimeligt godt med, når det gælder ny teknologi. Gennem den sidste halve snes år er der investeret for omkring 100 millioner kr.

Kun vandfabrikkens produktionsapparat trænger til fornyelse. Nu står der to kolonner, en på

22.000 og en på 18.000. Der arbejdes kun på daghold og den mindste kolonne er slået fra nogle måneder om året.

En periode var der nedgang i vandsalget. Nu ser det ud til at være stabiliseret og med en opadgående tendens.

Bryggeriarbejderne presser på for moderniseringer – også for at forbedre et arbejdsmiljø, der er noget tilbage at ønske. Der har flere gange været diskuteret moderniseringsplaner og miljøforbedringerne har afventet deres gennemførelse.

Nu er der igen tegn på, at der skal ske noget. I hvert fald er der et løfte om møder i løbet af foråret, og snart går man igang med at afskaffe en manuel kassestabling. Indførelse af et automatisk depalleteringsystem tages som signal om, at noget snart vil ske. Måske vil man samle hele koncernens vandfabrikation på en moderne fabrik i Odense?

Men selv om der har været lidt utryghed om ledelsesdispositioner det sidste par år, har det ikke skadet det faglige sammenhold på Albani, måske tværtimod.

Specielt er der stor tilfredshed med m/k samarbejdet. »Vi har fæl-

les problemer, og vi løser dem i fællesskab«.

Der findes særaftaler, der garanterer kønsbestemte pladser. Men kvindernes pladser er de mest truede af den nye teknologi. Derfor foregår der et bevidst fagligt arbejde for at sikre kvinderne og lukke op for at alle, uanset køn, skal kunne besætte de forskellige jobs. *flc.*

At bryggeriarbejderen ser glad ud skyldes næppe arbejdet med håndaflysning. Nok mere udsigten til at det forsvinder.

Trods rimelig aflysning har det været et hårdt job at stå under åben himmel og med håndkraft sørge for tomgods til vandfabrikken.

I det hele taget trænger arbejdsmiljøet på vandfabrikken til moderniseringer, men Albani har svært ved at bestemme sig. Men måske er der ved at komme hul på moderniseringerne? I hvert fald er der nu indført automatisk depalletering, så fotografiet er historisk.

Det ser ud som en Storm P maskine, men det virker.

I lagerhallen på Albani havde man problemer med udstødningsgasserne fra de mange lastbiler, der kom for at læsse eller læsse af.

Op ad dagen var røgen så tæt, at det knob med at se tværs igennem hallen.

Men hvad værre var: truckførerne måtte indhalere det giftige stads.

Nu er problemet løst, formodet 500.000 kr. Ved indkørslen til hallen bliver udstødningsrøret forsynet med en slange tilkøbet et udsugningsanlæg. Slangen hænger på en skinne i loftet og følger altså med lastvognen igennem hallen. Ved udkørslen kobles den fra og kører så på en anden skinne tilbage til indkørselsporten.

Simpelt, men effektivt. En forbilledlig løsning på et klassisk miljøproblem i lagerhaller.

Ikke det rene skidt

Det var et rigtigt møgvej, den dag vi havde inviteret et par skraldemænd med ud og se på arbejdsforhold for depotarbejdere.

Mens ølmændene måtte bruge forklæderne til at tørre sveden af panden, stod vi som tilskuere og frøs fast til jorden og klappede med tænderne.

Det var der enighed om, at det var én af de dage, hvor udendørsklimaet ikke var fristende, og hvad enten man var skraldemand eller ølmand, var det barske betingelser.

Enigheden holdt ved på hele turen. Men udover enigheden om møgvejret, blev man også enige om, at de klare regler for, hvordan skraldemændenes arbejdsforhold skal være, var bedre end depotarbejdernes.

Er det så et par rimelige størrelser at sammenligne?

Øllet skal sælges og kunden modtage service. Det gælder ikke for skraldemøget.

Udebliver ølmanden, kan livet leves videre. Det er straks mere samfundsmæssigt problematisk, hvis skraldemændene bestemmer sig for ikke at køre ud.

Men bortset fra de produkter, man slæber på, færdes man med og ved en stor bil i trafikken. Man slæber tunge byrder ud og ind ad døre og op og ned af trapper.

I løbet af 60'erne gik skraldemændene i gang med at forbedre deres egne arbejdsvilkår. Alt for mange kolleger kom til skade eller blev slidt ned.

I dag kører man med et system, hvor 2/3 af den gode løn er fast løn. Den sidste del er tillæg for vanskeligheder i forbindelse med arbejdet.

Når depotarbejderne skal hente inspiration til krav om bedre arbejdsforhold, er det ikke nogen dårlig idé at konsultere de københavnske skraldemænd. *flc.*

Leon Poulsen (th), formand for Københavns Renovationsarbejdere, og Jens Pedersen, fællestillidsmand, dybt i en købmandskælder. Der ville i hvert fald ikke blive hentet skrald op henedefra, er de enige om.

Skraldemændenes arbejdsnorm er fastlagt pr. adresse. Så er hver enkelt adresse målt op. Hvor mange meter er der fra stedet, skraldet står, og så ud til bilens holdeplads? Kan der bruges håndvogn eller skal det bæres? Er der trapper? Der er en betaling for hvert trin. Hvor mange døre skal man igennem? Det er der også betaling for. Men én ting er betaling. Der er også normer for trappers og døres størrelse af hensyn til rimelige arbejdsforhold.

Trafikgener og umulige parkeringsforhold er ens for depotarbejdere og skraldemænd. Skraldemændens arbejdsnorm udregnes dog efter, at de kan holde ud for adressen. Kan de ikke det, bliver der målt om. I øvrigt er der også et genetillæg for at køre i et område med mange ensrettede gader, der jo forsinker arbejdet.

Depotarbejderen på vej ned af snæver trappe, der fornedet krummer. Det regner skraldemændene for en gennemgang, der så skal være mindst 90 cm bred. Loftshøjden skal være mindst 220 cm og trækket i ryggen ved brug af vogn højst 40 kg. Vi ved ikke, hvilket træk depotarbejderens ryg er udsat for i denne situation, men i hvert fald betydeligt mere.

Ned i knæ og så dreje lidt. Det bliver ryggen ikke ved med at holde til.

Døren fra butikkens baglokale, holder nok ca. de mål, skraldemændene kræver, nemlig 190 cm høj og 80 cm bred. Men lige udenfor i butikken er der en baldakin, der er lavere endnu, så det bliver næsten et par meter, der skal gåes med bøje knæ.

En torsdag på Amager

Hvorfor eksisterer denne barriere mellem 'København' og 'provinsen'? Jeg mener: når problemerne nu er fælles!

En tidlig forårsdag tog en gruppe arbejdere fra Tuborgs Mineralvandsfabrik ud til Ceres Amager for at finde ud af, hvad forskellen egentlig er. Konklusion: Den er ens!

Provinsen begynder på Amager, midt i Storkøbenhavn! Hvis man havde sagt sådan noget i geografitimen, var man blevet sat til at sidde efter.

Men i vort kære forbund er det god latin, thi her hører såvel hovedstadens brønderiarbejdere, mineralvandsarbejdere og depotfolk til 'provinsen'. De er organiseret i Sjælland-Falster-kredsen, og historisk kan man ikke se bort fra et vist 'fjendskab' mellem disse københavnere og de 'rigtige' københavnere på de store bryggerier, Carlsberg og Tuborg.

Men skindet bedrager som bekendt, og en martsdag med høj sol fik en delegation fra De forenede Bryggeriers eneste vandfabrik, der ligger på Tuborg, et længe næret ønske opfyldt ved at aflægge Ceres Amager et besøg.

Besøget var arrangeret i samråd med afdelingsformand i Mineralvandsarbejdernes Fagforening, Kim Jørgensen, der er ansat på fabrikken, og han havde velvilligt ordnet de fornødne formalia.

Genbrug

Kontrasten er unægtelig slående... Her er ingen store bygninger og høje skorstene, ingen store porte med bomme og bryske portnere. Pludselig drejer vognen ind ad en meget lille vej, hvor en distributionsbil lige kan komme ud, og bagved åbenbarer en 2-etagers bygning sig: Det er her det sner!

I tappehallen er der ikke meget

udenomsplads. Skyllemaskinen når næsten op til loftet, og der er lige netop plads til at gå rundt om kolonnen. Men vi blev hjerteligt modtaget af kollegerne på betjeningspladserne, så et gammelt ordsprog randt én i hu: Hvor der er hjerterum, er der også husrum...

Kolonnen er ca. 25 år gammel, men den har kun været her på Ceres Amager i godt og vel et par år. Tidligere var den opstillet i Århus. Den har en kapacitet på 15.000 flasker i timen, og dens effektivitet ligger på ca. 10.000 fl/t.

I kolonnen er der 6 pladser, 1 saftblander, 1 afløser samt 1 truckfører. Der er rengøring hver 4. uge. Kolonnemandskabet holder fælles frokost. Der stilles ofte om fra den ene vandsort til den anden. Denne torsdag blev der produceret hele 3 sorter: Rød, gul squash og Jolly Cola. De to sidste er sammen med dansk vand de mest producerede sorter.

Kolonnebemanding

Kolonnen er bemanded på følgende måde:

- Kassepåsætning & udpakker: 1 mand.
- Kassevask: ubemandet.
- Skyllemaskine, hvor flasker går ind og ud i samme ende: 1 mand.
- Klarekasse: 1 mand.
- Tappemaskine med 50 fylderør og et støjniveau på 92 dB(A): 1 mand.
- Mixer af mærket Majonnier: ubemandet.

- Etikettering: 1 mand.

- Pakkemaskine af mærket Titus med pakning à 2 kasser af gangen: 1 mand.

Kasserne palletteres ved håndkraft. Saftblandingen er placeret i kælderen umiddelbart under kolonnen.

For ulejligheden bevilger ledelsen 3 bajere pr. mand pr. dag, og der holdes 4x15 minutter afløsning. Truckføreren er på egen afløsning. Der roteres mellem skyllemaskine, udpakker og klaring.

Bemandingen med 9 »mand« skal tages helt bogstaveligt. Der er dog en enkelt høne i kurven, idet 1 kvinde varetager rengøring og kantinefunktionen.

Den samlede bemanding ser således ud:

Kolonnen	9	
Rengøring	1	
Distribution	34	(+ 4 disponible)
Lager	10	(+ 3 disponible)
I alt	61	

At være disponibel skal forstås derhen, at disse mennesker ryger ind i nettostyrken ved fravær, og ellers er de til disposition til forefaldende arbejde, ekstraaflysninger og deslige.

Hvis der skulle mangle mandskab bliver det nødvendige antal rekvireret fra Arbejdsformidlingen. Håndværkere skaffes 'ude i byen', dog har fabrikken ansat en smed pr. 1.4.87.

Lønforskelle

Fabrikken har groft sagt 3 forskellige lønsatser. I kolonnen tjener man 23,70 i akkordtillæg. På lageret må man nøjes med 21,90 kr. Distributionen er klart lønførende. Et slag på tasken siger en gennemsnitsløn på ca. 220.000 kr., mens en enkelt vogn tjener væsentligt mere. Indtjeningen baserer sig specielt hvad vand angår på Ramlösa

og derudover et meget stort antal kundeBesøg og et meget varieret varesortiment (diverse flaskestørrelser og papbrikker).

Ceres Amager er placeret klos op ad Kastrup Lufthavn. Fra tappehallen kan man skue ud på afgange og ankomster i det fjerne, og for vore kolleger her kan tanken om, 'hvor de engang skal hen' godt snige sig ind. Fabrikken er endnu et eksempel på den truende fremtid, der tårner sig op i den nærmeste horisont for mange medlemmer i forbundet – her iblandt en masse københavnske bryggeriarbejdere.

Ligesom for så mange andre medlemmer her i landet er fremtiden for Ceres Amager deponeret hos – De forenede Bryggerier.

Ikke blot fordi denne gigant har en væsentlig aktiepost i Jyske Bryggerier, men fordi en ny mine-

ralvandsfabrik, som DfB ønsker at placere på Tuborg, i givet fald vil rive tæppet væk under en forfærdelig masse københavnske bryggeriarbejdere som under Ceres Amager.

Fabrikken vil med det forældede materiel ganske enkelt ikke være rentabel.

På en mineralvandsfabrik af den type, som DfB går og rumler med planer om at realisere, hvor bemandingen er lav og effektiviteten høj, vil såvel DfBs som Jyske Bryggeriers salg af vand i København og på Sjælland kunne produceres på 3 skift, og så er Ceres Amager i mere end almindelig fare.

Ud fra sådanne betragtninger er det let at se, hvor vanvittig den traditionelle 'barriere' mellem København og 'provinsen' er. De problemer vi har er fælles, og selvom vi

godt ved det i forvejen, er netop et sådant besøg med til at øge forståelsen for denne simple kendsgerning.

Selv store spring starter med små skridt.

Jeg vover derfor gerne det ene øje med følgende konklusion: Københavnerne er også en slags mennesker. Amager!

Johnny Jensen
MVFTuborg

Mineralvandsarbejdernes Fagforening har i øjeblikket 137 medlemmer, heraf Ceres 61, arbejdsløse 7, og Faxe Storkøbenhavn 69.

Forbundets ferielegater '87

Den 2. april blev forbundets ferielegater for 1987 udtrukket. Tidligere tillidsrepræsentant på Tuborg, John Nielsen, udtrak følgende 40 vindere. Vinderne vil få legaterne tilsendt direkte fra Dansk Folke-Ferie.

Eskild Frederiksen,
Tågerup, 4653 Karise

Torben Kalmar Larsen,
2650 Hvidovre

Benny Jebat,
1660 Kbh. V

Susan Henriette Lykke,
2500 Valby

Jette Krohn Jakobsen,
2860 Søborg

Ove Jensen Johansen,
2700 Brønshøj

Bruno Hansen,
5270 Odense N

Christian Nielsen,
5620 Glamsbjerg

Kim Kolstrup,
2990 Nivå

Flemming Tang,
8700 Horsens

Erwin Bülow Larsen,
8361 Hasselager

Knud Erik Petersen,
2770 Kastrup

Palle Abildgård,
5250 Odense SV

Flemming Hov Christiansen,
2760 Måløv

Niels Chr. Nielsen,
8800 Viborg

Torben Rasmussen,
1953 Frederiksberg C

Aller Erik Robert
2200 Kbh. N

Morten Høstbo,
2750 Ballerup

Johan Kjær,
6100 Haderslev

Lisa Christensen,
2100 Kbh. Ø

Linda Bansted,
2400 Kbh. NV

Heddy Nielsen,
4300 Holbæk

Anders L. P. Christensen,
2600 Glostrup

Thorkild Sørensen,
8700 Horsens

Henry Hannibal,
2200 Kbh. N

Kaj Arne Andersen,
2100 Kbh. Ø

Mogens Christian Nielsen,
2000 Frederiksberg

Ingelise Pedersen,
2860 Søborg

Alice Rosengren Runeby,
2500 Valby

Carsten Georg Jensen,
4000 Roskilde

Alex Lau,
2680 Solrød Strand

Ingvar K. Andersen,
8700 Horsens

Connie Mathiasen
2500 Valby

Bjarne Nielsen,
9440 Aabybro

Jack Kuno Hansen,
2800 Lyngby

Eskild Jensen,
6100 Haderslev

John Sørensen,
7182 Bredsten

Esther Aastrup,
7000 Fredericia

Kurt Flemming Larsen,
2200 Kbh. N

Kurt Ove Jensen,
2650 Hvidovre

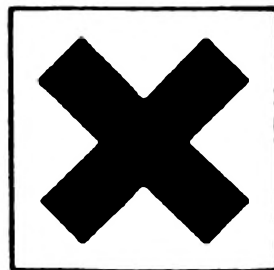

Ekstra udtrækning

Rejse og en uges ophold
på Malta med familie:
Inger Lise Nielsen, 5672 Broby

Giftig

Lokalirriterende

FORMALDEHYD

Formaldehyd er en gas, og når den opløses i vand, kaldes den formalin.

Formaldehyd (eller formalin) kan der siges meget dårligt om, og det vil blive sagt her.

Stoffet er en dræber. Det anvendes til drab af mikroorganismer og er et biocid, det vil sige, det kan slå levende organismer ihjel. Ved kontakt med hud og slimhinder på mennesker sker der beskadigelse og ødelæggelse af cellerne.

Når formaldehyd eller formalin nævnes, vil mange være tilbøjelige til at tænke på de problemer, der var/er med afgang fra spånplader. Folk der opholdt sig i rum med vægbeklædning af spånplader, hvorfra der skete en afgang af formaldehyd, blev utilpasse af det.

Enkelte vil måske huske, at i forbindelse med den såkaldte knoppesag på Carlsberg i 1978, var formalinindholdet i kvindernes kitler stærkt omtalt i dagspressen som værende årsag til miseren. Man fik aldrig vished for, hvad det var for stoffer, som var årsagen til Carlsberg-dermatitis, som lægerne kaldte hudsygdommen. Men det er korrekt, at der var et meget stort

formalinindhold i kitlerne, og det resulterede i, at de blev udskiftet.

Hvor anvendes formalin

Formalin (eller formaldehyd) kan optræde i båndsmøringsmidler, i rengøringsmidler og i andre produkter, og stoffet virker her som et konserveringsmiddel.

Formalin anvendes til desinfektionsopgaver i industrien, blandt andet er stoffet anvendt inden for brænderiindustrien til desinfektion af kar.

Når man skal finde ud af, om et kemisk stof eller produkt indeholder formalin/formaldehyd er det vigtigt at checke databladet eller leverandør-brugsanvisningen for stoffet.

I visse tilfælde oplyses det i de nævnte informationsgivere, at der anvendes formalin.

I andre tilfælde kan producenten/leverandøren ikke lide at fortælle, at der i hans produkter indgår formalin, og han vil derfor nøjes med at skrive "indeholder konserveringsmiddel". Når man ser denne formulering, bør man være på vagt og stille spørgsmålet: Hvad er det for et konserveringsmiddel?

Stoffets klassifikation

Formaldehyd (eller formalin) er på Miljøstyrelsens liste over farlige stoffer og materialer.

Stoffet skal mærkes "giftigt", når der i en opløsning er mere end 30% formalin.

Når indholdet er mellem 5 og 30%, skal det mærkes "lokalirriterende".

Er opløsningen mere end 30%, skal der på etiketten stå følgende: "Giftig ved indånding, ved hudkontakt og ved indtagelse, kan give allergi ved kontakt med huden".

På 5-30% opløsningen skal etiketten påføres: "Irriterer øjnene og åndedrætsorganerne, kan give allergi ved kontakt med huden". Begge de angivne opløsningskoncentrationer skal endvidere påføres sikkerhedssætningen: "Kommer stoffet i øjnene, skylles straks grundigt med vand og læge kontaktes".

Herudover skal opløsningen med mere end 30% mærkes: "Kommer stoffet på huden vaskes straks med store mængder vand".

Formaldehyd er også med i Arbejdstilsynets grænseværdiliste. Stoffets grænseværdi er den mængde af stoffet, som Arbejdstil-

**Månedens
kemikalie-
portræt**

Bryggeribesøg

synet tolererer, der må være til stede i luften i et arbejdslokale. Grænseværdien for formaldehyd er fastsat til 1 PPM. For nye anlæg etableret efter 1. april 1982 er grænseværdien 0,3 PPM.

PPM er en engelsk forkortelse og betyder parts per million, det vil sige millionte dele.

Ud for stoffet på listen er der en anmærkning L. Dette L betyder, at den nævnte grænseværdi ikke på noget tidspunkt må overskrides.

Formaldehyd er endvidere placeret på Arbejdstilsynets liste over stoffer, som må anses for at være kræftfremkaldende. Endvidere fremgår det af speciallitteratur, at stoffet er mutagent, det vil sige, det kan ændre på cellernes arveanlæg.

Andre sundhedsskadelige egenskaber

Formaldehyd (eller formalin) er allergifremkaldende og giver anledning til allergisk kontakteksem.

Eksemet opstår især ved kontakt med formalin-opløsninger, men det kan også opstå ved kontakt med formaldehyd i gasform.

Endvidere kan formaldehyd give anledning til astmalignende sygdom kaldet formalinastma. Symptomerne herpå er snue og anfald af åndenød, og det er sandsynligt, at dette er en allergisk lufvejssygdom.

Hvad gør vi på arbejdspladsen?

På den enkelte arbejdsplads må det undersøges, om der arbejdes med kemiske stoffer, som indeholder formaldehyd eller formalin.

Hvis dette er tilfældet, så må der lokalt rejses krav om, at stoffet erstattes (substitueres) med et stof, som ikke har de nævnte risici.

HUSK! Der er ikke fastsat nogen undergrænse for, hvornår et kræftfremkaldende stof udløser kræft.

Konsulentafdelingen

Vi har sammen med mange andre bryggeriarbejdere altid haft den tradition, at vi i vores ferier gerne benyttede lejligheden til at besøge mindst ét bryggeri – herhjemme som i udlandet. Dette har vi gjort for at få indtryk af den pågældende virksomheds teknologiniveau, arbejdsforhold, produktionsstørrelse og -art, etc.

Derfor var der heller ikke noget overraskende i at da vi skulle afholde vores vinterferie i Søndervig ved Ringkøbing, så at forsøge at inkludere et bryggeribesøg i denne ferie. Ved hjælp af et Danmarkskort faldt vores valg hurtigt på Bryggeriet »Odin« i Viborg.

Herefter foregik det sædvanlige m.h.t. at ringe til virksomheden for at aftale besøget noget nærmere. Imidlertid kunne vi ikke få noget konkret svar, hvorfor vi besluttede os til at stille »Odin« over for en fuldbyrdet kendsgerning ved ganske simpelt at stå på bryggeriets kontor den næste dag. – Som sagt så gjort – men vi havde gjort regning uden »Odin«!

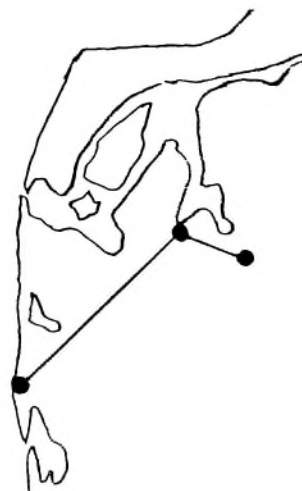
Dagen efter tog vi toget til Viborg, og hurtigt fandt vi ud af at selve bryggeriet er placeret i Prinsensgade, mens lager og administration var placeret på Fanøvej, i et industri kvarter i byens udkant. For at være pæne mennesker og gå kommandovejen, tog vi derfor ud til administrationen for at få en aftale om at besøge bryggeriet.

Til trods for at vi begge arbejder på Tuborg og er vant til at folk indenfor branchen altid kan komme ind og se de forskellige bryggerier, blev svaret i dette tilfælde NEJ, med begrundelser som at 2 personer var for lidt til en rundtur, at man ikke kunne trække folk ud af produktionen til dette o.s.v., o.s.v.

Efter at have modtaget og drukket henholdsvis en Viborg Pilsner og en Odin Appelsinvand, forlod vi dybt skuffede Odins administrationsbygning. – For første gang no-

gensinde havde vi været ude for at vi ikke kunne komme til at se det ønskede bryggeri, og i Odins tilfælde havde der ellers været nok at spørge om som f.eks. hvor stor Faxe's Grønlandsproduktion er på årsbasis og hvad det betyder for Odin beskæftigelsesmæssigt, når denne produktion fjernes? Et spørgsmål om »Engros-Bryggeriet« og denne produktions størrelse havde også været relevant at få svar på, men nej!

Da vi nu havde sat os i hovedet at vi ville på bryggeribesøg, og vi var så heldige at toget fra Viborg til Ringkøbing kører over Skive, fik vi hurtigt den ide at ringe til Hancock Bryggerierne for at aftale besøg hér. – Trods det halvsene tidspunkt for vores opringning (ca. én time før vi ønskede at afholde besøget!), var der overhovedet ingen ko på isen i denne forbindelse. »Kom I bare« lød svaret, og vi begyndte igen at tro på den med at indenfor bryggeribranchen er man (på nogle punkter) rimelige overfor hinanden! Således endte denne lille historie alligevel godt – vi fik vores bryggeribesøg nummer vi véd ikke hvad, og vores datter opnåede sit besøg nummer 3.

Vi er fortsat kede af vores første afslag, men vi håber at dette blot var en enlig svale.

Til sidst i denne forbindelse vil vi gerne sende Hancock Bryggerierne en venlig hilsen. Specielt til sikkerhedsrepræsentant Frede Brøns, som viste os rundt og gav os mange og interessante oplysninger undervejs.

*Birte Jacobsen & Erik Ole Nielsen,
Den københavnske Afdeling.*

Sådan udfylder man 'ERKLÆRING OM FRAVÆR'

1
I forbindelse med udfyldelse af ledighedserklæring skal der altid foreligge en »Erklæring om fravær«.

2
Hvis A-kassen ikke har anført anden periode, skal AL fravær inden for det sidste år før ledighed påføres.

Erklæring om fravær
(Udfyldes med kuglepennen på hårdt underlag)

DE STATSANERKENDETE ARBEJDSLØSHEDSKASSER
Kassens (afdelings) stempel

NAVN M.V.
Fødselsnummer og by

CPR nr. dag måned år

Fra og med dag måned år Til og med dag måned år

Ja Nej Hvis "ja" angiv oplysninger om fraværet nedenfor

OPLYSNINGSPERIODE **1**
Har De haft fravær i ovennævnte periode? **2**

ÅRSAG TIL FRAVÆR OG FRAVÆRSPERIODE (A) **3**

Til alle til arbejdsløsheds-kassen

Årsag til fravær	Fra og med	Til og med	Antal dage	OG/EL-LER	Antal timer
	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

3
Årsagen til fraværet skal oplyses så præcist som muligt. F.eks. »sygdom«, »Barselsorlov«, »Kurser«, »Søgnehelligdage«, »Ferie«, »Foregen regning« osv. med oplysning om datoer samt antal dage og/eller timer.

Jeg erklærer på tro og love, at ovennævnte er rigtigt besvaret, jfr. arbejdsløshedsforsikningslovens § 86, stk. 1, § 87, stk. 1 og 3

Dato _____

Skal omgående afleveres udfyldt i arbejdsløsheds-kassen

Underskrift _____

Udfyldes af ARBEJDSLØSHEDSKASSEN

Til brug for §§ 51, 75 d eller 75 e medregnet ialt: _____

Til brug for §§ 55 eller 72 medregnet ialt: _____

Dansk Data Medie

HUSK samtlige rubrikker **SKAL** udfyldes. Se i øvrigt vejledningen side 2 og blankettes bagside.

Vi gratulerer

25 års jubilæum

Bryggeriet Odin

6. maj

Birgit Mouritzen

Bellisvej 22

8800 Viborg

25 års jubilæum

Albani Bryggerierne

28. maj

Jens V. Andersen

Hovedvejen 43A

5750 Ringe

40 års jubilæum

Albani Bryggerierne

12. maj

Valde Hjæresen

Vibevej 26

5250 Odense SV

27. maj

Michael Christiansen

Blåbærvej 22

5260 Odense S

25 års jubilæum

Tuborg

4. maj

Robert Felix Jensen

Fosgården 3³ th.

2620 Albertslund

7. maj

Erik Jens P. Kristiansen

Borgm. Fischers Vej 2¹³ th.

2000 Frederiksberg

25 års jubilæum

Carlsberg

8. maj

Egon Louis Harry Hansen

Ny Kongensgade 18⁵ th.

1557 København V

11. maj

Uffe Bjarne Kylling

Scharlingsvej 19¹ tv.

2500 Valby

15. maj

Erik Andersen

Studsgaardsgade 47⁶ tv.

2100 København Ø

21. maj

Ejnar Witting

Nøddehaven 5

2500 Valby

28. maj

John Hardy Vittenkham

Stenkær 23

Smørumnedre

2760 Måløv

29. maj

Viggo Jespersen

Bernhard Bangs Alle 2³

lej.60

2000 Frederiksberg

40 års jubilæum

Carlsberg

20. maj

Poul Gunnar Jensen

Borgbjergsvej 55¹ tv.

2450 København SV

Aftalen der blev væk...

er overskriften på pjece 6 i serien om Ny teknologi, udgivet af Aktionsgruppen Arbejdere Akademikere.

Teknologigruppen i AAA har fundet det relevant at beskæftige sig med den aftale LO og DA har vedtaget, og som trådte i kraft 1. juli 1986. Vi mener at det er vigtigt at få diskuteret og kritiseret aftalen, som stort set må betegnes som værdiløs. Reelt er det de to rammeaftaler (Teknologiaftalen og Samarbejdsaftalen), der er blevet lagt sammen, og har fået et par kosmetiske ændringer.

I det 8-siders hæfte omtales forhandlingerne, den gamle og nye aftale sammenlignes, og forbed-

ringer og forringelser ridses op. Til slut lægges op til en diskussion af hvilke veje vi fremover kan gå for at få indflydelse på teknologien.

Tidligere i serien er udkommet: »Ny teknologi på arbejdspladsen«, »Ny teknologi og uddannelse«, »Ny teknologi og indflydelse«, »Kampen om en teknologiaftale«, »Ny teknologi og registrering«.

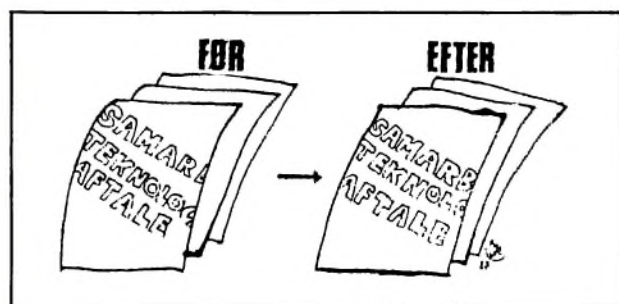
Pjecerne vil især kunne bruges som debatoplæg ved møder og studiekredse.

Hele sættet kan købes for 20 kr. hos AAA, Arnesvej 44, 2700 Brønshøj.

Telefon: 01 60 26 38.

Man kan også købe pjecerne enkeltvis for 4 kr. pr. stk.

Teknologigruppen/AAA

Nyt fra A-kassen

Urafstemning

67% af DBBMF's medlemmer deltog i afstemningen om vi kunne tilslutte os medlemsskabet af LO, hvis det sker som følge af at vi vedtager en sammenslutning med andre.

Det mente 70,2% var i orden, men 25,9% stemte nej.

Kontingentstigning

Den 1. april 1987 steg kontingentet til Forbundet med kr. 10,00 pr. md. så kontingentet til forbund og A-kasse vil fra den dato være kr. 454,00 pr. md. plus afdelingskontingent.

For efterlønsmodtagere er der en stigning på kr. 6,00. Kontingentet som efterlønsmodtagerne skal betale fra 1. april 1987 er kr. 198,00 pr. md.

Bryggeriarbejderne på FB samlede ind til bryggeriet

Det er så synd for FB, synes bryggeriarbejderne. På trods af et overskud på 485 mill. kr., mente ledelsen kun at kunne strække sig til en 25 øre på bryggeriarbejdernes løn.

Samtidig tilbød man dog smede og elektrikere 3-4 kr. mere.

Derfor startede bryggeriarbejderne en støtteindsamling til FB – og gik så i øvrigt hjem i sorg over bryggeriets vanskelige vilkår.

Kvinder er den halve verden og en fjerdeded i DBBMF

- og det skal der gøres noget ved ifølge en kongresbeslutning fra 1985.

Da nedsattes et udvalg, der nu arbejder med forslag om, hvordan kvindepolitik og -repræsentation kan udvikles. Deres forslag skal først være klar til næste kongres i '88, men udvalget ønsker at diskutere ideer og emner med kvindelige medlemmer af forbundet.

Derfor afholdes der en *kvindekonference* i København den 11.-13. september, hvor 62 kvinder fra hele landet kan deltage.

Forbundet afholder udgifter ved deltagelse – og der er naturligvis arrangeret børnepasning under hele konferencen.

Der udsendes snart et detaljeret program til fagforeningerne, men sidste frist for tilmeldelse er den 31. maj.

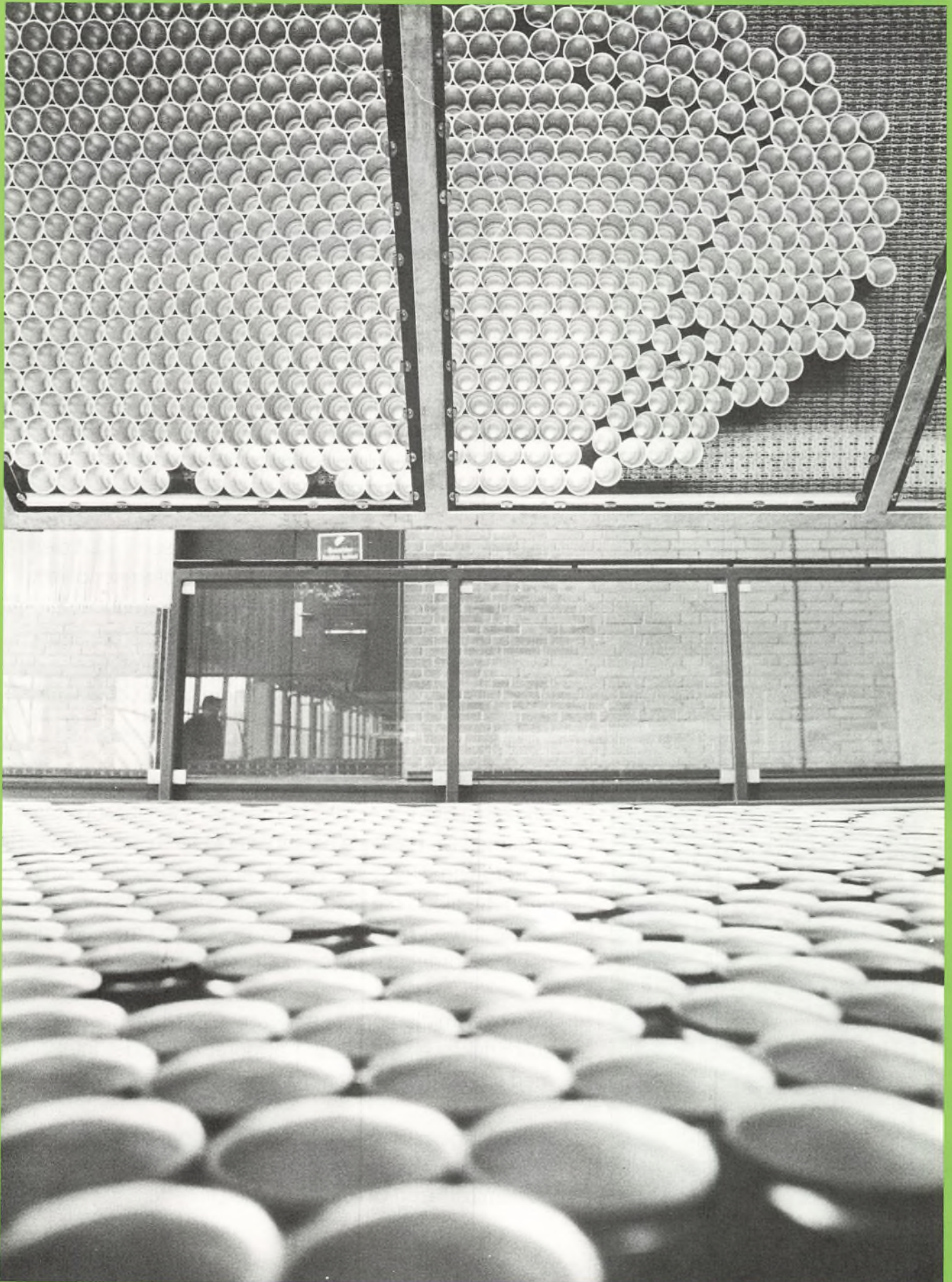
NR. 5/1987

PROP & KAPSEL

DBBMF

MEDLEMSBLAD FOR DANSK

BRYGGERI-, BRÆNDERI- & MINERALVANDSARBEJDER FORBUND

PROP KAPSEL

ISSN 0900-8446

Medlemsblad for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion: Preben Mortensen
(ansvarsh.) og Flemming Carlsen

Forbundets adresse
Tomsgårdsvej 19¹
2400 København NV
Tlf. 01 19 05 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Arthur Jensen

Hovedkasserer
Jytte Hansen

Forbundssekretær
Lone Christensen

Provinsekretær
Thomas Olsen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Produktion
Holbæk Fotosats ApS

INDI-HOLD

Leder	2
»Spritte« i Ålborg	3-4-5-6
Globalt	6-7
Coca-Cola i Guatemala	8-9
Dåsekolonnen på Tuborg	10-11-12
Kemikalieportræt	13
Diverse	14
Dødelighed og erhverv	15
Digt om miljø	16

Økonomisk demokrati Overskudsdeling

Gennem 1970'erne drøftede man meget i fagbevægelsen spørgsmålet om økonomisk demokrati (ØD) og virksomhedsdemokrati (VD). Man var dengang enige om, at de ansatte skulle have medbestemmelse i virksomhederne, og at dette kunne opnås ved VD, som var et spørgsmål om ledelsesretten og dispositionsretten til produktionsmidlerne, som hang sammen med ØD – ejendomsretten.

Perspektiverne og udsynet i fagbevægelsen var på disse områder gode og rigtige, men i takt med den økonomiske krise og store arbejdsløshed blev kravene reduceret, og den reelle medbestemmelse blev ændret til medindflydelse i beslutningsprocesserne i virksomhederne – og ØD, medejendomsretten, blev ændret til OD, overskudsdeling.

Overskudsdeling er åbenbart en acceptabel løsning for virksomhedsejere og den borgerlige regering, som sammen med De Radikale har indgået et forlig om en frivillig OD-ordning. Det er forståeligt, at medarbejdere modtager dette tilbud om medarbejderaktier, da der som regel er tale om en pæn økonomisk gevinst og med regeringens OD-ordning også en skattemæssig fordel.

Man skal imidlertid gøre sig klart, at det intet har med en solidarisk overskudsdeling at gøre, og at det intet har med en ØD-ordning at gøre.

Fagbevægelsen vil fortsat fastholde og arbejde for, at man i et demokratisk samfund i alle forhold må have medbestemmelse, og ØD og VD er vejen til dette.

Kartofler i fast form

"Alt godt kommer langsomt" lyder det fra en filosofisk vagabondtype, der fortsætter: "se nu destillering af sprit, dryp, dryp, dryp..., men åbner man for en vandhane, så . . . Joh, alt godt tager tid."

Når TR Carsten Jensen fra Spritfabrikken i Ålborg fortæller om virksomheden, fornemmer man, at den ikke har gjort vagabondens filosofi til sin.

"De er svære at få til at forstå, at vi skal være med i planlægningen fra starten. Projektgrupper ned sættes for sent. Vi har ikke tid nok, og de ta'r ikke sikkerhedsrepræsentanten med ud at se på en ny maskine. Der er stadig en 'vi alene vide' opfattelse".

Og der er ellers gang i den på virksomheden, der er ved at bygge om for 35 millioner kr. Men altså kun inddrager de ansatte i sidste øjeblik, og så skal det gå hu-hej.

Men ellers handler det om kartofler. I flydende og faste former. De mere heldige kartofler indgår i fremstillingen af akvavit, men det har brænderiarbejderne ikke så meget med at gøre. Destillationen udføres nemlig af folk med kedelpasseruddannelser.

Bemanding og løn

Til gengæld står brænderiarbejderne for at omdanne de ellers så sunde kartofler til produkter, som ernæringsekspertter ikke er alt for glade for: chips og pommes frites med alle mulige former og smag.

Der er ansat 140, heraf 60 mænd. De fleste arbejder på de to linjer, der bearbejder kartoflerne og så i pakkeriet.

Processen starter med rensning, vask og opskæring af kartoflerne, der så går til kogning i olien, før de pakkes i poser.

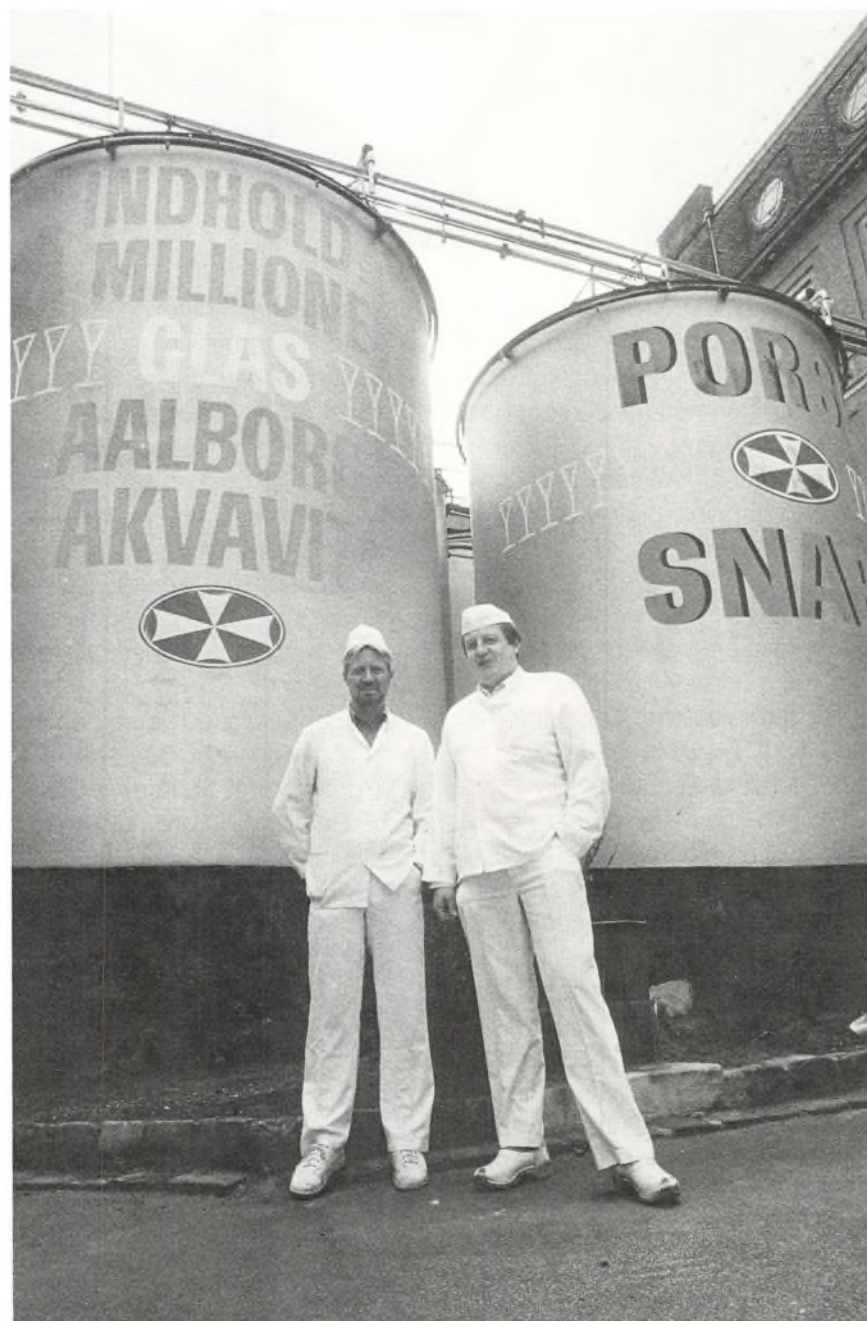
Der er aftalt en netto- og bruttobemanding på linjerne. Sker det, at

der f.eks. er mange sorte pletter på kartoflerne, kan bemandingen ikke leve op til virksomhedens kvalitetskrav. Men så er det også virksomhedens ansvar at sørge for ekstra bemanding.

Normalt står der en kvinde ved den såkaldte trimning af kartofler-

ne, men viser de laboratorieprøver, der udtages hvert 20. minut, at der er for mange pletter, sættes der to, tre eller fire til at passe funktionen. De tages fra bruttostyrken, eller der stoppes en pakkemaskine.

Alle, det vil sige 53, der arbejder fast på linjerne, der kører i 2-skift, er

Fagforeningsformand Finn Larsen og TR Carsten Jensen foran en meget stor "lille en".

med til at skabe en bonus. Den er på 79,92 kr. i timen. Men alle de andre, der arbejder i tilknytning til linjerne, får samme timeløn som bonus'en indebærer.

Tilbage er ca. 40 som går på almindelig timeløn plus et pladstillæg.

Nyt produkt

Spritifabrikken udvikler til stadighed nye produkter. Sidste "spire" er en færdigtillberedt bagt kartoffel med fyld. Tilsyneladende et produkt, der er slået godt an.

Der arbejdes i hvert fald på 3-skift af 24 arbejdere, hvilket har betydet, at alle ferieafløbere allerede er taget ind, så helt nye ansættelser må også forventes.

Holder succes'en, bliver produktionen givetvis også ændret. Nu foregår det hele manuelt, suppleret af selvopfundne håndværktøjer. Kvinderne får en timeløn, der svarer til bonus ved chipslinjerne. Men når der bliver mekaniseret, vil virkningen sikkert kræve tidsstudier.

Rationalisering

Ellers er det især i pakkeriet, der sker forandringer. En fuldautomatisk maskine, der pakker poser i

papkasser har kostet to arbejdspladser. Posemaskinerne er også under udskiftning. Fire af de gamle er røget ud og erstattet af tre nye. Men de tre nye har en kapacitet, der svarer til syv af de gamle, så på lidt længere sigt forudses der reduktioner i bemanningen.

Nogle af produkterne fryses ned og afvejes så i poser til supermarkedernes frysediske eller sække til restaurationer. To kvinder er beskæftiget her med fyldning og syning af sækkene. 7-800 sække af 11 kg bliver det til på en arbejdsdag. Det er 7-8 tons, der flyttes med håndkraft.

Ved trimningen af kartoflerne kontrolleres for sorte pletter. Er der mange dårlige kartofler øges bemanningen.

"Profit Maker" hedder de gamle pakkemaskiner. Nu har de lavet nok og er ved at blive udskiftet til nye, der kan spare arbejdspladser og "Make" endnu mere "Profit".

Én ting er meget speciel. En planlægning, der bl.a. tager hensyn til produkternes holdbarhed, indebærer at chipsproduktionen indstilles onsdag eller torsdag. Og så får nogle af de ansatte resten af ugen til at gå med at håndtere brændevin, mens resten sørger for rengøring.

I Ålborg tapper man nemlig den akvavit, der sælges vest for Storebælt. Det foregår på en tappemaskine, der drøner derudad med 7000 halve i timen.

Arbejds miljø

Lugten på chipslinjerne er umiskendelig. Det er der ikke meget at gøre ved, og kan man ikke li' lugten i 'grillbaren', så...

Gulvene er glatte af kogeolien, men arbejderne får skridsikkert fodtøj og nødvendigt arbejdstøj.

Olien er i øvrigt i lukkede systemer for at undgå iltning, der kan medføre harskning. Men noget trænger der altså ud, og sikkerhedsrepræsentanterne er opmærksomme på den risiko, der kendes fra restaurationsbranchen med stærkt forøget kræftisiko på grund af stegeos.

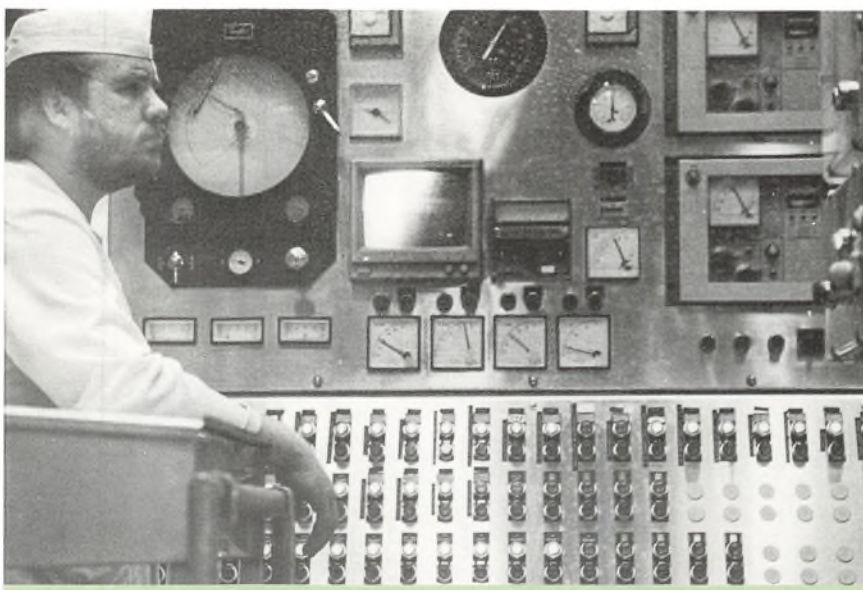
Støjen overskrider ikke de 90 dbA, men er tæt på ved skrælleriet. Nu er forskellige maskindele pakket ind, og der er sat bafler op, og sikkerhedsrepræsentanterne arbejder løbende med problemerne.

Men som fagforeningsformanden Finn Larsen siger:

"Det er ikke noget virksomheden bare gør. Det har været en kamp hver gang, vi har ønsket støjen nedsat."

"Men i det store og hele går det nogenlunde heroppe", siger Carsten Jensen. "Det er sikkert ikke så meget forskelligt fra andre steder. Vi ta'r nogle ture med ledelsen ind i mellem. Det skal vi vel tilsyneladende ha'".

flc.

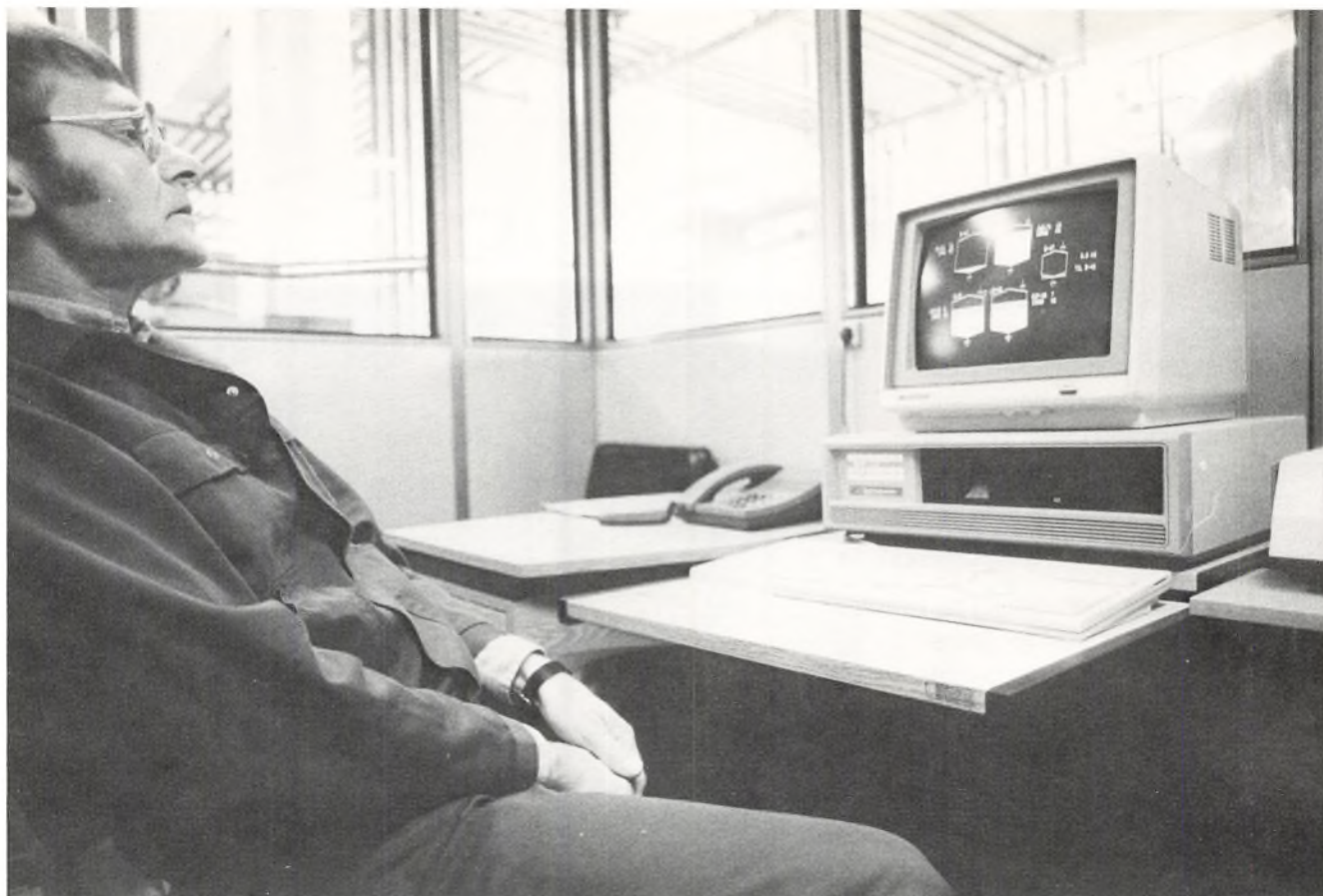
Herfra styres de to linjer for chips og pommefrites.

På lageret palleteres produkter til Kim's.

Det går stærkt i posepakkeriet.

Keld Kristensen har været på "Spritte" i Aalborg i 28 år, så han kender til den kraftige teknologiske udvikling. Nu sidder han ved en skærm, hvor han styrer blandingen af akvavitterne. Han indrømmer gerne, at han var noget nervøs ved

overgangen fra "slanger og håndtag" til computer, hvor undervisningen, han modtog, var ret beskednen.

Men nu er uddannelsen ved at komme i system. Firmaet er posi-

tivt, og i hele 1987 er der til stadighed to arbejdere af sted på proceskursus. Fagforeningen presser på og støtter, fordi den bedste måde at bevare arbejdspladser på er at kvalificere spritarbejderne.

Hvad er et navn? Penge!

Der er nok ikke mange kroner i at hedde Jensen. Men hedder man Spendrup og samtidig ejer et bryggeri, så mener man også at have ret til at tjene på navnet.

En dansk familie, Spendrup, købte et bryggeri i Sverige og omdøbte produktet til deres eget navn, altså Spendrup-øl.

Navnet indregistrerede de, og så skulle bryggeriet betale en afgift for

benyttelse, til et andet selskab som familien oprettede. Det var en fed fidus indtil det svenske skattevæsen gik i gang.

De mener pengene for navnet skal beskattes som aktieudbytte, og det betyder formentlig, at Spendrupperne skal lemme 1.5 millioner kroner til skattevæsenet.

Kamp om San Miguel

Efterdønninger fra den såkaldte revolution på Filippinerne, der førte til Marcos' flugt, har nået bryggeribranchen.

I hans år som diktator sikrede han sig selv og sine nærmeste venner de bedste muligheder for at tjene virkelig mange penge.

Bl.a. blev småbønderne, der dyrkede kokosnødder, tvunget ind i en salgsforening, som Marcos' nærmeste ven blev direktør for.

Denne forening, hvor bønderne naturligvis ikke havde noget at sige, manipulerede sig til at eje 31% af San Miguel bryggeriets aktier.

Nu, hvor Marcos og hans venner er flygtede, forsøger den tidligere filippinske ejer af aktierne at købe

dem tilbage. Men Aquino-regeringen siger nej: For hvis er aktierne reelt? Sandsynligvis tilhører de Marcosdynastiet og så vil staten overtage dem som erstatning for en del af den svindel og humbug, de har udført.

Men nu har udenlandske selskaber også meldt sig som købere – og med lokkende tilbud.

Det drejer sig om tre australske og to amerikanske selskaber. Den sidste, der er trådt ind på scenen

med et meget fordelagtigt tilbud, er Anheuser-Busch, DfB's samarbejdspartner i USA og Danmark.

Australierne maser »ovenpå«

Australske bryggerier har ikke længere marked nok på »undersiden« af kloden.

Sidste år købte Foster, der er Australiens største mærke, det store engelske Courage bryggeri for 2.2 milliarder US\$. Nu har de lige til-

budt 290 millioner dollars for Canadas tredjestørste bryggeri Carling O'Keefe.

Det forlyder, at de nu også igen er ude med indkøbskurven i England.

Guinness mister »styrke« og »fodslaw«

Den legendariske Guinness-koncern, der sælger sit sorte øl ved at love »flere kræfter« til brugerne, er blevet viklet ind i en gigantisk fi-

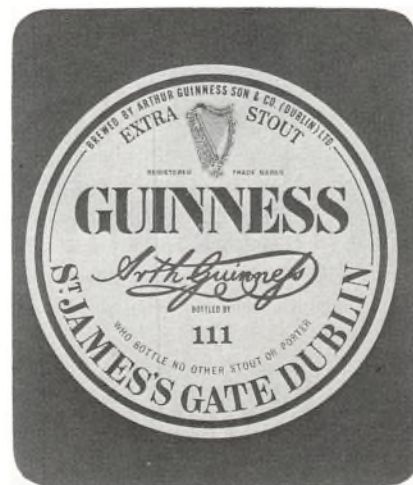
nansskandale, der forsøges trævlet op ved Londons domstole.

For et års tid siden købte Guinness for den nette sum af 2.7 milliarder pund, Distillers Co, der bl.a. fremstiller Johnny Walker og White Horse whisky.

Det, der nu er afsløret, er, at de mange penge til købesummen blev skaffet til veje ved kurspleje. Aktiekurserne blev jobbet kunstigt op, værdiforøgelsen belånt, og så havde man pengene til whiskykøbet.

Afsløringen koster formentlig Guinness omkring 125 millioner pund og en stribe direktører har fået sparket.

Hovedmanden, Saunders, der kommer fra Nestlé, er ellers en dygtig fyr. Han havde fået skåret antallet af de ansatte ved Guinness ned til det halve og fordoblet profitten. Samme kur var han igang med på Distillers i Skotland.

Guinness lapper på skrammerne ved at sælge interesser fra, men rygterne går i London City om forestående overtagelsesforsøg.

Noksombekendte Anheuser-Busch nævnes som mulig interesseret køber.

Coca-Cola arbejderne

På trods af års forfølgelse er det igen lykkedes Coca-Cola arbejderne at få deres fagforening til at fungere. Og ikke nok med det: de har kræfter til at samle andre fagforeninger til fælles kamp for demokrati og menneskerettigheder.

»Har I været her før?« spørger den pistolbevæbnede vagt i Coca Cola fabrikkens modtagelseskontor. »Nej, men vi vil gerne tale med fagforeningens ledelse«. »Et øjeblik« siger han, griber telefonen og melder vores ankomst. Efter at have fået byttet vore pas ud med Coca Colas rød-hvide-plastik-besøgs-skilte til at sætte på tøjet, bliver vi vist ned bagest i fabriksområdet hvor fagforeningen har lokaler. Og skønt vi ikke har lavet nogen aftale

i forvejen, bliver vi hjerteligt modtaget og straks inviteret til møde med fire fra ledelsen af STECSA, Coca Cola arbejderne fagforening.

Lille åbning

Vi er i Guatemala for at skaffe os et nærmere kendskab til fagbevægelsen. Og for at undersøge, hvad der er sket i landet i løbet af det første år med en civil regering efter årtiers for ikke at sige århundreders – brutale og blodige militærdiktaturer.

Diktaturer, der har knækket gentagne forsøg på at skabe en stærk fagbevægelse i Mellemamerikas mest industrialiserede land. Omkostningerne ved dette kender Coca Cola arbejderne. »Det vi ser nu er en lille åbning, der giver de faglige organisationer lidt større margin« siger Evert Soto, formand for fagforeningen på Coca Cola. »For den voldelige undertrykkelse, vi var udsat for i begyndelsen af 80'erne var så voldsom, at organisationerne måtte trække sig tilbage«.

»Måske har I hørt om alle vore martyrer: otte døde og to forsvundne kammerater, og andre der måtte gå i eksil. Det har vi oplevet på vor egen krop i denne fagfor-

På væggen i kantinen hænger portrætter af de arbejdere, der blev dræbt eller forsvandt, da undertrykkelsen af fagbevægelsen var værst.

er i front

ening. Vores ledere som Pedro Quevedo og Manuel Balam blev dræbt, fordi det var lykkedes dem at opbygge en stærk fagbevægelse. Vi kunne dengang samle 30-40.000 mennesker til en demonstration. I de mellemliggende år har det ikke været muligt at demonstrere. Men i 1986 indkaldte UNSITRAGUA, Guatemalas Faglige Arbejderunion, til 1. maj demonstration for første gang siden 1980. Det blev en succes, idet der deltog 6-8.000 arbejdere. Folk begyndte igen at strejke og demonstrere«.

Faglig aktionsenhed

Coca Cola arbejdernes fagforening er en af de stærkeste fagforeninger i Guatemala. Så stærk, at den har kunnet besejre en multinational gigant som Coca Cola, der i 1984 ville lukke fabrikken og dermed slippe af med den besværlige fagforening. Påskuddet var, at virksomheden var urentabel. Efter et helt års besættelse af fabrikken lykkedes det arbejderne at få den genåbnet under en ny ledelse. Det var i sig selv grund nok for os, til gerne at ville aflægge fagforeningen et besøg.

Mens vi nyder en Cola kigger vi i det tykke fotoalbum med billeder fra fagforeningens historie. Der er billeder fra strejkerne og besættelsen, billeder fra festerne og fra fodboldkampene, billeder fra møderne og forhandlingerne, og endda et billede af en smilende fagforeningsleder ved siden af sin kommende bødde, en vagtmand på fabrikken.

Der var endnu en grund til vort besøg hos STECSA. Den er nemlig en af de fagforeninger, der i februar 1985 dannede UNSITRAGUA – Guatemalas Faglige Arbejderuni-

on. Samuel Estrada er Coca Cola arbejdernes repræsentant i UNSITRAGUA: »Allerførst vil jeg sige, at vi netop her i februar 1987 har dannet en endnu bredere front bestående af fire fagforbund og faglige sammenslutninger. Foruden UNSITRAGUA indgår CUSG, Konføderationen for Faglig Enhed i Guatemala, FESEBS, Føderationen af fagforeninger i Banker og Forsikringsselskaber, og SINDE, Elektricitetsarbejdernes Fagforening. Frontens grundlag er en fælles arbejdsplatform, som organisationerne sammen har udarbejdet. Den betyder, at vi vil stille fælles krav til Vinicio Cerezos kristelige demokratiske regering. Enheden er en nødvendighed, og et produkt af det historiske øjeblik vi netop nu befinder os i. Vi må derfor se bort fra den enkelte organisations politiske linie. Det er nu et overstået stadium, at vi ikke kunne blive enige på grund af politiske forskelle. I stedet må vi se på hvad det i grunden er, hver organisation kæmper for. Og denne evaluering viser, at vi alle kæmper for de samme mål. Dette historiske øjeblik kræver arbejderklassens enhed på landsplan, så vi får én stemme og større slagkraft«.

Historisk rolle

– Er der udsigt til en ny voldsbølge fra myndighederne side?

»Hør her: Det er hårdt for en enkelt myre at slæbe af med en pose

sukker. Men hvis man vil forhindre at en hel myretue gør kål på sukkeret, må man udrydde myrerne. Og sådan vil det blive, det tror vi. Det betyder ikke, at vi vil lade være med at udvikle fagbevægelsen, for det er nu engang den rolle, vi spiller i historien. Ikke fordi vi har det specielt godt med den, for ingen her kan så meget som nævne indenrigs- og regeringspolitik, uden at ryste i bukserne og få kuldegysninger. Vi er også bange, men nogen *må* spille den rolle.«

Da vi har drukket vores Cola'er går vi ud for at se fodboldbanen, der er opkaldt efter den dræbte Pedro Quevedo. Ved siden af ligger det splinternye fagforeningshus. »Det var beregnet til vore egne fagforeningsmøder, og til møder med repræsentanter fra de 28 fagforeninger i UNSITRAGUA. Men med den nye faglige enhed ser det ud til, at det allerede er for lille fra starten!«, siger vores rundviser stolt.

Artiklen er skrevet af Kirsten, Lars og Donna fra Guatemala-grupperne i Danmark.

Solidaritetsarbejde for Mellemamerika laves af forskellige grupper, der kan findes på Nørrebrogade 32⁴, 2200 N.

EF — Efter Flasker

Nu begynder øldåse-sagen ved EF-domstolen. Kommissionen vil ikke godkende, at Danmark opretholder kravene om returflasker eller pant, eller at vi af miljøhensyn fastholder forbud mod øldåser.

Spiser man kirsebær med de store, får man stenene i øjet, og drikker man bajere med de store, får man dåserne i nakken.

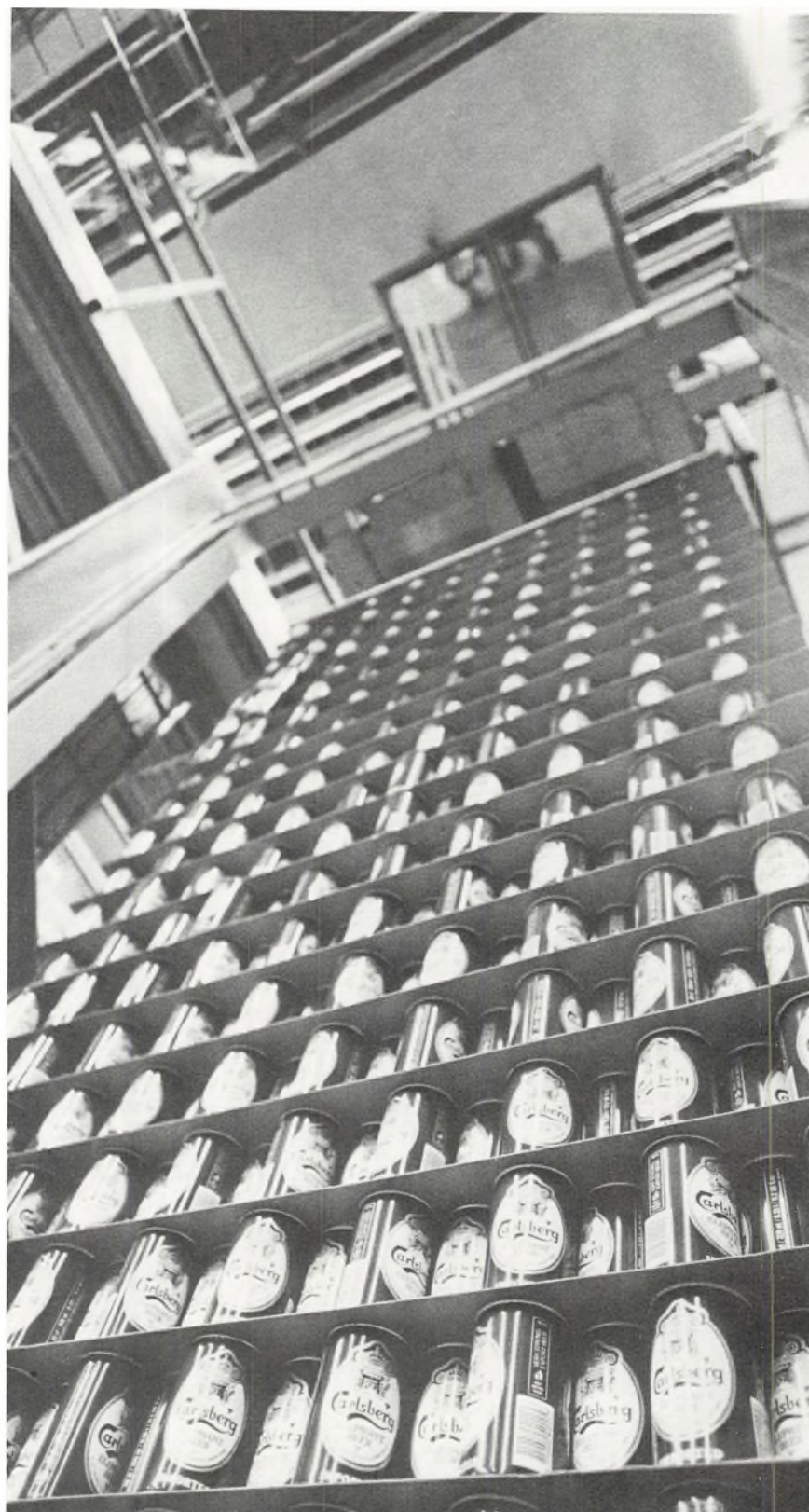
Endnu en EF velsignelse er på vej til at brede sig ud over Danmark. Måske endda bogstaveligt. Tomme, rustne øldåser på grøftekanter, i skovbunden og på pladser og torve.

Det kan blive konsekvensen af den retssag, der starter nu. I første omgang er det retssystemet, der er truet. Det regnes for en teknisk handelshindring, der er konkurrenceforvridende. Men falder det, kan vi så med miljøargumenter dæmme op for dåseinvasionen?

Indenfor på bryggerierne får udfaldet også konsekvenser. Flere bryggeriarbejdere vil komme til at arbejde ved dåsekolonner. Hvordan er det?

Prop & Kapsel har besøgt dåsekolonnen på Tap Syd på Tuborg for at få et indtryk. Dåseøillet er naturligvis til eksport, og der sælges så meget, så kolonnen det meste af året kører på 2-skift. Om sommeren på 3-skift.

Når der køres 50 cl. dåser, er kapaciteten 55.000 dåser i timen. Med 33 cl. dåser stiger den til 60.000/t. Egentlig skulle den kunne køre 90.000, men pakkeenden på kolonnen er så nedslidt, at den ikke kan følge med. En snarlig udskiftning til ½ million forventes.

Dåserne kommer fra »tall palls«, dvs. høje paller, og skubbes så lag for lag ind i maskineriet.

Den aftalte bemanning er på 14 personer.

De fleste af kolonnens operationsstationer adskiller sig fra flaskekolonnens. Går man den igennem fra en ende af, er optagning af flasker og flaske- og kassevask erstattet af dåsetilførsel.

På Tap Syd sætter en truckfører 6-8 gange i timen en såkaldt "tall-pall" ved starten af kolonnen. Derefter sker aftagningen af dåser, lag for lag, automatisk (se forsiden). En bryggeriarbejder på dåserømmen kontrollerer dåsernes stand, medens de føres mod tappemaskinen.

Der fyldes lidt vand i dåserne, så de står mere stabilt på båndet. Før tapningen vendes bunden i vejret på dem.

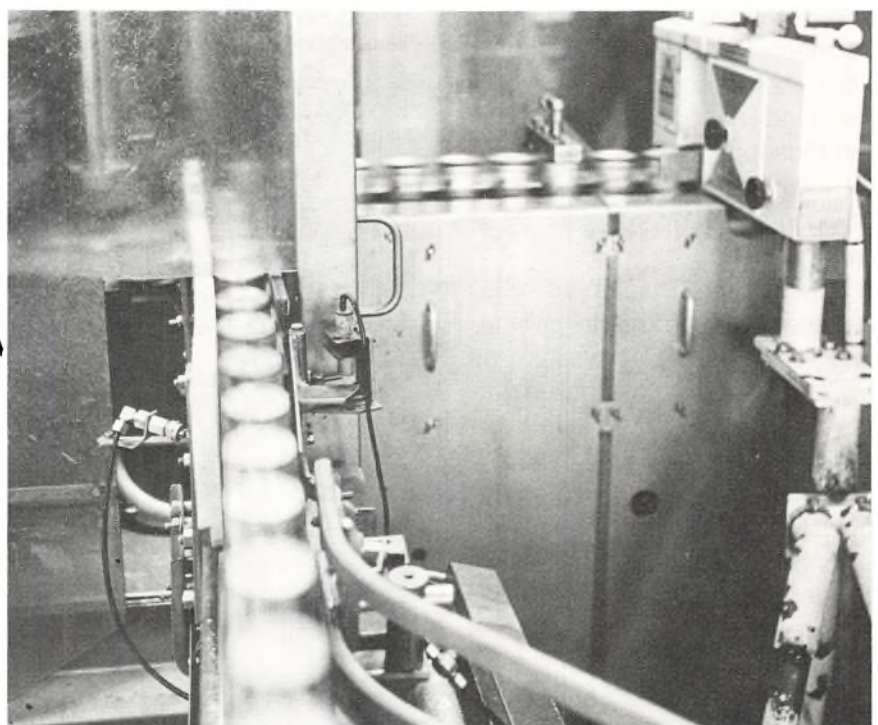
Ved tappemaskinen, hvor der står to bryggeriarbejdere på egen afløsning, er der en ret krævende manuel funktion, nemlig tilførsel af dåselåg, der automatisk påføres efter tapningen.

På Coors bryggeriet i USA, som forbundsstudierejsen besøgte sidste år, har man dåsekolonner, der kører 104.000/t, og hvor hele tilførslen af låg er fuldautomatiseret.

Etikettering mangler naturligvis, men en datopåføring finder sted. Trykssværtens indhold er der nogen usikkerhed om farligheden af. Et kraftigt udsugningsanlæg er etableret, og i øvrigt er der ingen arbejdere i nærheden.

Ved tappemaskinen skal der til stadighed sørges for tilførsel af låg til dåserne. Flitex'en udtager dåser til kontrol for fyldning, enten vilkårligt eller ved alle stationer. Så kan det ses, hvilken ventil der f.eks. laver spidser. I øvrigt er flitex'en på båndet forsynet med isotoper. Det forsøgte arbejderne på Turborg at forhindre at få installeret. Men da det dels var vanskeligt at pege på alternativer, og det dels eksisterede andre steder i landet, måtte de acceptere det. De er dog til stadighed på udkig efter andre metoder. Som genboer til Barsebäck bryder de sig ikke om atomer.

Efter tapning er der fyldehøjdekontrol og påsætning af låg.

Samme sted er placeret en filtex, der kontrollerer spidser. Fejlprocenten er på 0,2-0,5. Spidser skubbes ud og føres til en "dåseknuser", hvor metallet mases sammen i baller og øllet går i kloakken.

Resultatet af "dåseknuserens" arbejde.

Ved pakkeenden er der bygget en lydskærm, der sikrer, at støjen er nedsat til den lovlige grænse. Uden skærm ville støjen være på 93-94 dBA.

Pakkeenden er "flaskehalsen" i kolonnen. Der pakkes to typer. Ved f.eks. helkartoner skubbes dåserne ind i kartonnen. Men da kartonfødeapparatet har lille kapacitet, skal der hele tiden være en bryggeriarbejder på pladsen for at fylde op.

Senere limes, tapes og vejes kartonerne, før de kører til palletering, der sker fuldautomatisk og fuldendes med, at hele pallen puttes i en pose af plastic, der krympes.

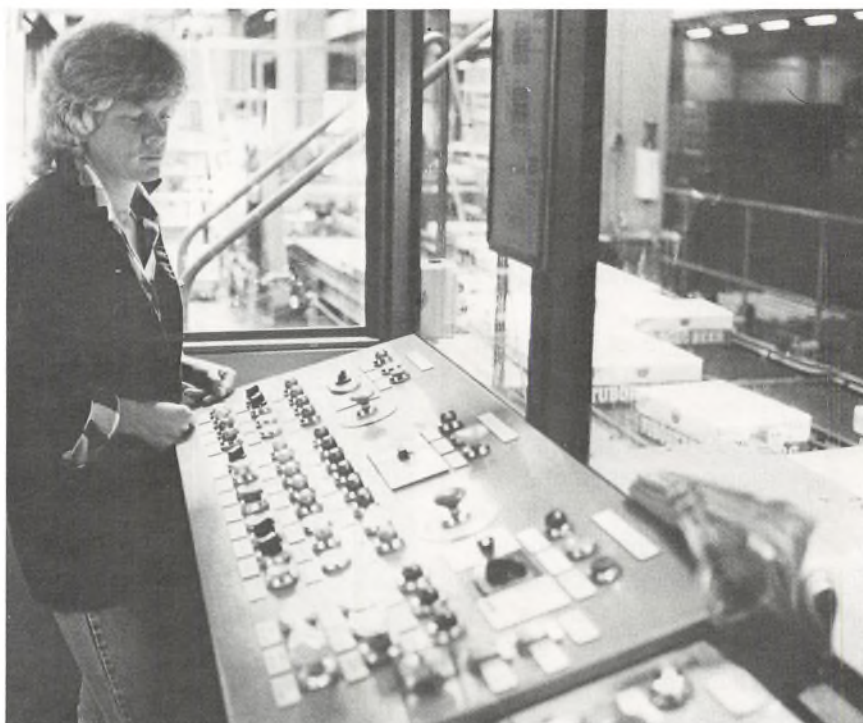
Erfaringerne på Tap Syd om arbejdsforhold og -miljø på en tappekolonne for dåser kan snart vise sig at være af betydning for mange bryggeriarbejdere ud over hele Danmark.

Det kommer an på EF, der som bogstaver altså også kan komme til at stå for: Efter Flasker. *flc.*

Ved pakning af helkartoner skubbes dåserne ind i æsken. Når der opstår problemer, hvad der nemt gør, skal ny karton anbringes manuelt.

Her styres palleteringen. Kartonerne kan vendes og drejes på båndet, så der findes 9 kombinationer af stabling.

Ætsende

NATRIUMMETASILIKAT

Månedens kemikalieportræt omhandler denne gang stoffet natriummetasilikat.

Udover hvad der ellers skal siges om dette stof, skal det nævnes, at stoffet i 1984 var placeret på Miljøstyrelsens liste over farlige stoffer.

I den nye udgave af samme liste (1986 udgaven) er stoffet gledet ud. Det skyldes ikke, at man nu har opdaget, at det er mindre farligt men udelukkende, at EF ikke vil acceptere, at et stof, som EF ikke anerkender som farligt placeres på den danske liste over farlige stoffer. Dette har miljøstyrelsen måttet acceptere.

Selv om natriummetasilikat ikke længere er på nævnte liste, så har producenten eller importøren dog fortsat pligt til at mærke stoffet på samme måde som tidligere.

Hvor anvendes natriummetasilikat

Natriummetasilikat optræder hovedsageligt som delkomponent i adskillige rengøringsmidler, af hvilke bl.a. kan nævnes flg.: maskinopvaskemidler, CIP-rengøringsmidler, manuelle rengøringsmidler f.eks. ved rengøring af støjskærme. Ligeledes anvendes stoffet i forbindelse med højtryksrengøring.

Natrummetasilikat er et meget stærkt basisk stof, eksempelvis skal nævnes, at PH-værdien i en 1% opløsning er 13, ud af en skala der går til 14.

Stoffet er skrappt til at opløse fedt og proteiner. Det er derfor også farligt for mennesker. I rengøringsmidlet har stoffet også en funktion som korrosionsinhibitor, det vi sige, at stoffet hæmmer en ned-

brydning eller ødelæggelse af maskinernes metaloverflader.

Stoffets klassifikation

Natriummetasilikat er i henhold til Miljøstyrelsens liste klassificeret som »ætsende«.

For stoffet gælder følgende risikosætning: »I tilfælde af stof i øjne, skylles straks grundigt med vand og søg læge«.

Under sikkerhedsætninger angives følgende: »Under arbejdet bæres dertil egnede beskyttelsehandsker og -briller/ansigtsskærm.

Oplysninger om stoffets giftighed

Stoffet kan optages fra mave-tarmkanalen eller gennem lungerne ved indånding af aerosoler. Metasilikat udskilles med urinen eller bindes i forskellige væv.

Afhængig af koncentrationen kan indtagelse af stoffet give kraftige irritationer eller ætsninger af slimhinderne i mave-tarmkanalen, hvilket kan medføre kraftige mavesmerter og opkastninger.

Ved indsprøjtning af 200-300 mg/kg i bughulen hos rotter af en opløsning, der er neutraliseret til PH ca. 7, ødelægges vævet i milt og lymfeknuder. Nyreskader er påvist hos hunde, der har fået lave koncentrationer med foderet i 4 uger.

Afhængig af koncentrationen giver stoffet kraftige irritationer eller ætsninger af øjne, hud og slimhinder. Forsøg med kaniner har vist, at påvirkninger og ætsskader af øjnene kan medføre blindhed. Erfaringer fra mennesker samt forsøg med dyr har vist, at sår efter æts-

skader med natriummetasilikat heles langsomt.

Længerevarende kontakt med fortyndede opløsninger kan give toksiske eksemer.

Irritation af luftvejene kan alt efter dosis give hoste, åndenød og eventuelt vand i lungerne.

Andre sundhedsskadelige egenskaber

Der foreligger ingen oplysninger om stoffet har andre sundhedsskadelige egenskaber, herunder allergi, foster- og forplantningsvirkning, kræftfremkaldende egenskaber og andre påvirkninger af arveanlæg.

Øvrige oplysninger

Stoffet (i pulverform) opløses i vand *under kraftig varmeudvikling!*

Stoffet reagerer voldsomt med syrer, ætser aluminium og zink under dannelse af eksplosiv luft/brint gasblanding.

Hvad gør vi på arbejdspladsen?

Hvis man på virksomheden bruger produkter, som indeholder natriummetasilikat, må det undersøges, om stoffet kan erstattes (substitueres) med et stof, der ikke har de

**Månedens
kemikalie-
portræt**

nævnte sundhedsskadelige egenskaber.

Der skal også ses på arbejdsmetoden, og her er der grund til at ad-

vare mod anvendelse af højtryks-
spuling, som kan medføre dan-
nelse af skadelige aerosoler.

Dette er en opgave for sikker-
hedsorganisationen.

Konsulentafdelingen

Vi gratulerer

*25 års jubilæum
Tuborg*
23. juni
Herluf Jensen
Bispeengen 15¹ tv.
2000 Frederiksberg

4. juli
Børge Andersen Stride
Solsortevej 74¹ th.
2000 Frederiksberg

*25 års jubilæum
Carlsberg*
12. juni
Axel Bæk Christensen
Bispevangen 8⁶ tv.
2750 Ballerup

9. juli
Bente Elise Johansen
Sandholtvej 79
2650 Hvidovre

31. juli
Bent Birkemark
Randersgade 47, st. th.
2100 København Ø

*25 års jubilæum
Albani Bryggerierne*
10. juni
Harriet Nielsen
Langedgade 4-6 st.
5000 Odense C

Sådan undgår du de skadelige påvirkninger fra højtryksrensning

Det er efterhånden kendt, at støj, kemiske påvirkninger, vibrationer og aerosoler (dråbetåger) fra højtryksrensning er årsager til en række akutte og langsigtede skader.

Det kan f.eks. være eksem, allergier, muskel- og ledsmerter, luftvejslidelser og psykiske belastninger.

Men nu skal disse påvirkninger og skader fjernes eller i hvert fald formindskes.

Derfor har branchesikkerhedsrådene for service- og tjenesteydelser (BSR nr. 8) og nærings- og nydelsesmiddelområdet (BSR nr. 9), netop udsendt en vejledning om skumudlægning og højtryks-spuling i levnedsmiddelvirkomheder og lignende virksomheder.

Især skal afsnittene om rengørings- og desinfektionsmidler samt metodeanbefalinger fremhæves. Her får man en grundig viden om, hvordan højtryks-spuling kan gøres mindre farlig, ved f.eks.

at bruge mindre skrappe rengøringsmidler samt anvende metoder og udstyr, der bl.a. formindsker de farlige aerosol-dannelser (dråbe-tåger).

Allerbedst er det at gå over til en anden rengøringsmetode, f.eks. lavtryksrensning ved 20-30 bar. Denne

metode bruges allerede i dag og er ligeså effektiv og mindre skadelig.

Den nye vejledning kan fås gratis hos branchesikkerhedsrådets sekretariat, telf.: 01 14 21 40.

Det går godt på FB...

men ikke så godt, at overskuddet er på 485 millioner kr. Men kommer der et punktum ind, så passer det: 48.5.

DIVERSE

Bryggeriarbejdernes Fagforening Kolding

90 ÅR

Reception for medlemmer
og venner

1. juli kl. 15-19

Sdr. Havnegade 40

Pbv. Lone Christensen

Døden skal ha' en årsag

Hvis det er et langt liv, man ønsker, skal man fra vuggen slå ind på at blive gårdejer og bosætte sig med sin bondegård i Sønderjylland og i et stuehus med alle faciliteter, inklusive en kone.

Det kan til nød gå an at vælge at blive universitetslærer eller officer. For sidstnævnte i fredstid, må man formode.

Naturligvis er det dumt at blive ufaglært arbejder. Især, hvis man er fraskilt, bor i København og mangler bad og toilet i lejligheden. Det holder man nemlig ikke længe til.

Oplysningerne, der vel ikke er synderlig overraskende, stammer fra en undersøgelse Danmarks Statistik har lavet: "Dødelighed og erhverv 1970-80".

Der opereres med indekstal. Dem har man lavet ved at se på dødeligheden for henholdsvis alle mænd og alle kvinder i erhverv. Det gennemsnit har fået tallet 100.

Så er man gået ind i de forskellige erhverv og set på dødeligheden der. Ligger den over eller under indekstallet 100? Et indekstal over 100 betyder f.eks. overdødelighed.

Gårdejeren vi startede med har en dødelighed på 64, altså betydeligt under gennemsnittet. Universitetslærerens er på 68 og officerens på 71.

Ser vi på gruppen "ufaglærte mænd", finder vi igen ud af, at der må være rart på landet, for der ligger dødeligheden mellem 70-80.

Går vi til byerhvervene kravler tallet hurtigt opad, og de fleste grupper har en overdødelighed. Matroser ligger i toppen med 190.

Femtepladsen fra toppen indtages af bryggeri- og spritfabrikarbejdere. Tallet er 141. Det er altså et udsat erhverv forbundets medlemmer har.

Kommer der så oven i dårlige boligforhold og andre socialt belastende ting, betyder det en yderligere livsafkortende belastning.

Det skræmmende billede gælder

selvfølgelig også for kvinder. gruppen "ufaglærte kvinder" topper servitricer og smørrebrødsjomfruer med 157. Men lige der under, på 149, finder vi de kvindelige bryggeriarbejdere.

Hvad er så typiske dødsårsager for bryggeriarbejdere?

Der er en klar overdødelighed for kræft i åndedrætsorganer. Igen opereres der med indekstal. Gårdejere, ingeniører og læger ligger på 40-50. Men bryggeriarbejderne når op på 161.

Det er også ejendommeligt at notere, hvordan selvmord som dødsårsag fordeler sig. Politibetjente og tømrere ligger nede på 50.

Bryggeriarbejderne ligger på 180. Det er dog ikke toppen. Her ligger de ellers så begunstige læger med hele 221.

Og så den uundgåelige sandhed. Skrumpeleveren. Naturligvis er det hyggeligt selskab, man er i: typografer, matroser og tjenere. Men tallet er chokerende højt: 477. For gårdejeren er det 18 og for tømreren 46.

Døden har fået en årsag med undersøgelsen. Resultaterne er som nævnt ikke særligt overraskende. Endnu et dokument, der understreger ulighederne i klassesamfundet. Der er ikke andre end os selv til at gøre noget ved det! *flc.*

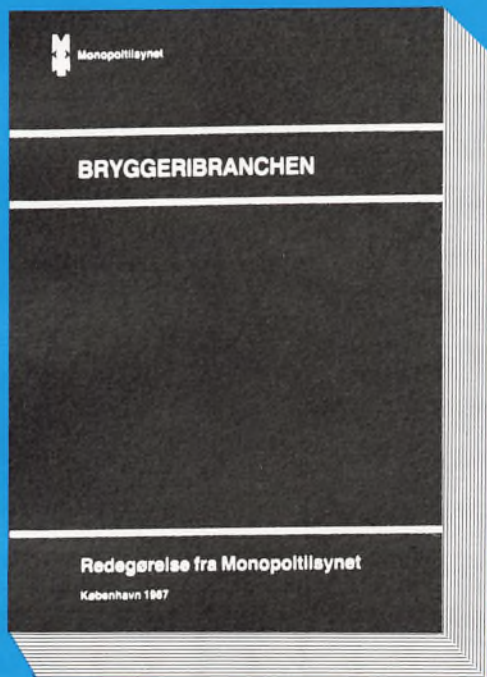

**Vé børn af den, der søger
at sikre sig selv og sit
som uden tanke for andre
lever sit liv på kredit
og efterlader en klode
giftig, befængt og beskidt.**

**Stands de truende kræfter.
Stands det skamløse ridt.
Stands den kyniske jagen,
den dræbende drøm om profit.
Giv vore børn en verden,
hvor alle kan ånde frit.**

Carl Scharrberg

NF.81

MINDRE ELLER MERE MONOPOL?

USA: RAPPORT OM REJSE

MØDE I KOLDING: FORBUNDSFORMANDEN ORIENTERER

PROP KAPSEL

ISSN 0900-8446

Medlemsblad for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion: Preben Mortensen
(ansvarsh.) og Flemming Carlsen

Forbundets adresse
Tomsgårdsvej 19¹
2400 København NV
Tlf. 01 19 05 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Arthur Jensen

Hovedkasserer
Jytte Hansen

Forbundssekretær
Lone Christensen

Provinsssekretær
Thomas Olsen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Produktion
Holbæk Fotosats ApS

INDHOLD

Leder	2
Forbundsledelsen i Kolding	4-5-6
Dengang i Kolding	6-7
Der skal ombindes	7
Monopoltilsynets rapport	8-9-10
Social orientering	11-12
USA-rapport	13-14-15
Diverse	15
Kurstilbud i 1987	16

Overenskomstsituationen

Når disse linjer skrives har Forbundet og Foreningen af Depotindehavere netop sluttet forlig ved godkendelse af forligskvindens mæglingforslag.

Endnu en urafstemning skal igang blandt depotarbejderne på Carlsberg-Tuborg depoterne landet over.

For mange medlemmer er det svært at forstå, at man mere end en gang skal stemme om stort set det samme overenskomstforlig.

Forklaringerne er forskellige og overenskomstsituationen 1987 har klart vist, at man må finde nye regler for afslutning af aftaler, (hovedoverenskomst og særaftaler) så man ikke kommer i samme situation i fremtiden, næste gang i 1989.

For bryggeriområdet viste det sig, at på grund af situationen i København, hvor man ikke var tilfreds med hovedoverenskomsten og særaftalerne, faldt overenskomstforliget første gang.

Sagen blev herefter overdraget forligsinstitutionen, som ikke kunne forbedre hovedoverenskomstresultatet, men i stedet løste nogle problemer i København, hvor DfB forlængede beskæftigelsesgarantien med et år til 31. december 1989, imod visse modydelse om ændringer i distributionsområderne på Carlsberg-Tuborg bryggerierne i København.

Dette gjorde at repræsentanterne fra den københavnske afdeling, selv om der ikke var opnået forbedringer i hovedoverenskomsten, anbefalede forliget.

Dette gjorde, at man måtte stemme om det samme overenskomstforlig to gange på bryggeriområdet.

Det medførte at bryggeriarbejderne i det øvrige land følte sig brugt i et spil om specielle forhold i København, og mange har i protest stemt imod med den begrundelse, at forbundsledelsen varetog københavnernes interesser mere end provinsens.

Dette er naturligvis ikke rigtig, men ændrer ikke ved den kendsgerning, at københavnernes med deres klare medlemsmæssige flertal reelt kan bestemme, hvordan overenskomstsituationen skal forløbe, hvis de ikke er tilfredse med de lokale aftaler.

Det betyder, at københavnernes kan lægge større pres på lokalaftalerne end provinsen, hvilket er uacceptabelt.

Man kan imidlertid ikke bebrejde københavnernes, at de bruger deres medlemstal til at presse så gode aftaler igennem som muligt og på demokratisk vis stemme et overenskomstforlig ned.

På den anden side har mulighederne for at nå det samme på lokalaftalerne landet over været ens, og derfor må forbundet på sin kongres i 1988 drøfte en fremgangsmåde, der hindrer at lokalaftalerne i København har større prioritet og bedre muligheder for et godt resultat end i Randers, Århus, Odense, Fredericia, Helsingør eller andre provinsafdelinger.

På depotområdet skal man igang med den tredje urafstemning og desværre i en feriemåned, der gør at man må trække urafstemningen over en meget lang periode. Også her måtte det konstateres, at det ikke var muligt for forligskvindens at forbedre overenskomstforliget, men i stedet støttede os over for et valg om at få 7 kr. mere i timen i den faste løn over en to-årig overenskomstperiode, eller at lægge lønforbedringen på provisionen, som i gennemsnit vil give en betydelig bedre lønfremgang end 7 kr. i timen. Flertallet af forhandlingsudvalget kunne ikke acceptere, at anbefale et forlig på den faste løn, da dette lønmæssigt ville være mindre end det forlig, man selv havde forhandlet sig frem til.

En sådan situation bør også medføre overvejelser om en ændret forhandlingsprocedure, hvor det sikres, at alle forhandlingsmuligheder er udtømt. Hvis man alligevel skal gennem forligsinstitutionen og ud og stemme om det samme resultat flere gange, giver det en falsk trykthed ved at tro, at man kan stemme nej og derefter komme i forligsinstitutionen og opnå et bedre resultat.

Overenskomstsituationen 1987 har vist, at der ikke kan opnås mere i forligsinstitutionen, hvis man først ved en urafstemning har stemt nej.

Overvejelser må derfor gå på, om man vil indbringe forhandlingerne til forligsinstitutionen før en afstemning, således at alle mulighederne er opbrugt, og et nej derfor er ensbetydende med konflikt.

En diskussion om dette må tages op, når vi har fået det hele lidt på afstand. Kongressen i april 1988 vil givet beskæftige sig med disse spørgsmål, hvor synspunkterne sikkert vil være lige så forskellige, som de har været om de overenskomstforlig, der har været til urafstemning.

Direkte information vigtig

Da forbundets hovedbestyrelse, efter forhandlingsudvalgets weekend-besøg hos forligskvinden, een gang til – og denne gang eenstemmigt – havde anbefalet medlemmerne at stemme ja til overenskomstresultatet, besluttede forbundets daglige ledelse at tage på en turné rundt til provinsens arbejdspladser.

Grundig orientering er en forudsætning for stillingtagen. Og situationen ved bryggeribranchens overenskomstfornyelse var ikke præget af nemtgenemskeuelige og letforståelige ingredienser.

Nu skulle man stemme igen. Og om præcis det samme, man tidligere havde stemt om. Det gjorde ikke forvirringen mindre.

Derfor turneen. En orientering fra dem, der havde været

med i forløbet, og mulighed for at stille spørgsmål.

Prop & Kapsel stødte til i Kolding på bryggeriet Slotsmøllen. Det var ikke tilfældigt, det netop blev i Kolding.

Her havde ca. 75% af medlemmerne deltaget i afstemningen og stemt klart nej til overenskomsten. 25 sagde nej og 13 sagde ja.

Vi må se på proceduren

Forbundsformand Preben Mortensen lagde ud med at forklare forløbet, hvor 75% af de københavnske medlemmer havde stemt nej, fordi de var utilfredse med deres særaftaler, mens 75% havde stemt ja i provinsen.

– Der har været utilfredshed med, at forliget kunne sendes til afstemning, og vedtages eller forkastes ud fra hvilke lokale

problemer, man havde. Og da København har den største del af medlemsskaren, kunne de reelt bestemme, om et forlig skulle vedtages eller forkastes. Hvis man i nogle provinsafdelinger ikke var enige om særaftalerne, men man var det i København, kunne man få vedtaget hovedoverenskomsten og særaftalerne dér, selv om problemerne ikke var løst i provinsen.

Det må vi i hovedbestyrelsen og kongressen se på, så vi ikke igen kommer i sådan en situation. Jeg kan ikke sige, at vi ikke gør det, for det må være en demokratisk ret, at når medlemmerne stemmer, uanset hvor de er fra, så er det flertallet, der er det afgørende. Men der må dog tages mere rimeligt hensyn til de små afdelinger. At Kolding

Vi forstod ikke den skriftlige information, – sagde medlemmerne i Kolding til formanden – det var én af grundene til at vi stemte nej.

stemmer nej til særaftalerne får ingen konsekvenser, men hvis der ikke er enighed om særaftalerne i København, så får det konsekvenser. Derfor må vi se på proceduren.

Derefter gennemgik forbundsformanden forligets enkelte punkter om løn, arbejdstid, kapitalpension, turnusordning osv. Og så blev der åbnet for spørgsmål og diskussion.

Var lokaloverenskomsten syltet?

Finn Frydenløv, der var formand for forhandlingsudvalget, lagde ud.

– Vi var utilfredse med, at man tog kapitalpensionen, og så fik vi en meget dårlig orientering. Det, vi fik fra forbundet, sagde os ikke rigtig noget. Man skal næsten være student for at finde ud af det.

Desuden var vi skuffede over, at der på vores lokaloverenskomst var nogle punkter, vi ikke kunne komme igennem med. Dem sendte vi til forbundet, men fik dem retur. Da fik vi en fornemmelse af, at I havde syltet dem derovre. Vi har bl.a. et stort problem på vores lager, hvor vi ikke har en bemandingsaftale eller pauser.

Vi var skuffede over, at forbundet ikke ville bakke os op, for det er et af vore store problemer.

Mange her har ikke været klar over, hvad denne overenskomst indebar. Derfor har man stemt nej.

I sit svar var forbundsformanden inde på at forklare, hvad der var sket med gruppelivsforsikringen og kapitalpensionen. Om lokaloverenskomsten sagde han:

– Vi har ikke syltet lokaloverenskomsten. Da særaftalerne startede, blev I tilbudt 25 øre. Det var naturligvis for lidt, og så brød forhandlingerne sammen. Så er proceduren, at de går videre til hove-

Eftertænksomme miner ved "damebordet". Mange tvivlsspørgsmål blev afklaret ved den direkte information og diskussion.

dorganisationerne, altså forbundet og Bryggerforeningen. Vi fremhævede, at der var frie forhandlinger, men Bryggerforeningen svarede, at de ikke kunne risikere, at der blev givet f.eks. 2 kr. i nogle særforhandlinger, for brød hovedforhandlingerne sammen og havnede i forligsinstitutionen, så kunne der ikke flyttes på det beløb. Derefter sagde de, at hvis vi ville have et forlig, så måtte der lægges et loft over særaftalerne, hvor de så gik med til 1 kr. Vi anførte, at alle de udestående ting skulle kunne forhandles een gang til. Men der henviste de til reglerne, der siger, at hvis parterne ikke kan blive enige, så kører særaftalerne uændret videre.

København sagde nej til særaftalerne

– Problemet er, at København udgør 2/3 af stemmerne. De havde heller ikke fået løst deres særaftaler. Derfor sagde de i HB, at de ville stemme nej. Senere udvidede deres generalforsamling nej'et til også at være et nej til dele af hovedaftalen. Men da strejken skulle

starte, og vi havnede i forligsinstitutionen, interesserede forligsmanden sig kun for københavnernes særaftale, der blev forhandlet uden forbundet og direkte mellem DfB og fagforeningen. Hovedaftalen var ikke til forhandling.

Det har man altså fra arbejdsgiverne og forligsinstitutionen ment, man kunne gøre.

Det er selvfølgelig uheldigt, for enhver anden afdeling, uanset hvor meget de råbte eller skreg og stemte nej, ville ikke få nogen indflydelse på landsplan. Det er uheldigt, at een afdeling kan bestemme sådan nogle ting. Det må vi drøfte på kongressen, for det er uacceptabelt at komme i en sådan situation.

Man kan selvfølgelig ikke bebrejde København, at de ser på, hvordan de skal løse deres problemer, ligesom man ikke kan bebrejde Kolding jeres nej. Situationen er bare, at I har så få stemmer, så det ikke spiller nogen rolle for selve overenskomstresultatet. Men vi har ikke syltet Kolding.

Jeg vil godt medgive, at det har

været svært at forstå det udsendte materiale om overenskomsten. Derfor har vi også besluttet, at i fremtiden tager vi rundt og forklarer og diskuterer det opnåede forlig, så der ikke er misforståelser eller uopklarede ting, når man skal stemme.

Brug den demokratiske ret

Kolding-medlemmerne havde mange spørgsmål om fortolkninger

af forligets detaljer. Især omkring lønnen udspandt der sig en kraftig diskussion. De sidste spørgsmål handlede om den nye afstemning. Forbundsformanden:

– Den foregår efter forligsmandslovens bestemmelser, dvs. 35% nej af stemmeberettigede for at forkaste.

Det kan betyde, at nogle vil undlade at stemme, men uanset om man er for eller mod forliget, må

man bruge sin demokratiske ret, så det ikke bliver loven, der afgør, om vi får en overenskomst eller ej, men at det bliver vores egen afstemning. I forbundsledelsen vil vi ikke bryde os om, hvis der er et flertal af nej, men at mange ikke har stemt, så nejprocenten ikke når de 35%, og det så dermed bliver til et ja. Det må være medlemmerne selv og ikke loven, der afgør resultatet.

flc.

Ebba Rasmussen stemte nej til overenskomsten, fordi der var for lidt på lønnen. I Kolding havde de også stillet krav til udvidede pauser. Heller ikke det var kommet igennem. Hun var utilfreds med aftalerne om kapitalpension, men efter dagens orienteringsmøde mente hun nok, at det var til at leve med. Men der er andre, der har bedre ordninger end bryggeriarbejdernes. – "Jeg har bestemt mig for, hvad jeg vil stemme, men det vil jeg ikke fortælle".

Ulla Bryhl, der har været på bryggeriet i syv år, stemte nej til forliget. Hun følte, der var givet for lidt på lønnen og at orienteringen om resultatet havde været for dårlig. Efter mødet med forbundsformanden syntes hun nok, hun var blevet klogere på, hvad der var sket omkring kapitalpension og gruppeliv, men hun var stadig utilfreds med afstemningsformen og fornemmelsen af, at københavnerne majoriserede. – "Jeg vil nok stemme nej igen", sagde hun.

Bryggeriarbejdernes Fagforening i Kolding er fyldt 90 år. I de gamle skrifter kan man finde denne beretning om stiftelsen af fagforening og forbund.

Om Bryggeriarbejdernes O

I Foraaret 1897 var der stærkt Røre om Slotsmøllens Bryggeri. Den daværende Formand for Bødkerforbundet, Bresemann, som senere blev Redaktør, Folketingsmand og Borgmester i Nakskov, havde i det nævnte Aar igangsat en landsomfattende Organisation af de uden for Bødkerforbundet værende Bødkere. Han kom ogsaa til Kolding. Paa Slotsmøllens Bryggeri arbejdede dengang to Bødkere, Jørgensen og Christensen. Jørgensen var almindelig af Arbejdskammeraterne anset for en Fedthas og en Sladderhank. Christensen var uselvstændig. De nægtede i Overensstemmelse med Direktør Behrens at gaa ind i Organisationen. Følgen heraf blev, at Bresemann iværksatte en Boycot af Bryggeriets Øl. Løbesedler blev spredt i Esbjerg og en Del vestjyske Byer, hvor Slotsmøllen dengang havde et stort Salg af Øl. Samtidig blev et nyt Bryggeri i Esbjerg sat i Gang, og Resultatet blev, at Slotsmøllen mistede Størstedelen af sit Salg paa Vestkysten.

Men ogsaa i Kolding var der stærkt Røre blandt Arbejderne, som særlig vi Ølkuske fik at mærke. Vi blev derfor en Søndag Formiddag enige om at gaa ned og tale med Direktør Behrens, og jeg sagde blandt andet til ham: Vi har meget mere Besvær med at forsvare Dem i Byen, end vi har med at forsvare Slotsmøllens Øl. Blandt Bryggeriets Arbejdere var der ogsaa stærkt Røre. En Del af disse meldte sig ind i Arbejdsmændenes Fagforening, hvorimod nogle – særlig de ældre – ikke vilde være med. Der var derfor stærke Gnidninger. Bresemann havde til en bestemt Dag indbudt til et offentligt Møde paa »Fremad« (»Astoria«), som dengang var Forsamlingslokale. Den daværende Formand for

Fællesorganisationen i Kolding, Typograf P. Hvidtfeldt, ønskede en Løsning paa Konflikten og gik til Sagfører J. L. Hansen, som var Aktionær i Slotsmøllen, og sammen med ham fik han Forhandling i Stand paa Slotsmøllen samme Dag som det offentlige Møde skulde være, og under denne Forhandling, hvori foruden Bresemann, P. Hvidtfeldt og Sagfører J. L. Hansen deltog, opnaedes en Afslutning paa Konflikten, hvilken ikke mindst skyldtes Hvidtfeldt. Bødker Jørgensen fik Lov som »Mester« at staa udenfor Organisationen, hvorimod Christensen skulde gaa ind i denne. Desuden blev det bestemt, at Bryggeriets Arbejdere skulde have Lov at organisere sig, hvad Direktøren vel endog i denne Situation ansaa for ønskeligt, da det ikke var i Bryggeriets Interesse vedblivende at være i Konflikt med de organiserede Arbejdere.

En af de paafølgende Aftener vandrede samtlige Arbejdere lige

fra Arbejdet ned paa det daværende Hotel »Danmark«, hvor Fællesorganisationens Formand, P. Hvidtfeldt, og Næstformand, Maskinarbejder Frands Sørensen, var til Stede som Raadgivere. Her vedtoges det at danne en særlig Forening for Bryggeriarbejderne, der skulde tilmeldes Dansk Arbejdsmandsforbund. Vedtagelsen var enstemmig, og til Formand valgtes Anton Lorenzen, til Næstformand Knud Hansen og til Kasserer Jens Rasmussen. Senere holdt den foreløbige Bestyrelse Møde hos Knud Hansen. I dette Møde deltog ogsaa P. Hvidtfeldt og Frands Sørensen, og her lavedes Udkast til Lovene, som drøftedes og vedtoges paa en efterfølgende Generalforsamling.

Samme Efteraar var der et stort Møde i København for Fagforeningsrepræsentanter fra hele Landet, hvor man drøftede en Sammenslutning af alle Landets

Bødkernes kamp på Slotsmøllen gav stødet til bryggeriarbejdernes organisering. Tegningen fra det socialistiske, satiriske blad "Ravnen" er fra en tidligere kamp bødkerne førte.

Kom nu, tag kraftig fat!
Snart er hver Mester mat,
sure »Gesigter« de haver!

Broderskabs stærke Aand
styrker hver Broderhaand, —
Mestrene »falder i Staver«!

inisering

Fagorganisationer. Anton Lorenzen deltog i dette Møde, ved hvilket han skulde søge at faa Forbindelse med Formanden for Bryggeriarbejdernes Forbund, som Aaret før var dannet i København, Carl Hansen. Tanken om at danne et særligt Landsforbund for Bryggeriarbejdere var nemlig spirende baade i København og Kolding. Carl Hansen besøgte i det paafølgende Efteraar en Række Byer, hvor han knyttede Forbindelser med Bryggeriarbejdere, og i Paaskedagene 1898 blev der afholdt et Møde i København, i hvilket jeg deltog paa Foreningens Vegne. Vi fra Provinssen boede ved Kolleger i København, for at vi ikke skulde falde i Klørerne paa Lyngsie og hans Folk, der let kunde forskrue Hovedet paa os, som var uskoledede Organisationsfolk. Lyngsie vilde nemlig beholde Bryggeriarbejderne i Arbejdsmandenes Forbund.

Vi sad et Udvalg i et afsides Beværtningslokale det meste af en Nat og udarbejdede Forbundets Love, som blev vedtaget den følgende Dag af de mødte Repræsentanter. Til Forretningsfører valgtes Carl Hansen, København, og til Viceforretningsfører Knud Hansen, Kolding.

Jeg deltog i den efterfølgende Tid i Møder i flere Byer for at faa Bryggeriarbejderne organiseret og tilsluttet Bryggeriarbejdernes Forbund. Indtil Oktober 1905, da jeg blev Redaktør, var jeg Medlem af Hovedbestyrelsen. Der skete i dette Aaremaal en stor Udvikling inden for Forbundet og en meget betydelig Forbedring af Lønvilkaarrene.

Knud Hansen

Knud Hansen var redaktør på »Kolding Social Demokrat« fra 1905 til 1937 (red.).

Ombindingssagen langt fra slut

Forpligtelsen til at sikre folk mod at få kasser i hovedet, når der transporteres paller med tom- og fuld-gods, har i mange år irriteret arbejdsgiverne.

Gang på gang har arbejdsgiverne forsøgt at få omstødt Arbejdstilsynets regler.

Senest har Tuborg ført en langvarig kampagne for at slippe for at ombinde det øverste lag kasser, og desværre med et vist held.

Tuborg har fået medhold i, at man ikke behøver at ombinde, når der ikke er mulighed for, at nedfaldende kasser kan ramme folk, men det er vigtigt at holde fast i, at Arbejdstilsynets regler stadig gælder.

Det, der er sket, er, at man for et specifikt område på Tuborg har fået dispensation for at ombinde.

Argumentet – eller DfB's påstand – har været, at der i det pågældende område ikke færdedes personer til fods, og der var derfor ikke mulighed for, at nogen kunne få nedfaldende kasser i hovedet.

Men dispensationen rokker ikke ved den gamle og stadig fungerende regel, der med Arbejdstilsynets egne ord siger:

"I henhold til bestemmelserne i bekendtgørelse om arbejdets udførelse, skal der være truffet effektive foranstaltninger til at forebygge risiko for sammenstyrtning, nedstyrtning, sammenskridning, ulykker hidrørende fra elektrisk strøm, rystelser og lignende.

Sikring mod udskridning af det øverste lag kasser kan udelades, når der stables mindre end 5 lag kasser på en palle.

Ved stabling af mere end 2 paller i højden, skal øverste lag kasser på den øverste palle altid være sikret mod udskridning ved ombinding eller på anden måde, uanset hvor mange lag kasser der er på de enkelte paller i stablen."

Skal ombinding udelades, kræver det altså fortsat, at Arbejdstilsynet, på baggrund af de lokale forhold, giver dispensation for forpligtelsen til ombinding. *Konsulenttjenesten*

MATADOR er et spil, hvor de mere kloge og heldige narrer de mindre kloge og uheldige.

Terningernes tilfældige øjne fortæller, om der skal rykkes frem eller tilbage, kan købes Rådhusplads med hoteller eller måske endda Carlsberg.

Men tilfældigheder skal der ikke være plads til i vores velordnede samfund. Derfor regulerer vi. Til det har vi bl.a. et Monopoltilsyn og et Monopolråd.

Som P&K's læsere bekendt ønsker de nu at regulere i bryggeriindustrien. Deres antagelse er, at det nuværende system kvæler den frie konkurrence og gør bjerne dyrere for forbrugere.

Holder denne antagelse? Eller er der tale om et teoretisk skrivebordsarbejde, der måske i første omgang betyder lavere priser, men på længere sigt kan betyde, at der kun er plads til eet stort bryggeri i Danmark, hvis produkter sælges fra betydeligt færre butikker, end vi kender i dag?

Kender man spillet MATADOR, ved man, at det er dyrt at havne i et felt, hvor medspilleren sidder på det hele. Sådan er det også i det virkelige liv. Og det er det, Monopolrådet er ved at lægge op til med deres tilsyneladende fornuftige forslag:

- minimumspriser skal væk
- ret til rabatter
- fri priser for handelsmærker
- depoter skilles fra bryggerierne.

Kontrahentaftalen/ fri konkurrence?

Men lad os begynde ved begyndelsen. I juni 1985 besluttede Monopolrådet, at Monopoltilsynet skulle foretage en undersøgelse af bryggeribranchen, fordi de mente, at der ikke fandtes fri konkurrence, og at der dermed blev holdt kunstigt liv i flere af de mindre bryggerier, samt at distributionssystemet var ineffektivt. Alt sammen med det resultat, at øllet var dyrere end nødvendigt.

Årsagen til Monopolrådets interesse er den såkaldte "kontrahentaftale", der er indgået mellem en række bryggerier, som er medlemmer af Bryggeriforeningen.

Kontrahentaftalen indebærer:

- Mindstepriser for beskattet øl, når det er leveret til detailhandlerne, hvad enten det kommer direkte fra bryggeriet eller fra et depot.
- Mindstepriserne kan ikke omgås med nogle former for rabatter.
- Bryggerierne bestemmer, hvor depoterne skal ligge, og hvor de må sælge og med eneforhandlingsret.
- Bryggerierne bestemmer, hvad depoterne må sælge.
- Bryggerierne bestemmer, hvad depotindehaveren skal have af kvalifikationer og hans vederlag.
- Regler om reklamer, handelsmærker, kreditgivning, fadølsleverancer, emballage og afgørelse af uoverensstemmelser og opsigelsesfrister.

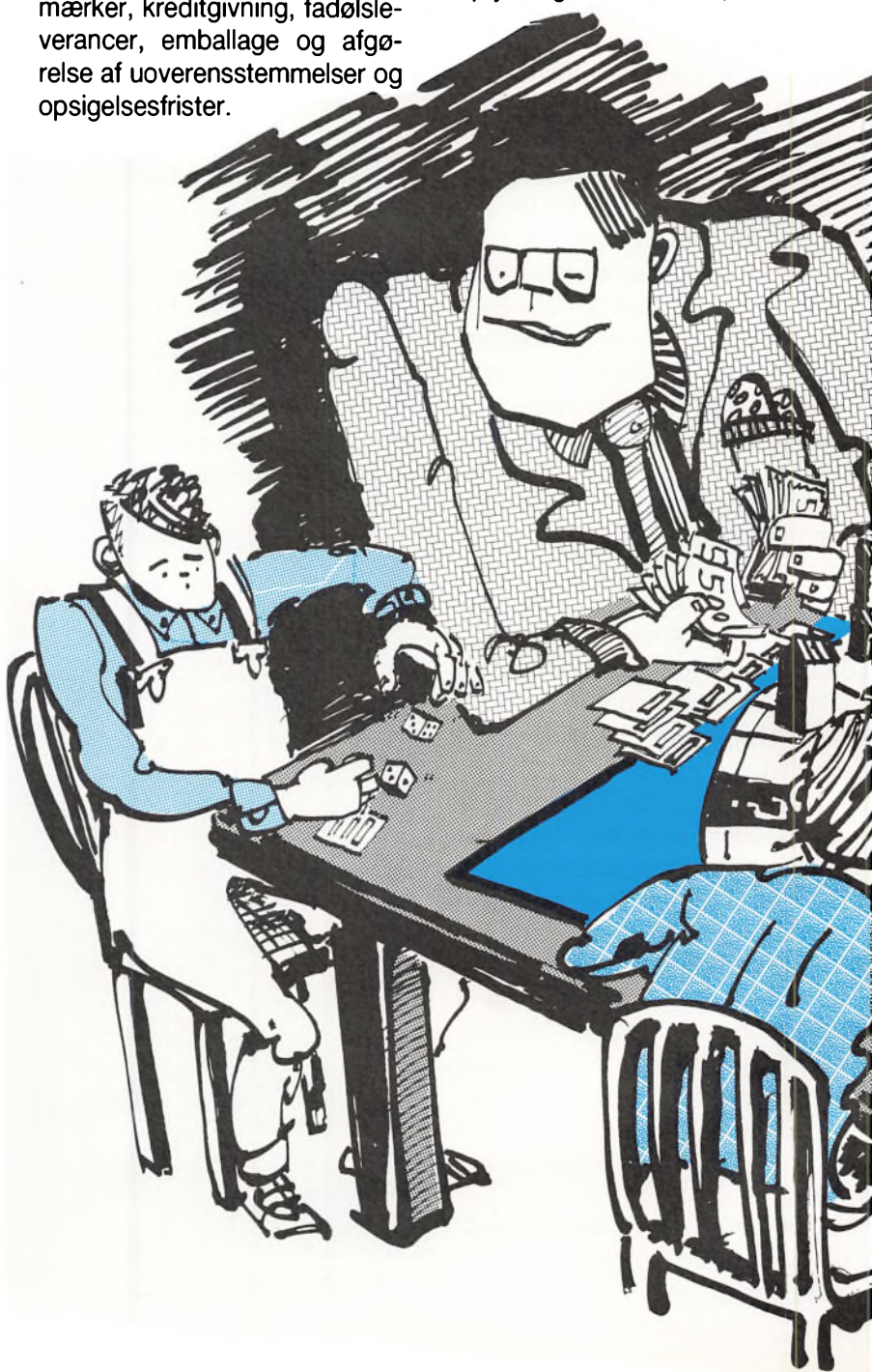
MAT

Det der er kommet i Monopolrådets søgelys er:

- prisaftalerne
- rabatordningerne
- depoterens selvstændighed.

DBBMF måtte ikke blande sig

Monopoltilsynet sluttede sit arbejde i slutningen af 1986 og udgav en rapport, som i første omgang var fortrolig, fordi der var mange oplysninger om forhold, der - hvis

DOR

de blev offentliggjort – ville skade de enkelte bryggeriers konkurrencemuligheder ved informationer om produktions- og salgsforhold.

De berørte parter fik mulighed for at udtale sig om rapporten, og den 27. maj 1987 blev rapporten offentliggjort med de berørte parter bemærkninger. Samtidig var de mest fortrolige oplysninger fjernet fra rapporten.

Forbundet havde afleveret materiale til Monopoltilsynet, men trods dette fandt det ikke, at forbundet var part i sagen, og derfor måtte vi vente med at tilkendegive vore synspunkter offentligt, til rapporten var offentliggjort.

Forbundet havde forstået på Monopoltilsynets repræsentanter, at der blev en offentlig høringsperiode, hvor alle parter fik mulighed for at udtale sig, men allerede den 3. juni 1987 – en uge efter offentliggørelsen – trådte Monopolrådet sammen, vurderede rapporten og traf en beslutning om de ændringer, der skulle foretages.

Monopolrådet siger i sin vurdering, at kontrahentaftalens prisbestem-

melser udelukker konkurrencens gavnlige virkninger på bryggerierne, samt at af-

talebestemmelserne, der forbeholder distribution for bryggerierne selv og

depoterne, udelukker konkurrencens gavnlige

virkninger på effektiviteten i distributionen.

Endvidere vurderer Monopolrådet, at rabatforbudet modvirker detailhandelens incitament til at foretage rationelle indkøb, ligesom den service, der ydes fra distributionen eller depotarbejderen overfor detailhandlen, ikke bestemmes af nogen prisforskel.

Monopolrådet: tilsynet skal forhandle

Monopolrådet har på denne baggrund besluttet, at Monopoltilsynet skal optage forhandlinger med Bryggeriforeningen om ophævelse af de dele af kontrahentaftalen, der vedrører fastsættelse af minimumspriser samt ophævelse af bestemmelsen vedr. forbudet mod rabatter m.v., samt ophævelsen af prisfastsættelse for handelsmærker.

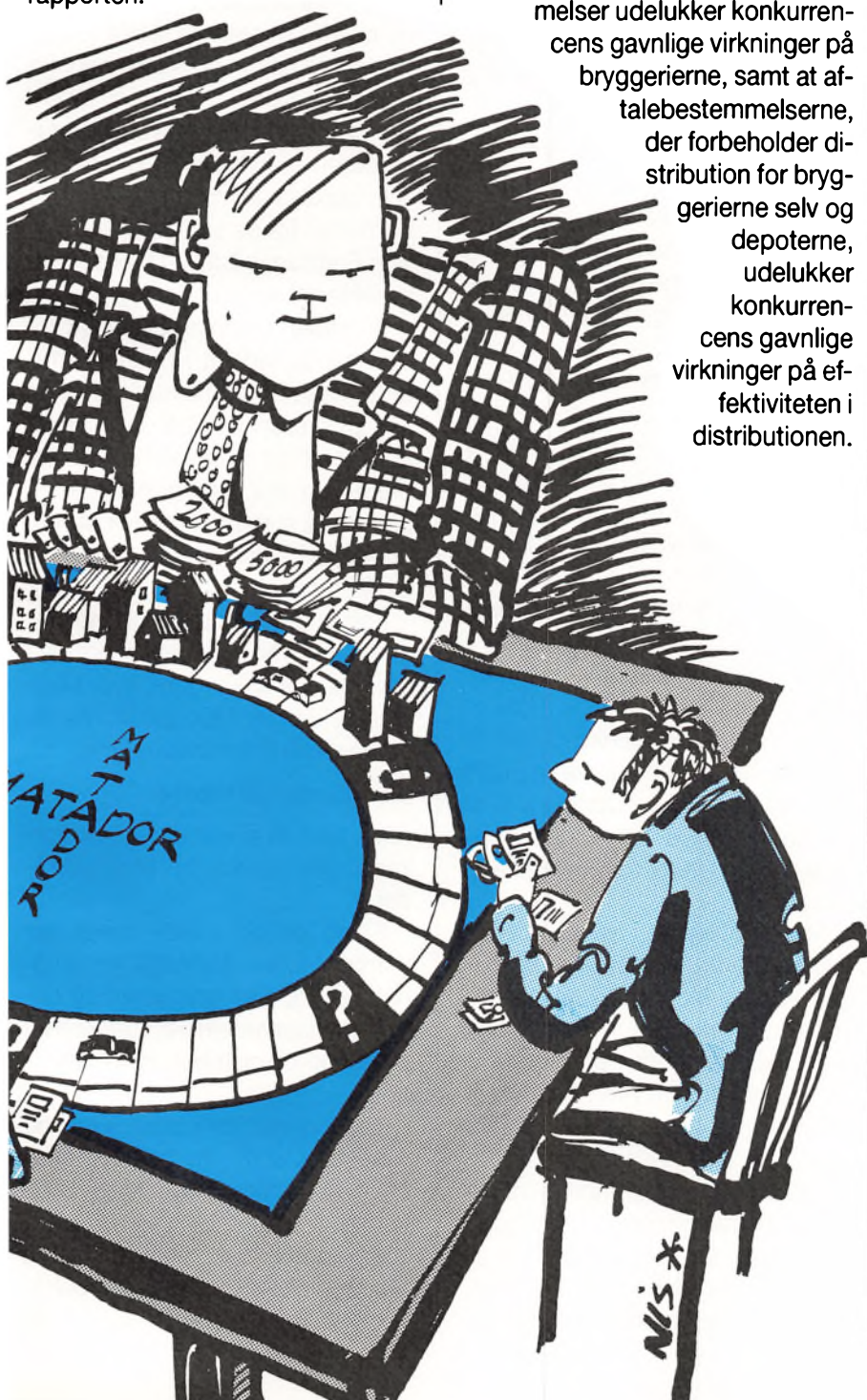
Om depotforholdene besluttede Monopolrådet, at Monopoltilsynet skal føre forhandlinger med Bryggeriforeningen om en ophævelse af kontrahentaftalens bestemmelser vedr. depoternes eneforhandling. Denne ophævelse skal bestå i, at man ikke fremover vil kunne opfatte depotterne som en integreret del af bryggeriernes salgsorganisation, men derimod som selvstændig næringsdrivende i relation til bryggerierne.

Dette vil indebære, at bryggerierne ikke må håndhæve bindende priser ved depoternes videresalg og forhindrer bryggeriernes muligheder for at foretage indgreb i depoternes erhvervsudøvelse og forhindrer bryggeriernes muligheder i at afvise andre, som ønsker at være ølforhandlere.

Monopolrådets afgørelse vil uvilkaarligt betyde store forandringer for depotarbejderne og for de distributionarbejdere, der stadig findes, hvor det især vil ramme Carlsberg-Tuborg distributionerne i København.

Pres for investeringer = indirekte konkurrence

Naturligvis må forbundet være interesseret i så billige produkter for forbrugerne som muligt, men det skal være permanent og ikke en midlertidig ordning, som denne afgørelse fra Monopoltilsynet sikkert vil blive.

Det er korrekt, at aftalte mindstepriser betyder, at der ikke er tale om en direkte priskonkurrence bryggerierne imellem i leverancerne til detailhandlerne.

Imidlertid skal De forenede Bryggerier Carlsberg/Tuborg – i kraft af deres størrelse og markedsandel – have godkendt prisstigninger hos Monopoltilsynet. De forenede Bryggerier skal altså dokumentere øgede omkostninger for at få godkendt prisstigninger. De øvrige bryggerier følger DfB, og selv om omkostningerne for de mindre bryggerier kan være større, er de af konkurrencemæssige grunde ude af stand til at gennemføre større prisstigninger end DfB.

Da DfB er landsdækkende, vil et mindre bryggeri ikke have mulighed for at have højere lokale priser på øl end DfB, da salget meget hurtigt vil gå ned. De mindre bryggerier har omkostninger, der gør, at de sjældent kan have mindre priser end DfB, da det mindre bryggeri så må lukke. For at undgå det, må de investere for at holde omkostningerne nede. Det er udtryk for en eksisterende indirekte konkurrence. Lukninger inden for bryggeriindustrien har klart vist, at kontrahentaf-talen ikke udelukkende beskytter de mindre bryggerier gennem en fælles mindsteprisaftale.

Mængderabatter kun fordel for supermarkeder

Bortfald af en fælles mindsteprisaftale skal også ses i sammenhæng med Monopolrådets ønsker om rabatordninger og mængderabatter, som vil være et incitament for detailhandleren til at foretage rationelle indkøb.

Dette kan være et rigtigt synspunkt, men spørgsmålet er, om det er i overensstemmelse med Monopolrådets indstilling om fri konkurrence at diktere en ordning af hensyn til detailhandlens udvikling, som favoriserer større supermarkeds kæder og varehuse. Ved rationelle indkøb forstås køb af større varepartier, som så skal favoriseres med mængderabat.

1/3 af det samlede ølsalg i Danmark leveres til supermarkeder og større varehuse.

Med mængderabatter vil disse forretninger have en lavere pris på ølprodukterne og dermed være med til at trække omsætningen væk fra de mindre handlende over i de større forretninger.

Da DfB har de største leverancer, vil de have en fordel ved dette system, fordi de så kan planlægge en rationel distributionsordning til de store forretninger. Det vil tvinge de øvrige bryggerier ind i en prissænkning for at få en del af dette marked, hvilket vil medføre en priskonkurrence med det til følge, at ølpriserne vil falde til et niveau, hvor de mindre bryggerier må give op.

Da omkostningerne ved den øvrige distribution til de mindre forretninger vil stige, vil dette forstærke tendenserne til større prisforskelle og hurtigere lukning af de mindre handlende.

Hvilke konsekvenser vil det få for forbrugerne?

En overgang sikkert billigere ølpriser, som vil kunne konkurrere med handelsmærkerne. Men dette vil kun være et overgangsfænomen.

Med færre bryggerier og med færre detailhandlere, vil ølpriserne finde sig et niveau, som måske nok vil være mindre, end det vil være med mindsteprisaftaler, men stadigvæk med store prisudsving, hvor især tyndt befolkede områder og mindre forretninger vil have svære konkurrencebetingelser. Til gengæld vil der også være langt færre danske ølprodukter at vælge imellem.

Hvis det værst tænkelige skulle ske, vil der måske kun være plads til 1 stort bryggeri i Danmark til at konkurrere mod udenlandske ølmærker, og i færre forretninger end i dag.

Monopoltilsynet har vurderet, hvordan forbrugerne kunne få billigere øl, og Monopolrådet har tilsluttet sig at følge Monopoltilsynets indstilling om ophævelse af kontrahentaf-talen, men hvad Monopoltilsynet og Monopolrådet åbentbart ikke har taget højde for er, at ved at fjerne betingelserne for at bevare mange ølsorter og mange bryggerier og forretninger til at købe disse produkter, har man truffet beslutninger, som fremmer øl-

monopoler og detailhandelskoncentrationer, som kan ende med højere ølpriser end man ellers ville have haft.

Forbrugerrådet svigter

Forbundets forretningsudvalg og hovedbestyrelse vil tage initiativer for at gøre offentligheden opmærksom på disse ting, men der er nok ikke meget håb om, at Monopoltilsynet og Monopolrådet vil lytte til dette.

Årsagen hertil skal sikkert også søges i, at Forbrugerrådet stort set er enig med Monopoltilsynet og endda foreslår, at distributionssystemet laves om, så f.eks. grossister kan overtage distribution af øl og mineralvand. Man frygter ikke, at de mindre priser i de større forretninger vil fjerne omsætningen fra de små butikker.

Imidlertid tilkendegiver Forbrugerrådet, at hvis dette ikke holder stik, og ølsalget mere eller mindre bortfalder fra de små butikker, ønsker Forbrugerrådet, at Monopoltilsynet tager sagen op påny.

En sådan holdning er udtryk for manglende indsigt i detailstrukturens vilkår. Hvis små butikker, som har en omsætning på op til 35%-40% i øl og mineralvand mister dette salg, må man formode, at de lukker. Så nytter det ikke, at Monopoltilsynet tager sagen op påny, så er det for sent.

Forbundet har derfor også anmodet Forbrugerrådet om en drøftelse for at klargøre, hvor uheldige virkninger Monopolrådets afgørelse kan få for forbrugerne.

Mange, mange tabere

Altså alt i alt nogle dårlige og forkerte overvejelser fra Monopolrådet.

Føres de ud i livet, bliver der mange tabere: forbrugerne, småhandlende, små bryggerier og deres bryggeriarbejdere, depoterne og depot- og distributionsarbejderne.

Terningerne er kastet. Lige nu virker det som om bryggeribranchen skal rykke flere felter baglæns.

Kan det være meningen med Monopoltilsynets og Monopolrådets arbejde? *

Bistandsloven ændres

Social orientering

Bistandsloven ændres radikalt fra 1/7-87, hvor skønnet udskiftes med faste takster. Det har Folketinget, med undtagelse af partierne,

S, SF, VS og Z, besluttet efter 2 års forsøg med faste takster i 14 kommuner.

En brugervenlig bistandshjælp, siger socialministeren – fordi bistandsmodtageren fremover vil få mulighed for at gennemskue sin beregning, med de faste takster, og fordi de forenklede regler skulle give sagsbehandlerne mere tid til rådgivning og forebyggelse af sociale problemer. Lovændringen skulle også betyde, at børnefamilierne stiger i hjælp og de enlige får mindre.

Det er fortsat en betingelse for at få bistandshjælp, at der er sket en ændring i din situation (skilsmisse, arbejdsløshed m.v.), så du ikke længere kan klare dig selv økonomisk.

Bistandshjælpen vil fremover bestå af:

- Grundydelse
- Børnetillæg
- Boligtillæg

Grundydelsen:

For enlige udgør den kr. 2.649,- månedlig og for ægtepar kr. 5.298,- månedlig. Grundydelsen svarer til den nuværende underholdshjælp, bortset fra den stiger ca. 300 kr. for en enlig, og udover kost, tøj og lompepenge nu også skal dække alle andre udgifter bortset fra boligudgifter (dvs. fagforening/a-kasse, telefon, licens, forsikringer, afdrag på lån m.v.).

Grundydelsen nedsættes fortsat efter 9 mdr.s hjælp og er væsentlig lavere for unge under 23 år uden tidligere indtægt.

På trods af glas og skranke skulle mulighederne for at gennemskue beregningerne blive bedre – siger socialministeren.

Børnetillæg:

Til det ældste barn ydes kr. 1.196,- og til hvert følgende barn kr. 997,- månedlig. Herfra trækkes evt. modtagne børnebidrag, som fra 1/7-87 er ens for fædre og mødre, kr. 598,- mdl.

Boligtillæg:

Boligtillæget ydes til dækning af faktiske boligudgifter fx. leje, termin, el, varme, afdrag på boligindskudslån, men ikke til afdrag på indbo eller indboforsikring, som man hidtil har fået hjælp til.

Bistandshjælpen skal fremover udbetales månedsvis, med mindre hjælpen misbruges. Det betyder, at du får hjælp til dine anerkendte udgifter månedsvis og selv må lægge til side, til udgiften forfalder til udbetaling fx. kvartals-elregningen.

Vedr. terminshjælp:

Der skal nu udbetales månedsvis terminshjælp. Termin ydes stadig som lån, men uden tinglysning.

Har du tinglyst krav i din bolig nu grundet bistandsgæld, kan du efter 1/7-87 få det aflyst ved at henvende dig i socialforvaltningen.

Maximale hjælp:

Generelt max.

Der kan aldrig ydes mere end beregnet grundydelse plus børnetillæg og boligtillæg.

Individuelt max.

Afhængig af dine hidtidige indtægter fastsættes din individuelle max. hjælp.

Hvis din/+evt. ægtefælles hidtidige nettoindtægter ligger under dagpengeloftet (dvs. ca. kr. 5.600,- for enlige og kr. 11.200 månedlig for ægtepar, varierer lidt afhængig af kommuneskatten), kan du højst få, hvad der svarer til dagpengeloftet.

Hvis din/+evt. ægtefælles hidtidige nettoindtægter var over dagpengeloftet (se ovenfor), kan du max. få 90 pct. af din hidtidige indtægt.

Formuere reglerne ændret:

Der skal bortses fra formue, som er nødvendig for bevarelse/opnåelse af en nødvendig boligstandard eller

som bør bevares til uddannelse og erhverv. Efter nugældende regler kan der undtagelsesvis ses bort fra en mindre formue til bolig, uddannelse og erhverv.

Som noget nyt er det præciseret i loven, at der skal bortses fra erstatning til skadede i form af mén-erstatning og godtgørelse for anden ikke økonomisk skade fx. svie og smerte. Der skal også bortses fra renteindtægter fra nævnte erstatninger, det er derfor vigtigt at indsætte erstatningen på en særlig bankbog.

Supplerende hjælp:

I nogle tilfælde er det muligt at få supplerende bistandshjælp til arbejdsledighedsdagpenge, sygedagpenge eller løn. Betingelsen er, at der er sket en ændring, som betyder, at du ikke kan klare dig en periode.

Hjælp efter bistandslovens § 46 til rimelige enkeltudgifter som tandlæge, medicin, ekstra el-regning m.v., som du ikke kan betale uden at få vanskeligt ved at klare dig fremover, er i nogle tilfælde mulig selv om du ikke modtager fast bistandshjælp.

Hvad betyder ændringerne af bistandsloven reelt:

Forskelsbehandling mindskes, beregningen kan kontrolleres.

Hvis du efter juli -87 får behov for bistandshjælp, får du udleveret et skema over din beregnede hjælp. Du har mulighed for at se dine akter, alle skuffecirkulærer, og tillige med indførelse af de faste takster vil du kunne kontrollere, om hjælpen er korrekt.

Fra 1/7-87 skulle hjælpen ikke længere afhænge af bopælskommune og tildelte sagsbehandler som nu, det er tiltrængte ændringer.

Én gang bistandshjælp altid bistandshjælp

Det offentlige kan og vil ikke give støtte til fagforeningerne, sagde regeringen, og med ændringen af bistandsloven ydes der ikke længere hjælp til kontingent til fagforening/A-kasse. Udgiften på 5-800 kr. mdl. må afholdes af grundydelsen, og

det er umuligt. Ganske vist stiger grundydelsen umiddelbart, men den skal som nævnt dække alle udgifter og falder påny efter 9 mdr.s hjælp.

Fra forsøgskommunerne er der eksempler på bistandsmodtagere, der har mistet dagpengeretten p.g.a. afslag på hjælp til fagforening/A-kasse. Det er ofte en katastrofe for den enkelte at miste dels det sociale samvær med andre medlemmer, dels ret til jobtilbud, efterløn, efteruddannelse m.v.

Der er også eksempler fra forsøgskommuner på, at der er ydet gældssanering af kontingent hver 2. måned, men det er ikke en praksis, vi kan regne med at møde igen.

Intentionen i bistandsloven om at hjælpe bistandsmodtagere med at opnå eller fastholde tilknytningen til arbejdsmarkedet er nu opgivet.

Mange lovændringer de sidste par år peger i retning af, at flere skal på bistandshjælp og pension, væk fra arbejdsløshedsunderstøttelse, sygedagpenge og arbejde.

Ændringen af bistandsloven betyder nedgang i hjælp for nogle, især enlige, men ved opgivelse af medlemskab i faglige organisationer vil hjælpen være uændret. En del, særligt børnefamilier, får umiddelbart mere og enlige forsørgere vil i mange tilfælde få mere i hjælp inkl. fripladsordninger end de kan indtjene i deltids- eller lavtlønsarbejde.

Vi må ikke beklage, at bistandshjælpen i nogle tilfælde stiger til et anstændigt niveau, men beklage, at det samme ikke er sket for lønningerne og dagpengene og at bistandsmodtagere, der er udmeldt af fagforening/A-kasse, ikke kan forvente at vende tilbage til arbejdsmarkedet. (Ingen jobtilbud, i bistandshjælp, ingen anvisning af arbejde, indtægtsnedgang at gå i arbejde, tab af initiativ efter flere år på bistandshjælp).

Det kan også frygtes, at regeringen beskærer bistandshjælpen drastisk, når de erfarer, at ændringen bliver dyr og i nogle tilfælde medfører højere hjælp end hidtidige og fremtidige indtægter.

Marie Gjerum
socialrådgiver

Rejsen til Amerika

Sidste år deltog forbundet i en rejse for at se på udviklingen i den amerikanske bryggeriindustri. Hvordan var tendenserne? Hvordan ville de slå igennem i Danmark? I de kommende numre bringer vi uddrag af rejserapporten. Her er indledende bemærkninger om rejsens formål og om USA.

Forandringerne inden for bryggeriindustrien har i de sidste 10 år været særdeles markante både i Danmark og i udlandet. Den teknologiske udvikling har åbnet op for store forandringer, som i konkurrencens hellige navn har skabt nye produktions- og transportformer, der rammer beskæftigelsen hårdt.

Forbundet har naturligvis en opfattelse af, hvordan man skal stille sig overfor de forandringer, der sker, men som den ene part, der har ansvaret for beskæftigelsen af bryggeriarbejdere, er man nødt til

også at have kendskab til udviklingen andre steder i verden for derved at kunne bedømme, hvordan udviklingen kan forløbe i Danmark.

Et af de steder i verden, hvor industriudviklingen er længst fremme teknologisk og økonomisk er USA.

Vi ved, at mange ændringer i industrien, og også i bryggeriindustrien, kommer fra USA, hvor ledelsesformer og stordrift, kombineret med teknologiske fremskridt, skaber helt nye arbejdsmetoder og med langt færre mennesker til at

You can make it if you try... Alle tror på sin ret og sin chance.

betjene maskinerne, administration, salg og distribution.

På drikkevarekonferencen i Columbia i Sydamerika i december 1985 havde forbundets repræsentanter drøftelser med sekretæren for amerikanske bryggeriarbejdere, som fortalte om udviklingen i den amerikanske bryggeriindustri.

På en lang række punkter lignede udviklingen i USA udviklingen i Vesteuropa, med lukningen af mange bryggerier og stærk koncentration af bryggerivirksomheder. Konkurrence-vilkårene tvinger bryggerierne til investeringer, der nedsætter omkostningerne og udnytter stordriftsfordelene med anvendelse af ny teknologi.

Forskellen på USA og Vesteuropa, og dermed Danmark, er, at det i USA går endnu hurtigere, og de udviklingstendenser, man på nuværende ser i USA, når til Vesteuropa nogle år senere, og til Danmark op til 10-15 år senere.

Vi må have samme viden som arbejdsgiverne

I forbundsledelsen var man af den opfattelse, at det var nødvendigt, hvis man ville øve indflydelse på udviklingen, at have det samme erfaringsgrundlag som arbejdsgivernes repræsentanter.

Imidlertid kunne forbundet ikke organisere et besøg på bryggerier i USA uden faglig og organisationsmæssigt samarbejde med repræsentanter fra dansk bryggeriindustri.

Efter en række drøftelser mellem forbundet og DfB, som forbundet vidste havde gode erfaringer og kendskab til amerikansk bryggeriindustri, aftaltes det, at forbundet i samarbejde med DfB arrangerede en studierejse til USA.

Turen blev afviklet i september 1986, hvor deltagerne – 11 fra forbundet og 5 fra DfB – var på en to-ugers rundrejse.

Det blev en studietur, hvor deltagerne ikke kun så nogle af de største bryggerier i verden og fik indblik i udviklingen også inden for salgs- og distributionsleddet, men også en studietur, hvor man fik set og oplevet USA som et land, et kontinent og en befolkning, der nok var

anderledes og forskellig, alt efter hvor man var i USA, men også en nation, der stræber mod fremskridt, men alligevel hele tiden søger sin identitet.

USA på godt og ondt

Det billede af USA, man får gennem film eller gennem pressen i Danmark, giver ofte indtryk af en nation, hvor alt er korrupt og mafia-styret, og hvor vold, røverier og mord er en normal ting for amerikanerne.

De sociale forskelle og manglende offentlig socialforsorg, som man f.eks. har i de skandinaviske lande, gør klasseforskellene større og mere iøjnefaldende og fremmer selvtægt for at overleve og få andel i den amerikanske velstand.

Disse ting eksisterer og forekommer unødvendige i et land, der er så rigt. Men det er ikke de dominerende træk i den amerikanske hverdag. Vi danskere har nok opfattet amerikanerne som fortravlede mennesker, halsende efter velstand og rigdom, egoistiske og overfladiske. Heller ikke dette er et dominerende træk ved den amerikanske befolkning.

Der findes træk som ovenfor nævnt, men næppe mere udbredt end i Vesteuropa, hvor kriminalitet og social nød også følges ad, og hvor jagten efter position og rigdom også skaber egoistiske og overfladiske mennesker

Amerikanerne er åbne og selvkritiske

Forskellen i mentalitet for europæeren og amerikaneren er amerikanerens opfattelse af sit land, sine rettigheder, sine muligheder og sin velstand.

Amerikaneren opfatter velstand med materielle goder som noget naturligt, som noget evigt eksisterende. De opfatter, at alle har muligheder for at blive, hvad de vil, og eksemplerne er så talrige, at denne illusion eller drøm er en væsentlig drivkraft, dynamo, i hele det amerikanske samfund.

Den amerikanske forfatning sikrer den enkelte dennes politiske rettigheder og muligheder for at få alt. Disse rettigheder og muligheder, kombineret med en meget høj

materiel velstand gør, at amerikaneren opfatter sit land som det bedste i verden og giver en vis amerikansk patriotisme.

Den er til gengæld ikke så nationalistisk, som man gennem historien har set den være i Europa. Den er ikke tillukket og fanatisk, men åben og ærlig. Den er ikke det mest positive træk hos amerikaneren, men heller ikke så negativ som den findes hos europæeren.

Det var denne åbenhed, og ofte ærlige selvkritik, som også var med til at give et udbytterigt indtryk af USA og amerikanerne.

Fra kyst til kyst

Turen gik fra østkysten med udgangspunkt i New York, til Atlanta i staten Georgia i syden, til storbyerne på vestkysten, Los Angeles og San Francisco i Californien, til Salt Lake City i staten Utah og længere ind i midtvesten til Denver i Colorado for til sidst at ende i Chicago ved Michigansøen i staten Illinois.

Vi besøgte bryggerier, blandt andet verdens største, Coors i Denver, Colorado. Vi besøgte Coca-Cola fabrikket, og det meget store verdenshovedkvarter for Coca-Cola i Atlanta, hvor ikke kun administrationen holder til, men også et meget stort mekanisk forskningslaboratorium. Vi besøgte distributionscentraler, lagre og store grossistlagre og kæmpe supermarkeder.

Alle disse ting vil blive behandlet i flere artikler i Prop & Kapsel, hvor der også bringes en rejsebeskrivelse af de byer og steder vi var.

Rapport i kommende blade

Inden man startede studieturen, drøftede man mellem forbundets repræsentanter og DfB's repræsentanter, hvilken arbejdsform

man skulle benytte. Det er klart, at der er forskellige holdninger og interesser i en sådan gruppe, men for at få det størst mulige udbytte af en sådan studietur, må parterne sammenskrive deres opfattelser og

indtryk af besøgene på virksomhederne. Man opdelte sig derfor i forskellige grupper med hver sin opgave, som så til sidst blev skrevet sammen til en rapport, hvad angår virksomhedsbesøgene.

Man var enige om, at rapporten skulle være konstaterende om de ting, man fik forevist ved virksomhedsbesøg, og det er endt i en 80 siders rapport, som er en fremragende detaljeret rapport, som har vist, at de forskellige grupper har arbejdet seriøst med tingene.

Artiklerne i Prop & Kapsel og indholdet vedrørende virksomheds-

besøg vil derfor være ordret afskrivning af rapporten, mens rejsebeskrivelserne og det kulturelle indhold vil være et sammendrag af personlige oplevelser forskellige i gruppen har haft.

Forbundet skal takke DfB for det store arbejde med forberedelserne og planlægningen samt den aktive indsats under hele turen for at give os mulighed for at danne os et så alsidigt indtryk af amerikansk bryggeriindustri, samt få et indtryk af Amerika og amerikanerne.

Preben Mortensen

DIVERSE

DEBAT

Bedre uddannelse for sikkerhedsrepræsentanter

Fagbevægelsens interne uddannelser kører en række 2-dages konferencer landet over med forskelligt indhold med det formål at formidle den sidste viden om specielle arbejdsmiljøspørgsmål ud til de sikkerhedsrepræsentanter, der varetager arbejdsopgaver om arbejdsmiljø og sikkerhed. Konferencerne er tværfaglige og for både den offentlige og den private sektor.

Den 4/5-5/5 1987 var der konference om sikkerhedsudvalgenes daglige arbejde på Folkehjemmet i Åbenrå. Der var 60 deltagere, som blev undervist af Sune Bøgh og Maja Hellen-gren. Undervisningen

blev kørt med et oplæg og debat, og i slutningen af konferencen blev ordet frit.

Det var lærerige 2 dage, hvor bl.a. Arbejdstilsynet blev taget op – brugen af det og klager over det. Der blev efter hvert emne diskuteret deltagerne imellem om egne erfaringer, både gode og dårlige.

Nogle af de emner, der blev taget op var 'Prisen for dårligt arbejdsmiljø', 'Sikkerhedsrepræsentantens daglige hjælper', 'Løsninger af sikkerhedsproblemer', 'Sikkerhedsudvalgsarbejde før og efter udvalgs-møde', 'Problemløsningsmodeller', 'Arbejdsskader', 'Miljøudvalg' og 'Vigtigheden af samarbejde om arbejdsmiljøproblemer på arbejdspladsen'. Meget af stofet har man været igennem som sikkerhedsrepræsentant, men kon-

ferencens undervisning går dybere i emnerne. Derfor er adgangskravet G3-G4 eller M3 inden for FIU.

Det blev 2 gode dage, som kun forbundets sikkerhedsmøder kan måles med. Konferencen giver for kun få penge et dybt og bredt kendskab til det bestemte område, man tager op. En undervisningsform, som jeg kan anbefale.

*Frank Jensen,
SR, Slotsmøllen*

Nyt fra A-kassen

Fra 29. juni 1987 er der en stigning af dagpengesatserne, efter denne dato kan dagpenge udbetales efter følgende maksimale satser:

Fuldtidsforsikrede
pr. dag kr. 354,-

Deltidsforsikrede
pr. dag kr. 236,-

Fra samme dato er satserne for efterlønsmodtagerne også ændret.

Fuldtidsforsikrede
pr. dag kr. 354,-

Fuldtidsforsikrede
80% pr. dag kr. 283,-

Vi gratulerer

*25 års jubilæum
Carlsberg*

6. august
Mogens Bertini Kofoed
Nøragermindevej 133
2791 Dragør

6. august
Raymond Shannon
Jyllingevej 111
2720 Vanløse

20. august
Sven Erik Tinning
Hedemarksvej 52, 1., th.
2620 Albertslund

*25 års jubilæum
Tuborg*
Rita Inge Raagaard
Borups Allé 280, 2., th.
2400 København NV

Forbundets kursustilbud efteråret 1987

Intro-kursus: 9.-11. oktober

Intro-kurser er opstartskurser, hvor vi snakker sammen om vort faglige sammenhold med kursussemner som: 'Den faglige struktur', 'Arbejdspladsen', 'Fagforeningen', 'Forbundet', 'Aftaleforhold'.

Grundkurser:

G1 18.-23. oktober

G2 15.-20. november

Grundkursernes emner er: 'Mødefærdigheder', 'Fagbevægelsens opbygning', 'Historie og målsætninger', 'Det fagretlige system', 'Forbundets miljø- og sikkerhedspolitiske linie', 'Internationalt arbejde', 'Fremtiden i vor industri', 'Debatter om aktuelle faglige sager', 'Virksomhedsbesøg'.

Kursusform

Rammerne for forbundets kurser er: Gruppefællesskab, spil, projektarbejde og åbne debatter med udgangspunkt i de ønsker og behov, der er blandt kursets deltagere.

Praktiske oplysninger

Samtlige kurser afholdes på Roskilde Højskole.

Tilmeldinger til kurserne skal ske igennem fagforeningen.

Kurserne kan søges af forbundets medlemmer fra hele

landet. Man har mulighed for at deltage i 4 uge-kurser pr. kalenderår.

Forbundet betaler kursusløn og transportomkostninger samt kursusafgift ved deltagelse i FIU-kurser (FIU = Fagbevægelsens Interne Uddannelser).

Kursusforløb

Intro-kursus: kan søges af forbundets medlemmer, som ikke tidligere har været på kursus gennem fagforeningen.

Grundkursus (G1) kan søges af forbundets medlemmer, som har deltaget på et Intro-kursus eller på tre af forbundets weekend-kurser.

G2-kursus deltager man automatisk på, når man har deltaget på G1.

Reglen er, at man efter deltagelse på G1 deltager videre på det førstkommande G2 i kursuskalenderen.

Undtagelse fra kursusforløbet

Nyvalgte afdelingsformænd og tillidsrepræsentanter kan få dispensation og starte kursusforløbet ved deltagelse i G1.

Eventuel brug af dispensationsmuligheder sker gennem fagforeningen med indstilling til forbundet.

Ansøgning til kurser

1987	Kursusdage	Ansøgn. afl. i fagforeningen
Intro-kursus	9.-11. oktober	11. september
Grundkursus (G1)	18.-23. oktober	25. september

Grundkursus for sikkerhedsrepræsentanter

Forbundet starter nu den længe ventede uddannelse for sikkerhedsrepræsentanter.

Kurset retter sig mod nyvalgte sikkerhedsrepræsentanter, der ikke har været på andre kurser end paragraf 9-kurset.

Deltagelse på forbundets grundkursus for sikkerhedsrepræsentanter er nu en forudsætning for at gå videre i FIU's kursustilbud – 'den grønne linie'.

Kurset afholdes som et FIU-G1 kursus. Man skal derfor tilmelde sig på FIU-blanketterne, som fås af tillidsrepræsentanten eller i fagforeningen, og som indsendes til forbundet.

Kurset afholdes i København på Domus Vista fra den 14.-18. september 1987.

Deltagere, som kommer fra provinsen, vil blive indkvarteret på hotel i København. Sidste frist for tilmelding er 10. september 1987.

Deltagerne på kurset vil modtage bekræftelse og supplerende materiale direkte fra forbundet.

Kursets hovedpunkter er:

- 1) Arbejds miljøloven som redskab for fagbevægelsen.
- 2) Hvordan er miljøet på forbundets arbejdspladser?
- 3) Forbundets struktur.
- 4) Forbundets arbejdsmiljøindsats.
- 5) Bryggeribesøg.
- 6) Kemi.
- 7) Arbejdsskader.
- 8) Det daglige sikkerhedsarbejde.

Overenskomstsituationen

Den 3. august 1987 offentliggjorde forligskvinden afstemningsresultatet fra Depotområdet, der viste et ja fra begge sider, og hermed var den sidste af de 3 brancheområder omsider sikret. Der står endnu tilbage at få lavet overenskomst for udenforstående virksomheder, mindre bryggerier og mineralvandsfabrikker, og for depoter uden for Depotindehaverforeningen, som er næsten alle andre end DfB Carlsberg/Tuborg depoter.

De mange afstemninger på depotområdet har skabt utilfredshed med hensyn til sikkerheden i afstemningsformen, som forbundets hovedbestyrelse senere vil drøfte.

Under en urafstemning afstår man normalt fra at diskutere og kritisere hinanden indbyrdes på arbejdersiden, men urafstemningerne er for de store områder nu overstået, og det er derfor også rimeligt at redegøre for, hvorfor det gik som det gik.

Forbundet er af de københavnske repræsentanter kritiseret for ikke at have presset nok på ved hovedoverenskomsten og ikke at have taget hensyn nok til de specielle forhold, man havde på de københavnske bryggerier.

Provinsens repræsentanter fandt hovedoverenskomsten acceptabel, mens provinsens medlemmer fandt, at forbundet tog mere hensyn til de specielle forhold i København end i provinsen.

I sidste nummer af Prop og Kapsel gjorde jeg i lederen opmærksom på, at det var demokratiets spilleregler, og at man ikke kunne kritisere københavnerne, at de brugte deres flertal til at fremme deres interesser.

Imidlertid gjorde jeg også opmærksom på, at man måtte finde en anden fremgangsmåde i 1989,

for selv om man naturligvis skal respektere en demokratisk afgørelse, betyder dette ikke, at man ikke kan kritisere hinandens opfattelser og måden tingene er gjort på.

For at forstå hvorfor situationen endte, som den gjorde, med et klart flertal af HB bestående stort set af provinsens og forbundsledelsens stemmer imod de københavnske, er det nødvendigt at redegøre for forhandlingsforløbet og tage til genmæle imod den fremstilling, som er givet af de københavnske repræsentanter.

Inden man begynder overenskomstforhandlingerne, samles hovedbestyrelsen og udtager kravene til hovedoverenskomsten, mens HB ikke tager stilling til forslag til særaftalerne – lokaloverenskomsten.

Ved udtagning af kravene til hovedoverenskomsten var man enige om, at der var tale om en overenskomstforhandlingssituation, hvor det var vigtigt at få rettet op på de steder, hvor man var faldet tilbage i forhold til det øvrige arbejdsmarked.

Her var specielt spørgsmålet om arbejdstidsforkortelsen et alvorligt problem, hvor vi var faldet bagud på grund af den formulering, man havde brugt ved lovindgrebet ved overenskomstfornyelsen i 1985.

En afvejning af et overenskomstresultat må bedømmes ud fra de bestående muligheder, og her kan ikke ses bort fra, hvad man har opnået på det øvrige arbejdsmarked.

Det hovedoverenskomstresultat, der er lavet på bryggeriområdet, er væsentligt bedre end på det øvrige arbejdsmarked, alene i kraft af den større arbejdstidsnedsættelse, der er for skifteholdersarbejderne og ved den væsentlige forbedring af kompensationsbetaling, hvor kompen-

sationen for arbejdstidsforkortelsen er steget fra kr. 44,00 pr. time til kr. 66,00 pr. time.

Det kan altid diskuteres, om de modydelse, der er givet, opvejer det, man har fået, men hovedoverenskomstresultatet har ikke de samme indrømmelser på fleksibilitet, som man har måttet give på det meste af det store private arbejdsmarked.

Det er derfor urigtigt, når man fra den københavnske afdeling i sin indstilling til medlemmerne siger, at overenskomstresultatet er stort set lige så dårligt som de overenskomster, der er trukket ned over hovedet på det øvrige arbejdsmarked. Det er også urigtigt at tale om, at tingene er trukket ned over hovedet på medlemmerne på det store arbejdsmarked. Alle har haft mulighed for at stemme men kun gennemsnitlig 40% har benyttet sig af denne ret.

At sammenkædningsregler og forligsmandsloven skulle have afholdt mange fra at stemme, er bortforklaringer, som ikke kan bruges som undskyldning for ikke at have brugt sin ret til at stemme. De offentlige arbejdere var ikke underlagt forligsmandslovens bestemmelser og her var stemmeresultat alligevel også på kun 40% deltagelse.

Da hovedoverenskomsten skulle forhandles på bryggeriområdet, udtog HB et forhandlingsudvalg på 6 personer, 2 fra provinsens bryggerier, 2 fra København og 2 fra forbundsledelsen.

Udvalget fik følgende sammensætning:

Flemming Frank, Thor Randers
Jens Olsen, Albani Odense
Finn Sørensen, København
Barbara Kryger, København

PROP KAPSEL

ISSN 0900-8446

Medlemsblad for Dansk Bryggeri-,
Brønderi- og Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion: Preben Mortensen
(ansvarsh.) og Flemming Carlsen

Forbundets adresse
Tomsgårdsvej 19¹
2400 København NV
Tlf. 01 19 05 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Arthur Jensen

Hovedkasserer
Jytte Hansen

Forbundssekretær
Lone Christensen

Provinssekretær
Thomas Olsen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Produktion
Holbæk Fotosats ApS

INDHOLD

Forbundsformanden om overenskomstsituationen	1-2-3-4
Lønstatistik	5-6
Overenskomsten set fra København	7
Arbejdsmiljø på Wiibroe	8-9
Rapport fra besøg på Anheuser-Busch	10-11-12
Rejsedagbog fra USA	13-14
Kemikalieportræt	15
Strukturdebatten	16

Lone Christensen, forbundet

Observatør:

Arthur Jensen, forbundet

Efter de første forhandlingsrunder var de fleste af tingene faldet på plads. Der var mange af forbundets krav, som ikke var opfyldt, men til gengæld var der på nogle af de principielle områder opnået væsentlige indrømmelser, og forhandlingsudvalget var enige om at orientere hovedbestyrelsen om forhandlingsforløbet og indstillede, hvad der yderligere skulle til for at lave et overenskomstforlig.

Lørdag den 13. april 1987 afholdtes HB-møde, hvor undertegnede lagde resultatet frem og indstillede forhandlingsudvalgets opfattelse af, hvad der skulle til for at godkende et forlig.

Imidlertid havde de københavnske repræsentanter i forhandlingsudvalget ændret opfattelse. De havde afholdt møde i afdelingens FU, og dette medførte en ændret indstilling til forhandlingsresultatet.

Det var på dette HB-møde, at man konstaterede den dobbeltrolle, Finn Sørensen og Barbara Kryger spillede.

De var udpeget af HB til at sidde i forbundets forhandlingsudvalg, men gik altid først til afdelingens FU, før man forelagde HB indstillingen. Undertegnede gjorde F.S. og B.K. opmærksomme på, at dette stred imod reglerne, og det var HB, der havde givet forhandlingsudvalget et mandat, og derfor måtte forhandlingsudvalget først og fremmest orientere HB før nogen andre. Det var også en urimelig behandling af provinsrepræsentanterne, at de københavnske repræsentanter holdt møder med deres FU, mens provinsrepræsentanterne ingen mulighed havde for at drøfte dette med deres kredsbestyrelser.

På hovedbestyrelsesmødet den 13. april efterlyste HB, hvad det var, københavnerne ville opnå præcis ved en overenskomstfornyelse, og svaret var, at der skulle presses mere ud af arbejdsgiverne, men ikke hvad der skulle til for at anbefale et forlig.

Ved de efterfølgende og afsluttende overenskomstforhandlinger

fastholdt F.S. og B.K. denne holdning, ikke at præcisere klart, hvad der skulle til for at anbefale et forlig. De ville afvente situationen.

Der var dog flere punkter, man var enige i, herunder fleksibilitetsaftalen, som man senere løb fra. Både i forhandlingsudvalget og i HB anbefalede københavnerne et nej med et *forbehold*.

Man begrundede det med, at man ville afvente og se, hvad man opnåede på særaftalerne, herunder anciennitetsregler.

De særaftaler man ikke kunne blive enige om, skulle videreføres til hovedorganisationerne. I København kunne man ikke blive enige og her var det specielt anciennitetsreglerne, der gav uenighed.

Den 29. april afholdtes et nyt HB-møde for at tage stilling til de manglende særaftaler.

Her anførte jeg overfor HB, at jeg ikke så nogen grund til at føre nogen forhandlinger om særaftalerne i København, da de københavnske repræsentanter alligevel – uanset resultatet af disse – ville anbefale et nej til hele overenskomstforliget.

Finn Sørensen meddelte, at fik man løst anciennitetsreglerne, ville man anbefale både hovedoverenskomstforliget og særaftalerne.

HB blev orienteret om forholdene i København, men F.S. tilkendegav på et tidspunkt, at hverken forbundets forhandlingsudvalg eller hovedbestyrelse skulle afgøre afdelingens krav om anciennitetsregler.

Denne holdning ændredes, da undertegnede gjorde opmærksom på, at forhandlingerne ville blive hurtigt afsluttet, hvis københavnernes krav var ultimative.

Finn Sørensen tilkendegav, at man var en del af et forhandlingsudvalg og naturligvis kom man ikke med ultimative krav.

Situationen i København var den, et de kvindelige bryggeriarbejdere havde en fælles anciennitet over hele bryggeriet, mens de mandlige bryggeriarbejdere var opdelt på flere områder, f.eks. Kørslen, Brygside, Tapperi, Rengøring o.s.v.

Ved en sammenlægning af afdelingerne i København ønskede man mere ensartede regler vedr. anci-

ennitet, og afdelingen stillede derfor det krav, at alle bryggeriarbejdere på begge bryggerier i København kom ind under den samme anciennitetsordning, så ved hjemsendelser skulle de med den laveste anciennitet hjemsendes først, uanset hvilket bryggeri man var på, uanset hvilken afdeling man var i og uanset om man var kvindelig eller mandlig bryggeriarbejder.

Den københavnske afdeling var dog kommet til den opfattelse, at sådant et krav ikke kunne opfyldes og at kørslen måtte have sin egen gruppe.

Ved forhandlingerne i Bryggeriforeningen samme dag den 29. april ville DfB ikke give de nødvendige indrømmelser på dette område, og tilkendegav, at skulle kravet opfyldes, skulle man have en meget stor reservestyrke, fordi man konstant skulle have folk under oplæring.

Når den københavnske afdeling lagde megen vægt på at opnå fælles anciennitetsregler, var det, fordi man frygtede masseafskedigelses, når rammeaftalen udløb den 31. december 1988.

Undertegnede anmodede om at få en drøftelse alene med DfB's direktør og pressede på for at få forbedret anciennitetsreglerne.

Efter nogen tid fremkom et forslag, som var en klar forbedring af anciennitetsreglerne. Man inddelte kvindelige og mandlige bryggeriarbejdere i 3 grupper, 1 for Kørsel, 1 for Tapperierne og 1 for Brygsiden. Man var endvidere indstillet på at tilkendegive, at kvinderne skulle have adgang til både Brygsiden og Kørslen, hvis de ønskede dette.

Da dette forslag blev lagt frem, var forbundets repræsentanter og provinsens repræsentanter overbevist om, at dette var, hvad der optimalt var muligt at opnå, men at DfB's indrømmelse også var principielt meget vigtige, og at det var væsentlige indrømmelser.

Men til dette meddelte Finn Sørensen, at man ikke kunne gå ind for dette resultat, da københavnsafdelingens forretningsudvalg havde vedtaget, at kravet om anciennitetsreglerne var *ultimative*. Det var en oplevelse, der rystede og

overraskede resten af forhandlingsudvalget.

Forbundets hovedbestyrelse og forhandlingsudvalg var ført bag lyset af repræsentanterne fra København, man havde direkte talt usandt overfor HB om, at man ikke kom med ultimative krav.

Efter nogen betænkningstid fra undertegnede side om, hvorvidt jeg skulle skrive under og tage ansvaret for forbedringerne af anciennitetsreglerne, opgav jeg dette.

Københavnerne ville ved en urafstemning have klart flertal og ville være afgørende for, om det blev et ja eller nej til overenskomsten.

Det var ikke længere forbundets HB, der afgjorde sagen og stillingen til overenskomstforliget.

Det var den københavnske afdelings forretningsudvalg, der satte betingelserne og dermed satte forbundets forhandlingsudvalg og HB ud af spillet.

Der var ingen grund til overhovedet at behandle særaftalerne for København, for Finn Sørensen og Barbara Kryger gik med bunden mandat.

Den 2. maj var forbundsledelsen til ekstraordinær generalforsamling i København. Endnu engang måtte vi konstatere, at der ikke er overensstemmelse med det, man siger i forbundets organer og det, man siger til medlemmerne.

På generalforsamlingen lagde afdelingen en resolution frem, der anbefalede et nej, og indstillede 3 krav, som skulle opfyldes ved et overenskomstresultat.

1. Forliget skulle forbedres lønmæssigt.
2. Flexibilitetsordningen skulle strammes op.
3. Ved en fremtidig afskedigelses-situation skal DfB respektere jubilæumsanciennitetsprincippet.

I hovedbestyrelsen havde Finn Sørensen indstillet et ja, hvis anciennitetsreglerne faldt på plads efter HB mødet. 3 dage senere var kravene udvidet og især på fleksibilitetsaftalen, hvor Finn Sørensen selv havde siddet i det udvalg, der havde lavet aftalen – dette forekom underligt.

På mødet gjorde forbundssekretær Lone Christensen opmærksom på, at mange troede, at de gældende anciennitetsregler var bortfaldet, hvis man sagde ja til overenskomstforliget. Finn Sørensen meddelte, at han troede, medlemmerne vidste dette og bekræftede, at de bestående anciennitetsregler fortsatte uafhængigt af overenskomstafstemningen. Til trods for dette fastholdt man resolutionens indhold, og i orienteringen til medlemmerne gav man fra afdelingens side fortsat medlemmerne det indtryk, at sagde man ja til overenskomsten, kunne DfB senere afskedige uden nogen form for anciennitetsregler.

Urafstemningen faldt klart på baggrund af et stort nej i København.

En ny forhandlingsrunde i Forligsinstitutionen gav ikke nogen forbedring på hovedoverenskomsten, men et protokollat i København løste deres forhold, så man dér nu kunne anbefale et ja til hele overenskomstforliget.

Ved en ny generalforsamling i København den 31. maj laver man en ny udtalelse, hvor man anbefaler ja med den begrundelse, at 2 af 3 krav er blevet opfyldt.

Det er blevet præciseret, hvad fleksibilitetsordningen kan bruges til, og især hvad den ikke kan bruges til.

Dette er korrekt, men ikke anderledes, end hvad forbundet i et brev til medlemmerne havde orienteret om. Her havde man i København mere eller mindre bevidst forsøgt at udlægge aftalen klar i strid med, hvad den egentlig indeholdt. Men det er urigtigt fra afdelingens side at præcisere, at afdelingens krav var opfyldt. Afdelingen kom nemlig med et nyt krav, der gik på "at for så vidt en uoverensstemmelse om etablering af turnusordning indannes til fagretlig behandling, kan turnusordningen ikke iværksættes, før den fagretlige behandling er afsluttet". Dette krav kunne, hvis det blev opfyldt, have sat hele fleksibilitetsaftalen ud af kraft. Derfor blev dette krav blankt afvist. Alligevel fastholder afdelingen overfor medlem-

merne, at afdelingens krav på dette område er opfyldt.

Vedr. anciennitetsordningen skete der overhovedet intet, i stedet enedes parterne om at forlænge beskæftigelsesgarantien med et år, til den 31. december 1989. Denne forlængelse af beskæftigelsesgarantien gik DfB med til, mod at københavnsafdelingen gav følgende modydelse – en frivillig afgang med fratrædelsesgodtgørelse, – samt af DfB ensidigt kan nedlægge distributionerne på Carlsberg/Tuborg med 3 måneders varsel, såfremt Monopoltilsynets beslutninger eller konkurrencemæssige forhold gør dette nødvendigt. De salgschauffører, der ved disse nedlæggelser bliver overflødige, overflyttes til hjemmestyrken.

Dette får københavnsafdelingen til at udtrykke sig således, – at hvad tryghed i ansættelsen angår, har man opnået en klar sejr. Det er lykkedes at mane truslerne om vilkårlige massefyringer eller bare massefyringer i jorden –.

Så længe man har beskæftigelsesgarantien kan ingen vilkårlig afskediges, men en forlængelse af beskæftigelsesgarantien i 1 år har ikke løst anciennitetsproblemet, og når beskæftigelsesgarantien udløber 31. december 1989, står man med nøjagtig de samme problemer som nu. Man har udskudt problemerne i ét år og det kaldes en klar sejr.

Endelig forklarer afdelingen medlemmerne, at det er deres opbakning, deres massive nej, der er årsagen til det gode resultat. Vi andre, der kender betingelserne, kan ikke acceptere en sådan udlægning.

Det, at DfB forlænger beskæftigelsesgarantien i 1 år, er ikke noget nyt. Det havde de tilbudt lang tid før overenskomstforhandlingerne startede mod visse modydelse, og at DfB gav det til den københavnske afdeling ved en overenskomstforhandling, kan vurderes om det var medlemmernes nej eller afdelingens modydelse, der afgjorde dette.

Det er vigtigt at få disse ting oplyst og sat på plads, fordi ved over-

enskomstforhandlingerne i 1989 vil vi komme til at stå i nøjagtig den samme situation som i 1987. Der udløber beskæftigelsesgarantien ca. 1/2 år efter og københavnsafdelingen må gentage kravet om bedre anciennitetsregler i tilfælde af hjemsendelser.

Så vil den klare sejr fra 1987 være tomme ord, og forhandlingstilbudet fra den 29. april 1987 om bedre anciennitetsregler være en fjern fortid.

Ikke en gang til skal forhandlingsudvalget og hovedbestyrelsen være gidsler for et ultimativt krav og ikke en gang til skal forbundets hovedbestyrelse sættes ud af spillet for at afvente, hvad de københavnske repræsentanter må sige ja eller nej til ifølge afdelingens forretningsudvalg.

Forbundets ledelse og hovedbestyrelsens flertal var ikke uenige i kravet fra Københavns afdeling om bedre anciennitetsregler, kravene var rimelige, men afdelingens repræsentanters handlemåde urimelige.

Man skiftede hele tiden synspunkter, man sagde ét i forhandlingsudvalget, man sagde noget andet i hovedbestyrelsen og man sagde noget tredje til medlemmerne.

Man kom med ultimative krav, men lod alligevel undertegnede forhandle kravet for at se, hvor langt forbundet kunne få DfB, for derefter at meddele, at uanset forhandlingsresultatet kan man kun sige ja, hvis det ultimative krav opfyldes.

Københavnsafdelingen har villet påtvinge resten af forbundets afdelinger, HB og forbundsledelsen deres betingelser.

Dette vil uvilkårligt skabe spændinger og modsætninger. Københavnsafdelingen vil gøre opmærksom på, at de med deres holdninger har ret til dette, og at det ikke er procedure eller formelle regler, der løser dette.

Ingen vil antaste afdelingens ret til at have deres holdninger, men afdelingen kan ikke forvente, at forbundets ledelse eller HB skal give dem større fordele til at løse deres lokale problemer i forhold til for-

bundets øvrige afdelinger. Det har man haft denne gang og udnyttet, hvilket man naturligvis må arbejde for at ændre til overenskomsten 1989.

Mange i København vil bruge dette som et bevis på, at forbundet er imod København. Forbundets ledelse er ikke imod nogen afdeling, men vil kæmpe imod, at nogen afdeling skal være bestemmende overfor forbundet og øvrige afdelinger.

Det er muligt, det giver store diskussioner og megen uenighed, men uenigheder kræver debatter for at finde deres løsning. Det vil vi ikke vige udenom.

Preben Mortensen

Depot-arbejder

Har du været beskæftiget på et depot, der er nedlagt mellem 1. maj og 1. august 1987, har du krav på efterbetaling i forhold til den nye overenskomst.

Ret derfor henvendelse til depot ejeren for at få dit tilgodehavende.

Er der problemer, eller er depot ejeren ikke til at komme i kontakt med, så henvend dig i din fagforening, der så viderefører sagen til forbundet.

De rigtige tal skal bruges

Lønforskellen indenfor de forskellige grupper viser fra 1. kvartal 1981 til 4. kvartal 1986 at

bryggeriarbejdere i hovedstaden	
for mænd er faldet med	kr. 2,28 pr. time
for kvinder er faldet med	kr. 0,80 pr. time
bryggeriarbejdere i provinsen	
for mænd er faldet med	kr. 0,44 pr. time
for kvinder er steget med	kr. 3,32 pr. time

Til trods for, at det er de mandlige bryggeriarbejdere i hovedstaden, der er steget mest i denne periode med kr. 22,40 pr. time, er det alligevel den gruppe, der har det største efterslæb i forhold til deres gruppe "andre ufaglærte i hovedstaden" med kr. 2,28 pr. time.

De kvindelige bryggeriarbejdere i hovedstaden har haft den mindste lønfremgang i perioden med kr. 18,68 pr. time. Alligevel er deres lønudvikling kun kr. 0,80 pr. time dårligere end "andre ufaglærte kvinder i hovedstaden".

Dette siger noget om lønudviklingen generelt for kvinder i hele industrien, som med lønstatistikken her klart viser, at lønfremgangen generelt er større for mænd end for kvinder.

Alle ufaglærte kvinder i hovedstaden havde en lønfremgang i perioden fra 1. kvartal 1981 til 4. kvartal 1986 på kr. 20,48 pr. time.

For ufaglærte mænd i hovedstaden var lønfremgangen i samme periode kr. 24,68 pr. time, altså kr. 4,20 mere pr. time for samtlige ufaglærte mænd i hovedstaden end for kvinderne i hovedstaden.

For provinsen var lønfremgangen størst for de kvindelige bryggeriarbejdere med kr. 22,16 pr. time, og for de mandlige bryggeriarbejdere kr. 21,82 pr. time.

Det betyder, at for de mandlige bryggeriarbejdere er stigningen kr. 0,44 pr. time mindre end samtlige ufaglærte i provinsen, mens timelønnen for de kvindelige bryggeriarbejdere er steget med kr. 3,32 pr. time mere end samtlige ufaglærte kvinder i provinsen.

Også her er der tale om en generel dårlig lønudvikling for ufaglærte kvinder, der i perioden er steget med kr. 18,64 pr. time, hvilket er kr. 3,72 dårligere end samtlige ufaglærte mænd i provinsen, der er steget med kr. 22,36 pr. time.

Hvordan slår lønnen igennem?

Tager man samtlige ufaglærte i hele landet – kvinder og mænd – er gennemsnitslønnen pr. time i disse 6 år steget med kr. 21,30 pr. time fra kr. 49,31 pr. time til kr. 70,61 pr. time.

For samtlige bryggeriarbejdere i samme periode er lønnen pr. time steget med kr. 21,27 pr. time fra kr. 58,24 pr. time til kr. 79,51 pr. time, hvilket svarer til en mindre stigning for bryggeriarbejderne på kr. 0,03 pr. time.

Årsagen til at forskellen er så lille er, at ikke faglærte mænd i København udgør mellem 15-16 procent af samtlige ufaglærte i hele landet og derfor slår deres lønfremgang ikke så kraftigt igennem på gen-

nemsnitslønnen pr. time, som de mandlige københavnske bryggeriarbejdere, der udgør cirka 50 procent af samtlige bryggeriarbejder i hele landet.

Sammenligner man samtlige bryggeriarbejdere i hele landet med kun de mandlige ufaglærte i København, så er der tale om en mindre lønfremgang for bryggeriarbejderne pr. time med kr. 3,41, men tager man samtlige ufaglærte i København – mænd som kvinder – og sammenligner med bryggeriarbejdere i København, er der tale om en mindre stigning for bryggeriarbejderne i København på kr. 1,92 pr. time.

For bryggeriarbejderne i provinsen – kvinder som mænd – er der i sammenligning med ufaglærte kvinder og mænd i provinsen tale om en større fremgang pr. time på kr. 1,12 pr. time.

Ens lønudvikling for ufaglærte

Ved overenskomstforhandlingerne fremkom der tal om, at man havde et lønefterslæb på kr. 4,09 pr. time.

Dette fremkom ved, at sammenligne de kvindelige bryggeriarbejdere i hovedstaden med de mandlige ufaglærte i hovedstaden.

De mandlige ufaglærte i hovedstaden er i perioden steget med kr. 24,68 pr. time mod de kvindelige bryggeriarbejdere i hovedstaden, som er steget med kr. 18,68 pr. time, altså en forskel på kr. 6,00 pr. time.

Imidlertid er de mandlige bryggeriarbejdere i hovedstaden i samme periode steget kr. 3,72 mere pr. time end de kvindelige bryggeriarbejdere.

Det er derfor ikke korrekt, at bruge bestemte grupper som grundlag for sammenligning og derefter fremlægge materialet som

De rigtige tal skal bruges

værende gældende for hele området.

De københavnske kvindelige bryggeriarbejdere udgør mellem 16-17 procent af bryggeriarbejderne i Danmark og de ufaglærte mænd i hovedstaden udgør mellem 15-16 procent af samtlige ufaglærte i Danmark.

Det siger sig selv, at det er en alt for lav procent at regne med som et løngennemsnit – hvilket også vises med, at tager man alle ufaglærte med, er der tale om en ensartet lønudvikling mellem bryggeriarbejdere og andre ufaglærte, hvor lønstigningen på 6 år er steget med kr. 0,03 mere for samtlige ufaglærte end bryggeriarbejderne.

Kravene må være realistiske

At forbundet ved denne overenskomst og fremtidige overenskomstfornyelser stiller krav ud fra hvad lønforskellen er i udviklingen for den dårligst lønnede bryggeriarbejder i sammenligning med den bedst lønnede ufaglærte arbejder, er både rigtigt og naturligt, men det kræver, at man hele tiden gør sig klart, at der er tale om yderpunkter for visse grupper og at det ikke er en lønforskel, som er generel mellem bryggeriarbejdere og andre ufaglærte arbejdere – tværtimod.

Det betyder ikke, at man ikke fortsat skal satse på at få forbedret bryggeriarbejdernes lønniveau, men man bør ikke bruge tal, der slører kendsgerninger og giver forventninger om lønstigninger som er urealistiske og som forbundet ingen chancer har for at få gennemført ved en overenskomstforhandling.

Vi ved, at man sammenligner os med andre og ved udgangen af 1986 var gennemsnitslønnen alene – ved normallønnen og akkord for bryggeriarbejder – kr. 8,96 pr. time

Gennemsnitsfortjeneste pr. time

IKKE FAGLÆRTE MÆND, HOVEDSTADEN

	Bryggeriarb.	Øvrige	Forskel	Stigning
1. kv. 1981	Kr. 60,25	54,83	+ 5,42	
1. kv. 1983	Kr. 70,61	65,12	+ 5,49	+ 0,07
1. kv. 1985	Kr. 76,74	71,11	+ 5,63	+ 0,21
4. kv. 1986	Kr. 82,65	79,51	+ 3,14	- 2,28

Gennemsnitsfortjeneste pr. time

IKKE FAGLÆRTE MÆND, PROVINSEN

	Bryggeriarb.	Øvrige	Forskel	Stigning
1. kv. 1981	Kr. 53,36	49,44	+ 3,92	
1. kv. 1983	Kr. 64,30	59,10	+ 5,20	+ 1,28
1. kv. 1985	Kr. 70,92	64,64	+ 6,28	+ 2,36
4. kv. 1985	Kr. 75,18	71,70	+ 3,48	- 0,44

Gennemsnitsfortjeneste pr. time

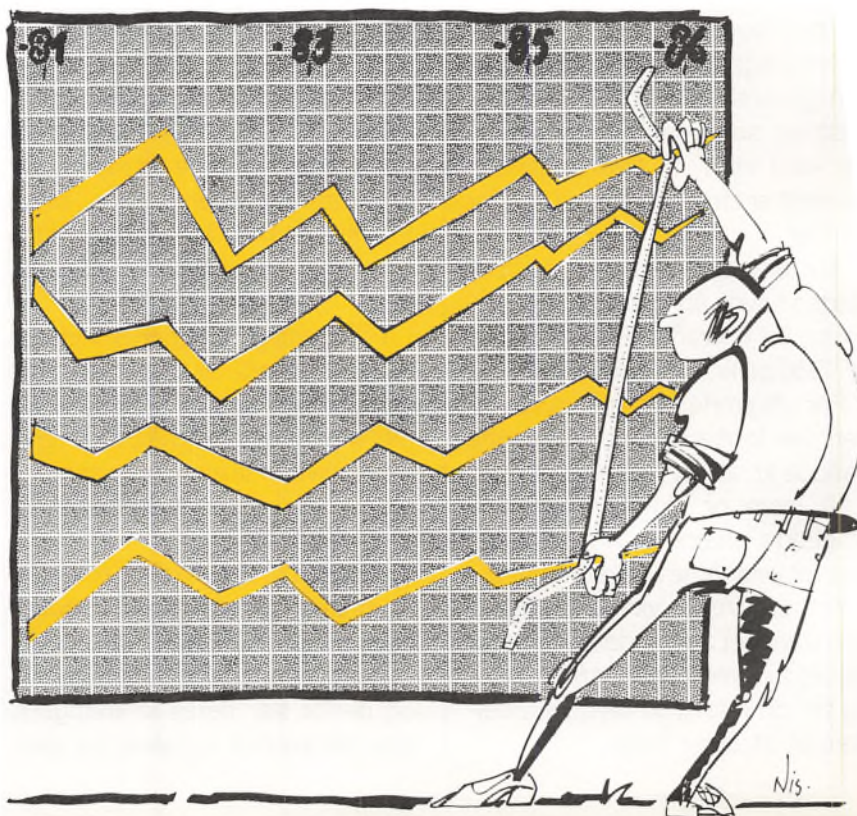
IKKE FAGLÆRTE KVINDER, HOVEDSTADEN

	Bryggeriarb.	Øvrige	Forskel	Stigning
1. kv. 1981	Kr. 59,01	49,50	+ 9,51	
1. kv. 1983	Kr. 69,30	59,18	+ 10,12	+ 0,61
1. kv. 1985	Kr. 75,21	64,57	+ 10,64	+ 1,13
4. kv. 1986	Kr. 77,69	68,98	+ 8,71	- 0,80

Gennemsnitsfortjeneste pr. time

IKKE FAGLÆRTE KVINDER, PROVINSEN

	Bryggeriarb.	Øvrige	Forskel	Stigning
1. kv. 1981	Kr. 54,48	45,13	+ 9,35	
1. kv. 1983	Kr. 65,77	53,78	+ 11,99	+ 2,64
1. kv. 1985	Kr. 72,34	58,99	+ 13,35	+ 4,00
4. kv. 1986	Kr. 76,64	63,77	+ 12,87	+ 3,52

højere end samtlige ufaglærte, nemlig for bryggeriarbejdere kr. 79,51 pr. time og for ufaglærte kr. 70,61 pr. time.

De kommende lønstatistikker for 1987 vil vi også bringe i Prop og Kapsel med kommentarer for at sikre en korrekt analyse af tallene

og forhindre rygter og myter om bryggeriarbejdernes lønudvikling, som absolut burde være bedre, men som heller ikke er så elendige i forhold til andre som nogen vil gøre det til.

Preben Mortensen

Overenskomsten set fra København

I lederen om overenskomsten i sidste nr. af Prop og Kapsel (6/87) kan vi læse, at »bryggeriarbejderne i det øvrige land følte sig misbrugt i et spil om specielle forhold i København», og at det skulle være grunden til, at flere i provinsen stemte nej i anden omgang.

En ting er, at vi kan være uenige om overenskomstforløbet. Noget andet er, hvis disse uenigheder bygger på et forkert grundlag.

Lad mig først slå fast, at provinskammeraterne ikke har nogen grund til at føle sig misbrugt, fordi københavnerne gjorde et særaftalespørgsmål til noget afgørende. Særaftalerne vedtages sammen med hovedoverenskomsten, og derfor kan de være en lige så god grund til at stemme nej. Det har vi da også været enige om i hovedbestyrelsen.

Det er rigtigt, at provinskammeraterne ved en *urafstemning* ikke har de samme muligheder for at lægge pres på et lokalt spørgsmål som københavnerne. Til gengæld har de langt større muligheder end københavnerne i *hovedbestyrelsen*, hvor provinsrepræsentanterne som bekendt er i stort flertal. Her kunne de have sagt nej ud fra, at lokale spørgsmål ikke var løst.

Det er imidlertid ikke rigtigt, at lokale spørgsmål var københavner-

nes eneste begrundelse. Da forliget var en kendsgerning i Bryggeriforeringen, sagde Barbara Kryger og undertegnede (som medlemmer af forhandlingsudvalget), at vi gik imod, primært begrundet i, at det lønmæssigt var for dårligt. Vi tog samtidig det forbehold, at der kunne ske noget ved den afsluttende runde i særaftaleforhandlingerne, som kunne få os til at ændre holdning. De københavnske medlemmer af HB bakkede dette op. Men den afsluttende runde af særaftaleforhandlingerne løste ikke noget.

Da vi præsenterede forliget for afdelingens forretningsudvalg, var de enige i vores stilling. Men diskussionen om fleksibilitetsprotokollatet viste, at arbejdsgiverne her havde alt for mange fortolkningsmuligheder. Afdelingens generalforsamling den 2. maj vedtog derfor tre punkter som grundlag for at anbefale et nej:

- Forliget skulle forbedres lønmæssigt
- Protokollatet om den fleksible arbejdstid skulle strammes op
- Vi skulle (lokalt) have garanti for at evt. fremtidig ansættelser og afskedigelser skete efter jubilæumsanciennitet, når og hvis vores beskæftigelsesgaranti faldt væk.

Forhandlingerne i Forligsinstitutionen medførte ingen ændring af selve forligsteksten, men det blev præciseret, hvad protokollatet om den fleksible arbejdstid kan bruges til, og især hvad det ikke kan bruges til. Det mener vi, alle forbundets medlemmer kan være tilfredse med, ikke kun københavnerne.

I stedet for en aftale om i hvilken rækkefølge bryggerierne skal fyre folk, fik vi forlænget den nuværende beskæftigelsesgaranti med et år, frem til den 31/12 1989. DfB opgav samtidig deres ret til at opsiges den nuværende rammeaftale med 3 mdrs. varsel. Overskudsmandskabet vil få *tilbudt* fratrædelsesgodtgørelse. Som modydelse herfor, fik DfB ret til, efter en 3 mdr.s orientering at ændre på indbygs distribution på Carlsberg og Tuborg, men vi fik garanti for, at det ikke kan medføre afskedigelser af distributionsfolk, og at de tilbageværende biler kører videre efter gældende regler. Alt i alt et godt resultat, når man tænker på direktør Vitus Niensens trusler om opsigelse af rammeaftalen og massefyringer, og på monopolrådets rapport.

Her var altså noget at sætte over styr, og på den baggrund ville vi ikke anbefale en konflikt alene på lønspørgsmålet. Det ændrer imidlertid ikke vores opfattelse af, at forliget på hovedoverenskomsten er så dårligt, at det *ikke i sig selv* kunne berettige til at stemme ja.

Men vi er ikke enige i, at dette års overenskomstforløb har vist, at man ikke kan opnå mere i Forligsinstitutionen efter et nej. Det afhænger udelukkende af om arbejdsgiverne vil give noget for at undgå en konflikt. Det ville de denne gang, og det ville være uklogt, at afskære sig selv fra det i fremtiden.

I det hele taget er der nok ikke så meget brug for at ændre procedure i vore overenskomstforhandlinger. Der er mere brug for at ændre *holdninger*, sådan at vi i fællesskab sætter hele forbundets styrke ind på at stå fast på de krav vi prioriterer op til overenskomsten, og på at løse særaftalespørgsmål uanset om det er i København eller i en provinsby.

Finn Sørensen

Arbejdsmiljø på Wiibroe

"Der er noget råddent i Danmarks rige", lød det engang fra Kronborgs bastioner.

Ude i industrikvarteret i Helsingør lød det i mange år: "der er noget der tæres bort på Wiibroe".

Det var bryggeriets sikkerhedsrepræsentanter, der sagde det til ledelsen, og anledningen var nogle tromler, der var ved at blive ætset bort af indholdet.

Sikkerhedsrepræsentanternes replik går ikke hen og bliver klassisk som Hamlets, for nu er tromlerne væk, omsider. Og der er sket mange andre gode ting.

– Der er stadig småting, vi skal ha' fat i, men det skrider fremad.

Sagt af Ralf Thomsen, sikkerhedsrepræsentant på Wiibroe i Helsingør.

Men for bare et år siden, var der ikke noget som helst, der skred, måske bortset fra et par bryggeriarbejdere på de glatte gulve.

Alt blev syltet

Hvordan kom arbejdet med at forbedre miljø og sikkerhed i gang?

Det var ikke fordi de ansatte og deres valgte sikkerhedsrepræsentanter troede, at alt var i den fineste orden. Der var mange klager over hudgener og stor usikkerhed overfor de mange kemikalier, der brugtes i produktionen.

Gang på gang rejstes det over for ledelsen, og blader man i gamle klubblade, er det næsten i hvert nummer svære problemer bliver trukket frem.

Der blev ikke svaret nej fra ledelsen. Den hørte høfligt på, hvad der blev fremført og udstedte løfter – og så skete der heller ikke mere. Alt blev syltet.

Ralf Thomsen og Jack Nielsen, sikkerhedsrepræsentanterne, følte af og til, at de var i et slags u-land. Når de deltog på forbundets møder for sikkerhedsrepræsentanter hørte de om, hvad der skete af fornuftige ting andre steder, især indenfor DfB-koncernen. Men selv kunne de ikke komme igennem.

Vendepunktet indtraf da de bad forbundets konsulenttjeneste om at træde til. Der blev lavet en aftale

med virksomheden og konsulent John Petersen blev sendt derop.

AT kom også

Sammen med Ralf og Jack gennemgik han i to dage de forhold, der vedrørte kemikalier. Det kom der en rapport ud af, og det har været værktøjet sikkerhedsudvalget har arbejdet med i et års tid.

Interessant nok, havde Arbejdstilsynet også fundet ud af, at det burde kigge lidt nærmere på Wiibroe.

AT's medarbejder var på en rundtur med lederen af sikkerhedsarbejdet, brygmester Steiness, og i de enkelte afdelinger talte man med områdets sikkerhedsrepræsentanter.

Det kom der også en rapport ud af. Den påpegede en række sikkerhedsmæssige forhold, men kom også til de konklusioner om kemikalier som rapporten fra forbundets konsulent indeholdt.

Måske er det sigende for, hvordan virksomhedens holdning var for et år siden, at sikkerhedslederen skev til AT og beklagede sig over, at tilsynsrapporten "ensidigt viderebringer klager/ønsker fra sikkerhedsrepræsentanter uden nærmere drøftelse med virksomhedens repræsentanter".

Iøvrigt har brygmester Steiness indtil videre "glemt" at forevise sikkerhedsudvalget AT's klagepunkter. Og det på trods, at loven påbyrder ham det.

Konsulentens rapport

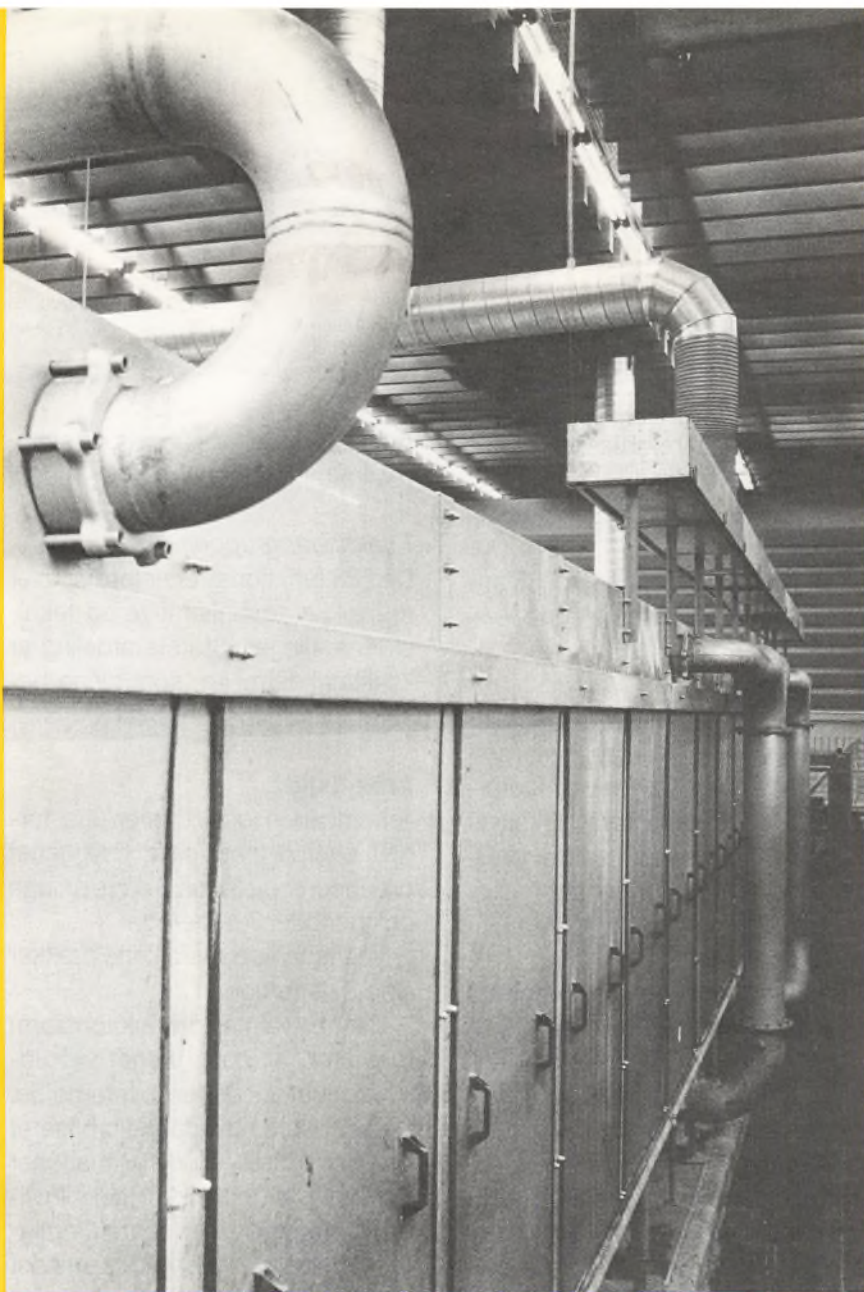
Men hvad var det for punkter John Petersen fandt frem til, og hvad er der sket?

Det første var de mange tromler, der stod og tæredes bort midt på pladsen med tomgods.

Indholdet var BHC, der oprindeligt brugtes i Tuborgs skyllemaski-

Sikkerhedsrepræsentanterne Ralf Thomsen og Jack Nielsen ved en af de kemikaliebunker de vil have fjernet.

Udbygningen af udsugningen har fjernet hudgener fra tapperiet. Store "emhætter" over flaskevasker og pasturator fjerner dårlig luft.

ner. Det protesterede Tuborg-arbejderne imod, hvorefter tromlerne kørtes til Wiibroe.

Om det var fordi, det skulle have været brugt der, eller fordi Wiibroe bare skulle være kemikalielosseplads, er uklart. Men sikkert er det i hvert fald, at efter 4-5 år var tromlerne begyndt at tære igennem. Og nu er de altså kørt væk.

Et andet forsømt punkt, også i forhold til lovgivningen, var manglende brugsanvisninger fra leverandører og en bearbejdning af dem, så de kunne bruges af de folk, der håndterede produktet. Nu er aller sidste hånd ved at være lagt på udarbejdelsen af et kemikaliekartotek.

I forlængelse af det ligger så en instruktionspligt på arbejdsgive-

ren. Det er ikke helt løst endnu, men der arbejdes positivt med problemet.

Der, hvor det sidste års indsats mærkes tydeligst er i øltapperiet. Udsugning over skyllemaskine og pasturator er ombygget og effektiv. Der er sat bakker op under flaskebåndene, så bæltesmøremidlerne ikke bare siler ned på gulvet. Der mangler dog afledningsrør til kloak, og derfor er gulvene endnu ikke tørre og skridsikre, men bedre end før.

Hudgener væk

I tapperiet var de ansatte tidligere plaget af hudgener og småsår i hovedbunden fra dryp, når de passerede under flasketransportørerne. Alt det er nu historie. Wiibroe måtte

investere ca. 200.000 kr. i udviklingen af ventilationen, og derudover i nogle bakker, og mere skulle der altså ikke til for at fjerne et uhyggeligt problem, der er mange bryggeriarbejders værste plage.

Andre problemer er taget op, er løst, eller er ved at blive det: opbevaring af kemikalier, temperatur og fugt o.lign.

Men hvorfor skulle der gå så mange år, før der blev taget hul på løsningen af de mange miljøproblemer på Wiibroe?

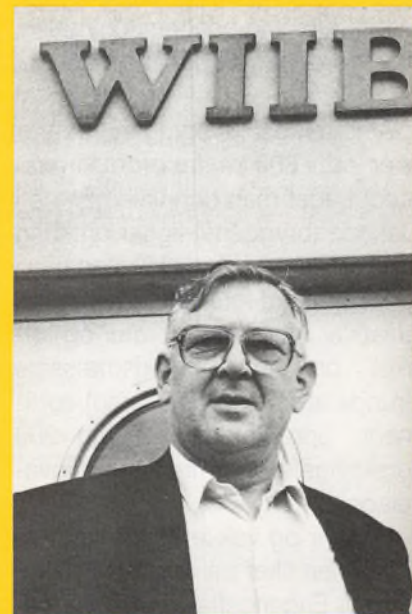
– Har I været for sløve? spørger vi selvfølgelig Jack og Ralf, hvad de naturligvis ikke vil medgive.

– Vi har peget på problemerne i årevis, men har ikke kunnet komme igennem. Vi tror forklaringen på, at det nu er ved at lykkes er, at forbundets konsulent har en større autoritet overfor ledelsen. John Petersens rapport har hjulpet det hele igang.

At være eller ikke være konsulent, det er spørgsmålet.

flc.

Konsulent John Petersen kom på besøg på Wiibroe.

Anheuser-Busch, Inc., Baldwinsville, Staten New York

Opbygningen af bryggeriet indledtes i 1972 af Schlitz. Produktion af øl påbegyndtes i 1976, men blev igen stoppet i 1979 p.g.a. vigende salg.

Anheuser-Busch, Inc. (AB) købte herefter bryggeriet til overtagelse februar 1980.

En række tekniske ændringer blev gennemført i perioden frem til februar 1983, hvor AB endeligt startede sin produktion.

Som det fremgår af ovenstående er der "trods alderen" tale om et meget nyt bryggeri.

Den samlede kapacitet af anlægget (forceret drift – se senere) er ca. 8,6 mio. hektoliter pr. år.

Anlægget optager nogle af AB's sæsonudsving og har således ikke altid fuld kapacitetsudnyttelse; man kører dog altid *mindst* 5 dage/uge.

Afsætningen af bryggeriets varer sker indtil 800 km fra produktionsstedet, idet man dog ikke går ind i Canada (bryggeriet ligger omkring 100 km fra grænsen til Canada).

På grund af forskelle i love og regulativer i forskellige stater og ønsket om af markedsmæssige grunde at råde over et bredt sortiment, opretholdes omkring 200 forskellige varenumre på færdigvarerelageret.

En stor og voksende del af produktionen sker på dåser (16 oz og 12 oz). Engangsflasker har betyd-

ning, hvorimod returflasker og fadøl betyder mindre.

Beskæftigelsen

Totalt på bryggeriet findes 788 ansatte, hvoraf 500 er timelønnede.

Timelønnede

Gruppen omfatter såvel vedligeholdelsesfolk som bryggeriarbejdere. De er alle samlet i en fagforening. De repræsenteres lokalt af Robert L. Henry, som selv er bryggeriarbejder med orlov fra bryggeriet og i øvrigt lønnet af fagforeningen (Teamsters).

Teamsters forhandler kontrakt med AB hvert 3. år (nationalt).

Der findes på bryggeriet tillidsrepræsentanter på hvert skift og i hver afdeling. Dette giver i alt 5 tillidsrepræsentanter pr. skift. Tillidsrepræsentanterne gives arbejdsfrihed i det omfang, der er behov herfor. Dette vurderes fra sag til sag.

Man søger fortrinsvis at placere TR'er på pladser, hvor de kan bestride deres job som TR, uden at det er nødvendigt at indsætte reserver (rengøring, lagerarbejde og lignende).

Ovennævnte 500 timelønnede kan opdeles i 79 faglærte håndværkere og altså 421 bryggeriarbejdere.

De 79 faglærte kan igen opdeles i grupper. 16 har særlig uddannelse og tilknytning til energiforsyningen generelt (betjening og vedligeholdelse af kraftmaskiner). Man har 2 malere og endelig 61 såkaldte "multi skilled engineers".

Denne betegnelse dækker over det forhold, at alle er oplært til at løse *alle* forekommende vedligeholdelsesopgaver på bryggeriet. Man anvender kun i meget begrænset omfang eksterne firmaer til assistance, og iøvrigt aldrig uden at man har drøftet spørgsmålet

med håndværkergruppen og eventuelt aftalt overarbejde.

Funktionærgruppen

De 288 funktionærer er fordelt over en række administrative og tekniske afdelinger. Største afdeling er kvalitetskontrollen, som alene beskæftiger 55 medarbejdere.

Arbejdstid

Arbejdstiden er 40 timer/uge fordelt over 8 timer/skift. Bryggeriet producerer på 3 skift 6 dage pr. uge og i perioder 7 dage/uge.

Vedligeholdelsesfolkene dækker altid 7 dage/uge.

Denne valgte produktionsform medfører, at der i meget vid udstrækning anvendes overarbejde. Dette er som hovedprincip baseret på frivillighed. I de situationer (sjældne), hvor der ikke findes frivillige, udtages de folk, som i foranliggende periode har ydet mindst overarbejde.

Lønnen udgør 16-17 US\$/time og for overarbejde hverdage og lørdage betales ekstra 50%, om søndag ekstra 100%.

Pauser

For alle gælder, at der ydes 30 minutters frokost samt to gange 15 minutters pause i hvert skift. I alle tilfælde med betaling. Den effektive arbejdstid er således 7 timer.

Ferie

Bryggeriet yder 15 betalte feriedage/år. Heri indgår ca. 5 skæve helligdage, således at der er to uger tilbage til egentlig ferie. Herudover opspares i løbet af en 15 års ansættelsesperiode 8 ugers betalt ferie.

Oplæring

Der sker kun oplæring af nye bryggeriarbejdere på jobbet (jobtræning).

I tapperierne er alle bryggerarbejdere indledningsvis oplært til to jobs. Senere tilstræber man, at alle lærer alle jobs, således at maksimal fleksibilitet opnås. Rokering foregår i øvrigt efter arbejdslederens anvisninger.

Sygdom

Det gennemsnitlige sygefravær ligger på 3,7%. Gennemsnittet i industrien opgives til ca. 1%. Man finder det naturligt, at man p.g.a. skifteløst, overarbejde m.v. ligger over gennemsnittet, men 3,7% betragtes som uacceptabelt højt. For at reducere dette fravær havde man sammen med fagforeningen indledt et udvalgsarbejde.

Der accepteres på bryggeriet 6 sygedage/år. For hver dag man kommer herunder betales ekstra dagløn.

Løn under langtidssygdom er baseret på forsikring, idet præmien betales af bryggeriet. Dette medfører, at man kan oppebære 1/2 løn i en periode, der går fra over 1 uge og indtil 26 uger.

Der findes yderligere en bryggerifinansieret forsikringsordning, der dækker indtil 85% af udgifter til læge og hospital.

Sygeplejerske er ansat til dækning af daghold. De øvrige skift er dækket af uddannede samarititter (deltager i produktionen).

Øl på bryggeriet

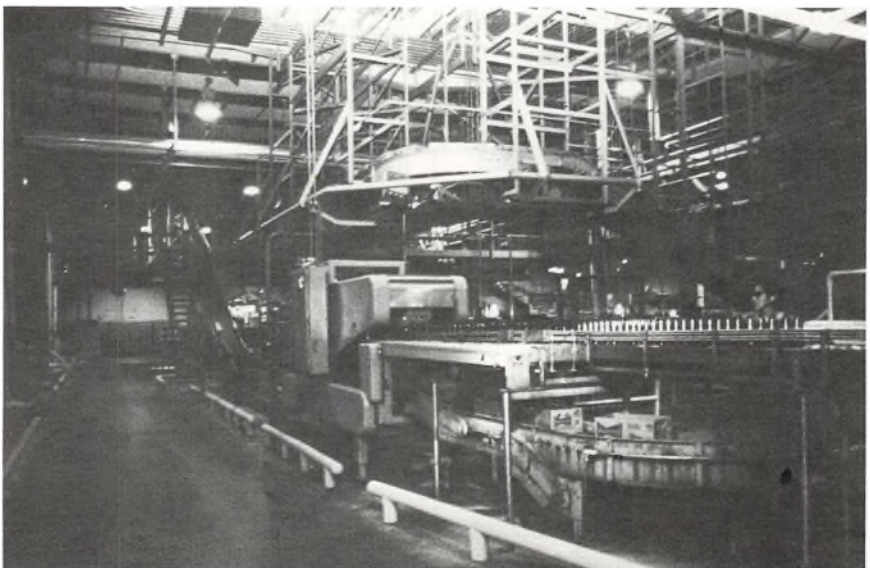
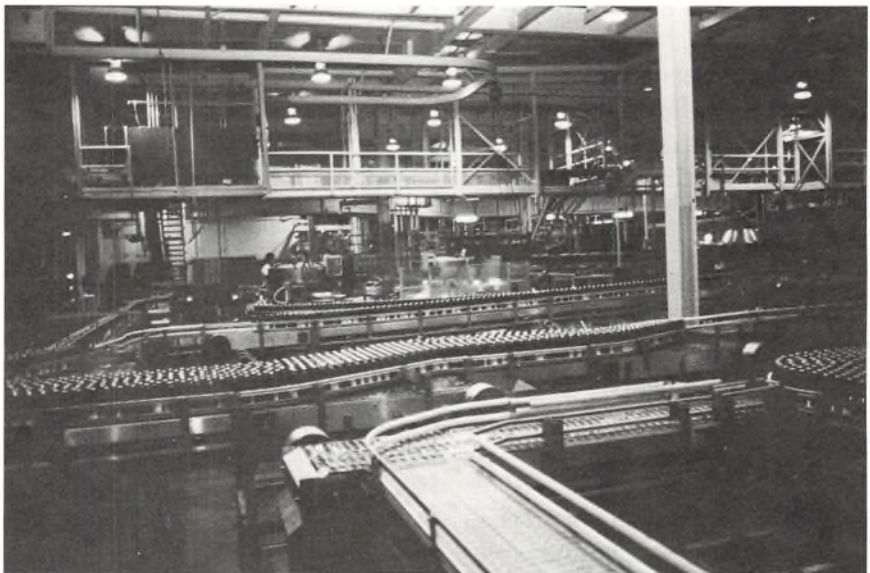
Med såvel funktionærer som arbejdere er det aftalt, at der ikke drikkes øl på bryggeriet. I stedet udleverer bryggeriet to kasser øl pr. måned, som kan tages hjem.

Rundvisning

Efter mødet gennemførtes en rundvisning gennem bryggeriets afdelinger. Nedenfor er samlet indtryk herfra.

Kontorer

Alle administrationens funktionærer samt den tekniske ledelse var samlet i et kontorlandskab (1 1/2 m høje skillevægge). Systemet var arvet fra bryggeriets første ejer (Schlitz) og var ikke et AB-princip. Man angav dog at være glad for

den nære/effektive kontakt personalet og afdelingerne imellem.

Maskincentral

Anlægget blev kun beset gennem vindue. Det fremtrådte yderst funktionelt med en stor firkantet hal med opstillede rækker af maskiner med samme funktion (kølekompressorer, luftkompressorer, CO2-anlæg m.v.) Som overalt på bryggeriet var rengøringsstandarden meget høj.

Bryghuset

Anlægget må betragtes som et standard infusionsmæsk/sikaranlæg. Konstruktionsmaterialer var rustfrit stål til ledninger og kar samt kobber til kedler.

Der fandtes fire urtkedler (uden forløbstanke) efterfulgt af whirlpools. Brygstørrelsen blev opgivet til 900 hl nedkølet urt ved 15% P (nedbrygget efter filtrering). Der kan produceres 29 bryg pr. 24 timer.

Brygmateriale er malt, ris og naturhumle (hovedsagelig europæisk humle). Vand af god kvalitet trækkes fra det offentlige system, som igen trækker fra den nærliggende Ontario sø.

Ca. 20% af malten produceres på egne AB malterier i USA (intet malteri på dette bryggeri), resten kontraheres hos andre malterier.

Kældrene

Den særlige AB proces er beskrevet nærmere i afsnittet om AB i Los Angeles (s.d.). Anlægget her indeholder i princippet det samme tekniske udstyr som i Los Angeles. Der anvendes 4.000 hl liggende cylindriske rustfri stålkanke til gæring og lagring. Der anvendes dobbeltfiltrering med US kiselgur-filter efterfulgt af nedbrygning og pladefilter. Den samlede proces tid blev opgivet til 35-40 dage.

Kælderprocessen omfatter adskillige flytninger:

1. Luftning af varmurt i tank
2. Urtkøling til ca. 24. C
3. Sedimentering og fjernelse af kold trub (4 – 6 timer)
4. Gæringstank efter gærpåsætning, 5-6 dage

5. Chip-tank (tilsætning af bøgespåner og 30 dages opkrølning)
6. Schienertank 1 – 2 dage, + 1. C
7. Filtrering
8. Tryktank

Spildevandsbehandling

Bryggeriet råder over et særligt spildevandsanlæg, som i øvrigt ikke fandtes på andre bryggerier i gruppen, men var overtaget fra de tidligere ejere (Schlitz).

Alle øl- og tørstoffoldige afløb fra produktionsanlæggene blev ført i særligt spildevandssystem til opsamlingsstank. Det opsamlede materiale blev herefter destilleret (alkohol opsamlet og solgt) og indampet (remanens sælges i sirupsform til kvægfoder).

Tapperi

På bryggeriet findes i en tappehal opstillet 5 flaskekolonner, 2 dåsekolonner samt et fustagetappeanlæg.

Bemandinger og kapaciteter blev opgivet, som følger:

Dåseliniekap. 95.000 ds/time 5 personer
Engangsflaskekol. kap. 80.000 fl/time 9 personer
Returflaskekol. kap. 55.000 fl/time 16 personer
Fadølsanlæg kap. 620½-brls.fade/t. 6 personer

Ud over nævnte kolonnemandskab regnes med 20-30% ekstra arbejdere til lagerarbejde, rengøring og diverse forefaldende arbejde.

Alle anæg var opstillet i U-form med tilsyneladende traditionel maskinbestykning. Tappemaskiner var fra Cemco og H&K, fyldehøjde Filtec (isotoper). skyllemaskiner fra Barry Wehmiller, flaskeinspektion ID, etikettering v. Kroner, kartonpakkeudstyr fra Jones m.v.

Som det vil fremgå, var hallen af et meget betydeligt omfang, hvorfor personale, der havde behov for at bevæge sig meget rundt (arbejdsledelse, vedligeholdelsesfolk, kvalitetskontrollører o.lign.), var udstyret med små elektriske scootere.

Som i øvrige afdelinger var der også her meget rent og velordnet, men der herskede overalt – og i

særlig grad ved tappemaskinerne – et ekstremt højt støjniveau.

Man havde planer om at installere udstyr til frasortering af ridsede returflasker, men kendte i øvrigt ikke den valgte maskine. Man regnede med, at det i en periode på 7 måneder er nødvendigt at fratage 10% og herefter 4% af de behandlede flasker for herved at opnå og fastholde flaskeparken på et acceptabelt niveau.

Lager

Umiddelbart i forlængelse af tappehallen og uden vægadskillelse fandtes lager for tappematerialer, tomgods og færdigvarer. Såvel tappehal som lager var totalt uden vinduer.

På grund af det meget store antal lagernumre regnede man kun med, at ca. 20% af produktionen kunne føres direkte til læsning. Den samlede kapacitet for færdigvarer svarer til 650.000 kasser eller godt 2 dages produktion. Det var dog ikke normalt, at man lå under med så store beholdninger.

Al læsning foregik pr. el-trucks ved indlæsning i lastbiler (bakket op mod læsserampe).

Når fustager (upasteuriserede) læsses, lægges tør i vognen for at fastholde lav temperatur. I øvrigt accepteres kun 10 timers transporttid.

Lagerstyringen er computeriseret. På grundlag af ordrens sammensætning fastlægger computeren, hvor varen skal tages på lageret, idet første prioritet er mindst mulig afstand til udlæsningspunkt, anden prioritet er øllets alder. Når øllet bliver mere end 10 dage gammelt, ombyttes de to prioriteter.

*

1. dag lørdag den 6. september 1986.

Det var lørdag middag og vi 16 som skulle til USA, mødtes i Kastrup Lufthavn.

Der var 5 fra De forenede Bryggerier's ledelse, 6 TRer fra Carlsberg og Tuborg, 1 fra den daværende Københavns kvindelige afdeling og 1 fra den daværende Københavns mandlige afdeling, samt 3 fra forbundet's daglige ledelse.

Det første vi skulle til i USA, var New York. For de fleste af os, var det første gang vi skulle til USA, så der var selvfølgelig spænding på.

Vi skulle flyve med en Jumbo Jet, og det var en oplevelse i sig selv, det var en meget behagelig rejse.

Det første møde vi havde med Amerika var beskæmmende. Deres køsystem er fantastisk, vi stod og gik i lange køer, det er en langsommelig og besværlig affære, at komme ind i Amerika, det er helt utroligt, når man kommer til den moderne teknologi's højborg, at man så arbejder på så forældet en måde, som tilfældet var. Fra vi gik ud af flyet og til vore papirer var tjekket, gik 1½ time. Selve lufthavnen, som var "Kennedy Lufthavn" var enorm stor, alt virkede rodet. Vi var rejst fra København i gråvej, nu kom vi ud i en bagende sol og 30 grader's varme.

Vi kørte straks på sightseeing i New York, og det var lidt af en oplevelse.

Det ene hus højere end det andet, der var glashuse, granithuse og så galt huse af marmor.

Vi var oppe i det højeste hus i New York og som hedder Trans World Center.

Vi kørte med elevator 107 etager op, turen tog 45 sek. og så fik vi den mest fantastiske udsigt over Manhattan som man kan tænke sig, Manhattan er den ø det meste af byen New York ligger på.

Men vi stod altså der og så ned på ikke alene Frihedsgudinden, men også Empire State Building.

Rejse- dagbog

Ja, husene er simpelthen så høje og gaderne i forhold så smalle, at solen næsten aldrig når helt ned i bunden, helt ned til asfalten.

Men selvom der er meget der er imponerende i New York er der også meget der er uhyggeligt. Vi så folk samle mad op af skraldespandene og spise det. Vi så folk som havde alle deres ejendele i en papkasse, eller papirpose, sove på riste eller porte, eller under et træ eller bænk.

Vi var igennem Kineser kvarteret og Greenvech Village, som er kunstner kvarter, begge steder var et mylder af mennesker fra mange forskellige lande.

2. dag søndag den 7. september 1986.

Vi spadserede ad Fifth Avenue, som er den dyreste forretningsgade i New York til Central Park som om dagen er et dejligt område, det er knapt så dejligt efter mørkets frembrud siges det.

Parken bliver brugt flittigt af New Yorkerne, en del bor i den med deres papkasser og poser medens andre løber, jokker, cykler o.s.v.

Det er en park med muligheder i.

Vi var på en 3 timer's sejltur rundt om Manhattan, det var mere imponerende at se byen fra vandet end fra luf-

ten, det er bare svært at beskrive alle de indtryk man får.

Manhattan er som tidligere omtalt en ø, den er forbundet med fastlandet ved broer, mange broer, som i flere tilfælde var i to dæk og der var ingen der havde under 6 vejbaner. I New York bor der 7 mill. mennesker, men trods det, eller måske netop på grund af det, mødte vi også mange forunderlige ting. Man hører mange slags musik når man går rundt i byen, hvis man kan spille musik stiller man sig bare op på et gadehjørne, et torv eller en plads, stiller sine højtalere og mikrofoner op og spiller sin musik.

Gadehandlere findes der også en masse af, og der findes faktisk ikke noget, der ikke kan købes hos dem.

Om aftenen kørte vi ad Brodway til en skøn italiensk restaurant, som hedder "Astis".

Her fik vi en oplevelse ud over det sædvanlige. Personalet sang alt fra opera og til populær musik, de sang bogstaveligt til arbejdet, de sang hele aftenen også når de serverede.

Det var pragtfuldt, de fleste i vores gruppe kunne også en italiensk sang nemlig "Banderi Rossa" så den sang vi for dem og vi er sikre på de nød den.

Ja, New York er en fantastisk by, den har alt, den er stor, den er rig, den er

➔ grim, den er fattig og beskæmmende, men dog imponerende.

**3. dag mandag
den 8. september 1986.**

Vi fløj til byen Syracuse for at besøge bryggeriet eller rettere et af Anheuser og Busch bryggerierne, som lå her. Anheuser og Busch er den største på ølmarkedet i USA, vi kender også lidt til dem herhjemme, det er dem der laver den øl, der hedder Budweiser.

Det var et noget andet bryggeri, end vi er vant til at se, bygningerne er store og firkantede, minder meget om noget, som bare er klasket op uden alt for mange dikkedarer.

Vi blev præsenteret for ledelsen, samt formand og kasserer for den lokale Teamster fagforening (Teamster er en af de fagforeninger hvor bryggeriarbejdere er organiseret). Vi blev orienterede om arbejdsforholdene. Oplysningerne fremgår af besøgsrapporten.

Da vi skulle rundt og se virksomheden, blev vi udstyret med kasket, sikkerhedsbriller og høreværn.

Selve tapperiet minder i princippet meget om vores, men større, støjen var også meget større (højere), når man spurgte om der blev gjort noget ved det, blev der sagt, vi udleverer høreværn gratis.

De folk som vi mødte, og havde mulighed for at tale med, gav udtryk for, at de var glade for deres arbejde.

Samme eftermiddag fløj vi til byen Atlanta, som ligger i sydstaten Georgia.

Det var en fantastisk Lufthavn at komme til, den var stor og travl, der var rullende fortove, men der var også et tog, noget lignende vore S-toge, som kørte fra ankomsthallerne og ud til bagageudleveringen, men dette tog kørte elektronisk, altså uden togfører. Det var mørkt da vi ankom, kl. var ca. 21.00 men vi kunne tydeligt mærke, vi var kommet til syden, det var meget varmt.

Natriumhydroxid

Ætsende

Pas på! (Ødelægger alt levende væv)

Månedens kemikalieportræt går denne gang tæt på et af de virkelig skræppe kemiske stoffer, der anvendes i vore brancher.

Natriumhydroxid er et krystal-linsk stof og i tør form kaldes det for ætsnatron eller kaustisk soda.

Når det er blandet op med vand, taler man om en opløsning af natriumhydroxid eller om natronlud.

I denne artikel holder vi os til betegnelsen natriumhydroxid.

Hvor anvendes natriumhydroxid?

Stoffet anvendes mange steder på vore virksomheder, bl.a. i samtlige skyllemaskiner hvor det opløser etiketter og urenheder i flaskerne.

Stoffet indgår i en lang række af rengøringsmidler og den funktion som det har, er at opløse snavs og urenheder. Det er specielt skrappt til at opløse fedt og proteiner og da det er et relativt billigt kemikalie, er det et af de hyppigst anvendte basiske stoffer.

At det er et stærkt basisk stof kan ses af ph-værdien, som i en 5 procent opløsning er cirka 14 og i en 0,5 procent opløsning er cirka 13.

Stoffets klassifikation

Alle opløsninger hvori der indgår mere end 5 procent natriumhydroxid samt i fast form skal mærkes med faresymbolet "Ætsende".

Er opløsningen mellem 1 og 5 procent, skal den mærkes "Lokalirriterende".

Når det er fast stof eller opløsninger over 5 procent, skal der på etiketten stå: "Alvorlig ætsningsfare".

I opløsninger mellem 1 og 5 procent, skal der som risikosætning stå: "Irriterer øjnene og huden".

Som fast stof og i alle opløsninger over 1 procent gælder følgende sikkerhedssætning: "I tilfælde af

stof i øjnene, skyl straks grundigt med vand og søg læge".

Ved fast stof og ved opløsninger over 5 procent skal endvidere stå: "Under arbejdet bæres dertil egnede beskyttelseshandsker og -briller/ansigtsskærm.

Her ud over gælder resten for opløsninger over 5 procent, at "tilsmudset tøj tages straks af".

Oplysninger om stoffets giftighed

Stoffet kan optages fra mavetarmkanalen.

Indtagelse af stoffet, kan afhængig af koncentrationen give irritationer eller direkte ætseskader af hele mave-tarmkanalen, hvilket kan give opkastninger og mavesmerter.

Indånding af aerosoler med natriumhydroxid kan give kraftig irritation af luftvejene, lokale vævsskader i lungerne, lungeødem eller kemisk lungebetændelse, afhængig af koncentrationen og den tid hvor man udsættes for stoffet.

Som eksempel kan nævnes, at kaniner der indåndede aerosol af en 5 procent opløsning i 4 timer fik vævsskader i lungerne.

Fortyndede opløsninger kan irritere øjnene og efter langtidspåvirkning af huden give toksisk eksem.

Kraftige opløsninger kan give blivende skader på øjnene og langsomt helende ætsninger af huden og andre sundhedsskadelige egenskaber.

Andre sundhedsskadelige egenskaber

Det er oplyst, at stoffet ikke giver allergi.

Vedrørende foster- og forplantningspåvirkninger, kræftfremkaldende egenskaber og andre påvirkninger af arveanlæg foreligger der ingen oplysninger om.

Øvrige oplysninger

Afhængig af tryk og temperatur reagerer natriumhydroxid voldsomt med en lang række af kemikalier. Det opløser aluminium, tin, bly og zink samt legeringer, der indeholder disse metaller og der dannes brint, som sammen med luft kan danne eksplosive blandinger.

Når natriumhydroxid i tør form blandes med vand sker det under en stor varmeudvikling, som kan give anledning til ulykker.

Hvad gør vi på arbejdspladsen?

Det må lokalt undersøges om der findes rengøringsmidler uden natriumhydroxid til løsning af de enkelte rengøringsopgaver.

Reglen er den, at et farligt stof skal erstattes med et, der er mindre farligt.

Hvis det ikke er muligt at erstatte natriumhydroxid, skal sikkerhedsforanstaltninger som nødbruser og øjenskyll-flasker, være opsat hvor stoffet anvendes.

Ligeledes er det meget vigtigt at alle i området får en grundig instruktion i de risici der er forbundet med at anvende dette farlige vævsødelæggende stof.

Konsulentafdelingen

**Månedens
kemikalie-
portræt**

Fagbevægelsens opbygning har konstant været debatteret med det formål til stadighed at ændre på opbygningen, så vore faglige platforme har den størst mulige styrke i kampen for vore fælles interesser.

I vort forbund har der næppe været en kongres, et kursus eller andre sammenhænge, hvor vi mødes, uden at vi livligt har diskuteret vores interne op-

bygning, men også vores opbygning i forhold til den øvrige fagbevægelse.

Helt konkret vedtog kongressen i 1985, at hvis vi skulle gå i et fagligt samarbejde med andre, ville det være naturligt, at samarbejdet blev målrettet mod Hotel og Restaurationspersonalets Samvirke.

Forbundet har så efter kongressen i 1985 sammen med de tre forbund i HRPS opnået enighed om et fælles

grundlag, der nu ligger klar til debat med en efterfølgende stillingtagen til en sammenslutning til ét forbund.

Vores hovedbestyrelse har tilsluttet sig det fælles grundlag, der lægges ud til debat. I løbet af efteråret 1987 vil der blive udsendt et diskussionsoplæg om et fælles forbund til samtlige medlemmer af de fire forbund.

Godkendelse af

grundlaget for en sammenlægning skal ske på kongresser i alle fire forbund i 1988.

For vort forbunds vedkommende skal en godkendelse af grundlaget for en sammenlægning også ske ved en urafstemning.

Planen er, at vi afholder ekstraordinær kongres først i marts 1988. Herefter kan en urafstemning finde sted.

Forbundet og Fremtiden

NR. 9/1987

PROP & KAPSEL

PROP KAPSEL

ISSN 0900-8446

Medlemsblad for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion: Preben Mortensen
(ansvarsh.) og Flemming Carlsen

Forbundets adresse
Tomsgårdsvej 19¹
2400 København NV
Tlf. 01 19 05 77

Forbundsformand
Preben Mortensen

Næstformand
Arthur Jensen

Hovedkasserer
Jytte Hansen

Forbundssekretær
Lone Christensen

Provinssekretær
Thomas Olsen

Konsulenter
John Pedersen
Henrik Hansen

Produktion
Holbæk Fotosats ApS

INDHOLD

Leder	2
Faxe, Islands Brygge	3
Hovedbest. i Middelfart	4-5
TIL: Forbundsformanden	
FRA: Kbh.s Afdeling	6-7
Coca-Cola, Atlanta	8-9-10-11-12-13
Rejse-dagbog	13
Kurstilbud	14
Diverse	15
Kbh.s Depotarb.-klubs første fane	16

Valget

Det efterhånden længe ventede folketingsvalg gav ikke det resultat, som arbejderbevægelsen i Danmark havde håbet på.

Arbejderpartierne fik ikke det flertal, man havde forventet efter 5 år med en borgerlig regering, og der er ikke megen trøst at hente ved 4-kløverregeringens tilbagegang.

Regeringspartierne gik samlet tilbage fra 77 mandater til 70 mandater, mens Socialdemokratiet og SF gik fra 77 mandater til 81 mandater.

Dette kunne umiddelbart virke som en væsentlig styrkelse af den socialistiske opposition, men ser man på de øvrige stemmers fordeling, er det socialistiske regeringsalternativ svækket, og i stedet er den yderste højrefløj styrket med mulighed for væsentlig indflydelse på den kommende regeringspolitik.

Hvis ikke de Radikale slår en gevaldig koldbøtte og foretrækker en Socialdemokratisk/Folke-Socialistisk regering støttet af de Radikale, må man forvente, at 4-kløverregeringen fortsætter under en eller anden form, støttet af de Radikale og et styrket Fremskridtsparti.

4-kløverregeringens overlevelsesmulighed er udelukkende bestemt af et samarbejde med Fremskridtspartiet, hvilket klart må give en stærkere borgerlig højre-drejet regeringspolitik.

Om de Radikale kan holde til dette er tvivlsomt, og et nyt folketingsvalg indenfor 1987-88 er derfor meget sandsynligt.

For de socialistiske partier er situationen noget broget.

Grundlaget for en arbejderregering vil givet være Socialdemokratiet og SF, men de små marginaler og de mange venstrefløjspartier spreder stemmerne så meget, at repræsentationen i Folketinget ikke står i forhold til den vælgeropbakning, man har. VS, DKP, Humanisterne, SAP og Marxist-Leninisterne er ikke repræsenteret i Folketinget, men lægger man deres stemmer sammen, vil de kunne opnå en repræsentation på 5 folketingsmedlemmer.

Med den fordeling af mandater, Folketinget har, virker det parlamentariske system således, at stemmespredningen på Venstre-fløjen sikrer det borgerlige flertal.

Hvis man vil have en anden politik, der skaber større social-økonomisk retfærdighed, bør en arbejderregering komme til magten i Danmark, men det kræver samling på venstre-fløjen, og en løsning af dette bør diskuteres og gennemføres, inden et nyt folketingsvalg kommer.

En anden ting, der gør tingene lidt broget, er Fælles Kurs-formandens bemærkninger på om man kunne regne Fælles Kurs som et politisk socialistisk parti, hvortil han svarede, "at det med socialisme og kapitalisme er noget værre snot."

Disse usikkerhedsmomenter må afklares, hvis arbejderpartierne skal kunne finde sammen om et regeringsalternativ ved et nyt folketingsvalg.

Nu er der sgu skur

Faxe Bryggeriet har flyttet noget rundt på sine københavnske depoter de sidste par år.

Oprindeligt boede man som »storfamilie« i elegante omgivelser med svømmepøl, men familien blev splittet op, og som det så ofte går ved skilsmisser, måtte alle parter tage til takke med ringere boligvilkår.

På Islands Brygge har tre af depoterne nu fået betontag over øllet. Det er godt nok til øllet, men der er jo også ansat mennesker til at slæbe, og de skulle også ha' fod under et bord. Bl.a. når de laver deres regnskaber.

Derfor blev der i hver betonhal installeret en pavillon, hvor depotbestyreren skulle have sit kontor, og hvor depotarbejderne skulle have adgang til spisestue/regnskabsbord, køkken, toilet og garderobe.

Men ak, pladsen var alt for trang.

Derfor henvendte formanden for Mineralvandsarbejdernes Fagforening, Kim Jørgensen sig til forbundets konsulenttjeneste.

Herfra indhentede man oplysninger om markedets muligheder. Et pavillonfirma, man kontaktede, sendte beredvilligt nogle tegninger, der overraskende viste et projekt til kontor og folkerum til Faxe Depoterne, der var 50% større end de opstillede pavillon'er.

Hvor er de bortkomne kvadratmetre henne – spurgte konsulenttjenesten Faxe?

Og det var nok at spørge. Faxe gik straks i gang med den nødvendige udvidelse i forhold til de oprindelige tegninger.

Prop & Kapsel drak morgenkaffe på valgdagen hos Faxefolkene. Der var plads til os alle – også til de par børn, der var med far på arbejde, fordi skolen gav fri. flc.

Mod monopolisering

Hvad skal der gøres? Indenfor en overskuelig fremtid træffer Monopolrådet en afgørelse, der kan få vidtrækkende konsekvenser for beskæftigelsen af forbundets medlemmer på bryggerierne og depoterne.

Monopolrådet træffer sin beslutning på grundlag af rapporten fra Monopoltilsynet og efter forhandlinger med Bryggeriforeningen og DfB.

Bryggeriarbejderforbundets forventede rolle, er at stå ved siden og se til.

Men den rolle ønsker forbundet naturligvis ikke at påtage sig. Vi vil være med til at påvirke, så nogle beslutninger, der på længere sigt kan blive katastrofale for dansk bryggeriindustri, ikke bliver truffet.

Derfor har forbundet indleveret et materiale med vore synspunkter til Monopoltilsynet, og vi prøver at påvirke kontakter i de organisationer vi formodes at have fælles interesser (f.eks. Forbrugerrådet) med, og som har mulighed for at påvirke Monopolrådets endelige beslutning.

Vigtigt i den sammenhæng er det naturligvis, at forbundets egne tillidsrepræsentanter er godt orienterede.

Det var baggrunden for et møde

Hovedbestyrelsen og alle afdelingsformændene var indkaldt til i Middelfart.

De synspunkter DfB har fremført er slået klart igennem i pressen. Men hvad mener nogle af de mellemstore selskaber?

For at få det belyst var repræsentanter for Bryggeriforeningen, Albani og Faxe inviteret til at komme med oplæg. Deres synspunkter, viste det sig, svarer ret nøje til forbundets: følger Monopolrådet indstillingen fra Monopoltilsynet fremmer det monopoldannelsen i såvel bryggeribranchen som i detaileddet.

Konferencen sluttede med et gruppearbejde, hvor deltagerne skulle komme med bud på, hvordan forbundet skulle forholde sig til 4 hovedemner i Monopoltilsynets rapport:

- hvad betyder bortfald af mindstepriser?
- hvad er konsekvensen af mængderabatter?
- hvad betyder discountøl for små og store handlende?
- hvad er konsekvensen af at depoterne skal være selvstændige erhvervsvirksomheder?

Der var stort sammenfald i de besvarelser grupperne kom tilbage med. Ikke alene indbyrdes, men

også i forhold til de synspunkter Bryggeriforeningen bl.a. havde fremført tidlige, nemlig at der vil ske ændringer i:

- bryggeriindustrien
- depotstrukturen
- detaileddet

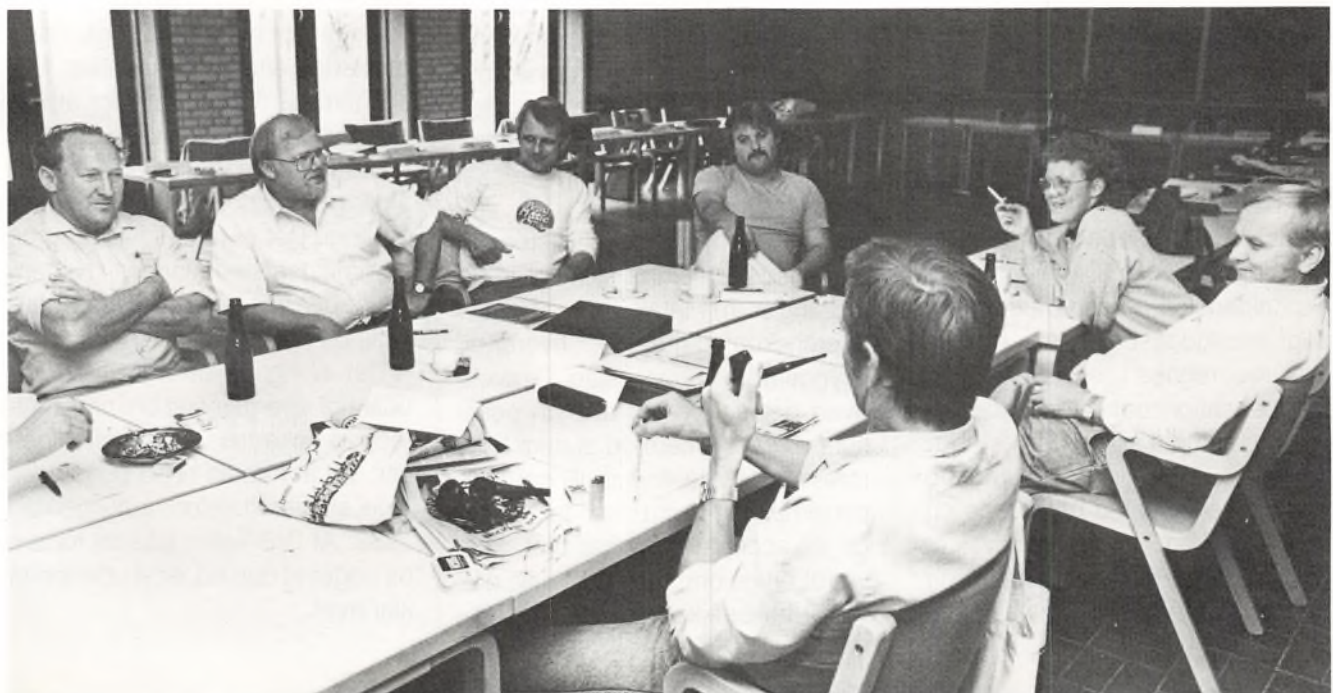
Et andet synspunkt, der gik igennem gruppebesvarelserne var, at det betyder, at vi som forbund må være endnu mere offensive omkring aftaler vedrørende depotforhold.

Det kan f.eks. ske ved at afsætte større økonomiske midler til opsøgende arbejde samt sikre sig endnu bedre aftaler om beskæftigelsen.

Men helt aktuelt er det vigtigt at komme ud med nogle informationer, der kan påvirke offentligheden, bl.a. de ølforbrugere det kommer til at gå ud over, og derigennem Monopolrådet. Derfor foreslog konferencen, at der skal afsættes betydelige midler til en kampagne, der både kan påvirke lokalt og på landsplan.

Så nu skal alle landets bryggeriarbejdere igang med at forklare den paradoksale situation, at det offentlige organ, der skal kontrollere og modvirke monopoldannelser er på vej til at øge monopoliseringen i bryggeribranchen. *

TIL: Forbundsformanden

FRA: Københavns Afdeling

I sidste nummer af Prop & Kapsel (nr. 8/87) bruger Forbundsformanden meget plads på at mistænkeliggøre Københavns repræsentanter i forhandlingsudvalg og hovedbestyrelse. – Medlemmerne kunne sikkert ønske sig, at pladsen blev brugt på mere fremadrettede diskussioner, men vi kan naturligvis ikke lade de mange forkerte påstande stå uimodsagte.

1.

Vi har ikke på noget tidspunkt "ændret opfattelse" af forliget på bryggeriområdet eller "undladt at præcisere", hvad der skulle til. Forløbet er således. Onsdag den 9. april afleverede Bryggeriforeningen noget, de kalder "sidste tilbud", som de dog beder forhandlingsudvalget gå hjem og tænke over. Det gør vi, for at mødes umiddelbart før hovedbestyrelsesmødet mandag den 13. april (ikke lørdag), som Preben skriver). Her siger undertegnede, at Bryggeriforeningens tilbud er for dårligt lønmæssigt. På det efterfølgende hovedbestyrelsesmøde samme dag, stiller vi som konkret forslag, at vi må have dækket hele det dokumenterede løneftersløb på kr. 4,05 (og ikke kun de ca. kr. 1,30, som Bryggeriforeningen tilbød). Det blev stemt ned. Flertallet ville i stedet have følgende opfyldt i de videre forhandlinger: Den ophævede kapitalpension og den procentvise søgnehellidagsbetaling måtte ikke modregnes i lønsummen, og kompensationsbetalingen for aften- og nathold skulle hæves til kr. 1,90 og 1,99 pr. time. Ikke engang det blev opfyldt, så her kunne og burde hele forhandlingsudvalget have sagt fra i den nye forhandling den 14. april.

2.

Vi er ikke "løbet" fra vores medvirken til fleksibilitetsordningen. Det ses af, at vi ikke på noget tidspunkt har stillet forslag om ændringer i forligsteksten, men kun om et forklarende protokollat, der kunne begrænse arbejdsgivernes fortolkningsmuligheder. Vi har ikke så meget tillid til dem, at vi lader os nøje med mundtlige tilsagn i den slags sager.

3.

Det er rigtigt, at vi løbende har holdt møder med Afdelingens forretningsudvalg (dog IKKE mellem den 9. og 13. april). Så længe det ikke skader Forbundet i forhandlingerne overfor arbejdsgiverne, er det kun godt, at man på denne måde har nær kontakt med dem, man også repræsenterer. Det skal vel ikke forbydes, blot fordi provinsrepræsentanterne må nøjes med telefonen i disse situationer?

4.

Det er ikke rigtigt at københavnerne har mødt med bundet mandat og ultimative krav. Men vi gjorde klart, at vi havde en nedre grænse for, hvor langt vi ville give os. Det samme havde hele forhandlingsudvalget, da vi i enighed meddelte Bryggeriforeningen, at der var sammenbrud, hvis de insisterede på "bilag Y" (samme fleksibilitetsordning som i Metal-, SID- og KAD-overenskomsterne), hvorefter Bryggeriforeningen slap kravet, hvad der sagde os, at man også kunne presse mere ud af dem lønmæssigt. I alle forhandlinger har parterne nogle grænser for, hvad de vil acceptere. Vi har blot ikke været enige om, hvor de skulle gå. Vi har heller ikke i forhandlingsud-

valget været enige i vores vurdering af, hvor langt vi kunne presse arbejdsgiverne, og vi har stadig den opfattelse, at alle forhandlingsmuligheder om lønspørgsmålet ikke blev udtømt.

5.

I Prebens fremstilling af DfB's forslag til anciennitetsordning mangler den kendsgerning, at der var tale om tre grupper på HVERT bryggeri, i alt 6, en helt uacceptabel opsplitning af bryggeriarbejderne. At vores krav om anciennitetsordning ikke var ultimativt ses af den enkle kendsgerning, at vi slap det til fordel for noget bedre.

6.

Og det er naturligvis bedre at få garanti for, at der ikke afskediges på grund af arbejdsmangel, end et papir om i hvilken rækkefølge folk skal fyres. Specielt i disse Monopolrådstider. Modydelsen er heller ikke så stor, som Preben vil gøre det til, i og med at DfB i forvejen havde mulighed for, med tre måneders varsel, at opsiges den gældende distributionsaftale. Modydelsen er i hvert fald noget mere beskeden end de betingelser, DfB tidligere på året stillede for at forlænge beskæftigelsesgarantien, blandt andet at vi skulle binde os til afgang af et stort antal bryggeriarbejdere. Det er naturligvis først og fremmest afstemningen i København, der har ændret deres opfattelse på det punkt.

Det er rigtigt, at vi dermed har udskudt spørgsmålet om anciennitet ved ansættelser og afskedigelser. Vel at mærke til på den anden side af særaftaleforhandlingerne i 1989. At DfB heller ikke vil forære os noget til den tid, er vi udmærket klar over.

7. Vi fastholder vores kritik af forliget på bryggeriområdet. Det er *muligt*, at det er et par % bedre lønmæssigt, end det andre har fået. Det er *rigtigt* at vores modydelse for arbejdstidsforkortelsen (fleksibel arbejdstid) ikke er så stor, som den andre har givet. Men det er en billig baggrund og ikke, hvad vi vil kalde "væsentlig bedre". Resultatet skal også ses i forhold til vores oprindelige krav, og i forhold til de fem prioriterede krav (Se f.eks. Prop & Kapsel nr. 3/87).

8. Løngaranti og indhentning af lønofferslæbet var et af disse krav. Og hvem er det, der ændrer forklaring

her? I hovedbestyrelsen var vi oprindelig enige om at bruge de kvindelige bryggeriarbejdes lønudvikling, når vi skulle begrunde lønofferslæbet på de kr. 4,05. (Se Prop og Kapsel nr. 3/87). Nu mener Forbundsformanden, som selv har skrevet artiklerne i det pågældende nr., at den slags "slører kendsgerningerne" giver "urealistiske forventninger" og "mytedannelser"?????

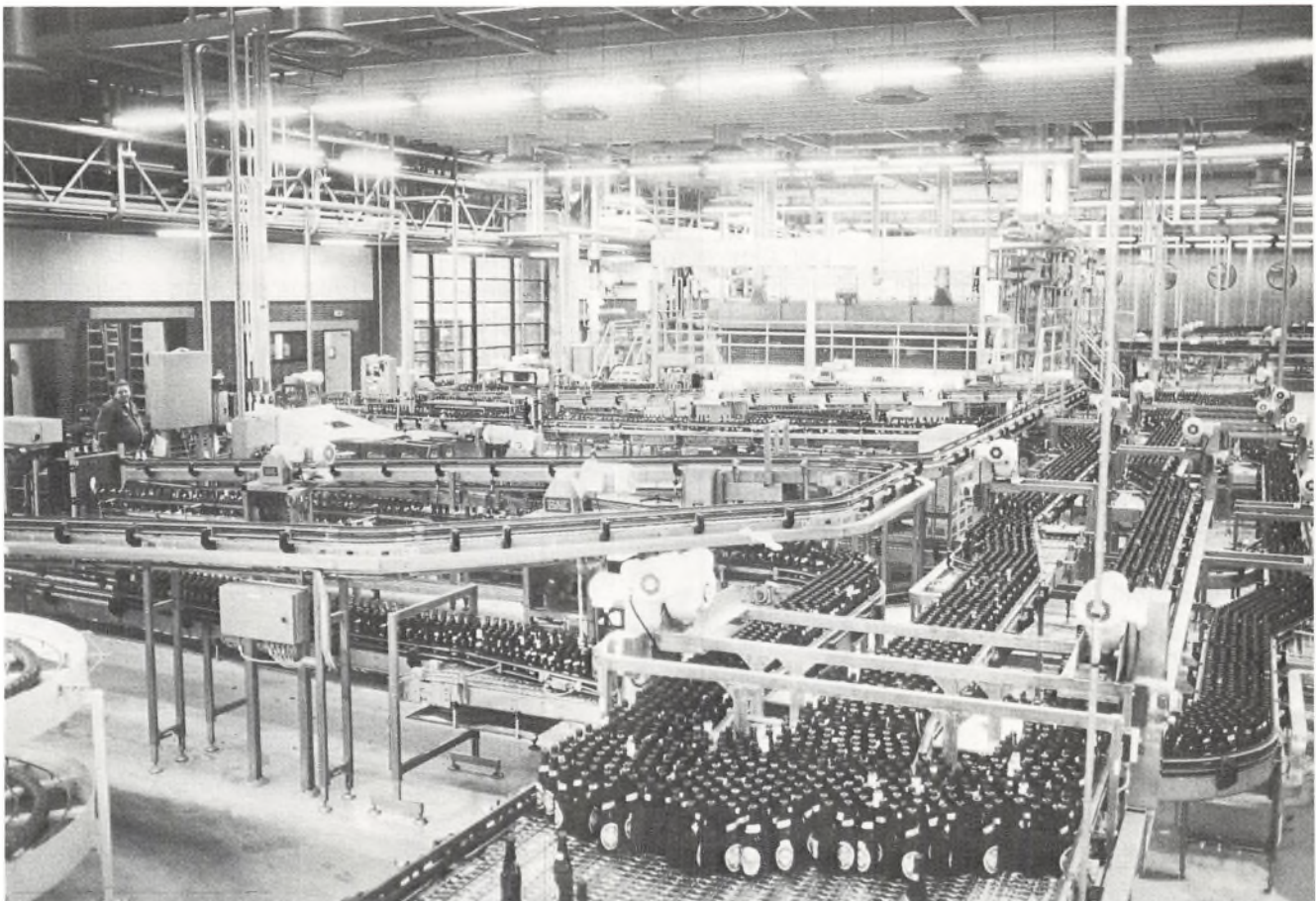
9. Københavnsafdelingen har ikke forsøgt at påtvinge resten af Forbundets afdelinger vore betingelser under overenskomstforhandlingerne, men vi har i hovedbestyrelsen og forhandlingsudvalget for-

søgt at fastholde nogle af de principper og prioriteringer hele hovedbestyrelsen var enige om, da vi opstillede overenskomstkravene.

Vi var uenige med flertallet i hovedbestyrelsen og forhandlingsudvalget, da vurderingen var, at vi ikke kunne komme længere, og i øvrigt holdt flertallets vurdering heller ikke af "at alt var tabt, hvis vi kom i Forligsinstitutionen".

På særaftaleområdet har vi i Københavnsafdelingen brugt vores mulighed og vores *ret* til at bringe væsentlige særaftalespørgsmål ind i forhandlingerne. Det er en ret, alle afdelinger har, og det er urimeligt at bebrejde os, at vi bruger den i vore medlemmers interesse.

*Finn Sørensen
Barbara Kryger*

Danmarks mest moderne kolonne på Carlsberg i København.

Coke is it!

Tapperiet er købt af Coca-Cola og beliggende i et forstads industriområde en halv times kørsel fra Downton. The Marietta Bottling plant.

Bygningen gjorde umiddelbart et rodet indtryk, beskeden bygningskvalitet og vedligeholdelsesstandard.

I et lille modtagelseslokale ved kontorerne var der to gyldne ord på væggen:

"Coca-Cola is a sublimated essence of all that America stands for = a decent thing honestly made"

(Coca-Cola er en forædlet essens af alt det, Amerika står for = En respektabel vare fremstillet på en hæderlig måde)

"Coca-Cola means a single thing coming from a single source and well known to the community"

(Coca-Cola betyder én eneste ting, der kommer fra én kilde, og er velkendt i samfundet)

En kvindelig guide, Lin, der var vant til at vise skolebørn rundt, fortalte os først lidt om fabrikationen og gjorde korrekt opmærksom på, at det ville blive svært at forklare noget under rundturen, "... da, der er lidt støjende derude".

Tapperiet

Almenindtrykket var gammel, rodet, støjende, beskeden bygningsstandard. Ved tappehallen lå et beskedent laboratorium på 15-20 m² til kemiske analyser. Saffrum var i

Coca-Cola, Atlanta, Staten Georgia

pæn vedligeholdelsesstandard – rødt klinkegulv og udmærket renholdt.

Rummet var forsynet med 200 hl horisontale tanke af rustfrit stål.

Koncentraterne blev tilført færdigblandede og i afmålte portioner på paller, der placeredes direkte i det kølede saffrum. Nogle af pakningerne blev fra pallen flyttet over på simple reolsystemer ligeledes placeret i saffrummet.

Det tekniske hjælpeudstyr var beskedent.

Der anvendes kommunevand rensat med aktivt kul for at fjerne klorsmag.

Der blev fremstillet ialt 19 forskellige produkter, incl. Schwepes, der blev fremstillet på licens for et engelsk firma.

Af hver safttank bliver der af den færdige saft udtaget to ens prøver – den ene til øjeblikkelig analyse, mens den anden opbevares i ni dage, d.v.s. til den færdigtappede vare er solgt.

Tapperiet var forsynet med tre tappelinier til flasker samt en linie til fremstilling af vand på fad (postmix og premix).

To tappelinier producerede, mens den tredje var en mindre reservekolonne (220 l/fl. pr. minut).

Den største kolonne tappede returflasker. 450/fl./minut. Barry Wehmiller skyller.

Den anden kolonne anvendtes til store flasker: 1/1 l engangsglasflasker, 2 og 3 l PET flasker, lukket med Alcoa skrueåb af plastik, der forseglede med en varmebehandling lige efter påsætningen.

PET flasker blev modtaget på paller med flasker i otte lag. Flaskerne blev pakket i lave 6 stk. trærumkasser.

Ingen pasteurisering.

Vi så, hvordan 24 stk. papbakker blev minikrympet, efter at der var lagt et lille rektangulært stykke plastic over flaskerne.

Lageret

Der var trucks til to paller.

Personale

Ca. 200 ansatte, heraf 70-80% i produktionen.

Smagsprøver

1 time og 20 minutter efter vi steg ud af bussen var forklaringen og rundturen forbi med bemærkningen:

"You have come all that way to have a Coke. Have a smile and a Coke."

I et langt fra prangende hospitality room (besøgslokale til smagsprøver for gæster) kunne vi forsyne os med en flaske fra kølekummen. Flaskerne var udvendigt fedtede og snavsede. Ingen glas, men varerne

smagte udmærket. Af deklarationen fremgik det, at der blev anvendt kaliumbenzoat som konserveringsmiddel.

Salget

Dette tapperi forsyner 1/3 af staten Georgias areal, hvor 60% af befolkningen bor. Salget udgør 40% af salget i hele staten.

Konsumtionen er fordelt med 55% dåsesalg og 45% flaskealg. Der var oprindelig 1500-2000 Coca-Cola tappesteder spredt over USA – typisk små familieforetager.

Sukkerfrie sodavand udgør 30% af markedet for sodavand.

Let øl med lavt kalorieindhold udgør 20% af markedet for øl.

Der er ingen væsentlig prisforskel mellem returflasker og engangsflasker.

I nogle stater er der depositum på 5-10 cent pr. engangsflaske for at begrænse miljøforurening. Pant-systemet skaber problemer.

Dåser recycles (materialet genbruges) normalt.

Returflasker er kun lidt udbredt.

om vinteren. Det er en familiepakning.

I første halvår er Coca-Cola Classics markedsandel 47,4% fordelt i mange pakninger.

I april 1986 introduceredes Minute Made Soda, der var blevet populær. Det er en lemon-lime SAFTI-lignende sodavand med 10% saft. Den er vitaminiseret og sælges i dåser.

Salgsmål

1986 blev senere opgivet til 4 3/4 mio. kasser, næste år skal der sælges 8% mere med uændret antal lastvogne. (27 stk.).

Lagerpersonale

Daghold:

1 formand

5 truckførere fylder og tømmer-vogne

9 stykker ordrer sammen (blandede paller)

Nathold:

1 formand

5 truckførere

5 manuelle læssere

Salgsvogne

Der var 27 store salgsvogne (distributionsvogne). Der blev opgivet følgende eksempler på salg:

Juni

287.342 kasser

11.497 kasser/dag

492 kasser/vogn dag

Juli

249.351 kasser

13.124 kasser/dag

443 kasser/vogn dag

Evt. kører man mere end en tur, d.v.s. mere end et læs pr. dag. Om sommeren beskæftiges der 12 mand ekstra i distributionen. ➔

Coca-Cola East Metro Sales Center

Dette centrallager er placeret et andet sted end tapperiet.

Omsætning

Salget herfra udgør ca. 5.000.000 kasser pr. år. Salget er fordelt på 26 smagsretninger og mere end 200 varenumre.

Mødelokale

Vi fik gennemgået centrallagerets

forhold i et stort mødelokale med filmflæred.

Markedsandele

Salget er fordelt med

premix (vand på fad) 1,15%

returemballage 3,5%

engangsemballage 95,3%

dåsesalg og andrager 65%

2 og 3 l PET flasker sælges mest

Funktionærer

2 salgsinspektører

22 butikskonsulenter (Bulk accountmanagers), der gør rent på Coca-Colas butikssareal-andel, sætter varerne på plads, sørger for skiltning og optager ordrer til næste besøg.

I det enkelte supermarked er der ikke plads til alle sorter og pakninger. Butikskonsulenten sørger for de rigtige pakninger og den rigtige fordeling imellem dem på hvert supermarked. Sortimentet afhænger af årstiden.

Der er sorter, der kun udgør ca. 1% af totalsalget.

Reklame

Det "store" reklamebudget tager Coca-Cola sig selv af, men Chefen for hvert centrallager har selv et mindre budget til skilte og lignende, som han køber hos tapperiet – og han betaler for det.

Priser

Hver tapper sætter sine priser. Hvis man f.eks. har overskud af 1/1 l emballage/dumper man prisen i en periode. Der kræves højere pris af de fjernest liggende kunder. Supermarkeder kan få kvantumrabat på en leverance – samt en årsbonus ved salg over budget.

Betaling til salgsschauffører

Der betales løn for en 40 timers uge. Mersalg præmieres. Der regnes med 6½ times daglig kørsel "udenfor porten", derefter 1½ times regnskab m.m. og aflevering af penge.

"Fast" løn er 25.000-27.000 \$ pr. år. Nogle steder, f.eks. i Chicago, op til 40.000 \$ pr. år, sammensat af ½ "flad" løn + ½ akkord.

Bonus er afhængig af antal sygedage, uheld med bilen og korrekt afregning.

Funktionærer i distributionen

I distributionen var der beskæftiget 14 funktionærer:

5 salgsinspektører

4 telefonsælgere, der optager ordrer

5 butikskonsulenter, der besøger supermarkeder

Bulk salg

Det er salg i hele læs til en enkelt kunde, eller et læs fordeles til 2-3 kunder.

6 store lastvogne anvendes. Chaufførerne på disse vogne har en kort arbejdsdag.

De 6 bulkvogne betjener i alt 66 store supermarkeder. Der blev opgivet følgende eksempler på salg:

Juni

212.748 kasser

8.865 kasser/dag

Juli

173.476 kasser

9.130 kasser/dag

De store markeder får leverancer hver dag.

COKE
Coke

Verdenshovedkvarteret Atlanta City

Hovedkvarteret er et antal nye, imponerende bygninger. Den ældste bygning er 15 år, den nyeste: The Tower, tårnet, er fra 1985. Der er i alt 2500-3000 ansatte.

For 25 år siden var der ingen, der kendte Atlanta. Der var 0,4 mio. indbyggere. I dag er der 2 millioner. Byen vokser stadig.

I årene 1970-1974 flyttede man hovedkvarteret for International Coca-Cola fra New York til Atlanta.

Man beskæftiger sig med administration og kvalitetskontrol.

Der er én organisation for USA + Canada og desuden én organisation for hver verdensdel.

Man vil besvare alle vore spørgsmål undtagen det om recepten.

I maj 1986 fejrede man 100 års jubilæum, der er noget sjældent i USA.

Engineering Development Center

Dette er et stort teknisk udviklingslaboratorium, der også beskæftiger sig med et mekanisk laboratoriums opgaver.

Vi fik – opdelt i to grupper – en meget spændende rundvisning på dette tekniske center.

Blandt mange forskellige laboratorier besøgte vi:

Et maskinværksted

Til forsøg og vedligeholdelse af de øvrige laboratorier. Her har man bl.a. udviklet en særlig Coca-Cola dåse til astronauter og rumfart. Fra værkstedet sendes der folk ud til ca. 30 appelsinsaffabrikker i Florida til kontrol af anlæggene.

Et mekanisk laboratorium

Til afprøvning af emballage og ud-

vikling af nye pakninger. F. eks. har man her udviklet en plasticdåse, den såkaldte *Petainer*.

Et laboratorium for lukkekontrol

F. eks. afprøvning af Alcoa-kapsler.

Et laboratorium for sekundære pakninger

D.v.s. storpakninger udvikles og afprøves. Vi så 12 små dåser i én maxikrymp men uden karton – samt afprøvning af 6-packs styrke.

Et laboratorium til afprøvning af flaskernes fyldning

Vi så måling af CO₂ fald i en plasticflaske i funktion af tiden (CO₂ trænger ud gennem flaskens væg). Der analyseres prøver efter hver uges henstand.

Der regnes med 12 ugers hold-

barhed ved normal temperatur. (D.v.s. med meget beskedent CO₂-tab).

Ved kold opbevaring kan holdbarheden forlænges til 24 uger. I praksis tillader man maximal 12 ugers alder.

Et laboratorium for lys- og varme-tests

Det undersøges, i hvilken grad forskellige emballager ødelægges af lys og varme i afhængighed af tiden.

Et laboratorium til volumenkontrol
Rumfang af flasker og dåser kontrolleres. Vægtfylde og temperatur måles automatisk. En indbygget computer beregner og udskriver volumen. Sådanne højtudviklede analyse- og udskrivningsenheder så vi mange eksempler på. Mange af laboranterne var i princippet ufaglærte, der var oplært til at udføre de forskellige analyser.

Afprøvning af glasflaskers mekaniske styrke

Med en hammer slår man under kontrollerede betingelser på en flaske, til den knuses. Engangsflasker fra glasværk bliver f.eks. kontrolleret her.

Afprøvning af returflasker

Man efterligner skylleri-processens temperaturforløb og kontrollerer glasset for spændinger.

Afprøvning af opklippede dåser

Dåser, der har henstået med en

vand/syre blanding med pH som sodavand, kontrolleres for korrosion, d.v.s. gennemtæringer.

Afprøvning af dåser

Vægt, godstykkelse, aksialtryk måles.

Trykprøvning af glasflasker

Flasker fyldes med vand, og der sættes tryk på. Trykket, der knuser flasken, registreres. Beregninger foretages på computer, og automatisk udskrivning af resultatet finder sted.

Måling af ridser (slid) i flasker

Ridser ses tydeligt efter 20 ganges returnering. I praksis bliver mange returflasker ikke returneret i USA.

Gevindmåling

Plasticflasker checkes for nøjagtigt gevind, ved at de fastspændes, og en 20 x forstørrelse vises på en målsat skærm.

Kontrol af dåselukninger

Fotografisk metode.

Varmebehandling af plasticdåser

Plasticdåser = Petainers har et lille "vindue", så kunden kan se vædsken i bunden. Prisen er den samme som for en aluminiumsdåse. Dåserne opvarmes til 60 for at kontrollere styrken.

12 ugers holdbarhed for CO₂ gennemtrængning.

Petainers dimensioner måles nøje. Petaineren fyldes med vand, henstår, varmebehandles, derefter

måles deformationen. Fyldehøjden skal "synes" konstant – parallelt til Neptuns tapning til Grønland.

Vægttykkelse

Plasticflaskens vægttykkelse måles automatisk i 10 højder på 8 punkter. Resultatet beregnes i computer og udskrives lydløst.

Kontrol af hele paller

Varmerum til afprøvning af hele paller for tryk- og temperaturpåvirkninger.

Vibrationsprøve der efterligner transportbevægelser. Dåser til rumfart blev afprøvet ved vibration.

Pilot Plant

Forsøgsanlæg til fremstilling af plasticflasker.

Nye udskækningsanlæg afprøves.

Stor maskinhal for tappeanlæg, hvor enkeltmaskiner kan udskiftes.

Ligesom vi har et forsøgsbryggeri, har man dér et forsøgssafttrum. For eksempel kontrollerer man holdbarhed af orangejuice.

Komplet tappeanlæg i lukket område til aftapning af nye produkter, der skal hemmeligholdes. 20 ventilers tappemaskine. Alle plasticstørrelser kan tappes. Højt til loftet og god plads til maskinudskiftning.

Laboratorium til afprøvning af kølediske, udskækningsanlæg og automater m.m.

Vi så en lille japansk automat, der leverede kolde dåser fra neden og varm kaffe fra oven.

Prøveopstilling af pumper til bag-in-box (plasticholder i papkarton som papvin).

Computerstyret langtidskontrol af pumper under et stort antal stop og start.

Langtidsafprøvning af trykknapsystemet ved udskæknning fra automat i lille eller stort plasticbæger efter ønske. Volumennøjagtighed kontrolleres efter ½ million udskækninger gennem fire måneder.

Kulderum til kontrol af kølingskapaciteter, temperaturfordeling og køletid i kølemønter. Man måler temperaturforløbet både i luften og inde i dåserne.

Udenfor kølerummet registreres alle temperaturforløb automatisk. Kølekompressorernes driftstid udskrives grafisk i sammenligning med temperaturfordelingen i kølemontren. Komputeren slukker selv lyset om natten.

Bag-in-box blev demonstreret

En 9 l rustfri stålbeholder, der returneres, er billigere end engangsemballage bag-in-box, men kunderne foretrækker sidstnævnte, da de er lette at smide væk efter brugen. Man bliver fri for lagerbehov og pant for beholderen.

40° rum

Til afprøvning af udskænkingsanlæg til troperne. Troperum anvendes også til kapacitetsbestemmelse af udskænkingsanlæg, der ikke har eget køleanlæg, men køles af smeltende is. Den nødvendige mængde is beregnes. I troperne har man også flowmetre (til måling af væskehastighed), tryk og temperatur.

Udskænkingsmetoder

Der udvikles metoder til smart og let udskænkning af ønsket volumen sodavand fra automat. Bl.a. kan man anvende en sonarsensor,

der kan kigge igennem skummet og måle væskens højde.

Man har udviklet et særligt anlæg til fjernelse af luftlommer under væsketransport, så pumperne ikke går i stå.

Spraytørringsanlæg

Vi så et stort spray-tørringsanlæg til fremstilling af pulverkoncentrater, der giver billig og kvalitetsmæssig tilfredsstillende transportmulighed. Senere tilsættes igen vand ved anvendelsen. Spraytørring er den samme metode, der bruges til fremstilling af pulverkaffe. *

Rejse- dagbog

4. dag tirsdag den 9. september 1986.

Vi var på besøg på en af Coca Colas mange aftapningssteder.

Vi havde forventet os en hyper moderne fabrik, men her blev vi skuffet. Vi fik nemlig en ældre fabrik at se, her var rodet og ikke særligt rent, der var et meget dårligt arbejdsklima, der var varmt, og der var meget støj. Vi var alle enige om, at her kunne vi ikke lære noget. Vi fik at vide, at alt vandet i området var tilsat klor, så Coca Cola fabrikken havde deres eget rensningsanlæg, 7% af deres produktion var i retu-

remballage og 93% i engangsemballage.

Vi skulle spise frokost sammen med en Coca Cola distributør. Der var et gennemgående træk ved alle restauranter vi var på, der stod altid et glas isvand ved hver kuvert, og der var aldrig problemer med at få det fyldt op.

Om eftermiddagen var vi på besøg hos en Coca Cola distributør (depotmand), systemet i det er meget lig vore depoter, det virkede meget effektivt og der var rent og pænt.

Der var inden vi rejste hjemmefra sagt, at vi, bryggeriarbejderne gerne ville være os selv ind imellem, og denne aften var vi for os selv. Vi gik på en typisk Sydstats restaurant, sådan en "Borte med Blæsten" stil.

Tjenerne havde korte røde veste, knæbukser og hvide strømper på. Her var der også masser af isvand og dejlig mad. Vi var nogle, der spiste vildsvinekød, dyrekød og bisamkød – uhm!

5. dag onsdag den 10. september 1986.

Vi var på besøg på Coca Cola Hovedkvarteret. Det var meget imponerende, administrationsbygningerne på Carlsberg og Tuborg er ikke noget at tale om i forhold til det vi så her.

Der var ansat 3000 alene på Hovedkontoret. Vi fik at vide, at der hver dag, verden over, sælges 325 mill. Coca Cola enheder. (Var det bare dansk øl, importeret altså, suk.)

Vi blev præsenteret for en super amerikaniseret hollænder, som havde været over 25 år i Amerika. Ih, hvor kunne han snakke. Han kunne garanteret sælge sand i Sahara, det var selvfølgelig også derfor, han var nået til tops i sådan et firma som Coca Cola. Vi fik en dejlig frokost, hvor vi som drikkevarer til, kunne vælge mellem vand – coke – the – kaffe eller mælk, nåh, det overlevede vi også.

Vi så deres kvalitetskontrol, det var meget imponerende, der var simpelthen ikke det man ikke målte og afprøvede af emballagen.

Om aftenen spiste vi igen på en typisk sydstatsrestaurant Aunt Fannys Cabine". Her arbejdede udelukkende negere. Vi fik kylling, og når vi får ¼ kylling herhjemme er størrelsen beskeden det var Aunt Fannys kyllinger ikke, de var store. Vi må have set for sultne ud, for da vi var fædige med at spise, gik tjenerne igang med at pakke resterne ind til os. Det lykkedes os at forklare, at vi ikke kunne/ville have resterne med hjem, men det var helt tydeligt, at betjeningen ikke forstod os. Selv om kyllingerne var gode, var den bedste oplevelse dog, da 3 dejlige negerdamer sang og spillede Jazz Gospel og Negro Sperial, det var simpelthen så pragtfuldt – Ja jeg kan hører dem endnu, syntes jeg.

Vi var i meget specielt humør, da vi kørte derfra. så det var helt naturligt for os at synge Joe Hill på vej hjem til Hotellet.

Jytte Hansen

Forbundets kursustilbud 1988

Forbundets kursusaktiviteter omfatter grundkurser, som er ugekurser med opstart søndag og afslutning lørdag.

Kursernes indhold

På forbundets grundkurser snakker vi om vort faglige sammenhold – med kursussemner som:

'Strukturen', 'Arbejdspladsen', 'Fagforeningen' og 'Forbundet'. – 'Arbejderbevægelsens opbygning, historie og målsætning'. – 'Det fagretlige system'. – 'Forbundets linie/aktiviteter omkring miljø- og sikkerhedsarbejdet'. – 'International solidaritet'. – 'Fremtidens perspektiver i vor industri'. – 'Virksomhedsbesøg'.

Kursernes form

Rammerne for forbundets kurser er:

Gruppefællesskab, spil, projektarbejde og åbne debatter – med udgangspunkt i kursusdeltagernes ønsker.

Praktiske oplysninger

Samtlige kurser afholdes på Roskilde Højskole.

Tilmeldingen til kurserne skal ske igennem fagforeningen.

Kurserne kan søges af forbundets medlemmer fra hele landet. Man har mulighed for at deltage i 4 uge-kurser pr. kalenderår.

Forbundet betaler kursusløn og transportomkostninger samt kursusafgift ved deltagelse i FIU-kurser. (FIU = Fagbevægelsens Interne Uddannelser).

Kursusforløbet

Grundkursus, G1, kan søges af forbundets medlemmer fra hele landet.

G2-kursus deltager man automatisk på, når man har deltaget på G1.

Reglen er, at man efter deltagelse på G1 deltager videre på det førstkommande G2 i kursuskalenderen.

Forbundets kursuskalender

1. halvår 1988

G1 21.-27. februar

G2 13.-19. marts

2. halvår 1988

G1 11.-17. september

G2 25. sept. - 1. okt.

G1 23.-29. oktober

G2 13.-19. november

Fagbevægelsens Interne uddannelser (FIU-kurser)

Grunduddannelsen i FIU starter altså med G1 og G2, som Forbundet afholder.

Grunduddannelsen i FIU slutter med G3 og G4, der afholdes som tværfaglige kurser.

Overbygningen på FIU-grunduddannelsen

Når man har deltaget på G1, G2, G3 og G4, kan man frit vælge at gå videre i FIU-linjemodulernes emner.

Der er dog specielle FIU-linjemoduler, som man kan gå direkte ind i, uden at man har deltaget i FIU-grunduddannelsen.

FIU udsender to kursuskalendere, der dækker hhv. 1. og 2. halvår 1988.

Kursuskalenderen udsendes til fagforeningerne.

I kursuskalenderen kan man orientere sig om, hvilke emnemodultilbud der er – kursus-tidspunkter – kursussteder – samt betingelser for at deltage på det enkelte kursus.

Kursus-ansøgningstider

Kursus	Kursusstart	Aflevering af kursusansøgning til fagforeningen
G1	21. februar	Senest 22. januar
G1	11. september	Senest 12. august
G1	23. oktober	Senest 23. september

Forbundet har særlige tilbud og betingelser for kursusdeltagelse i M-linien.

Sikkerhedsrepræsentanter

Interessen for Forbundets grundkursus for sikkerhedsrepræsentanter har været overvældende. Derfor afholdes der nu et kursus mere fra den 30. november til 4. december. Kurset afholdes på Domus Vista i København.

Det er ikke kun nyvalgte sikkerhedsrepræsentanter, der kan deltage, men alle der ikke allerede er inde i FIU's "Grønne linie".

Tilmeldingsfristen er 9. november.

Kvindekonference

Nu bliver den udsatte Kvindekonference til noget. Det sker i dagene fra 30. oktober til 1. november i København.

Ideen bag konferencen er, at kvindelige medlemmer af forbundet kan mødes for at diskutere, hvad der bør indgå i forbundets kvindepolitik.

På sidste kongres blev der nedsat et udvalg, der på '88 kongressen skal komme med forslag. Meningen er altså at give dette udvalg gode ideer.

Deltagelse er gratis, og der arrangeres børnepasning, men tilmelding skal finde sted til fagforeningen, der også har yderligere detaljer.

Tilmeldingsfristen er 30. september.

Forkert nummer?

I nogle enkelte tilfælde har afdelingsformænd nævnt, at det kunne være svært at få fat i provinssekretæren og man har undret sig over, at min telefonsvarer ikke har været sat til.

Ved at forfølge nogle af disse eksempler har det vist sig, at man har benyttet det telefonnummer, som er anført på listen over Hovedbestyrelsens medlemmer, men det er altså mit private nummer.

Det skal derfor slås fast, at telefonnummeret på mit kontor er 05 91 07 13 og det er også der telefonsvareren befinder sig.

Når jeg er ude i landet, kan man aflevere en besked på telefonsvareren, som aflyttes flere gange dagligt.

Det er aftalt med kredsene, at jeg så vidt muligt skal sidde ved telefonen om mandagen mellem kl. 9-13 og 15-17, så der er en rimelig fast træffetid.

Skulle dette i en uge ikke være muligt, vil der på telefonsvareren være en meddelelse om en anden træffetid i samme uge.

Det skal understreges, at træffetiden ikke kun er for afdelingsformænd, – også tillidsfolk og "menige" medlemmer er velkomne til at ringe og diskutere problemer.

Thomas Olsen

DEBAT

Jeg vil gerne rette en kritik af den måde Københavns afdeling behandler en sag. Den 26.2.1987 skrev jeg et brev til Finn Sørensen, formand for Københavns afd. hvor jeg klagede over at man ved besættelsen af en plads hverken havde fulgt generalforsamlingens beslutning af pladsbesættelse efter bryggerianciennitetsregler for de Københavnske klubområder.

Den 3.3.1987 svarede Finn Sørensen at de skulle undersøge samtlige klubbers anciennitetsregler for at kunne tage stilling på et forsvarligt grundlag. Han bad mig derfor have tålmodighed lidt endnu.

I juli måned ringede jeg til Finn Sørensen, for at høre om han havde glemt mig. Han svarede at de skulle ensrette samtlige klubområders anciennitetsregler, og at de ventede på svar fra de forskellige klubber.

Jeg mener nu, at de nuværende regler må være dem man skal rette sig efter, indtil en ny generalforsamling har fundet sted, og jeg kan derfor ikke indse at alle andre klubområders regler har med min sag at gøre.

Vi har i dag nået til den 25.8.1987 og jeg synes jeg har været tålmodig længe nok. Det kan ikke være rigtigt at en sag trækker ud et halvt år eller mere. Jeg har været medlem af fagforeningen i 28 år og betaler kr. 599 om måneden plus 25 kroner i klubkontingent og mener derfor også at man kan forvente en ordentlig behandling.

Jeg vil gerne høre, om der i andre afdelinger sker lignende ting, for så var det måske godt at få en debat om det her i bladet.

Med venlig hilsen
Emma Andersen,
København

Svar til Emma

Vi er enige med Emma Andersen i, at hendes sag ikke behøver at afvente en diskussion af de københavnske klubbers anciennitetsregler. Det er heller ikke begrundelsen for, at det har trukket ud med behandling af sagen, hvad vi selvfølgelig beklager. Det skyldes en lang række praktiske samkørringsproblemer i den nye fælles fagforening og overenskomstsituationen, samt i sidste ende de involverede parters forskellige ferieperioder, hvad der også er oplyst overfor Emma. Vi tager fat i sagen her i september.

Finn Sørensen

Vi gratulerer

25 års jubilæum
Carlsberg
2. Oktober
Henny Grethe Høvring
Folehaven 4, 1.tv.
2500 Valby

FANE- IND- VIELSE

Selvfølgelig var himlen blå, og solen skinnede, den dag den københavnske depot-arbejder-klub indviede sin første fane.

Men det var i København og på Vesterbro, det skete, i gården bag klubbens lokaler.

Det betød, at den blå himmel var en firkant højt over vore hoveder, og at der var stikord til mange symbolske bemærkninger om den røde fane, der i gårdens dyb hævedes mod den lyse himmel.

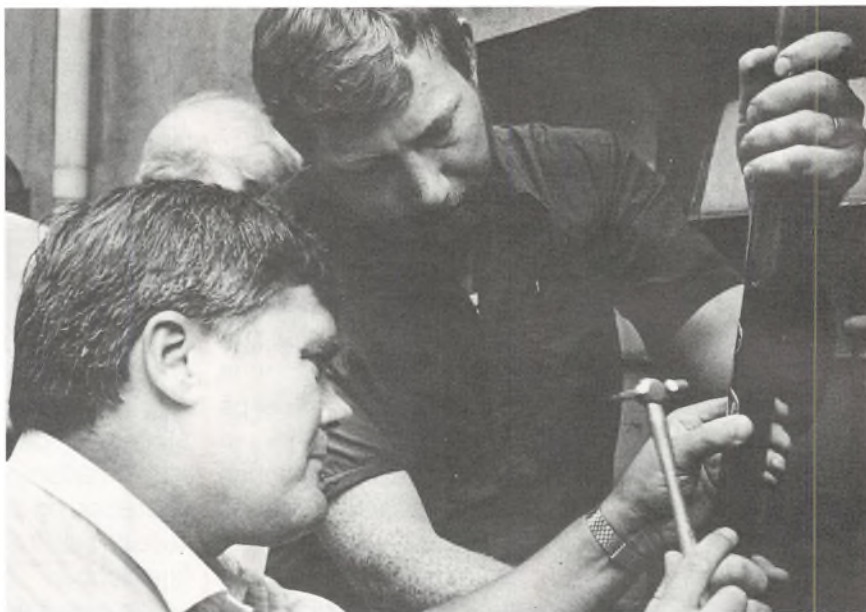
Noget, der fik beboerne til vinduerne, var de flotte, røde sange, der blev sunget. Og det lyder godt i sådan en gård.

Formanden for klubben, Henning Steffensen bød velkommen og glædede sig over den vækst i sammenhold og styrke den nye klub havde haft, og så fanen som et foreløbig sidste skridt i deres konsolidering som en "rigtig" klub.

Traditionen byder, at fæller markerer deres hyldest til fanen ved at sømme et "skjold" på stangen.

Forbundets næstformand, Arthur Jensen lagde ud, og da han havde fået sømmene ud af munden, udtrykte han på forbundets vegne held og lykke med fremtidens faglige arbejde i et specielt og vanskeligt område.

Men også fagforeningen og klubberne på Carlsberg og Tuborg kom med skjolde og lykønskninger – og så var der forresten grill-mad og fadøl resten af den lyse dag.

NR. 10 · OKTOBER 1987

PROP & KAPSEL

ISSN 0900-8446

Medlemsblad for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion: Preben Mortensen
(ansvarshavende)

Forbundets adresse:
Tomsgårdsvej 19¹
2400 København NV
Tlf. 01 19 05 77

Forbundsformand:
Preben Mortensen

Næstformand:
Arthur Jensen

Hovedkasserer:
Jytte Hansen

Forbundssekretær:
Lone Christensen

Provincsekretær:
Thomas Olsen
DBBMF
Kongensgade 57, st. th.
7000 Fredericia
Tlf. 05 91 07 13

Konsulenter:
John Pedersen
Henrik Hansen

Produktion: Holbæk Fotosats ApS

INDHOLD:

Leder	2
Orientering fra redaktionen	3
Polen i dag	4-5
Fagbevægelsens Interne	
Uddannelse	6-7
De tredive milliarder der blev væk!	7
Coke	8-9
Anheuser-Busch	10-11
Rejsedagbog	12
Kend din ret	13-14
Diverse	15

Forside: DBBMF ind i LO

Strukturen i fagbevægelsen

LO's kongres står for døren. Det er en kongres, som imødeses med stor spænding, fordi man her skal behandle spørgsmålet om den fremtidige struktur i fagbevægelsen.

På LO's kongres i 1971 vedtog man i princippet at opbygge fagbevægelsen i industriforbund – 8 i alt – inddelt i brancher, herunder ét Levnedsmiddelarbejderforbund.

Imidlertid har nogen af de store forbund som SiD og KAD (Kvindeligt Arbejderforbund) aldrig arbejdet seriøst med disse ting, da oprettelse af industriforbund ville betyde nedlæggelse af disse to store forbund.

Efter heftige diskussioner igennem 70'erne og i begyndelsen af 80'erne vedtog man at mildne overgangen for forbundene ved at ændre på industriforbundssammenlægning, gennem først oprettelse af karteller og tværgående sekretariater.

Dette ser dog også ud til at mislykkes, da SiD og KAD på forhånd har meddelt, at de heller ikke kan gå ind for en sådan løsning.

Uden disse to forbunds tilslutning vil forslag om ændring af fagbevægelsens struktur ikke kunne vedtages.

Man må derefter gå ud fra, at LO opgiver at få vedtaget et strukturforslag og i stedet overlader det til forbundene selv at finde frem til samarbejdsformer enten gennem karteller eller ved sammenlægning.

Industriforbund er givet den rigtige løsning, men måden, hvorpå det skal ske, kan diskuteres.

At tvinge forbund ind i en sammenlægning, de er imod, tjener intet formål, men til gengæld vil frivillige sammenlægninger være udtryk for en vilje til samarbejde.

LO kongressen bør derfor diskutere fagbevægelsens struktur og anvise veje til løsninger, men overlade det til forbundene selv at løse problemerne.

På den anden side bør alle forbundene vise åbenhed overfor strukturproblemerne og ikke være imod, fordi de kun ser tingene ud fra, om de selv får mulighed for at bestå.

Hvis SiD og KAD ikke vil medvirke – fordi de fastholder, at de under alle omstændigheder skal fortsætte som selvstændige forbund – er diskussioner om fagbevægelsens struktur overflødige.

Dansk Bryggeri-, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund er under alle omstændigheder på vej ind i LO, og vi må derfor håbe, at LO kongressen behandler disse ting konstruktivt og vil bruge betydelig mere tid på at drøfte disse ting, end hvad der i øjeblikket åbenbart er mere interessant og som overskygger alt andet, nemlig hvem kongressen vælger som ny formand og næstformand.

ORIENTERING FRA REDAKTIONEN

Dette nummer af Prop og Kapsel er lavet uden journalistisk medarbejder Flemming Carlsen.

F.C. meddelte forbundet i et brev af 10. september d.å., at han ikke kunne fortsætte med at lave P&K, da han ikke kunne finde ud af, hvordan bladet skulle laves. F.C. ville gøre september nummeret færdigt og derefter betragte sig som fratrådt.

Det er beklageligt, at F.C. efter så kort tid må fratræde sit arbejde på P&K, men uoverensstemmelserne i redaktionen mellem F.C. og undertegnede var af en sådan karakter, at det nok var den bedste løsning for alle parter.

F.C. havde et indgående kendskab til vores branche gennem flere års arbejde med at lave Københavns mandlige afdelingsblad »Bryggeriarbejderen«, og derfor havde han også gode muligheder for at lave opsøgende arbejde.

Imidlertid har der helt fra starten været forskellige opfattelser af, hvordan stoffet i P&K skulle opsættes.

Undertegnede har fra samarbejdets begyndelse gjort opmærksom på, at P&K ikke skulle ligne »Bryggeriarbejderen« og artikler o.s.v. skulle optages i P&K uden forhåndsredigering – censur.

F.C. kunne, hvor personer ønskede det, være behjælpelig med at opsætte en artikel, men det var og skulle kun være et tilbud. F.C. var utilfreds med dette og gjorde indsigelse overfor, at især

undertegnede ikke ville acceptere hans ønsker om at redigere og ændre – især undertegnede artikler.

Endvidere var der uenighed om bladets udseende og den til tider noget manglende saglighed i artiklernes opsætning.

Direkte angreb på bestemte virksomheder og personer er ikke bladets linie og P&K skal ikke konkurrere med andre blade om at gøre nyheder og informationer til sensationer.

Disse uoverensstemmelser førte til en drøftelse om at stoppe samarbejdet med F.C., men først i 1988.

Imidlertid skærpedes samarbejdsrelationerne, da forbundets ledelse konstaterede, at F.C. udleverede P&K's august-prøvenummer til en repræsentant fra Københavns Afdelings daglige ledelse.

Dette skete umiddelbart før hovedbestyrelsesmødet i august, og hverken undertegnede eller den øvrige forbundsledelse havde set bladet eller vidste, at der fandtes et enkelt prøvenummer.

Forbundsledelsen overvejede her, om en direkte firing med øjeblikkelig virkning skulle iværksættes, eller, som vi senere gjorde, gav F.C. en irettesættelse.

I september revnede imidlertid ballonen, da F.C. den 10. september meddelte, efter redaktionsmødet den 7. september, at han havde modtaget et indlæg fra Københavns afdeling, som han

ønskede at bringe i P&K's september nummer.

Undertegnede protesterede, fordi artiklen var indsendt for sent, og fordi artiklen sendtes direkte til F.C. uden om forbundet.

Efter en længere diskussion accepterede undertegnede, at artiklen blev optaget i september nummeret, ud fra at der var plads og ud fra, at da artiklen var kritik mod undertegnede kunne det opfattes som et forsøg på at undgå dette.

Undertegnede stillede imidlertid som en betingelse, at F.C. i samme nummer af P&K gjorde opmærksom på, hvornår læserbreve skal være afleveret og at læserbreve, artikler o.s.v. skal sendes til redaktionen, som er forbundets adresse og ikke privat til F.C.

Samme dag skrev F.C. sin opsigelse.

F.C. har trods aftaler ikke medtaget dette og har, helt i strid med redaktionsmødet den 7. september, taget 2 indleverede artikler ud for at give plads til den for sent indleverede artikel.

Det er derfor beklageligt, at forbundet må undskylde disse klare tilsidesættelser af regler og forsøg på at prioritere artiklers indhold.

Enhver kan af dette forstå, at der ikke længere var muligheder for at have F.C. tilknyttet P&K.

Preben Mortensen

Polen i dag

Foreningen for uddannelse af ansatte på De Danske Spritfabrikker stod som arrangør af studieturen til Polen.

Foreningens økonomiske grundlag er, at de 2 valgte arbejderrepræsentanter i DDSF's bestyrelse afgiver en del af det bestyrelseshonorar, de oppebærer som bestyrelsesmedlemmer.

Foreningens formål er at støtte uddannelsesmæssige og faglige formål, herunder møder og kurser vedrørende samarbejde på arbejdspladserne samt fagforeningsforhold.

I studieturen til Polen deltog brænderiarbejderne med 18 fra Aalborg, 10 fra Grenaa, 8 fra Ros-

kilde, 10 fra København samt 2 fra forbundet.

Studieturens program var målrettet Polen. Selvfølgelig er det begrænset, hvor meget man på to dage kan nå at besøge og se af et lands forhold, men på trods af den korte tid nåede gruppen et virksomhedsbesøg, møde med tillidsrepræsentanter fra skibsværftet, besøg hos en polsk familie samt besøg på et privat landbrug.

Fredag den 4. september ankom gruppen til havnebyen Szczecin. Efter indkvartering på Hotel Neptun gik turen til vodkafabrikken Czyska.

Udover produktion af vodka producerede man whisky. Det blev til i alt ca. 70 forskellige produkter.

Fabrikken er statsejet og har eksisteret fra 1946. Den var ikke særlig moderne indrettet, men man

havde planlagt og bestilt maskiner som et led i overgangen til processtyret produktion.

Det var kvinder, der var beskæftiget i tappehallen. Produktionen var ca. 6000 flasker i timen. Alkoholprocenten var afhængig af vodka-markedet fra 38 helt op til 70 procent.

Hvor meget der gik til eksport og hvor meget til hjemmemarkedet var uklart.

Man producerede 2 forskellige mærker pr. arbejdsdag. Der var 300 arbejdere på fabrikken i 2-skift. Arbejdstiden var 42 timer pr. uge fordelt med én 40-timers arbejdsuge og én arbejdslørdag pr. måned.

Lønssystemet var akkordsystem, hvor den højeste løn var ca. 35.000 zloty. Den gennemsnitlige løn i Polen er ca. 21.000 zl. (600 danske kroner).

Varepriser omregnet i arbejdstimer

For at købe følgende varer skal en gennemsnitslønnede arbejder arbejde:

1 kg tomater	90 min.
1 kg smør	5 timer og 20 min.
1 stk. æg	15 minutter
1 kg sukker	70 minutter
1 par sko	...	40 tim. (er rationeret)
1 l benzin	.	50 min. (er rationeret)
1 l vodka	22 timer

Fagbevægelsen

Tillidsrepræsentanten havde været medlem af »Solidaritet« og var af den opfattelse, at hans arbejdsopgave var at arbejde for arbejdernes sag. Han udtalte, at hans arbejde ikke var ændret ved, at »Solidaritet« blev knust, men at arbejdet blev fortsat i den nuværende fagbevægelses opbygning.

Møde med arbejderne på skibsværftet

Uddrag af spørgelyst og svar

- * I Polen skal man op på en år-sindtægt på over 530.000 zł., før man beskattes af sin indkomst.
- * Privatvirksomheder betaler skat, men det statsejede skibsværft betaler kun skat, hvis man udbetaler højere løn til arbejderne end den løn, staten har accepteret.
- * Lønnen er i gennemsnit ca. 39.000 zł. pr. måned.
- * Ferier er fastlagt ved lov. 1 års anciennitet på en arbejdsplads giver ret til 14 dages ferie pr. år. – 6 år 21 dage og 10 år 26 dage. Ved skift af arbejdsplads starter man forfra i systemet med opsamling af anciennitet.
- * 52 procent af skibsværftarbejderne er medlem af fagforeningen (organisationsprocent på landsbasis er 50 procent).
- * Kontingentet er 1 procent af lønnen og bruges til bl.a. sport, familieaktiviteter, kultur m.m.

Desværre var der kun tid til 40 minutter med repræsentanterne fra skibsværftet, så gruppen havde begrænsede muligheder for at komme rundt om alle de problemer, der naturligt er aktuelle med den proces, den polske fagbevægelse har været igennem.

Besøg på privat landbrug

Lørdag den 5. september besøgte vi et privat landbrug. Det var mildt sagt primitivt.

For en dansker var det som om udviklingen, sammenlignet med vort eget landbrug, var gået i stå for omkring 90 år siden. Dette er måske også en del af årsagen til de problemer, Polen står i i dag med stort set mangler på alt.

Dagen sluttede med en traditionel polsk fest på marken, hvor den polske landbofamilie samt landsbyens beboere havde dækket op i det grønne med pattegris over det åbne bål. De lokale spillere var selvfølgelig på pletten, så vi i fæl-

lesskab kunne udveksle vore traditioner for folkesange.

Studieturen var interessant og udbytterig. Et godt grundlag for

indblik i det polske samfunds livsbetingelser.

Lis Asghar
form., Roskilde Afd.

Fagbevægelsens Interne Uddannelse (FIU)

Baggrund for kursusaktiviteter

Min idé er, at man kan ikke virke for kollegerne, med mindre man ved, hvad det faglige arbejde drejer sig om og dermed kender baggrundene for, at det ikke altid går med løsningserne af de problemer, vi har, som vi forventer. Samtidig bliver man jo aldrig for gammel til at lære.

Jeg er nået til FIU-kursusmodul emnelinie 0 – »den gule linie« – og har deltaget på 01, 02 og 03, og jeg syntes, at det kunne være nyttigt for andre, som også er lidt fagligt interesseret, at høre om, at det godt kan lade sig gøre at deltage på faglige kurser og lære noget nyt, selv om man ikke er valgt til klubbestyrelser eller som tillidsrepræsentant.

Kursusforløbet

I februar 1985 startede jeg på forbundets Intro-kursus som blev afholdt på Roskilde Højskole fra fredag til søndag.

Man møder op godt fyldt med sommerfugle i maven og spørger sig selv, hvad det er, man har indladt sig på. Dette konstaterer man nu ret hurtigt igennem vores udmærkede underviser, Lone Christensen, som alle ved er vores forbundssekretær.

Man starter med at præsentere sig selv og kan som regel nikke gendende til mange ansigter, som man har set ved andre lejligheder. Man snuser lidt til fagbevægelsens opbygning inden for egne rækker, og der er gruppearbejde, hvor man lærer de andre kursister at kende.

Lørdag fortsætter man med fredagens emne mikset med debatter.

I øvrigt er der i forbundets kursusforløb mulighed for debatter med spørgsmål og svar med forbundets valgte, dem, som de fleste medlemmer ser det som umuligt at komme i kontakt med.

Søndag bruges som regel til kursusopsamling, ros/kritik og afslappende samtaler.

Forbundets grunduddannelse

Efter intro-kurset kan man så søge om optagelse på forbundets grundkurser, G1 og G2, som strækker sig over en 14-dages periode.

Her lærer man så bl.a. om tillidsmandens pligter og rettigheder, om fagbevægelsen igennem tiderne samt noget notat- og taleteknik og en hel del andet nyttigt, bl.a. forbundets struktur, som forbundsformanden som regel står for. Jeg må her tilføje for egen regning, at dette er et virkelig godt tilrettelagt kursusforløb, hvor man mange gange føler sig optændt af den hellige ild, når man kryber til køjs om aftenen. Man oplever samtidig et enormt godt kammeratskab, hvor det ikke hedder Københavns afdeling kontra resten af landet. Hvis den situation skulle opstå, ved jeg, at Lone er der med det samme. Jeg vil samtidig rette henvendelse til alle vore kammerater på de mange brænderier og vandfabrikker rundt omkring om at søge kurserne, da de medlemmer, jeg har mødt fra disse afdelinger, har vist, at vi har næsten de samme problemer. Samtidig er det rart at vide, at forbundet ikke kun består af bryggere *så meld jer nu.*

Tværfaglige kurser

Efter endt G1-G2 kan man komme på G3-G4, som for de fleste bliver noget af det første tværfaglige kursus, man støder på.

Her møder man for første gang mennesker med en anden forbundsstruktur og får lov til at prøve sine kræfter i samarbejde med andre. Her begynder kurserne at tage en politisk drejning. Men hvad var fagforeningen uden politiske holdninger.

Her prøver man også sine evner som ordstyrer samt en mængde andre ting, som er meget interessante, fordi det ikke længere kun er din egen forbundsoverenskomst, du skal tage hensyn til, men fagbevægelsen som helhed. Efter endt G3-G4, som også er et fjorten-dages kursus, ligger hele FIU-systemet åbent for dig.

FIU's valgfrie emnemoduler

Her kan man vælge, hvilken linie, man nu vil fortsætte ad. Jeg valgte den organisatoriske linie, som er den gule, da jeg mente, at det var den, jeg først ville få brug for.

Den gule linie består af 01-02-03, herefter følger der nogle kasserer-kurser, som er 04-05-06-07, derefter kommer medielinien, som hedder 08-09 osv.

O-liniens indhold

På 01 lærer man bl.a. at opstille en forretningsorden og prøver at overholde denne, som i mange tilfælde er meget svært. Samtidig lærer man en hel del andet, som har med foreningsarbejdet at gøre. Denne linie fortsættes så på 02, hvor jeg for første gang traf på noget, der bliver kaldt værkstedet, hvilket er en hel ny måde at tackle et problem på.

Værkstedet som kursusform

Man starter med at lave en brainstorm (tanke/idé liste), klistrer hele lokalet til med papir til at skrive på. Her kan man hver især skrive de ord, som falder én først ind. Herefter vurderer man, hvilke værksøjer (ord) man kan bruge til løsning af problemet. Vores opgave var fagbevægelsen (samfundet) om en ikke nærmere bestemt årrække.

Det var en meget spændende opgave, som mange gange fik os til at arbejde til ud på de små timer grundet vores store engagement i problemet. Vi lærte samtidig utro-

Jobtræner på Tuborg,
Tap Syd,
Peter Christiansens
erfaringer fra
deltagelse på
FIU-kurserne.

ligt meget med hensyn til at kunne samarbejde om problemerne, som der var en del af. Et virkelig udbytterigt kursus (jeg var helt flad efter denne uge).

Den fortsatte O-linie uddannelse

Jeg gik derefter og spekulerede på at fortsætte med O3, men jeg havde hørt, at det var et sensitivitetssk kursus (o skræk, o rædsel). Jeg spurgte mig selv, om jeg var interesseret i et kursus, som mange gange kører folk ud til den yderste grænse, men til dette må jeg sige, at O3 ikke var sådan. O3 drejer sig om at lære noget om organisationsledelse, hvilket måske kan skræmme nogle, men det er uden grund, fordi du jo allerede har lært, hvilke værktøjer der skal til. Hermed være ikke sagt, at du kan gå hjem og blive forbundsformand, fordi du har deltaget på disse kurser. Der kan siges mange positive ting om O1-O2. Jeg må sige, at de holdt, hvad de lovede.

Det videre valg

Min tanke er herefter at prøve at tage nogle moduler i den røde linie, som er arbejdsmarkedsforhold.

Men jeg kunne godt tænke mig at fortsætte i medie-linien, da meget af fagbevægelsens fremtid ligger i vores evne til at bruge medierne til oplysning/orientering af medlemmerne i fremtiden.

Jeg vil meget gerne komme med et indlæg, når jeg er færdig med de ønskede moduler i den røde linie.

Til slut vil jeg opfordre alle til at gøre noget ved det med kurserne. Kommer du ikke med første gang, så søg igen. Vi mangler også dig i vores fagbevægelse.

PS! Tak Lone for den gode grunduddannelse. Det er dejligt at have baglandet i orden.

Valgets glemte spørgsmål:

De tredive milliarder, der blev væk!

I den nyligt overståede valgkamp var miljøet i centrum. Anker lovede om ikke guld og grønne skove, så dog grønnere skove. De grønne ville gøre alt for miljøet, de borgerlige mente, at de havde gjort en masse. De kristelige følte et specielt ansvar for miljøet (overfor Vorherre, måske?)

Og når de så var færdige med miljøet, gjaldt det at få familien eller sågar mennesket i centrum. Børnefamilierne skulle styrkes, de uddannelsessøgende skulle have fri adgang til studierne og sandelig om ikke også pensionisterne sku' ha' det bedre.

Men ikke et ord om arbejdsmiljø.

Timers valgudsendelser, kilovers af valgbrochurer og skove af plakater. Alle uden et ord om arbejdsmiljø.

Jo alligevel. Retfærdigvis skal nævnes at et par af småpartierne på venstrefløj fik arbejdsmiljøet med i en bibemærkning. Men de store, dem med 2% og opefter, de havde så travlt med deres grønne miljø, at de helt glemte arbejdsmiljøet.

Ikke fordi, der ikke kunne være god grund til at beskæftige sig med netop arbejdsmiljøet – også ud fra en økonomisk synsvinkel.

Arbejdstilsynet offentliggjorde for nylig en rapport, der viste, at dårligt arbejdsmiljø koster samfundet ca. 30 milliarder kr. årligt. Ja, der står faktisk milliarder.

Man skulle have troet, at politikerne var faldet over hinanden for at finde veje til at bruge disse 30 milliarder til nogle af deres fine valglofter.

Man kunne have troet, at i hvert fald arbejderpartierne havde kommet med forslag f.eks. om bedre bevillinger til arbejdstilsynet, såle-

des at arbejdstilsynet kunne forsøge at leve bare lidt op til sin opgave og dermed sikre et godt arbejdsmiljø og dermed igen spare samfundet for nogle af disse 30 milliarder.

Eller vi kunne have håbet på et krav om forbedring af sikkerhedsrepræsentantens stilling. En ændring af hovedbekendtgørelsen, så sikkerhedsrepræsentanterne ikke kun er rådgivende, men har reel beslutningsret omkring arbejdsmiljøet. Også her ville et initiativ kunne spare mange af de 30 milliarder, som arbejdsskaderne i dag koster.

Men nej. Vi fik et valg med miljø som hovedspørgsmål, men uden arbejdsmiljø. Det kan vi så sidde og ærgre os over i dag. Men mon ikke også det var en lektie for folk på arbejdspladserne. Når miljøet bliver interessant, så er det, fordi vandet er så forurennet, at lystjachtens køl tæres.

Det kunne være, at alle os, der beskæftiger sig med arbejdsmiljø, alle de arbejdsskadede, dem med ødelagt ryg eller hørelse, dem med eksemmer og de hjerneskadede – det ku' være, at vi skulle gå sammen og danne et parti, der alene beskæftiger sig med arbejdsmiljø.

Enten ku' vi komme i Folketinget med en masse stemmer fra alle dem, der er ofre for det dårlige arbejdsmiljø – eller også ku' det være, at de andre partier fik ligeså travlt med at snakke arbejdsmiljø, som »De Grønne« fik dem til at være ved dette valg.

Endelig er der vel trods alt stadig muligheden for, at arbejderpartierne af sig selv fik øjnene op og fingeren ud.

Om ikke andet så fordi, der er tredive milliarder at tjene.

Henrik Hansen

Coke

Verdenshovedkvarteret Atlanta City

Kvalitetskontrol

Kvalitet er et ansvar, som direktøren ikke kan delegere til et kvalitetskontrollaboratorium.

For at forblive eller blive en dominerende leverandør må der lægges vægt på kvalitet.

For at forblive eller blive en dominerende leverandør må der lægges vægt på kvalitet. 335 mio. gange om dagen sælges "a Coke and a smile". Tallet går op til 452 mio. enheder, når andre smagsretninger regnes med.

Dette kræver:

1. Koncernafdeling til sikring af kvalitet.
2. 17 divisionsafdelinger til sikring af kvalitet (Quality assurance). – Danmark, de øvrige skandinaviske lande, Holland m.fl. udgør én division.
3. 58 regionsafdelinger til sikring af kvalitet. Ofte en for hvert land. Ofte en for hver 10 tapperier.
4. 1500 tapperier heraf 400 i USA og 1100 i ca. 135 lande.

Kvalitets Index

Bruges til at måle kvaliteten og er et tal.

Hvert år indkøbes 250.000 fl/ds til analyser. Hver måned prøveopkøbes af hver varetype, og der udregnes et kvalitetsindex.

Det er *konsument* kvalitet og ikke *produkt* kvaliteten, der undersøges, for produktkvaliteten kan falde i perioden efter produktionen, og indtil varen drikkes.

Prøverne sendes til 32 udvalgte kontrollaboratorier. Der skal være mindst én akademisk uddannet kemiker ansat hvert sted.

Danske prøver sendes f. eks. til London.

Hver fl/ds undersøges for 20 egenskaber. Heraf er 5 særlig vigtige:

1. Smag – fra god til ikke acceptabel
2. Udseende – acceptabel eller ikke acceptabel f. eks. udfældet ring i flaskehalsen
3. Brix° (Sukkerindhold) Specifikation
4. CO₂ Specifikation
5. Gærtælling

Ingen beregningsfejl kan forekomme, da der ikke må ske beregninger af resultatet på de 32 kontrollaboratorier.

Der er to beregningstrin:

1. % tilfredsstillende prøver for hver af de 5 udvalgte analysetyper
2. De 5 procenttal ganges sammen og forkortes til et 2-cifret tal = QI, f.eks. 0,90⁵ QI = 59

Der beregnes kvalitetsindex for hvert varenummer for hvert tapperi.

Der beregnes også QI for hvert land og for hele verden.

Grafisk registreres QI som 12 måneders løbende gennemsnit.

Danmark ultimo juni 1986: Der er kun to tapperier i Danmark.

	Coke	Andre	Total
			produkter
Danmark	89,1	84,1	87,5
Vesteuropa (53 tappere)	82,6	81,2	82,1
Verden	70,1	73,4	71,3
Vesteuropa		(ligger højt)	
Afrika syd for Sahara		(ligger lavt) (i 60'erne)	

Jo flere produkter, jo sværere er det at opnå et højt QI, fordi der bliver mange gange stop og start i produktionen.

Distributionen hos Coca-Cola

Coca-Cola er kendt som en god markedsfører. Det er nødvendigt, for ingen kunder behøver os, men vi vil sælge 350 mio. drinks hver dag.

Selskabet er kendt for marketing, merchandising, produktudvikling og reklame, men uden et effektivt distributionssystem nytter marketingarbejdet ikke. Distributionen betyder: Varen skal være på plads.

Det betyder også:

1. Salg (til forretningsføreren)
2. Levering (til supermarkedet)
3. Merchandising (varen skal placeres attraktivt for kunden)

Merchandising er alt, hvad sælgeren gør i forretningen for at gøre varerne mere indbydende for kunden.

Distributionssystemets mål er:

1. De rigtige produkter (f. eks. diæt til gamle)
2. De rigtige pakninger (2-3 l fl. til store familier)
3. De rigtige mængder (så varen ikke udgår)
4. Merchandising korrekt på rette tid.

Distributionen er ikke kun at sende en lastbil ud. Det indbefatter også salg, levering og merchandising.

Organisation er koordinering af arbejdskraft og tid.

Marketing

The Marketing Mix er

Samspil mellem

1. Varemærke
2. Pakning
3. Distribution
4. Merchandising
5. Prisfastsættelse
6. Sales promotion
7. Kommunikation

Et produkts levecyklus

Kan forlænges ved

1. Salg
2. Pakning
3. Nye kunder/markeder
4. Nye anvendelser
5. Nye markeder og veje for distribution.

Samtidig stiger fortjenesten.

Distribution

Marketingmixet duer ikke, hvis distributionen ikke er i orden, så kan forretningen ikke vokse.

Der er nogle steder en tendens til at negligere distributionen som en del af "the marketing mix".

Hvis distributionssystemet fungerer, er der ingen grænser for antallet af nye produkter, pakninger og markedsvækst.

I København er der måske 25 varenre på en salgsvogn. I USA er

der 80-90 forskellige varer på én vogn. Tappere får ikke lyst til at introducere nye varer, hvis distributionen ikke er OK.

Det er bedre at øge marketingevnen end blot at reducere omkostninger. Man kan ikke nøjes med at besøge kunden hver 14. dag, selv om han har lagerplads, for imedens kommer konkurrenten ind.

70% af omkostningerne efter produktion er distributionsomkostninger. Det er den største omkostning efter produktionen, der kan påvirkes.

Coca-Cola anvender 2,9 milliarder pr. år til distribution fra 1400 tapperier.

Oprindeligt havde man ét produkt i én 25 cl pakning. Nu har man 80-90 pakninger.

Det oprindelige distributionssystem duer ikke mere.

Systemet virkede ikke, når antal pakninger oversteg 15.

Der findes ikke en standard metode for distribution. Den skal svare til det lokale tapperi:

f. eks. preordrer
eller telefonsalg
eller større lastvogne

I 1960'erne var aflæsningen i New York max. 140 kasser/dag – sælgerne gik hjem for tidligt.

I Argentina i 1960'erne blev distributionen så dyr, at alle fagforeningsfolk blev fyret. Dagen efter blev de ansat på individuelle kontrakter med fri vogn og provision.

Til slut så vi en film, der viste eksempler på opfindelser og metodeforbedringer i udformning af lastbiler.

Filmens titel: "Take it to the people" (Bring det ud til folket).

Som et eksempel på udvidelse af markedet blev det nævnt, at man arbejdede med ideen om at få kunderne til at drikke Coca-Cola til morgenmad.

Coke!

Anheuser-Busch, Inc. Los Angeles Staten California

General Information

Bryggeriet i Los Angeles er bygget i 1954, men er kraftigt udbygget i 1981/82.

Den årlige produktion og udvælsens omfang fremgår af nedenstående skema:

1981	4,7 mio. hl
1982	10,8 mio. hl
1983	12,0 mio. hl
1984	12,4 mio. hl

1985	12,8 mio. hl
1986	13,0 mio. hl

Til orientering er yderligere vist salgsfordelingen mellem de større bryggerier i USA og samtidigt salgsdelingen mellem de samme bryggerier i Californien.

Som det fremgår, har Anheuser-Busch en meget stærk position nationalt. Dette er endnu mere udtalt i Californien.

	Salgsfordeling	
	USA	Californien
Anheuser-Busch	37,8%	50,7%
Miller	20,3%	13,8%
Stroh/Schlitz	12,2%	3,5%
Heilemann	8,3%	3,4%
Coors	7,7%	14,1%
Importeret øl	4,2%	7,5%
Andre bryggerier	9,6%	7,0%
	100,0%	100,0%

Det gælder i øvrigt generelt for det amerikanske marked, at såvel Anheuser-Busch som en række importerede ølsorter kan notere voksende markedsandele – også dette forhold gælder i særlig grad for Californien.

Computerteknologi

Før besøget havde vi bedt AB give os en kort orientering om anvendelsen af computerteknologi i produktion og administration.

Som man kunne forvente, blev computere anvendt i omfattende grad på dette store og yderst rationelle bryggeri.

Følgende områder blev nævnt:

Automatisk overførsel af råmaterialer fra silo til bryghus

Styring af materialesammensætning

Styring af den samlede brygproces

Styring af tankkøling overalt i kældre

Automatisk styring af samtlige CIP-anlæg

Tappekolonnestyring (effektivitet, stopregistrering, ølsort/forbrug, etc. etc.)

Emballagelagerkontrol – aut. ordredskrivning (min. beholdning)

Færdigvarelagerkontrol, ordredskrivning

Brovægt (registrering, kontrol)

Detaljerede, forebyggende vedligeholdelsessystemer for hele bryggeriet.

Som hjælp ved lageroptællinger anvendtes bærbare computere. Det var planen snarest at udbygge dette system, således, at data kunne overføres direkte til centrale data-anlæg via radio.

Som nævnt styres også brovægten via det centrale data-anlæg med kobling til lagerstyringssystemet. Der blev således ikke foretaget optællinger ved udkørsel, men alle vogne blev vejede ved ind- og udkørsel. Øllasten blev herefter automatisk sammenlignet med udskrevne ordrer (standardvægte)

Beskæftigelsen

Bryggeriet beskæftiger i alt 1.711 personer.

Disse er fordelt på forskellige grupper, som det fremgår af nedenstående.

Funktionærer (månedslønnede) brutto

Afdeling	Kontor	Ledelse	I alt
Tekn. direktører, sekretariat	2	4	6
Personalefunktion	4	4	8
Administration, generelt	24	9	33
Kvalitetskontrol	2	22	24
Driftsledelse/kontorer m.v.	27	11	38
Projektering m.v.	2	15	17
Vedligeholdelse	5	52	57
Brygside	3	33	36
Tapperi + lagre	5	80	85
	74	230	304

Overenskomstansatte brutto

Afdeling	Faste	Midlert.	På prøve	I alt
Brygside	240	46	29	315
Tapperi + lagre	417	99	129	645
Kvalitetskontrol				
Teknikere	84		5	89
"Analytikere"	5			5
Kontrollører	19	2		21
Vedligeholdelse				
Mekanikere	69	1		70
Elektrikere	67			67
Maskinister	125		60	185
Malere	10			10
	1.036	148	223	1.407

De overenskomstansatte – som alle er organiserede – er opdelt i 5 fagforeninger, nemlig:

1. bryggeriarbejdere
2. mekanikere
3. elektrikere
4. maskinister
5. malere

Som det fremgår ovenfor, er de overenskomstansatte opdelt i 3 "ansættelseskategorier: "faste", "midlertidige" og "på prøve" (permanent, temporary og probationary).

Forskellen mellem grupperne blev beskrevet på følgende måde:

Alle ansættes som "på prøve". Efter 30 dages ansættelse er der mulighed for at opnå en position som "midlertidig". Herefter krævedes 45 ugers arbejde – uden sygdom eller ferie for evt. at kunne blive overført til "fast/permanent" status.

I øvrigt blev det oplyst, at der ikke var forskel på lønningerne i de forskellige grupper, men at forskellen "mest lå i kontraktsprog".

Det er imidlertid klart, at sikkerheden i ansættelsen i høj grad afhænger af, hvilken gruppe man befinder sig i.

De folk, der er ansat "på prøve" eller "midlertidigt", sikrer i stor udstrækning den meget anvendte week-end drift.

Som det var tilfældet på det andet Anheuser-Busch bryggeri, vi besøgte, er der ingen formel uddannelse af bryggeriarbejderstyrken. Der gennemføres egentlig jobtræning. Der var dog i Los Angeles planer om at introducere en egentlig "lærlinge"-uddannelse. I første omgang som et forsøg.

Kommunikation

Personaleafdelingen tog sig af eventuelle personalemæssige/overenskomstmæssige problemer for alle ansatte.

Man sikrede specielt, at der blev afholdt kommunikationsmøder to gange pr. år for alle ansatte i alle afdelinger. Der var her lejlighed til at diskutere fælles problemer.

Som overbygning herpå afholdtes årligt fællesmøde for alle ansatte.

Arbejdstid

Fra det "lille" bryggeri (før 1982) havde man arvet et 7½ timers arbejdstidssystem. Dette forhold var forhandlet, efter at kapacitetsudnyttelsen gjorde udvidet drift nødvendig. Resultatet heraf var, at man i alle områder, hvor det var nødvendigt, at skifteholdene "mødtes", tog en halv times overarbejde, således at arbejdstiden reelt blev 8 timer, og alle døgnets timer blev dækket.

Ud over disse 2½ times overarbejde pr. uge anvendes på bryggeriet overarbejde i udstrakt grad i forbindelse med weekends.

Alle tappekolonner kører mindst 6 døgn/uge. I højsæsonen (januar og maj til september) kørtes oftest 7 dage/uge.

Brygsiden kører oftest (året rundt) 7 dages drift – specielt de på de nyeste anlæg.

Som man kan forvente, var vedligeholdelsesafdelingerne bemandet alle ugens dage.

Rejsedagbog

6. dag torsdag den 11. september 1986.

Vi sagde farvel til Atlanta og fløj tværs over landet, til Los Angeles. Vi fik ikke set Hollywood, men vi så den bjergside, hvor der står Welcome to Hollywood. Men vi besøgte Anheuser og Busch som var stort, forstået på den måde, at produktionen var stor, nemlig på 12 mill. hl. pr. år, men der var til den store produktion kun ansat 1400 personer, så folkene på bryggeriet faldt ikke ligefrem over hinanden, grundet pladsmangel.

Personligt blev jeg "meget" imponeret over brygsiden, der var ingen mennesker at se, det arbejde der var, bestod af overvågning og rengøring og personale forbruget var et minimum.

Vi talte ikke med nogen fra den lokale fagforening, men man var omfattet af den overenskomst, der var gældende for alle Anheuser og Busch Bryggerier. Vi blev også her beværtet på bedste vis, med store bøffer og dejligt koldt øl til frokost.

Både her og i Syracuse var der meget rent, det var tydeligt, at man satte en ære i det. Begge steder fik vi også udleveret hovedbeklædning, sikkerhedsbriller og høreværn, som vi skulle bruge, hvis vi ville se bryggerierne.

Vi kørte tilbage til Los Angeles Lufthavn, for vi skulle nemlig flyve videre til San Francisco samme dag.

Da vi ankom om formiddagen, var det trykkende varmt, men der var in-

gen sol, den var nu kommet frem, og skinnede på bjergene og gjorde dem ligesom mere grønne og frodige.

Motorvejene i USA er enorme, egentlig hedder de jo "Heig Weg". Herhjemme er det en bred motorvej, hvis der er 3 vejbaner i hver retning, derover er der 6 vejbaner i hver retning og der er mange biler på vejen, ja de kører faktisk kofanger mod kofanger.

Der var en flyvetur på ca. 1 time til San Francisco. Da vi var vel ankommet til hotellet, var vi trætte, så bortset fra aftensmad, skete der ikke mere den aften.

7. dag fredag den 12. september 1986.

Denne dag skulle vi være turister, og det glædede vi os alle til.

Efter morgenmaden på hotellet, blev vi afhentet af en bus, for vi skulle ud og se på San Francisco og omegn.

Efter en kort rundtur i byen, kørte vi ud ad denne ud over Golden Gate broen, og lige på den anden side af den, havde vi det første stop.

Det var desværre gråvej, men vi kunne godt se hvorfor San Francisco havde fået navnet den hvide by. Langt ude i San Franciscobugten lå der ligesom et hvidt lys hen over vandet, det er ligesom det var en slags genskin fra alle byens hvide huse, selve broen er et meget imponerende bygningsværk, den er utrolig stor, vi så den senere samme dag i klart solskin, den er noget specielt, den er til forandring fra

andre broer malet rød, og det lys der ligger over bugten, stiller den i relief. Fra Golden Gate kunne vi også se ud til det tidligere så berygtede fængsel Alcatraz.

Alle rige mennesker i San Francisco flytter uden for byen, (ligesom herhjemme) helst flytter man til Sansalito, den tidligere hippieby, man boede under hippietiden i husbåde, dem var der stadig nogle af, men de fleste af dem, var nu sat fint i stand.

Men byen lå smukt for foden af det skovområde, som førte op til Whine Wood, det er det eneste fredede skovområde i USA, og amerikanerne er meget stolte over det.

Turen op igennem skoven var meget smuk, og kan ikke sammenlignes med en tur i skoven herhjemme.

Vi kørte igennem en skov af eukalyptustræer, de har det særpræg, at barken ligesom trævler af og hænger ligesom snoede tove ned ad stammerne.

Helt op kom vi så til skoven med de træer som hed Red Wood (rød skov), grunden til navnet er at træets stamme under barken er rød. Det skulle efter sigende være det eneste sted i verden hvor disse træer gror. (Der står et enkelt i Tivoli).

Efter en tur i denne sælsomme og fantastiske skov, kørte vi nedad igen, og ind imellem havde vi den fornemmelse, at vi hang med bagenden af bussen ud over en skrænt og I kan tro der var langt ned, men ned kom vi da, phu ha.

Solen var nu kommet frem, og i en lille californisk by spiste vi frokost i en lille gård bag en slags købmandsbutik, i den gård var der et figentræ, som var langt over hundrede år.

Vi var på besøg på et Winery, i Californien laver man meget fine rød- og hvid vine.

Vi kørte tilbage mod byen igen, og kom igen over Golden Gate, vi kørte til et udsigtspunkt højt oppe, det var utroligt smukt at se ud over byen, der er virkelig et specielt lys over den by, det kan ikke forklares, det skal ses.

Vi var også på besøg i den Japanske have, det var en have med en slags nåletræer, som ikke ses på vore breddegrader, de har faconer som jeg aldrig har set magen.

Om aftenen skulle vi spise på Fisherman's Warf, det er en lang række af restauranter, der alle ligger lige ud til San Francisco bugten.

Jytte Hansen

Kend din ret

I det sidste år er der kommet flere lovændringer på det sociale område, som er vigtige at være opmærksom på.

Fælles forældremyndighed

Fra 1/1-86 er det muligt for alle forældrepar at aftale fælles forældremyndighed istedet for deling af børnene, uanset de er separeret, skilt, samlevende eller har ophørt samlivet. Betingelsen er, at forældrene er enige om børnenes opdragelse, hvor de skal bo, skolegang m.v. Aftalen skal godkendes, for bosatte i Kbh. og Frederiksberg af Overpræsidiets for andre i deres amt, hvor gratis rådgivning tillige ydes. Det må kraftigt anbefales at benytte tilbudet om rådgivning inden aftale, erfaringerne viser at der kan være store problemer forbundet med en sådan aftale.

Ved ophør af fælles forældremyndighed kan aftalen ikke ophæves så længe samlivet fortsætter. Er forældrene ved samlivsophør uenige om aftalen skal retten afgøre hvem der skal have forældremyndigheden alene fremover.

Børnetilskud og andre sociale ydelser til barnet sker til den forælder hvor barnet er folkeregister tilmeldt, selvom barnet har skiftende ophold hos forældrene.

Baggrunden for loven er ligestilling af forældrene i forhold til børnene, og en forventning om at flere forældre kan være fælles ansvarlige om børnene istedet for at slås om dem.

Sygedagpengeloven er ændret fra 1/1-87

Med fjernelse af karensdagen er arbejdsgiverperioden nedsat fra 13 uger til 5 uger. Varighedsbegrænsninger er stadig 104 uger ialt, heraf 99 uger fra dagpengekontoet. Forlængelse af dagpengene skal ikke længere bevilges af sikringsstyrelse, men af kommunerne selv.

Børnetilskud og børnebidrag ændres

Børnebidraget bliver ens for mænd og kvinder 1/7-87, d.v.s. stiger ca. 200 kr. for kvinder.

Børnetilskud fremover består af: Børnefamilieydelse til alle børnefamilier uafhængigt af indtægt og uden ansøgning udbetales automatisk 1250 kr. pr. barn pr. kvartal fra 1/7-87 og fremover til børn under 18 år.

Ordinært- og ekstra børnetilskud til enlige forsørgere i stedet for det nugældende er forhøjet.

Ordinært tilskud til hvert barn ca. 900 kr. kvrt.

Ekstra tilskud ydes 1 gang uanset antal børn og er ca. 700 kr. kvrt. Ydes efter ansøgning på børnetilskudskontoet, til barnet er 18 år mod før kun 16 år.

Almindeligt børnetilskud og ungdomsydelse ophører. Særligt børnetilskud er uændret.

Det pointeres i de nye retningslinier, at kommunen ikke bør tage hensyn til anonyme henvendelser eller søge oplysninger hos 3. mand, om en enlig forsørger også er reelt enlig. Kommunen skal tro på din erklæring, "dyneløtercirkulæret" er hermed væk.

Betaling af bistands- og børnebidragsgæld

Reglerne om inddrivelse af gæld fra tilbagebetalingspligtig bistands-

hjælp eller udlagt børnebidrag fra juni 86 er blevet strengere.

For at effektivisere inddrivelsen af gæld, kan kommunen nu direkte modregne gæld i overskydende skat.

Vedr. børnebidrag kan modregnes for hele det beløb der er forkuudsvis udbetalt til barnet, uanset du har en betalingsordning du overholder.

Vedr. bistandshjælp kan der kun modregnes for forfalden gæld efter den tilbagebetalingsordning du er sat i, men ikke hvis en aftale er overholdt.

Reager altid på henvendelser fra socialforvaltning/skatteforvaltning om afdrag af gæld, ellers kan du risikere modregning i skat eller lønindeholdelse. Når du får en henvendelse mød personligt op medbring dit budget, forklar om din situation og kom afhængig af din situation evt. med et afdragsforslag nu eller senere.

Nye spilleregler mellem borgere og offentlige myndigheder

Den nye Forvaltningslov og ændring af eksisterende lov om Offentlighed i Forvaltningen er trådt i kraft 1/1-87 – for enkelte regler 1/1-89. Tanken bag ændringerne er, at øge borgernes retssikkerhed. Lovene fastsætter regler for, hvordan det offentlige skal behandle din sag, hvad du må se, hvornår du skal høre, hvordan et afslag skal være og regler om udvidet aktindsigt.

Udvidet aktindsigt Lov om offentlighed i forvaltningen

Du har altid haft ret til at se de fleste akter i din social sag og arbejdsskadesag, nu er denne ret udvidet til også at omfatte sygehusjournal

➔ **Udveksling af oplysninger mellem offentlige myndigheder indskrænkes**

Forvaltningslov

Myndighederne kan ikke længere udveksle oplysninger om dine helt personlige forhold uden først at få samtykke fra dig. Et eksempel på dette er *Samtykkeerklæringer*, som sikringsstyrelsen sender ud til alle, der har en arbejdsskadesag dér. Der er ingen problemer i det, du skriver bare under på, at Sikringsstyrelsen må indhente de akter de hidtil har indhentet uden samtykke fra skadelidte.

Arbejdsgivere i en arbejdsskadesag har ikke længere ret til aktindsigt i sagen, arbejdsgiveren er repræsenteret af sit forsikringselskab.

Det er et spørgsmål, om denne udveksling af oplysninger reelt indskrænkes. Hvor er grænsen mellem rent private forhold, som kun må videregives med samtykke, og almindelige fortrolige oplysninger, som må videregives hvis de er af

væsentlig betydning for en anden instans løsning af opgaver.

Desuden er der forskellige undtagelser for udlevering af oplysninger om private forhold uden samtykke ex.vis i bistandsloven. Når du søger hjælpen, kan alle oplysninger rekvireres fra andre myndigheder. Oplysninger kan også udveksles, hvis det er nødvendigt af hensyn til sagens behandling.

Husk at manglende oplysninger kan føre til at din sag afgøres på forkert grundlag, men er du i tvivl om du skal give et samtykke rådfør dig evt. hos fagforeningen.

Offentlige myndigheder må ikke videregive private og fortrolige oplysninger til ikke offentlige instanser ex. forsikringsselskaber, A-kasser/fagforeninger, advokater m.v.

Nedenstående regler træder for kommunernes vedkommende først i kraft 1/1-89.

Begrundede afgørelser

Det er ikke længere nok at give afslag med ex. "det ansøgte kan ikke

imødekommes" et skriftligt afslag skal altid begrundes og vedlægges klagevejledning. Et mundtligt afslag kan du inden 14 dage bede om bliver gjort skriftligt.

Partshøring

Myndighederne har pligt til, at give dig mulighed for at gennemse dine akter og komme med en udtalelse inden sagen afgøres.

I pensionsager har man længe haft denne mulighed, uden at ret mange har brugt den. I arbejdsskadesager har muligheden også eksisteret og en del har brugt den, og erfaringerne er gode.

Det er vigtigt, at denne mulighed for at gøre indsigelse udnyttes. Der kan være forkerte og mangelfulde oplysninger, og du kan ved dine indsigelser være med til at påvirke afgørelsen i positiv retning for dig.

Selv om sagsbehandlerne i kommunerne er pressede af arbejde, er 2 års tilvænnning til at indføre offentlig sagsbehandling, med begrundet afgørelse og oplysningspligt, længe.

Marie Gjerum

Læserbreve til Prop & Kapsel skal sendes til redaktionen på forbundets adresse

Tomsgårdsvej 19, 2400 København NV

Sidste frist for indsendelse af læserbreve, der ønskes optaget i Prop & Kapsels november nummer skal være redaktionen i hænde senest 7. november.

DIVERSE

Jubilæumsskriftet

Til brug for jubilæumsskriftet har Niels Peter Arskog bedt os være ham behjælpelig med at finde frem til nulevende DBBMF-medlemmer og pensionister, født før 1904 (bryggeriarb., brænderiarb. eller mineralvandsarb.)

Navne/adresser på evt. pårørende til Carl Hansen, København, Christian Kjær, København, Ole Sørensen, København, Knud Hansen, Kolding, M. Clausen, Århus, H. Andersen, Odense (senere Esbjerg) 2-3 navne/adresser (mindst 1 kvinde) på pensionerede medlemmer:

- a) født mellem 1903 og 1924
- b) født mellem 1923 og 1944
- c) født mellem 1943 og 1960

samt navne og adresse på:

to unge medlemmer i arbejde (en af hvert køn)

en aktiv tillidsmand m/k (Selv om personerne ikke nødvendigvis skal repræsentere hver sit hovedområde i forbundet, ser vi gerne, at der imellem de

ovenstående personer findes nogen, som er henholdsvis bryggeriarbejdere, brænderiarbejdere og mineralvandsarbejdere.)

Endvidere beder vi om, at DBBMF-medlemmer og pårørende finder frem til fotos, malerier og tegninger m.v. – både gamle og nye – af:

- a) personer, som er eller har været (både levende og døde!) DBBMF-medlemmer.
- b) situationer, processer, maskiner fra arbejdspladserne – både inde og ude (altså også f.eks. bygninger).
- c) situationer fra fagforeringsmøder, klubmøder, sammenkomster af faglig art samt kongresser, konferencer, kurser o.l.
- d) situationer fra konflikter eller demonstrationer, hvor DBBMF har været med.

e) produkter (illustrationer af flasker, etiketter, kasser/emballage, reklamemateriale f.eks. annoncer/plakater).

Vi vil meget gerne låne billederne – eller i hvert fald gerne have oplysning om, at de pågældende billeder eksisterer, og hvor.

Henvendelse kan ske til Forbundet, Tomsgårdsvej 19, 2400 Kbh. NV, telefon 01 19 05 77.

DEBAT

Til forbundsledelsen

Efter at undertegnede har modtaget det sidste nummer af Prop og Kapsel, ser jeg til min forundring at et indlæg jeg havde afleveret til journalisten, til tiden 8.9.87, ikke som lovet er optaget i bladet. Jeg har lavet et indlæg om en studietur til Polen, som brænderiarbejdere fra hele landet deltog i.

Er det ikke for dårligt, når man har haft den ulejlighed at prøve at skrive om den tur og fået lovning på at det kom i det første Prop og Kapsel.

Med venlig hilsen
Formand Roskilde afd.
Lis Asghar

Svar til

Lis Asghar

Jeg skal stærkt beklage, at din artikel om studieturen til Polen ikke var med i sidste nummer af Prop og Kapsel.

Journalisten på Prop og Kapsel har – uden at snakke med undertegnede om dette – taget artiklen væk, fordi han syntes en anden artikel var mere interessant.

Som omtalt et andet sted i bladet, er den omtalte journalist ikke længere tilknyttet Prop og Kapsel.

Med venlig hilsen
Preben Mortensen

Vi gratulerer

25 års jubilæum
Carlsberg
6. november
Egon Louis Harry Hansen
Ny Kongensgade 18, 5. th.
1557 København V

25 års jubilæum
Tuborg
15. november
Erik Hansen
Rønnebærvej 2, st. th.
2400 København NV

Ferie på Malta i forbundets egne huse

Dagfly
fra Kastrup
og Billund

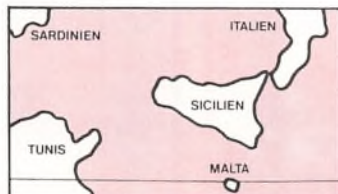
Forbundet har i samarbejde med Dansk Folke-Ferie muliggjort det for medlemmerne at holde ferie i Mellieha Feriecenter, til en meget favorabel pris.

Her er Malta.

Solskinsøen i det sydlige Middelhav, er en selvstændig stat som består af 3 små øer: Malta, Gozo og Comino.

Her bor 300.000 maltesere, som udover deres eget sprog også taler engelsk.

Ø-gruppen ligger på samme breddegrad som Tunis og har dermed en behagelig temperatur i vinterhalvåret.

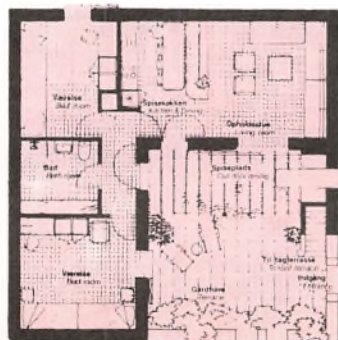
Mellieha Feriecenter.

150 dejlige gårdhavehuse på den spændende Middelhavsø Malta. Feriecentret ligger på den nordlige del af øen på en skræning ned mod Maltas bedste badestrand, med en storslået udsigt over Middelhavet og til den gamle by Mellieha, som ligger kun 5 minutters buskørsel fra centret.

Få minutters kørsel fra centret ligger ligeledes den lille havn, hvor fra færgeren går til nabooen Gozo flere gange om dagen.

Feriecentret består af: Supermarked, møntvaskeri, restaurant, barer, hobbyrum, bordtennis, stor swimmingpool og soppebassin for børn.

Gårdhavehusene består af 2 soveværelser, bad og toilet, moderne spisekøkken, stor opholdsstue med direkte adgang til dejlig gårdhave og skyggefuld pergola.

Hvorfra en indvendig trappe går op til det private soltag med milevid udsigt over det blå Middelhav.

Klima.

Ideelt klima hele året. Selv i vintermånederne januar og februar kan man opleve dagtemperaturer omkring 17-18° og 5-6 timers solskin.

Den varmeste tid er fra midt i juli til midt i september med max. temperatur i august omkring 33°.

Den friske brise fra Middelhavet gør, at varmen ikke føles generende trykkende.

Sådan kommer man til Malta.

Fly hver tirsdag fra Kastrup og Billund.

Behagelige fly som på 3 timer og 30 minutter sørger for din transport. Ombord på flyet får du serveret en lille anretning inden du lander på solskinsøen Malta.

Priser for fly:

Kastrup: Hver tirsdag
Billund: Hver tirsdag

Tirsdag kr. 1390 t/r

Herudover kommer statsafgift, kr. 305,- samt eventuelle olietillæg.

Børnerabatter til alle under 15 år.

Børn mellem 0- 2 år gratis
Børn mellem 2-15 år kr. 200,- rabat

Priser for bungalow.

Ugepris pr. hus. Max 6 personer incl. linned, el og rengøring.	
kr. 845,-	27. oktober - 22. december
kr. 2295,-	22. december - 5. januar
kr. 845,-	5. januar - 2. februar
kr. 1495,-	2. februar - 22. marts

Priser der er til at betale

Priseksempel:

6 pers. fra Kastrup 2 voksne + 4 børn.
Afrejse tirsdag d. 12.1. i 2 uger.

Bungalow à kr. 845,-	1.690,-
Fly far	1.390,-
Fly mor	1.390,-
Storesøster 14 år	1.190,-
Storebror 12 år	1.190,-
Lillesøster 7 år	1.190,-
Lillebror 1½ år GRATIS	-
	8.040,-
Statsafgift 305, kr. x 5	1.525,-
	9.565,-

Eller kr. 1.595,- pr. person for 2 uger incl. statsafgift.

OBS: De angivne priser er specialpriser og gælder kun for forbundets medlemmer.

Udfyld kuponen med ferieønsket og send den til forbundet hurtigst muligt.

Der vil blive foretaget lodtrækning såfremt der er flere ansøgninger end der er plads til.

Ansøgning om et feriehus på Malta

Ansøgningen gælder i perioden 27/10 87 - 22/3 1988

Navn: _____ Tlf. dag: _____

Adresse: _____ Tlf. aften: _____

Postnr.: _____ By: _____

Cpr. nr.: _____ Afdeling: _____

ønsker et hus i Mellieha Feriecenter Afrejse tirsdag lørdag
fra den / til den / - eller fra den / til den /

Fly fra Kastrup Billund

Antal voksne _____ Antal børn _____ alder _____

Antal flysæder _____ (Børn over 2 år skal have deres eget flysæde).

Dansk Bryggeri, Brænderi- og Mineralvandsarbejder Forbund

Tomsborgsvej 19, 2400 København NV

PROP & KAPSEL · NR. 11 · NOVEMBER 1987

PROP & KAPSEL

ISSN 0900-8446

Medlemsblad for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion: Preben Mortensen
(ansvarshavende)

Forbundets adresse:
Tomsgårdsvej 19¹
2400 København NV
Tlf. 01 19 05 77

Forbundsformand:
Preben Mortensen

Næstformand:
Arthur Jensen

Hovedkasserer:
Jytte Hansen

Forbundssekretær:
Lone Christensen

Provinsssekretær:
Thomas Olsen
DBBMF
Kongensgade 57, st. th.
7000 Fredericia
Tlf. 05 91 07 13

Konsulenter:
John Pedersen
Henrik Hansen

Produktion: Holbæk Fotosats ApS

INDHOLD:

Leder	2
Præ-salg	3
Konsulenttjenesten	4
A-Kassen	5
Anheuser-Busch	6-7
Rejsedagbog	8
Coors	9-11
Debatsiderne	12-15
Kvindepolitik	16

Indlæg til P&K skal være redaktionen i hænde
SENEST 10. DECEMBER
på forbundets adresse, Tomsgårdsvej 19, 1.
2400 København NV.

Fagbevægelsen og struktur

I sidste nummer af Prop og Kapsel beskæftigede lederen sig med LO-kongressen og spørgsmålet om den fremtidige struktur.

Man havde på LO's kongres i 1971 i princippet vedtaget industriforbundstanken – én arbejdsplads, én fagforening, men alligevel 16 år efter er man ikke kommet dette mål ét skridt nærmere.

Årsagen har været modstand fra specielt SiD og Kvindeligt Arbejderforbund (KAD).

Enhver ved, at industriforbund uden godkendelse fra disse 2 store forbund vil være dødsdømt fra starten og derfor har man i den komité, der har været nedsat i 1970, forsøgt at danne karteller som en overgangsordning med endelig gennemførelse i 1999?

Imidlertid måtte LO kongressen endnu en gang udskyde spørgsmålet, fordi SiD og KAD ikke kunne støtte et sådant forslag.

Der skal indkaldes til en ekstraordinær kongres i 1989, som skal vedtage et eller andet udvandet forslag, som intet har med industriforbund at gøre.

KAD har flyttet sig noget i modstanden mod industriforbund eller karteller, mens SiD fortsat er imod enhver form for industriforbund. SiD ønsker nok en eller anden form for karteldannelse, men det skal være endnu en organisationsknopskydning. SiD mener, at uanset hvilken form det får, så skal SiD bestå.

Som omtalt i lederen i sidste nummer: Fastholder man under alle omstændigheder, at man vil fortsætte som selvstændige forbund, er diskussioner om fagbevægelsens struktur overflødige.

Det må i stedet overlades til de enkelte forbund at finde frem til samarbejdsformer enten gennem karteller eller direkte sammenlægninger.

Mange delegerede på LO-kongressen mente, at behovene for en afklaring var meget store, og derfor var det til skade at skulle afvente endnu 2 år på en afgørelse, som allerede skulle have fundet sin afklaring for 10-15 år siden.

At LO-kongressen ikke kunne få en afklaring var beklageligt, men at udskyde en afgørelse i 2 år på noget, man allerede nu ved, er overflødig, var et nederlag for den rigtige beslutning, man traf i 1971.

PRÆ-SALG - DISTRIBUTION

Den 4. november d.å. udsendte Monopoltilsynet en pressemeddelelse, som vedrørte ændringer i aftale- og prisforholdene for øl.

Det fremgår af pressemeddelelsen, at Monopolrådet har behandlet aftale- og prisforholdene for øl efter lange forhandlinger mellem direktoratet og branchen.

Forhandlingerne har ført til, at der i fremtiden vil ske ændringer i De forenede Bryggeriers pris- og salgssystem med bl.a. kvantumsrabatter. Endvidere vil væsentlige dele af den gældende brancheaftale om priser og eneforhandling ophæves.

Indførelsen af omkostningsbestemte rabatter og et alternativt distributionssystem vil efter Monopoltilsynets opfattelse fremme effektiviteten og give større kunder en valgmulighed ved indkøb og et incitament til mere rationelle indkøb. Monopoltilsynet vurderer, at kvantumsrabatterne ikke vil ændre konkurrenceforholdene mellem de små og store detailbutikker.

At Monopoltilsynets vurdering vil holde, tror ingen i ølbranchen på, og forbundet har forlængst gjort Monopoltilsynet opmærksom på, at det vil komme til at betyde hurtigere lukninger for de mindre detailhandlere, og det vil ramme de mindre og mellemstore danske bryggerier meget hårdt.

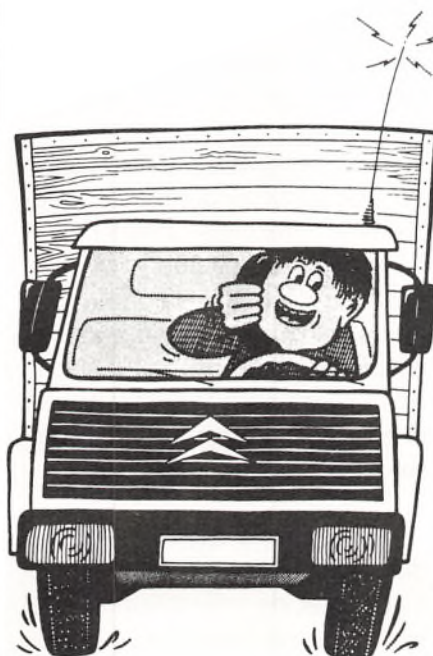
Betingelserne for at få kvantumsrabatt fra DfB er, at man mindst

skal aftage 2 hele paller, der dog godt må være blandede sorter.

Pallerne leveres på fortovet ved kunden og kunden skal levere det samme antal returemballage. Varerne skal bestilles 2 dage før leveringen, og der ydes ingen form for service til kunderne. Denne form for salg kaldes for præ-salg. Kvantumsrabatten vil være forskellig ud fra, hvor mange paller man aftager – dog mindst 2 – men højst 32 paller.

Kvantumsrabatten vil derudfra være mindst 8 øre pr. flaske, stigende til 20 øre pr. flaske.

For de mindre kunder bliver konkurrencen endnu vanskeligere ved

at DfB vil opkræve ekstra gebyr for de kunder, der aftager mindre end 10 kasser.

Præ-salget skal overtages af fremmede vognmænd i hele landet, hvilket givet vil få konsekvenser for beskæftigelsen – både på Carlsberg og Tuborg depoterne – og for den københavnske distribution.

DfB vil fortsat kunne køre videre med en ensartet fast pris i hele landet, da Monopoltilsynet har accepteret, at Carlsberg-Tuborg depoterne fremover er centrallager og derfor en integreret del af DfB.

For de øvrige bryggerier har man for deres depoters vedkommende givet en frist indtil udgangen af 1992, hvorefter depoterne skal være selvstændige, og derved kan de øvrige bryggerier ikke længere bestemme videresalgspriserne mellem depoterne og kunderne.

I forbindelse med de omlægninger, der vil komme på Carlsberg-Tuborg depoterne, har DfB til de depotarbejdere, der bliver overflødige – tilbudt en afskedigelsessum alt efter anciennitet og alder, der vil beløbe sig fra kr. 5.000,00 til kr. 40.000,00.

DfB har dog meddelt, at en betingelse for at få afskedigelsessummen er, at man arbejder i fuldt omfang og i overensstemmelse med gældende overenskomster og aftaler.

Dette skal forstås således, at hvis man nedlægger arbejdet overenskomststridigt, får man ikke nogen afskedigelsessum.

Forbundets Depotudvalg vil blive indkaldt hurtigst muligt for at behandle disse ting og søge en forhandling med depotindehaverforeningen vedr. beskæftigelsesforholdene.

Europadomstolen underkender Danmark!

I sidste nr. af »EF's arbejdsmarkedsnyt« redegøres for Europadomstolens underkendelse af dansk lovgivning vedrørende farlige stoffer.

Da vi mener, at alle spørgsmål om farlige stoffer på vore arbejdspladser er af stor betydning for vore medlemmer, bringer vi hermed artiklen i sin helhed.

Farlige stoffer

Europa-Domstolen har i sin dom af den 14. oktober 1987 på flere punkter underkendt den danske lovgivning om anmeldelsen af farlige kemiske stoffer.

Domstolen har taget stilling til forholdet mellem den danske kemikalielovgivning fra 1979 og EF-direktiv fra 1979 med ikrafttræden den 18. september 1981.

Direktivet er den sjette ændring af direktiv 67/548, hvori de grundlæggende regler om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer og præparater er fastlagt. Med direktiv 79/831 blev der indført skærpede kontrolregler med henblik på at beskytte mennesket og miljøet mod de potentielle risici, der kan være forbundet med markedsføring af nye stoffer.

Disse skærpede regler består i det væsentligste af en pligt til at anmelde nye stoffer til det EF-land, hvor de først markedsføres – bilagt en række oplysninger om stoffet – hvorefter det frit kan markedsføres i de øvrige EF-lande. Herefter kan intet land forbyde, begrænse eller opstille hindringer for markedsfø-

ringen af stoffer, der opfylder direktivets regler.

Europa-Domstolen understreger i sine præmisser til dommen, at direktivet udtømmende har reguleret spørgsmålet om anmeldelse, klassificering, emballering og etikettering af de omhandlede stoffer, hvorfor medlemslandene ikke i deres nationale lovgivninger kan indføre andre foranstaltninger.

I den danske kemikalielov fra 1979 er det bestemt, at bruges et kemisk stof i væsentlig ændret anvendelse eller væsentligt forøgede mængder, skal der ske en fornyet anmeldelse til Miljøstyrelsen.

Den danske regering har ikke bestridt, at denne bestemmelse adskiller sig fra EF-direktivets regler, men har gjort gældende, at den danske lov er i overensstemmelse med direktivets formål, som er at beskytte mennesket og miljøet.

»Den beskyttelse af arbejdstagere og befolkningerne, der tilsigtes med direktivet«, hedder det i den danske procedure, »ville blive illusorisk, såfremt der ikke indtrådte en pligt til at foretage anmeldelse af et stof, når det sælges i væsentligt forøgede mængder eller til en væsentlig ændret anvendelse«.

I Domstolens afgørelse hedder det imidlertid, at beskyttelse af mennesket og miljøet kun er et af formålene med direktivet – og at di-

rektivet herudover tilsigter at fjerne hindringerne for samhandelen med de omhandlede stoffer indenfor EF.

»Direktivets regler om anmeldelse er derfor ikke udtryk for et mindstekrav til beskyttelsesniveauet, således at medlemsstaterne frit skulle kunne skærpe de deri fastlagte forpligtelser, men har karakter af en udtømmende regulering«. Den danske bestemmelse er derfor i strid med direktivet.

I den danske bekendtgørelse er det endvidere fastlagt, at er et stof anmeldt i et andet EF-land, skal Miljøstyrelsen underrettes inden, det importeres til Danmark.

Også denne bestemmelse kendes i strid med EF-direktivet – idet denne »underretningspligt« hævdes at kunne forveksles med en »anmeldelsespligt«. Principielt anerkender Europa-Domstolen dog, at såfremt der ikke er risiko for forveksling, strider »underretningsbestemmelsen« ikke imod direktivet.

Det er en følge af dommen, at en lang række bestemmelser i den danske kemikalielovgivning skal ændres.

NYT FRA A-KASSEN

Vedrørende udbetaling af dagpenge.

Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikring har meddelt A-kassen, at der i 1988 vil blive udbetalt dagpenge i lige uger, første gang uge 2.

Grunden til, at der i 1988 udbetales dagpenge i lige uger, er, at der i 1987 er 53 uger.

Altså første dagpengeudbetaling i 1988 er i uge 2.

J. H.

Anheuser-Busch, Inc. Los Angeles Staten California

Rundtur på Bryggeriet Bryghuset

Bryggeriet opererer med to bryghuse, et gammelt og et nyt. Det sidste, som i princippet er fuldautomatisk, blev sat i drift i forbindelse med kapacitetsudvidelsen i 1981/82. Kun dette bryghus blev fremvist.

Selve brygprocessen, der ikke adskiller sig væsentligt fra den, vi kender, omfatter følgende trin:

Fuldautomatisk materialefremførsel og -blanding

Tørre møller for malt og ris

Mæskesystem med kar (maltmæsk) og kedel (råfrugtmæsk)

Sikar

Brygkedel

Humlesi og whirlpool

Der findes to linjer af nævnte art, i øvrigt med to urtkedler pr. linje.

Bryghuset er opbygget i et rum med anlæg opstillet på fritstående platforme (Fredericia).

Automatiseringsgraden medfører, at bemanningen er yderst lav. Ved kontrolpanelet findes 2 mand på egen afløsning/skift (altid mindst 1 mand ved panelet).

Herudover beskæftigedes i bryghuset 1 mand på egen afløsning i humlelageret.

Produktionens størrelse blev angivet til 17 bryg/døgn á ca. 1.300 hl/bryg.

Som tilfældet er generelt hos Anheuser-Busch, anvendes en blanding af amerikansk og europæisk humle. Til fremstilling af Michelob (premium) anvendes imidlertid kun europæisk humle.

Gær- og Lagerkælder

Den varme urt overføres fra bryghuset til urtkølingssektionen.

Processen her omfatter følgende trin:

Urtstripper

Den varme urt tilføres lodret-cylindrokronisk ståltank (800 hl "wort stripper") gennem en i toppen anbragt dyse. Den fordråbede urt falder herefter gennem tanken i modstrøm med opadstigende varm steril luft. Urtstripperen skal sikre "udvaskning" af flygtige stoffer (specielt svovlforbindelser), som antages senere at give anledning til uheldigt lugt-/smagsbillede.

Urtkølere

Fra urtstripperen føres urten til pladekølere (NH₃-glycol) og videre til holdetank.

Holdetank

Urten henstår 8 timer (uden gær) i cylindrokronisk tank. I løbet af denne periode sedimenterer koldtruben, som tilbageføres til bryghuset.

Gærpåsætning/gæring

Via luftning og gærpåsætning overføres urten til gærtank. Gæringen foregår i store indendørs vertikale, cylindrokroniske gærtanke. 6.200 hl tanke til store ølsorter (specielt Budweiser) og 2.000 og 1.000 hl tanke til mindre ølsorter.

Gæringstemperaturen er 14°C med en gæringstid på ca. 5 dage. Overførsel til sekundær gæring (lagring) sker herefter med et gærindhold på 25-30 mio. celler/ml.

Lagring

Lagringen startes med den meget opreklamerede "beechwood chip" behandling (f. eks. angivet på bryggeriets etiketter).

I liggende cylindriske tanke (ca. 4.000 hl) tilføres de såkaldte "beechwood chips" (bøgespån) angiveligt i et lag på ca. 1 m i tanken – herefter tilføres øl samt endeligt ca. 15% krøller (øl fra gærkælderens der er i fuld gæring).

Øllet lagres i disse tanke ca. 28 dage, hvorefter der sker overførsel under nedkøling til -1°C til ompostningstanke.

Bøgespån (Beechwood chips)

Processen er unique for Anheuser-Busch – i hvert fald i USA. Bøgespånene, der leveres til bryggeriet, har følgende størrelse: Længde ca. 40 cm, bredde ca. 5 cm og tykkelse ca. 0,3 cm.

De nye spån koges i 50 timer i en særlig tank, hvorefter de er klar til anvendelse. De overføres til vasketromler (cylindriske beholdere, der er 3 m lange og har en diameter på 1 m), som er tilpasset, således at de kan kobles direkte til tankenes mandehul og derfra skræbes direkte ind i lagertankene.

Efter endt lagring skovles spånene tilbage til vasketromlerne, hvorefter de vaskes og genbruges. Spånene genanvendes ca. 6 gange, hvorefter de er "slidt ned" og bortkastes.

Selv om man har visse tekniske hjælpemidler (plove trukket af spil), angives arbejdet med spånene ikke overraskende at være meget anstrengende. Det giver iflg. det oplyste anledning til de såkaldte bøgespån-rygsmerter.

Ved arbejdet med håndtering af spån er på bryggeriet beskæftiget 5 mand/skift.

Anheuser-Busch oplyser, at gæren sætter sig på overfladen af bø-

gespånernerne, således at den oprettholder sin aktivitet, indtil gæringen er afsluttet.

Ompostningstanke

Som nævnt overføres øllet fra lagertankene via pladekølere til ompostningstanke. Her tilsættes "naturlig" tannin (stabilisering), og øllet opbevares i 12 til 20 timer.

Filtrering

Øllet filtreres ved hjælp af US filtre (kiselgurfiltre med lodretstillede cirkulære plader) efterfulgt af pladefiltre. Der sker ingen justering af kuldioxidindholdet, idet eftergæringen under tryk sikrer tilstrækkeligt CO₂-indhold.

Kiselgur tilføres bryggeriet i bulk. Overførsler sker pneumatisk til siloer og videre til opslemningsbeholdere ved filtre.

Det færdige øl overføres til tapperiet via en 1.000 m lang ledning, som er isoleret og i øvrigt forsynet med glycolkølekappe.

Tapperi

Tapperiet omfatter i én hal et fustageaftapningsanlæg, 4 dåselinjer, 5 flaskelinjer til engangsflasker og endelig 1 returflaskelinje.

Fustagetappeanlægget, som ikke har pasteuriseringsanlæg, har en kapacitet på 600 fade pr. time. De øvrige linjer har kapaciteter mellem 60.000 fl/ds pr. time og 114.000 fl/ds pr. time.

Teknisk adskiller linjerne sig ikke meget fra vore – ældre – linjer. Maskinvalget lignede meget det, vi så i Baldwinsville, det samme gjorde tappehallen – også støjniveauet lå på samme meget høje niveau.

Der synes kun at være meget begrænsede fl/ds-akkumuleringer i linjerne, men de fungerede upåklageligt (ingen stop) i den periode, vi befandt os i hallen. Pladsforhol-

dene i hallen var i øvrigt udmærkede.

Bemandingen af kolonnerne var typisk 5 operatører på dåsekolonner, 7 operatører på engangsflaskokolonner og 15 operatører på returflaskokolonne.

Som tilfældet var på brygsiden, var også tapperiet overalt særdeles rent og velordnet.

Lager

Bryggeriet har et lager på ca. 5.000 m². Der er her plads til 1,2 mio. kasser/kartoner øl samt noget tom-gods og emballage. Alt øllet udleveres indenfor 1-7 dage.

Lageret er et helt traditionelt trucklager betjent med 2 pallers trucks.

Pallemaskiner og rømmere for alle tappekolonner er placeret på lageret og er ubemandede. Hvis der er behov for indgriben, foretages dette af truckføreren.

Der læses 300 biler/døgn på 3 skift dog med hovedvægten lagt på dagholdet.

Der er næsten udelukkende tale om præsalg, idet arbejdsgangen er, som følger:

chaufføren henvender sig ved kørselskontor, der anvises hér ordre og portnummer, chaufføren kører til venteposition, der læses fra vognens bagende ved den anviste port (1 af 30)

Der lægges meget stor vægt på, at lageret roteres rigtigt. Det er truckføreren ansvar, at de ældste øl udleveres først. Kun ca. 20% af øllet udleveres direkte fra tappeanlæg, medens 80% passerer lageret.

Som det sker generelt hos Anheuser-Busch, opbevares fadøl i særligt kølet lager, ligesom det holdes nedkølet under transporten.

Der gennemføres på bryggeriet årligt et kursus for alle truckførere. Dette omfatter 4 timers teori, 2 timers praktik og afsluttes med en prøve. Bestået prøve er betingelsen for, at truckkort kan fornyes.

REJSEDAGBOG

8. dag lørdag

den 13. september 1986

Vi var også denne dag turister, så efter morgenmaden gik vi på egen hånd ud i byen.

Vi var nogle der tog med sporvognen ind til centrum af byen, nogle tog til Alcatraz, for at fornemme noget af den tidligere stemning der.

At køre med kabelsporvogn var en oplevelse i sig selv, men det var sandelig også en oplevelse at spadserer rundt i China Town, det er den største kinesiske koloni uden for Kina, her bor der 700.000 kinesere på et meget lille areal, de har helt deres egen livsstil og levemåde, og de forretninger vi var inde i var bugnende fulde af varer.

Der var mange forskellige varer, ja alt, lige fra Guld-TV-frugt-kød, ja så galt levende høns.

Du gik bare hen til din slagter og sagde, jeg vil gerne have den høne der, og det fik du så, men det var så en hovedløs høne man kunne tage med hjem. Man kunne også købe komaver og mange andre delikatesser.

Men vi havde ikke hele dagen til vor rådighed, vi skulle om eftermiddagen med fly til Salt Lake City, så vi måtte med beklagelse sige farvel til den spændende by San Francisco.

Vi blev forsinket ved afrejsen, og da vi så endelig kom afsted, fløj vi ind i et uvejr.

Den bus der skulle have hentet os i lufthavnen og kørt os til hotellet, kom ikke.

Så Salt Lake City så vi ikke noget af, uden en natsort himmel.

9. dag søndag

den 14. september 1986

Vi stod op kl. 4.30 om morgenen, vi skulle nemlig ud på en 14 timers togtur til Denver i staten Colorado.

Det var en utrolig smuk tur, med en meget skiftende natur, vi kunne se, da vi kørte fra Staten Utah, ind i staten Colorado, det var som alt blev meget mere frodigt og grønt her.

Vi kørte langs Coloradofloden hele vejen, vi kunne ind imellem få helt lyst

til at toget skulle holde stille, så vi kunne få en spadseretur langs floden. Der var nogle utrolige farver i brunt, grønt og blått og gyldent, der var bjerge, skove, udyrket jord, og en dejlig himmel.

Vi ankom til Denver og vi spiste til aften på det hotel, hvor vi skulle overnatte.

Vi fik også her dejlig mad, med bl.a. det evindelige isvand til.

Vi fik bl.a. en skøn suppe i et udhulet brød, og så var det godnat, det havde været en lang dag.

10. dag mandag

den 15. september 1986

Vi skulle på virksomhedsbesøg. Det var verdens største bryggeri, vi skulle besøge, det hedder »Corrs« og ligger lidt uden for Denver.

Det er et familieejet bryggeri, og det er 4. generation, der leder det nu. Det er i sig selv specielt. For os var det især interessant, at der ikke var nogen fagforeningsorganisering.

Direktøren fortalte os, at det var hans opfattelse, at alle ville have det bedre, hvis man gik hånd i hånd, arbejdede sammen. Man havde samarbejdsråd, og under dem nogle komiteer, hvis den enkelte bryggeriarbejder havde et problem, eller måske en god idé, som man ville fortælle direktøren om, så kunne det godt lade sig gøre, man henvendte sig til komiteen i sit område, som tog det med i samarbejdsrådet, og de forelagde ønsket for direktøren. Efter ca. 2 år ville man så stå for tur til at tale med direktøren. Det er selvfølgelig ironisk fortalt, men det er ikke desto mindre rigtigt. Man giver her en gruppe arbejdere til opgave at finde ud af, hvordan man kan få et bedre arbejdsmiljø i et arbejdsområde.

Gruppen finder ud af, det er bedst med en ny maskine, så derved bortrationaliseres arbejdere, og firmaet sparer ca. 1 mill. kr. pr. år.

Ja sådan kan det gøres.

Man arbejder 4 dage om ugen, men 10 timer pr. dag. Der er dog nogle afdelinger, der arbejder på 3 skift.

Når man starter på Corrs, er begyndelseslønnen 8½ dollar pr. time, efter 2 år er lønnen 11 dollar, derefter er der mulighed for at stige til 13-14 dollar.

Det blev fortalt, at Denver-området er billigt at leve i.

Vi spiste frokost i arbejdernes kantine, og der kunne man få flere forskellige retter, varmt eller koldt, alt efter ønske. Her havde vi så mulighed for at tale med den enkelte bryggeriarbejder. Det vil sige, det var de arbejdere, som havde været i den gruppe, som havde fundet løsningen til et bedre arbejdsmiljø.

Men de var tilfredse med deres arbejdsforhold, men syntes alligevel at lønnen godt kunne være bedre, for det var dyrt med alle de forsikringer, de var nødt til at have, mod sygdom, alderdom o.s.v.

Efter frokosten var vi rundt og se bryggeriet.

I bryghuset var der 44 store kobberkedler, ja i det forhold er Carlsberg med deres 4, jo ikke værd at skrive om. Selve tapperiet var rodet, larvende og beskidt. Det tror jeg, at vi alle var noget chokeret over.

Da vi forlod bryggeriet efter rundgangen, fik vi en oplevelse udover det sædvanlige. Ved den port, vi skulle ud af, lå et lille hus med et fladt betontag. Vores chauffør fik ikke lavet svinget rundt om huset stort nok og ramte taget, som kom et godt stykke ind i bussen. Chaufføren prøvede at rette bussen op og komme fri af taget, og selvom han fik en masse gode råd og anvisninger fra en del af os, lykkedes det ikke. Vi fik en bus stillet til rådighed fra bryggeriet. Indtil man havde fundet en chauffør, blev vi passet på af Corrs private politi, som var iført nogle meget store cowboy-revolvere, og de var garanteret ikke til pynt.

Efter denne begivenhedsrige dag besluttede vi at spise til aften på et almindeligt folkeligt sted.

Vi kørte et sted hen, hvor vi selv kunne vælge størrelsen på vore bøffer, man kunne få den fra 80 ounce og op til 320 ounce, de fleste tog almindelig størrelse, men nogen skulle have en på 320 ounce, det er omkring 1 kg. Vægge i restauranten var beklædt med slips, og forbundsformandens slips hænger også på væggen derovre. Han var den eneste i vort selskab med slips på, og på den restaurant får mændene slippet klippet af, og man tapetserer som sagt væggene med dem.

Jytte Hansen

Adolph Coors Company Golden, Denver, Staten Colorado

Generel Information

Dagens program blev rykket 1 time frem, idet Jeff Coors (president/ejer) ønskede at byde velkommen og rette nogle bemærkninger til holdet.

Forklaringen på denne opmærksomhed er formentlig, at Jeff Coors, gennem sit ægteskab med en dansker, har et særligt forhold til og kendskab til Danmark.

Det har givet også spillet en rolle, at Finn Bjørn Knudsen (tidligere DfB) nu er ledende tekniker hos Coors i Colorado.

Jeff Coors indledte med at orientere om særlige arbejdsmarkedsproblemer.

Man har hos Coors ingen fagforeninger. Det blev understreget, at årsagen hertil ikke skulle søges i modvilje fra bryggeriets side. "Man var ikke mod fagforeninger, men for mennesker".

Man anser en entusiastisk ledelse (devoted management) og en effektiv medindflydelse fra alle grupper som en betingelse for opretholdelse af en god arbejdsplads.

Det var helt klart virksomhedens politik, at privilegier altid måtte omfatte alle, uanset hvilken medarbejdergruppe man måtte tilhøre.

Som eksempel herpå blev nævnt, at man opererede med fuld betaling under sygdom til alle – dette er i høj grad usædvanligt i USA.

Jeff Coors omtalte de på bryggeriet indarbejdede "Employment Involvement"-grupper (se videre nedenfor). Disse grupper er direkte indblandet i tilrettelæggelsen af arbejdet på alle niveauer.

Der afholdes regelmæssigt møder i alle afdelinger med deltagelse af alle ansatte, hvor problemer, der kan relateres til bryggeriet, debatteres.

Jeff Coors holder selv en gang hver anden uge et frokostmøde med 12 medarbejdere. Sammensætningen af gruppen baseres på ansøgning og er forskellig hver gang.

Også her kan alle emner bringes op til debat. Jeff Coors understregede sin egen interesse i disse møder, idet han selv kunne opsamle informationer og kunne holde sig orienteret om, hvad der foregik i virksomheden.

Appelret

I mangel af fagforeninger – og et fagretligt system til at tage sig af eventuelle kontroverser – havde man på bryggeriet oprettet en spe-

ciel appelret (Appeals Court) – altså en slags voldgift.

Appelretten sammensættes på følgende måde:

2 repræsentanter udpeget af de ansatte

2 repræsentanter udpeget af ledelsen.

Disse 4 personer udpeger i enighed en femte repræsentant, som skal være en ansat.

Når sager skal bringes for denne ret, undersøges grundigt alle forhold, og der træffes derefter en afgørelse. Erfaringen viser, at halvdel af alle sager sluttet således, at ledelsens afgørelse forkastes, den anden halvdel bekræfter ledelsens opfattelse/afgørelse.

Jeff Coors gav udtryk for, at selv om ledelsen tabte en sag, måtte man glæde sig over, at man havde lært noget – var blevet en bedre leder – og i øvrigt kunne man glæde sig over "at man havde vundet en ansats tillid" – i begge tilfælde ville resultatet blive en bedre virksomhed.

Jeff Coors samlede virksomhedens politik i følgende to sætninger:

1. Hvad vi ønsker at gøre, er at behandle alle ansatte, som vi selv ønsker at blive behandlet.

2. Det er nødvendigt at inddrage alle medarbejdere i beslutningsprocesser; det er en grundlæggende betingelse for, at virksomheden kan udvikle sig – og i fremtiden vil det blive et krav fra medarbejderne.

Fagforeninger

I 1933 inviterede Coors fagforeningerne til at repræsentere de ansatte på virksomheden.

Dette resulterede i 45 år med fagforeningsrepræsentation på bryggeriet.

I disse 45 år havde man strejker 2 gange, i 1957 og i 1977.

I 1976 udløb en kontrakt med fagforeningen. Man havde i ledelsen forudset problemerne, idet man betragtede fagforeningsledelsen som "ung" og militant.

Da det lykkedes at opnå enighed om en ny aftale, blev alle medarbejdere kaldt ud i strejke i april 1977.

Efter få ugers strejke besluttede over 50% af de strejkende at vende tilbage til arbejdet trods strejkevagter.

I denne situation valgte fagforeningen at opfordre til en national boykot mod Coors.

Denne boykot var usædvanlig på den måde, at den ikke kun søgte at få befolkningen til at undlade at købe Coors produkter på grund af den opståede konflikt, men ved at man direkte påstod, at "øllet er farligt at drikke, at Coors er mod økologisk beskyttelse (er miljøforurener), og at Coors praktiserer race-diskrimination".

På Coors betragtede man disse angreb som urimelige, og man opfattede dem som et direkte angreb på firmaets eksistens.

I december 1977 besluttede 70% af de ansatte, at man ikke

længere ønskede fagforeningsrepræsentation hos Coors.

Den omtalte nationale boykot fik den i USA meget kendte – og ofte meget kritiske – TV-journalist Mike Wetten til at lave en 50 min. lang TV-udsendelse fra Coors. Denne film blev forevist.

Efter strejken – og boykotten – har der som nævnt ikke været fagforeninger hos Coors (ud over en mindre gruppe konstruktionsfolk (kranførere), som havde valgt at fortsætte deres tilknytning til fagforening).

Coors (Jeff Coors) betragter fagforeninger som et resultat af dårlig ledelse.

Fastsættelse af lønninger

Der var ikke egentlige forhandlinger om lønreguleringer. Ledelsen foretog en vurdering og besluttede, hvad hver enkelt medarbejder kunne tilbydes.

Følgende elementer indgik i denne vurdering:

Virksomhedens økonomiske situation

Løn hos andre bryggerier i USA

Løn hos andre firmaer i Denver

Coors' svar på en række af vore spørgsmål

Det amerikanske ølmarked

Man forventer en meget begrænset vækst i det amerikanske ølmarked, måske 1% – ikke mere. Lovene omkring alkohol og bilkørsel bliver stadig strammere, og mange steder gennemføres højere aldersgrænser for udskænkning til unge. Regeringen i Washington søger at presse en 21 års grænse igennem ved at true med begrænsning i motorvejstilskud.

Eksport af øl fra USA

En række importbegrænsninger i forskellige lande (Canada og Mex-

ico) gjorde eksport vanskelig. Man opretholder dog en mindre eksport til Japan. Produktion i udlandet på licens forventes at vokse. Coors producerer på licens hos Molsen, Canada. Import til USA møder ingen begrænsninger og vokser 10% om året. Specielt Holland, Tyskland og Japan er stærke.

Antal bryggerier i USA

Coors forventer, at den koncentration, der er sket i den amerikanske bryggeriindustri, vil fortsætte, således at 3-4 koncerner om nogle år vil dække 95% af forretningen. Herudover er set en tendens til udvikling af et stort antal meget små bryggerier.

Antal ansatte i industrien

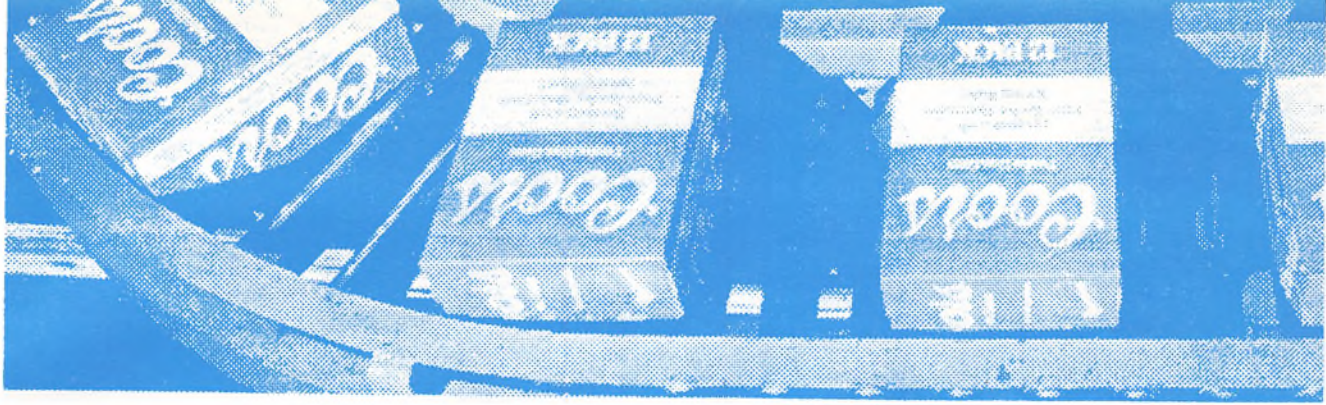
Beskæftigelsen vil i takt med automatisering og koncentration falde. Dette gælder i særlig grad de traditionelle, manuelle jobs. Coors gør meget for at uddanne folk til nye jobs. Denne uddannelse lægges der stor vægt på. Der vil blive stillet meget større krav til arbejdskraftens dygtighed i fremtiden.

Ølsorter og forpackninger

"Coors Beer" dækker 55% af virksomhedens ølsalg. 44% er Coors Light. Den sidste % dækker salg af en række – altså meget små – sorter. Light har opnået en stigende popularitet på markedet.

Billig øl – som også findes i USA, men som Coors ikke producerer – udgør nu 25% af markedet.

70% af alt øl sælges i dåser (12 oz + 16 oz). 20% sælges i flasker og 10% som fadøl i fustager.

Dåser i aluminium introduceredes første gang fra Coors' dåsefabrik i 1959. (De fleste aluminiumsdåser i verden produceres i dag efter Coors' metode).

Øl på bryggeriet

Alle på bryggeriet "uddannes" i fornuftig omgang med alkohol/øl. Man mener, at det må være muligt at omgås øl fornuftigt på et bryggeri, hvorfor der var frit øl i kantiner. Herudover kunne alle ansatte til halv pris købe 8 kartoner hver anden uge.

Kvalitetscirkelsystem

Introduktion til Coors' kvalitetscirkelsystem

Kvalitetscirklen består af en mindre gruppe personer (3-15) normalt 7-8, som arbejder i det samme produktionsområde, og som mødes regelmæssigt for at:

1. identificere problemer
2. udvælge de problemer, man ønsker at bearbejde
3. finde måder, hvorpå man kan spare tid, penge eller ændre attituder
4. præsentere problem og tilhørende løsning for ledelsen

Metoden, som introduceredes i Japan i 1962, blev indført i USA i 1970, og i 1978 indledtes hos Coors de første forsøg.

Man valgte på dette tidspunkt at skifte navn fra kvalitetscirkler (Quality Circles) til engagementsgrupper (Involvement Teams).

Efter grundig træning startedes nogle få forsøgshold. Allerede i 1985 havde man 25 hold i gang i to af bryggeriets produktionsområder. Der blev gennemført grundig træning af alle ledere på bryggeriet,

således at de kunne fungere som holdledere. Det er iøvrigt Coors' opfattelse, at såvel ansatte som ledere deltager i dette arbejde på frivillig basis. På den anden side blev det understreget, at det var virksomhedens politik at satse på kvalitetscirkel-metoden. Der må nødvendigvis være overensstemmelse mellem de enkelte ledes personlige opfattelse og virksomhedens politik.

Lederne deltager altså frivilligt i

gruppearbejdet – og de deltager.

Det stærkt voksende "Coors Employee Involvement Team"-system gjorde det nødvendigt at nedsætte en overordnet styringskomité. Denne udgøres af 6 direktører samt to særlige fuldtidsbeskæftigede projektrådgivere.

Det blev hævdet, at der i det arbejde, der hidtil var blevet udført under det omtalte projekt, var sket en besparelse på *mindst* 3 gange det investerede beløb.

I sidste nummer af PROP & KAPSEL har Preben Mortensen redegjort for sin opfattelse af, hvordan bladet skal fungere i sit opgør med Flemming Carlsen, bladets hidtidige redaktør.

Dette kunne passende være udgangspunkt for en debat i afdelinger og kredse og blandt medlemmerne om bladets fremtid op til forbundets kongres i 1988.

Af hensyn hertil vil jeg derfor bede Preben uddybe følgende punkter:

- 1) "Undertegnede har... gjort opmærksom på, at P&K ikke skulle ligne "Bryggeriarbejderen"."

Hvilke fejl og mangler prægede efter Prebens mening det blad, som Flemming Carlsen redigerede i Københavns mandlige afdeling fra 1979-86?

- 2) "Endvidere var der uenighed om... den til tider noget manglende saglighed i artiklernes opsætning".

– Hvilke artikler tænker Preben på?

- 3) "Direkte angreb på bestemte virksomheder og personer er ikke bladets linie..."

Hvad er bladets linie, og hvilke beslutninger er der truffet herom?

I oktober deltog jeg i FIU-kursus O 9, Trykte medier, og jeg vil give det jeg har lært videre ved at sætte kurssets pointer i relation til Prop & Kapsel.

Oktober-nummeret var mig i hænde fem dage før dead-line, og mit debatindlæg kan derfor desværre først være klar til næste nummer.

Johnny Jensen
MVF Tuborg

SVAR:

Johnny Jensen anmoder undertegnede om at uddybe de af ham omtalte 3 punkter.

Jeg har ikke anført, at "Bryggeriarbejderen" havde fejl og mangler, hvilket er J. J.'s konklusion, fordi jeg har gjort opmærksom på, at Prop og Kapsel ikke skulle ligne "Bryggeriarbejderen".

"Bryggeriarbejderen" var den københavnske mandlige afdelings medlemsblad. Der var altså her tale om et lokalblad, mens P og K er et landsdækkende blad. Derfor er der, og skal der altid være, forskel på bladenes indhold og form. Flemming Carlsen og redaktionen var enige om ved hans tiltrædelse, at P og K ikke skulle have den linie, som "Bryggeriarbejderen" havde.

Der bliver spurgt, hvilke artikler jeg tænker på, når jeg taler om manglende saglighed i artiklernes opsætning. Hvis J. J. tager P og K og ser siden Fl. C.'s tiltrædelse forskellen i de artikler Fl. C. har skrevet eller lavet opsætningen til og den redaktionen har skrevet.

Hvad angår bladets linie er der ikke truffet beslutninger om principperne for angreb på bestemte virksomheder og personer.

P&K har imidlertid en tradition, som jeg ønsker at fortsætte, som har gået på, at man sagtens kan kritisere arbejdsgiverne, men ud fra overordnede principper og ikke mod enkelte virksomheder og personer.

Preben Mortensen

Vedr. Forbundets kvindekonference:

Først vil jeg udtrykke min glæde over deltagelsen i denne første kvindekonference i vores forbund, en skelsættende begivenhed, som burde have fundet sted mange år før.

Det var rart at møde en del af de smukke og dejlige bryggerkvinder, som i det daglige bærer vores andel af det faglige arbejde. Konferencen var præget af en saglig og kammeratlig tone – og den var på ingen måde 'mandefjendsk'. Det var helt fra starten klart, at fremtiden skal bygges sammen med 'vores' mænd. Det var også lige så klart, at problemerne med at skabe øget faglig aktivitet blandt kvinder i lige så høj grad skyldes barrierer inden i os selv, som de, der rejses fra kæresters og børns side.

Der var dog for mit vedkommende 2 skår i glæden. For det første noget strukturmæssigt, som gav indholdsmæssige konsekvenser. Efter et relativt kort og generelt indlæg fredag aften fra kvindeudvalgets side gik hele lørdagen med gruppearbejde (5 grupper med 1 repr. fra kvindeudvalget i hver gruppe). Vi skulle være sluttet lørdag eftermiddag for at gå i plenum

og fremlægge gruppereferaterne, samt starte en fælles debat om konklusioner/forslag til kongressen i foråret 88 op. Men dette blev udskudt til søndag formiddag, hvor vi kun havde 2 timer (fra kl. 10-12) af hensyn til provinskammeraternes lange hjemrejse.

Resultatet var da også noget magert, ingen klare linjer (udover at vi bredt skulle kæmpe for sikringer for kvinderne) blev trukket op, og Lone Christensen sluttede af med at sige, at vi måtte have tillid til, at kvindeudvalget ikke ville glemme diskussionerne i grupperne og nok skulle påtage sig at konkludere og stille krav. Jeg ved godt, at kvindekonferencen ikke i sig selv er en kompetent forsamling med beslutende myndighed, men det er kvindeudvalget jo heller ikke. Under alle omstændigheder skal en evt. kvindepolitisk linje først rejses i hovedbestyrelsen og senere godkendes/vedtages på en kongres. Jeg synes kort sagt, det var spild af en enestående lejlighed, at man ikke i fællesskab blandt forbundets aktive kvinder fastlagde hovedlinjerne i en kvindepolitik i forhold til såvel forbundets egne interne rammer som overfor arbejdsgiverne. Så kunne kvindeudvalget altid senere formulere de konkrete forslag og give dem 'kød' på.

Det andet punkt i min kritik drejer sig om, at jeg følte, at en bestemt debat blev kvalt i plenumdebatten søndag. Det drejer sig om spørgsmålet om det rimelige/rigtige i at opretholde 2 selvstændige, kønsbestemte afdelinger i Århus (der er i dag ca. 200 md. og 23 kv. i hver sin afdeling).

Flece grupper havde diskuteret dette, bl.a. min egen, og vi var enige om at anbefale Århus' kvinder at søge sammen med mændene, bl.a. ud fra de politiske erfaringer,

vi selv havde haft med sammenlægninger i Odense (i 1972) og i København (i 1986).

Jeg rejste selv debatten og efterlyste stille og roligt og kammeratligt indlæg fra Århus' kvinders side. Disse ønskede imidlertid ikke at ytre sig og jeg blev i stedet 'irettesat' af Lone Christensen, som om jeg var en uartig skolepige: hvis Århus' kvinder ikke ønskede at diskutere deres problemer (de er i dag reduceret til 10% af medlemmerne), med os, så måtte vi andre heller ikke diskutere det!

Jeg er enig i, at afdelingerne er suveræne, og at det bør komme som et lokalt ønske, hvis en sammenlægning skal blive et frugtbart værktøj for øget enhed og styrke blandt medlemmerne. Men omvendt skal det heller ikke være et argument, for at man formelt set udelukker enhver debat, jvf. forbundets egen hovedlinje på dette emne.

Det kan nogen gange gavne, hvis personer udefra, f.eks. repræsentanter fra Forbundsledelsen, hjalp med ved fødslen som en slags neutrale personer, der ikke er belastet af fortidens nid og nag (som vi københavnere med vægt kan snakke med om, det blokerede i mange år vores m/k-sammenlægning). I skulle i hvert fald aldrig høre et ondt ord fra mig, hvis I leverede sådan et stykke udfarende arbejde. Og jeg synes faktisk, det er uansvarligt, hvis vi uden at løfte en finger, lader Århus' kvinder i bryggeriindustrien forsvinde én for én.

I Fyns- og Sydjysk kreds pågår der for øjeblikket enhedsforhandlinger for at slutte Kolding, Vejle og Sønderborg afdelinger sammen med Fredericia afdeling, med hovedsæde det sidste sted. Dette sker angiveligt, fordi disse små afdelinger ikke længere magter at

yde medlemmerne den service og kampkraft, der skal til. Og i sidste ende er det vel det, det drejer sig om?

Bolette Munch-Petersen
klubbest.-medl. på
Tap Syd, Tuborg

**Svar på indlæg
vedr. forbundets kvindekonference
afholdt i dagene
30.-31. okt. og 1. nov. 1987**

Som formand for Det kvindepolitiske Udvalg skal jeg kort kommentere Bolette Munch-Petersens indlæg vedr. forbundets kvindekonference.

Som det fremgår af Prop & Kapsel nr. 4/1987 var formålet med konferencen, »at udvalget ønskede at diskutere ideer og emner med kvindelige medlemmer af forbundet«, inden udvalget laver de forslag, der skal forelægges kongressen i 1988 vedr. forbundets kvindepolitiske linie.

Et formål, som virkelig blev opfyldt.

Grupperapporterne, som blev forelagt søndag mundtligt for konferencen, med skriftlige rapporter til udvalget, var fulde af ideer og emner til det videre arbejde. (Hvilket fremgår af debatoplægget, indlagt i Prop & Kapsel).

Bolettes kommentarer til konferencens tidspres i forhold til debatten og konklusioner forstår jeg ikke.

Ingen blev afskåret fra ordet på konferencen.

Søndag sluttede konferencen rent faktisk kl. ca. 11.15, altså tre kvarter før planlagt.

At hele lørdagen blev brugt til gruppearbejde var efter ønske fra grupper, der havde brug for at bruge mere tid til gruppearbejde end planlagt. Havde der på selve konferencen været positive forslag

til en anden tidsdisposition, havde udvalget naturligvis taget et sådant forslag op med de grupper, der ønskede at bruge lørdagen til gruppearbejde.

Ingen på konferencen kom med forslag til en anden tidsdisposition end den, konferencen naturligt udviklede.

For mig er det utroligt, at man kan komme fra en konference med skår i glæden, når disse skår kunne have været bearbejdet ved helt enkelt at delagtiggøre konferencedeltagerne i årsagerne til disse skår i glæden.

Med hensyn til afdelingernes struktur – sammenligning af afdelinger – ja, det er rigtigt som Bolette skriver i sit indlæg, at Århus' kvinder ikke ønskede at ytre sig i sagen. – Ja, det er rigtigt, at jeg gjorde konferencen opmærksom på, at Århus' kvindelige og mandlige afdelinger naturligt måtte tage debatten dér, hvor afdelingerne ønskede at tage debatten. En ret, samtlige afdelinger i forbundet har.

Jeg skal klart pointere: – at kvindekonferencen ikke diskuterede årsager til de afdelingssammenlægninger, der foregår, samt – at Bolettes formodninger om årsager til afdelingssammenlægninger ikke er formodninger, Det kvindepolitiske Udvalg eller kvindekonferencen har andel i.

Lone Christensen
formand
Det kvindepolitiske Udvalg

UDTALELSE

Så lykkedes det igen. Arbejdsgiverne kan med held bryde indgåede aftaler og overenskomster og derefter få medhold i en faglig voldgift, efter at forbundet har indklaget dem for aftalebrud.

Det er med stor forundring, at vi har modtaget opmandskendelsen over den uenighed, hvorledes den nye depot overenskomst skal fortolkes. Uenigheden er, hvorledes den provisionsforhøjelse, som skulle være en erstatning for en regulær timelønsforhøjelse, skal udbetales. Det er vores helt klare mening, at denne provisionsforhøjelse på henholdsvis 0,61 kr. pr. 100 fl. d. 1. maj 1987 og 0,60 kr. pr. 100 fl. d. 1. maj 1988, skal lægges på de provisionssatser, som er gældende på henholdsvis Carlsberg depotet og Tuborg depotet her i Aarhus. Ifølge vores lokalaftaler har vi på hver af de to omtalte depoter to provisionssatser, en sats til salgschaufførerne på 2,47 kr. pr. 100 fl., og en sats til salgsmedhjælperne på 2,07 kr. pr. 100 fl.

I den nye overenskomst er der tilføjet et protokollat, hvori det hedder, at den samlede indtjente provision på et depot skal deles ligeligt mellem de ansatte på depotet, men hvis man ikke kunne blive enige om en sådan fordeling, skal hidtidige lokale aftaler fortsætte. Da man netop her i Aarhus aldrig ifølge vores lokalaftaler har haft nogen form for deling af provisionen, men tværtimod har vi på tomandsbetjente vogne hver sin provisionssats af vognens opnåede salg, og derfor har vi helt klart hele tiden haft den opfattelse, at vores to forskellige provisionssatser skulle hæves med 0,61 kr. pr. 100 fl. pr. 1. maj 1987 og igen med 0,60 kr. pr. 100 fl. pr. 1. maj 1988. Men da vi i tiden op til urafstemningen havde en stor de-

bat, om vores fortolkning nu også var korrekt, og der havde været en stor usikkerhed om det mæglingforslag, vi skulle stemme om – der måtte jo ikke mindre end tre afstemninger til, før det blev vedtaget.

Forbundsformanden var inviteret til 2 møder her i Aarhus, for at vi kunne få afklaret de tvivsspørgsmål, vi havde. På begge af de to møder gav forbundsformanden helt klart udtryk for, at vores fortolkning var korrekt. Det fik derefter den konsekvens, at ved den sidste urafstemning var der 48 stemmer for mæglingforslaget og kun 6 stemmer imod, altså vi her i Aarhus stemte med stor majoritet for forslaget.

Så langt så godt, indtil vi skulle have vores optjente tilgodehavende fra 1. maj udbetalt, da gjorde arbejdsgiverne gældende, at overenskomstens provisionssatser skulle deles, således at vore fremtidige satser kun stiger med 30,5 øre pr. 100 fl., eller sagt på den måde, at vores lønstigning kun vil blive halvt så stor, som både vi og forbundet hele tiden havde hævdet. Her på Tuborg depotet blev der kraftigt fra tillidsmændene protesteret mod dette. Vores arbejdsgiver oplyste, at via bryggeriet og derigennem Dansk Arbejdsgiverforening, måtte han ikke udbetale det, vi havde krav på, men at han vil bøje sig for vores krav, da han også havde den samme fortolkning af forliget som vi havde.

På Carlsberg depotet var situationen den, at deres arbejdsgiver holdt stejt på, at han kun vil udbetale det halve af det, som man fra arbejderside krævede, det udløste en strejke.

Uenigheden skulle derefter afgøres ved en faglig voldgift, som endte med, at vi tabte sagen. Op-

manden har i sin kendelse overhovedet ikke taget hensyn til vores lokalaftaler, men derimod givet arbejdsgiveren ret, for som han i kendelsen skriver, at vores fortolkning af overenskomsten ville blive for dyrt for arbejdsgiveren.

Det kan da ikke være opmandens opgave at vurdere, om indgåede aftaler er for dyre eller for billige, men udelukkende koncentrere sig om, hvad der er aftalt eller ikke aftalt. Vi mener derfor, det er en helt urimelig og grotesk situation, vi er havnet i. Arbejdsgiveren kan roligt indgå en aftale, og bagefter bryde den under henvisning til, at virkningen af den indgåede aftale ikke var tilsigtet, arbejdsgiveren har intet at tabe, kan blot stå stejlt på sit, når han automatisk bagefter får ret i den faglige voldgift. Situationen er jo straks en anden, hvis vi fra arbejderside protesterer imod en indgået aftale, så fanger bordet. Havde vi under urafstemningen været klar over, vores provisions-satser kun steg med det halve af det, der står i forliget, ville der ikke have været nogen tvivl om, at vi depotarbejdere i Aarhus havde stemt nej til forliget, og derved var forliget blevet forkastet.

Forbundet har atter tabt en (oplagt) sag.

1985 – efter påskekonflikten, tabte forbundet sagen ang. den fyrede tillidsmand Otto Dehn, Ceres.

Her i foråret tabte forbundet igen en sag, som ikke burde tabes, nemlig den aftalte kompensation for arbejdstidsforkortelse pr. 1. feb. 1987. Forbundet og depotindehaverforeningen havde indgået den aftale, at når vi skulle nedsætte arbejdstiden fra 40 timer til 39 timer, skulle vi have en kompensation på 2,05 kr. pr. time. Da vi forlangte pengene udbetalt, nægtede arbejdsgiveren at udbetale det aftalte

tillæg. Sagen endte i faglig voldgift, hvor igen arbejdsgiveren fik ret.

I de omtalte sager har opmanden været den samme, nemlig højesteretsdommer Palle Kiil. Det må sandelig siges, at arbejdsgiveren har fundet en god ven.

Vi nægter at tro på, at forbundet fremover kan acceptere højesteretsdommer Palle Kiil udpeget som opmand i nye faglige voldgiftssager.

For os at se er vi snart havnet i den situation, at når vi igen skal indsende overenskomstforslag, kan vi blot meddele vores arbejdsgiver: I kan give os, hvad I synes, I får jo alligevel ret i den faglige voldgift.

Vi ved ikke, hvem der har spillet med falske kort i denne her overenskomstsituation, vi ved blot, at både forbundet og vores lokale arbejdsgivere i tiden op til den sidste urafstemning har givet udtryk for, at vores fortolkning af forliget er korrekt. Vi har altid gået ud fra, at når man modtager et overenskomstforslag, som skal vedtages ved en urafstemning, så er det de satser, der står i forliget, som er gældende for hver enkelte person, som forliget er gældende for, da hver enkelt person via stemmesedelen har indflydelse på, om forliget skal forkastes eller godtages.

Nu viser det så bagefter, at de satser, som står i det vedtagne forlig, ikke er gældende pr. person, men skal deles af 2 personer. Det er jo en helt vanvittig og grotesk situation. Vi får lov til at stemme for et forslag, men resultatet bliver, at det er et helt andet forslag, som bliver vedtaget.

Vedtaget på klubmøde fredag d. 16. oktober 1987.

KLUB TUBORG AARHUS

Brænderiarbejdernes formand i København, Bent Embo, kan fejre 40 års jubilæum.

Bent Embo startede på De Danske Spritfabrikker med at på- og aflæsse biler, med 50 stk. flasker i kasser. Det var dengang Spritfabrikkerne lå i Snarregade i KBN. Dette arbejde fortsatte han med, da fabrikken flyttede til Amager, først i 1963 blev han tidsstudiemand, disse tidsstudier er grundlaget for vore akkorder i dag.

I november 1963 blev Bent Embo formand for brænderiarbejdernes fagforening, han har siden været foregangsmand for at højne brænderiarbejdernes løn- og arbejdsmæssige vilkår. Han var medvirkende til at oprette Bent Embo fonden for det bestyrelses honorar, han får som medlem af DDSF's bestyrelse. Denne fond er i dag Foreningen for uddannelse af brænderiarbejdere i Danmark.

I 1983 blev han formand for Sjælland-Falster kredsen, som han kører med fast hånd.

Bent Embo har været formand og kasserer for Brænderiarbejdernes Boldklub de sidste 30 år.

På fagforeningens vegne
Poul Jørgensen

I anledning af kredsformand Bent Embo's 40 års jubilæum afholdes

RECEPTION

på D.D.S.F. den 16. dec. 1987
på dagen ml. kl. 10.00-12.00
i klubbens lokaler på Amager.

*25 års jubilæum
Tuborg*

22. december
Svend Herman Rasmussen
Stevns-gade 4, 2. th.
2200 København N.

Kvinder er den halve verden og en fjerdedel i DBBMF

- og det skal der gøres noget ved ifølge en kongresbeslutning fra 1985.

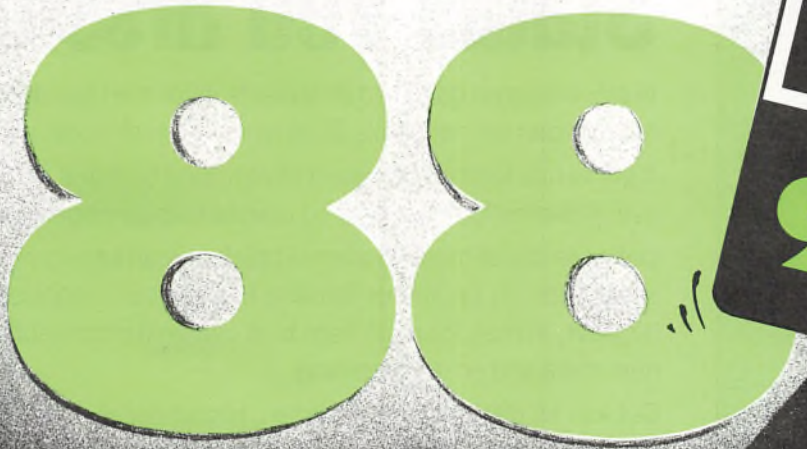
Med udgangspunkt i et lokalt opsøgende arbejde, de erfaringer vi har med den eksisterende kvindepolitisk linie i forbundet, kvindekonferencens gruppearbejde og debatter, er Det kvindepolitisk Udvalgs arbejde opsamlet i en debatpjece med forslag til kongressen i 1988 vedrørende forbundets fremtidige kvindepolitisk linie. Kongres-debatoplægget vedlagt dette nr. af Prop og Kapsel.

God debat/Udvalget

*Kirsten Jørgensen, Inge Møller, Conni Nielsen, Lis Asghar,
Kirsten Haastrup, Finn Sørensen og Lone Christensen.*

90år

PROP & KAPSEL
NR. 12 · DEC. '87

PROP & KAPSEL

ISSN 0900-8446

Medlemsblad for Dansk Bryggeri-,
Brænderi- og Mineralvandsarbejder
Forbund

Redaktion: Preben Mortensen
(ansvarshavende)

Forbundets adresse:
Tomsgårdsvej 19¹
2400 København NV
Tlf. 01 19 05 77

Forbundsformand:
Preben Mortensen

Næstformand:
Arthur Jensen

Hovedkasserer:
Jytte Hansen

Forbundssekretær:
Lone Christensen

Provinsekretær:
Thomas Olsen
DBBMF
Kongensgade 57, st. th.
7000 Fredericia
Tlf. 05 91 07 13

Konsulenter:
John Pedersen
Henrik Hansen

Produktion: Holbæk Fotosats ApS

INDHOLD:

Leder	2
HB- og Formands- konference	3-4
Kend din ret	5-7
Coors	8-9
Debat	10-12
Drikkevareforbund?	13-14
Udtalelse	15
A-kassen	15
Forbundets kurser 1988	16

Indlæg til P&K skal være redaktionen i hænde
SENEST 8. FEBRUAR 1988
på forbundets adresse, Tomsgårdsvej 19, 1,
2400 København NV.

Status ved årsskiftet

Vi står endnu en gang ved et årsskifte, hvor man gør status og vurderer, hvordan gik det gamle år og hvad vil der ske i det nye år.

1987 vil nok først og fremmest blive husket som året med de længste overenskomstforhandlinger og urafstemninger nogensinde.

Det er en del af medlemsdemokratiet, at man kan komme i sådanne situationer, og derfor bør det ikke kun ses som noget besværligt og negativt, at man for at nå frem til et overenskomstresultat skal igennem mere end én urafstemning.

Det kan så diskuteres, om formen, hvorunder et overenskomstforlig bliver til, er den rigtige.

Overenskomstsituationen 1987 har vist, at ting bør ændres, og en bredere repræsentation i forhandlingsudvalgene er nødvendig.

Ser man på selve overenskomstresultaterne, er de noget af det bedste, der er opnået, selv om der er et par minusser ved dem.

Alene arbejdstidsforkortelsen for skifteholdsarbejderne og betalingen herfor er en så markant fremgang, at forliget er et af de bedste i forbundets historie.

Virkningerne af overenskomstforliget vil først rigtigt slå igennem i 1988, og man vil så med en større afstand til de bevægede måneder maj-juni 1987 kunne se resultaternes omfang.

1988 bliver et af de spændende og skelsættende år i forbundets historie.

Forbundet skal have både ordinær og ekstraordinær kongres, hvor spørgsmålet om forbundets fremtid bliver et af de mest aktuelle emner. Der SKAL træffes en afgørelse om, hvor forbundet ønsker at placere sig i en sammenlægning med et eller flere andre forbund.

Store forandringer er på vej for hele depot- og distributionssystemet, som kan få meget negative konsekvenser for beskæftigelsen på disse områder. Her skal bruges kræfter og en stærk faglig indsats for at hindre bortfald af mange arbejdspladser.

Forbundets forretningsudvalg, hovedbestyrelse og kongres har brug for enighed og fodslag omkring disse ting, og håbet for 1988 er, at alle vil bidrage til debatten og beslutninger til fælles gavn for forbundets medlemmer.

1988 fylder forbundet 90 år, og det bør derfor markeres med endnu stærkere sammenhold overfor de udfordringer, fremtiden byder os.

Med ønsket til alle om et godt nytår.

HB- og Formandskonference

afholdt 1. december 1987 i forbundets mødelokale i København

Udover HB og formænd deltog repræsentanter for det landsdækkende depotudvalg, tillidsrepræsentanter indenbyes kørslen Carlsberg/Tuborg KBH og formanden for forbundets udviklingsudvalg.

Dagsorden

1. DfB's oplæg til distributionssystemet efter forhandling med monopoltilsynet.
2. Hovedbestyrelsens beslutning august 1987 vedrørende presseomtale.
3. Orientering fra det landsdækkende depotudvalg.
4. Situationen i København, indenbyes kørsel.
5. Mødets konklusioner.

Medsendte bilag til konklusionsrapporten er:

Kopier af DfB's overhead plancher. Opmandskendelse i faglig voldgift april 1980 vedrørende tomme kasser retur.

Dagsordenens punkt 1.

Ved Preben Mortensen

Preben Mortensen gennemgik DfB's plancher vedrørende deres forventninger til depot og salgsstrukturen efter de nye aftaler med monopoltilsynet.

DfB's forventninger gik i hovedtræk på:

Et præsalg med mængderabat.

Detailhandelens mængderabat gik på:

Køb af 2 til 32 paller ved telefonbestilling 2 dage før leveringen.

Leveret på »fortorvet – rampe«. Returgods i samme mængde som leverancen, stillet på »fortorvet – rampe«.

Rabatten andrager 8 til 20 øre pr. flaske ved præsalg.

Præsalg bygges på nul service.

Fremmede vognmænd:

Nye arbejdsfunktioner som salgskonsulenter, lagerfolk.

Systemet er to strenget:

1. Præsalg.
2. Salg som kendt i dag.
Kundebesøg.
Ny leveringsafgift for leverancer under 2 paller.

Der vil fortsat være Carlsberg og Tuborg depoter, altså ingen fællesdepot udkørsel.

Depotudviklinger landsplan:

100 Carlsberg/Tuborg depoter.
100 Øvrige bryggeri-depoter.

I forhandlingsresultatet med monopoltilsynet havde DfB opnået fordele kontra små bryggerier.

Mængderabatsystemet som hovedsalg kunne bruges af DfB, og som de prioriterede at lægge vægt på, ville i forhold til bryggerier med langt mindre salg give DfB følgende langsigtede strategi:

Fordel (rabat) ved store leverancer (omkostningsfordele).

Truer øvrige bryggerier:

DfB's markedsandel vokser i almindelighed. Herudover satser man på at vinde markedsandel for billig øl tilbage (nu ca. 15%).

Fastprissystemet for de enkelte bryggeriers salg, altså mindstepris, som gjalt før monopoltilsynets indgriben, er væk.

DfB vil fortsat kunne bestemme salgspris fra Carlsberg- og Tuborgdepoter.

For øvrige bryggeriers depoter vil prisfastsættelsen fremover ske i depotledet.

Industriens tilpasning til monopoltilsynets beslutninger skal være gennemført ved indgang først i 1992.

Punkt 2 på dagsordenen:

Preben Mortensen omtalte, at hovedbestyrelsen i august 1987 havde vedtaget, at der kunne bruges midler til, at forbundet gik ud i offentligheden med synspunkter omkring konsekvenserne for forburger-detailhandelstrukturen i Danmark i forbindelse med monopoltilsynets handlinger.

Flemming Carlsen, Prop & Kapsel, havde været iværksætter og kontakt til den professionelle arbejdskraft, forbundet skulle bruge til at komme offentligt ud med vores budskab i sagen.

Flemming Carlsen var holdt op og var ikke mere tilknyttet forbundet.

Blandt andet derfor var der ikke sket noget i det udadvendte arbejde i sagen i forhold til HB's beslutning i august 1987.

Dagsordenens punkt 3.

Ved Arthur Jensen

AJ omtalte, at det landsdækkende depotudvalg havde på et møde i depotindehaverforeningen forsøgt at få foreningens indstilling til den fremtidige depotstruktur.

Der var megen usikkerhed. Det er udtryk for, at DfB bestemmer udviklingen. Depotindehaverforeningen har reel ingen afgørende indflydelse. Man havde bestyrelsesmøde førstkommande mandag og ville herefter orientere forbundet.

P 23 udvalget:

Havde holdt 2 møder og besøgt Carlsberg depotet i Horsens.

Her var der opnået enighed om aftaler for stordepotets funktion.

Nye arbejdsfunktioner, »salgskonsulenter/lagerfolk«, var vore medlemmers.

Resultatet var opnået, fordi vore Tuborg-depotfolk havde blokeret

for udkørsel, hvis de nye arbejdsfunktioner ikke blev udført af forbundets medlemmer.

Udvalgets udgangspunkt var:

Præsalg skal vore medlemmer have.

Vi skal have provision af alt salg fra depoterne.

Afbæringsnormer må ikke forringes.

Betalingskrav, returgoods.

Det kunne være svært at få disse krav igennem. Der var blandt andet den situation, at det var noget uafklaret, hvem der egentligt er vore modforhandlere, Depotindehaverforeningen eller DfB (Bryggerforeningen).

Med det tidspres, der var, kunne P 23 udvalget ikke arbejde som aftalt. I stedet for, at udvalget tager ud på de berørte depoter, indkaldes depoterne distriktsvis til forhandling i Depotindehaverforeningen.

Punkt 4 på dagsordenen ved Finn Sørensen

FS gennemgik DfB-plancher vedrørende udviklingen indenbyes kørslen Carlsberg/Tuborg, København.

DfB's nedskæring på området skete med baggrund i indsnævring af indenbyes nuværende område.

Ud over direkte besparelser i de to kørselsområder var der yderligere ca. 30 arbejdsfunktioners besparelse på henholdsvis Carlsberg og Tuborg.

Omlægningen ville give større depotområder.

DfB's begrundelse for omlægningerne var konkurrencemæssige grunde.

FS kom ind på aftaleforholdet, hvor stort set alle kørselsfolk var med i rammeaftalens beskæftigelse-

sesgaranti. Man skulle tilbydes arbejde i hjemmestyrken eller man kunne holde op med fratrædelsesgodtgørelse.

Der var bortfald af arbejdspladser. Ifølge en aftale, der lå for området, kunne der ske omlægninger.

Afdelingen havde og ville fortsat på møder med DfB kræve materiale fra DfB vedrørende deres tal over udviklingen.

Der var taget højde for, at nuværende aftaler gjalt for det arbejde, der blev tilbage på området.

I forbindelse med, at depotområderne blev større geografisk, havde man foreslået at tage vore folk ind på depoterne. DfB havde ikke svaret på dette.

Gav et eksempel på forholdet Tuborg depotet, Stenløse.

DfB forventede, at præsalget ville blive 40% af depotets salg. Der er nu 7 depotarbejdere. Man mener, at der kan skæres ned til 4 depotarbejdere.

Dagsordenens punkt 5

Mødets konklusioner, som vil blive behandlet videre i forbundets forretningsudvalg, blev:

Det skal afklares, hvem der er vore modforhandlere. Afklaringen sker med henvendelse til Dansk Arbejdsgiver Forening.

Forhandlingsløsninger skal afprøves. Vort udgangspunkt er:

Forbundets medlemmer skal udføre funktionen præsalg.

Overenskomstens indhold vedrørende provision af alt salg fra depoterne fastholdes.

Præsalgets lønninger kan afvige fra kendte provisionsbetalingsformer.

Der tages højde for provisionsbetalings-satser til tilbageblivende områder.

Nye arbejdsfunktioner på depoter med præsalg skal overenskomst dækkes af forbundet.

Det landsdækkende depotudvalg skal arbejde hurtigere.

Drøftelserne ifølge P 23 udvalget skal der tages stærkere fat på.

Ingen nedskæringer eller accept af fyringer kan ske for depotændringer, der omfattes af P 23 udvalgets arbejde, før end udvalgsarbejdet er gennemført. (Fyringer indberettes til forbundet).

FU planlægger forbundets udadvendte arbejde (HB beslutning august 1987).

I debatten om returgoods blev det slået fast:

at der lå en tidligere voldgiftskendelse på,

at vi er kun forpligtiget til at tage 1. palle tomt returgoods med hjem, udover det antal paller, man havde med ud, såfremt der er plads på vognen,

at omtale af visse ørebeløb undersøges.

Henvendelse til SiD er sket vedrørende deres aftaler – kontra fremmede vognmænd.

I januar gøres der status vedrørende forhandlingsresultater.

Ref. Lone Christensen

Kend din ret

Fra 1984 kaldes alle pensionsformer, bortset fra folkepension, for førtidspension.

Mange medlemmer, der overvejer at søge førtidspension af helbredsmæssige årsager eller økonomiske årsager støder mod en mur af uoverskuelige regler og har svært ved at få svar på deres mange spørgsmål.

Hvornår kan jeg få pension?

Hvor meget kan jeg få i pension?

Hvilke rettigheder har jeg som pensionist? m.m.

Spørgsmålene er mange, misforståelserne endnu flere. Kommunernes oplysning til borgerne om rettigheder og støttemuligheder er mangelfulde, og mange pensionister bliver uden tvivl »snydt«, fordi de ikke ved, hvad de har ret til.

I det følgende vil jeg orientere om reglerne i hovedtræk og forsøge at svare på de spørgsmål, der hyppigst dukker op.

Hvem kan få førtidspension:

Der er flere former for førtidspension:

1) højeste førtidspension

Højeste førtidspension kan søges af 18-59 årige. Den tilkendes, hvis man kun har ubetydelig erhvervsevne til rest i ethvert erhverv.

2) mellemste førtidspension

Mellemste førtidspension kan søges af 18-59 årige. Den tilkendes, hvis erhvervsevnen er nedsat med 2/3.

60-66 årige kan søge og tilkendes mellemste førtidspension, såfremt de opfylder betingelserne for at få højeste førtidspension.

3) almindelig førtidspension og Forhøjet almindelig førtidspension

Almindelig førtidspension tildeles 60-66 årige, mens Forhøjet almindelig førtidspension tildeles 18-59 årige og er 778 kr. højere månedlig. Politikerne mener åbentbart, at personer over 60 år har færre udgifter end dem under 60 år.

Disse førtidspensioer kan ydes af følgende grunde:

a) til 18-66 årige af helbredsårsager alene. Tilkendes, hvis erhvervsevnen er nedsat med mindst 50% p.g.a. helbredet,

b) til 18-66 årige af blandet helbreds- og sociale årsager. Tilkendes, hvis erhvervsevnen er nedsat med mindst 50% p.g.a. både helbreds- og sociale årsager.

I helt ekstraordinære tilfælde kan denne pension ydes af rent sociale årsager.

Det afhænger af økonomiske forhold, om denne pension tilkendes (se senere om betingelser for pension af sociale årsager),

c) til 50-66 årige. Kan tilkendes alene af sociale årsager og afhængigt af de økonomiske forhold (se senere om betingelser for pension af sociale årsager).

Særlige betingelser for førtidspension af sociale årsager, pkt. 3 b) og c)

For at få førtidspension af andre årsager end sygdom alene, skal følgende betingelser være opfyldt:

- den fremtidige indtægt må ikke overstige udelukkelsesgrænserne, som er 110.448 kr. årligt for et ægtepar (beløbet svarer til den maximale takst for en efterlønsmodtager) og 73.632 kr. årligt for en enlig (beløbet svarer til 2/3 af grænsen for et ægtepar),
- at ansøgeren ikke kan placeres på arbejdsmarkedet, eksempelvis ved omskoling,
- at der er sket en forringelse af levestandarden i forhold til tidligere eksempelvis ved, at den ene ægtefælle går ned på 80% efterlønsatsen.

Det må understreges, at er dine plus evt. ægtefælles fremtidige indtægter over udelukkelsesgrænserne, kan førtidspension ikke tildeles af sociale årsager. Ansøgerens indtægter i form af arbejdsløshedsdagpenge eller sygedagpenge medregnes ikke som fremtidige.

Er dine plus evt. ægtefælles fremtidige indtægter under udelukkelsesgrænserne, er der dermed ingen garanti for, at førtidspensionen tilkendes, de andre betingelser skal også være opfyldt.

Efterløn eller førtidspension

Efterlønsmodtagere på højeste sats får således, hvad der svarer til udelukkelsesgrænsen for et ægtepar – og selvom de er gift og ægtefællen ingen indtægt har – kan der ikke ydes førtidspension af sociale årsager.

Enlige efterlønsmodtagere på 80% satsen er ligeledes afskåret fra at skifte til førtidspension af sociale årsager, da indtægten er for stor. Gifte efterlønsmodtagere på 80% satsen, hvor ægtefællen ingen indtægt har, kan derimod søge denne form for førtidspension.

I visse tilfælde er der økonomisk fordel ved, at begge ægtefæller søger førtidspension i stedet for at leve af en efterløn.

Enlige med høje boligudgifter er også i visse tilfælde bedre tjent med førtidspension end 80% satsen.

Efterlønsmodtagere pas på

Det er vigtigt med ansøgningsdatoen. Hvis en efterlønsmodtager vil søge pension, må han/hun være opmærksom på, at A-kassen skal have besked og efterlønnen stoppes fra ansøgningsdatoen.

For at undgå, at efterlønnen stoppes, uden der kommer anden indkomst til udbetaling, er det muligt at udskyde ansøgningsdatoen, til kommunen eventuelt beslutter at yde forskud på førtidspension.

Fremgangsmåden er

Bed kommunens socialforvaltning beregne, om det er en økonomisk fordel at overgå til førtidspension.

Hvis det er en fordel, så bed socialforvaltningen undersøge, om du kan få førtidspension og hvilken. Når du ved, om kommunen vil udbetale forskud på førtidspension, kan du indgive din pensionsansøgning. Mens kommunen arbejder med forundersøgelsen, kan der fortsat udbetales efterløn.

Inden du søger førtidspension

Reglerne om førtidspension er omfattende og indviklede. Inden du søger pensionen, kan det anbefales, at du undersøger mulighederne nøje ved at søge vejledning i din socialforvaltning, hvor pensionen også skal søges. Bogen »PÅ Pension« af socialrådgiver Carsten Riis, forlaget Jurainformation, kan varmt anbefales som en håndbog for nuværende og kommende pensionister.

Husk, at du har ret til at få kopi af din pensionssag og komme med bemærkninger – inden sagen afgøres. Gennemgå akterne og se om oplysningerne er korrekte og intet vigtigt mangler.

Anke:

Afgørelsen i pensionsnævnet kan ankes, du skriver blot til socialforvaltningen, at du er utilfreds med

afgørelsen. Sagsbehandleren er forpligtet til at hjælpe dig med anken.

HVOR STOR ER PENSIONEN?

Takster pr. 1/10-87

	Enlige og pensionister gift med ikke pensionister	Samgiftede d.v.s. 2 pensionister gift med hinanden. Beløb til hver.
Højeste førtidspension		
Grundbeløb	3341 kr.	3069 kr.
Pensionstillæg	661 kr.	710 kr.
Invaliditetsbeløb	1555 kr.	1333 kr. *)
Erhvervsudygtighedsbeløb	2155 kr.	1560 kr. **)
I alt	7712 kr.	6672 kr.

*) Kun hvis ægtefælle også opfylder betingelserne for at få invaliditetsbeløb.

**) Kun hvis ægtefælle også opfylder betingelse for at få erhvervsudygtighedsbeløb.

Mellemste førtidspension

Grundbeløb	3341 kr.	3069 kr.
Invaliditetsbeløb	1555 kr.	1333 kr. *)
Pensionstillæg	661 kr.	710 kr.
I alt	5557 kr.	5112 kr.

*) Se ovenfor.

Almindelig førtidspension (Svarer til folkepension).

Grundbeløb	3341 kr.	3069 kr.
Pensionstillæg	661 kr.	710 kr.
I alt	4002 kr.	3779 kr.

Forhøjet almindelig førtidspension =

Almindelig førtidspension plus førtidsbeløb månedlig 778 kr. til hver pensionist ekstra.

Forannævnte er månedlige beløb på førtidspensionerne – inden eventuel skat og nedsættelse grundet indtægter udover pensionen.

Skat af pensionen

Nogle pensionsydelse er skattefri. Det gælder invaliditetsbeløb, førtidsbeløb samt flere særlige tillæg.

Mange pensionister får et chok, når de opdager, hvad der trækkes i skat af pensionen.

En enlig pensionist har et årligt forhøjet personfradrag på 46.500 kr. og betaler ikke skat, hvis der ikke er indtægter udover pensionen.

Alle gifte pensionister har et årligt personfradrag på 26.500 kr. til hver. Det betyder, at et pensionistægtepar uden andre fradrag end personfradraget og uden andre

indtægter end pensionen bliver sat i en månedlig skat på ca. 800 kr. til hver ved 50% skattetræk.

Nedsat pension p.g.a. indtægter udover pensionen

Grundbeløbet kan nedsættes grundet egne indtægter udover pensionen ex. fra renter, arbejde, privat pension m.v.

Det er for omfattende at beskrive reglerne detaljeret her, men jeg kan give et eksempel: Inden grundbeløbet bliver nedtrappet for en enlig pensionist, ses der bort fra en årlig indtægt på 15.800 kr., derudover et ekstra fradrag for personligt arbejde på kr. 16.600 årligt (hertil medregnes indtægt fra løbende erhvervsnetabserstatning fra arbejdsskade) og et særligt fradrag på 18.700 kr. årligt eller 40% af ind-

tægter fra andre pensionsordninger (ex. kapitalpension, selvpen- sion).

Grundbeløbet for en enlig bortre- guleres helt ved en årlig indtægt udover pensionen på 82.600 kr.

Formuens betydning for grundbeløbet

Formue for en enlig pensionist un- der ca. 450.000 kr. påvirker ikke pensionen, dette beløb forhøjes, når der er tale om formue i form af egen bolig.

Pensionstillægget nedsættes

Pensionstillægget kan nedsættes grundet egne plus ægtefælles ind- tægter udover pensionen.

Indtægtsgrænse for fuldt pen- sionstillæg er for enlige årligt 10.200 kr. og for gifte årligt 14.900 kr.

Pensionstillægget er helt bortre- guleret ved årlig indtægt udover pensionen på 36.600 kr. for enlige og 41.300 kr. for pensionist gift med ikke pensionist og 71.700 kr. for et pensionistægtepar i alt.

Arbejdsskadeerstatning og pension

Mén-erstatning er kompensation for de daglige gener efter en ar- bejdsskade, og erstatningen må under ingen omstændigheder på- virke pensionen.

Erhvervsevnetabserstatning ydes som kompensation for lønnedgang og kan udbetales enten som én- gangsbeløb (typisk for fastsat er- hvervsevnetab på 50% og derun- der) og betragtes som formue. Renterne er indtægt, der kan ned- sætte pensionen efter forannævnte regler. I praksis giver renteindtæg- ten ikke de store nedsættelser af pensionen.

Erhvervsevnetabserstatningen kan også udbetales løbende (50% tab og derover) og betragtes som indtægt, der trækkes skat af og kan nedsætte pensionen betydeligt.

Det er helt urimeligt, at en erstat- ning for mistet erhvervsevne p.g.a. en arbejdsskade, som måske fører til pension, nedsætter denne pen- sion og udelukker pensionisten fra diverse frynsegoder, så han samlet

får mindre støtte, end hvis han in- gen erstatning fik.

Reglerne for modregning af ar- bejdsskadeerstatning i pensioner er lempet, men er langt fra tilfreds- stillende, og et udvalg nedsat af fol- ketinget arbejder aktuelt med for- slag om yderligere lempelser.

Tabt arbejdsfortjeneste

Erstatning for mistet løn (differen- cen mellem hvad man kunne have tjent, hvis skaden ikke var sket og indtægten under sygdom) udbeta- les som et éngangsbeløb, der skal betales B-skat af. Beløbet betrag- tes som formue i forhold til pensi- onen og renterne som indtægt, der kan nedsætte pensionen efter for- annævnte regler.

Henvend dig til din socialforvalt- ning og få en nøjagtig økonomisk opstilling ud fra din situation, dels inden du søger pension, dels når der sker økonomiske ændringer.

Tillæg og frynsegoder

Pensionister med ringe eller ingen indtægt udover pensionen kan få personlige tillæg og andre frynse- goder efter behov.

Reglerne for personligt tillæg va- rierer meget fra kommune til kom- mune. Generelt er betingelsen, at pensionisten skal være berettiget til fuldt pensionstillæg for at få per- sonligt tillæg tildelt. Men reglerne er ved at blive lempet.

Personligt tillæg kan udbetales som éngangsbeløb eller løbende ydelse til ex. tandbehandling, me- dicin, briller, ferie, flytning og var- mehjælp. Varmehjælpen ændres til bedre regler fra 1/1-88, de er dog ikke endelig fremkommet, så søger du eller får pension, må du høre so- cialforvaltningen om disse ændrin- ger.

Det gælder i øvrigt for personligt tillæg, at socialforvaltningen har en oplysningspligt, men du kan ikke altid regne med det – spørg om hjælp, hvis du får en ekstraudgift.

Frynsegoder er ½ licens, billig transport med det offentlige, mulig- hed for nedsat forsikringsafgift i nogle forsikringselskaber m.v.

Boligyldelse

Et væsentlig tilskud til pensionsind-

tægten er ofte boligydelsen. Reg- lerne er udviklede, og du må hen- vende dig i socialforvaltningen om din konkrete situation.

Pensionister i egen bolig har mu- lighed for lån til ejendomsskatter- ne.

Særligt børnetilskud

Pensionister med børn under 18 år har ret til et særligt børnetilskud, der skal søges i socialforvaltning- en.

ATP, Bunden opsparing og indefrosne dyrtidsportioner

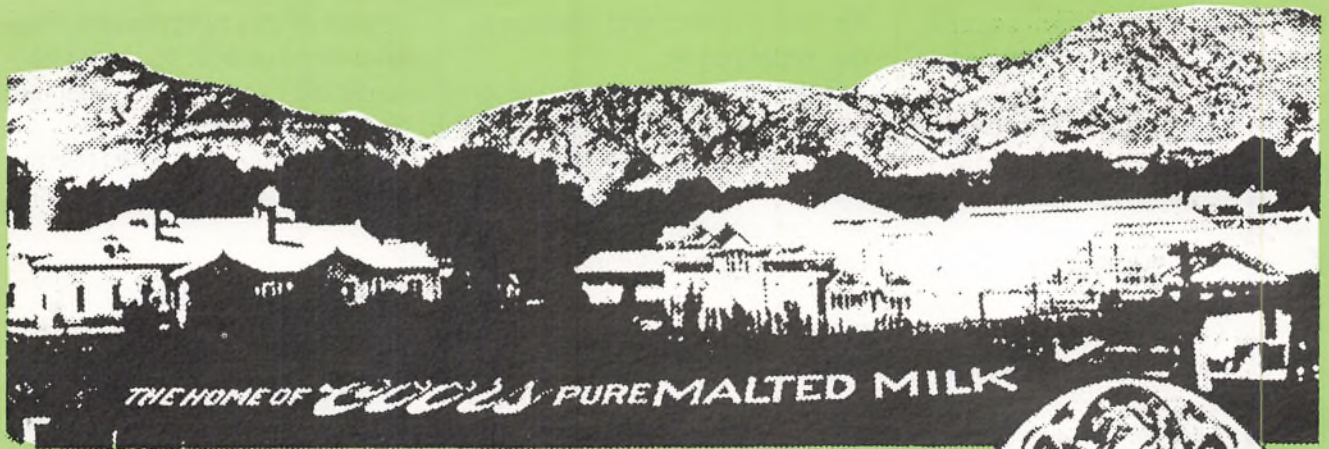
Et tilbagevendende spørgsmål fra kommende pensionister er, om disse ydelser kommer til udbeta- ling, hvis man får førtidspension. ATP og bunden opsparing kan først udbetales, når du fylder 67 år. Inde- frosne dyrtidsportioner derimod kan du vælge at få udbetalt ved overgang til efterløn eller førtid- spension.

Invaliditetsydelse: svækket helbred, men klarer fortsat arbejdet

Hvis du har et handicap eller i øvrigt har et svækket helbred, som ville berettige dig til højeste eller mel- lemste førtidspension (lægelig vur- dering), men du i stedet klarer et al- mindeligt arbejde, kan du tilkendes invaliditetsydelse. Dette tillæg er skattefrit og uafhængig af anden indtægt. En kompensation for ek- straudgifter ved et svækket hel- bred. Der er ganske særlige regler for at få invaliditetsydelse, hvis man har en alvorlig hørenedsættelse. Tal med din læge, hvis du er i tvivl, om du kan komme i betragtning.

Der er de fordele ved invaliditet- sydelse, at man kan frasige sig det og gå på efterløn, hvilket man ikke kan med en pension. Der er også den fordel, at ønsker du senere at overgå til pension, kan invaliditet- sydelsen let ændres til mellemste førtidspension.

Ydelsen er mdl. 1216 kr. for pen- sionist gift med anden invaliditets- ydelsesmodtager og mdl. 1499 kr. for alle andre pensionister.

Adolph Coors Company Golden, Denver, Staten Colorado

Møde med et team

Gruppen bestod af 15 personer, der hver for sig præsenterede et projekt, som var heldigt gennemført. En lignende præsentation blev som nævnt gennemført af alle grupper med mellemrum.

Vor gruppe "Unique Techniques" havde i øvrigt vundet samme års "præsentationskonkurrence". For at understrege teamets enhed – formentligt specielt af hensyn til ovennævnte konkurrence – optrådte man i ens T-shirts med UT på brystet. Gruppemedlemmerne havde mellem 10 og 15 års anciennitet hos Coors.

Gruppen bestod af folk fra flaskevaskerområdet således:

- 2 ledelsesrepræsentanter
- 1 vedligeholdelsesmand
- 6 operatører
- 4 specialister (hvad betegnelsen dækker blev ikke oplyst)
- 2 kvalitetskontrollfolk

Med støtte af lysbilleder blev af gruppemedlemmerne gennemgået en lang række problemer, som var blevet heldigt behandlet ved gruppens arbejde.

For at give et indtryk af opgavernes art er nedenfor kort beskrevet et udvalg.

1. Installeret stop på depallemaskiner, således at godset holdes lodret og nedstyrning af kartoner hindres.

2. Installation af et "vandstrålekniv"-system til opskæring af gamle kartoner. Vandknivene erstatter mekaniske knive, som havde givet mange problemer.
3. Reduktion af stoptid på kassebaner til udpakkemaskiner ved påbygning af særlig bremse.
4. Installation af conveyor for transport af papballer (sammenpressede brugte kartoner).
5. Skift fra "hot melt" til kold lim på kartonoprettere har forøget effektiviteten, halveret timeomkostningerne og reduceret ulykkesantallet.
6. Installation af en ny 3-1 samler ved pakkemaskine har reduceret antallet af deformerede kartoner.
7. Modifikation af flaskebanekurver ved pakkemaskiner har reduceret brækage.
8. Efter en ulykke i kvalitetskontrolområdet er installeret et rullebord, som gør det lettere for operatøren at fjerne kassable kartoner.

Gruppen konkluderede resultaterne ved det hidtidige arbejde på følgende måde:

- Sikrere arbejdspladser
- Forbedret produktivitet
- Reduceret sygefravær
- Forbedrede arbejdsforhold
- Forbedret arbejdsmoral

Forbedret produktkvalitet
Omkostningsreduktion (140.000 \$/år)

Gruppen arbejder i praksis på følgende måde:

Ca. 1 time hver anden uge, efter normal arbejdstid, mødtes gruppen for at aftale, hvilke problemer man ønskede at bearbejde – der betales overtidsbetaling (1½) for sådanne møder. Når et emne er udvalgt, bruger man tiden indtil næste møde til "at tænke over tingene" og til at diskutere løsningsmuligheder med øvrige ansatte i afdelingen. Hvis en anbefalet løsning kræver store investeringer, indhentes ledelsens godkendelse. Denne er hidtil altid blevet givet.

Grupper oprettes altid i forbindelse med opstart af nyanlæg de fungerer i så fald, indtil anlæggene er velfungerende.

I øjeblikket fungerer 155 "teams" hos Coors. Dette medfører, at 26% af alle ansatte deltager i et team.

Personaleforhold

Fraværet hos Coors svarer til 1,6%. Der var som nævnt fuld løndækning ved sygdom. Dette gælder dog kun de første 6 måneder. Herefter (ved langtidssygdom) betales 60% af lønnen. Hyppigt korttidsfravær (over 3 gange/mdr.) vil give an-

Coors

ledning til fyring (sagen kunne ap-
pelleres til voldgiftsretten, som det
tidligere er nævnt).

De favorable ansættelsesvilkår
hos Coors virker så tiltrækkende, at
man behandler omkring 4.000 job-
ansøgninger pr. måned. Venteli-
sten omfatter p.t. 40.000 personer
(koncernen beskæftiger i alt ved
bryggeri, dåsefabrik og porcelæns-
fabrik omkring 10.000 personer).

Den gennemsnitlige anciennitet
er i øvrigt 15 år.

Ansættelsesinterviewet omfatter
en skriftlig prøve og herudover
særlige prøver for faguddannede (f.
eks. svejseprøve m.v.).

Bryggeriet beskæftiger i højsæ-
sonen en del midlertidigt ansatte
ferievikarer, men ellers er eventuel
ansættelse uden prøvetid.

BST – (Wellness Center)

Coors opretholder et omfattende
"BST-center", der udover sportsfa-
ciliteter tilbyder rådgivning vedr.
stress, alkoholmisbrug og rygning
samt genoptræning efter sygdom.
Der er ansat læger, psykiater og
andet personale.

Ølproduktion

Salget i 1985 svarer til 18 mio. hl –
alt produceres på anlægget i Den-
ver, som er verdens største enkelt-
bryggeri.

Til brygning anvendes "Rocky
Mountain Spring" water, som angiv-
es at være det reneste vand i USA.

Der er ikke behov for behandling af
vandet.

Byg dyrkes på kontrakt hos lo-
kale farmere, idet Coors leverer så-
sæd. Al maltning foregår på eget
malteri – dette er enestående i
USA.

Som råfrugt anvendes ris og raf-
ineret stivelse.

Humle leveres hovedsageligt fra
nordvest USA suppleret med im-
port fra Tyskland.

Gær dyrkes fra egen kultur, som
oprindeligt er blevet indført i 1938
fra Argentina. Overskudsgær tør-
res og sælges som "sundhedsgær"
på dåser.

Mask (165 t/dag) tørres, pellete-
res og sælges som kvægfoder.

Coors er grundlagt i 1873 og er
familieejet (4. generation). Dog er
unoterede aktier uden stemmeret
solgt i forbindelse med genera-
tionsskift (arveafgift).

Udover ølproduktionen findes i
samme område

Produktion af aluminiumsdåser

Glasværk

Produktion af indlæg og 6-packs

Produktion af teknisk porcelæn
(isolatorer m.v.)

I Colorado endvidere energipro-
duktion (kul, olie og gas).
Koncernen omfatter 21 selskaber.

Rundvisning

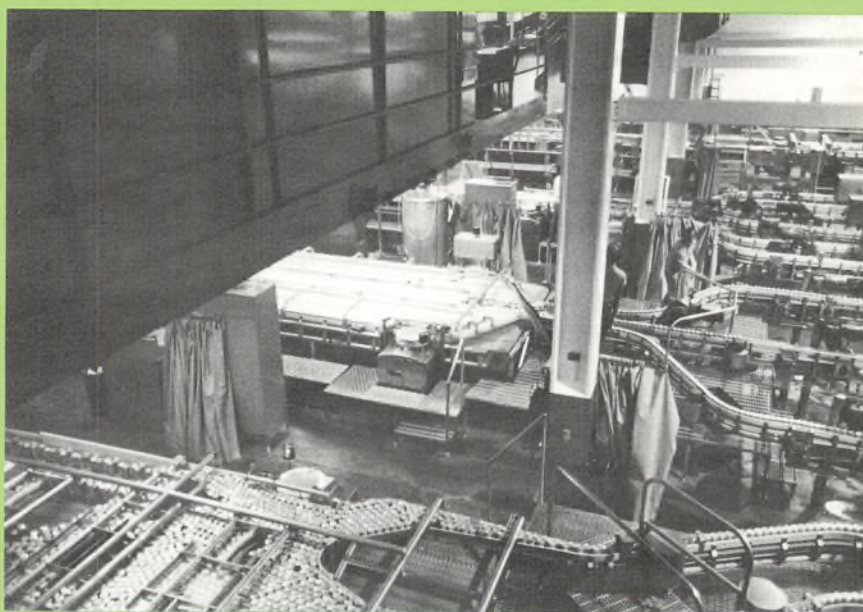
Rundvisning på bryggeriet blev le-
det af professionelle guider, som
havde et begrænset kendskab til
tekniske detaljer. Nedenstående
beskrivelse er således kun en op-
samling af indtryk fra de afdelinger,
man valgte at fremvise.

Malteri

Malteriet omfattede et tårnmalteri
(som vi ikke så) på 240 t/støb samt
et traditionelt – og meget stort –
kassermalteri. Den samlede pro-
duktionstid blev opgivet til 2 måne-
der dog incl. 1 måneds lagring af
byg før istøbsætning.

Støbekar af rustfrit stål til 40 t/
støb og ligeledes rustfrit stål spire-
kasser på 80 t, samlet spiretid 5
døgn.

Kølleme (som i øvrigt er udformet
som en spirekasse) tog en spire-
kasse og aftørrede på 14 timer ved
max. 83°C.

Til Prop og Kapsel

I Prop og Kapsel (nr. 10, oktober 1987) kan man læse, at vores forbundsblad nu står uden journalistisk redaktør – fordi Flemming Carlsen forsøgte at redigere bladet.

Kronen på værket var åbenbart, at nr. 9 indeholdt et svar fra Finn Sørensen/Barara Kryger til forbundsformandens 4-siders svada mod Kbh.'s afdelingen i nummeret før.

Forbundsformanden har åbenbart haft en del argumenter imod, at artiklen blev bragt i nr. 9, men accepterede dog, at den måtte bringes, hvis der var plads. Og det har der så ikke været, ifølge forbundsformanden.

Nu har der i de sidste 5 numre været brugt 19 sider på en USA-tur fra 1986 – med afskrift fra en fælles rapport med DfB-ledelsen(!) plus personlige rejsebeskrivelser. Alene i det »famøse« nr. 9, hvor der åbenbart var problemer med at afse 2 sider til Kbh.'s afdelingen, breder USA-turen sig over 6 sider – og med plads til detaljerede beskrivelser af de kulinariske glæder: hvornår man fik vildsvinekød, bisonkød eller kæmpekyllinger, og om man drak isvand, coke eller mælk til. Og om tjenerne sang hele aftenen eller gik i røde veste og knæbukser.

Og så snakker forbundsformanden om pladsproblemer ift. en diskussion af det beskedne overenskomstresultat! Det er bare for meget.

En smule redigering, og der havde været plads til både over-

enskomstdiskussionen og Polens-artiklen i nr. 9.

Vi har et enormt behov for et slagkraftigt – og læseligt – fagblad. Prop og Kapsel skriger efter journalistisk redigering (som ikke er lig censur, som forbundsformandsn åbenbart mener).

Flemming Carlsen forsøgte – og tak for det.

Hvem afløser?

Kammeratlig hilsen

Bjarne Frandsen

Tap Syd-Klubben/Tuborg

Til Prop og Kapsel

I sidste nummer af Prop og Kapsel havde Johnny Jensen et indlæg, som gik på Flemming Carlsen.

Jeg mener ikke, at diskussionen skal køre på F.C., men om bladet er læseværdigt, det mener jeg, at det var ved at blive for første gang i den tid jeg har været medlem af forbundet (20 år), en forbedring, som jeg var glad for, men de 2 sidste nr. er under al kritik, især sidste nr. – 6 sider fra USA, 4 sider debat, 1 side fra konsulenttjensten / A-kassen samt 1 side om præ-salg. Ikke et ord om den struktur, »ud over lederen«, som medlemmerne skal tage stilling til i foråret, som bekendt i hvert fald ved Preben, at i København kører der en diskussion om SID er at fortrække frem for HRS.

Man kunne også starte en diskussion om det fagretlige system med udgang i de sidst knald på brillen, vi har modtaget af bl.a. Palle Kild og hans slæng. De taler om ret

og uret, de taler om kold jura, men det er ikke det, der bruges, når der indgås aftaler på arbejdspladser rundt om i landet. Der prøver vi at løse de praktiske problemer i fællesskab. Men man har efterhånden på fornemmelsen, at vore arbejdsgivere, så snart en aftale er indgået, sætter sig ned for at omgå denne. Palle Kild og hans lige holder jo altid med magten.

Se det var nogle ting, som Prop og Kapsel kunne tage op til debat, og ikke 6 sider om en rejse til USA, ikke fordi jeg er imod rejsen eller dagbogen, men der bør også være plads til en debat om struktur, arbejdsret, miljø og lignende.

Poul Graversen

Klubben Ny og Gl. Carlsberg

Debat om Prop & Kapsel:

Debatblad eller dødens pølse

Trykte medier skal friskes op i dag, for at medlemmerne gider læse dem. Prop & Kapsel må i fremtiden redigeres på en sådan måde, at det har appel til alle forbundets medlemmer.

Prop & Kapsel har i den forløbne årgang været inde i en positiv udvikling. Dels er bladets noget kedelige fremtoning blevet lagt på hylde til fordel for et mere indbydende lay-out, og dels er bladets indhold blevet peppet op.

MEN: Holder den udvikling?

Det spørgsmål blir' medlemmerne desværre nødt til at stille sig dels efter Flemming Carlsens afgang som redaktør, og dels – og ikke mindst efter Preben Mortensens kommentar i nr. 10, »Orientering fra redaktionen«.

Det skrevne ord og billedmediet

I det fremragende FIU-materiale, der udleveres til kursister på kursus O-9, Trykte medier, står der på forsiden:

»Det trykte medie er under pres. Det vælter ned fra himmelrummet med stadig flere tv-kanaler. Der kommer flere billeder. Og mere og mere spændende billeder. Midt i dette bombardement fra tv og radio skal det trykte medie tilkæmpe sig en ny plads i mediebilledet.«

Er det ikke så rigtigt, så rigtigt?

Denne analyse får konsekvenser for alt bladarbejde, både hvad angår den måde vi skriver på, den måde artiklerne skal sættes op på (lay-out), og den måde vi skal bruge billeder og tegninger på.

Det er altså ikke bare tilfredsstillende, at en artikel om f.eks. overenskomstssituationen er skrevet og fortalt; den skal også læses og forstås af det store flertal af medlemmerne.

Det er her begrebet »redigere« kommer ind.

Artiklen, jeg refererer til (P&K nr. 8/87, side 1, »Overenskomstssituationen«) er slet ikke redigeret: Der er ingen underrubrik (der resumerer artiklens hovedpointer) og ingen mellemrubrikker (små overskrifter i teksten, som støtter læsningen, og som giver 'luft' til spalterne).

Over 10½ spalte kører teksten bare monotont derud af: da-dum-da-dum-da-dum! (Jeg taler naturligvis kun om formen, ikke indholdet).

Redigering, ja dak!

Ud fra samtaler med mine arbejdskolleger vil jeg vove den påstand, at den artikel kun er læst til ende (og forstået) af et ganske lille mindretal. Det store flertal har gabt kæberne af led allerede på første side, og har bladret videre, inden de endeligt har rakt ud efter Ekstra Bladet og B.T.

Enig: Det burde ikke være sådan, men sådan ligger landet! Erkend det dog!

Jeg ville forøvrigt have foretrukket, at uenighederne omkring overenskomsten mellem Forbundet og Københavns-afdelingen var blevet formidlet videre til medlemmerne i en journalistisk form: gennem en rundbordssamtale med Preben Mortensen og Finn Sørensen, hvori uenighederne kunne trækkes op mere klart og på kortere plads, i en udgave i bladet der naturligvis skulle være godkendt af de interviewede.

Nu har diskussionen om denne overenskomst udviklet sig til en føljeton, som det store flertal ingen mulighed har for at gennemskue.

Deadline

Jeg undrer mig over Preben Mortensens holdning til dead-line, dvs. fristen for indsendelse af artikler og læserbreve. Han mener tilsyneladende, at indlæg indkommet før en bestemt dato skal trykkes; indlæg, der er kommet senere afvises.

Han har uret, efter min mening, og sådan kan en redaktion ikke arbejde.

Naturligvis er der en dato, der skal overholdes af hensyn til produktionsplanen. For indlæg, der indsendes uopfordret kunne fristen være den 10., for eksempel. Men det er ikke så afgørende. Det er jo ikke dommedag, vi snakker om . . .

Planlægning

Så har redaktøren tid til at vurdere stoffets omfang, foreslå ændringer og forkortelser, evt. skrive artikler om efter aftale med den oprindelige skribent, kontakte fotograf eller tegner osv.

På et tidligere redaktionsmøde er andre artikler allerede sat i gang. Vigtige debatter fra forrige nummer søges videreført. Forbundsledelsen bedes om svar på et indlæg, der er kommet, og spørges, om der er opstået faglige problemer, som skal behandles i næste nummer af bladet osv. osv.

Alt dette sammensurium af artikler skal så sammensættes til et blad på f.eks. 16 sider som Prop & Kapsel.

Noget må evt. udgå. Det kan ikke være anderledes. Sådan arbejder ethvert fagblad.

Fremtiden

Preben Mortensen antyder, at hvis en artikel er kommet til tiden, så skal den trykkes.

OK, et tankeeksperiment: Jeg har deltaget i kurserne O-8 og O-9 i FIU-systemet dette efterår, og jeg har udarbejdet to rapporter, som er sendt til Forbundet. Rapporterne fylder 11 og 12 A4-sider. Hvad ville Preben Mortensen nu mene, hvis jeg indsendte dem til Prop & Kapsel med krav om optagelse? Ville han sætte dem i bladet, hvis de ellers kom tidligt nok?

Hvorom alting er: Et forbundsblad, et afdelingsblad, et klubblad lader sig ikke redigere blot ved en skelen til datoen. Der skal væsentligt mere knofedt og overvejelser til.

Prop & Kapsel skal nu finde ud af, hvordan arbejdsformen skal være i fremtiden.

Til det formål vil jeg gerne fremsætte følgende idé:

Forbundet ansætter en redaktør på deltid. Som støtte for redaktøren udpeger hver kreds samt Københavns-afdelingen mindst 1 person, som har til opgave at komme med ideer til emner, der kan tages op i Prop & Kapsel. Fagbladet tilstræber at bringe stof fra alle kredse + København i jævnbyrdigt forhold. Bladet redigeres jvfr. principperne ovenfor.

Johnny Jensen
MFV Tuborg

PS: I oktober-nummeret har jeg bedt forbundsformanden svare på 3 spørgsmål:

1. Hvorfor måtte Prop & Kapsel ikke ligne det blad, som mdl. afdeling i København udgav og som nu er gået ind? I sit svar taler Preben Mortensen både om form, indhold og linie. Svaret lyder delvis: "Der var altså her tale om et lokalblad, mens P og K er et landsdækkende blad. Derfor er der, og skal der altid være, forskel på bladenes indhold og form."

Beklager, jeg forstår ikke svaret.

2. Hvor havde artiklerne manglende saglighed?

Her er der desværre sket en teknisk fejl, går jeg ud fra!

Svaret lyder: "Hvis J.J. tager P og K og ser siden FI.C.'s tiltrædelse forskellen i de artikler FI.C. har skrevet eller lavet op-sætningen til og den redaktionen har skrevet."

Det er ren volapyk, men jeg prøver igen:

Preben Mortensen: Nævn blot 1 artikel, som har manglet saglighed. Bare 1.

Det tredje spørgsmål vil jeg undlade at kommentere svaret på.

Svar på de 3 læserbreve

Jeg ser ingen grund til at fortsætte diskussionen om Fl. Carlsens afgang fra Prop og Kapsel.

Jeg har redegjort for årsagen til Fl. Carlsens afgang set ud fra mit synspunkt.

Der er dog åbenbart et par misforståelser, der bør sættes på plads.

Vedr. dato for optagelse af læserbreve, artikler og øvrige ting er det nødvendigt med faste datoer, af hensyn til opsætningen, tryknin-gen og udsendelsen af fagbladet.

Redaktionen af Prop og Kapsel kan ikke øve censur på læserbreve fra medlemmerne, herunder redigering af artiklerne. Redaktøren skal optage de læserbreve, der er afleveret inden for tidsfristen, og det kan ikke tillades at tage godkendte artikler eller læserbreve fra, fordi læserbreve (endda afleveret for sent og uden om redaktionen) syntes at være mere interessante, end andre. Den ret har redaktionen ikke, og den ret skal den heller ikke have.

Jeg har den samme ret og også pligt til at skrive artikler til Prop og Kapsel for derved at give en orientering til medlemmerne. Jeg vil ikke acceptere, at andre skal godkende og ændre, hvad jeg skriver, og når man ønsker at give mine artikler en anden opsætning og dermed et andet budskab, så er det ikke længere en redigering, der er tale om. Så er det censur. Jeg skriver tingene som jeg bedst kan, og hvis det keder nogle at læse det, er der ikke noget at gøre ved det. Jeg ved godt, at nogle gerne vil have tingene populært sat op, så det kan glide let ned. Det er ikke min opfattelse, at en ordentlig orientering kan laves som en billigudgave af Ekstrabladet. Et fagblad har en anden opgave end et dagblad, og det

er at være informativ om de ting, der vedrører medlemmerne. Det må også gerne være et debatblad, men det kræver, at nogen gider skrive om de ting, der vedrører alle medlemmerne. Prop og Kapsel vil altid få kritik for ikke at berøre alle de emner, som kan være aktuelle, men dem der kritiserer, bør så selv deltage med indlæg i stedet for bare at kritisere os andre for ikke at skrive om det, man gerne vil have behandlet i Prop og Kapsel.

Kritikken af artiklerne for studierejsen i USA er efter min mening klart udtryk for manglende saglighed.

Det blev vedtaget i forbundets kompetente organer, at bevillingen til studieturen i USA også betød, at der blev skrevet om erfaringerne fra denne tur.

Der er lavet en meget omfattende rapport, som beskriver udviklingen i USA inden for produktions- og distributionsområdet. Den er af stor vigtighed, fordi udviklingen i USA også om nogle år vil komme til Danmark. Vi kan allerede se det på depot- og distributionsområdet. Det forekommer derfor underligt, at medlemmerne fra København, hvor tingene i øjeblikket ser sortest ud, har kritik af dette.

Rapporten omhandler ikke kun, hvad man har oplevet som turist, det er det mindste af det, men i stedet meget detaljeret omtaler virksomhedsbesøg, som er af stor vigtighed for os alle sammen.

P.M.

Til redaktionen af Prop og Kapsel

17/11-87 afholdt klubben Ny og Gl. Carlsberg reception i fritidscentret Carlsberg i anledning af 50 års jubilæum.

Der var mange gæster fra nær og fjern, dejligt at hilse på gamle kolleger, fagforening, klubber på Carlsberg og Tuborg. Ikke mindst var det en dejlig oplevelse, at Fredericia afd. havde sendt en repræsentant, tak for det. Stor var skuffelsen, da det viste sig, at forbundet ikke var repræsenteret. Det er dog ikke hver dag, en faglig klub bliver 50 år. Jeg mener: Er det ikke klubberne, der er

grundlaget for fagforening og forbund.

For os medlemmer, der med undren har læst og hørt om konfrontationer i hovedbestyrelsen mellem Kbh.s Afd. og Forbund, er det ufatteligt, at forbundets daglige ledelse lader en så god anledning til at møde medlemmerne og vise sin gode vilje, gå fra sig. Også selvom de ikke er personligt inviteret. Et sådan argument er jo hørt før. Jeg er sikker på, at mange gamle arbejdskammerater siger, hvorfor vil de da ikke hilse på os, hvorfor vil de ikke lykønske os. De er dog næsten alle opflasket hos os i København.

Med kammeratlig hilsen
Knud-Ole Christensen
Gærkælderen, Carlsberg

Svar til klubben Ny og Gammel Carlsberg bryggerierne vedr. 50 års jubilæum.

Forbundet har ikke modtaget nogen invitation til klubben Ny og Gammels 50 års jubilæumsreception. Vi var derfor ikke bekendt med disse ting, før vi nogle dage senere fik at vide, at det var foregået.

Jeg har ikke selv set det annonceret i avisen og derfor havde vi ikke mulighed for at komme.

At vi normalt kun deltager ved modtagelsen af en invitation er korrekt, al den stund, at det ikke er muligt at deltage i alle receptioner, hvor det var ønskeligt.

I øvrigt er det svært at være forbundsrepræsentant, hvad angår receptioner i København, da vi op til flere gange er blevet stærkt kritiseret for at møde frem på bryggerierne i København.

Kritikken vil imidlertid ikke afholde os fra at møde op, men det kræver, at vi bliver gjort opmærksom på disse ting.

P.M.

NEJ til »DRIKKEVAREFORBUNDET«

På den ekstraordinære kongres 5. marts 1988 skal vi tage stilling til et forslag om en sammenlægning mellem vort forbund og de tre forbund i Hotel- og Restaurationspersonalets Samvirke (nemlig tjenere, kokke og ufaglærte hotel- og restaurationsarbejdere. Samvirket forkorter jeg i det følgende til HRS).

Jeg var selv med til på kongressen i 1985 at give hovedbestyrelsen mandat til at lave fælles A-kasse med HRS og til at drøfte muligheden af en forbundssammenlægning. Som hovedbestyrelsesmedlem fra marts 1986 har jeg selv – indtil det foreløbige forhandlingsresultat forelå i november 1986 – været med til at give tilsagn om, at drøftelserne fortsatte. Fra da af og frem til det endelige forhandlingsresultat forelå i juni 1987 nåede jeg til den erkendelse, at sammenlægningen er en dårlig idé. Den rummer ingen svar på bryggeriarbejdernes fremtidige problemer. – Den vil tværtimod efter al sandsynlighed bidrage til at sænke vort faglige niveau hurtigere end faldet i medlemstal og vore øvrige problemer berettiger til. Det er baggrunden for, at jeg – og alle københavnske hovedbestyrelsesmedlemmer på nær én – på mødet i juni stemte nej.

Tilhængerne har især fremført fire argumenter. Men det er min opfattelse, at ingen af dem hver for sig eller tilsammen kan begrunde en sammenslutning med HRS. Jeg behandler i det følgende tilhængerne argumenter ét for ét.

Tilhængerne siger: En sammenslutning med HRS vil løse vores A-kasseproblem, idet vi jo – sandsynligvis i løbet af 1989-90 kommer

under grænsen på 5000 medlemmer, som kræves for, at man kan opretholde en selvstændig A-kasse.

Mit svar er: Det er rigtigt, at A-kasseproblemet løses, men det kan også løses uden en forbundssammenlægning. Vi kan finde nogen at lave fælles A-kasse med, og så fortsætte som selvstændigt forbund, sådan som der lå i beslutningen fra kongressen i 1985. Hertil kommer, at en fælles A-kasse med HRS er en »dårlig forretning«, når man ser på de A-kasseproblemer, de har. De har mange deltidsansatte og et stort "gennemtræk" af medlemmer. Det giver tilsvarende store administrationsomkostninger i A-kassen. De fire forbunds forhandlingsudvalg har således præsenteret et budget for et fælles forbund, hvor A-kassens andel af de berørte poster udgør 60%.

Det betyder, at der – med nogenlunde uændret kontingent – bliver tilsvarende mindre til faglig aktivitet. Det er da også den væsentligste årsag til, at man budgetterer med et strejkekontingent på 7-10 kr. pr. måned, hvor bryggerne i dag betaler 103,- kr. pr. måned. Budgettet er tilmed urealistisk, fordi det bygger på de fire forbunds medlemstal og arbejdsløshedstal i november 1986. Men både bryggere og tjenere mister medlemmer. De sidstnævnte dog ikke på grund af ny teknik og monopolråd...

Rent A-kassemæssigt ville *alle* fire forbund stå sig langt bedre ved at komme ind i større sammenhænge end et »drikkevareforbund« og dele deres A-kasseudgifter – som vil vokse i de kommende år – med langt flere.

Tilhængerne siger: I et fælles forbund med HRS kan bryggerne be-

vare deres suverænitet (I HRS' blad "Tre kuverter" nr. 11/87 er forbundsformanden for eks. citeret for følgende: »Den gruppestruktur, der ligger i oplægget til sammenslutning af de fire forbund, er med til at sikre hvert forbunds suverænitet.«).

Mit svar er: Det er ikke rigtigt. De fire forbund opløses, og der dannes et nyt fælles. Her afgiver alle suverænitet til de nye kompetente organer (kongres, repræsentantskab, hovedbestyrelse), hvor de fire grupper er repræsenteret i forhold til gruppernes medlemstal. Suverænitetsafgivelsen gælder alle forhold. Hovedbestyrelsen skal godkende kravene til fornyelse af hovedoverenskomster efter indstilling fra grupperne, den skal godkende overenskomsterne, når de er vedtaget ved urafstemning. Den skal også godkende iværksættelse af lovlig konflikt på hovedoverenskomstområderne og træffe afgørelse om fremsendelse af konfliktvarsler og sympatikonfliktvarsler. Kongres og hovedbestyrelse bestemmer også hvad økonomi angår. På et punkt nær. Vi har mundtligt fået oplyst, at den strejkeformue, bryggerne (eventuelt!) har tilbage ved sammenslutningen, kan vi selv disponere over, til den er brugt. Alt det er rimeligt nok. Jeg siger det blot for at gøre opmærksom på, at der i princippet afgives lige så meget suverænitet til »drikkevareforbundet« som ved enhver anden forbundssammenslutning. Og for at gøre klart, at hvis det er bevarelsen af suveræniteten, der er altafgørende, så skal vi slet ikke sluttes sammen med nogen, men fortsætte som selvstændigt forbund og finde nogen at lave A-kasse sammen med.

Tilhængerne siger: Vi kan i et fælles

NEJ til »DRIKKEVAREFORBUND«

forbund hjælpe med at organisere hotel- og restaurationsområdet, og derved selv blive stærkere på længere sigt.

Mit svar er: Vi skal helt sikkert hjælpe disse forbund med at få deres organisationsprocent i vejret. Det er der hårdt brug for. Den er i dag mellem 30 og 40%. Men det behøver vi ikke være i fælles forbund med dem for at gøre. I det hele taget er det ikke noget, de fire forbund kan klare alene. Alle berørte forbund skal med i noget sådant: NNF, SiD, KAD. Vi skal ikke have flere La Cabana-sager. Hertil kommer, at bryggeriarbejdernes styrke på dette felt svinder ind i takt med, at vi mister kontrollen med distributionen af øl og vand.

Tilhængerne siger: Et fælles »drikkevareforbund« vil være et skridt på vejen til et industriforbund for levnedsmiddelarbejdere.

Mit svar er: Det kan der være noget om. Men man vil dog ikke kunne tiltrække de tusinder af levnedsmiddelarbejdere, der i dag står i SiD og KAD. LO's strukturbeslutninger på kongressen for nylig betyder også, at man har opgivet at tvinge SiD og KAD til at afgive deres medlemmer til industriforbund. Spørgsmålet er så: Er det ikke vigtigere for os som bryggeriarbejdere at få et tættere fællesskab med resten af landets organiserede bryggeri-, mineralvands- og depotarbejdere, for ikke at tale om de chauffører, der i stigende omfang udfører transporten af øl og vand? Er det ikke vigtigere, end at underordne os en industriforbundstanke, som først vil blive realiseret i en meget fjern fremtid, om nogensinde?

Alt i alt kan jeg altså ikke se, der er nogle argumenter for en sam-

menlutning med HRS. Vi er også meget forskellige. De tre andre forbunds hovedproblem er den lave organisationsgrad, de mange små arbejdspladser uden egentlig faglig styrke, de store A-kasseproblemer. Vores hovedproblem er det samme, som de fleste andre ufaglærte industriarbejdere har. Vores branche udvikler sig med stormskridt til en højteknologisk branche med meget få arbejdspladser. Det giver især uddannelsesmæssige problemer. Det *må* være mere nærliggende for os at søge sammen med andre arbejdere inden for vores egen branche, og sammen med andre industriarbejdere der har de samme problemer som vi.

På den baggrund håber jeg, at forslaget om en sammenslutning med Samvirket bliver forkastet.

Hvis det sker, bør vi tage en *forhandling* med SiD for at se, hvad den kan bringe. Hvis der heller ikke kan skabes flertal for det, eller hvis forhandlingsresultatet med SiD er for dårligt, må vi fortsætte som selvstændigt forbund og finde nogen at lave fælles A-kasse med. Det vil under alle omstændigheder være bedre end en sammenslutning med HRS.

Finn Sørensen, fmd. for
Bryggeriarb. Fagforening
København og omegn

JA til et »DRIKKEVARE- FORBUND«

Angående en evt. sammenslutning i et drikkevareforbund:

Sjælland-Falster kredsens bestyrelse går ind for et drikkevareforbund, fordi:

1. at selv små afdelinger vil bevare deres suverænitæt,
2. at bryggeriarbejderne får en meget stor indflydelse i det nye forbund og uanset hvilket andet forbund vi ville vælge, vil vi ikke få tilnærmelsesvis den samme indflydelse,
3. at vi bevarer vores strejkeformue, selv ved en sammenslutning i et drikkevareforbund.

Med venlig hilsen
Sjælland-Falster
kredsens
bestyrelse

KURSUS – hvad er det?

– en masse nye ord.
Jeg får søvnforstyrrelser af at tænke på
bestyrelser - forretningsudvalg - kongres -
overenskomst og fornyelser.

Når jeg tænker på forbund, konflikter og hovedaftaler, er det som om modet det daler. Projekter, historie og fagbevægelse, er straks den rene vederkvælgelse. LO's love, struktur og karteller, får mig straks til at bygge luftkasteller.

Men præsalg, omlægnings, depoter og kuske, får mig til at ønske, jeg intet ku' huske. Dirigenter, landsmøder og kvindekongres, dét gi'r mig stress. Samtaler, fællesmøder, arbejdsret og faglig voldgift, det gi'r mig røde knopper i tilgift – men hyggeligt samvær, en lille én og mand i bart, får mig til at synes, at kursus er rart.

Laila (Tap Syd).

UDTALELSE

fra en konference med deltagelse af tillidsrepræsentanter og afdelingsrepræsentanter indenfor Jyske Bryggerier

Konferencen vurderer, at koncentrationstendenserne indenfor dansk bryggeriindustri vil fortsætte og betyde, at der i løbet af nogle år kun vil være 3-4 bryggerikoncerner tilbage med langt færre produktionssteder end i dag.

De ændrede salgsformer som tilkendegivet i Monopoltilsynets rapport, vil være til fordel for de største bryggerier. Mængderabat vil gøre det umuligt for de mindre bryggerier at kunne klare konkurrencen, ligesom investeringer i produktionen med anvendelse af ny teknologi vil være mest til gavn for de større bryggerier. Harmoniseringsbestræbelserne i EF vedrørende afgifter og emballageforhold vil også være en klar fordel for de større bryggerier.

Dette kan medføre så stærke konkurrencevilkår, at udenlandske selskaber vil få større muligheder for at købe sig direkte adgang til det danske marked, gennem opkøb af en eller flere af de danske ølkoncerner.

For Jyske Bryggerier forventer man, at de mindre produktionsvirksomheder lukker og de resterende produktionsvirksomheder vil kunne indrettes til specielle produktionsforhold f.eks. al mineralvand produceres på ét bryggeri, alle specialprodukter indenlandske som eksport på ét bryggeri, og indenlandsk øl på to bryggerier. Endvidere, at lønproduktion kun sker på ét bryggeri.

Den store overkapacitet og manglende teknologiske udvikling skyldes en langsommelig beslutningsproces vedrørende investeringer og planlægning. Endvidere er den manglende åbning til at give informationer og ledelsens vægring ved at inddrage bryggeriarbejdernes repræsentanter i planlægningen og give dem nødvendig medindflydelse og medbestemmelse, også med til at forhale beslutninger og gennemførelse af disse.

Det er konferencens opfattelse, at forbundet skal fastholde sin linie om informationsarbejdet ved afholdelse af konferencer, møder og kurser, som beskæftiger sig med udviklingen indenfor brancherne og de enkelte virksomheder, koncerner.

Forbundet bør sikre årlige koncernkonferencer, hvor man også gennemgår regnskaber og produktionsplaner.

Forbundet bør derfor også sikre en ordentlig uddannelse af B-sidens samarbejdsudvalgsmedlemmer, da det er disse der skal behandle og videregive informationer om disse ting.

Vedtaget på konferencen med deltagelse af tillidsrepræsentanter og afdelingsrepræsentanter indenfor Jyske Bryggerier, Randers, Århus, Horsens, Hjørring og Amager.

Hvis du er ledig, skal du huske, at der i 1988 udbetales dagpenge i lige uger første gang i uge 2. Derfor skal du være opmærksom på, at det dagpengekort, der ligger til grund for den udbetaling, er påstemplet uge 53 og uge 1.

Vedrørende kontingentstigning

I henhold til arbejdsløshedsforsikringslovens § 76, stk. 1, skal medlemmer af arbejdsløsheds-kassen på årsbasis bidrage til denne svarende til 8 gange højeste dagpengessats (354,- pr. dag), svarende til kr. 2.832,- for 1988 – det er en stigning på kr. 96,- pr. år og kr. 8,- pr. måned.

Dette betyder, at forsikringsbidraget fra 1. januar 1988 vil være kr. 236,- pr. måned.

Regulering af kontingentet vil fortsat ske ifølge vore love.

Fordelingen på kontingentet

1. januar 1988 vil være følgende:

Administrationskassen	kr. 28,20
Strejkefonden	kr. 103,00
Socialhjælpesfonden	kr. 10,50
Oplysningsfonden	kr. 25,85
Kongres- og reservefonden	kr. 4,85
I alt pr. md.	kr. 172,00

Kontingent til A-Kassen

Forsikringsbidrag	kr. 236,00
Administrationsbidrag	kr. 65,00
I alt pr. md.	kr. 301,00
§ C 2 medlemmer	kr. 301,00
+ forbundskontingent	kr. 172,00
I alt pr. md.	kr. 473,00

Efterlønsmodtagere:

Forsikring og efterlønsbidrag	kr. 118,00
Administrationsbidrag	kr. 65,00
I alt pr. md.	kr. 183,00

Forbundet:

Administrationsbidrag	kr. 19,00
I alt pr. md.	kr. 202,00

Forbundets kursustilbud 1988

Forbundets kursusaktiviteter omfatter grundkurser, som er ugekurser med opstart søndag og afslutning lørdag.

Kursernes indhold

På forbundets grundkurser snakker vi om vort faglige sammenhold – med kursusemner som:

'Strukturen', 'Arbejdspladsen', 'Fagforeningen' og 'Forbundet'. – 'Arbejderbevægelsens opbygning, historie og målsætning'. – 'Det fagretlige system'. – 'Forbundets linie/aktiviteter omkring miljø- og sikkerhedsarbejdet'. – 'International solidaritet'. – 'Fremtidens perspektiver i vor industri'. – 'Virksomhedsbesøg'.

Kursernes form

Rammerne for forbundets kurser er:

Gruppefællesskab, spil, projektarbejde og åbne debatter – med udgangspunkt i kursusdeltagernes ønsker.

Praktiske oplysninger

Samtlige kurser afholdes på Roskilde Højskole.

Tilmeldingen til kurserne skal ske igennem fagforeningen.

Kurserne kan søges af forbundets medlemmer fra hele landet. Man har mulighed for at deltage i 4 uge-kurser pr. kalenderår.

Forbundet betaler kursusløn og transportomkostninger samt kursusafgift ved deltagelse i FIU-kurser. (FIU = Fagbevægelsens Interne Uddannelser).

Kursusforløbet

Grundkursus, G1, kan søges af forbundets medlemmer fra hele landet.

G2-kursus deltager man automatisk på, når man har deltaget på G1.

Reglen er, at man efter deltagelse på G1 deltager videre på det førstkommande G2 i kursuskalenderen.

Forbundets kursuskalender

1. halvår 1988

G1 21.-27. februar

G2 13.-19. marts

2. halvår 1988

G1 11.-17. september

G2 25. sept. - 1. okt.

G1 23.-29. oktober

G2 13.-19. november

Fagbevægelsens Interne uddannelser

(FIU-kurser)

Grunduddannelsen i FIU starter altså med G1 og G2, som Forbundet afholder.

Grunduddannelsen i FIU slutter med G3 og G4, der afholdes som tværfaglige kurser.

Overbygningen på FIU-grunduddannelsen

Når man har deltaget på G1, G2, G3 og G4, kan man frit vælge at gå videre i FIU-liniemodulernes emner.

Der er dog specielle FIU-liniemodulerner, som man kan gå direkte ind i, uden at man har deltaget i FIU-grunduddannelsen.

FIU udsender en kursuskalender, der dækker 1988.

Kursuskalenderen udsendes til fagforeningerne.

I kursuskalenderen kan man orientere sig om, hvilke emnemodultilbud der er – kursus-tidspunkter – kursussteder – samt betingelser for at deltage på det enkelte kursus.

Kursus-ansøgningstider

Kursus	Kursusstart	Aflevering af kursusansøgning til fagforeningen
G1	21. februar	Senest 22. januar
G1	11. september	Senest 12. august
G1	23. oktober	Senest 23. september

**Benyt dig af kurserne
– de gi'r dig en viden,
du kan bruge
på arbejdspladsen.**

